

Úradný vestník

Európskej únie

L 274

Slovenské vydanie

Právne predpisy

Zväzok 53

19. októbra 2010

Obsah

II Nelegislatívne akty

ROZHODNUTIA

2010/605/EÚ:

- ★ **Rozhodnutie Komisie z 26. januára 2010 o štátnej pomoci C 56/07 (ex E 15/05), ktorú Francúzsko poskytlo podniku La Poste [oznámené pod číslom K(2010) 133] ⁽¹⁾ 1**

2010/606/EÚ:

- ★ **Rozhodnutie Komisie z 26. februára 2010 o štátnej pomoci C 9/09 (ex NN 49/08; NN 50/08 a NN 45/08), ktorú Belgické kráľovstvo, Francúzska republika a Luxemburské veľkovevodstvo poskytli skupine Dexia SA [oznámené pod číslom K(2010) 1180] ⁽¹⁾ 54**

2010/607/EÚ:

- ★ **Rozhodnutie Komisie z 27. apríla 2010 o štátnej pomoci, ktorú poskytlo Belgicko na reštrukturalizáciu burzy rýb v Ostende [štátna pomoc C 30/08 (ex NN 21/08)] [oznámené pod číslom K(2010) 2520] ⁽¹⁾ 103**

IV Akty prijaté pred 1. decembrom 2009 podľa Zmluvy o ES, Zmluvy o EÚ a Zmluvy o Euratome

2010/608/ES:

- ★ **Rozhodnutie Komisie z 18. novembra 2009 o štátnej pomoci C 10/09 (ex N 138/09), ktorú Holandsko poskytlo na úver krytý nelikvidnými aktívami banky ING a reštrukturalizačný plán [oznámené pod číslom K(2009) 9000] ⁽¹⁾ 139**

Cena: 8 EUR

⁽¹⁾ Text s významom pre EHP

SK

Akty, ktoré sú vytlačené obyčajným písmom, sa týkajú každodennej organizácie poľnohospodárskych záležitostí a sú spravidla platné len obmedzený čas.

Názvy všetkých ostatných aktov sú vytlačené tučným písmom a je pred nimi hviezdička.

II

(Nelegislatívne akty)

ROZHODNUTIA

ROZHODNUTIE KOMISIE

z 26. januára 2010

o štátnej pomoci C 56/07 (ex E 15/05), ktorú Francúzsko poskytlo podniku La Poste

[oznámené pod číslom K(2010) 133]

(Iba francúzske znenie je autentické)

(Text s významom pre EHP)

(2010/605/EÚ)

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie ⁽¹⁾, a najmä na jej článok 108 ods. 2 prvý pododsek,

so zreteľom na Dohodu o Európskom hospodárskom priestore, a najmä na jej článok 62 ods. 1 písm. a),

po vyzvaní zainteresovaných strán, aby predložili pripomienky v súlade s uvedenými ustanoveniami ⁽²⁾,

keďže:

bola v platnosti už pred 1. januárom 1958, Komisia uplatnila procesnoprávne pravidlá týkajúce sa existujúcej štátnej pomoci v súlade s článkom 1 písm. b) uvedeného procesného nariadenia ⁽³⁾.

(3) Komisia dostala odpoveď od francúzskych orgánov 24. apríla 2006.

(4) Dňa 4. októbra 2006 Komisia v súlade s článkom 18 procesného nariadenia vyzvala Francúzsko, aby najneskôr do 31. decembra 2008 zrušilo záruku poskytnutú podniku La Poste na základe jeho právneho postavenia na všetky jeho záväzky.

(5) Dňa 6. decembra 2006 Komisia dostala od francúzskych orgánov oznámenie, v ktorom sa popierajú závery Komisie uvedené v jej liste zo 4. októbra 2006.

(6) Po stretnutí s útvarmi Komisie zodpovednými za hospodársku súťaž (ďalej len „GR pre hospodársku súťaž“) francúzske orgány listom zo 16. januára 2007 predložili Komisii návrh zmeny a doplnenia vykonávacej vyhlášky k zákonu č. 80-539 zo 16. júla 1980 o pravidelnom penále ukladanom v správnych veciach a o výkone súdnych rozhodnutí právnickými osobami verejného práva ⁽⁶⁾ (ďalej len „zákon zo 16. júla 1980“), t. j. vyhlášky č. 81-501 z 12. mája 1981, ktorou sa vykonáva zákon zo 16. júla 1980 o pravidelnom penále ukladanom v správnych veciach a o výkone súdnych rozhodnutí právnickými osobami verejného práva ⁽⁷⁾ (ďalej len „vyhláška z 12. mája 1981“).

1. POSTUP

(1) Dňa 21. decembra 2005 Komisia schválila prevod bankových a finančných činností z podniku La Poste na jeho dcérsku spoločnosť La Banque Postale ⁽³⁾. Komisia vo svojom rozhodnutí zdôraznila, že otázka neobmedzenej štátnej záruky v prospech La Poste bude byť predmetom samostatného konania.

(2) Dňa 21. februára 2006 Komisia v súlade s článkom 17 nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 ⁽⁴⁾ o pravidlách vykonávania článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „procesné nariadenie“) informovala francúzske orgány o svojich predbežných záveroch týkajúcich sa existencie neobmedzenej štátnej záruky, ktorá pravdepodobne vyplýva z právneho postavenia podniku La Poste a predstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, a vyzvala ich, aby predložili svoje pripomienky. Keďže táto predpokladaná neobmedzená štátna záruka

- (7) Francúzske orgány v reakcii na žiadosť Komisie o vysvetlenie zaslali oznámenie doručené 1. februára 2007, v ktorom je vysvetlená situácia veriteľov podniku La Poste, ak by sa podnik ocitol vo finančných ťažkostiach.
- (8) Oznámením z 19. marca 2007 francúzske orgány predložili dodatočný návrh, ktorého podstatou je, že sa spoločne s podnikom La Poste zaviazu uviesť v každej zmluve o financovaní a v každej verejnej ponuke cenných papierov (prospekte) podniku La Poste poznámku o neexistencii záruky.
- (9) Listom z 29. novembra 2007 Komisia oznámila Francúzsku svoje rozhodnutie začať konanie podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ, pokiaľ ide o toto opatrenie (ďalej len „rozhodnutie o začatí konania“).
- (10) Rozhodnutie o začatí konania bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* ⁽⁸⁾. Komisia vyzvala zainteresované strany, aby predložili svoje pripomienky k uvedenému opatreniu.
- (11) Komisia nedostala od zainteresovaných strán žiadne pripomienky v tejto veci.
- (12) Komisia dostala pripomienky Francúzska listom z 23. januára 2008.
- (13) Komisia uverejnila na internetovej stránke GR pre hospodársku súťaž výzvu na predloženie ponuky na uskutočnenie štúdie o neobmedzenej záruke Francúzskej republiky pre podnik La Poste. V stanovenom termíne, t. j. do 21. apríla 2008, boli doručené štyri ponuky. Štúdiou bola poverená pani Sophie NICINSKIOVÁ, univerzitná profesorka, profesorka s agregáciou verejného práva, doktorka práv a autorka publikácií na tému štátnej záruky pre verejné inštitúcie priemyselnej a obchodnej povahy. Expert (ďalej len „expert Komisie“) odovzdal svoju správu 17. novembra 2008.
- (14) Po tom, čo boli v tlači uverejnené informácie o tom, že francúzska vláda prijala návrh zákona, ktorým sa schvaľuje zmena právneho postavenia podniku La Poste, sa Komisia listom z 20. júla 2009 opýtala Francúzska, či by súhlasilo s prijatím záväzku o transformácii podniku La Poste na akciovú spoločnosť podliehajúcu konaniam súdneho vyrovnania a súdnej likvidácie všeobecného práva. Tým istým listom Komisia zaslala francúzskym orgánom správu svojho experta.
- (15) Oznámením zaslaným 31. júla 2009 Francúzsko informovalo Komisiu, že Rada ministrov prijala 29. júla 2009 návrh zákona o podniku La Poste a o poštových činnostiach, ktorým sa ustanovuje transformácia podniku La Poste na akciovú spoločnosť od 1. januára 2010. Okrem toho francúzske orgány oznámili, že zašlú svoje pripomienky k správe experta Komisie.
- (16) Po dvoch upomienkach Komisie z 9. septembra a 6. októbra 2009 Francúzsko oznámilo oznámením zaslaným 27. októbra 2009 svoje pripomienky k správe experta Komisie a predložilo stanovisko Guya CARCASSONNA, univerzitného profesora a profesora s agregáciou pre právnické fakulty (ďalej len „expert francúzskych orgánov“).
- (17) Dňa 11. decembra 2009 bol podaný pozmeňujúci a dopĺňujúci návrh k návrhu zákona o podniku La Poste a o poštových činnostiach, ktorým sa odkladá dátum transformácie podniku na marec 2010.

2. OPIS OPATRENIA

- (18) Zákom č. 90-568 z 2. júla 1990 o organizácii verejnej poštovej služby a o podniku France Télécom ⁽⁹⁾ (ďalej len „zákon z 2. júla 1990“) sa bývalé generálne riaditeľstvo pôšt a telekomunikácií transformovalo na dve právnické osoby verejného práva: La Poste a France Télécom.
- (19) Určité právnické osoby verejného práva nie sú zákonom kvalifikované ako podniky so statusom EPA (verejná inštitúcia, ktorá má právnu subjektivitu právnickej osoby) alebo EPIC (verejná inštitúcia priemyselnej a obchodnej povahy) ⁽¹⁰⁾. Týka sa to aj podniku La Poste. Vo svojom rozsudku z 18. januára 2001 (2. občiansky senát) ⁽¹¹⁾ kasačný súd však prijal zásadu, že La Poste je podnik so statusom EPIC ⁽¹²⁾. Právne dôsledky takéhoto právneho postavenia podniku La Poste sú tieto:

2.1. NEUPLATNITEĽNOSŤ KONANIA VO VECI PLATOBNEJ NESCHOPNOSTI A KONKURZNÉHO KONANIA NA PODNIK LA POSTE

- (20) Podľa článku 1 zákona z 2. júla 1990 je podnik La Poste právnickou osobou verejného práva. Vo Francúzsku právnické osoby verejného práva nepodliehajú všeobecným právnym predpisom týkajúcim sa konaní vo veciach súdneho vyrovnania a súdnej likvidácie podnikov v ťažkostiach.

- (21) Neuplatniteľnosť konania vo veci platobnej neschopnosti a konkurzného konania na právnické osoby verejného práva údajne vyplýva zo všeobecnej zásady nezabaviteľnosti majetku právnických osôb verejného práva uznávanej francúzskou judikatúrou od konca 19. storočia, a najmä kasačným súdom⁽¹³⁾.
- (22) Okrem toho v článku 2 zákona č. 85-98 z 25. januára 1985 o súdnom vyrovnaní a súdnej likvidácii podnikov⁽¹⁴⁾ (ďalej len „zákon z 25. januára 1985“), ktorým sa vymedzuje rozsah pôsobnosti konaní súdneho vyrovnania a súdnej likvidácie všeobecného práva vo Francúzsku, teraz článok L620-2 obchodného zákonníka, sa ustanovuje: „Súdne vyrovnanie a súdna likvidácia sú uplatniteľné na každého obchodníka, každú osobu zapísanú v živnostenskom registri, každého poľnohospodára a každú právnickú osobu súkromného práva.“ Zo znenia tohto článku a z toho, ako ho vykladá francúzska judikatúra⁽¹⁵⁾, vyplýva, že kolektívne konania všeobecného práva sa neuplatňujú na právnické osoby verejného práva.
- 2.2. UPLATNITEĽNOSŤ ZÁKONA ZO 16. JÚLA 1980
A ZÁSADY KONEČNEJ ZODPOVEDNOSTI ŠTÁTU ZA
DLHY PRÁVNICKÝCH OSÔB VEREJNÉHO PRÁVA NA
PODNIK LA POSTE
- (23) Zákon zo 16. júla 1980 je uplatniteľný na podnik La Poste považovaný podľa zákona z 2. júla 1990 za právnickú osobu verejného práva.
- (24) V odseku II článku 1 zákona zo 16. júla 1980 sa ustanovuje, že „keď bola miestna samospráva alebo verejná inštitúcia odsúdená právoplatným súdnym rozhodnutím na zaplatenie peňažnej sumy, ktorej výška je stanovená v samotnom rozhodnutí, musí byť nariadená úhrada tejto sumy alebo musí byť vydaný príkaz na jej úhradu v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia súdneho rozhodnutia. V prípade nenariadenia uhradenia alebo nevydania príkazu na úhradu v uvedenej lehote vydá zástupca štátu v *départemente* alebo dozorný orgán príkaz na úhradu z úradnej moci. Pri nedostatku finančných prostriedkov zástupca štátu v *départemente* alebo dozorný orgán zašle samospráve alebo inštitúcii úradnú výzvu, aby vytvorila potrebné zdroje; ak rozhodujúci orgán samosprávy alebo inštitúcie neuvolní alebo nevytvorí tieto zdroje, postará sa o to zástupca štátu v *départemente* alebo dozorný orgán, ktorý v prípade potreby vydá príkaz na úhradu z úradnej moci.“
- (25) V odseku 4 článku 3-1 vyhlášky z 12. mája 1981 sa ustanovuje, že „keď po uplynutí týchto lehôt⁽¹⁶⁾ zostane úradná výzva bez odozvy, zástupca štátu alebo dozorný orgán vykoná zápis výdavku do rozpočtu samosprávy alebo verejnej inštitúcie, ktorá si neplní svoju povinnosť. V prípade potreby vytvorí potrebné zdroje buď prostredníctvom zníženia voľných rozpočtových prostriedkov určených na iné výdavky, alebo prostredníctvom zvýšenia zdrojov.“ Napokon v odseku 5 článku 3-1 uvedenej vyhlášky sa ustanovuje, že „ak miestna samospráva alebo verejná inštitúcia nenariadi uhradenie dlžnej sumy v lehote ôsmich dní od oznámenia zápisu rozpočtového prostriedku, v lehote jedného mesiaca nariadi jej uhradenie z úradnej moci zástupca štátu alebo dozorný orgán.“
- (26) Uvedená vyhláška z 12. mája 1981 bola zrušená a nahradená vyhláškou č. 2008-479 z 20. mája 2008 o výkone rozsudkov ukladajúcich verejným samosprávam peňažný trest. Článok 10 novej vyhlášky však preberá ustanovenia odsekov 4 a 5 článku 3-1 vyhlášky z 12. mája 1981⁽¹⁷⁾. Opatrenie sa ním v podstate nemení a nedopĺňa.
- (27) Okrem toho v obežníku zo 16. októbra 1989⁽¹⁸⁾ sa ustanovuje, že „v prípade nedostatku alebo neexistencie rozpočtových prostriedkov – situácie, ktorá je uvedená v článku 1 ods. II druhom pododseku zákona zo 16. júla 1980, je príkazca zároveň povinný informovať o tejto skutočnosti veriteľa doporučeným listom s doručenkou ešte pred uplynutím štvormesačnej lehoty, pričom musí spresniť výšku sumy, na ktorej úhradu sa vydá príkaz neskôr. Tento príkaz na úhradu sa bude vzťahovať buď na celú dlžnú sumu pri neexistencii akýchkoľvek rozpočtových prostriedkov, alebo dlžnú zostatku pri nedostatku rozpočtových prostriedkov.“
- (28) Zo všetkých týchto ustanovení vyplýva, že zákon zo 16. júla 1980 a jeho vykonávacie vyhlášky sú určené výlučne na výkon právoplatných súdnych rozhodnutí, ktorými sa odsudzuje buď štát, alebo miestna samospráva, alebo verejná inštitúcia na zaplatenie určitej peňažnej sumy. Neustanovuje sa nimi konanie vo veciach súdneho vyrovnania alebo súdnej likvidácie.
- (29) Okrem toho zákon zo 16. júla 1980 a jeho vykonávacie vyhlášky výslovne ustanovujú štát za orgán príslušný vo veciach vymáhania dlhov verejných inštitúcií. Štát má tieto významné právomoci: na jednej strane právomoc nariadiť z úradnej moci uhradenie verejného výdavku a na druhej strane právomoc vytvoriť dostatočné zdroje. Toto vedie k skúmaniu, do akej miery možno považovať možnosti odškodnenia veriteľov cestou domáhania sa zodpovednosti štátu pri neplnení záväzkov zo strany La Poste za formu záruky.

- (30) Okrem dvoch predchádzajúcich aspektov (neuplatniteľnosť postupov uplatňovaných pri platobnej neschopnosti a uplatniteľnosť zákona zo 16. júla 1980) Komisia vo svojom rozhodnutí o začatí konania uviedla, že pravidlá vzťahujúce sa na určité podniky so statusom EPIC by sa mohli vzťahovať aj na podnik La Poste.

2.3. PREVOD ZÁVÄZKOV ZANIKNUTÉHO PODNIKU SO STATUSOM EPIC NA INÚ VEREJNÚ INŠTITÚCIU ALEBO NA ŠTÁT

- (31) Kodifikačným predpisom č. 02-060-M95 z 18. júla 2002 o finančných a účtovných právnych predpisoch vnútroštátnych verejných inštitúcií priemyselnej a obchodnej povahy⁽¹⁹⁾ (ďalej len „kodifikačný predpis“) sa ustanovuje, že ak sa zatvorí podnik so statusom EPIC, ktorý má autorizovaného účtovného revízora, môžu nastať dve možné situácie:

— buď starý podnik so statusom EPIC nahradí nová verejná inštitúcia, ktorá prevezme jej majetok, práva a povinnosti,

— alebo sa predpisom vyhlási zrušenie verejnej inštitúcie; v tomto prípade „predpisom o zrušení inštitúcie sa odteraz môže určiť nástupca, na ktorého prejde likvidačný zostatok, vo všeobecnosti štát“⁽²⁰⁾.

- (32) V príručke o finančnom zabezpečení zriaďovania, transformácie a zrušovania vnútroštátnych verejných inštitúcií a verejných záujmových skupín zo 14. novembra 2006 (ďalej len „príručka o finančnom zabezpečení“), ktorá je dostupná na internetovej stránke ministerstva financií, sa spresňuje⁽²¹⁾: „Predpisom, ktorým sa zrušuje inštitúcia, sa musí výslovne ustanoviť prevod práv, majetku a záväzkov zrušenej inštitúcie na subjekt, ktorý prevezme jej činnosť alebo jej majetok (t. j. buď verejná inštitúcia, alebo štát)“. ... „Všeobecnejšie sa musí ustanoviť, že nová inštitúcia nahrádza právnické osoby, ktorých činnosť preberá, v právach a záväzkoch vyplývajúcich zo zmlúv uzavretých na plnenie úloh, ktoré im boli pridelené.“

- (33) Napriek tomu, že sú ustanovenia kodifikačného predpisu a príručky o finančnom zabezpečení uplatniteľné iba na podniky so statusom EPIC, ktoré majú autorizovaného účtovného revízora, určité prvky naznačujú, že aj dlhy podnikov so statusom EPIC, ktoré nemajú autorizovaného účtovného revízora, by sa pri ich zrušení previedli na štát alebo na inú verejnú inštitúciu.

- (34) Podnik Charbonnages de France oznámil v poznámkach k svojim finančným účtom z 31. decembra 2000, že všetky práva a záväzky podniku so statusom EPIC sa v prípade jeho zrušenia musia previesť buď na iný verejnoprávny subjekt, alebo na samotnú francúzsku vládu

a lehoty a podmienky takéhoto prevodu musí spresniť zákon, ktorým sa zruší daný podnik so statusom EPIC. Toto tvrdenie sa neobmedzuje iba na podniky so statusom EPIC, ktoré majú autorizovaného účtovného revízora; Charbonnages de France je inak podnik so statusom EPIC bez autorizovaného účtovného revízora.

- (35) Okrem toho podľa názoru určitých ratingových agentúr, ak by došlo k zrušeniu ERAP (Entreprise de recherches et d'activités pétrolières)⁽²²⁾, aj keď je to tiež podnik so statusom EPIC bez autorizovaného účtovného revízora, zostatok jeho dlhu a jeho aktív by sa tiež previedol na štát. Podľa ratingovej agentúry Fitch⁽²³⁾ „ERAP ako podnik so statusom EPIC nepodlieha postupom uplatňovaným pri likvidácii. Môže byť zrušený iba legislatívnym postupom a za tohto predpokladu prípadne zostatok jeho dlhu a jeho aktív štátu.“ Podľa Moody's⁽²⁴⁾ ERAP nemôže byť predmetom reštrukturalizačných postupov uložených súdom, ktorý koná vo veciach týkajúcich sa súdnej likvidácie. V prípade zrušenia spoločnosti sa jej aktíva/pasíva prevedú na orgán zodpovedný za jeho zriadenie, čiže na samotný štát.

- (36) So zreteľom na tieto aspekty a napriek tomu, že podnik La Poste nemá autorizovaného účtovného revízora⁽²⁵⁾, je potrebné preskúmať, či je zásada prevodu dlhov na štát alebo iný verejnoprávny subjekt za predpokladu likvidácie uplatniteľná na podnik La Poste, keďže je považovaný za podnik so statusom EPIC. Ak áno, v takom prípade by mal mať veriteľ záruku, že o svoju pohľadávku nepríde a mohol by sa uspokojiť s nižšou úrokovou mierou alebo poskytnúť výhodnejšie platobné podmienky a lehoty ako v prípade neexistencie takejto záruky. Takýto prevod by mal teda rovnaké účinky ako záruka.

2.4. PRIAMY PRÍSTUP K ÚČTOM ŠTÁTNEJ POKLADNICE

- (37) Podľa agentúry Fitch⁽²⁶⁾ je likvidita podniku ERAP zaručená jeho okamžitým prístupom k preddavkovým účtom štátnej pokladnice. Keďže ERAP je podnik so statusom EPIC, treba preskúmať, či by aj podnik La Poste mohol mať prístup k preddavkovým účtom štátnej pokladnice.

3. PRIPOMIENKY A NÁVRHY FRANCÚZSKYCH ORGÁNOV

- (38) V nadväznosti na rozhodnutie o začatí konania francúzske orgány zaslali Komisii svoje pripomienky a návrhy listom z 23. januára 2008. Tento list dopĺňa pripomienky a návrhy objasnené v predchádzajúcich listoch francúzskych orgánov⁽²⁷⁾ a zhrnuté v rozhodnutí o začatí konania.

3.1. PRIPOMIENKY FRANCÚZSKYCH ORGÁNOV

- (39) Francúzske orgány popierajú na jednej strane existenciu záruky a na druhej strane existenciu výhody pre La Poste.

3.1.1. NEEXISTENCIA ZÁRUKY

- (40) Podľa francúzskych orgánov sa jednak verejným inštitúciám neposkytuje z dôvodu ich právneho postavenia automatická záruka (A) a jednak je úvaha Komisie v rozhodnutí o začatí konania nesprávna (B).

A. Verejným inštitúciám sa z dôvodu ich právneho postavenia neposkytuje žiadna automatická záruka ⁽²⁸⁾.

- (41) Po prvé, v žiadnom predpise ani rozhodnutí nie je stanovená zásada, podľa ktorej by štát zásadne neobmedzene ručil za dlhy podnikov so statusom EPIC.

- (42) Po druhé, judikatúra sa vyjadрила k neexistencii záruk. Najmä Štátna rada rozhodla v rozsudku týkajúcom sa spoločnosti *Société de l'hôtel d'Albe* ⁽²⁹⁾, že „Office national du tourisme (Národný úrad cestovného ruchu), ktorý je právnickou osobou občianskeho práva a má finančnú autonómiu..., je verejná inštitúcia, že v dôsledku toho nie je štát povinný zaplatiť dlhy tejto inštitúcie; že minister verejných prác oprávnené odmietol vyhovieť žiadosti [veriteľa].“ K rovnakému záveru sa údajne dospelo v spojitosti s miestnymi samosprávami v dvoch rozhodnutiach štátnej rady vo veci *Campoloro* ⁽³⁰⁾.

- (43) Po tretie, ústavným zákonom z 1. augusta 2001 o rozpočtových pravidlách ⁽³¹⁾ (ďalej len „ÚZRP“) sa ustanovuje, že záruku možno zriadiť iba ustanovením rozpočtových pravidiel ⁽³²⁾. Preto sa podľa experta francúzskych orgánov ⁽³³⁾ po úplnom nadobudnutí účinnosti ÚZRP 1. januára 2005 nemohla zo zákona poskytnúť žiadna implicitná záruka. Na dlhy podniku La Poste vzniknuté po 1. januári 2005 sa preto implicitná záruka údajne nevzťahuje. Pokiaľ ide o pohľadávky, ktoré vznikli pred 1. januárom 2005, expert francúzskych orgánov sa domnieva, že pri neexistencii rozhodnutia o spore nie je možné určiť, či neplatnosť implicitných záruk poskytnutých pred 1. januárom 2005, ktorých poskytnutie nebolo výslovne povolené rozpočtovým zákonom, možno alebo nemožno vylúčiť v rámci dodržania ústavne chránených práv veriteľov.

- (44) Po štvrté, ak by podniky so statusom EPIC dostali štátnu záruku, zmena ich právneho postavenia by si vyžadovala zaviesť opatrenia na ochranu práv veriteľov. Takýto mechanizmus však nebol nikdy zavedený. Naopak pri

transformácii inštitúcie Administration des postes et télécommunications (Správa pošt a telekomunikácií) na nezávislú právnickú osobu (La Poste) k 1. januára 1991 poskytol štát vyhláškou z 31. decembra 1990 explicitnú záruku za dlhy, ktoré vznikli pred 31. decembrom 1990 a previedli sa na podnik La Poste. To by vraj nebolo bývalo potrebné, keby podnik La Poste ako inštitúcia považovaná za podnik so statusom EPIC štatutárne získal štátnu záruku. Zároveň sa prijali zákony a iné právne predpisy, ktorými sa povoľuje štátna záruka na niektoré činnosti podnikov ERAP a *Agence française du développement* (Francúzska agentúra pre rozvoj), ktoré majú obe status EPIC.

- (45) Francúzske orgány napokon citujú článok ⁽³⁴⁾ pána Labetoullea, bývalého predsedu právnej sekcie Štátnej rady. Podľa p. Labetoullea „v práve neexistuje žiadne automatické priznanie, poskytnutie a stanovenie rozsahu tejto záruky [štátnej záruky, ktorá by sa plnoprávne vzťahovala na verejné inštitúcie štátu].“

B. Úvaha Komisie o existencii záruky je nesprávna ⁽³⁵⁾

a) Úhrada jednotlivých pohľadávok nie je zaručená

1. Zákon zo 16. júla 1980 nemôže založiť záruku

- (46) Podľa francúzskych orgánov ⁽³⁶⁾ sa zákonom zo 16. júla 1980 udeľuje dozornému orgánu právomoc nahradiť výkonný orgán osoby, ktorý túto osobu zastupuje. Dozorný orgán preto môže vykonávať len právomoci, ktoré nezahŕňajú možnosť disponovať štátnym rozpočtom. V zákone zo 16. júla 1980 sa teda nestanovuje žiadna povinnosť štátu vynaložiť vlastné prostriedky.

- (47) Na podporu tohto výkladu francúzske orgány uvádzajú prípravné práce na zákone zo 16. júla 1980. Počas rozpráv o tomto zákone sa vláda postavila proti zmenám a doplneniam, ktoré by ukladali štátu povinnosť poskytnúť územnej samospráve, ktorej prostriedky by neboli dostatočné, mimoriadny grant na účely výkonu súdneho rozhodnutia.

- (48) Francúzske orgány tiež odkazujú na články právnej doktríny ⁽³⁷⁾. V týchto článkoch sa upozorňuje, že výrazom „postará sa o to“ uvedeným v článku 1 zákona zo 16. júla 1980 sa odkazuje na právomoc „substitúcie“, pri ktorej „má nahrádzajúci subjekt v zásade rovnaké právomoci ako nahrádzaný subjekt“, pričom poskytnutie mimoriadneho grantu je „mimo rozsahu uplatnenia právomoci substitúcie“, a preto sa neustanovuje zákonom zo 16. júla 1980.

- (49) Francúzske orgány napokon citujú rozhodnutia Štátnej rady z 10. novembra 1999⁽³⁸⁾ a z 18. novembra 2005⁽³⁹⁾ vo veci *Campoloro*. Štátna rada údajne usúdila, že nahradenie obce, ktorá si neplní svoje povinnosti, štátom vo finančných záležitostiach nie je na zozname povinností uložených zákonom zo 16. júla 1980. Okrem toho pri skúmaní, či existuje dôvod na uplatnenie zodpovednosti štátu z jediného dôvodu zavinenia, navyše z hrubej nedbanlivosti, Štátna rada zo zásady vylúčila akúkoľvek formu zodpovednosti „zo zákona“, a teda akúkoľvek formu záruky.

2. Nie je možné domáhať sa zodpovednosti bez zavinenia na strane štátu iba na základe nedostatku aktív

- (50) Okrem toho francúzske orgány tvrdia, že možnosti odškodnenia veriteľov právnických osôb verejného práva na základe uplatnenia zodpovednosti za obmedzujúcich podmienok nemožno považovať za formu záruky. Záruka predpokladá, že ručiteľ prevezme záväzok požívateľa záruky. Ak je potrebné vziať na seba zavinenie alebo v prípade zodpovednosti bez zavinenia dôsledky vlastného konania, nemôže ísť o záruku.
- (51) Francúzske orgány ďalej tvrdia, že v každom prípade sa zodpovednosti štátu nemožno domáhať iba z toho dôvodu, že prefekt alebo dozorný orgán nemohol prijať žiadne opatrenie, ktoré by bolo schopné umožniť úhradu pohľadávky z dôvodu finančnej a majetkovej situácie samosprávy alebo verejnej inštitúcie.
- (52) Pokiaľ ide o zavinenie, najmä o hrubú nedbanlivosť, ak prefekt alebo dozorný orgán neuplatní svoje právomoci v prípade, že prostredníctvom žiadneho opatrenia nie je možné uhradiť pohľadávku samosprávou alebo verejnou inštitúciou, toto nemôže byť samo osebe proti-právne.
- (53) Pokiaľ ide o zodpovednosť bez zavinenia, k jej vylúčeniu vedú najmenej tieto dva aspekty:

aktív nie je pôvodom škody, ktorú utrpel veriteľ, konanie alebo nekonanie zo strany správneho orgánu, ale platobná neschopnosť samosprávy alebo verejnej inštitúcie.

- Po druhé, zodpovednosť bez zavinenia sa odvodzuje od zásady rovnosti pred verejnými bremenami. Teda podľa francúzskych orgánov je v tomto prípade ťažké rozlíšiť v čom by sa škoda, ktorú utrpel veriteľ, mohla prejavovať ako narušenie rovnosti pred verejnými bremenami. Na rozdiel od prípadu, ktorý viedol k judikatúre vo veci *Couitéas*⁽⁴⁰⁾, by sa v tomto prípade žiadny orgán štátu nerozhodol nevykonať rozsudok z dôvodov všeobecného záujmu. Ide o prípad, keď by nebolo možné, aby verejný orgán prijal opatrenia umožňujúce vykonať súdne rozhodnutie z praktických dôvodov, a nie z dôvodov požiadaviek všeobecného záujmu. Podľa francúzskych orgánov domáhanie sa zodpovednosti pre porušenie rovnosti pred verejnými bremenami preto nemôže vyplývať iba z platobnej neschopnosti. Pokiaľ ide o argument, ktorý Komisia poskytla v odôvodnení 59 svojho rozhodnutia o začatí konania, že „keby zástupca štátu uprednostnil zachovanie nepretržitého poskytovania verejnej služby pred právom veriteľa na splatenie svojej pohľadávky, nie je vylúčené, že by bolo možné dovoliť sa objektívnej zodpovednosti štátu“, francúzske orgány uznávajú, že požiadavka nepretržitého poskytovania verejnej služby sa ukladá zástupcovi štátu pri uplatňovaní postupu podľa zákona zo 16. júla 1980. Podľa francúzskych orgánov by sa veriteľ aj v prípade, keby sudca nariadil jeho odškodnenie, ocitol v dôsledku takéhoto odškodnenia v rovnakej situácii, v akej by bol pri uplatnení všeobecných právnych predpisov, pretože v tomto poslednom prípade by sa daný majetok previedol a zbor veriteľov by dostal zodpovedajúcu sumu. Veriteľovi by z toho teda nevyplynula žiadna výhoda.

b) [...] (*)

1. Neuplatniteľnosť konaní vo veciach súdneho vyrovnania a likvidácie všeobecného práva na právnické osoby verejného práva nevylučuje možnosť konkurzu podniku so statusom EPIC alebo konkurzného konania voči nemu

- (54) Podľa francúzskych orgánov Komisia zakladá svoju analýzu na svojom oznámení z roku 2000 o štátnej pomoci vo forme záruk⁽⁴¹⁾, a najmä na jeho bode 2.1.3, v ktorom sa uvádza, že „Komisia považuje za pomoc vo forme záruky aj výhodnejšie úverové podmienky, ktoré získali podniky, ktorých právne postavenie vylučuje možnosť konkurzného konania alebo konania vo veci platobnej neschopnosti alebo výslovne predpokladá štátnu záruku alebo krytie strát štátom.“

- Po prvé, zodpovednosti osoby, od ktorej sa požaduje náhrada škody, je možné sa domáhať iba v prípade, že konanie (vrátane nekonania), ktoré sa jej pripisuje, bolo priamou príčinou škody. Teda pri nedostatku

- (55) Francúzske orgány berú na vedomie, že ustanovenia zmluvy majú prednosť pred oznámením z roku 2000 o štátnej pomoci vo forme záruk, pričom zdôrazňujú dva aspekty, ktoré podľa nich v tomto prípade zbavujú toto oznámenie významu:
- v oznámení o štátnej pomoci vo forme záruk z roku 2000 sa zdôrazňuje, že prípadná pomoc by vyplynula z „výhodnejších úverových podmienok“, ktoré možno pripísať vylúčeniu možnosti konkurzného konania, ale Komisia vraj nepreukázala existenciu takýchto „výhodnejších úverových podmienok“,
 - v oznámení o štátnej pomoci vo forme záruk z roku 2000 sa uvádza prípad, keď právne postavenie vylučuje akékoľvek konkurzné konanie alebo konanie vo veci platobnej neschopnosti, a nie individuálne konanie; Komisia údajne nepreukázala, že La Poste nemôže zbankrotovať a ani to, že nie je možné žiadne konanie vo veci platobnej neschopnosti.
- (56) Podľa francúzskych orgánov je zákon z 25. januára 1985 len procesným zákonom. Skutočnosť, že podnik so statusom EPIC nepatrí do rozsahu jeho pôsobnosti, neznamená, že sa podnik so statusom EPIC nemôže nachádzať v situácii platobnej neschopnosti, a zákon ani nezakazuje uplatnenie voči nemu *ad hoc* konania vo veci súdneho vyrovnania, likvidácie alebo konkurzu.
2. Uplatnením „postupu“ ustanoveného zákonom zo 16. júla 1980 namiesto kolektívneho konania všeobecného práva sa veriteľovi neposkytuje žiadna výhoda
- (57) Po analýze odôvodnenia 68 rozhodnutia o začatí konania francúzske orgány dospeli k záveru, že pri posudzovaní, či sa uplatnením osobitného postupu v prípade platobnej neschopnosti poskytuje subjektu, ktorý podlieha tomuto postupu, výhoda oproti podnikom podliehajúcim obchodnému právu, Komisia uplatňuje dve kritériá:
- kritérium zverejnenia: postup, ktorý sa uplatňuje v prípade platobnej neschopnosti, sa má vymedziť a zverejniť,
 - kritérium rovnocennosti: týmto postupom má byť buď postup podľa súkromného práva, alebo postup, ktorým sa veriteľom La Poste poskytnú práva, ktoré nie sú väčšie ako práva, ktoré by mali podľa obchodného práva.
- (58) Napriek tomu, že francúzske orgány spochybňujú potrebu splniť tieto dve kritériá⁽⁴²⁾, keďže Komisia tieto kritériá považuje za potrebné a dostatočné, francúzske orgány ich použili pri posudzovaní, či sa prostredníctvom uplatnenia ustanovení zákona zo 16. júla 1980 zvýhodňujú veritelia verejnoprávnych subjektov oproti veriteľom podnikov podliehajúcich kolektívnym konaniam všeobecného práva.
- (59) Pokiaľ ide o kritérium zverejnenia, francúzske orgány sa domnievajú, že ratingové agentúry správne určili postup ustanovený zákonom zo 16. júla 1980 ako uplatniteľný v prípade platobnej neschopnosti podniku so statusom EPIC, ako to potvrdzujú ratingy, ktoré Komisia uviedla v súvislosti s podnikom ERAP.
- (60) Pokiaľ ide o kritérium rovnocennosti, francúzske orgány odlišujú prípad, keď je uplatniteľná požiadavka nepretržitého poskytovania verejnej služby, od prípadu, keď takáto požiadavka nie je uplatniteľná.
- i) „Postup“ ustanovený zákonom zo 16. júla 1980 posúdený na základe testu rovnocennosti – s výnimkou požiadavky nepretržitého poskytovania verejnej služby
- (61) Keby podľa francúzskych orgánov podnik La Poste nebol schopný splácať svoje dlhy a keby nebola uplatniteľná žiadna požiadavka nepretržitého poskytovania verejnej služby, uplatnil by sa tento postup: v nepravdepodobnom prípade preukázaných finančných ťažkostí by bol podnik nútený skôr, ako by sa dostal do situácie nedostatku aktív, najprv začať rokovať s veriteľmi s cieľom vytvoriť plán ozdravenia pasív. Keby sa potom tento plán považoval za neuspokojivý alebo by neumožňoval odstrániť finančné ťažkosti a neexistovala by nová dohoda s veriteľmi, títo veritelia – alebo niektorí z nich – by sa mohli obrátiť na príslušný súd, aby dosiahli odsúdenie dlžníka, a teda uznanie svojej pohľadávky. Mal by sa teda uplatniť postup ustanovený zákonom zo 16. júla 1980. Tento postup by v prípade potreby mohol viesť k tomu, že dozorný orgán by nahradil výkonný orgán podniku La Poste, aby prijal opatrenia nevyhnutné na splatenie jeho dlhov z prostriedkov inštitúcie. Keby bol postup ustanovený zákonom zo 16. júla 1980 znemožnený nedostatkom aktív podniku La Poste a dozorný orgán by preto nemohol vytvoriť potrebné prostriedky na zaplatenie dlžnej sumy, pretože by už nemal žiadne aktíva na odpredaj, postup podľa zákona zo 16. júla 1980 by sa ukončil.
- (62) Podľa francúzskych orgánov by preto uplatnenie „postupu“ podľa zákona zo 16. júla 1980 za predpokladu, že nie je uplatniteľná žiadna požiadavka na verejnú službu, mohlo viesť k spežaniu všetkých aktív podniku La Poste, ale v prípade nedostatku aktív by tento postup neumožnil vyplatiť všetkých veriteľov

podniku La Poste. Na konci tohto postupu by veritelia subjektu, ktorý podlieha zákonu zo 16. júla 1980, celkovo získali späť rovnakú sumu ako veritelia subjektu, ktorý podlieha obchodnému právu, t. j. sumu pochádzajúcu zo speňaženia aktív.

- (63) Tento postup sa od postupu uplatniteľného v obchodnom práve údajne líši iba týmito dvoma aspektmi:

— absencia hromadného spracovania veriteľov: na rozdiel od postupu podľa súkromného práva, pri ktorom sa pohľadávky spracúvajú hromadne a veritelia sa uspokojujú prednostne v zostupnom poradí a v pomere k disponibilným sumám, sa postup ustanovený zákonom zo 16. júla 1980 vyznačuje tým, že veriteľovi umožňuje chrániť jeho práva iba žaloba veriteľa. Z logiky zákona zo 16. júla 1980 vyplýva, že „kto prv príde, prv melie“;

— funkciu rovnocennú funkcii likvidátora a súdneho správcu preberá zástupca štátu, ktorý je pod kontrolou správneho sudcu (kontrola hrubej nedbanlivosti, ako ju ustanovila Štátna rada v rozsudku vo veci *Campoloro* vynesenom v novembri 2005).

- (64) Francúzske orgány sa domnievajú, že po skončení postupu už nemajú veritelia k dispozícii opravné prostriedky. Podľa francúzskych orgánov sa totiž zodpovednosti štátu nemožno domáhať iba na základe nedostatku majetku. Rovnako pri postupe podľa súkromného práva veritelia po skončení súdnej likvidácie⁽⁴³⁾ „neuplatňujú svoje právo na individuálne konanie“, s výhradou výnimky.

ii) Postup ustanovený zákonom zo 16. júla 1980 posúdený na základe testu rovnocennosti vzhľadom na požiadavku nepretržitosti poskytovania verejnej služby

- (65) Pokiaľ by sa mala zabezpečiť nepretržitosť poskytovania verejnej služby, francúzske orgány pripúšťajú, že zástupca štátu by sa pri výkone právomocí, ktoré mu udeľuje zákon zo 16. júla 1980, mohol rozhodnúť, že sa nepredajú určité aktíva potrebné na plnenie poslania verejnej služby. Skutočnosť, že by sa neuskutočnil predaj určitého majetku z dôvodov súvisiacich s požiadavkou nepretržitosti poskytovania verejnej služby, by sa prejavila, keby nebola predmetom odškodnenia zo strany štátu, menším speňažením aktív a zodpovedajúcim znížením súm vymáhateľných zo strany veriteľov. Takýmto postupom by sa veriteľom podniku La Poste neudelili práva väčšie ako práva, ktoré by mali podľa obchodného práva. Podľa francúzskych orgánov je preto kritérium rovnocennosti určené Komisiou *a fortiori* splnené.

- (66) Francúzske orgány však pripúšťajú, že za tohto predpokladu je domáhanie sa zodpovednosti bez zavinenia na strane štátu možné a môže viesť k odškodneniu veriteľov do výšky škody, ktorú utrpeli, to znamená najviac do výšky predajnej ceny aktív, o ktorých zástupca štátu podľa zákona rozhodol, že sa nepredajú. Podľa francúzskych orgánov by však toto prípadné odškodnenie nemalo za následok nič iné ako to, že by sa veriteľ ocitol v situácii, aká by vyplynula z uplatnenia všeobecného práva a z hľadiska testu rovnocennosti by mu teda nebolo možné udeliť väčšie práva ako sú tie, ktoré by mal podľa všeobecného práva.

- (67) Francúzske orgány dospeli k záveru, že postup ustanovený zákonom zo 16. júla 1980 spĺňa kritériá rovnocennosti a zverejnenia, ktoré určila Komisia a ktoré sú dostatočné na vylúčenie existencie výhody. Domnievajú sa, že nie je opodstatnené priamo podrobiť La Poste ťažkému a zložitému postupu podľa všeobecného práva.

3. Texty citované Komisiou o situácii v oblasti záväzkov po vyčerpaní prostriedkov inštitúcie sa na podnik La Poste nevzťahujú

- (68) Podľa francúzskych orgánov sa texty, ktoré uviedla Komisia v rozhodnutí o začatí konania, najmä v odôvodnení 69, na podnik La Poste nevzťahujú a ani ich naň nemožno uplatniť.

3.1.2. NEEXISTENCIA VÝHODY

- (69) Podľa francúzskych orgánov sa analýza Komisie týkajúca sa existencie selektívnej výhody rozvíja v týchto dvoch rovinách:

— v rovine nesprávnej úvahy, ktorá je založená na oznámení o štátnej pomoci vo forme záruk z roku 2000,

— v rovine analýzy pravdepodobného vplyvu uvádzaného opatrenia na ratingové agentúry.

A. Oznámenie Komisie o štátnej pomoci vo forme záruk z roku 2000 neumožňuje v tomto prípade usúdiť existenciu pomoci

- (70) Francúzske orgány sa domnievajú, že v odôvodnení 77 rozhodnutia o začatí konania, sa Komisia dopustila chyby pri výklade bodu 2.1.3 oznámenia o štátnej pomoci vo forme záruk z roku 2000. Podľa francúzskych orgánov sa v bode 2.1.3 predpokladá, že v prípade podniku, ktorého právne postavenie vylučuje možnosť konkurzného konania alebo konania vo veci platobnej neschopnosti, ak tento podnik získal

výhodnejšie úverové podmienky, zakladajú tieto podmienky vznik pomoci vo forme záruky. Podľa francúzskych orgánov v bode 2.1.3 oznámenia Komisie o štátnej pomoci vo forme záruk z roku 2000 nič nenaznačuje, že by sa Komisia domnievala, že skutočnosť, že právne postavenie podniku vylučuje možnosť konkurzného konania, nevyhnutne vedie k tomu, že tento podnik získal finančne výhodnejšie podmienky.

- (71) Okrem toho sa francúzske orgány domnievajú, že bod 2.1.3 oznámenia Komisie z roku 2000 o štátnej pomoci vo forme záruk sa nevzťahuje na podnik La Poste, pretože toto oznámenie sa týka prípadu, keď právne postavenie vylučuje akékoľvek konkurzné konanie alebo konanie vo veci platobnej neschopnosti a nie individuálne konanie. Podľa francúzskych orgánov teda Komisia nepreukázala, že La Poste nemôže zbankrotovať, a nepreukázala ani to, že nie je uplatniteľné žiadne konanie.

B. Nemožnosť pripísania výhody a neexistencia štátnych prostriedkov

- (72) V odôvodnení 79 rozhodnutia o začatí konania Komisia poukazuje na vplyv ratingových agentúr na úverové podmienky získané podnikmi.
- (73) Po upozornení na slabé stránky ratingových agentúr francúzske orgány tvrdia, že ak nie je stanovisko ratingovej agentúry podložené presnou analýzou platného právneho rámca, nemôže spôsobiť vznik výhody, ktorú možno pripísať štátu a ktorá môže predstavovať štátnu pomoc. Okrem toho aj keby toto posúdenie prakticky umožnilo podniku so statusom EPIC výhodný prístup k úveru, týmto by sa mu právne a ani v skutočnosti neposkytol žiadny prístup k štátnym prostriedkom, čo je nevyhnutným predpokladom hodnotenia opatrenia ako štátnej pomoci.
- (74) Francúzske orgány dodávajú, že analýzy sa neuskutočnili v objektívnej rovine, ale spočívajú na subjektívnom posúdení toho, čo by v prípade ťažkostí daného podniku predstavovalo štátnu podporu.

C. Argumentácia dokola

- (75) Podľa francúzskych orgánov sa argumentácia Komisie točí dokola:

- Komisia sa pri preukazovaní hospodárskej výhody opierała najmä o výroky ratingových agentúr,
- trh a ratingové agentúry zohľadnili neexistenciu štátnej záruky pre podnik La Poste, ale naďalej vyjadrovali pochybnosť, ktorá mala svoj pôvod výlučne v stanovisku Komisie.

D. Neexistencia vplyvu na rating podniku La Poste

- (76) Podľa francúzskych orgánov sa rozhodnutím o začatí konania v každom prípade nedokazuje, že rating podniku La Poste je z dôvodu údajnej neobmedzenej štátnej záruky vyšší.

a) Doktrína ratingových agentúr nestačí na preukázanie akéhokoľvek vplyvu

- (77) Francúzske orgány uvádzajú viacero pripomienok k štúdii agentúry Standard and Poor's s názvom *Influence of Government Support on Ratings*, o ktorej sa zmieňuje Komisia v odôvodnení 80 rozhodnutia o začatí konania. V tejto štúdii agentúra Standard and Poor's rozlišuje niekoľko kategórií *government supported postal companies*; klasifikácia určuje metodiku, ktorú Standard and Poor's používa na určenie ratingu uvedeného subjektu.
- (78) Francúzske orgány zdôrazňujú, že príslušnosť ku kategórii 1 ⁽⁴⁴⁾ zodpovedá rozsiahlym kritériám, akými sú charakter činnosti alebo hospodárske a sociálne prostredie, ale neodvoláva sa na status hodnoteného hospodárskeho subjektu.
- (79) Francúzske orgány uvádzajú, že francúzska pošta a talianska pošta boli 22. novembra 2004 zaradené do kategórie 2 ⁽⁴⁵⁾. Francúzske orgány z dokumentu Standard and Poor's vyvodzujú, že finančná výkonnosť podniku Poste Italiane neodôvodňovala rating talianskej pošty. Podľa francúzskych orgánov teda talianska pošta získala rating ovplyvnený ratingom svojho majiteľa, a to aj napriek tomu, že Poste Italiane má status SpA podľa všeobecného práva.
- (80) Francúzske orgány zdôrazňujú, že agentúra Standard and Poor's nakoniec zaradila podnik La Poste do kategórie 3 ⁽⁴⁶⁾. Podľa francúzskych orgánov významné reformy uskutočňované od konca roku 2004 postupne priviedli agentúru Standard and Poor's k tomu, aby podnik La Poste zaradila do tejto tretej kategórie. Francúzske orgány z toho vyvodzujú, že nemožno preukázať, že rating podniku La Poste je pričítateľný iba jeho právnomu postaveniu alebo nejakému mechanizmu štátnych záruk a že tento rating môže zakladať vznik štátnej pomoci.
- (81) Francúzske orgány však pripúšťajú, že štúdie agentúry Standard and Poor's z roku 2004 vyvolali otázku právneho postavenia podniku La Poste. Francúzske orgány ale uisťujú, že výmena informácií, ktorú potom uskutočnili s agentúrou Standard and Poor's, vraj umožnila túto otázku objasniť. Francúzske orgány tiež upozornili agentúru Fitch na neexistenciu akejkoľvek štátnej záruky vzťahujúcej sa na podnik La Poste, na základe čoho táto agentúra znova preskúmala uvedenú otázku.

b) V súkromnej sfére sa množia prípady, keď je rating dcérskej spoločnosti spojený s ratingom materskej spoločnosti

- (82) Podľa francúzskych orgánov sa vplyv prítomnosti majoritného a stabilného akcionára, ktorý zaznamenali ratingové agentúry v prípade Poste Italiane nezávisle od akejkoľvek štatutárnej zvláštnosti, prejavuje v prípade skupín súkromnoprávných podnikov. Francúzske orgány uvádzajú ako príklad správu Standard and Poor's z 3. decembra 2003 o AGF⁽⁴⁷⁾, správu o Volkswagen Bank GmbH⁽⁴⁸⁾ a správu o VWFS⁽⁴⁹⁾. Podľa francúzskych orgánov takýto prístup nie je preto v žiadnom prípade zvláštnosťou verejného sektora.

c) Rating podniku La Poste by sa v prípade zmeny právneho postavenia nezmenil

- (83) Prostredníctvom analýzy ratingového hodnotenia podniku La Poste agentúrou Standard and Poor's sa francúzske orgány usilujú dokázať, že toto hodnotenie nezávisí od právneho postavenia podniku La Poste.
- (84) Po prvé, francúzske orgány poukazujú na to, že vo chvíli, keď vyslovili svoje pripomienky, agentúra Standard and Poor's udelila podniku La Poste rating AA – so stabilným výhľadom. Zníženie ratingu odôvodnila agentúra Standard and Poor's budúcim zhoršením finančnej štruktúry skupiny, ktoré súvisí s platbou 2 miliárd EUR na reformu financovania dôchodkov úradníkov, ako aj „najväčšou autonómiou podniku La Poste vo vzťahu k jeho akcionárovi“. Podľa francúzskych orgánov by sa toto zhoršenie, ku ktorému nedošlo pri príležitosti vývoja právneho postavenia podniku La Poste, nedalo vysvetliť, keby bol rating La Poste iba dôsledkom jeho právneho postavenia.
- (85) Po druhé, napriek spresneniu⁽⁵⁰⁾ agentúry Standard and Poor's v jej ratingom hodnotení z 3. apríla 2007 uvedenom v odôvodnení 84 rozhodnutia o začatí konania francúzske orgány ťažko chápú, ako by podnik La Poste, keby mu bola poskytnutá štátna záruka, mohol získať rating o 3 triedy (notches) nižší ako rating štátu. Podobne ak ratingové agentúry vykladali ustanovenia zákona zo 16. júla 1980 ako vytvárajúce mechanizmus, ktorý možno považovať za štátnu záruku, francúzske orgány potom nechápú, ako mohli byť územné samosprávy ohodnotené ratingom BBB+, keď najvyšší nadriadený orgán získal rating AAA.
- (86) Po tretie, francúzske orgány zdôrazňujú, že ratingové hodnotenie zo strany agentúry Standard and Poor's z 3. apríla 2007 je založené na vymenovaní silných a slabých stránok podniku, v ktorom nie je zmienka o právnom postavení. Oba aspekty, o ktorých sa zmieňuje agentúra Standard and Poor's na podporu ratingového hodnotenia, t. j. hospodársky význam poslania verejnej služby podniku La Poste a „strong shareholder backing“, sú vraj skutočnosti líšiace sa od právneho postavenia podniku La Poste. Podľa francúzskych

orgánov totiž „strong shareholder backing“ neznamena finančnú podporu v rozpore s právom Únie, ale záujem štátu na rozvoji podniku La Poste za podmienok „at arm's length“⁽⁵¹⁾. Francúzske orgány na základe toho dospeli k záveru, že právne postavenie nepredstavuje podstatný prvok ratingu.

- (87) Po štvrté, francúzske orgány pripomínajú, že v tom istom ratingovom hodnotení z 3. apríla 2007 ratingová agentúra spresňuje, že aj naďalej používa metodiku „top down“, ktorá umožňuje udeliť subjektu rating, ktorý je až o dve triedy nižší ako rating štátu. Podľa agentúry je táto metodika opodstatnená, pretože v strednodobom časovom horizonte by mal štát zostať 100 % akcionárom podniku La Poste. Francúzske orgány z toho usúdili, že tento prístup nie je nijako odôvodnený právnym postavením podniku La Poste. Napokon, opierajúc sa o citáciu agentúry Standard and Poor's⁽⁵²⁾, francúzske orgány tvrdia, že nie zmena právneho postavenia, ale otvorenie kapitálu viedlo agentúru Standard and Poor's k tomu, aby v prípade podniku La Poste prijala metodiku *bottom-up*. Dodávajú, že takáto zmena metodiky nemusí nevyhnutne znamenať zmenu ratingu vzhľadom na očakávané zlepšenie základných ekonomických ukazovateľov podniku La Poste.
- (88) Po piate, francúzske orgány pripomínajú, že výhľad stanovený ratingovou agentúrou je stabilný napriek konaniu, ktoré Komisia začala v súvislosti s neobmedzenou štátnou zárukou, ktorá bola údajne poskytnutá podniku La Poste na základe jeho právneho postavenia. Teda ak by malo právne postavenie vplyv na platobnú schopnosť podniku, výhľad jeho zmeny by sa mal považovať za negatívny, a nie stabilný výhľad. Okrem toho Standard and Poor's odôvodňuje stabilný výhľad skutočnosťou, že štát by mal v najbližších dvoch rokoch zostať 100 % akcionárom podniku, a to napriek možnej zmene právneho postavenia. Opierajúc sa o inú citáciu Standard and Poor's⁽⁵³⁾ francúzske orgány usúdili, že pri určovaní vývoja ratingu vzala agentúra Standard and Poor's do úvahy vlastnú výkonnosť podniku a možnosť zmeny, pokiaľ ide o držbu akcií podniku, a nie možnú zmenu právneho postavenia.
- (89) Po šieste, citujúc ďalší úryvok z ratingového hodnotenia agentúry Standard and Poor's z roku 2007⁽⁵⁴⁾, francúzske orgány zdôrazňujú, že ratingová agentúra neprijíma tvrdenie Komisie, že právne postavenie má za následok zlepšenie finančných podmienok poskytnutých podniku La Poste. Opierajúc sa o citáciu agentúry Standard and Poor's, že „Ratingy podniku La Poste neboli ovplyvnené týmto odporúčaním, pretože sa domnievame, že zmena v právnom postavení podniku La Poste nevyhnutne neodráža zníženie značnej štátnej podpory, ktorá stojí v pozadí ratingov podniku La Poste a ktorú znovu potvrdili nedávne rozhodnutia vlády“⁽⁵⁵⁾, francúzske orgány usudzujú, že právne postavenie podniku La Poste neovplyvnilo jeho rating.

E. Neexistencia vplyvu na podmienky financovania podniku La Poste

(90) Francúzske orgány napokon skúmajú skutočné podmienky financovania podniku La Poste, aby určili, či sú ovplyvnené údajnou štátnou zárukou.

(91) Podľa francúzskych orgánov tak oznámenie Komisie o existencii údajnej záruky, o jej údajnej nezlučiteľnosti s právom Únie a na základe toho o jej budúcom zrušení, ako aj popieranie existencie záruky zo strany francúzskych orgánov pred ratingovými agentúrami a tlačou tak nemali žiadny vplyv na financovanie La Poste. Podnik La Poste vypísal v októbri 2006 bezprostredne po tom, čo Komisia oznámila svoje odporúčanie užitočných opatrení, pôžičku zaručenú dlhopismi vo výške 1,8 miliardy EUR s dvoma lehotami splatnosti 7 a 15 rokov. La Poste sa o tomto odporúčaní zmienil v prospekte a na konferenciách s investormi spresnil, že nemá prospech zo štátnej záruky. Okrem toho po vypísaní pôžičky sa náklady financovania podniku La Poste výraznejšie nezmenili⁽⁵⁶⁾. Obe emisie boli v širokej miere upísané európskymi investormi s profilom obvyklým pre podnik La Poste, t. j. investormi, ktorí si zachovávajú svoje záväzky až do termínu ich splatnosti. Francúzske orgány usudzujú, že oznámenie Komisie, v ktorom sa požaduje zrušenie údajnej záruky a zverejnenie stanoviska štátu k tejto otázke, nemali vplyv na podmienky financovania podniku La Poste na trhu s dlhopismi. Trhy by sa totiž domnievali, že podmienky financovania La Poste sa nezákladajú na právnej alebo skutočnej existencii nejakej záruky.

(92) Francúzske orgány usudzujú, že:

— analýza, ktorú Komisia rozvinula vo svojom rozhodnutí o začatí konania, je nesprávna: podnik La Poste totiž nevyužíva žiadnu štátnu podporu,

— Komisia nepreukázala existenciu výhody v prospech podniku La Poste, ktorá by vyplývala z jeho statusu,

— Komisia následne nepreukázala existenciu pomoci v prospech podniku La Poste.

3.2. NÁVRHY FRANCÚZSKYCH ORGÁNOV

(93) V snahe odstrániť akékoľvek pochybnosti Komisie však francúzske orgány uviedli, že sú pripravené, pokiaľ Komisia súhlasí s ukončením konania prostredníctvom rozhodnutia konštatujúceho neexistenciu štátnej pomoci

podľa článku 7 ods. 2 procesného nariadenia, vykonať tieto opatrenia:

— objasnenie vyhlášky, ktorou sa vykonáva zákon zo 16. júla 1980,

— vloženie poznámky o neexistencii záruky do zmlúv podniku La Poste zakladajúcich vznik pohľadávky,

— mechanizmus retrocesie (odovzdania časti rizika) štátu zo strany podniku La Poste prípadného negatívneho účinku na *spread*, ktorý súvisí s tým, že podnik La Poste nepodlieha kolektívnym postupom podľa všeobecných právnych predpisov.

3.2.1. OBJASNENIE VYHLÁŠKY, KTOROU SA VYKONÁVA ZÁKON ZO 16. JÚLA 1980

(94) Podľa francúzskych orgánov nejde o to, aby sa zmenila podstata predmetných ustanovení, ale iba o objasnenie ich výkladu. Preto navrhujú zmeniť a doplniť vykonávaciu vyhlášku k zákonu⁽⁵⁷⁾. Zmena a doplnenie by sa týkala štvrtého odseku článku 3-1 vyhlášky, ktorou sa upravuje právomoc dohľadu udelená prefektovi alebo dozornému orgánu. Zmena a doplnenie musí umožniť odstrániť akékoľvek pochybnosti zo strany Komisie, pokiaľ ide o dosah výrazu „postará sa o to“. Preto sa navrhuje spresniť, že zástupca štátu alebo dozorný orgán uvoľní prostriedky v rámci rozpočtu samosprávy alebo inštitúcie.

(95) Takto zmenené a doplnené ustanovenie vyhlášky by malo znieť:

„Keď po uplynutí týchto lehôt zostane úradná výzva bez odozvy, zástupca štátu alebo dozorný orgán vykoná zápis výdavku do rozpočtu samosprávy alebo verejnej inštitúcie, ktorá si neplní svoju povinnosť. V prípade potreby uvoľní potrebné prostriedky v rámci rozpočtu samosprávy alebo inštitúcie buď prostredníctvom zníženia voľných rozpočtových prostriedkov určených na iné výdavky, alebo prostredníctvom zvýšenia zdrojov“ (podčiarknuté zmeny a doplnenia).

(96) Podľa francúzskych orgánov tento návrh v spojení s pripomienkami a článkami doktríny predložených počas rokovaní pred začatím konania vylučuje, aby v rámci postupu podľa zákona zo 16. júla 1980 mohol prefekt alebo zástupca štátu zvýšiť prostriedky samosprávy alebo inštitúcie, ktorej sa týka štátny grant alebo dotácia z verejných prostriedkov.

3.2.2. VLOŽENIE POZNÁMKY, KTOROU SA SPRESŇUJE NEEXISTENCIA ZÁRUKY V ZMLUVÁCH PODNIKU LA POSTE OBSAHUJÚCICH POHLÁDÁVKU

A. Počiatočný návrh francúzskych orgánov

- (97) V odôvodnení 59 rozhodnutia o začatí konania sa Komisia domnieva, že návrh francúzskych orgánov na zmenu a doplnenie vykonávacej vyhlášky k zákonu zo 16. júla 1980 „neumožňuje vylúčiť, že v prípade vyčerpania prostriedkov podniku La Poste sa veriteľ, ktorý nedosiahol splatenie svojej pohľadávky podľa zákona z roku 1980, obráti na súd s cieľom domáhať sa zodpovednosti štátu z dôvodu narušenia rovnosti pred verejnými bremenami.“
- (98) Aj keď francúzske orgány popierajú, že je možné domáhať sa zodpovednosti štátu iba na základe platobnej neschopnosti podniku La Poste, aby odstránili pochybnosti Komisie, predkladajú návrh založený na výnimke prijatého rizika. Táto výnimka, ktorá sa vzťahuje na systém zodpovednosti štátu za zavinenie, ako aj zodpovednosti štátu bez zavinenia, je založená na zásade, že škoda vyplývajúca zo situácie, ktorej sa obeť vedome vystavila, jej nezakladá právo na náhradu škody [pozri rozsudky Štátnej rady vo veci *Sille* ⁽⁵⁸⁾ a *Meunier* ⁽⁵⁹⁾].
- (99) S cieľom zabezpečiť uplatnenie tejto výnimky teda francúzske orgány navrhujú formálne potvrdiť veriteľom podniku La Poste, že na ich pohľadávky nie je poskytnutá štátna záruka a v prípade platobnej neschopnosti nie je štát povinný zastúpiť podnik vo finančných veciach, aby splatil pohľadávky. Tieto informácie nie sú v rozpore so zákonom, pretože zákon neobsahuje žiadne ustanovenie, že v prípade platobnej neschopnosti podniku La Poste by mal štát zastúpiť podnik vo finančných veciach, aby splatil jeho dlhy.
- (100) Okrem objasnenia vykonávacej vyhlášky k zákonu zo 16. júla 1980 sa teda francúzske orgány spoločne s podnikom La Poste zaväzujú, že pri každej transakcii uvedú v zmluve o financovaní (pre každý nástroj, na ktorý sa vzťahuje zmluva), túto poznámku:

„Na emisiu/program/pôžičku neposkytuje štát žiadnu záruku žiadneho druhu, priamu ani nepriamu. V prípade platobnej neschopnosti nie je štát povinný zastúpiť podnik La Poste vo finančných záležitostiach týkajúcich sa splatenia pohľadávky.“

B. Pochybnosti, ktoré Komisia vyslovila v rozhodnutí o začatí konania

- (101) V odôvodnení 61 rozhodnutia o začatí konania Komisia vyslovila nasledujúce pochybnosti vo vzťahu k uvedenému návrhu francúzskych orgánov:

— výnimka prijatého rizika je pravidlo, ktoré stanovila judikatúra, ktorá by sa mohla ďalej vyvíjať,

— „toto pravidlo vyplývajúce zo základných zásad verejného práva prostredníctvom sekundárnych právnych nástrojov je nedokonalé, pretože tieto nástroje by mohli byť v prípade sporu zrušené“,

— napokon pohľadávky podniku La Poste nie sú iba finančné, ale aj obchodné alebo iného charakteru; okrem toho dopĺňujúci návrh francúzskych orgánov neupravuje tieto možné prípady.

C. Argumenty francúzskych orgánov na vyvrátenie týchto pochybností

- (102) Ako sa už bolo uvedené, podľa francúzskych orgánov sa zodpovednosti bez zavinenia na strane štátu nemožno domáhať iba na základe nedostatku aktív podniku La Poste, pretože záväzok zodpovednosti štátu predpokladá rozhodnutie štátu konať alebo nekonať, a tu narážame na to, že prakticky nie je možné konať. Návrh francúzskych orgánov má teda váhu iba ako dopĺňujúce objasňujúce opatrenie voči veriteľom, pričom vďaka výnimke prijatého rizika vcelku umožňuje odstrániť akékoľvek riziko domáhania sa zodpovednosti bez zavinenia na strane štátu.
- (103) Podľa francúzskych orgánov by sa na prvú námietku Komisie malo nazerať tak, že aj keď vo vnútroštátnych právnych predpisoch členského štátu neexistuje predpis v tomto zmysle, na založenie vzniku štátnej pomoci by stačilo riziko náhlejšej zmeny judikatúry, teda zmena zákona členského štátu. Francúzske orgány túto úvahu spochybňujú. Podľa nich je výnimka prijatého rizika všeobecnou zásadou verejného práva, v mnohých prípadoch potvrdenou judikatúrou, nikdy nepopieranou a v širokej miere komentovanou. Komisia nemôže založiť potenciálne opatrenie pomoci na možnej zmene práva, ktorá je v tomto prípade viac ako nepravdepodobná.
- (104) Druhá námietka Komisie sa týka skutočnosti, že ide o nástroje sekundárneho práva, ktoré sa v prípade sporu dajú ľahko zrušiť. Samozrejme zákon a predpis majú prednosť pred zmluvou. Na to, aby námietka Komisie mala reálny význam, je však ešte potrebné, aby sa dovoľavala nadradeného textu. Podľa francúzskych orgánov neexistuje nič na podporu námietky Komisie v tejto veci.

- (105) Na druhej strane francúzske orgány pripúšťajú, že tretia námietka, ktorá spočíva v konštatovaní, že emisie dlhopisov nie sú jedinými nástrojmi, ktoré zakladajú vznik pohľadávky, je relevantná, aj keď v prípade podniku La Poste s obmedzeným významom, pretože finančný dlh je hlavným dlhom La Poste a v širokej miere je založený na dlhopisoch.

D. Rozšírenie návrhu

- (106) Francúzske orgány sa teda jasne vyjadrili, že ak by Komisia ukončila konanie vo veci formálneho zisťovania prostredníctvom rozhodnutia konštatujúceho neexistenciu štátnej pomoci v zmysle článku 7 ods. 2 procesného nariadenia, sú pripravené rozšíriť svoj návrh uviesť poznámku o neexistencii záruky do všetkých zmlúv zakladajúcich vznik pohľadávky. Podľa francúzskych orgánov by toto rozšírenie umožnilo odstrániť akékoľvek riziko domáhania sa zodpovednosti bez zavinenia na strane štátu iba na základe platobnej neschopnosti podniku La Poste. Okrem toho prípad domáhania sa zodpovednosti bez zavinenia na strane štátu z dôvodu rozhodnutia dozorného orgánu nepredať aktíva potrebné na zabezpečenie nepretržitosti verejnej služby by mal za následok iba to, že by sa veritelia podniku La Poste ocitli v situácii, v ktorej by sa nachádzali, keby boli veriteľmi akciovej spoločnosti.

E. Posúdenie francúzskymi orgánmi hodnotenia opatrení ako pomoci v nadväznosti na ich návrhy

- (107) Podľa francúzskych orgánov obe objasňujúce opatrenia už navrhované v texte umožňujú objasniť veriteľom podniku La Poste ich práva. V dôsledku toho francúzske orgány nemožno považovať, ako to robí Komisia vo svojom rozhodnutí o začatí konania v odôvodnení 74, za „zodpovedné za očakávanie hlavných veriteľov podniku La Poste, pokiaľ ide o existenciu záruky“ a za úmyselne udržiavajúce „neprehľadnú situáciu“, ktorá by mohla viesť štát k tomu, že „bude nútený zaplatiť dlhy podniku La Poste, ak tento podnik už nebude schopný plniť svoje záväzky.“
- (108) Podľa francúzskych orgánov totiž jednak skutočnosť, že podnik La Poste nepodlieha kolektívnym postupom všeobecného práva a podlieha ustanoveniam zákona zo 16. júla 1980, neumožňuje usúdiť na existenciu štátnej záruky; na druhej strane navrhované objasňujúce opatrenia umožňujú vylúčiť akúkoľvek zodpovednosť štátu v domnelej viere trhu v takúto záruku.
- (109) Za týchto podmienok nemožno štátu pripísať žiadny možný vplyv. Kritérium možnosti pripísania vplyvu štátu nie je teda splnené na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia v odôvodnení 76 rozhodnutia o začatí konania.
- (110) Rovnako odôvodnenie 75 rozhodnutia o začatí konania, v ktorom Komisia odkazuje na svoje oznámenie z roku 2000 o štátnej pomoci vo forme záruk, ktoré podnikatelia

potreba odôvodniť existenciu štátnych prostriedkov, už neobstoja, pretože žiadna skutočnosť údajne nepodopiera existenciu štátnej záruky.

3.2.3. MECHANIZMUS RETROCESIE

- (111) Na doplnenie navrhovaného systému sú vraj francúzske orgány ochotné preskúmať spoločne s Komisiou budúcu stratégiu.
- (112) Navrhovaná stratégia vyplýva z analýzy stanoviska Komisie v bode 2.1.3 oznámenia z roku 2000 o štátnej pomoci vo forme záruk: „Komisia sa domnieva, že štátnou pomocou vo forme záruk sú aj výhodnejšie úverové podmienky získané podnikmi, ktorých právne postavenie vylučuje možnosť konkurzného konania alebo konania vo veci platobnej neschopnosti alebo výslovne predpokladá štátnu záruku alebo krytie strát štátom.“ Rovnako vo svojom rozhodnutí o začatí konania Komisia uvádza v odôvodnení 114, že považuje za problematické to, že „Francúzsko neprijalo žiadne užitočné opatrenie na zabránenie tomu, aby toto právne postavenie malo ekonomický vplyv v prospech podniku pôsobiaceho na konkurenčných trhoch.“
- (113) Francúzske orgány popierajú uplatniteľnosť bodu 2.1.3 oznámenia Komisie z roku 2000 o štátnej pomoci vo forme záruk na podnik La Poste a tvrdia, že Komisia nedokázala preukázať, že sa skutočnosť, že podnik La Poste nepodlieha kolektívnym postupom súkromného práva, prejavuje výhodnejšími podmienkami financovania.
- (114) Francúzske orgány však navrhli Komisii, že spolu s ňou preskúmajú vytvorenie mechanizmu retrocesie štátu zo strany podniku La Poste, v pomere eura za euro, možného negatívneho vplyvu na *spread*, ktorý by bol spojený so skutočnosťou, že podnik La Poste nepodlieha kolektívnym postupom všeobecného práva, podľa mechanizmu výpočtu, ktorý by prijala Komisia a ktorý by mohol byť predmetom auditu. Podľa francúzskych orgánov by uplatňovanie takejto stratégie doplnilo objasňujúce návrhy uvedené už v texte, aby sa skoncovalo s mýtom štátnej záruky tým, že by sa definitívne vylúčilo akékoľvek riziko štátnej pomoci.

4. POSÚDENIE POMOCI

4.1. HODNOTENIE ZÁRUKY AKO ŠTÁTNEJ POMOCI

- (115) V článku 107 ods. 1 ZFEÚ sa ustanovuje: „Ak nie je zmluvami ustanovené inak, pomoc poskytovaná členským štátom alebo akoukoľvek formou zo štátnych prostriedkov, ktorá naruša hospodársku súťaž alebo hrozí narušením hospodárskej súťaže tým, že zvýhodňuje určitých podnikateľov alebo výrobu určitých druhov tovaru, je nezlučiteľná s vnútorným trhom, pokiaľ ovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi.“

4.1.1. EXISTENCIA NEOBMEDZENEJ ŠTÁTNEJ ZÁRUKY: EXISTENCIA ŠTÁTNYCH PROSTRIEDKOV

- (116) Tak ako sa spresnilo v odôvodnení 56 rozhodnutia o začatí konania, vďaka svojmu postaveniu právnickej osoby verejného práva, ktorá sa považuje za podnik so statusom EPIC, sa na podnik La Poste vzťahuje osobitný právny stav, pokiaľ ide o uspokojenie jeho veriteľov, ako aj zachovanie jeho existencie v prípade platobnej neschopnosti.
- (117) Na úvod Komisia pripomína, že podnik La Poste nepodlieha všeobecnému právu vo veciach súdneho vyrovnania a likvidácie podnikov v ťažkostiach ⁽⁶⁰⁾. Francúzske orgány túto skutočnosť nespochybňujú, ale popierajú, že by existoval nejaký mechanizmus rovnocenný štátnej záruke v prospech podniku La Poste. Podľa bodu 1.2 ods. 2 štvrtej zarážky oznámenia Komisie z roku 2008 o uplatňovaní článkov 107 a 108 ZFEÚ na štátnu pomoc vo forme záruk (ďalej len „oznámenie z roku 2008 o zárukách“) ⁽⁶¹⁾ za pomoc vo forme záruk sa však považujú výhodnejšie podmienky financovania pre podniky, ktorých právne postavenie vylučuje konkurzné konanie alebo konanie vo veci platobnej neschopnosti, alebo keď sa poskytuje explicitná štátna záruka alebo krytie strát štátom. Preto treba preskúmať argumenty francúzskych orgánov, ktorých účelom je dokázať, že neexistuje žiadna štátna záruka.
- A. Záruka za splatenie jednotlivých pohľadávok**
- (118) V záujme určenia, či existuje záruka za jednotlivé pohľadávky, je najprv potrebné preskúmať, či právne texty alebo judikatúra vylučujú takúto záruku tak, ako to tvrdia francúzske orgány (a).
- (119) Komisia potom preskúma stratégiu veriteľa podniku La Poste na dosiahnutie uspokojenia jeho pohľadávky pre prípad, že by bol La Poste vo finančných ťažkostiach a nemohol by splácať svoje dlhy (b). Komisia určí, či je uplatňovaný postup taký, že je situácia veriteľa podniku porovnateľná so situáciou veriteľa podniku podliehajúceho obchodnému právu.
- a) **Na rozdiel od toho, čo tvrdia francúzske orgány, francúzske právo pripúšťa existenciu implicitných záruk a konkrétne existenciu štátnej záruky z dôvodu právneho postavenia verejnej inštitúcie**
1. *Preskúmanie argumentov francúzskych orgánov* ⁽⁶²⁾
- (120) Po prvé, francúzske orgány tvrdia, že žiadny právny text a ani rozhodnutie nestanovujú zásadu, že štát ručí za dlhy podnikov so statusom EPIC.
- (121) Komisia pripomína, že hoci neexistuje právny text alebo rozhodnutie výslovne ustanovujúce štátnu záruku v prospech podnikov so statusom EPIC – rovnako ako neexistuje právny text alebo rozhodnutie výslovne vylučujúce akúkoľvek štátnu záruku v prospech podnikov so statusom EPIC –, nevylučuje to existenciu implicitnej záruky.
- (122) Po druhé, podľa francúzskych orgánov sa judikatúra vyslovila k neexistencii záruk najmä v rozsudku týkajúcom sa spoločnosti *Société de l'hôtel d'Albe* ⁽⁶³⁾ a vo veci *Camporolo* ⁽⁶⁴⁾.
- (123) Ako zdôraznil expert Komisie, v rozsudku vo veci *Société de l'hôtel d'Albe* Štátna rada odmieta vyhovieť výhradne žiadosti veriteľa zaslanej priamo ministrovi verejných prác. Predpokladom poskytnutia záruky je situácia platobnej neschopnosti. Citovaný rozsudok sa netýka konkrétnej situácie, v ktorej by sa mohla poskytnúť záruka. Mechanizmus záruk nepredpokladá, že štát je povinný zaplatiť dlh verejnej inštitúcie na základe jednoduchej žiadosti veriteľa.
- (124) Analýza Komisie týkajúca sa prípadu *Camporolo* sa uvádza v bode 4.1.1.A. písm. b) podbode 3 tohto rozhodnutia. Ako sa ukáže, prípad *Camporolo* naopak preukazuje, že systém zodpovednosti štátu v prípade uskutočnenia súdneho konania na vymáhanie dlhov verejných inštitúcií sa vyznačuje všetkými charakteristikami záručného mechanizmu.
- (125) Po tretie, expert francúzskych orgánov tvrdí, že na dlhy, ktoré vznikli podniku La Poste po nadobudnutí účinnosti ústavného zákona o rozpočtových pravidlách (ÚZRP) 1. januára 2005, sa nemôže vzťahovať implicitná záruka. Pokiaľ ide o dlhy, ktoré vznikli pred 1. januárom 2005 a ktorých doba trvania by sa ešte predĺžila, expert francúzskych orgánov uznáva, že môžu platiť tieto dve tézy:
- podľa prvej tézy dôvody ústavného charakteru (najmä rovnosť pred verejnými bremenami a vlastnícke právo), ktoré viedli Ústavnú radu ⁽⁶⁵⁾ k tomu, aby vylúčila neplatnosť záruk, ktorých poskytnutie rozpočtový zákon výslovne nepovoľuje, platia tak pre implicitné záruky, ako aj pre explicitné záruky: pokiaľ by teda existovala implicitná záruka za dlhy podniku La Poste, povolenie tejto záruky rozpočtovým zákonom by nemalo za následok jej neplatnosť v prípade dlhov, ktoré podniku La Poste vznikli pred 1. januárom 2005,

- podľa druhej tézy držiteľa predpokladanej implicitnej záruky nemôžu požadovať rovnako nesporné a rozhodujúce práva; pokiaľ by teda existovala implicitná záruka za dlhy podniku La Poste, nepovolenie tejto záruky rozpočtovým zákonom by malo za následok jej neplatnosť aj v prípade dlhov vzniknutých pred 1. januárom 2005.
- (126) Komisia poznamenáva, že expert francúzskych orgánov pripúšťa, že nie je isté, že neexistencia povolenia implicitnej záruky v rozpočtovom zákone má za následok neplatnosť tejto záruky v súvislosti s dlhmi, ktoré vznikli pred 1. januárom 2005. Podstatnejšie je to, že sa Komisia domnieva, že na určenie toho, či ÚZRP spôsobil alebo nespôsobil neplatnosť implicitnej záruky, ktorú štát poskytol podniku La Poste, je potrebné preskúmať, odkedy La Poste využíva túto implicitnú záruku, a nie dátumy vzniku dlhov podniku La Poste. Záruka, ktorá sa tu skúma, je totiž zárukou, ktorou je viazaný štát a podnik La Poste (veritelia podniku La Poste sú iba jej nepriamymi príjemcami); okrem toho záruka sa vzťahuje nielen na splatenie jednotlivých pohľadávok (pozri bod 4.1.1.A tohto rozhodnutia), ale aj na zachovanie existencie podniku La Poste a/alebo jeho povinností (pozri bod 4.1.1.B tohto rozhodnutia). Keďže implicitná záruka štátu v prospech podniku La Poste bola poskytnutá pred 1. januárom 2005, Komisia sa domnieva, že argument, že po 1. januári 2005 nemôže existovať žiadna implicitná záruka, nie je správny.
- (127) Ústavná rada v odôvodnení 110 svojho rozhodnutia z 25. júla 2001 o ÚZRP⁽⁶⁶⁾ spresnila, že záruky, ktoré sa poskytli pred nadobudnutím účinnosti ÚZRP a neboli spísané, nie sú postihnuté neplatnosťou. Podľa experta Komisie táto úvaha dokonale platí pre existenciu implicitných záruk súvisiacich s postavením verejných inštitúcií, ktoré ešte neboli spísané, ale sú platné.
- (128) Expert francúzskych orgánov však vyjadruje pochybnosti o tom, že dôvody, ktoré viedli Ústavnú radu k tomu, aby vylúčila neplatnosť záruk, ktorých poskytnutie nebolo povolené v rozpočtovom zákone, platia práve tak pre implicitné pohľadávky, ako aj pre explicitné pohľadávky. Podľa neho držiteľia predpokladanej implicitnej záruky nemôžu požadovať práva, ktoré sú rovnako nesporné a rozhodujúce ako práva na explicitnú záruku.
- (129) Komisia poznamenáva, že okrem toho, že sa argument experta francúzskych orgánov obmedzuje na vyjadrenie pochybností, a teda nie je rozhodujúci, v odôvodnení 110 nič nenapovedá tomu, že neplatnosťou sú postihnuté iba explicitné záruky. Článok 61 ÚZRP, na ktorý sa odôvodnenie odvoláva, sa tiež neobmedzuje iba na explicitné záruky. Preto sa Komisia domnieva, že stanovisko Ústavnej rady, že sankciou za prípadnú neexistenciu povolenia v rozpočtovom zákone nemôže byť neplatnosť záruky, sa vzťahuje tak na implicitné, ako aj explicitné záruky. Komisia sa tiež domnieva, že neexistencia v rozpočtovom zákone povolenia explicitnej záruky, ktorú štát poskytol podniku La Poste, nespôsobuje neplatnosť tejto záruky.
- (130) Okrem toho ako zdôraznil expert Komisie, rozsah pôsobnosti povinnosti uviesť v rozpočtovom zákone štátne záruky sa obmedzuje na „priznanie“ takých záruk. Poskytnutie záruky sa vzťahuje na prípady, keď sa štát na základe výslovného prejavu vôle rozhodne udeliť svoju záruku pre organizáciu alebo činnosť. Rozsah pôsobnosti povinnosti zahrnúť záruky do rozpočtového zákona sa teda nevzťahuje na záruky, ktoré vyplývajú z právneho postavenia podnikov alebo z povinností súdov a vyznačujú sa tým, že sú implicitné a automatické. Táto posledná kategória nie je podriadená rozhodnutiu štátu, ale právnomu rámcu, ktorý v štáte existoval ešte skôr, pričom záruka je iba jeho účinkom. Existencia tejto druhej kategórie, ktorá nepatrí do pôsobnosti článku 34 ÚZRP, vysvetľuje skutočnosť, že judikatúra týkajúca sa záruk pre koncesionárov pretrváva po roku 2001. Vysvetľuje tiež, že vždy, keď je štát akcionárom alebo spoločníkom spoločnosti alebo skupiny, pre ktorú obchodný zákonník neobmedzuje záruku za dlhy, nie je povinný presne to stanoviť v rozpočtovom zákone.
- (131) Komisia usudzuje, že argument francúzskych orgánov založený na ÚZRP nie je presvedčivý, a to, že žiadny rozpočtový zákon nevymedzuje, že štát poskytuje svoju záruku podniku La Poste na základe jeho právneho postavenia, nevylučuje existenciu takejto záruky. Komisia v každom prípade zdôrazňuje, že nie je viazaná tým, že vo francúzskom práve je opatrenie hodnotené ako záruka, a dokonca ani tým, že údajne je to záruka, ktorá patrí do rozsahu pôsobnosti ÚZRP. Z pohľadu Komisie je relevantné hodnotenie tohto opatrenia iba z hľadiska práva Spoločenstva a osobitne z hľadiska oznámenia o zárukách. Komisia zdôrazňuje, že právo Spoločenstva uznáva existenciu implicitnej záruky, pokiaľ je členský štát právne viazaný uhradiť pohľadávku inej osoby v prípade, že si táto osoba neplní svoje záväzky⁽⁶⁷⁾.
- (132) Po štvrté, ak by podľa francúzskych orgánov podniky so statusom EPIC dostali štátnu záruku, zmena ich právneho postavenia by vyžadovala zaviesť záručné opatrenia na zachovanie práv veriteľov vzniknutých pred transformáciou dotknutej právnickej osoby verejného práva. Keďže takýto mechanizmus nebol nikdy zavedený (pozri najmä transformáciu France Télécom, Gaz de France, EDF a ADP)⁽⁶⁸⁾, dokazuje to, že žiadna záruka neexistuje.

- (133) Ako vysvetľuje expert Komisie, takéto tvrdenie pravdepodobne vychádza z veľmi širokého výkladu ústavnej ochrany vlastníckeho práva. Ak máme vychádzať z argumentu francúzskych orgánov, ochrana vlastníckeho práva by vyžadovala, aby každá pohľadávka bola chránená. Keďže ústavná ochrana vlastníckeho práva sa netýka výhradne prípadu, keď toto právo závisí od právnickej osoby verejného práva, takýto výklad by znamenal, že v prípade udalosti v živote akejkoľvek spoločnosti by pohľadávky mali byť chránené, ak sú „oslabené“ vývojom, ktorý nastal. Pri aktuálnom stave francúzskeho pozitívneho práva však pohľadávky nič nechráni. Ak by potom bolo potrebné zúžiť argument na prípady pohľadávok zaručených štátom, znamenalo by to, že na vlastnícke právo, ktoré pôvodne zaručuje štát, by sa mala vzťahovať ústavná ochrana nadradená ochrane ostatných vlastníckych práv. Žiadna takáto ochrana neexistuje. Napokon pohľadávka je osobné právo, ktoré nemožno zamieňať s vlastníckym právom, ktoré je svojou podstatou vecným právom. Zvýšená ochrana vecných práv by sa nemala rozširovať na osobné práva.
- (134) Komisia usudzuje, že vlastnícke právo nevyžaduje ustanoviť osobitné opatrenie na zaručenie práv veriteľov v čase transformácie podniku so statusom EPIC na spoločnosť, ktorá podlieha konaniam vo veciach súdneho vyrovnania a súdnej likvidácie. Okrem toho neexistencia takýchto opatrení nie je ukazovateľom neexistencie implicitnej záruky.
- (135) Podľa francúzskych orgánov by na rozdiel od predchádzajúcej situácie nebolo nutné poskytnúť explicitnú záruku za dlhy, ktoré vznikli správe pošt a telekomunikácií a ktoré sa previedli na podnik La Poste, keby sa tomuto podniku štatutárne poskytla štátna záruka. To sa však vykonalo vyhláškou z 31. decembra 1990.
- (136) Komisia zdôrazňuje, že to, že sa francúzske orgány rozhodli poskytnúť explicitnú záruku, nedokazuje, že neexistovala implicitná záruka. Rovnaká úvaha platí aj pre argument francúzskych orgánov týkajúci sa záruky, ktorú štát poskytuje na určité činnosti podniku ERAP a Agence Française du Développement (Francúzskej rozvojovej agentúry). Skutočnosť, že sa štát v niektorých prípadoch rozhodol poskytnúť explicitnú záruku, aj keď už existovala implicitná záruka, by sa dala vysvetliť najmä snahou o transparentnosť a ochotou zvýšiť právnu istotu veriteľov. Ako totiž tvrdí expert francúzskych orgánov, „držitelia predpokladanej implicitnej záruky nemôžu požadovať práva, ktoré sú rovnako nesporné a rozhodujúce ako práva explicitnej záruky.“
- (137) Napokon francúzske orgány citujú článok (69) p. Labetoullea, bývalého predsedu právnej sekcie Štátnej rady.
- Tento článok sa preskúma rovnako ako judikatúra vo veci *Campoloro* v časti tohto rozhodnutia, ktorá sa týka prijatia zodpovednosti štátu (70).
- (138) Komisia usudzuje, že:
- na jednej strane na rozdiel od tvrdení francúzskych orgánov žiadny právny text, ani žiadne rozhodnutie nevyklučuje existenciu štátnej záruky v prospech podniku La Poste,
 - na druhej strane skutočnosť, že žiadny právny text túto záruku výslovne neustanovuje, nevyklučuje existenciu implicitnej záruky.
2. Existenciu implicitných záruk viazaných na právne postavenie verejnej inštitúcie potvrdzuje komentár k súdnemu rozhodnutiu francúzskej Štátnej rady
- (139) Existenciu implicitnej záruky viazanej na právne postavenie verejnej inštitúcie potvrdzuje komentár k súdnemu rozhodnutiu Štátnej rady predložený v roku 1995 vo veci *Crédit Lyonnais*, ktorý už bol uvedený v rozhodnutí o začatí konania (71). V tomto komentári Štátna rada založila implicitnú záruku na samotnej povahe organizácie ako verejnej inštitúcie: „V súvislosti s návrhom zákona o podpore plánov reštrukturalizácie spoločností *Crédit Lyonnais* a *Comptoir des Entrepreneurs* zo strany štátu Štátna rada ... usúdila, že štátna záruka pre tieto inštitúcie vyplynie, bez existencie výslovného zákona v tomto zmysle, zo samotnej povahy verejnej inštitúcie týchto inštitúcií“ (72).
- (140) Komisia viackrát požiadala francúzske orgány, aby jej zaslali celý tento komentár.
- (141) Francúzske orgány odpovedali (73), že predmetný komentár nebol formálne uvedený v úradnom dokumente. Podľa francúzskych orgánov predstavuje komentár zmieňovaný Komisiou iba jednu vetu vo výročnej správe.
- (142) Okrem toho podľa francúzskych orgánov nemožno toto stanovisko uplatniť v prípade podniku La Poste, pretože sa vzťahuje na verejnú inštitúciu s autorizovaným účtovným revízorom, ktorý bol ustanovený práve na účely zabezpečenia správy štátnej podpory na reštrukturalizáciu podniku *Crédit Lyonnais*, vzniklo skôr ako ústavný zákon z 1. augusta 2001 o rozpočtových pravidlách (ÚZRP) a jeho uplatnenie by bolo v rozpore s neskoršou judikatúrou Štátnej rady.

(143) Komisia konštatuje, že výklad francúzskych orgánov, že stanovisko Štátnej rady nemožno uplatniť na La Poste, je v rozpore so samotným znením stanoviska. V tomto stanovisku sa totiž Štátna rada nijako neodvoláva na poslanie inštitúcie. Okrem toho poukazuje na povahu verejnej inštitúcie a nie na povahu verejných inštitúcií s autorizovaným účtovným revízorom. Francúzske orgány okrem toho nevysvetľujú, prečo by toto stanovisko bolo uplatniteľné jedine na verejné inštitúcie s autorizovaným účtovným revízorom.

(144) Pokiaľ ide o argumenty francúzskych orgánov, že stanovisko nie je uplatniteľné, pretože je staršie ako ÚZRP a je v rozpore s neskoršou judikatúrou Štátnej rady, Komisia už v texte preukázala, že ÚZRP nebráni existencii implicitnej štátnej záruky v prospech podniku La Poste.

(145) Komisia sa preto domnieva, že stanovisko Štátnej rady je uplatniteľné na podnik La Poste a že Štátna rada pripúšťa existenciu štátnej záruky vyplývajúcu z verejnej povahy organizácie.

(146) Okrem toho existenciu implicitných záruk, ktoré vyplývajú zo správneho alebo legislatívneho aktu, ktorý „má a prináša so sebou finančné dôsledky pre štát“, potvrdzuje minister hospodárstva, financií a priemyslu oznámením z 22. júla 2003 o „súpise mechanizmov implicitnej alebo explicitnej záruky poskytnutej štátom“. Toto oznámenie ukazuje, že štátna záruka môže vyplývať z právnych aktov najrôznejšieho druhu ⁽⁷⁴⁾.

(147) Komisia zároveň zdôrazňuje, že vo vysvetľujúcej poznámke k tomuto oznámeniu, presnejšie v časti 3, ktorá znie „skúsenosti s výzvami na zaistenie a judikatúra Štátnej rady umožnili spresniť istý počet predpokladov, ktoré je potrebné určiť“, francúzske orgány uvádzajú, že „niektoré právne predpisy zakotvujú zodpovednosť akcionárov, osobitne akcionárov verejných obchodných spoločností (SNC) a GIE (dočasné zoskupenie podnikov). V prípade týchto dvoch foriem budú tretie osoby sústavne usilovať o štátneho akcionára. Rovnako je tomu aj v prípade zriadenia verejných inštitúcií a určitých účastí v akciových spoločnostiach.“ Samotné francúzske orgány pripomínajú, že zriadenie verejnej inštitúcie predpokladá implicitnú záruku štátu v prospech tejto inštitúcie.

b) Veriteľovi podniku La Poste sa zaručuje, že jeho pohľadávka bude uspokojená

(148) Komisia v súčasnosti zamýšľa preskúmať stratégiu veriteľa podniku La Poste na dosiahnutie uspokojenia jeho pohľadávky pre prípad, že by bol La Poste vo finančných

ťažkostiach a nemohol by splácať svoje dlhy. Komisia určí, či po skončení konania, ktoré bolo vopred určené a zverejnené, je veriteľ podniku La Poste v situácii porovnateľnej so situáciou veriteľa podniku, ktorý podlieha obchodnému právu.

(149) Toto preskúmanie preukáže, že:

— pokiaľ ide o verejné inštitúcie, neexistujú tradičné prekážky brániace uspokojeniu pohľadávky súkromnoprávnej organizácie (1),

— konanie vo veci vymáhania dlhov verejných inštitúcií podľa zákona zo 16. júla 1980 v žiadnom prípade nevedie k zániku dlhu (2),

— systém zodpovednosti štátu pri uskutočňovaní konania vo veci vymáhania dlhov verejných inštitúcií vykazuje všetky charakteristiky záručného mechanizmu (3),

— aj keď nedošlo k uspokojeniu veriteľa, veriteľ sa môže domáhať právnych účinkov zákonitej chyby, ktorej sa dopustil pri zakladaní pohľadávky na skutočnosti, že bude vždy uhradená (4).

1. Pokiaľ ide o verejné inštitúcie, v ich prípade neexistujú tradičné prekážky, ktoré bránia úhrade pohľadávky súkromnoprávnej organizácie

(150) Ako sa spresnilo v opise opatrenia, podnik La Poste nepodlieha všeobecným právnym predpisom vo veciach súdneho vyrovnania a súdnej likvidácie podnikov v ťažkostiach. Veriteľovi podniku La Poste preto nehrozí, že jeho pohľadávka zanikne z dôvodu začatia súdneho konania o likvidácii ⁽⁷⁵⁾ alebo že po skončení konania vo veciach súdneho vyrovnania alebo súdnej likvidácie všeobecného práva dosiahne iba čiastočné uspokojenie svojej počiatkovej pohľadávky.

(151) Okrem toho ako zdôraznil expert Komisie, právna subjektivita právnickej osoby La Poste neprekáža existencii záruky zo strany francúzskeho štátu. Ak aj v skutočnosti existujú obchodné spoločnosti, napríklad akciové spoločnosti (SA) a spoločnosti s ručením obmedzeným (SARL), v ktorých spoločníci nie sú povinní splatiť dlhy organizácie, v ktorej majú účasť, na druhej strane existuje veľa druhov spoločností alebo právnických osôb vykonávajúcich obchodnú činnosť, v ktorých súkromní spoločníci ručia za dlhy zriadenej spoločnosti.

Takto je to práve v prípade verejných obchodných spoločností, hospodárskych záujmových zoskupení a občianskoprávných spoločností. Neexistuje teda výslovná zásada všeobecného práva, podľa ktorej spoločníci ručia za dlhy. Nemožno preto tvrdiť, že v prípade neexistencie právneho textu je možné uplatniť zásadu neexistencie ručenia za dlhy a straty. Nezávislosť vyplývajúca z právneho postavenia právnickej osoby, rovnako ako existencia vlastného imania, nie je vo francúzskom práve kritériom, ktoré by umožňovalo určiť záručnú schému vzťahujúcu sa na dlhy právnickej osoby. Z predchádzajúcich úvah možno zároveň vyvodiť, že zákonodarcovi nič nebráni v tom, aby ustanovil, že verejnú inštitúciu môže zriaďiť právnická osoba verejného práva, ktorá ručí za straty iba do výšky svojho vkladu alebo svojej počiatočnej dotácie.

(152) Expert Komisie doplnil úvahu skúmajúc existenciu (implicitnej) zásady všeobecného práva, pokiaľ ide o ručenie za dlhy, keď spoločníci alebo členovia organizácie nepodliehajú právnemu rámcu vymedzenému zákonodarcom a odpoveď našiel v článkoch 1871 a nasl. Občianskeho zákonníka. Tieto články sú venované spoločníkom, ktorí svoju spoločnosť nezapísali do registra. Článok 1871-1 Občianskeho zákonníka ustanovuje tento mechanizmus: „Pokiaľ nebola stanovená iná organizácia, vzťahy medzi spoločníkmi sa riadia, pokiaľ je to primerané, buď ustanoveniami uplatniteľnými na spoločnosti podľa občianskeho práva, ak má spoločnosť občiansky charakter, alebo ustanoveniami uplatniteľnými na verejné obchodné spoločnosti, ak má spoločnosť obchodný charakter.“ Okrem toho sa už v texte spresnilo, že spoločnosti podľa občianskeho práva a verejné obchodné spoločnosti sú súčasťou právnických osôb, ktorých členovia neobmedzene ručia za dlhy. Expert z toho vyvodzuje, že ak by sa mala uplatniť zásada všeobecného práva, bola by to zásada ručenia za dlhy právnických osôb, ktoré sa zriaďujú.

(153) Vo svojom oznámení z 27. októbra francúzske orgány tento záver popierajú. Tento záver sa údajne nezakladá na žiadnom právnom texte, pričom odkaz na článok 1871-1 Občianskeho zákonníka sa týka „vzťahov medzi spoločníkmi“ a nie vzťahov k tretím osobám. Preto vraj nemožno z právnych textov vyvodiť zásadu ručenia bez toho, aby boli porušené práva na obhajobu tak vo francúzskom práve, ako aj ako v práve Únie.

(154) Komisia však zdôrazňuje, že článok 1872-1 Občianskeho zákonníka stanovuje, že každý spoločník spoločnosti nezapísanej v registri uzatvára zmluvy vo svojom osobnom mene a iba on má záväzky voči tretím

osobám. Každý spoločník teda neobmedzene ručí za dlhy, ktoré na seba vzal. Komisia prirodzene nemá v úmysle vyvodzovať z tejto jedinej úvahy, že štát ručí za dlhy podniku La Poste, ale domnieva sa, že argument jej experta, že ak by sa mala uplatniť zásada všeobecného práva, bola by to zásada ručenia, nie je zbavený platnosti argumentom francúzskych orgánov. Okrem toho Komisia pripomína, že vo vysvetľujúcej poznámke pripojenej k oznámeniu ministra hospodárstva, financií a priemyslu z 22. júla 2003 ⁽⁷⁶⁾ francúzske orgány samotné porovnávajú zodpovednosť akcionára v prípade SNC so zodpovednosťou štátu v prípade verejnej inštitúcie.

(155) Na základe predchádzajúcich skutočností Komisia usudzuje, že:

— na rozdiel od veriteľov podnikov podliehajúcich obchodnému právu nemôže veriteľom podniku La Poste (keďže tento podnik nepodlieha všeobecným právnym predpisom týkajúcim sa súdneho vyrovnania a súdnej likvidácie podnikov v ťažkostiach) po skončení konania o súdnej likvidácii úplne alebo čiastočne zaniknúť ich pohľadávka,

— právna subjektivita právnickej osoby La Poste nebráni štátnej záruke v prospech podniku La Poste,

— pokiaľ neexistuje výslovné obmedzenie zodpovednosti štátu voči podniku La Poste, veritelia podniku La Poste sa môžu právom opierať o zásadu, podľa ktorej štát hradí dlhy podniku La Poste napriek tomu, že má La Poste právnu subjektivitu.

2. Postup pri vymáhaní dlhov verejných inštitúcií odsúdených súdnym rozhodnutím stanovený zákonom zo 16. júla 1980 v žiadnom prípade nevedie k zániku dlhu

(156) Komisia má v súčasnosti v úmysle preskúmať postup pri vymáhaní dlhov verejných inštitúcií odsúdených súdnym rozhodnutím, aby určila, či tento postup môže viesť k zániku pohľadávky voči podniku La Poste s podobným výsledkom pre veriteľa ako v prípade uskuutočnenia súdnych konaní, ako to tvrdia francúzske orgány. Tento postup bol stanovený zákonom zo 16. júla 1980 a rôznymi vykonávacími predpismi ⁽⁷⁷⁾ uvedenými v časti tohto rozhodnutia týkajúcej sa opisu opatrenia.

i) Zákomom zo 16. júla 1980 sa štátu udeľujú významné právomoci: príkaz na úhradu záväzku z úradnej moci a vytvorenie dostatočných zdrojov

- (157) Ako sa spresňuje v opise opatrenia, v zákone zo 16. júla 1980 sa ustanovuje, že „ak rozhodujúci orgán samosprávy alebo inštitúcie neuvoľnil alebo nevytvoril tieto prostriedky, ... postará sa o to dozorný orgán, ktorý v prípade potreby vydá úradný príkaz na úhradu z úradnej moci.“ Okrem toho vyhláška z 12. mája 1981, v tomto smere nezmenená a nedoplnená vyhláškou z roku 2008, spresňuje, že zástupca štátu alebo dozorný orgán „v prípade potreby vytvorí potrebné prostriedky buď prostredníctvom zníženia voľných rozpočtových prostriedkov určených na iné výdavky, alebo prostredníctvom zvýšenia zdrojov.“
- (158) Zákon zo 16. júla 1980 a jeho vykonávacie opatrenia teda označujú štát za orgán príslušný vymáhať dlhy verejných inštitúcií. Okrem toho mu udeľujú významné právomoci: príkaz na úhradu záväzku z úradnej moci a vytvorenie dostatočných zdrojov.
- (159) Francúzske orgány vyvracajú názor, že uvedené zdroje by mohli byť štátnymi prostriedkami. Ako sa uvádza v časti týkajúcej sa pripomienok členského štátu ⁽⁷⁸⁾, francúzske orgány v skutočnosti tvrdia, že zákonom zo 16. júla 1980 sa dozornému orgánu udeľuje výhradne právomoc substitúcie. Dozorný orgán môže z tohto dôvodu vykonávať iba právomoci výkonného orgánu, ktoré nezaohľadňujú možnosť disponovať štátnym rozpočtom. Na podporu tohto výkladu sa citujú prípravné práce k zákonu zo 16. júla 1980, články doktríny, ako aj rozhodnutia Štátnej rady vo veci *Campoloro*. Francúzske orgány však uznávajú, že zákon z roku 1980 nezakazuje zásadu finančnej pomoci zo strany štátu na podporu uvedenej právnickej osoby verejného práva.
- (160) Komisia uznáva, že právne texty výslovne neustanovujú povinnosť štátu vyplatiť verejnej inštitúcii v prípade finančných ťažkostí mimoriadny grant. Dôkaz o existencii implicitnej záruky to nijako nevyvracia.
- (161) Komisia tiež uznáva, že prostriedky je najprv potrebné uvoľniť z vlastných zdrojov inštitúcie. To nijako nebráni konštatovaniu, že hneď, ako sa vyčerpajú vlastné zdroje, sa dlhy dlžníckej verejnej inštitúcie budú môcť splatiť jedine zo štátnych prostriedkov ⁽⁷⁹⁾. Toto konštatovanie je v súlade so skutočnosťou, že záručný mechanizmus je dopĺňajúci v tom zmysle, že zdroje dlžníka sa uvoľnia skôr ako zdroje jeho ručiteľa.
- ii) Zákon zo 16. júla 1980 a jeho vykonávacie opatrenia neustanovujú postup pri likvidácii a zániku so zánikom záväzkov; situácia nedostatku hotovosti je krytá alebo je iba dočasná
- (162) Komisia teraz preskúma výklad francúzskych orgánov, podľa ktorého môže niektorým veriteľom po ukončení postupu ustanoveného zákonom zo 16. júla 1980 zaniknúť ich pohľadávka bez možnosti odvolania ⁽⁸⁰⁾ a ich situácia je rovnaká ako situácia veriteľov podnikov podliehajúcich súdnym konaniam.
- (163) Expert Komisie ⁽⁸¹⁾ zdôrazňuje, že zákon zo 16. júla 1980 a jeho vykonávacia vyhláška majú za cieľ dokázať, že v prípade nedostatku prostriedkov pripadajú do úvahy iba dva predpoklady: buď dozorný orgán uvoľní potrebné zdroje, alebo sa platba odloží. Postup nikdy nenaznačuje, že v prípade trvalého nedostatku hotovosti dôjde k jeho prerušeniu.
- (164) Ak je totiž situácia nedostatku prostriedkov ustanovená zákonom zo 16. júla 1980 a jeho vykonávacími opatreniami, táto situácia sa považuje iba za dočasnú, kým sa nevytvoria dodatočné zdroje, čo je jediné východisko, o ktorom uvažujú právne texty. Nikde sa neuvažuje o tom, že by toto vytvorenie zdrojov nebolo možné alebo by bolo nedostatočné. V právnych textoch sa uvádza, že po tejto fáze vytvorenia zdrojov príslušný orgán vykoná príkaz na úhradu záväzku z úradnej moci. Uvedený obežník z roku 1989 je ešte presnejší, pokiaľ ide o nedostatok prostriedkov, pričom zdôrazňuje jeho nevyhnutne dočasný charakter, pretože v tomto prípade treba veriteľovi určiť zostatok, ktorý sa prikáže na úhradu neskôr. Podľa experta Komisie „pri čítaní právnych textov môžu veritelia nadobudnúť istotu, že pokiaľ ich pohľadávka nebude uhradená ihneď, bude uhradená neskôr.“
- (165) Expert Komisie okrem toho právom poznamenáva, že postup ustanovený francúzskym právom je výhradne postupom vymáhania pohľadávok okrem konania o likvidácii. Pokiaľ ide o právnické osoby súkromného práva, situáciu platobnej neschopnosti viažu právne texty na situáciu likvidácie. Riziko platobnej neschopnosti takto môže viesť k začatiu konania o ochrane pred veriteľmi ⁽⁸²⁾ a súdna likvidácia je výslovne opisovaná ako dôsledok platobnej neschopnosti ⁽⁸³⁾. Naopak pokiaľ ide vo všeobecnosti o právnické osoby verejného práva a osobitne o verejné inštitúcie, zastieraním situácie platobnej neschopnosti a jej nedávaním do súvisu so situáciou likvidácie zákonodarca a regulačný orgán nechávajú veriteľov v domnienke, že ich pohľadávky zaplatí bez obmedzenia v prípade potreby tretia osoba, napr. štát.

- (166) Expert Komisie nakoniec poznamenáva, že reforma z roku 2008, ku ktorej došlo po prijatí rozhodnutia o začatí konania, neprivedla francúzske orgány k tomu, aby spresnili, že zdroje, ktoré sa majú uvoľniť, musia byť vlastnými zdrojmi verejnej inštitúcie bez účasti štátnych zdrojov. Takéto spresnenie však mohlo byť pre veriteľov upozornením na dátum, ku ktorému postupy začaté Komisiou výslovne dávali do súvisu štátnu záruku s medzerovitou formuláciou právnych textov. To, že francúzsky štát neposkytol potrebné objasnenie, podporuje tvrdenie, že nechce vyvrátiť, že sám môže poskytnúť potrebné prostriedky.
- (167) Vo svojom oznámení zaslanom 27. októbra 2009 francúzske orgány tvrdia, že tvrdenie experta Komisie, že „pri čítaní právnych textov môžu veritelia nadobudnúť istotu, že pokiaľ ich pohľadávka nebude uhradená ihneď, bude uhradená neskôr“, je založené na prekrútení právnych textov, ktoré – okrem toho, že ide o texty nižšieho významu ako právne predpisy (obežníky) – vôbec neustanovujú prípadné nahradenie zdrojov verejných inštitúcií štátnymi prostriedkami. Nič nezakazuje existenciu verejných inštitúcií s dočasne pozastavenou činnosťou, ktorých veriteľom sa nepodarilo dosiahnuť to, aby splatili svoje dlhy. Francúzske orgány sa okrem toho domnievajú, že verejné inštitúcie by mohli nezaplatiť svoju pohľadávku bez toho, aby sa neúmyselne ocitli v situácii platobnej neschopnosti.
- (168) Komisia teraz preskúma, či je podľa zákona možné, aby mohla vyhlásiť dočasné pozastavenie činnosti verejnej inštitúcie odsúdenej právoplatným súdnym rozhodnutím na zaplatenie peňažnej sumy a aby pohľadávka nebola nikdy uhradená, ako to tvrdia francúzske orgány. Ustanovenia zákona zo 16. júla 1980 a jeho vykonávacie predpisy sú pre štát záväzné. V scenári, ktorý je pre veriteľa najmenej výhodný, tieto predpisy primäli štát, aby veriteľovi určil zostatok, ktorý sa prikáže na úhradu neskôr. Za predpokladu, že nebude nasledovať žiadna úhrada, veriteľ bude mať vždy možnosť (tento bod sa rozvíja v oddiele 3 tohto rozhodnutia) domáhať sa zodpovednosti štátu. Za týchto podmienok by teoretický predpoklad vyhlásenia dočasného pozastavenia činnosti v každom prípade nevedol k zániku dlhu. Francúzske orgány okrem toho neposkytli žiadny konkrétny príklad vzniku takejto situácie.
- (169) Na základe týchto skutočností Komisia usudzuje, že:
- osobitný postup vymedzený zákonom zo 16. júla 1980 a jeho vykonávacími predpismi je iba postupom vymáhania pohľadávok, s výnimkou konania o likvidácii; po skončení jeho uplatňovania pohľadávka nezanikne, zatiaľ čo po skončení konania o likvidácii má rozsudok o zrušení majetku pre nedostatok majetku bez sankcie za následok zákaz pre všetkých veriteľov znovu podať žalobu,
 - zákon zo 16. júla 1980 a jeho vykonávacie predpisy tým, že predpokladajú časový odklad príkazu na úhradu a nikdy neprihliadajú na platobnú neschopnosť, ponechávajú veriteľov v domnienke, že existujú alebo stále budú existovať zdroje potrebné na úhradu pohľadávky, ktorú majú voči právnomu subjektu verejného práva,
 - z toho vyplýva, že situáciu nedostatku hotovosti vyrieši v prípade potreby štát, alebo je táto situácia iba dočasná. Na druhej strane žiadne konanie o likvidácii nepredpokladá možnosť pre tretie osoby ručiť za dlhy osoby, ktorá je v platobnej neschopnosti, samozrejme okrem prípadu, keď ide o ručiteľa alebo spoločnosť s ručením obmedzeným.
- iii) Podľa niektorých právnych textov môže pripadať alebo skutočne pripadá do úvahy mimoriadny grant štátu
- (170) Z tohto hľadiska expert Komisie uviedol, že:
- a) [...] (*)
- (171) Bez toho, aby to bolo potrebné na preukázanie toho, že záruka vyplývajúca z právneho postavenia podniku La Poste predstavuje štátnu pomoc, Komisia konštatuje, že vlastné použiteľné zdroje tohto podniku sú v prípade nedostatku hotovosti obmedzené. V skutočnosti francúzsky zákonodarca veľmi presne vymedzuje tak predaj majetku⁽⁸⁴⁾, ako aj zvýšenie taríf za univerzálne poštové služby⁽⁸⁵⁾. Ťažkosti s mobilizáciou vlastných dodatočných zdrojov na účely splatenia dlhov umocňujú potrebu štátnych intervencií v prípade nedostatku hotovosti. Po prvé, podľa mechanizmu spojených nádob neexistencia možnosti mobilizovať zdroje prostredníctvom predaja majetku zvyšuje častosť používania iných záručných mechanizmov (preddavky, domáhanie sa zodpovednosti štátu atď.). Po druhé, uzákonenie systému ochrany majetku zákonodarcom by v prípade možného neplnenia záväzkov podnikom La Poste mohlo viesť k nárastu počtu sporov týkajúcich sa zodpovednosti bez zavinenia na strane štátu⁽⁸⁶⁾.

(172) Vo svojom oznámení zaslanom 27. októbra 2009 francúzske orgány popierajú „neexistenciu možnosti“ mobilizovať vlastné zdroje v prípade podniku La Poste:

— pokiaľ ide o predaj majetku, štát môže na základe voľnej úvahy posúdiť, či majetok považuje alebo nepovažuje za „nevyhnutný“ na výkon verejnej služby; okrem toho aj keď je proti takémuto predaju, vôbec to neznamena, že to musí vykompenzovať záručnými mechanizmami; napokon v skutočnosti štát nebol nikdy proti predaju majetku na základe článku 23 zákona z 2. júla 1990, ktorý sa stal neplatným následkom nepoužívania po tom, čo podnik La Poste vložil v roku 2005 takmer celý svoj nehnuteľný majetok (vrátane kancelárií pošty) do dcérskej spoločnosti, ktorá nepodlieha tomuto systému predchádzajúceho povolenia,

— pokiaľ ide o zvýšenie taríf za univerzálne poštové služby, francúzske orgány uvádzajú, že ARCEP (úrad pre reguláciu elektronických komunikácií a poštových služieb) nestanovuje tarify, ale výhradne pre regulované činnosti podniku La Poste určuje cenový strop (*price cap*), v rámci ktorého sa tarify podniku La Poste voľne pohybujú (okrem ceny poštovej známky stanovenej ministrom pôst vzhľadom na cenový strop); okrem toho si nemožno myslieť, že úradu ARCEP by bolo ťažko odmietnuť zvýšenie taríf, keď by bolo nevyhnutné na prežitie hospodárskeho subjektu a poslania verejnej služby zabezpečovaného týmto subjektom; tento cenový strop sa vzťahuje iba na regulované odvetvie, ktoré predstavuje menej ako polovicu prevádzkového výsledku skupiny La Poste.

(173) Komisia berie na vedomie spresnenia francúzskych orgánov a predkladá dve pripomienky:

— francúzske orgány tvrdia, že aj keby štát namietať proti predaju, vôbec by to nemalo za následok poskytnutie záruky. Uznali však (aj keď popierajú, že podnik La Poste z toho môže získať výhodu), že je nutné, aby zástupca štátu dodržal požiadavku nepretržitosti verejnej služby pri vykonávaní postupu podľa zákona zo 16. júla 1980⁽⁸⁷⁾, na základe čoho by bolo možné domáhať sa zodpovednosti bez zavinenia na strane štátu pre narušenie rovnosti pred verejnými bremenami, ako je to dokázané ďalej v texte⁽⁸⁸⁾,

— pokiaľ by sa veriteľ podniku La Poste nemohol obrátiť na inú spoločnosť skupiny La Poste, aby dosiahol uspokojenie svojej pohľadávky, je potrebné preskúmať podiel regulovaného odvetvia a vyhradeného odvetvia na obrate podniku La Poste a nie na obrate skupiny La Poste. Vzhľadom na

rozsah regulácie vo Francúzsku⁽⁸⁹⁾ je jasné, že regulované činnosti predstavujú rozhodujúci podiel na činnostiach verejnej inštitúcie La Poste. Systém úhrad veľkej časti činností inštitúcie La Poste teda podlieha cenovému stropu; okrem toho tarify za vyhradené služby sú stanovené vyhláškou ministerstva.

β) Určité úlohy a programy štátneho rozpočtu by sa mohli použiť s cieľom pomôcť verejnej inštitúcii splácať jej dlhy

(174) Expert Komisie určil tieto programy:

— program č. 823 Preddavky iným organizáciám, ako je štát a správca verejných služieb: jeho predmetom „je umožniť štátu poskytovať preddavky jednotlivým subjektom iným ako štátnym, zaisťujúcim verejné služby“⁽⁹⁰⁾. „Účelom týchto preddavkov je vyriešiť naliehavé situácie, či už ide o zabezpečenie nepretržitosti verejnej činnosti alebo o zrýchlenie implementácie toho či onoho opatrenia. Zároveň umožňujú dočasné krytie nepredvídaného nedostatku hotovosti, ktoré musí byť neskôr trvale zabezpečované z trvalo udržateľného zdroja. Preto umožňujú vyhnúť sa bankovému financovaniu alebo trhovému financovaniu a súčasne predísť väčšiemu rozdrobeniu dlhu orgánov verejnej správy alebo zvýšeniu ich úrokového zaťaženia“,

— v rámci poslanca „Finančné účasti štátu“ figurujú dva programy, prvý s názvom „Kapitálové transakcie týkajúce sa kapitálových účastí štátu“ (program č. 731) a druhý s názvom „Oddĺženie štátu a verejných inštitúcií štátu“ (program č. 732). V rámci tohto programu činnosť č. 1 zahŕňa „zvýšenie imania, dotácie vlastného imania, akcionárske preddavky a podobné pôžičky“.

(175) Prostriedky určené na tieto preddavky sú značné. Na účely programu č. 731 sa výslovne stanovuje rezerva 85 miliónov EUR. Platobné rozpočtové prostriedky na akciu č. 01 v programe č. 732 predstavujú sumu 660 miliónov EUR. Platobné rozpočtové prostriedky v programe č. 823 predstavujú zasa sumu 50 miliónov EUR.

(176) V prípade finančných ťažkostí podniku La Poste by štát mohol čerpať z týchto programov, aby tomuto podniku pomohol. Žiadny predpis neobmedzuje možnosti poskytnutia preddavkov podniku so statusom EPIC, ktorý vykonáva hospodársku činnosť a pôsobí v konkurenčnom odvetví.

- (177) Vo svojom oznámení zaslanom 27. októbra 2009 francúzske orgány spresňujú, že nikdy nepopreli, že verejné inštitúcie môžu dostať preddavky od štátu, celkovo explicitné, ale pre verejné inštitúcie z toho nevyplýva žiadne právo čerpania zo štátneho rozpočtu; ako uvádza expert Komisie, schéma akcionárskych preddavkov môže zahŕňať všetky finančné účasti štátu bez ohľadu na ich právnu formu, v dôsledku čoho teda nemožno vyvodiť záver, že sa týka len podnikov so statusom EPIC; okrem toho a na rozdiel od toho, čo tvrdí expert Komisie, tieto preddavky v plnej miere zohľadňujú obmedzenia Spoločenstva, pretože zodpovedajú logike oznámeného investora.
- (178) Komisia usudzuje, že:
- francúzske právne predpisy umožňujú štátu a dokonca ho podporujú v tom, aby verejným inštitúciám poskytoval dotácie najmä na klasické bankové pôžičky v prípade, že sa ocitnú v situácii nedostatku hotovosti; prístup k týmto zdrojom nie je nijako podmienený predchádzajúcim dodržaním pravidiel týkajúcich sa štátnej pomoci; tieto dotácie môžu predstavovať „dodatočné zdroje“ uvedené v zákone zo 16. júla 1980,
 - veritelia poznajú tieto právne predpisy, a teda sú oprávnení domnievať sa, že dozorný orgán bude schopný nájsť potrebné zdroje na úhradu pohľadávky,
 - podnik La Poste však nemá právo čerpania z týchto zdrojov.
- (179) Keďže:
- zákon zo 16. júla 1980 a jeho vykonávacie opatrenia neustanovujú postup pri likvidácii smerujúcej k zániku so zánikom práv a povinností,
 - zákon zo 16. júla 1980 a jeho vykonávacie opatrenia sa nikde nezmieňujú o tom, že by zdroje nebolo možné uvoľniť,
 - rozpočtové dokumenty svedčia o tom, že podniky so statusom EPIC môžu byť v prípade naliehavého nedostatku hotovosti príjmcami mimoriadnych preddavkov,
- Komisia sa domnieva, že predpoklad, že by sa veriteľovi nepodarilo dosiahnuť úhradu svojej pohľadávky pri uplatnení postupov podľa zákona zo 16. júla 1980, je málo pravdepodobný.
- (180) Na druhej strane Komisia nezistila priamy prístup verejných inštitúcií k účtom štátnej pokladnice, ak „priamym prístupom“ rozumieme možnosť pre podnik so statusom EPIC sám sa rozhodnúť čerpať priamo z prostriedkov, ktoré patria štátu a sú mu k dispozícii bez toho, aby bola potrebná intervencia štátu.
- iv) Návrh francúzskych orgánov, ktorým sa má objasniť vykonávaciu vyhlášku k zákonu zo 16. júla 1980, nie je dostatočný
- (181) Komisia na úvod zdôrazňuje, že francúzske orgány nezmenili a nedoplnili zákon zo 16. júla 1980, ktorý sa bude v tejto časti analyzovať. Následkom toho musí byť skúmanie existencie záruky v prospech podniku La Poste zo strany Komisie nevyhnutne založené na pozitívnom práve, a nie na primeranosti či neprimeranosti návrhov francúzskych orgánov, ktoré neboli nikdy schválené a sú určené na vylúčenie akejkoľvek záruky. Z toho vyplýva, že analýza Komisie obsiahnutá v tejto časti má za cieľ predovšetkým úplný opis konania, ktoré prebieha pred Komisiou.
- (182) S cieľom dokázať, že zdroje uvoľnené dozorným orgánom môžu pochádzať jedine zo zdrojov samosprávy alebo inštitúcie, francúzske orgány navrhli zmeniť a doplniť vyhlášku, ktorou sa vykonáva zákon zo 16. júla 1980, takto: „keď úradná výzva zostane po uplynutí týchto lehôt bez odozvy, zástupca štátu alebo dozorný orgán vykoná zápis výdavku do rozpočtu samosprávy alebo verejnej inštitúcie, ktorá si neplní svoju povinnosť. V prípade potreby uvoľní potrebné zdroje v rámci rozpočtu samosprávy alebo inštitúcie buď prostredníctvom zníženia voľných rozpočtových prostriedkov určených na iné výdavky, alebo prostredníctvom zvýšenia zdrojov“ (podčiarknuté zmeny a doplnenia).
- (183) Komisia však zdôrazňuje rovnako ako v odôvodnení 58 rozhodnutia o začatí konania, že právne predpisy ani v súčasnom znení, ani v znení zmenenom a doplnenom podľa návrhu francúzskych orgánov nevyklúčujú možnosť uvoľnenia prostriedkov pomocou zvýšenia zdrojov na základe vopred poskytnutého grantu alebo dotácie z verejných zdrojov.

(184) Komisia teraz preskúma možnosti opravných prostriedkov, ktoré zostávajú veriteľovi za nepravdepodobného predpokladu, že by postup ustanovený zákonom zo 16. júla 1980 neumožnil veriteľovi dosiahnuť uspokojenie jeho pohľadávky. Komisia preskúma najmä systém zodpovednosti štátu, aby určila, či vykazuje charakteristiky záručného mechanizmu.

3. Systém zodpovednosti štátu pri uplatňovaní postupu vo veci vymáhania dlhov verejných inštitúcií vykazuje charakteristiky záručného mechanizmu.

(185) Podľa francúzskych orgánov sa zodpovednosti štátu možno domáhať len v prípade bez zavinenia alebo so zavinením⁽⁹¹⁾. Francúzske orgány však priznávajú, že pokiaľ by existovala požiadavka nepretržitosti verejnej služby a zástupca štátu by bol nútený zohľadniť túto požiadavku pri uplatňovaní postupu ustanoveného zákonom zo 16. júla 1980, mohlo by sa stať, že sudca nariadi odškodnenie veriteľa. Za tohto predpokladu však odškodnenie spôsobí iba to, že sa veriteľ ocitne v situácii, v akej by sa nachádzal, keby podliehal všeobecným právnym predpisom; veriteľ by teda nezískal žiadnu výhodu.

(186) Komisia však zdôrazňuje, že vo všeobecných právnych predpisoch veriteľa, ktorí sú v každom prípade veriteľmi na základe písomnej zmluvy, v zásade nezískajú späť celú svoju pohľadávku. Okrem toho dlhy podniku v likvidácii nezaplatí tretia osoba ako v tomto prípade.

(187) Francúzske orgány zároveň tvrdia, že v každom prípade možnosti odškodnenia, ktoré majú veritelia pri domáhaní sa zodpovednosti, nemožno považovať za formu záruky.

(188) Komisia sa predsa len domnieva a dokáže, že vznik zodpovednosti štátu (bez zavinenia alebo so zavinením) pri postupe vo veci vymáhania dlhov právnických osôb verejného práva uvedených v zákone zo 16. júla 1980 predstavuje na účely práva Spoločenstva záručný mechanizmus, pretože veriteľom zabezpečuje úhradu ich pohľadávky tým, že členský štát zaväzuje k jej splateniu v prípade platobnej neschopnosti podniku La Poste. Okrem toho judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva (ESEP) vo veci *Campoloro* smeruje k zavedeniu automatickej záruky. Francúzske orgány neobmedzili tieto zodpovednostné či záručné mechanizmy, aj keď tak mohli urobiť.

i) Predchádzajúca judikatúra: osobitosť systému ustanoveného rozsudkom vo veci *Campoloro*

(189) Ako zdôrazňuje expert Komisie, keď sa veriteľ právnickej osoby verejného práva podliehajúcej zákonu zo 16. júla 1980 dovoľával zodpovednosti štátu na základe právo-

mocí ustanovených týmto zákonom v čase pred prípadom *Campoloro* (skúmaným ďalej v texte), správny sudca rozlišoval dve škody. Na jednej strane veriteľ utrpel škodu následkom neuhradenia jeho pohľadávky – škodu, ktorá bola spôsobená iba situáciou platobnej neschopnosti dlžníka. Na druhej strane veriteľ mohol utpieť odlišnú škodu následkom nečinnosti, pokiaľ ide o uplatňovanie právomocí štátu (omeškanie, neochota, odmietnutie začať postupy, čiastočné začatie postupov atď.). Druhá škoda nebola odhadnutá so zreteľom na výšku dlhu, ale skôr so zreteľom na náklady spojené s omeškaním alebo odmietnutím použiť právomoci ustanovené zákonom. Takáto bola reakcia Odvolacieho správneho súdu v Lyone vo veci *Campoloro* ⁽⁹²⁾.

ii) Rozsudok vynesený Štátnou radou v roku 2005 vo veci *Campoloro*

(190) Podľa experta Komisie rozsudok, ktorý vyhlásila Štátna rada vo veci *Campoloro*, určuje prvý medzník spočívajúci v tom, že jeden z predpokladov, ktoré uvádza, už nie je presne povedané vecou zodpovednosti, ale funguje ako záručný mechanizmus.

(191) Treba najprv pripomenúť zásadné odôvodnenie rozsudku sekcie Štátnej rady z 18. novembra 2005, *Société fermière de Campoloro*, č. 271898:

„Keďže zákonodarca mal v úmysle týmito ustanoveniami udeliť štátnemu zástupcovi v prípade nezabezpečenia územnou samosprávou výkonu súdneho rozhodnutia, ktoré nadobudlo právoplatnosť, a po úradnej výzve na tento účel, právomoc nahradiť orgány tejto samosprávy s cieľom uvoľniť a vytvoriť zdroje umožňujúce úplný výkon tohto súdneho rozhodnutia; keďže v tomto smere je povinný prijať pod dohľadom sudcu nevyhnutné opatrenia vzhľadom na situáciu samosprávy a požiadavky všeobecného záujmu; keďže medzi týmito opatreniami sa uvádza možnosť uskutočniť predaj majetku samosprávy, pokiaľ nie je nevyhnutný na riadne fungovanie verejných služieb, ktoré má samospráva zabezpečovať; keďže ak sa prefekt vzdá možnosti použiť právomoci, ktoré mu boli udelené zákonom, alebo ich opomenie využiť, veriteľ územnej samosprávy má právo obrátiť sa na štát v prípade hrubej nedbanlivosti pri výkone dozornej právomoci; keďže okrem toho, za predpokladu, že vzhľadom na situáciu samosprávy, a najmä na nedostatok jej aktív alebo na požiadavky všeobecného záujmu mohol prefekt podľa zákona odmietnuť prijať určité opatrenia, aby zabezpečil úplný výkon súdneho rozhodnutia, môže škoda, ktorá tým bola spôsobená veriteľovi územnej samosprávy, ak je neobvyklej a osobitnej povahy, spôsobiť vznik zodpovednosti verejnej moci.“

- (192) Štátna rada takto zavádza mechanizmus s dvojakou funkciou.
- (193) Po prvé, upravuje systém zodpovednosti štátu založený výhradne na nepoužití právomocí ustanovených v zákone zo 16. júla 1980 a jeho vykonávacích opatreniach. Ide o systém zodpovednosti za hrubú nedbanlivosť. Voľba hrubej nedbanlivosti sa odôvodňuje želaním neuskutočniť automatický prevod dlhu samosprávy, ktorá je dlžníčkou štátu. Podľa skúseného autora komentára⁽⁹³⁾, „ak prefekt prijme opatrenia, aby sa pokúsil uvoľniť dodatočné zdroje, ale tieto opatrenia budú vzhľadom na veľkosť dlhu obce nedostatočné, sudca sa pravdepodobne bude domnievať, že sa prefekt nedopustil hrubej nedbanlivosti.“ V tomto prípade je zodpovednosť za hrubú nedbanlivosť „klasická“ a v prípade platobnej neschopnosti dlžníckej organizácie funguje ako záručný mechanizmus, pretože nemôže riešiť iba situáciu platobnej neschopnosti.
- (194) Po druhé, v rozsudku sa stanovuje vznik zodpovednosti bez zavinenia pri dvoch predpokladoch.
- (195) Podľa prvého predpokladu „vzhľadom na požiadavky všeobecného záujmu mohol prefekt zo zákona odmietnuť prijať určité opatrenia, aby zabezpečil úplný výkon súdneho rozhodnutia.“ Stretávame sa tu s klasickým prípadom zrieknutia sa výkonu právomoci zo strany správneho orgánu odôvodneného všeobecným záujmom, ktorým sa zakladá vznik zodpovednosti pre narušenie rovnosti pred vecnými bremenami. Dlžník nie je teoreticky platobne neschopný, ale štát sa rozhodne nevyčerpať svoj potenciál zdrojov z dôvodu všeobecného záujmu. V tejto situácii sa neuplatňuje záručný mechanizmus, pretože škoda pre veriteľa vyplýva z rozhodnutia štátu a nie z finančnej situácie týkajúcej sa platobnej schopnosti dlžníka. Dôsledky sú však totožné s dôsledkami záručného mechanizmu.
- (196) Na druhej strane druhý predpoklad zodpovednosti bez zavinenia sa viac približuje záručnému mechanizmu. Štátna rada zastáva názor, že „za predpokladu, že vzhľadom na situáciu samosprávy, a najmä na nedostatok jej majetku, mohol prefekt... odmietnuť prijať určité opatrenia na zabezpečenie úplného výkonu súdneho rozhodnutia, môže škoda, ktorá tým bola spôsobená veriteľovi územnej samosprávy, ak je neobvyklej a osobitnej povahy, spôsobiť vznik zodpovednosti verejnej moci.“ Všimnime si, že skutočnosťou spôsobujúcou vznik zodpovednosti je iba finančná situácia samosprávy, ktorá je dlžníkom. Voľba systému zodpovednosti bez zavinenia uľahčuje dôkazné bremeno, ktoré je na veriteľovi, pretože musí jednoducho dokázať skutočnosť, ktorá spôsobila vznik zodpovednosti, príčinnú súvislosť a škodu.
- (197) Podľa experta Komisie vystupujú do popredia dve podobnosti medzi systémom zodpovednosti a záručnou schémou. Po prvé, skutočnosť spôsobujúca vznik zodpovednosti nemožno pripísať štátu, pretože ide o situáciu organizácie, ktorá je dlžníkom: tento systém zodpovednosti je založený na tej istej skutočnosti ako záručný mechanizmus, t. j. na platobnej neschopnosti dlžníka. Po druhé, škodou, na ktorú sa odvoláva Štátna rada bez akejkoľvek ďalšej špecifikácie, je podľa všetkého neuhradenie samotného dlhu, čo je skutočnosť, ktorá zároveň aktivuje záruku.
- (198) Samozrejme Štátna rada obmedzuje vznik zodpovednosti štátu na neobvykle veľké a osobitné škody. Podľa experta Komisie, pokiaľ ide o neobvyklú veľkosť škody, môžeme uvažovať vylučovacou metódou. Buď je dlh malý a oprávnené môžeme predpokladať, že štátnu verejnú organizáciu (predovšetkým La Poste) nedostane do situácie platobnej neschopnosti, alebo je dlh veľmi veľký a z toho vyplynie neobvyklá povaha škody. Pokiaľ ide o osobitnú povahu škody, možno predpokladať, že veriteľov verejných inštitúcií, ktorí majú veľký dlh, nie je veľa. Obmedzenie stanovené rozsudkom Štátnej rady nie je teda skutočným obmedzením, pokiaľ možno predpokladať, že v skutočnosti sa bude vzťahovať iba na situáciu veľkých pohľadávok, čo je situácia, ktorá vždy spôsobí neobvykle veľkú škodu.
- (199) To je výklad podľa najopatrnejšej doktríny. Podľa (už citovaného) komentára P. Bona „za tohto predpokladu, ktorý pravdepodobne zodpovedá tomuto prípadu vzhľadom na zjavný nepomer medzi sumou, ktorej zaplatenie uložil sudca obci rozsudkom, a skromnosťou zdrojov tejto obce, prefekt je istým spôsobom v bezvýchodiskovej situácii, pokiaľ nie je isté, že môže uvoľniť dostatočné zdroje, ktoré obci umožnia splatiť celý jej dlh. Samozrejme, spravodlivosť vyžaduje, aby obe žalujúce spoločnosti boli po toľkých rokoch odškodnené“, „premieňa štát na povinného poistiteľa zodpovedajúceho za škodlivé dôsledky uvedenej neschopnosti [neschopnosti obce].“ Podľa experta Komisie nie je primeraným výrazom „poisťovateľ“, ale skôr „povinný ručiteľ“.
- (200) Vo svojej správe zo súdnej siene o rozsudku poľnohospodárskej spoločnosti *Société fermière de Campoloro*⁽⁹⁴⁾ C. Landais a F. Lenica, zodpovední pracovníci dokumentačného oddelenia Štátnej rady v čase čítania rozsudku, zdôrazňujú neobyčajnosť tohto druhého predpokladu a odmietajú interpretovať ju v tom zmysle, že sa na štát prenáša bremeno dlhov územných samospráv. Expert Komisie však zdôrazňuje, že ak je aj výklad spochybňovaný, je to preto, lebo ho treba posudzovať v kontexte znenia rozsudku. Koniec komentára je okrem toho odhaľujúci: autori komentárov majú na mysli pôžičku alebo mimoriadny grant. Všimnime si teda, že tí, ktorí odmietajú považovať schválený systém zodpovednosti za záručný mechanizmus, sa nakoniec dovoľávajú iných prvkov záručného mechanizmu (grant).

- (201) Expert Komisie tiež nepripúšťa úvahu D. Labetoullea v jeho článku o zodpovednosti bez zavinenia v správnom práve⁽⁹⁵⁾, ktorú cituje francúzska vláda vo svojich pripomienkach. Tento autor si všíma, že Štátna rada rozhodla vo svojom rozsudku vo veci *Campoloro*, že jedine zákonné rozhodnutie prefekta „môže spôsobiť vznik zodpovednosti štátu“. Z toho vyvodzuje, že neexistuje žiadny prvok jej automatického vzniku. Podľa experta Komisie sa s týmto výkladom nemožno stotožniť. Sudca Štátnej rady totiž rozhodol, že spôsobiť vznik zodpovednosti štátu môže rozhodnutie prefekta „ak má [škoda] neobvyklú a osobitnú povahu“. Neistota sa netýka zásady existencie zodpovednosti a jej vzniku v prípade naplnenia zákonných znakov, ale existencie škody, ktorá musí mať určité zvláštnosti. Ako sme však videli, ak je škoda osobitná a neobvyklá, nič nebráni možnosti domáhať sa zodpovednosti. Okrem toho existuje prvok automatickosti, pokiaľ ide o samotnú zásadu domáhania sa zodpovednosti, ktorá má všetky charakteristiky záruky.
- (202) Expert Komisie napokon zdôrazňuje, že žiadny autor komentára k judikatúre vo veci *Campoloro* nemá na mysli to, že by pohľadávka mohla zostať nezaplatená.
- (203) Expert Komisie usudzuje, že uvedený rozsudok Štátnej rady vo veci *Campoloro* založil vznik systému zodpovednosti, ktorý vykazuje charakteristiky záručného mechanizmu.
- iii) Vyriešenie prípadu *Campoloro* Európskym súdom pre ľudské práva (EŠLP)
- (204) EŠLP v rozsudku zo 6. decembra 2006 vo veci *Société de gestion du port de Campoloro a Société fermière de Campoloro*/Francúzsko⁽⁹⁶⁾ vyriešil prípad *Campoloro* tak, že uložil štátu uhradiť všetky dlhy, ktoré žalujúcim spoločnostiam dlhovala obec Santa-Maria-Poggio. Tento prípad svedčí o tom, že vznik zodpovednosti francúzskeho štátu v tomto prípade plní úlohu implicitného ručenia za pasíva verejných orgánov a nie je spojený so žiadnou podmienkou škody.
- (205) Pred súdom sa francúzske orgány snažili oprieť jednak o neexistenciu určujúcej skutočnosti, ktorú možno pripísať štátu, a jednak o neexistenciu štátnej záruky voči verejným orgánom, ktoré majú právnu subjektivitu právnickej osoby. Môžeme čítať, že „[francúzska vláda] sa domnieva, že jedine objektívne dôvody spočívajúce výlučne v tom, že pre obec je fakticky nemožné uvoľniť dostatočné príjmy, spôsobili omeškanie s úplným výkonom rozsudku“; „Vláda teda tvrdí, že nevykonanie vynesných rozsudkov nie je dôsledkom zámerného odopretia ich vykonania zo strany vnútroštátnych orgánov, štátu alebo obce. Neexistencia rozpočtových prostriedkov nie je zámienka, ale realita spôsobená platobnou neschopnosťou právnickej osoby, ktorá je dlžníkom“; „Neuhrazenie dlhu je výlučne dôsledkom finančných ťažkostí obce a tieto okolnosti podľa všetkého nemôžu samosprávu oslobodiť od jej povinností, ani presunúť bremeno jej dlhu na štát (ES, obec Batz sur Mer, 25. september 1970). Vo vnútroštátnych právnych predpisoch neexistuje pre nahradenie obce štátom vo veci úhrady odškodnenia žiadna právna opora. Toto nahradenie okrem toho nemôže byť založené na článku 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ je v rozpore so samotným pojmom právnickej osoby, ktorý predpokladá nezávislosť, rozdielny majetok.“ Aj keď sa francúzska vláda správne pokúsila zdôrazniť rozdiely medzi systémom zodpovednosti záručnou schémou, na ktoré sme už poukázali, tieto argumenty súd nakoniec neuznal.
- (206) Na doplnenie dokazovania je tiež potrebné zopakovať argumenty žalujúcich, ktoré súd naopak uznal:
- „Vo vnútroštátnych právnych predpisoch nie je ustanovený žiadny mechanizmus riešenia situácie platobnej neschopnosti obce“; „Štát sa nemôže zbaviť povinnosti vykonávať súdne rozhodnutia, odvolávajú sa na neexistenciu rozpočtových prostriedkov alebo nezávislosť miestnych samospráv, ktorú doteraz nemohol zaručiť, pretože obec nie je schopná splatiť svoje dlhy. Žalovaní preto poukazujú na neschopnosť štátu prijať pozitívne opatrenia, ktoré by obci umožnili splniť si svoju príspevkovú povinnosť.“ „Žalovaní konštatujú, že Štátna rada vo svojom rozsudku z 18. novembra 2005 rozhodla, že zákonodarcu mal v úmysle udeliť zástupcovi štátu, pre prípad nezabezpečenia územnou samosprávou výkonu súdneho rozhodnutia, právomoc nahradiť orgány tejto samosprávy, aby uvoľnil alebo vytvoril zdroje, ktoré umožnia úplný výkon tohto súdneho rozhodnutia. Práve pre zanedbanie povinnosti zo strany francúzskeho štátu žiadajú žalovaní konštatovať porušenie článku 6 ods. 1 a náhradu škody, ktorá z toho vyplýva, pričom toto nie je v žiadnom rozpore s pojmom právnická osoba a ani s pojmami nezávislosť a rozdielny majetok.“
- (207) Súd napokon konštatoval porušenie článku 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ľudských právach, najmä preto, lebo: „Je preto potrebné, aby sa tieto rozsudky vykonali, pričom súd pripomína, že štátny orgán nemôže pod zámienkou nedostatku zdrojov nezaplatiť dlh vyplývajúci zo súdneho rozhodnutia (už uvedený Bourdov, odsek 30).“

- (208) Súd zároveň konštatoval porušenie článku 1 Protokolu č. 1 k Európskemu dohovoru o ľudských právach: „Skutočnosť, že dotknuté osoby nemohli dosiahnuť výkon týchto rozsudkov, predstavuje zasahovanie do vlastníckeho práva týchto osôb, na ktoré sa vzťahuje prvá veta prvého odseku článku 1 protokolu č. 1. Vláda neposkytla žiadne odôvodnenie tohto zasahovania a súd sa domnieva, že nedostatok zdrojov nemôže ospravedlniť takéto zanedbanie povinnosti (tamže).“ „Celkovo sa súd domnieva, že na žalujúcich spoločnostiach spočívalo a stále spočíva osobitné a nadmerné bremeno z dôvodu nevyplatenia súm, ktoré mali výkonom uvedených rozsudkov z 10. júla 1992. Došlo teda k porušeniu článku 1 protokolu č. 1.“ Súd napokon uložil štátu uhradiť celý dlh obcí, ktoré sú dlžníkmi: „So zreteľom na uvedené sa súd domnieva, že žalovaný štát je povinný zabezpečiť žalujúcim, alebo v prípade potreby ich právnym nástupcom, úhradu pohľadávok, ktorých sú príjemcami na základe vynesenia rozsudkov správneho súdu v Bastii z 10. júla 1992 (tamže) vrátane úrokov až do dňa vynesenia tohto rozsudku.“
- (209) Expert Komisie z tejto judikatúry usudzuje, že štát musí uhradiť dlhy verejných orgánov.
- (210) Podľa Komisie z toho vyplývajú tri dôležité skutočnosti:
- zodpovednosť funguje ako implicitná záruka. Na jednej strane je francúzsky štát odsúdený na zaplatenie celého dlhu a neuskutočnilo sa žiadne rozdelenie medzi tým, čo mohlo závisieť od situácie platobnej neschopnosti verejnej samosprávy, ktorá je dlžníkom, a tým, čo mohlo závisieť od možného porušenia povinností zo strany štátu. Je potrebné klásť dôraz na použité slová, pretože súd nespomína možnú zodpovednosť štátu, ale sa domnieva, že je povinnosťou štátu „zabezpečiť“ zaplatenie. Tieto slová poukazujú skôr na záruku ako na zodpovednosť. Okrem toho súd v žiadnej chvíli neskúma právnu skutočnosť, ktorú možno pripísať štátu, a pridrižiava sa iba situácie platobnej neschopnosti dlžníka. Súd napokon preniesol celý dlh odsúdených obcí na štát. Tieto rôzne skutočnosti majú preukázať, že takýto systém zodpovednosti v skutočnosti funguje ako záručný mechanizmus. Všimnime si však, že žalujúci najprv musia dosiahnuť súdne rozhodnutie o uznaní pohľadávky. Táto záruka je okrem toho implicitná, pretože nie je ustanovená v žiadnom právnom predpise. Svedčí to o tom, že právny mechanizmus vnútroštátneho práva sa môže vykladať ako implicitná záruka.
 - táto zodpovednosť sa vzťahuje na dlhy verejných orgánov, ktoré však majú právnu subjektivitu právnickej osoby. Francúzska vláda sa pri namietaní vzniku zodpovednosti francúzskeho štátu výslovne dovoľovala existencie právnej subjektivity právnickej osoby a vlastného majetku. Súd tento argument neuznal,
 - rozsah pôsobnosti štátnej záruky sa vzťahuje na verejné subjekty, ktoré ju využijú. Záruka je teda úzko spojená s verejnoprávnym statusom dlžníka.
- (211) Treba pripomenúť, že riešenie, ktoré prijal ESELP vo veci *Campoloro*, nie je ojedinelé a má svoj pôvod vo veľmi zreteľnej tendencii judikatúry. V rozsudku z 13. mája 1980, *Artico/Taliansko* (⁹⁷), ESELP rozhodol, že keď neplnenie povinností možno pripísať inej osobe ako štátu, tento štát, ktorý je dlžníkom záruky uvedenej v článku 6 ods. 1, je povinný konať tak, aby žalujúcemu zabezpečil skutočné požívanie práva, ktoré mu bolo priznané týmto článkom. V prípade z 19. marca 1997, *Bourdov/Rusko*, č. 59498/00, súd zároveň rozhodol, že „štátny orgán nemôže nezaplatiť svoj dlh pod zámienkou nedostatku prostriedkov.“
- iv) Preskúmanie pripomienok francúzskeho orgánov
- a) Pripomienka týkajúca sa rozdielu medzi územnými samosprávami a verejnými inštitúciami
- (212) Podľa francúzskych orgánov (⁹⁸) nie je dôkaz experta Komisie vôbec konkluzívny a obmedzuje sa na odmietanie jedného po druhom rôznych výkladov rozsudku vo veci *Campoloro*; predovšetkým neodlišuje verejné inštitúcie od miestnych samospráv, hoci je tento rozdiel ústredný v spojitosti s otázkou, či pohľadávka môže zostať nezaplatená. Francúzske orgány tu opakujú názor svojho experta. Tento expert spochybňuje predpoklad, z ktorého vychádzajú úvahy Komisie založené na judikatúre vo veci *Campoloro*: úvaha Komisie sa opiera o rovnocennosť miestnych samospráv a verejných inštitúcií, ktoré sú na rozdiel od štátu právnickými osobami verejného práva. Okrem toho tieto dva typy subjektov nemajú rovnaký ústavný status. Existencia miestnych samospráv je tak ústavnou požiadavkou a štát je povinný zabezpečiť ich prežitie. Podniky so statusom EPIC nemajú ani v najmenšom rovnaký ústavný status a môžu zaniknúť. Judikatúra vo veci *Campoloro*, ktorá sa vzťahuje na prípady neplnenia povinností zo strany miestnych samospráv, sa teda nemôže uplatniť v súvisi s verejnými inštitúciami.

- (213) Komisia teraz preskúma, či rozdiel v statuse medzi územnými samosprávami a verejnými inštitúciami môže spochybniť závery, ktoré expert Komisie vyvodil z rozhodnutí ESEP a Štátnej rady vo veci *Campoloro*.
- (214) Komisia konštatuje, že ESEP neodôvodňuje rozhodnutie nutnosťou chrániť existenciu dotknutej územnej samosprávy, ale ochranou práv veriteľa, t. j. jeho právo na spravodlivý proces (článok 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ľudských právach), a ochranou jeho vlastníctva (článok 1 protokolu č. 1): nezávisle od toho, či je dlžník verejnou inštitúciou, alebo územnou samosprávou. Práva veriteľa sú porušené rovnako.
- (215) Pokiaľ ide o rozhodnutie Štátnej rady, je potrebné rozlišovať jednotlivé systémy zodpovednosti:
- systém zodpovednosti za závažnú nedbanlivosť je založený na nečinnosti, konkrétne v nepoužití zo strany štátu právomocí ktoré mu boli udelené zákonom zo 16. júla 1980: nezávisí teda od typu dlžníka, teda či je dlžníkom územná samospráva, alebo verejná inštitúcia,
 - systém zodpovednosti bez zavinenia je zasa založený na dvoch predpokladoch:
 - a) Za prvého predpokladu prefekt odmietne prijať určité opatrenia kvôli požiadavkám všeobecného záujmu: môže ísť o nutnosť chrániť existenciu územnej samosprávy, ale aj o zachovanie poslanca verejnej služby. Expert francúzskych orgánov zdôrazňuje, že požiadavka nepretržitosti sa vzťahuje iba na službu, a nie na inštitúciu, ktorá ju riadi. Z toho však nevyplýva, že krátkodobu do prípadného prenesenia poslanca verejnej služby na inštitúciu schopnú toto poslanie prevziať si zachovanie nepretržitosti verejnej služby môže vyžadovať, aby prefekt urobil určité opatrenia, napríklad na ochranu aktív nevyhnutných na poslanie verejnej služby alebo zvýšenie prostriedkov na zaplatenie pohľadávky. Na druhej strane francúzske orgány uznávajú, že požiadavku nepretržitosti verejnej služby musí zohľadniť zástupca štátu pri uplatňovaní postupu podľa zákona zo 16. júla 1980.
 - b) Za druhého predpokladu sa systému zodpovednosti bez zavinenia možno dovoliť „za predpokladu, že vzhľadom na situáciu samosprávy, a najmä na nedostatok jej aktív, ... mohol prefekt podľa zákona odmietnuť prijať určité opatrenia, aby zabezpečil úplný výkon súdneho rozhodnutia, môže škoda, ktorá tým bola spôsobená veriteľovi územnej samosprávy, ak je neobvyklej a osobitnej povahy, založiť vznik zodpovednosti verejnej moci.“ Ako sa už uviedlo, právnou skutočnosťou zakladajúcou zodpovednosť je iba finančná situácia subjektu, ktorý je dlžníkom. Táto samospráva môže byť práve tak inštitúciou, ako aj územným správnym celkom.
- (216) Komisia sa preto domnieva, že rozdiel v ústavnom statuse územných samospráv a verejných inštitúcií nespôsobuje neplatnosť záverov experta Komisie založených na judikatúre vo veci *Campoloro*. Komisia okrem toho podotýka, že argumenty francúzskych orgánov smerujú k popretiu relevantnosti prípadu *Campoloro* v tomto prípade, ktorý sa netýka územnej samosprávy, aj keď sa na prípad *Campoloro* odvolávali predovšetkým samotné francúzske orgány, aby ním podporili svoje stanovisko.
- β) Pripomienka týkajúca sa neopodstatnenosti domáhania sa zodpovednosti štátu
- (217) Francúzske orgány sa na druhej strane mýlia v tom, na základe akého dôvodu by bolo možné domáhať sa zodpovednosti bez zavinenia na strane štátu v prípade neplnenia si povinností zo strany štátnej inštitúcie, pretože zodpovednosti štátu sa v tomto rámci možno domáhať, iba ak konanie (vrátane nekonania), ktoré sa jej prisudzuje, bolo priamou príčinou škody, čo nie je tento prípad.
- (218) Komisia napriek tomu konštatuje, že rozhodnutie Štátnej rady a rozhodnutie ESEP zreteľne stanovujú, že sa možno domáhať zodpovednosti bez zavinenia na strane štátu.
- γ) Pripomienka týkajúca sa neexistencie neobvyklej a osobitnej škody
- (219) Francúzske orgány majú napokon nesprávny názor na to, prečo by sudca považoval škodu za „osobitnú“, keď by sa týkala všetkých veriteľov inštitúcie, alebo za „neobvyklú“, keď veritelia súhlasili s tým, že subjektu v nejstej finančnej situácii poskytnú úver.

(220) Komisia sa domnieva, že podľa judikatúry Štátnej rady existencia neobvyklej a osobitnej škody skutočne predstavuje obmedzenie vzniku zodpovednosti. Francúzske orgány spochybňujú, že škoda je neobvyklá, keď veritelia súhlasili s tým, že poskytnú úver subjektu v neistej finančnej situácii. Komisia v tejto súvislosti zdôrazňuje, že tento argument predpokladá neexistenciu záruky (a že veritelia si myslia, že záruka neexistuje), zatiaľ čo analýza rozvinutá už v texte ukazuje opak. Ak budú mať totiž veritelia dôveru v existenciu záruky, finančná situácia podniku bude pre ktoréhokoľvek veriteľa oveľa menej rozhodujúca, keď sa bude rozhodovať o poskytnutí úveru inštitúcii a keď bude dojednávať podmienky tohto úveru. Na druhej strane treba vychádzať z toho, že dlh mohol vzniknúť, aj keď verejná inštitúcia nebola v nebezpečenstve alebo keď veriteľ nemohol v dostatočnej miere vedieť o finančných ťažkostiach. V každom prípade, pojem „neobvyklá škoda“ treba chápať bez spojitosti s tým, či inštitúcia vedela alebo nevedela o finančných ťažkostiach, a aj s tým, či škodu utrpeli všetci veritelia alebo iba jeden veriteľ. Podľa judikatúry týkajúcej sa zodpovednosti bez zavinenia na strane správneho orgánu⁽⁹⁹⁾ sa neobvyklá a osobitná škoda posudzuje vzhľadom na všeobecný záujem. Na to, aby sa škoda mohla považovať za neobvyklú a osobitnú, musí byť pre toho, kto ju utrpel, závažná bez súvisu so sledovaným všeobecným záujmom. Komisia z toho vyvodzuje, že neobvyklá a osobitná povaha škody nepochybne predstavuje určitý filter, ktorý môže brániť odškodneniu niektorých pohľadávok, ale tento filter bude môcť účinkovať tým menej, čím väčší bude dlh. Komisia napokon pripomína, že existencia neobvyklej a osobitnej škody nie je podmienkou uloženou judikatúrou ESEP. V zásade môže preto každý veriteľ po skončení súdneho konania dostať od štátu odškodnenie.

v) Neexistencia obmedzenia zodpovednosti a/alebo štátnej záruky

(221) Komisia zdôrazňuje, že ako sa už uviedlo, zákonodarcovi nič nebráni v tom, aby rovnako, ako to robí v prípade určitých spoločností, ustanovil, že štát ručí za dlhy podnikov so statusom EPIC až do výšky svojho počiatočného vkladu (alebo počiatočnej dotácie). Predovšetkým nič nebráni zákonodarcovi v tom, aby ustanovil obmedzenie zodpovednosti alebo jednoducho spresnil, že štát, ktorý je akcionárom, môže ručiť za dlh podniku so statusom EPIC iba v prípade zavinenia alebo právnej skutočnosti odlišnej od jednoduchej platobnej neschopnosti podniku so statusom EPIC, ktorú by bolo možné pripísať jemu osobne a ktorá by spôsobila osobitnú škodu. Štát teda môže prekážať štátnej záruke voči

podnikom so statusom EPIC a obmedziť vznik štátnej záruky, pokiaľ ide o škody, ktoré utrpeli veritelia. Tieto spresnenia však francúzske orgány neposkytli.

vi) Záver Komisie

(222) Komisia dospela v písmenách i) až v) k záveru, že za súčasného stavu francúzskeho práva môže veriteľ, ktorý nedosiahol úhradu svojej pohľadávky na základe použitia postupov podľa zákona zo 16. júla 1980, získať všetky čiastky zodpovedajúce nezaplatenej pohľadávke tak, že sa bude domáhať konečnej zodpovednosti štátu, na rozdiel od toho, k čomu dochádza v rámci konania o likvidácii podľa všeobecných právnych predpisov, pri ktorom je uspokojenie veriteľa obmedzené hodnotou voľného kapitálu. K zodpovednosti štátu sa pristupuje ako k záruke. Žiadny francúzsky právny predpis ju nijako neobmedzuje. V skutočnosti je spojená s verejnoprávnym postavením organizácie, ktorá je dlžníkom.

vii) Analýza francúzskeho návrhu týkajúceho sa doložky v zmluvách

(223) Ak by Komisia prijala rozhodnutie o neexistencii pomoci, francúzske orgány by boli pripravené rozšíriť svoj návrh na zápis neexistencie záruky na všetky zmluvy zakladajúce vznik pohľadávky. Podľa francúzskych orgánov by toto rozšírenie umožnilo vylúčiť akékoľvek riziko domáhania sa zodpovednosti bez zavinenia na strane štátu iba na základe platobnej neschopnosti podniku La Poste.

(224) Na úvod by Komisia rada pripomenula, že poznámka v odôvodnení 181 sa zjavne vzťahuje na túto časť tohto rozhodnutia. Inak, ako sa uvádza v rozhodnutí o začatí konania, Komisia uznáva, že ide o opatrenie, ktoré môže obmedziť možnosti veriteľa, ktorý uzavrel takúto zmluvu, dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky prostredníctvom žaloby. Napriek tomu má však naďalej pochybnosti o trvalosti tohto riešenia, pretože výnimka z dôvodu prijatého rizika je pravidlo stanovené judikatúrou, ktoré by sa mohlo stále vyvíjať (zvrát v judikatúre je možné vylúčiť tým menej, že sa judikatúra vyvíja smerom k rozšíreniu systému zodpovednosti bez zavinenia na strane štátu). V odpovedi na pripomienky francúzskych orgánov Komisia zdôrazňuje, že predchádzajúce pripomienky ju neprivedli k tomu, aby poprela účinok návrhu francúzskych orgánov, ale aby zdôraznila krehkosť právneho rámca, ktorý by z neho vyplynul.

(225) Komisia okrem toho považuje návrh francúzskych orgánov za nedostatočný, pretože štátna záruka by sa mohla vzťahovať na všetky druhy zodpovednosti, predovšetkým vrátane mimozmluvnej zodpovednosti a trestnej zodpovednosti, ktoré z tohto hľadiska majú rovnaké charakteristiky: nie je možné dopredu zmluvne ustanoviť voči dlžníkom, že štát neručí za dlhy podniku La Poste. Vo všeobecnosti môže byť La Poste dlžníkom voči tretej osobe na základe rôznych právnych mechanizmov, čo by pri neplnení záväzkov spôsobilo uplatnenie štátnej záruky. Napríklad ak by La Poste musel pohltiť iný subjekt (inú verejnú inštitúciu), na základe tej istej udalosti by sa naň previedli práva a povinnosti tohto subjektu. Keby následne musel zaplatiť dlhy tohto subjektu voči tretej osobe, žiadnou zmluvou, ani žiadnym právnym dokumentom by sa neustanovilo, že štát neručí za zaplatenie dlhov podniku, pretože nikto by to nemohol ustanoviť. Mechanizmom transformácie (zlúčenie, pohltenie) určitých subjektov v rámci verejného sektora sa podnik La Poste môže stať dlžníkom voči tretím osobám bez toho, aby bolo možné zmluvou stanoviť obmedzenie štátnej záruky. Vloženie takejto doložky do „zmlúv“ uzavretých s „veriteľmi“ je teda nedostatočné, pretože nezahŕňa všetky predpoklady. Takáto formulácia môže spôsobiť, že pohľadávky tretích osôb nebude v prvej chvíli možné identifikovať. Dostatočný je iba text všeobecného dosahu, v ktorom by sa uviedlo, že štát nie je ručiteľom podniku La Poste, a ktorý by sa vzťahoval na všetky situácie a všetky typy tretích osôb.

(226) Napokon aj za predpokladu, že by francúzske návrhy blokovali akúkoľvek možnosť pre veriteľa podniku La Poste domáhať sa zodpovednosti štátu, aby dosiahol uspokojenie svojej pohľadávky (predpoklad, ktorý podľa Komisie nie je overený), neumožňujú tieto návrhy presne určiť, čo by sa stalo v prípade platobnej neschopnosti podniku La Poste. Veriteľ podniku La Poste, ktorý nemohol dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky prostredníctvom žiadosti o exekučné vymożenie jeho individuálnej pohľadávky, by mohol stále dúfať, že dosiahne úhradu svojej pohľadávky v rámci celkového vyrovnania podniku La Poste financovaného štátom, ako sa neskôr ukáže v tomto rozhodnutí.

4. *Aj keď veriteľ nedosiahol splnenie svojich požiadaviek, môže sa domáhať právnych účinkov zákonitého omylu, ktorého sa dopustil pri zakladaní pohľadávky na skutočnosti, že táto pohľadávka bude vždy uhradená*

(227) Dôkaz možno potvrdiť s použitím teórie fikcie⁽¹⁰⁰⁾. Aj keby sme sa totiž riadili úvahou francúzskych orgánov, že neexistuje neobmedzená štátna záruka v prospech podniku La Poste z dôvodu jeho právneho postavenia,

ktorú Komisia odmieta, analyzované skutočnosti oprávnene vedú veriteľov k domnienke, že takáto záruka predsa len neexistuje. Teória fikcie rozširuje účinok vyvolaný zhodou indícií.

(228) Z hľadiska fikcie sú relevantné tieto hlavné indície:

— pokiaľ ide o štátnu záruku v prospech podnikov so statusom EPIC, rôzne právne predpisy (zákon zo 16. júla 1980 a jeho vykonávacie opatrenia) alebo úradné dokumenty (rozpočtové dokumenty) vyvolávajú vo veriteľovi domnienku, že pri nedostatku hotovosti štát prevezme dlhy podnikov so statusom EPIC alebo uplatní svoju zodpovednosť,

— chýbajúce vysvetlenie právneho stavu po skončení konania vo veci *Campoloro* a prvých konaní, ktoré Komisia začala v súvislosti s postavením podnikov so statusom EPIC, tiež živí dôveru veriteľov v existenciu takejto záruky,

— neexistencia presnej informácie o účinkoch situácie platobnej neschopnosti podniku so statusom EPIC tu tiež zohráva svoju úlohu,

— reakcia ratingových agentúr tiež zapadá do tohto rámca, pretože tretie osoby, či už nesprávne alebo správne, pripisujú dôležitosť právnemu postaveniu dlžníka pri udeľovaní ratingu, ktorého úloha je prvoradá v oblasti financovania [preukáže sa to v bode 4.1.2 písm. a) tohto rozhodnutia].

(229) Komisia usúdila na základe záverov svojho experta, že aj keby veriteľ len omylom dospel k domnienke, že štát je povinný ručiť za dlhy verejných inštitúcií a osobitne podniku La Poste, ako to tvrdia francúzske orgány, so zreteľom na uvedené skutočnosti by bol jeho omyl zákonitý a právo by mu mohlo pripisovať účinky. Aj keby sa veriteľovi vo výnimočných prípadoch nepodarilo dosiahnuť úhradu svojej pohľadávky, aj tak má istotu, že mu táto pohľadávka vôbec nemôže zaniknúť.

B. Záruka zachovania existencie podniku a/alebo jej záväzkov

(230) Ako sa preukáže, aj keď sa v primeranej lehote a po použití postupov opísaných v predchádzajúcej časti nepodarí veriteľovi dosiahnuť úhradu svojej pohľadávky, má istotu, že mu nezanikne. Ak zanikne spoločnosť založená podľa súkromného práva, jej práva a povinnosti môžu zaniknúť spolu s ňou. Konanie o likvidácii spoločností neposkytuje žiadnu istotu, pokiaľ ide o úhradu pohľadávok. Situácia verejných inštitúcií je odlišná. Ako sme už dokázali, neexistuje žiadny postup týkajúci sa likvidácie a zániku verejných inštitúcií v platobnej neschopnosti, pri ktorom by došlo k zániku ich dlhov. V prípade zániku z rozhodnutia verejného orgánu, aj keď to žiadny právny text výslovne nestanovuje, prax a určité základné zásady správneho práva smerujú k preukázaniu, že práva a povinnosti verejných inštitúcií, ktoré ako také zaniknú, vždy prevezme iný subjekt, a ak nie on, tak štát. Neexistuje likvidácia so zánikom verejnej inštitúcie z vôle verejného orgánu, ktorá by bola spojená so zánikom jej práv a povinností. Každý veriteľ má teda istotu, že bude možné domáhať sa práva, ktoré mu plynú z jeho pohľadávky voči inej organizácii a že jeho pohľadávka preto nezanikne.

(231) Tento dôkaz sa opiera o praktickú štúdiu organického vývoja verejných inštitúcií. Táto štúdia, ktorú uskutočnil expert Komisie, ukazuje, že dlhy verejných inštitúcií sa vždy prevedú na inú právnickú osobu, ktorá nemôže odmietnuť ich prevzatie.

(232) Expert Komisie rozlíšil tri príčiny zániku verejných inštitúcií⁽¹⁰¹⁾: skončenie doby trvania (1), zánik poslania (2) a najčastejší prípad, ktorým je prenesenie poslania, ktorý so sebou nevyhnutne prináša prevod práv a povinností (3).

a) Verejné inštitúcie, ktorých trvanie existencie sa skončilo

(233) S prípadom verejných inštitúcií, ktorých trvanie existencie sa skončilo, sa stretávame zriedkavo. Jediný príklad⁽¹⁰²⁾, ktorý našiel expert Komisie, ukazuje, že práva a povinnosti verejnej inštitúcie, z nich najmä dlhy (ktoré sú výslovne uvedené), sa preniesu na iné právnické osoby verejného práva.

b) Zánik verejných inštitúcií na základe zániku ich poslania

(234) Zánik poslania verejnej inštitúcie takmer vždy so sebou prináša predchádzajúci zánik poslania verejnej služby. Znamená to, že verejné orgány už nechcú považovať tú či onú činnosť za poslanie všeobecného záujmu, ktoré musia vziať na seba alebo zabezpečovať. Tendenciou je skôr považovať za verejnú službu čoraz viac činností. Tým si možno vysvetliť, že tento jav je naďalej veľmi zriedkavý.

(235) Je však potrebné vyčleniť prípad verejných inštitúcií nevykonávajúcich poslanie verejnej služby, v prípade ktorých zánik poslania neznamena predchádzajúci zánik poslania verejnej služby. Podnik La Poste nepatrí do tejto poslednej kategórie. V každom prípade, aj za tohto predpokladu prax svedčí o tom, že práva a povinnosti týchto inštitúcií sústavne preberá iný verejnoprávny subjekt, najčastejšie sám štát, ako to ukazujú mnohé texty a príklady identifikované expertom Komisie⁽¹⁰³⁾ na základe štúdie, ktorú uskutočnil S. Carpi-Petit⁽¹⁰⁴⁾.

c) Prenesenie poslania zahŕňajúce prevod práv a povinností

(236) Najčastejším prípadom je prenesenie poslania verejnej inštitúcie na iný subjekt, spojené s prenesením práv a povinností. Zásada nepretržitosti verejnej služby vyžaduje prevod majetku určeného na výkon poslania a následne prevod práv a povinností.

(237) Z toho vyplýva hlavná zásada: poslanie teda pretrváva, dlhy bývalej verejnej inštitúcie sa prevedú na organizáciu, ktorá poslanie prevezme.

(238) Najčastejšie⁽¹⁰⁵⁾ sa poslanie preniesie iba na jednu organizáciu, následkom čoho sa prevedie celý majetok bez toho, aby sa rozdelil. Rovnaká zásada platí za predpokladu prevodu majetku na súkromnú osobu⁽¹⁰⁶⁾.

(239) Existujú tiež predpoklady o rozdelení majetku, ktoré poukazujú na kontinuitu práv a povinností verejných inštitúcií.

(240) Vyhláška č. 74-947 zo 14. novembra 1974 o prevode majetku, práv a povinností ORTF na *Institut de l'audiovisuel* materializuje existenciu zásady ustanovenia nástupníckej organizácie „pre nečinnosť“. článok 1 „majetok, práva a povinnosti *Office de radiodiffusion-télévision française*, ktoré sa neprevedú [...] na verejnú inštitúciu pre vysielanie alebo na niektorú zo spoločností zriadených týmto zákonom, sa budú môcť previesť na *Institut de l'audiovisuel* od 1. januára 1975 nariadením predsedu vlády.“

(241) Predpoklady založené na prevode majetku v niekoľkých fázach potvrdzujú tendenciu, na ktorú sa už poukázalo ⁽¹⁰⁷⁾.

(242) Ak sa verejná inštitúcia transformuje na akciovú spoločnosť, existuje viacero postupov „transformácie“:

— zánik a zrušenie: najjednoduchším prípadom je zánik prostredníctvom zrušenia, čím verejná inštitúcia zanikne,

— zánik a nahradenie: zánik prostredníctvom nahradenia podľa vyjadrenia B. Plessixa ⁽¹⁰⁸⁾ je „zrušenie verejnej inštitúcie [ktoré] sprevádza vytvorenie nového právneho subjektu, na ktorý sa prenáša štatutárne poslanie, ktoré zabezpečovala zaniknutá inštitúcia. Inými slovami, zaniknutú verejnú inštitúciu nahrádza vo veciach jej práv a povinností nový právny subjekt; nový právny subjekt preberá úlohy zaniknutej inštitúcie“,

— transformácia bez zrušenia: transformácia bez zrušenia alebo zániku je operácia založená na zabezpečení kontinuity transformovanej právnickej osoby.

(243) V posledných rokoch sa zákonodarca zaoberal transformáciou podnikov bez zániku. Počas prvých transformácií, a najmä v prípade podniku France Télécom, zákonodarca zrušil jeho status EPIC, potom previedol jeho majetok, práva a povinnosti ako celok na novú právnickú osobu vo forme spoločnosti založenej podľa súkromného práva ⁽¹⁰⁹⁾. Potom v priebehu nasledujúcich operácií zákonodarca uskutočnil iba zmenu právnej formy bez zriadenia novej právnickej spoločnosti. Zo strany zákonodarcu teda nedošlo k vkladu majetku, práv a povinností podniku so statusom EPIC, ani k prevodu

jeho činnosti, ale k zabezpečeniu právnej kontinuity, ako to dokazujú napríklad ustanovenia zákona č. 2004-803 z 9. augusta 2004 o verejnej službe v oblasti elektrickej energie a plynu a o elektrických a plynárenských podnikoch v jeho článku 25: „transformácia na spoločnosti *Electricité de France* a *Gaz de France* nemá za následok ani vytvorenie nových právnických osôb, ani prevod činnosti. Majetok, práva, povinnosti, zmluvy a povolenia všetkého druhu spoločností *Electricité de France* a *Gaz de France* vo Francúzsku a mimo Francúzska sú majetkom, právami, povinnosťami, zmluvami a povoleniami každej z verejných inštitúcií v čase transformácie ich právnej formy. Táto transformácia neumožňuje žiadne spochybňovanie tohto majetku, práv, povinností, zmlúv a povolení, a predovšetkým nemá žiadny vplyv na zmluvy, ktoré uzatvorili *Electricité de France* a *Gaz de France* s tretími osobami... Činnosti v dôsledku tejto transformácie nevedú k výberu žiadneho druhu poplatkov, dávok alebo daní.“ ⁽¹¹⁰⁾

(244) Podľa experta Komisie Komisia dospela k záveru, že analýza jednotlivých predpokladov zániku verejných inštitúcií umožňuje vyvodiť tieto závery:

— ak aj neexistuje všeobecná právna úprava zániku verejných inštitúcií, prax ukazuje, že právny text vždy upravuje prevod práv a povinností zanikajúcej inštitúcie buď na štát, alebo na subjekt, ktorý prevezme jej poslanie. Pokiaľ je Komisii známe, neexistuje žiadny príklad právneho textu, ktorý konštatoval zánik dlhov,

— prevádzajú sa „práva a povinnosti“, pričom výraz povinnosti sa istým spôsobom vzťahuje na dlhy. Určité texty používajú viac neurčitý výraz „majetok“. Podľa právnického slovníka Cornu ⁽¹¹¹⁾ je majetok „súhrn majetku a záväzkov tej istej osoby (t. j. jeho práv a povinností ocenených v peniazoch)“, čo je formulácia, ktorá môže zahŕňať aj dlhy. Jediný nájdený príklad bezvýhradného zániku verejnej inštitúcie sa v každom prípade vzťahuje na prevod samotných „dlhov“,

— aj keď v praxi dochádza k zániku poslania, práva a záväzky inštitúcie prevezme iná organizácia,

- opísaný postup je v súlade s kodifikačným pravidlom č. 02-060-M95 z 18. júla 2002 a Príručkou o finančnom zabezpečovaní pohľadávok, transformácií a zrušovaní vnútroštátnych verejných inštitúcií. Aj keď sa tieto texty týkajú iba inštitúcií s autorizovaným účtovným revízorom, čo je nie prípad podniku La Poste, aj tak potvrdzujú, že praxou sa učí, t. j. že práva a záväzky podniku so statusom EPIC v likvidácii prechádzajú buď na štát, alebo na právnickú osobu, ktorá prevezme poslanie inštitúcie.
- (245) Komisia dospela k záveru, že táto analýza svedčí o tom, že veriteľ takejto verejnej inštitúcie sa môže utvrdzovať v istote, že jeho pohľadávka nezanikne spolu so zánikom inštitúcie.
- (246) Dokazovanie by nebolo úplné bez preskúmania otázky, či dedič môže, podobne ako pri právnom nástupníctve v súkromnom práve, odmietnuť právne nástupníctvo, najmä ak sú dlhy príliš veľké. Ukazuje sa, že možnosť odmietnuť právne nástupníctvo v správnom práve je veľmi obmedzená.
- (247) Podľa S. Carpi-Petita⁽¹¹²⁾: na rozdiel od občianskeho práva, ktoré poskytuje možnosť voľby všetkým oprávneným dedičom, nie je možnosť voľby všeobecnou zásadou právneho nástupníctva v správnom práve. Poskytuje sa iba určitým právnym nástupcom podľa charakteru uskutočnenej operácie. Prevody v dôsledku bezvýhradných zrušení nie sú fakultatívne. Pokiaľ ide o prevody pri nahradeniach, ich fakultatívnosť závisí od predchádzajúcej existencie „de cuius“. Pokiaľ ide o bezvýhradné zrušenia, S. Carpi-Petit vyvodzuje zo svojej podrobnej štúdie, že „v správnom práve je uplatniteľná aj zásada neexistencie voľby prístupná v prospech štátu. To znamená, že pokiaľ ide o existenciu alebo neexistenciu práva voľby, najjednoduchším predpokladom je iste predpoklad zrušenia vnútroštátnej verejnej inštitúcie bez prevzatia jej poslania. V tomto prípade je totiž právnym nástupcom vždy štát. Ak odmietne majetok ponechaný zrušenou verejnou inštitúciou, tento majetok sa nevyhnutne ocitne bez majiteľa, čo je vylúčené. Okrem toho nie je možné pripísať bremeno nástupníctva inému majetku. V prípade bezvýhradného zrušenia vnútroštátnej verejnej inštitúcie tak neexistuje možnosť voľby.“
- (248) Pokiaľ ide o predpoklady nahradenia v poslaní, „v správnom práve existujú v oblasti právneho nástupníctva dva typy nahradenia. Za prvého predpokladu je právnická osoba, ktorá nahrádza fyzickú osobu – de cuius, zriadená na túto funkciu. Je teda univerzálnym právnym nástupcom preberajúcim majetok. Preto je prirodzené odoprieť jej právo voľby.“
- (249) Expert Komisie zdôrazňuje, že voči tejto úvahe by sa dalo namietat, pokiaľ ide o bezvýhradné zrušenia verejných inštitúcií na základe zrušenia poslania, pretože skutočnosť, že pre štát neexistuje možnosť odmietnuť majetok, nemusí nevyhnutne znamenať, že preň neexistuje možnosť odmietnuť dlhy. Pokiaľ ide o právnické osoby verejného práva, aj tak je neexistencia možnosti odmietnuť právne nástupníctvo založené najmä na statuse verejných inštitúcií podľa verejného práva a nie na neexistencii možnosti ponechať majetok bez majiteľa.
- (250) Podľa experta Komisie Komisia dospela k záveru, že dlhy verejných spoločností sa v praxi vždy prevádzajú na inú právnickú osobu verejného práva v prípade zániku verejnej inštitúcie, ktorá vykonávala poslanie. Veritelia týchto verejných inštitúcií, ku ktorým patrí podnik La Poste, majú preto istotu, že pohľadávky, ktoré im neboli uhradené, nezaniknú.
- C. Záver o existencii štátnej záruky v prospech podniku La Poste**
- (251) Na základe skutočností opísaných s cieľom dokázať existenciu záruky na uspokojenie jednotlivých pohľadávok a na udržanie existencie povinností podniku La Poste Komisia dospela k záveru, že:
- veritelia podniku La Poste sa nestretávajú s obvyklými prekážkami existujúcimi v súkromnom práve a vo verejnom práve, ktoré môžu prekážať uspokojeniu pohľadávky,
 - veritelia podniku La Poste môžu na účely uspokojenia svojich pohľadávok použiť osobitné postupy, ktoré oprávňujú štát donútiť organizáciu, ktorá je dlžníkom, zaplatiť pohľadávku a v prípade potreby umožňujú štátu zvýšiť zdroje podniku La Poste na splatenie pohľadávky,
 - francúzsky právny poriadok nikde nevyvoláva vo veriteľoch podniku La Poste dojem, že tento podnik by sa mohol dostať do situácie nedostatku hotovosti,

- pre prípad nedostatku hotovosti rozpočtové dokumenty navodzujú dojem, že štát môže poskytnúť mimoriadny grant organizáciám verejného sektora, do ktorého patrí podnik La Poste,
 - ak postupy, ktoré tu boli opísané, veriteľovi neumožňujú dosiahnuť uspokojenie jeho pohľadávky, môže sa domáhať zodpovednosti štátu s cieľom dosiahnuť úplné zaplatenie svojej pohľadávky,
 - ak by sa akcie, o ktorých sa tu uvažovalo, mali časovo rozdeliť, veriteľ má istotu, že jeho pohľadávka nezanikne, aj keby podnik La Poste podstúpil organizačný vývoj, ako to dokazuje prax.
- (252) Tieto osobitosti sú úzko spojené s právnym postavením verejnej inštitúcie La Poste.
- (253) Opísané postupy znamenajú, že štát má úlohu konečného ručiteľa. Môžeme teda oprávnene usúdiť, že podnik La Poste získal od francúzskeho štátu neobmedzenú záruku na základe svojho právneho postavenia verejnej inštitúcie.
- (254) Neobmedzená štátna záruka v prospech podniku La Poste má následok prevod štátnych prostriedkov v zmysle bodu 2.1 oznámenia z roku 2008 o zárukách.⁽¹¹³⁾ La Poste v skutočnosti neplatí žiadny poplatok za túto záruku a štát sa teda zrieka odmeny, ktorá je s poskytnutím záruk obvykle spojená. Na druhej strane záruka vytvára riziko možného a budúceho domáhania sa štátnych prostriedkov, pričom štát by mohol byť nútený zaplatiť dlhy podniku La Poste⁽¹¹⁴⁾.
- (255) Neobmedzenú štátnu záruku v prospech podniku La Poste je napokon možné pripísať štátu, pretože vyplýva z kombinácie verejnoprávneho postavenia La Poste, zásad vnútroštátneho práva a dvoch zákonných opatrení, t. j. zákona z 25. januára 1985, teraz Obchodného zákonníka, a zákona zo 16. júla 1980, ako aj z vykonávacích opatrení.
- #### 4.1.2. EXISTENCIA SELEKTÍVNEJ VÝHODY
- (256) Záruka je podstatným prvkom štátnej podpory, vďaka ktorému podnik La Poste získal výhodnejšie úverové podmienky, ako sú tie, ktoré by získal, keby bol hodnotený iba na základe svojich zásluh (a). So zreteľom na neobmedzený charakter záruky nie je možné vypočítať výšku trhového poplatku, ktorý by mal podnik La Poste zaplatiť štátu, následkom čoho nie je uplatniteľný mechanizmus retrocesie, ktorý navrhujú francúzske orgány (b). Výhodnejšie úverové podmienky, ktoré získal podnik La Poste vďaka implicitnej záruke štátu, predstavujú selektívnu výhodu (c).
- a) **Záruka je podstatný prvok štátnej podpory, vďaka ktorému podnik La Poste získal výhodnejšie úverové podmienky ako sú tie, ktoré by získal, keby bol ohodnotený iba na základe svojich zásluh**
1. Úverové podmienky sa stanovujú najmä na základe finančného ratingu
- (257) Úverové podmienky sa stanovujú najmä na základe finančného ratingu⁽¹¹⁵⁾: čím je rating podniku nižší pre zvýšené riziko platobnej neschopnosti, tým vyšší poplatok bude požadovať investor. Naopak podnik, pri ktorom je riziko platobnej neschopnosti veľmi malé, si bude môcť zobrať pôžičku za výhodnejších podmienok.
2. Na rozdiel od toho, čo tvrdia francúzske orgány, sa ratingové agentúry nazdávajú, že záruka je určujúcim prvkom štátnej podpory podniku La Poste, vďaka ktorej tento podnik získal vyšší rating, ako je rating, ktorý by získal, keby bol ohodnotený iba podľa svojich zásluh
- i) Záruka má ako podstatný prvok štátnej podpory podniku La Poste vplyv na finančný rating La Poste
- a) Analýzy ratingových agentúr⁽¹¹⁶⁾, pokiaľ ide o existenciu štátnej záruky v prospech La Poste
- (258) V štúdií o vplyve štátnej podpory na ratingy prevádzkovateľov poštových služieb z 22. novembra 2004 Standard and Poor's sa uvádza, že na základe právneho postavenia podniku La Poste, ktoré mu zaisťuje konečnú suverénnu podporu, sa tomuto podniku poskytuje konečná štatutárna záruka Francúzskej republiky na všetky záväzky⁽¹¹⁷⁾.
- (259) Dňa 3. apríla 2007 Standard and Poor's a potvrdila svoj záver, že podnik La Poste na základe svojho právneho postavenia verejnej inštitúcie získal konečnú záruku francúzskeho štátu, aj keď táto záruka nie je okamžitá a explicitná, čo sa premietlo do rozdielu medzi ratingom podniku La Poste a Francúzskej republiky⁽¹¹⁸⁾.
- (260) Pokiaľ ide o druhú najvýznamnejšiu ratingovú agentúru Fitch, 31. marca 2006 uviedla, keď potvrdila rating AAA udelený podniku La Poste, že La Poste je skupina verejných inštitúcií, ktorá získala záruku francúzskeho štátu.

- (261) Agentúra Fitch však znížila 17. apríla 2008 rating podniku La Poste na AA, pričom svoje rozhodnutie oprela o skutočnosť, že „status verejného prevádzkovateľa podniku La Poste neodôvodňuje, aby mal tento podnik rovnaké ratingové hodnotenia ako štát.“ Aj keď Fitch uvádza, že „nepredpokladá existenciu implicitnej záruky zo strany štátu“, tvrdí, že „štatutárna povinnosť štátu prevziať záväzky podniku La Poste pretrváva“. V tomto smere Komisia pripomína, že z hľadiska práva Únie nezáleží na tom, či povinnosť štátu prevziať záväzky podniku La Poste vyplýva z toho, čo vo vnútroštátnych právnych predpisoch nazývame záruka, alebo z jednoduchej štatutárnej povinnosti. Pri obidvoch predpokladoch totiž existuje štátna záruka z hľadiska práva Únie [pozri oznámenie z roku 2008 o zárukách, v ktorom sa vysvetľuje, že štátne záruky môžu byť spojené s právnou formou samotného podniku a môžu vyžadovať krytie strát štátom ⁽¹¹⁹⁾].
- (262) Dňa 4. septembra 2009 ratingová agentúra Fitch uviedla ⁽¹²⁰⁾: „Ako však agentúra uviedla pri znížení ratingu podniku La Poste z „AAA“ v roku 2008 na „AA“, neuznáva existenciu implicitnej štátnej záruky týkajúcej sa likvidity v prospech La Poste. Od roku 2006 sa totiž mechanizmy štátnej pomoci môžu uplatniť iba vtedy, ak sú potreby likvidity v súlade s európskymi pravidlami hospodárskej súťaže; status verejného prevádzkovateľa podniku La Poste preto neodôvodňuje, aby mal tento podnik rovnaké ratingové hodnotenia ako štát. Prístup k preddavkom zo štátnej pokladnice pri nedostatku likvidity nie je už zabezpečený, čo môže mať v prípade potreby za následok výrazné omeškanie so štátnou podporou.“ Agentúra Fitch sa preto domnieva, že záruka týkajúca sa likvidity sa od roku 2006 už nemôže uplatňovať, pretože nie je v súlade s európskymi pravidlami hospodárskej súťaže. To potvrdzuje, že sa táto agentúra domnieva, že pred týmto dátumom takáto záruka existovala a mohla sa uplatniť. Agentúra Fitch prikladá rozhodujúci význam listu Komisie z 26. februára 2006, ktorým informovala Francúzsko o svojich predbežných záveroch, pokiaľ ide o existenciu neobmedzenej štátnej záruky ⁽¹²¹⁾. Agentúra Fitch však nezohľadňuje skutočnosť, že Komisia v tomto liste hodnotila záruku ako existujúcu pomoc a že list z 26. februára 2006 obsahuje iba predbežné a nie záväzné hodnotenie, pokiaľ ide o existenciu tejto záruky, ktorý v prípade potreby nijako nebráni jej uplatneniu. Pokiaľ záruka existovala pred rokom 2006, list Komisie z 26. februára 2006 týmto nespôsobil zrušenie jej existencie a možnosti jej uplatnenia. Takéto zrušenie by bolo možné iba zrušením samotnej záruky buď zo strany štátu, alebo Komisie, na základe aktu so záväznými právnymi účinkami. V dôsledku toho, aj keď sa agentúra Fitch nesprávne domnieva, že list Komisie prináša so sebou zrušenie záruky, aj tak naďalej uznáva „mimoriadnu výšku podpory, ktorú môže podnik La Poste získať na základe svojho poverenia, ako aj silnej pravdepodobnosti, že mu bude v prípade potreby poskytnutá“.
- β) Záruka má ako podstatný prvok štátnej podpory vplyv na finančný rating podniku La Poste
- (263) Štúdia analýz a metodík agentúrami Standard and Poor's a Fitch ukazuje, že záruka ako rozhodujúci prvok štátnej podpory má vplyv na finančný rating.
- Standard and Poor's (S & P) Metodika
- (264) V uvedenej štúdii o vplyve štátnej podpory na ratingy prevádzkovateľov poštových služieb ratingová agentúra S & P vysvetľuje, že stanovuje metodiku určovania ratingu prevádzkovateľa poštových služieb podľa odhadovanej výšky podpory zo strany štátu v prospech tohto prevádzkovateľa. S & P rozlišuje medzi prevádzkovateľmi poštových služieb, ktorí získali štátnu podporu (napríklad francúzska pošta a talianska pošta), a tými, ktorí nezískali žiadnu štátnu podporu (napríklad Deutsche Post a TNT). V kategórii prevádzkovateľov poštových služieb, ktorí získali štátnu podporu, S & P určuje tri podkategórie:
- subjekty, ktorých rating je rovnaký ako rating štátu akcionára: patria do kategórie subjektov, ktoré sú v širokej miere začlenené do vládnych mechanizmov a ktoré pravdepodobne nebudú predmetom privatizácie; do tejto kategórie nie je zaradený žiadny prevádzkovateľ poštových služieb,
- subjekty, ktorých rating je nižší ako rating štátu akcionára v dôsledku jeho zníženia (až o dve triedy, t. j. 6 *notches*): sú to subjekty, ktoré aj keď sú vo svojich činnostiach nezávislé, sú inštitúciami založenými na verejnej politike, ktoré dostávajú značnú priamu alebo nepriamu finančnú podporu, aj keď existuje vysoká úroveň neistoty, pokiaľ ide o výšku a rýchlosť poskytnutia uvedenej podpory ⁽¹²²⁾; podnik La Poste bol do tejto kategórie zaradený prínajmenšom do okamihu uverejnenia štúdie,
- subjekty, ktorých rating je založený na vlastných zásluhách subjektu, so zvýšeným ratingom v závislosti od štátnej podpory. Predpokladom na zaradenie do tejto tretej kategórie je, aby prevádzkovateľ poštových služieb získal štátnu podporu, ale skôr vo forme politik, regulácie alebo možného zásahu v prípade núdze, než vo forme priameho finančného grantu.

(265) V tejto istej štúdii ratingová agentúra S & P vysvetľuje, že podporu, ktorú štát poskytuje prevádzkovateľovi poštových služieb (t. j. metodiku určenia ratingovej známky uvedeného prevádzkovateľa a teda *in fine* ratingu), posudzuje podľa štyroch faktorov, ktoré sú citované v tomto poradí: právne postavenie prevádzkovateľa, pravdepodobnosť privatizácie, jeho správa a systém regulácie. Pokiaľ ide o právne postavenie, S & P práve cituje prípad francúzskej pošty, pričom podčiarkuje „mimoriadne veľkú“ štátnu podporu a hneď za tým dodáva, že podnik La Poste získal konečnú štatutárnu záruku Francúzskej republiky ⁽¹²³⁾.

(266) Ratingová agentúra S & P teda vysvetľuje intenzitu „mimoriadne veľkej“ podpory, ktorú francúzsky štát poskytol podniku La Poste, existenciou konečnej štatutárnej záruky. Z tejto mimoriadne veľkej podpory S & P vyvodzuje, že ratingová známka podniku La Poste môže byť určená na základe ratingovej známky Francúzskej republiky zníženej o maximálne tri triedy, to znamená o 6 *notches*. Aj keď sa rating, ktorý S & P udelila podniku La Poste, postupne znižoval, nebol nikdy nižší o viac ako 4 triedy ako rating Francúzskej republiky (s ratingovým hodnotením AAA) ⁽¹²⁴⁾.

(267) Komisia z uvedeného vyvodzuje, že štátna záruka, ktorú získal podnik La Poste, predstavuje základný prvok pri hodnotení agentúrou S & P, podľa ktorého podnik La Poste získal od štátu „mimoriadne veľkú podporu“. Teda práve kvôli tejto „mimoriadne veľkej“ podpore agentúra S & P uplatňuje na podnik La Poste metodiku *top-down*. Ak by S & P uplatnila metodiku *bottom-up*, alebo v horšom prípade neudelila podniku La Poste kvôli štátnej podpore žiadne zvýšenie jeho ratingu, tak ako v prípade Deutsche Post a TNT, La Poste by mal nižší rating ako v súčasnosti. V štúdii o vplyve štátnej podpory na rating prevádzkovateľov poštových služieb sa totiž S & P domnieva, že obchodná a finančná výkonnosť Deutsche Poste a TNT sú lepšie ako výkonnosť podniku La Poste. Ratingy Deutsche Post a TNT uvedené v štúdii S & P sú však nižšie ako rating podniku La Poste. Teda keby bol La Poste hodnotený podľa vlastných zásluh, mal by nižší rating ako súčasný, ktorý má vďaka „mimoriadne veľkej“ štátnej podpore, čo S & P vysvetľuje existenciou konečnej štatutárnej záruky.

— Záverečné poznámky

(268) Vo svojom hodnotení podniku La Poste z 3. apríla 2007 ratingová agentúra S & P spomína zmenu štruktúry kapitálu majúcu za následok zmenu právneho postavenia a stratu záruky ako aspekt, ktorý zohľadnila pri svojom ratingovom hodnotení ⁽¹²⁵⁾. S & P spresňuje, že už prihliadla na pravdepodobnú zmenu týchto troch aspektov (štruktúra kapitálu, právne postavenie a záruka) v dlhodobom časovom horizonte. Vzhľadom na túto zmenu S & P naďalej uplatňuje metodiku *top-*

down. V predchádzajúcom odseku sa ukázalo, že vďaka tejto metodike môže podnik La Poste získať a získava výhodnejší rating než aký by získal na základe vlastných zásluh.

(269) Komisia však pripúšťa, že v tej istej analýze z 3. apríla 2007 agentúra S & P zdôrazňuje, že rating podniku La Poste nebol ovplyvnený odporúčaním Komisie, pretože agentúra S & P sa domnieva, že zmena v právnom postavení podniku La Poste nevyhnutne neodráža zníženie štátnej podpory, na ktorom je založený rating La Poste, o čom podľa nej svedčia nedávne rozhodnutia vlády ⁽¹²⁶⁾. Komisia zdôrazňuje, že okrem záruky existujú aj ďalšie aspekty, ktoré agentúra S & P vzala do úvahy, lebo dospela k záveru, že La Poste získal veľkú štátnu podporu odôvodňujúcu metodiku *top-down*. Tieto aspekty môžu vyvážiť existujúce tlaky na právne postavenie podniku La Poste, ktoré spôsobujú, že agentúra S & P predvída zmenu právneho postavenia a zrušeniu záruky v dlhodobom časovom horizonte. Napriek tomu agentúra S & P považuje záruku za podstatný prvok štátnej podpory, čo má vplyv na rating.

(270) Vo svojom hodnotení z 21. januára 2009, ktoré nasledovalo po oznámení prezidenta Francúzskej republiky z 18. decembra 2008 o návrhu zákona o transformácii podniku La Poste na akciovú spoločnosť, agentúra S & P znížila rating podniku La Poste na A + s negatívnym výhľadom. Negatívny výhľad bol odôvodnený pravdepodobnou zmenou právneho postavenia a štruktúry vlastníctva podniku ⁽¹²⁷⁾ v nadchádzajúcich dvoch rokoch. Podľa agentúry S & P by tieto iniciatívy mohli obmedziť možnosti štátu v prípade potreby poskytnúť prevádzkovateľovi mimoriadnu podporu. Právne postavenie, s ktorým je záruka spojená, sa opäť uvádza ako známka veľkej podpory, ktorú štát poskytuje podniku La Poste.

— Fitch Ratings

(271) Ratingová agentúra Fitch založila ratingovú známku AAA, ktorú udelila podniku La Poste do 17. apríla 2008, na skutočnosti, že La Poste je skupina verejných inštitúcií, na ktorú sa vzťahuje záruka francúzskeho štátu.

(272) Dňa 4. októbra 2006, keď Komisia odporučila Francúzsku, aby zrušila neobmedzenú záruku, ktorú poskytlo podniku La Poste ako právnickej osobe verejného práva, ratingová agentúra Fitch znížila svoje ratingové hodnotenie (z úrovne AAA so stabilným výhľadom na úroveň AAA s negatívnym výhľadom) s odôvodnením, že treba vykladať „odporúčanie Európskej komisie ako prvú hmatateľnú známku tlaku na právne postavenie podniku La Poste, a teda na jeho ratingové známky.“ Toto zníženie ratingu, ako aj jeho odôvodnenie agentúrou Fitch, vysvetľuje jednak spojenie medzi právnym postavením a zárukou, ktorú získal podnik La Poste, a jednak ratingom, ktorý mu udelila agentúra Fitch.

- (273) Dňa 17. apríla 2008 agentúra Fitch znížila ratingovú známku na úroveň AA. Agentúra Fitch predsa len naďalej uplatňuje metodiku *top-down*, ktorú odôvodňuje skutočnosťou, že podnik La Poste patrí do verejného sektora. Ako sa už uviedlo, agentúra Fitch založila svoje rozhodnutie na skutočnosti, že „právne postavenie podniku La Poste ako verejného prevádzkovateľa už neodôvodňuje, aby mal tento podnik automaticky rovnaký rating ako štát.“ Agentúra Fitch vysvetľuje, že ratingové hodnotenia La Poste spočívajú od tejto chvíle na podpornom vzťahu medzi materskou spoločnosťou, v tomto prípade štátom, a jeho dcérskou spoločnosťou, podnikom La Poste. Agentúra v súčasnosti používa aj metodiku *top-down*: rating podniku La Poste už nie je taký istý ako rating štátu, ale vzhľadom na veľkú štátnu podporu podniku La Poste, ktorého štatutárna povinnosť prevziať záväzky podniku La Poste je podstatným prvkom, sa rating podniku La Poste odvodzuje z ratingu štátu, a nielen z hospodárskej situácie podniku. Tento prístup, ako aj ratingová známka boli potvrdené hodnotením zo 4. septembra 2009.
- Záver
- (274) Z predchádzajúcich analýz Komisia usudzuje, že prinajmenšom do roku 2008 považuje agentúra Fitch a agentúra S & P konečnú štatutárnu záruku štátu v prospech podniku La Poste za podstatný prvok podpory poskytnutej štátom podniku La Poste. Práve vzhľadom na túto podporu si ratingové agentúry zvolili metodiku *top-down*, vďaka ktorej podnik La Poste získal vyšší rating, ako keby bol hodnotený iba na základe vlastných zásluh. Komisia sa preto domnieva, že záruka predstavuje alebo predstavovala podstatný prvok ratingu podniku La Poste, aj keď nie jediný. Keďže Fitch a S & P sú dve významné ratingové agentúry a preukázalo sa, že trh berie ich ratingové hodnotenia do úvahy pri posudzovaní okolností pred poskytnutím úveru danému podniku, rating udelený týmito agentúrami (jednou z nich alebo oboma), ktorý je lepší, než by bol udelený pri neexistencii záruky, môže priniesť výhodu pre podnik La Poste, ktorú by za normálnych trhových podmienok nebol získal.
- ii) Vyvrátenie argumentov francúzskych orgánov
- a) Existencia implicitnej záruky ako podstatného prvku pri určovaní ratingu subjektov, ktoré podliehajú ustanoveniam zákona z roku 1980, nepopiera zistenie, že ich rating môže byť nižší ako rating štátu
- (275) Francúzske orgány popierajú hospodársky vplyv ustanovení zákona zo 16. júla 1980 a usudzujú, že ak by agentúry vykládali ustanovenia zákona zo 16. júla 1980 ako ustanovujúce v prospech veriteľov uvedených právnických osôb mechanizmus, ktorý možno považovať za štátnu záruku, je ťažké pochopiť, ako by územné samosprávy mohli byť ohodnotené ratingovou známkou BBB+ alebo AA-. Okrem toho francúzske orgány nechápu, ako by podnik La Poste mohol mať nižší rating ako štát ⁽¹²⁸⁾, keby získal štátnu záruku.
- (276) V tomto smere Komisia odkazuje na analýzu ratingovej agentúry S & P z 22. novembra 2004 o vplyve štátnej podpory na rating poštových subjektov, na analýzu zo 14. júna 2006 o ratingu štátnych organizácií ⁽¹²⁹⁾, ako aj na štúdiu z roku 2007 o podniku La Poste. Podľa týchto analýz je rating podniku, ktorý získal veľkú štátnu podporu, výsledkom ratingu udeleného štátu; môže sa však znížiť o dve triedy (alebo 6 *notches*), keďže sa finančné väzby medzi uvedeným podnikom a štátom môžu strednodobo alebo dlhodobo vyvíjať ⁽¹³⁰⁾. Nižší rating podniku La Poste oproti ratingu štátu si teda možno vysvetliť tým, že agentúra S & P dopredu reaguje na zníženie štátnej podpory v nadchádzajúcich rokoch, čo svedčí o tom, že štátna podpora, ktorej podstatným prvkom je záruka, umožňuje podniku La Poste získať lepší rating, než by získal za iných okolností.
- (277) Agentúra S & P dodáva, že v roku 1991 sa La Poste stal nezávislým subjektom podľa verejného práva so statusom verejnej inštitúcie, čo podniku La Poste zabezpečuje konečnú štátnu záruku na jeho záväzky, ale nie okamžitú a výslovnú záruku tak, ako to odráža rozdiel v ratingu medzi La Poste a Francúzskou republikou ⁽¹³¹⁾. Agentúra S & P sa napriek tomu, že znižuje rating podniku La Poste oproti ratingu štátu, fakticky domnieva, že La Poste dostal implicitnú štátnu záruku z dôvodu svojho právneho postavenia verejnej inštitúcie a že to má priamy vplyv na metódu použitú pri určovaní ratingu.
- (278) Uvedenými dôvodmi možno vysvetliť, prečo sa agentúra S & P rozhodla udeliť podniku La Poste iný rating ako štátu. Komisia však nie je povinná zaujať stanovisko k analýze dôvodov vysvetľujúcich rozdiel v ratingu medzi štátom a územnými samosprávami, pretože táto otázka nie je predmetom tohto zisťovania.
- β) Francúzske orgány vyvodzujú nesprávne závery, pretože pri uvažovaní nedodržiavajú podmienku *ceteris paribus*
- (279) Podľa francúzskych orgánov analýzy ratingových agentúr nie sú založené na právnej analýze, ale na subjektívnom hodnotení toho, čím by bola štátna podpora v prípade ťažkostí podniku La Poste. Na podporu svojho tvrdenia sa Francúzsko odvoláva na analýzu agentúry S & P z 3. apríla 2007. Ako sa už spresnilo, agentúra S & P v nej uvádza, že po oznámení listom, v ktorom odporúča Komisia zrušiť záruku, sa rating podniku La Poste nezmenil, pričom sa agentúra domnieva, že zmena právneho postavenia podniku La Poste nemusí nevyhnutne odrážať zníženie veľkej štátnej podpory, ktorá odôvodňuje rating podniku La Poste a ktorú opätovne potvrdili nedávne rozhodnutia vlády ⁽¹³²⁾.

- (280) Komisia uznáva, že okrem záruky agentúra S & P zohľadnila aj ďalšie aspekty, keď dospela k záveru, že podnik La Poste získal veľkú štátnu podporu, ktorá odôvodňuje uplatnenie metodiky *top-down*. V tomto prípade mohli nedávne rozhodnutia vlády, t. j. najmä vyriešenie otázky financovania dôchodkov štátnych úradníkov, zachovanie služieb vyhradených podniku La Poste, podpora rozširovania knižky A (nezdanený sporiteľný účet) a zvýšenie poštových taríf (ktoré inak predstavujú aj akty verejného orgánu, ak nie štátnu pomoc v plnom rozsahu), vyvážiť účinok odporúčacieho listu Komisie. To neznamená, že ratingové agentúry neprihliadli na odporúčací list Komisie a všeobecnejšie na tlaky na zmenu právneho postavenia podniku La Poste, a teda na záruku, ktorú získal. Tieto tlaky sa samozrejme berú do úvahy a analyzujú ako zníženie podpory, ktorú by štát mohol podniku La Poste poskytnúť: majú teda vplyv na rating. To je práve dôvod, prečo ratingová agentúra 4. októbra 2006, v deň, keď Komisia požiadala Francúzsko, aby zrušilo neobmedzenú záruku poskytnutú podniku La Poste ako právnickej osobe podľa verejného práva, znížila svoje ratingové hodnotenie (z úrovne AAA so stabilným výhľadom na úroveň AAA s negatívnym výhľadom) s odôvodnením, že treba vykladať „odporúčanie Európskej komisie ako prvú hmatateľnú známku tlaku na právne postavenie podniku La Poste, a teda na jeho ratingové hodnotenie“, čo len potvrdzuje, že právne postavenie je kľúčovým prvkom.
- (281) S cieľom vysvetliť nutnosť uvažovania pri dodržaní podmienky *ceteris paribus* Komisia pripomína, že agentúra S & P v tom istom ratingovom hodnotení z roku 2007 zároveň spresnila, že zmena v štruktúre vlastníctva podniku La Poste (a teda strata záruky) by viedli k zmene v metodike uplatňovanej pri určovaní ratingu, ale že táto zmena by nevyhnutne nevedla k zmene ratingu La Poste vzhľadom na očakávané zlepšenie vlastnej situácie La Poste v nadchádzajúcich rokoch⁽¹³³⁾. To potvrdzuje, že pri neexistencii tohto právneho postavenia podnik La Poste potrebuje na zachovanie rovnakého ratingu zlepšiť svoju situáciu. Na druhej strane pokiaľ bude vlastná situácia podniku La Poste konštantná, zníženie podpory poskytnutej štátom podniku La Poste povedie k zníženiu ratingu tohto podniku⁽¹³⁴⁾.
- y) Argumenty francúzskych orgánov, ktoré majú preukázať, že právne postavenie podniku La Poste a záruka, ktorá z neho vyplýva, nie sú jedinými aspektmi, ktoré zohľadnili ratingové agentúry, nijako nespochybňujú dokazovanie Komisie
- (282) Väčšina pripomienok francúzskych orgánov, ktoré majú dokázať „neexistenciu vplyvu záruky na rating podniku La Poste“⁽¹³⁵⁾, opäť iba dokazuje, že záruka nie je jediným aspektom, ktorý zohľadnili ratingové agentúry. Komisia pripúšťa túto skutočnosť, ktorá v ničom nespochybňuje konštatovanie, že pri určovaní ratingu prevádzkovateľov poštových služieb ratingové agentúry prihliadli na záruku. Francúzske orgány však pri uvažovaní nedodržiavajú podmienku *ceteris paribus*.
- Argumenty francúzskych orgánov vyvedené z doktríny ratingových agentúr o ratingu poštových subjektov
- (283) Francúzske orgány skúmajú metodiku použitú ratingovými agentúrami pri ratingovom hodnotení agentúrou S & P z hľadiska toho, aký vplyv má štátna podpora na rating prevádzkovateľov poštových služieb⁽¹³⁶⁾. Zdôrazňujú, že pri klasifikácii opisanej agentúrou S & P príslušnosť ku kategórii 1 zodpovedá širokým kritériám, ale neodkazuje na status ohodnoteného prevádzkovateľa. Francúzske orgány z toho vyvodzujú, že právne postavenie nie je pre ratingové agentúry dôležitým prvkom.
- (284) Komisia túto analýzu popiera a zdôrazňuje, že agentúra S & P zreteľne vymedzuje právne postavenie prevádzkovateľov ako jeden z kľúčových prvkov na hodnotenie intenzity podpory (pozri odôvodnenia 264 až 267 o metodike agentúry S & P).
- (285) Na druhej strane francúzske orgány zdôrazňujú, že talianska pošta bola zaradená do tej istej kategórie ako podnik La Poste, napriek tomu, že má súkromnoprávne postavenie a jeho finančná výkonnosť neodôvodňuje zariadenie do tejto kategórie⁽¹³⁷⁾.
- (286) Zistenie, že ratingová agentúra môže prevádzkovateľa poštových služieb, ktorý má súkromnoprávne postavenie, v tomto prípade Poste Italiane, považovať za príjemcu veľkej štátnej podpory a zaradiť ho do tej istej kategórie ako podnik La Poste, nijako nevyracia dôkaz Komisie, že ratingové agentúry zohľadnili existenciu záruky vyplývajúcu z právneho postavenia podniku La Poste. Komisia uznáva, že poštové subjekty, napríklad Poste Italiane, môžu byť zaradené do rovnakej kategórie ako podnik La Poste bez toho, aby získali záruku, pokiaľ iné skutočnosti potvrdzujú, že tiež získali veľkú štátnu podporu. Na dôkaz toho, že záruka nemá žiadny vplyv na rating, bolo treba preukázať, že podniky Poste Italiane a La Poste boli v situácii jednoznačne porovnateľnej z hľadiska jednotlivých aspektov zohľadnených ratingovými agentúrami pri hodnotení štátnej podpory a že jediným existujúcim rozdielom medzi oboma subjektmi je existencia záruky v prospech La Poste. Inými slovami na to, aby porovnanie malo zmysel, je nevyhnutné stanoviť, že platí podmienka *ceteris paribus*, čo francúzske orgány neurobili.

(287) Okrem toho aj keď francúzske orgány preukázali, že situácia podniku Poste Italiane je jednoznačne porovnateľná so situáciou podniku La Poste – okrem existencie záruky v prospech francúzskej pošty – (čo sa nepreukázalo), treba poznamenať, že agentúra S & P v každom prípade predkladá odlišné hodnotenie stupňa podpory, ktorú poskytli taliansky štát a francúzsky štát svojim poštám. Agentúra S & P sa v skutočnosti domnieva, že potenciálna podpora zo strany talianskeho štátu poskytnutá podniku Poste Italiane je „veľká“, kým podpora, ktorú poskytol francúzsky štát podniku La Poste, je „mimoriadne veľká“⁽¹³⁸⁾. Komisia nevylučuje, že v tomto rozdiel v hodnotení záruky treba vidieť vplyv záruky, na ktorej existenciu poukázala agentúra S & P v tom istom oznámení bezprostredne po tvrdení, že podnik La Poste získal mimoriadne veľkú podporu⁽¹³⁹⁾. V každom prípade netreba vyvodzovať závery ohľadom dôvodov, prečo bol podnik Poste Italiane v danom okamihu zaradený do tej istej kategórie ako podnik La Poste. Na jednej strane sa totiž tento postup netýka týchto dôvodov. Na druhej strane mnohorakosť aspektov, ktoré musia ratingové agentúry zohľadniť pri hodnotení, neumožňuje dospieť k záveru o osobitnom vplyve existencie alebo neexistencie konečnej štatutárnej záruky na ratingové hodnotenie.

— Argumenty francúzskych orgánov vyvedené z ratingov súkromnej sféry

(288) Francúzske orgány pripomínajú, že „v súkromnej sfére sa vyskytuje mnoho prípadov, keď je rating dcérskej spoločnosti spojený s ratingom materskej spoločnosti.“ Usudzujú, že tento druh prístupu preto nezakladá osobitosť verejnoprávneho postavenia.

(289) Komisia nepopiera, že rating dcérskej spoločnosti je spojený s ratingom jej materskej spoločnosti, a to aj v súkromnom sektore, a osobitne so stupňom odhadovanej podpory, ktorú je materská spoločnosť ochotná poskytnúť svojej dcérskej spoločnosti a ktorá sa prípadne môže prejavovať záručnými záväzkami materskej spoločnosti. Tento argument len potvrdzuje analýzu Komisie. Osvetľuje totiž, že právne postavenie verejnej inštitúcie, ako aj záruka, ktorá z neho vyplýva, je prvok, ktorý dokazuje štátnu podporu, na ktorú prihliadli ratingové agentúry pri ratingovom hodnotení podniku La Poste.

— Argumenty francúzskych orgánov vyvedené z ratingového hodnotenia podniku La Poste

(290) Francúzske orgány zároveň zdôrazňujú, že v roku 2005 znížila agentúra S & P rating podniku La Poste na AA–

so stabilným výhľadom, aj keď nedošlo k žiadnemu vývoju jeho právneho postavenia. Francúzske orgány usúdili, že rating podniku La Poste nie je iba dôsledkom jeho právneho postavenia⁽¹⁴⁰⁾. Francúzske orgány tiež poznamenávajú, že v správe S & P z 3. apríla 2007 dva prvky, ktoré agentúra S & P uvádza na podporu ratingu, sú hospodársky význam poslanca verejnej služby a *strong shareholding backing*, a nie právne postavenie⁽¹⁴¹⁾.

(291) Ako sa už uviedlo, Komisia uznáva, že existencia záruky nie je jediným prvkom, na ktorý prihliadajú ratingové agentúry, keď posudzujú výšku podpory, ktorú sú verejné orgány ochotné poskytnúť podniku v ťažkostiach. Na základe štúdie agentúry S & P o vplyve podpory vlády na ratingy prevádzkovateľov poštových služieb⁽¹⁴²⁾ Komisia predsa len ukázala, že ratingové agentúry zohľadnili existenciu záruky ako podstatný prvok podpory, ktorú štát poskytol podniku La Poste.

(292) V tomto smere Komisia spochybňuje analýzu francúzskych orgánov, že *strong shareholder backing* zmieňovaný agentúrou S & P v jej oznámení z 3. apríla 2007 sa líši od otázky verejnoprávneho postavenia a záruky. Zo štúdie o vplyve štátnej podpory na rating poštových prevádzkovateľov totiž vyplýva, že právne postavenie a záruka sú skutočne podstatnými prvkami pri posudzovaní podpory, ktorú štát poskytol podniku La Poste.

(293) Komisia zároveň spochybňuje výklad francúzskych orgánov týkajúci sa oznámenia z roku 2007, že agentúra S & P si vybrala metodiku *top-down* výlučne na základe svojho predpokladu, že štát by mal zostať 100 % akcionárom podniku La Poste a vôbec nie na základe verejnoprávneho postavenia podniku La Poste a záruky, ktorú možno pripísať tomuto postaveniu. Komisia pripomína, že agentúra S & P zohľadnila vo svojom ratingovom hodnotení⁽¹⁴³⁾ „zmenu, ktorá pravdepodobne nastane v štruktúre kapitálu“, ktorá, slovami agentúry S & P, pravdepodobne spôsobí stratu právneho postavenia verejnej inštitúcie a záruky viazanej na toto právne postavenie. Je teda jasné, že pre agentúru S & P je dôležitá nielen zmena štruktúry kapitálu, ale aj súvisiace okolnosti (strata verejnoprávneho postavenia a záruky), pričom zmena štruktúry kapitálu predstavuje najväčší krok vpred smerom k čoraz väčšej nezávislosti podniku La Poste od štátu.

3. Úverové podmienky, ktoré podnik La Poste skutočne získal

(294) Francúzske orgány argumentujú, že oznámenie Komisie o existencii záruky a o jej následnom zrušení v budúcnosti nemalo žiadny vplyv na podmienky financovania podniku La Poste. Tento podnik totiž získal pri emisii pôžičky zaručenej dlhopismi v októbri 2006, bezprostredne po tom, čo Komisia oznámila svoje odporúčania prospešných opatrení, spread na úrovni 12 bazických bodov nad trhovou úrokovou sadzbou (mid swap)⁽¹⁴⁴⁾ na emisiu so splatnosťou 15 rokov a 4 bazické body na emisiu so splatnosťou 7 rokov. Predchádzajúca emisia dlhopisov, uskutočnená v roku 2004, týkajúca sa dlhopisu s 15-ročnou splatnosťou, viedla k spreadu 8 bazických bodov nad trhovou úrokovou sadzbou. Francúzske orgány dospeli k záveru, že podmienky financovania podniku La Poste nie sú založené na právnej alebo skutočnej existencii záruky.

(295) Komisia sa domnieva, že záver francúzskych orgánov, podľa ktorého oznámenie Komisie nemalo žiadny vplyv na podmienky financovania, nie je opodstatnený, pretože sa naopak zistilo zhoršenie spreadu z 8 bodov na 12 bodov.

(296) Okrem toho Komisia má aj za predpokladu zníženia spreadu, čo nie je tento prípad, pochybnosti o možných záveroch, pokiaľ ide o vplyv oznámenia Komisie na náklady financovania podniku La Poste, aj keby investori zohľadnili aj iné aspekty, ako napríklad finančnú štruktúru podniku La Poste, ktorá sa od roku 2004 do roku 2006 mohla vyvíjať.

(297) Na druhej strane aj keď boli podmienky financovania pred a po oznámení Komisie rovnaké alebo aj keď rozdiel nebol podstatný, pravdepodobne to nijako nedokazuje, že záruka nemá vplyv na úverové podmienky. V čase emisie zmieňovanej francúzskymi orgánmi bola záruka poskytnutá podniku La Poste hodnotená ako existujúca pomoc. Pravdepodobne bola teda platná a vzťahovala sa na emisiu. Záruka sa v relevantných prípadoch stáva neoprávnenou iba od dátumu stanoveného týmto rozhodnutím o zrušení záruky.

(298) Keďže Komisia napokon preukázala, že záruka vyplývajúca z právneho postavenia podniku La Poste môže tomuto podniku poskytnúť výhodu vo forme pozitívneho vplyvu na jeho rating, domnieva sa, že nemusí preukázať konkrétny vplyv, ktorý mala táto záruka v minulosti. Je totiž konštantnou zásadou schémy štátnej pomoci, že Komisia nemusí dokazovať skutočný vplyv

pomoci, pretože v tomto prípade členské štáty, ktoré neoznamujú pomoc, by boli zvýhodnené oproti tým, ktoré ju oznamujú⁽¹⁴⁵⁾. Členskému štátu, ktorý oznamuje neobmedzenú záruku, by sa zakázalo opatrenie iba kvôli jeho potenciálnemu vplyvu, zatiaľ čo štát, ktorý by ju neoznámil, by sa mohol obhajovať konkrétnym tým, že záruka neposkytla svojmu príjemcovi výhody. Okrem toho Komisia musí rovnako ako pri nových opatreniach posúdiť zlučiteľnosť existujúcich opatrení s pravidlami zmluvy so zreteľom na budúcnosť a nemusí nevyhnutne preukázať, že v minulosti malo opatrenie vplyv nezlučiteľný so zmluvou⁽¹⁴⁶⁾. Na druhej strane Komisia nemôže prikázať vrátenie výhod, ktoré boli prípadne udelené prostredníctvom existujúcej pomoci. Preto už nie je nutné preukázanie konkrétneho vplyvu záruky na úverové podmienky.

b) Vzhľadom na neobmedzenosť záruky nie je možné vyrátať výšku trhového poplatku, ktorý by mal podnik La Poste zaplatiť štátu, v dôsledku čoho nie je uplatniteľný mechanizmus retrocesie, ktorý navrhujú francúzske orgány

(299) Na základe uvedeného Komisia dospela k záveru, že záruka, ktorú získal podnik La Poste, je z hľadiska trvania, výšky a rozsahu neobmedzená a je poskytnutá bezplatne. Okrem toho sa vzťahuje nielen na činnosti univerzálnej poštovej služby, ale aj na konkurenčné činnosti. Komisia sa domnieva, že vzhľadom na neobmedzený charakter štátnej záruky v prospech podniku La Poste a v súlade s rozhodovacím postupom Komisie⁽¹⁴⁷⁾ nie je možné vyrátať výšku trhového poplatku, ktorý by mal podnik La Poste zaplatiť štátu za poskytnutie neobmedzenej záruky. V prípade akejkoľvek záruky sa totiž štátna pomoc poskytuje v čase poskytnutia záruky. Pri neobmedzenej záruke, ktorá môže potenciálne pokryť všetky dlhy podniku a poskytuje sa na dobu neurčitú, nie je možné dopredu určiť výšku pomoci poskytnutej v čase priznania, a teda vyrátať primeraný trhový poplatok⁽¹⁴⁸⁾. Mechanizmus retrocesie, ktorý navrhujú francúzske orgány, preto nemožno uplatniť.

c) Výhodnejšie úverové podmienky, ktoré získal podnik La Poste vďaka implicitnej záruke štátu, predstavujú selektívnu výhodu

(300) Výhoda je selektívna, pretože ju nemajú konkurenti podniku La Poste: konkurenti podniku La Poste totiž podliehajú konaniam súdneho vyrovnania a súdnej likvidácie; nevzťahuje sa na nich neobmedzená štátna záruka spojená s právnym postavením verejnej inštitúcie.

4.1.3. NARUŠENIE HOSPODÁRSKEJ SÚŤAŽE A OVPLYVNENIE OBCHODU

- (301) Skúmané opatrenie môže viesť k zníženiu nákladov na činnosť podniku La Poste, čo by mohlo mať za následok zvýhodnenie podniku La Poste a teda narušenie hospodárskej súťaže v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ. Okrem toho, keďže odvetvia, v ktorých je podnik La Poste aktívny, najmä doručovanie balíkov, hromadných zásielok, ako aj listov, ktorých doručovanie nie je vyhradené podniku La Poste, sú v širokej miere otvorené obchodu v rámci Spoločenstva, takéto opatrenia by mohli mať nepriaznivý vplyv na podniky, ktoré majú alebo ktoré si želajú rozvíjať podobnú hospodársku činnosť vo Francúzsku. V tomto smere treba poznamenať, že podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/67/ES z 15. decembra 1997 o spoločných pravidlách rozvoja vnútorného trhu poštových služieb Spoločenstva a zlepšovaní kvality služieb, v znení zmenenom a doplnenom smernicami 2002/39/ES a 2008/6/ES⁽¹⁴⁹⁾ (ďalej len „poštová smernica“), budú musieť všetky poštové služby vo Francúzsku podliehať hospodárskej súťaži najneskôr 1. januára 2011. Za týchto okolností existencia neobmedzenej štátnej záruky v prospech podniku La Poste môže narušiť hospodársku súťaž a obchod v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ.

4.1.4. ZÁVER O POVAHE OPATRENIA AKO POMOCI

- (302) Štátna záruka v prospech podniku La Poste z dôvodu jeho právneho postavenia verejnej inštitúcie má za následok prevod štátnych prostriedkov, ktorý možno pripísať štátu, a tým, že zvýhodňuje podnik La Poste, narúša alebo hrozí narušením hospodárskej súťaže a obchodu medzi členskými štátmi. Komisia dospela k záveru, že táto záruka predstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ.

4.2. ZLUČITEĽNOSŤ

- (303) Keďže skúmané opatrenie patrí do pôsobnosti článku 107 ods. 1 ZFEÚ, je nutné preskúmať, či Komisia môže toto opatrenie vyhlásiť za zlučiteľné z hľadiska výnimiek ustanovených článkom 107 ods. 2 a 3 a článkom 106 ods. 2 ZFEÚ.
- (304) Neobmedzená štátna záruka v prospech podniku La Poste podľa všetkého nespĺňa žiadnu z podmienok uplatnenia výnimiek ustanovených v článku 107 ods. 2 ZFEÚ, keďže skúmané opatrenie nie je určené na žiadny z cieľov ustanovených týmito výnimkami.
- (305) Podľa článku 107 ods. 3 písm. a) ZFEÚ opatrenie pomoci môže byť vyhlásené za zlučiteľné s vnútorným

trhom, keď je určené na podporu hospodárskeho rozvoja oblastí Spoločenstva s mimoriadne nízkou životnou úrovňou alebo s mimoriadne vysokou nezamestnanosťou. Keďže neobmedzená štátna záruka v prospech podniku La Poste je individuálne opatrenie poskytnuté na základe voľného uváženia, ktoré nesleduje žiadny regionálny cieľ, keďže nie je časovo obmedzená, nie je viazaná na žiadnu investíciu a nie je regresívna, výnimka ustanovená v článku 107 ods. 3 písm. a) ZFEÚ sa neuplatňuje.

- (306) Pokiaľ ide o výnimky podľa článku 107 ods. 3 písm. b) a d) ZFEÚ, predmetná pomoc nie je určená na podporu vykonávania dôležitého projektu spoločného európskeho záujmu alebo na nápravu vážnej poruchy fungovania v hospodárstve Francúzska. Neobmedzená štátna záruka v prospech La Poste nie je určená ani podporu kultúry a zachovania kultúrneho dedičstva.
- (307) Výnimka ustanovená v článku 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ stanovuje, že za zlučiteľnú možno považovať pomoc určenú na rozvoj určitých hospodárskych činností alebo určitých hospodárskych oblastí za predpokladu, že táto podpora nepriaznivo neovplyvní podmienky obchodu tak, že by to bolo v rozpore so spoločným záujmom. Neobmedzená štátna záruka v prospech La Poste sa nevzťahuje ani na investíciu, ani na vytvorenie pracovnej príležitosti, a preto predstavuje operatívnu a bezpodmienečnú pomoc. Komisia v súlade so svojím rozhodovacím postupom nemôže takúto pomoc považovať za pomoc na rozvoj určitých hospodárskych činností alebo určitých hospodárskych oblastí.
- (308) Neobmedzenú štátnu záruku v prospech La Poste napokon nemožno považovať za zlučiteľnú podľa článku 106 ods. 2 ZFEÚ. Táto výnimka ustanovuje, že podniky poverené poskytovaním služieb všeobecného hospodárskeho záujmu alebo podniky, ktoré majú povahu fiškálneho monopolu, podliehajú pravidlám zmlúv, najmä pravidlám hospodárskej súťaže, za predpokladu, že uplatňovanie týchto pravidiel neznemožňuje právne alebo fakticky plniť určité úlohy, ktoré im boli zverené. Rozvoj obchodu nesmie byť ovplyvnený v takom rozsahu, aby to bolo v rozpore so záujmami Únie.
- (309) Francúzske právne predpisy zverili podniku La Poste záväzky verejnej služby. Tento prevádzkovateľ poštových služieb by preto mohol získať finančnú náhradu alebo určité výsady odchyľne od niektorých všeobecne uplatniteľných pravidiel. Takéto finančné opatrenia alebo výsady sa však musia obmedzovať na to, čo je nevyhnutné na vyrovnanie dodatočných nákladov podniku La Poste spojených so záväzkami verejnej služby.

(310) Právny rámec upravujúci štátnu pomoc vo forme náhrady za verejnú službu vymedzuje podmienky, za akých Komisia považuje takúto náhradu za zlučiteľnú podľa článku 106 ods. 2 Zmluvy o EÚ. Náhrada predovšetkým nesmie presiahnuť náklady na poskytovanie verejnej služby vzhľadom na súvisiace príjmy, ako aj primeraný zisk za plnenie týchto záväzkov.

(311) V tomto prípade by takáto analýza predpokladala trhové zhodnotenie neobmedzenej štátnej záruky v prospech La Poste tak, aby sa overilo, že hodnota nepresahuje čisté náklady na poskytovanie univerzálnej poštovej služby. Keďže táto záruka teda nie je obmedzená, takúto analýzu nemožno uskutočniť, čo vylučuje uplatnenie výnimky ustanovenej v článku 106 ods. 2 ZFEÚ.

(312) Okrem toho keby aj takéto zhodnotenie bolo možné, mohlo by sa vzťahovať iba na činnosti, ktorých sa týka poslanie „univerzálnej poštovej služby“. Neobmedzená štátna záruka v súčasnej forme sa teda vzťahuje na všetky činnosti podniku La Poste vrátane činností, na ktoré sa nevzťahuje poslanie „univerzálnej poštovej služby“.

(313) Komisia zastáva názor, že rozvoj obchodu je preto ovplyvnený v takom rozsahu, že je to v rozpore so záujmami Únie.

(314) Okrem toho Francúzsko sa neodvolávalo na prvky preukazujúce zlučiteľnosť opatrenia s článkom 107 ods. 2 alebo 3 alebo článkom 106 ods. 2 ZFEÚ, ale uspokojilo sa s tým, že popieralo existenciu záruky. Nepreukázalo teda zlučiteľnosť pomoci, hoci podľa judikatúry na ňom spočíva dôkazné bremeno.

(315) Napokon dané opatrenie, aj keď zmenené a doplnené podľa francúzskych návrhov týkajúcich sa objasnenia vyhlášky, ktorou sa vykonáva zákon z roku 1980 a vloženie obmedzujúcej doložky do zmlúv podniku La Poste zakladajúcich vznik pohľadávky, predstavuje existujúcu štátnu pomoc v zmysle článku 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 659/1999 a v súlade s rozhodovacím postupom Komisie v oblasti neobmedzených štátnych záruk poskytovaných podnikom, ktorým boli zverené hospodárske činnosti⁽¹⁵⁰⁾, pričom táto pomoc nespĺňa žiadnu z podmienok vykonávania výnimiek ustanovených Zmluvou o fungovaní EÚ. Uvedená neobmedzená štátna záruka preto nie je zlučiteľná s vnútorným trhom.

4.3. NEUTRALITA V SÚVISLOSTI SO SYSTÉMOM VLASTNÍCTVA

(316) Komisia týmto záverom nijako nespochybňuje príslušnosť podniku La Poste k štátnemu sektoru, ani status právnickej osoby verejného práva ako taký. Pri súčasnom stave francúzskeho práva Komisia iba považuje za

problematickú záruku, ktorá vyplýva z tohto statusu pre podnik La Poste.

(317) Podľa článku 345 ZFEÚ je Únia neutrálna, pokiaľ ide o systém vlastníctva medzi členskými štátmi, a žiadne ustanovenie zmluvy nie je v rozpore s tým, že štát vlastní podniky (celé alebo ich časť). Z tohto dôvodu sa pravidlá hospodárskej súťaže musia rovnako uplatňovať na súkromnoprávne, ako aj verejnoprávne podniky. Uplatnením týchto pravidiel nesmie byť zvýhodňovaný alebo znevýhodňovaný žiadny typ podniku. V tomto prípade záruka nevyplýva z vlastníctva, ale z právneho postavenia podniku. Členské štáty si môžu voľne vybrať právnu formu podnikov, ale pri výbere musia dodržiavať pravidlá hospodárskej súťaže zmluvy. Predovšetkým už len skutočnosť, že štátna záruka je automaticky spojená s osobitným právnym postavením, nebráni tomu, aby uvedená záruka predstavovala štátnu pomoc podľa článku 107 ods. 1 ZFEÚ, pokiaľ sú splnené uplatniteľné podmienky⁽¹⁵¹⁾. Tento záver nie je dotknutý článkom 345 ZFEÚ. Naopak pri konkurenčnom scenári má zásada neutrality za následok zrušenie akejkolvek neopodstatnenej výhody v prospech verejnoprávných podnikov na úkor ich súkromnoprávných konkurentov. Rovnaký prístup uplatnila Komisia napríklad v prípade týkajúcom sa úverových verejných inštitúcií v Nemecku⁽¹⁵²⁾, ako aj v prípade týkajúcom sa EDF⁽¹⁵³⁾.

4.4. NÁVRH ZÁKONA O PODNIKU LA POSTE A POŠTOVÝCH ČINNOSTIACH

(318) Francúzske orgány listom z 31. júla 2009 oznámili Komisii, že Rada ministrov na zasadnutí 29. júla 2009 prijala návrh zákona o podniku La Poste a poštových činnostiach, ktorým sa ustanovuje premena podniku La Poste na akciovú spoločnosť k 1. januáru 2010.

(319) Následne bola schválená zmena a doplnenie tohto návrhu zákona, ktorou sa odložil dátum premeny podniku La Poste na akciovú spoločnosť na marec 2010.

(320) V článku 1 ods. 2 zmeneného a doplneného návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 90-568 z 2. júla 1990 o zabezpečovaní verejnej služby podnikov La Poste a France Télécom, sa stanovuje, že: „Právnická osoba verejného práva La Poste sa počínajúc 1. marcom 2010 transformuje na akciovú spoločnosť s názvom La Poste ...“.

(321) Francúzske orgány spresnili, že premena La Poste na akciovú spoločnosť bude mať za následok, že bude podliehať všeobecným právnym predpisom uplatniteľným na podniky v súdnom vyrovnaní alebo v súdnej likvidácii.

(322) Komisia uznáva, že skutočná transformácia podniku La Poste na akciovú spoločnosť ustanovená návrhom zákona, ktorý zaslali francúzske orgány, bude mať preto za následok zrušenie neobmedzenej záruky, ktorú podnik využíva. Komisia sa domnieva, že táto premena predstavuje opatrenie schopné zrušiť v súlade s právom Spoločenstva štátnu pomoc, ktorú v súčasnosti využíva La Poste.

(323) Prijatie návrhu zákona parlamentom je naplánované na január 2010. Dňa 4. októbra 2006 podľa článku 18 nariadenia týkajúceho sa konania Komisia požiadala o zrušenie neobmedzenej záruky najneskôr 31. decembra 2008. Vzhľadom na okolnosti tohto prípadu a skutočnosť, že rokovania s francúzskymi orgánmi sa predĺžili do októbra 2009, ako aj na čas potrebný na schválenie právnych aktov, ktorými sa zruší táto záruka, Komisia považuje za rozumné požiadať francúzske orgány, aby fakticky zrušili neobmedzenú záruku najneskôr do 31. marca 2010,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Neobmedzená štátna záruka poskytnutá Francúzskom podniku La Poste predstavuje štátnu pomoc, ktorá nie je zlučiteľná s vnútorným trhom. Francúzsko zruší túto pomoc najneskôr do 31. marca 2010.

Článok 2

Komisia sa domnieva, že skutočná transformácia La Poste na akciovú spoločnosť bude mať za následok zrušenie neobmedzenej štátnej záruky, ktorá jej bola poskytnutá. Skutočné zrušenie tejto neobmedzenej záruky najneskôr 31. marca 2010 predstavuje opatrenie schopné zrušiť v súlade s právom Únie štátnu pomoc konštatovanú v článku 1.

Článok 3

Do dvoch mesiacov od oznámenia tohto rozhodnutia Francúzsko oznámi podrobný opis už prijatých opatrení na dosiahnutie súladu s týmto rozhodnutím.

Článok 4

Toto rozhodnutie je určené Francúzskej republike.

V Bruseli 26. januára 2010

Za Komisiu

Neelie KROES

členka Komisie

-
- (1) Od 1. decembra 2009 sú články 87 a 88 Zmluvy o ES článkami 107 a 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“). V obidvoch prípadoch sú články v podstate totožné. Na účely tohto rozhodnutia sa odkazmi na články 107 a 108 ZFEÚ rozumejú odkazy na články 87 a 88 Zmluvy o ES.
- (2) Ú. v. EÚ C 135, 3.6.2008, s. 7.
- (3) Vec N 531/05, opatrenia spojené so zriadením Banque Postale, (Ú. v. EÚ C 21, 28.1.2006, s. 2).
- (4) Ú. v. ES L 83, 27.3.1999, s. 1.
- (5) Keďže hodnotenie podpory ako existujúcej pomoci už bolo zdôvodnené v odôvodneniach 93 až 97 rozhodnutia o začatí konania vo veci formálneho zisťovania v súvislosti s pomocou (pozri poznámku pod čiarou č. 2) a Komisia nedostala v tejto súvislosti žiadnu pripomienku, už sa k tejto otázke nevracia a jednoducho sa obmedzuje len na potvrdenie predbežného posúdenia obsiahnutého v uvedenom rozhodnutí.
- (6) Úradný vestník Francúzskej republiky zo 17. júla 1980, s. 1799.
- (7) Úradný vestník Francúzskej republiky zo 14. mája 1981.
- (8) Pozri poznámku pod čiarou č. 2.
- (9) Úradný vestník Francúzskej republiky z 8. júla 1990.
- (10) Vo Francúzsku existujú okrem samotných orgánov verejnej moci, ktorými sú štát a miestne samosprávy, tieto dve základné kategórie právnických osôb verejného práva: verejné inštitúcie a verejné záujmové skupiny ustanovené zákonom č. 82-610 z 15. júla 1982. V rámci „verejných inštitúcií“ možno zásadne rozlišovať medzi verejnými inštitúciami s právnou subjektivitou právnickej osoby (EPA), ktoré zabezpečujú tradičné úlohy správy, a verejnými inštitúciami priemyselnej a obchodnej povahy (EPIC), ktoré zabezpečujú činnosti hospodárskej povahy.
- (11) Kasačný súd uznal zásadu ustanovenú v rozsudku Odvolacieho súdu v Douai z 22. októbra 1998, že La Poste je verejná inštitúcia priemyselnej a obchodnej povahy.
- (12) V správe Francúzskeho senátu z roku 2003 Komisia pre hospodárske záležitosti zdôrazňuje: „Každý vie, že materská spoločnosť La Poste podlieha od reformy v roku 1990 právnomu postaveniu, ktorý možno považovať za status verejnej inštitúcie priemyselnej a obchodnej povahy.“
- (13) Pozri najmä rozsudok Kasačného súdu z 21. decembra 1987 (1. občiansky senát).
- (14) Úradný vestník Francúzskej republiky z 26. januára 1985, s. 1097.
- (15) Odvolací správny súd, Paríž, 15. februára 1991, JCP E 1991, pan. 742; Kasačný súd, Soc. 6. november 1991, JCP E1992, pan. 85, Bull. V č. 476.
- (16) Sú to lehoty uvedené v článku 3 - 1 ods. 3 uvedenej vyhlášky.
- (17) V článku 10 vyhlášky č. 2008-479 sa ustanovuje, že „keď po uplynutí týchto lehôt zostane úradná výzva bez odozvy, štátny zástupca alebo dozorný orgán vykoná zápis výdavku do rozpočtu samosprávy alebo verejnej inštitúcie, ktorá si neplní svoju povinnosť. V prípade potreby uvoľní potrebné prostriedky buď prostredníctvom zníženia voľných rozpočtových prostriedkov určených na iné výdavky, alebo prostredníctvom zvýšenia zdrojov. Ak miestna samospráva alebo verejná inštitúcia nenariadi uhradenie dlžnej sumy v lehote ôsmich dní od oznámenia zápisu rozpočtového prostriedku, v lehote jedného mesiaca nariadi jej uhradenie z úradnej moci štátny zástupca alebo dozorný orgán.“

- (¹⁸) Úradný vestník Francúzskej republiky z 20. februára 1990.
- (¹⁹) Bulletin Officiel de la Comptabilité publique (Úradný vestník účtovníctva verejných inštitúcií). NOR: BUD R 02 00060 J.
- (²⁰) Pozri kapitolu 3 kodifikačného predpisu č. 02-060-M95 z 18. júla 2002 o finančných a účtovných právnych predpisoch vnútroštátnych verejných inštitúcií priemyselnej a obchodnej povahy, Bulletin Officiel de la Comptabilité publique (Úradný vestník účtovníctva verejných inštitúcií).
- (²¹) Pozri časť IV, B: *Quelles dispositions juridiques prévoir?* (Aké právne predpisy ustanoviť?), s. 21.
- (²²) Podnik ERAP, vytvorený v roku 1965, je podnik so statusom EPIC, ktorého predmetom činnosti je získavať na žiadosť štátu účasti v podnikoch v sektore energetiky, vo farmaceutickom sektore a v sektore telekomunikácií.
- (²³) Pozri článok *Fitch attribue la note préliminaire AAA au programme EMTN garanti de EUR 10 MD de ERAP* (Fitch udeľuje predbežný rating AAA programu EMTN podniku ERAP, ktorý je zaručený sumou 10 miliárd EUR). Článok je dostupný na internetovej stránke ERAP: www.erap.fr/pdf/CP_Fitch_Ratings_fr.pdf
- (²⁴) Pozri článok *Moody's attribue la notation Aaa au programme d'EMTN de l'ERAP portant sur 10 milliards d'euros* (Moody's udeľuje rating Aaa programu EMTN podniku ERAP, ktorý sa týka 10 miliárd EUR). Článok je dostupný na internetovej stránke ERAP: www.erap.fr/pdf/CP_Fitch_Ratings_fr.pdf
- (²⁵) Podľa článku 15 zákona č. 90-568 z 2. júla 1990 sa účtovníctvo podniku La Poste riadi pravidlami, ktoré sa vzťahujú na obchodné podniky.
- (²⁶) Pozri článok *Fitch attribue la note préliminaire AAA au programme EMTN garanti de EUR 10 MD de ERAP*.
- (²⁷) Pozri najmä listy francúzskych orgánov z 24. apríla 2006, 6. decembra 2006, 16. januára 2007, 1. februára 2007 a 19. marca 2007.
- (²⁸) Pozri časť III listu francúzskych orgánov z 23. januára 2008.
- (²⁹) Štátna rada, 1. apríl 1938, *Société de l'hôtel d'Albe*, Zb. Štátnej rady, s. 341. Pozri odôvodnenie 33 rozhodnutia o začatí konania.
- (³⁰) Štátna rada, 10. november 1999, *Société de gestion du port de Campoloro*, Zb. Štátnej rady, s. 348; Štátna rada, 18. november 2005, *Société de gestion du port de Campoloro*, Zb. Štátnej rady, s. 515. Pozri odôvodnenie 34 rozhodnutia o začatí konania.
- (³¹) Úradný vestník Francúzskej republiky č. 177, 2. august 2001, s. 12480.
- (³²) Pozri časť III B oznámenia zaslaného francúzskymi orgánmi 23. januára 2008 a pripomienky francúzskych orgánov zaslané 27. októbra 2009.
- (³³) Pozri oznámenie francúzskych orgánov zaslané 27. októbra 2009.
- (³⁴) D. Labetaulle, *La responsabilité des AAI dotées de la personnalité juridique: coup d'arrêt à l'idée de „garantie de l'Etat“* (Zodpovednosť nezávislých správnych orgánov, ktoré majú právnu subjektivitu: skoncovanie s myšlienkou „štátnej záruky“); *RJEP/CJEG* č. 635, október 2006.
- (³⁵) Pozri časť IV listu francúzskych orgánov z 23. januára 2008.
- (³⁶) Pozri odsek 78 listu francúzskych orgánov z 23. januára 2008.
- (³⁷) P. Bon, *Le Préfet face à l'inexécution par une collectivité territoriale d'un jugement la condamnant pécuniairement* (Prefekt čelí skutočnosti neplnenia zo strany územnej samosprávy rozsudku, ktorým bola odsúdená na peňažný trest); *RFDA* – marec, apríl 2006, s. 341. C. Landais a F. Lenica, *Le pouvoir de substitution du préfet en cas d'inexécution de la chose jugée par les collectivités territoriales* (Právomoc substitúcie prefekta v prípade nevykonania právoplatného rozhodnutia zo stany územných samospráv); *AJDA*, 23. január 2006, s. 137.
- (³⁸) Štátna rada, 10. november 1999, *Société de gestion du port de Campoloro*, uvedené vyššie.
- (³⁹) Štátna rada, 18. november 2005, *Société de gestion du port de Campoloro*, uvedené vyššie.
- (⁴⁰) Štátna rada, 30. november 1923, Zb. s. 789.

- (*) Časti tohto textu sa vypustili, aby sa zaručilo, že nebude zverejnená žiadna dôverná informácia. Tieto časti sú vyznačené bodkami v hranatej zátvorke, za ktorou nasleduje hviezdica.
- (⁴¹) Oznámenie Komisie o uplatňovaní článkov 87 a 88 Zmluvy o ES na štátnu pomoc vo forme záruk, Ú. v. ES C 71, 11.3.2000, s. 14.
- (⁴²) Podľa francúzskych orgánov je splnenie týchto dvoch kritérií dostatočné, ale nie nevyhnutné na vylúčenie existencie akejkoľvek výhody. Predovšetkým je nesprávne sa domnievať, že uvádzaná existencia pochybnosti o postupe uplatniteľnom v prípade platobnej neschopnosti sa môže prejavíť lepšími podmienkami financovania.
- (⁴³) Článok L. 643-11 Obchodného zákonníka.
- (⁴⁴) „Category 1: equalization of ratings with those of the state owner. This first category includes those entities [...], generally loss making or with poor financial profiles, and extremely unlikely to be privatized... given the nature of their activity, as well as their home country's economic, social and political environment. None of the postal companies currently rated by Standard & Poor's falls into this category [...].“
- (⁴⁵) „Category 2: notching down with respect to the state owner's rating. [...] La Poste and Poste Italiane currently fall within this category.“
- (⁴⁶) „Category 3: notching up from the postal entity's stand-alone rating. [...] The entity's postal activities are still a key public service, but the clear aim of the entity is to achieve a high level of operational and financial independence, either through privatization or commercial autonomy (state ownership, but independent management) [...].“
- (⁴⁷) „Standard & Poor's Ratings Services lowered its counterparty credit [...] ratings on French issuer AGF [...] to „A“ from „A+“ [...], following a review of AGF's parent, the Munich-based Allianz group (AA-/Negative/A-1+). [...] The downgrade of AGF, the holding company, is not specific to any issues within the French franchise and generally reflects the Allianz group's financial leverage and fixed-charge coverage, which are increasingly aggressive relative to the group's ratings and are a result of the group's weakened consolidated capital base and reduced earnings.“
- (⁴⁸) „the ratings also take into account the unchallenged status of both it and its parent, Germany-based Volkswagen Financial Services AG (VWFS), as core and captive finance entities to VW“ et „the ratings on VW Bank could moderately diverge (generally not more than one notch) from the ratings on VW or VWFS; currently only its outlook differs.“
- (⁴⁹) „the ratings on Germany-based Volkswagen Financial Services AG (VWFS) are based on its unchallenged status as a core subsidiary of German automaker Volkswagen AG (VW; A-/Negative/A-2) and reflect its strategic importance for and close operational integration into its parent.“
- (⁵⁰) „rating podniku, ktorý je príjemcom rozsiahlej štátnej podpory ..., sa môže znížiť o dve triedy, pokiaľ sa finančné väzby medzi uvedenou spoločnosťou a štátom môžu strednodobo a dlhodobo vyvíjať.“
- (⁵¹) Podobne, podľa francúzskych orgánov „silná podpora štátu“, o ktorej sa Komisia zmieňuje v odôvodnení 84 rozhodnutia o začatí konania, nesúvisí s právnym postavením podniku alebo akýmkoľvek záručným mechanizmom, ale odkazuje na rozhodnutia, akými sú zriadenie La Banque Postale, alebo reforma financovania dôchodkov, ktorých cieľom je poskytnúť podniku La Poste prostriedky na rozvoj na základe rovnosti s jeho konkurentmi a „at arm's length“ so štátom. Niektoré z týchto opatrení však samy predstavujú štátnu pomoc značnej výšky (pozri najmä rozhodnutie Komisie 10. decembra 2007 o reforme spôsobu financovania dôchodkov štátnych zamestnancov spoločnosti La Poste). Nemôžu byť preto ukazovateľom záujmu na rozvoji podniku La Poste zo strany štátu za podmienok „at arm's length“.

- (52) „a change in the group's ownership structure would lead Standard & Poor's to shift to a bottom-up rating approach, focusing more on LP's stand-alone business and financial profiles. This rating approach may not necessarily translate into rating changes given the expected improvement in LP's stand-alone situation in the coming years.“
- (53) „The ratings could come under pressure if the group significantly underperforms its operational and financial trajectory at the dawn of full postal deregulation, or if an ownership changes occur sooner than we expect.“
- (54) „The EC recently recommended that the French government end this guarantee by year-end 2008, which they believe provides LP with more favorable financing conditions than its competitors in a market in the process of being liberalized.“
- (55) „The ratings on La Poste were unaffected by this recommendation since we consider that a change in La Poste's status would not necessarily reflect a decrease in the strong state support that underpins LP's ratings and that has been reaffirmed by recent government decisions.“
- (56) Podľa francúzskych orgánov bol *spread* nad „*mid swap*“ (trhová úroková sadzba) 12 bazických bodov v prípade emisie s 15-ročnou splatnosťou (t. j. 33 bazických bodov nad obligáciami štátnej pokladnice) a 4 bazické body v prípade emisie so 7-ročnou splatnosťou. Na porovnanie francúzske orgány uvádzajú, že predchádzajúce vypísanie pôžičky zaručenej dlhopismi, ktoré sa uskutočnilo v roku 2004, sa vzťahovalo na dlhopisy so splatnosťou 15 rokov vo výške 580 miliónov EUR a viedlo k *spreadu* 8 bazických bodov nad *mid swap*. *Mid swap* je prostredná hodnota medzi poskytnutou sadzbou a sadzbou navrhnutou bankami v danom okamihu pre ich medzibankové swapy podľa splatnosti, to znamená pevná sadzba, ktorú je banka pripravená vymeniť spravidla za 6-mesačný Euribor. Táto sadzba predstavuje trhovú referenčnú sadzbu najmä pre emisie dlhopisov.
- (57) Vyhláška č. 81-501. V čase, keď francúzske orgány predložili svoj návrh, bola vykonávacou vyhláškou vyhláška č. 81-501 z 12. mája 1981, prijatá na účely vykonávania zákona zo 16. júla 1980 o pravidelnom penále ukladanom v správnych veciach a o výkone súdnych rozhodnutí právnickými osobami verejného práva a týkajúca sa „sekcie pre správy a štúdie“ Štátnej rady.
- (58) Štátna rada, 16. november 1998, prípad *Sille*: „Keďže v prvom rade ako rozhodli prví sudcovia, aj keď sa možno domáhať zodpovednosti aj bez zavinenia zo strany verejnej moci na základe zásady rovnosti občanov pred verejnými bremenami, v prípade, že opatrenie prijaté zákonným spôsobom spôsobí fyzickej alebo právnickej osobe osobitnú škodu určitej závažnosti, v tomto prípade tomu tak nie je, pretože p. *Sille* ako odborník na nehnuteľnosti nemohol nepoznať riziká, ktoré sú nevyhnutne spojené s uskutočňovaním realitného programu, akým je program, ktorý bol navrhnutý v tomto prípade a na uskutočnenie ktorého bolo potrebné najmä zmeniť a doplniť ustanovenia plánu zástavby a získať súhlas mestskej rady, pretože p. *Sille* iste obvykle počítal s možnosťou, že pri záporných výsledkoch verejnej ankety a odpore voči projektu obec od tohto projektu upustí; keďže vzal toto riziko na seba s plnou znalosťou veci, nemôže na podporu veci tvrdiť, že utrpel neobvyklú škodu a obec musí znášať nákladné dôsledky, ktoré pre ňu vyplývajú z upustenia od projektu.“
- (59) Štátna rada, 10. júla 1996, prípad *Meunier*: „Domnievajú sa, že z výberu alternatívy zriadiť obchod na takom mieste a z listu starostu o možných pohyboch pôdy vyplynulo, že dotknutý so znalosťou veci prijal riziká nestabilnosti pôdy, ktorým bol jeho podnik vystavený, vydal odvolací správny súd zvrchované rozhodnutie. Tým, že súd sa domnieva, že škoda vyplývajúca zo situácie, ktorej sa dotknutý vedome vystavoval, mu nezakladá nárok na náhradu škody, neobišiel predpisy upravujúce zodpovednosť osôb verejného práva.“
- (60) Podrobnejšie pozri v odôvodneniach 11 až 13 rozhodnutia o začatí konania.
- (61) Ú. v. EÚ C 155, 20.6.2008, s. 10.
- (62) Pozri bod 3.1.1.A tohto rozhodnutia.
- (63) Pozri poznámku pod čiarou č. 29.
- (64) Pozri poznámku pod čiarou č. 30.
- (65) Pozri odôvodnenie 110 rozhodnutia Ústavnej rady č. 2001-448 z 25. júla 2001: „So zreteľom na to, že hoci článok 61 mohol na základe článku 34 ústavy ustanoviť povinnosť povoliť v rozpočtovom zákone v lehote do troch rokov všetky záruky poskytované štátom, aby zabezpečil prehľadnosť jeho finančných záväzkov, sankcia za prípadnú neexistenciu povolenia nemôže spôsobiť neplatnosť dotknutých záruk; keďže takýto dôsledok by mohol porušiť rovnosť pred verejnými bremenami a v prípade osobitne závažnej škody vlastnícke právo; keďže celkovo z parlamentných prác vyplýva, že cieľom článku 61 je zabezpečiť informovanosť parlamentu o zárukách poskytovaných štátom a nie postihnúť neplatnosťou tie, ktoré boli poskytnuté v minulosti a neboli povolené v stanovených lehotách; keďže za týchto okolností článok 61 nie je v rozpore s ústavou.“
- (66) Odôvodnenie uvedené v predchádzajúcej poznámke pod čiarou.
- (67) Rozsudok Súdu prvého stupňa z 26. júna 2008, *SIC/Komisia*, T-442/03, Zb. 2008, s. II-1161, body 124 až 127). Pozri aj oznámenie o zárukách.

- (⁶⁸) Pozri odseky 62 až 68 oznámenia francúzskych orgánov z 23. januára 2008.
- (⁶⁹) Pozri poznámku pod čiarou č. 34.
- (⁷⁰) Bod 4.1.1.A písm. b) podbod 3 tohto rozhodnutia.
- (⁷¹) Pozri poznámku pod čiarou č. 39 rozhodnutia o začatí konania. Poznámka nie je uverejnená, ale bola spomenutá v správe za rok 1995.
- (⁷²) Túto časť komentára zverejnili zapisovatelia správy za rok 1995 (s. 219).
- (⁷³) Oznámenie francúzskych orgánov zaslané Komisii 9. septembra 2008.
- (⁷⁴) Pozri bod 5 prílohy k tomuto oznámeniu, v ktorom sa uvádzajú rôzne akty ako napríklad „list ministra alebo akýkoľvek iný základ“.
- (⁷⁵) Pripomeňme, že rozsudok o zrušení konkurzu pre nedostatok majetku bez sankcie po skončení súdneho konania prináša so sebou zákaz pre veriteľa opäť podať žalobu: o svoju pohľadávku teda definitívne prišiel.
- (⁷⁶) Pozri odôvodnenie 147 tohto rozhodnutia.
- (⁷⁷) Ustanovenia uplatniteľných právnych textov, zákona zo 16. júla 1980, vyhlášky z 20. mája 2008, ktorou sa nahrádza vyhláška z 12. mája 1981, a obežníka zo 16. októbra 1989, boli uvedené v časti tohto rozhodnutia týkajúcej sa opisu opatrenia.
- (⁷⁸) Pozri bod 3.1.1.B písm. a) podbod 1 tohto rozhodnutia, ktorý odkazuje na bod IV A 1, s. 19 – 20, listu francúzskych orgánov z 23. januára 2008.
- (⁷⁹) Ako totiž zdôrazňuje expert Komisie, ak sú prostriedky verejnej inštitúcie nedostatočné, dozorný orgán má obmedzené možnosti postarať sa o situáciu. Potrebné zdroje musia najprv pochádzať z existujúcich zdrojov vyčlenených na iné výdavky a nevyčlenených na splatenie dlhu. Potom môžu pochádzať z predaja majetku alebo zvýšenia sadzieb, ak tieto postupy pripadajú do úvahy. Verejná inštitúcia si tiež môže dojednať pôžičku. Ak však týchto niekoľko možností nepripadá do úvahy, zostáva iba riešenie grantu od štátu – akcionára.
- (⁸⁰) Pokiaľ neexistuje požiadavka nepretržitosti verejnej služby.
- (⁸¹) Správa experta, bod I.2.A.2, s. 18.
- (⁸²) Článok L. 620-1 Obchodného zákonníka.
- (⁸³) V článku L. 640-1 Obchodného zákonníka sa stanovuje: „Zavádza sa postup súdnej likvidácie dostupný každému dlžníkovi uvedenému v článku L. 640-2, ktorý sa nachádza v platobnej neschopnosti a v ktorého prípade nie je zjavne možné súdne vyrovnanie.“
- (⁸⁴) Majetok podniku La Poste sa preradil do nižšej kategórie zákonom z 11. decembra 2001, tzv. zákonom MURCEF. Tento zákon však ustanovuje, že „keď podmienky predaja alebo vkladu majetku ohrozujú riadne plnenie povinností zo strany podniku La Poste, ktoré má podľa zákona a iných právnych predpisov, alebo povinností prijatých v rámci jeho zmluvy o pláne reštrukturalizácie..., štát sa postaví proti predaju alebo vkladu alebo ich uskutočnenie podmieni tým, že sa nesmú dotknúť riadneho plnenia uvedených povinností“.
- (⁸⁵) Tarify za služby patriace do vyhradeného odvetvia schvaľuje ARCEP, poštový regulačný orgán. Tarify za služby patriace do globálneho odvetvia reguluje ARCEP.
- (⁸⁶) Pozri bod 4.1.1.A písm. b) podbod 3 tohto rozhodnutia.
- (⁸⁷) Pozri odsek 112 a 113 oznámenia francúzskych orgánov zaslaného 23. januára 2008.
- (⁸⁸) Pozri bod 4.1.1.A písm. b) podbod 3 tohto rozhodnutia.

- (⁸⁹) Podľa francúzskeho regulačného orgánu (ARCEP) pokrýva rozsah regulácie činnosti poštových služieb, ktoré zahŕňajú vyberanie, triedenie, zasielanie a doručovanie poštových zásielok v rámci pravidelných rozvážok. Nevzťahuje sa na doručovanie reklamných materiálov bez uvedeného adresáta, pochôdzok v mestách a expresnú dopravu.
- (⁹⁰) Pozri strategickú prezentáciu ročného plánu výkonnosti.
- (⁹¹) Viac podrobností o stanovisku francúzskych orgánov pozri najmä v bode 3.1.1.B. písm. a) podbode 2 tohto rozhodnutia.
- (⁹²) Odvolací správny súd, Lyon, 6. jún 1996, *Société fermière de Campoloro*, č. 95LY00935.
- (⁹³) P. Bon, pozri poznámku pod čiarou č. 37.
- (⁹⁴) Pozri poznámku pod čiarou č. 37.
- (⁹⁵) Pozri poznámku pod čiarou č. 34.
- (⁹⁶) Č. 57516/00.
- (⁹⁷) Série A č. 37.
- (⁹⁸) Pozri oznámenie zaslané 27. októbra 2009.
- (⁹⁹) Štátna rada, 29. december 2004, *Société d'aménagement des coteaux de Saint-Blaine*, č. 257804: odškodnenie za verejnoprospešné vecné bremená je možné vtedy, keď vlastník nesie osobitné a nadmerne veľké bremeno nad rámec sledovaného cieľa všeobecného záujmu.
Odvolací správny súd, Bordeaux 14. októbra 2003, pán a pani Claude X., č. 99BX01530: prerušenie automobilovej premávky na obecných cestách poškodených následkom zosuvu pôdy môže uviaznutému majiteľovi spôsobiť neobvyklú a osobitnú škodu. Správny sudca sa predovšetkým domnieva, že doba trvania škody (premávka bola prerušená na 7 mesiacov realizácie prác) spôsobuje neobvyklý charakter a osobitosť škody, ktorá presahuje bremená, ktoré môžu dvaja užívatelia verejnej cesty obvykle znášať, a v dôsledku toho musí byť nahradená.
Správny súd, Montpellier, 23. júna 1999, p. Van der Velden, č. 97-03716: definitívne uzavretie kempu z dôvodu veľkého povodňového rizika spôsobilo majiteľovi neobvyklú a osobitnú škodu, na základe ktorej má nárok na náhradu škody, pretože toto uzavretie spôsobilo ukončenie jedinej zárobkovej činnosti dotknutého a celkovú stratu živnosti.
- (¹⁰⁰) Pojem „právny omyl, ktorý môže mať právne účinky“, súvisí s teóriou fikcie. Podľa právnického slovníka Cornu je fikcia „aspekt – úmyselne alebo neúmyselne – vyplývajúci zo spojenia vonkajších príznakov, ktorými sa bežne prejavuje stav, funkcia (postavenie splnomocnenca, dediča, vlastníka...) a ktoré vyvolávajú domnienku, že osoba vyznačujúca sa týmito príznakmi je skutočne v tomto postavení alebo v tejto funkcii“. Teória fikcie je „pretoriónskou teóriou, v zmysle ktorej stačí obyčajná domnienka na to, aby nastali účinky voči tretím osobám, ktoré v dôsledku právneho omylu ignorovali realitu“. Teória fikcie sa používa v judikatúre a dokonca viedla k veľmi slávnym riešeniam (ESLP, 7. jún 2001, Kress). Používa sa v súkromnom práve v prípade, že je potrebné zabezpečiť, aby nastali právne účinky zmluvy, ktorej zmluvná strana sa plným právom spoľahla iba na domnienku. Môžeme uviesť aj príklad fiktívneho bydliska, alebo vo verejnom práve príklad štátnych úradníkov *de facto*, ktorých rozhodnutia môžu byť regulárne. Má tú výhodu, že uľahčuje dôkaz o existencii právneho charakteristického znaku alebo právneho účinku v prípade, že žiadny dokument výslovne a explicitne nepotvrdzuje jeho existenciu.
- (¹⁰¹) Rozlíšenie uskutočnené na základe rozpracovania tézy S. Carpi-Petita, *Právne nástupníctvo v správnom práve*, PUR, 2006.
- (¹⁰²) Vyplýva to z rozsudku z 15. júla 2002 (Úradný vestník Francúzskej republiky z 23. júla 2002), ktorým sa stanovujú pravidlá likvidácie *Université thématique d'Agén* (tematická univerzita v Agene), v ktorého článku 1 sa uvádza, že likvidátor má za úlohu „navrhnuť ministrovi zodpovednému za vysoké školstvo rozdelenie majetku, pohľadávok, dlhov a konečného likvidačného zostatku existujúceho po skončení likvidačného obdobia medzi univerzity Bordeaux I a Bordeaux IV.“

- (¹⁰³) — Vyhláška č. 53-404 z 11. mája 1953 o likvidácii *Caisse de compensation pour la décentralisation de l'industrie aéronautique* (Clearingová pokladnica pre decentralizáciu leteckého priemyslu), Úradný vestník Francúzskej republiky, 12. mája 1953, článok 3: „podľa článku 7 uvedenej vyhlášky z 24. mája 1938 sa zariadenia a vybavenie patriace pokladnici, ako aj čiastky, ktoré budú po vyrovnaní dlhu použiteľné, stanú vlastníctvom štátu“ (tu je zjavné, že zostatok je kladný).
- Vyhláška č. 75-926 zo 6. októbra 1975 o zrušení *Bourse d'échanges de logements* (Burza výmeny bytov), článok 2: peňažné prevody na účely splatenia dlhov v rámci vymáhania dlhov a likvidácie majetku burzy na výmenu bytov, ako aj v relevantných prípadoch žaloby tak navrhovateľa, ako aj odporcu, ktoré sa jej týkajú, budú spadať pod právomoc ministra hospodárstva a financií. Účtovanie sa bude vykonávať na osobitnom účte štátnej pokladnice 904.14 s názvom „Likvidácia verejných inštitúcií štátu, pomocných organizácií verejnej správy alebo profesijných organizácií a rôzne iné likvidácie“.
- Vyhláška č. 81-1009 z 12. novembra 1981 o zrušení vzdelávacej inštitúcie *Institut Auguste Comte pour l'étude des sciences et de l'action* (Inštitút teoretických a empirických štúdií Augusta Comta): prípadná likvidačná dividenda je vyhradená štátu.
- Vyhláška č. 83-1185 z 27. decembra 1983, ktorým sa ruší verejná inštitúcia zodpovedná za územný plánovanie nového mesta *Lille-Est*: „aktíva a pasíva verejnej inštitúcie pre územné plánovanie nového mesta *Lille-Est* sa k tomuto dátumu prevedú na mestskú samosprávu *Lille* za podmienok stanovených v uvedenom dohovore z 5. decembra 1983, s výnimkou majetku vymenovaného v prílohe k tejto vyhláške, ktorý sa prevedie na inštitút výskumu v oblasti dopravy.“
- Vyhláška č. 83-1263 z 30. decembra 1983 o zrušení *Service national d'examen des permis de conduire* (Štátneho úradu na overovanie vodičských preukazov): transakcie sa zaznamenávajú na osobitnom účte štátnej pokladnice „likvidácia verejných inštitúcií“.
- Vyhláška č. 87-590 z 30. júna 1987, ktorou sa stanovujú podmienky likvidácie *Centre mondial informatiques et ressources humaines* (Svetové centrum pre informatiku a ľudské zdroje), článok 1: „od 1. júla 1987, dátumu zrušenia *Centre mondial informatiques et ressources humaines* – CMIRH, sa hnuteľný majetok a práva a povinnosti tejto inštitúcie prevádzajú na štát.“
- Vyhláška zo 17. novembra 1987 o zrušení *Centre d'études des systèmes et technologies avancées*, CESTA (Stredisko pre výskum vyspelých systémov a technológií) (Úradný vestník Francúzskej republiky z 18. novembra 1987) a vyhláška č. 87-1167 z 31. decembra 1987, ktorou sa stanovujú podmienky jeho likvidácie, článok 1: „majetok, práva a povinnosti *Centre d'études des systèmes et technologies avancées* sa prevádzajú na štát počnúc 1. januárom 1988, dátumom zrušenia tejto inštitúcie.“
- Rozsudok z 28. septembra 1988, ktorým sa stanovujú podmienky ukončenia likvidácie *Agence de l'informatique* (Agentúra pre informatiku) (Úradný vestník Francúzskej republiky z 23. decembra 1988): likvidačné úkony zabezpečuje minister priemyslu a územného plánovania.
- Vyhláška č. 93-775 z 26. marca 1993 o zrušení verejnej inštitúcie nazývanej *Musée de la Poste* (poštové múzeum) (Úradný vestník Francúzskej republiky, 30. marca 1993): prevod práv a povinností na podnik *La Poste*.
- Vyhláška z 26. decembra 1996 o zrušení verejnej inštitúcie *Caisse française des matières premières* (Francúzska poisťovňa surovín) (Úradný vestník Francúzskej republiky z 29. decembra 2006): „majetok, práva a povinnosti tejto inštitúcie sa prevádzajú na štát“.
- Vyhláška č. 97-882 z 26. septembra 1997 o likvidácii verejnej inštitúcie *Centre de conférences international de Paris* (Medzinárodné konferenčné centrum v Paríži): likvidačný zostatok sa prevedie na štát.
- Vyhláška č. 99-1151 z 29. decembra 1999 o zrušení verejnej inštitúcie *Musée national de la Légion d'honneur* (Národné múzeum Radu Čestnej légie), článok 2: „úlohy, ako aj majetok, práva a povinnosti tejto verejnej inštitúcie sa od tohto dátumu prevádzajú na *Ordre national de la légion d'honneur*“.
- Vyhláška č. 2000-1126 z 22. novembra 2000 o prevode likvidačného zostatku z verejnej inštitúcie pre územné plánovanie nového mesta *Vaudreuil*: likvidačný zostatok sa prevádza do štátneho rozpočtu a v článku 2 sa spresňuje, že „práva a povinnosti plynúce z činnosti inštitúcie alebo počas obdobia likvidácie, ktoré na konci likvidačného obdobia nie sú známe, sa prevedú na štát“.
- Vyhláška č. 2001-1383 z 31. decembra 2001 o zrušení verejnej inštitúcie pre územné plánovanie brehov rieky *Etang de Berre*: v článku 6 sa uvádza, že vyhláškou sa určí prevod na štát aktívnych a pasívnych položiek existujúcich po uzavretí likvidačného účtu, ako aj práv a povinností plynúcich z činnosti alebo počas likvidačného obdobia, ktoré na konci tohto obdobia nie sú známe. Vyhláškou č. 2004-234 zo 17. marca 2004 o rôznych ustanoveniach týkajúcich sa likvidácie verejnej organizácie pre územné plánovanie brehov rieky *Etang de Berre* sa prenášajú na štát „spory vzniknuté v súvislosti s činnosťou“.
- Vyhláška z 29. apríla 2004 o zrušení zmiešaného syndikátu pre rozvoj priemyselnej a prístavnej zóny v *Eure-Calvados* (Úradný vestník Francúzskej republiky zo 6. mája 2004), článok 4: „finančné záväzky existujúce ku dňu likvidácie syndikátu sa rozdelia medzi jeho členov v súlade s jeho stanovami“.

(¹⁰⁴) S. Carpi-Petit, *Právne nástupníctvo v správnom práve*, PUR, 2006.

- (105) — Rozsudok z 24. februára 2004 o zrušení kamenno-uhoľných baní *Houillères de bassin du centre et du Midi* (Úradný vestník Francúzskej republiky z 28. februára 2004): prevod činností, majetku, práv a povinností na *Charbonnage de France*.
- Nariadenie č. 59-80 zo 7. januára 1959 o reorganizácii daňových tabakových a zápalkových monopolov: zriadenie verejnej inštitúcie SEITA s dotáciou.
 - Vyhláška č. 65-116 zo 17. decembra 1965 o zoskupení *Régie autonome des pétroles a Bureau de recherches de pétrole*: „všetok majetok, všetky práva a povinnosti *Régie autonome des pétroles a Bureau de recherches de pétrole* sa automaticky prevádzajú na *Entreprise de recherches et d'activités pétrolières*.“
 - Vyhláška č. 67-796 o zoskupení *Mines domaniales de potasse d'Alsace a Office national industriel de l'Azote*, článok 2: „všetok majetok, práva a povinnosti zoskupenia *Mines domaniales de potasse d'Alsace a Office national industriel de l'azote* sa automaticky prevádza na podnik *Entreprise minière et chimique*.“
 - Vyhláška č. 68-369 zo 16. apríla 1968 o zlúčení *Houillères du bassin du centre et du midi*: „všetok majetok, všetky práva a povinnosti takto zrušených kamenno-uhoľných baní sa automaticky prevádzajú na *Houillères du bassin du centre et du midi*.“
 - Vyhláška č. 69-69 z 24. januára 1969 o prevode ORTF: „od 1. januára 1969 sa hnutelný a nehnuteľný majetok, práva a povinnosti *Office de coopération radiophonique* prevádzajú na ORTF“.
 - Vyhláška č. 93-1176 z 13. októbra 1993 o zrušení verejnej inštitúcie *Opéra de la Bastille*, článok 2 „majetok, práva a povinnosti verejnej inštitúcie *Opéra de la Bastille* sa prevádzajú na verejnú inštitúciu *Parc de La Villette*.“
 - Vyhláška č. 2000-1294 z 26. decembra 2000 o zrušení verejnej inštitúcie pre územné plánovanie nového mesta Evry a prevode jej práv a povinností na agentúru *Agence foncière et technique de la région parisienne*, článok 2: „aktíva a pasíva *Etablissement public chargé de l'aménagement de la ville nouvelle d'Evry* sa k tomuto dátumu prevádzajú na *Agence foncière et technique de la région parisienne*“ ... „preberá na seba všetky práva a povinnosti súvisiace s činnosťou, ktorú vykonáva verejná inštitúcia.“
 - Vyhláška č. 2004-103 z 30. januára 2004 o *Ubifrance*, francúzskej agentúre pre medzinárodný rozvoj podnikov: „prevod na *Ubifrance* ... práv, povinností a nehnuteľného a hnutelného majetku podniku *Centre français du commerce extérieur*“.
 - Zákon č. 2004-105 z 3. februára 2004 o zriadení agentúry *Agence nationale pour la garantie des droits des mineurs*, článok 6: „S výhradou zrušenia združenia s názvom *Association nationale de gestion des retraités des Charbonnages de France et des Houillères de bassin ainsi que de leurs ayants droit* sa uznesením jeho valného zhromaždenia prevádzajú majetok, práva a povinnosti tohto združenia *Agence nationale pour la garantie des droits des mineurs*.“
 - Vyhláška č. 2004-186 z 26. februára 2004 týkajúca sa zriadenia univerzity *Université en sciences des organisations et de la décision Paris-Dauphine* „majetok, práva a povinnosti univerzity *Université Paris IX* sa prevádzajú na *Université Paris-Dauphine*.“
- (106) — Zákon č. 80-495 z 2. júla 1980 o zmene štatútu služby priemyselného tabakového a zápalkárskeho podniku: článok 2 „majetok podniku priemyselnej a obchodnej povahy *Service d'exploitation industriel des tabacs et allumettes* sa vkladá do spoločnosti zriadenej týmto zákonom podľa pravidiel stanovených príslušným orgánom.“
- Pozri aj vyhlášku č. 80-1025 z 19. decembra 1980 o vkladoch vo forme majetku, práv a povinností inštitúcie *Caisse nationale des marchés de l'Etat, des collectivités et établissements publics* do spoločnosti CEPME.
 - Zákon č. 88-50 z 18. januára 1988 o zlúčení inštitúcie *Caisse nationale de crédit agricole*, článok 1: „Majetok inštitúcie *Caisse nationale de crédit agricole* a majetok fondu *Fonds commun de garantie* sa prevádzajú na spoločnosť ustanovenú v prvom odseku tohto článku, ktorá je majiteľom všetkých práv a povinností inštitúcií *Caisse nationale* a *Fonds commun de garantie* vrátane súvisiacich záruk a zaistení.“
 - Vyhláška z 19. apríla 1989, ktorou sa povoľuje inštitúcii *Centre d'études des systèmes d'information des administrations* vykonať vklad vo forme všetkého svojho majetku, práv a povinností na akciovú spoločnosť *Cesia* a o zrušení tejto inštitúcie.
 - Zákon č. 92-665 zo 16. júla 1992 o prispôbení právnych predpisov v oblasti poistenia a poskytovania úverov európskemu jednotnému trhu: vklad do akciovej spoločnosti všetkého majetku, práv a povinností podniku so statusom EPIC *Caisse nationale de prévoyance*.
 - Vyhláška č. 2001-1213 z 19. decembra 2001, ktorou sa verejnej inštitúcii štátu s názvom *Agence pour la diffusion de l'information technologique* povoľuje uskutočniť vklad jej majetku do akciovej spoločnosti s rovnakým názvom, o zrušení tejto verejnej inštitúcie a o presune tejto spoločnosti do súkromného sektora.
- (107) — Možno sa odvolať na príklad operácie zrušenia inštitúcie *Caisse nationale des marchés de l'Etat, des collectivités et établissements publics*: vyhláškou č. 80-1025 z 19. decembra 1980 sa stanovuje, že majetok, práva a povinnosti verejnej inštitúcie sa vkladajú do akciovej spoločnosti (CEPME) a verejná inštitúcia dostáva výmenou za to akcie. Ďalej sa vyhláškou č. 80-1076 z 23. decembra 1980 ruší verejná inštitúcia a jej majetok sa prevádza na štát. Rovnaký mechanizmus sa zavádza na účely zrušenia inštitúcie *Agence pour la diffusion de l'information technologique* (vyhláška č. 2001-1213 z 19. decembra 2001).

- (¹⁰⁸) „Verejné inštitúcie“, J-cl. admi. fasc. 135, 2007.
- (¹⁰⁹) Napríklad zákon č. 80-495 z 2. júla 1980 o transformácii inštitúcie *Service d'exploitation des tabacs et allumettes* na štátnu spoločnosť; zákon č. 96-660 z 26. júla 1996 o štátnom podniku *France Télécom*, článok 1: „Právnická osoba verejného práva *France Télécom* uvedená v článku 1 sa mení od 31. decembra 1996 na štátny podnik s názvom *France Télécom*, v ktorom štát priamo vlastní viac ako polovicu základného imania“; „Majetok, práva a povinnosti právnickej osoby verejného práva *France Télécom* sa automaticky prevádzajú k 31. decembru 1996 na štátny podnik *France Télécom*“. Tento postup je zjavne jediným postupom, o ktorom sa dá uvažovať v prípade, že sa úrad štátu s dodatkovým rozpočtom „transformuje“ na spoločnosť podľa súkromného práva. Zákon č. 93-1419 z 31. decembra 1993 o *Imprimerie nationale*, článok 1: „Všetky práva, všetok majetok a všetky povinnosti štátu spojené s inštitúcie poslaním služieb, na ktoré sa vzťahuje dodatkový rozpočet inštitúcie *Imprimerie nationale*, sa vkladajú do štátnej spoločnosti s názvom *Imprimerie nationale*“; novšie článok 78 pozmeňujúceho rozpočtového zákona na rok 2001, č. 2001-1276 z 28. decembra 2001, ktorým sa úrad v pôsobnosti štátu DCN transformuje na akciovú spoločnosť a zároveň sa do spoločnosti vkladajú práva, majetok a povinnosti štátu týkajúce sa služby.
- (¹¹⁰) Rovnaký postup uplatnil v prípade ADP zákon č. 2005-357 z 20. apríla 2005 o letiskách, článok 1: „Verejná inštitúcia *Aéroports de Paris* sa transformuje na akciovú spoločnosť. Táto transformácia nemá za následok ani vytvorenie novej právnickej osoby, a nemá ani následok na právnu úpravu, ktorej podliehajú zamestnanci.“
- (¹¹¹) G. Cornu, *Vocabulaire juridique* (Právnický slovník), PUF.
- (¹¹²) Pozri S. Carpi-Petit, *Právne nástupníctvo v správnom práve*, uvedené vyššie, s. 207.
- (¹¹³) Pozri poznámku pod čiarou č. 61.
- (¹¹⁴) Rozsudok Súdu prvého stupňa, *EPAC/Komisia*, spojené veci T-204/97 a T-270/97, Zb. 2000, s. II-2267, body 80 a 81).
- (¹¹⁵) Finančný rating je záväzným návodom na financovanie podnikov na kapitálových trhoch; okrem iného sa čoraz častejšie používa ako odporúčanie pre bankové pôžičky. V tejto súvislosti pozri poznámku pod čiarou č. 46 rozhodnutia o zaatí konania.
- (¹¹⁶) Ide o Standard & Poor's a Fitch, dve najvýznamnejšie svetové ratingové agentúry.
- (¹¹⁷) Výňatok z „International Postal Entities: Influence of government support on ratings“ Standard and Poor's, 22. november 2004: „La Poste's legal status, which ensures a last-recourse sovereign guarantee, confers the ultimate statutory guarantee of the Republic of France on its obligations“.
- (¹¹⁸) Výňatok z „Ratings direct“ týkajúci sa podniku La Poste, S & P, 3. apríl 2007, originál v angličtine.
- (¹¹⁹) Pozri bod 1.2 druhú a štvrtú zarážku oznámenia o zárukách.
- (¹²⁰) Pozri článok *Fitch potvrdzuje rating „AA“ udelený podniku La Poste*, Fitch Ratings, Paríž/Londýn, 4. september 2009.
- (¹²¹) Pozri odôvodnenie 2 tohto rozhodnutia.
- (¹²²) Výňatok z „International Postal Entities: Influence of government support on ratings“. Standard and Poor's, 22. november 2004: „Category 2: notching down with respect to the state owner's ratings. The second category includes those entities that, while autonomous in their operations, are largely public-policy-based institutions, still in receipt of substantial direct or indirect financial backing from the State. There is, however, a high level of uncertainty surrounding the level and/or timeliness of this state support. A top-down approach that assumes notching down from the sovereign rating by up to two categories (six notches) applies to such postal entities. La Poste and Poste Italiane currently fall within this category“.
- (¹²³) Výňatok z „International Postal Entities: Influence of government support on ratings“. Standard and Poor's, 22. november 2004: „Unlike the credit quality of companies that operate in a commercial manner at arm's length from the government, like SingPost, Deutsche Post or TPG, a major factor underpinning La Poste's robust credit quality is its extremely strong State support. La Poste's legal status confers the ultimate statutory guarantee of the Republic of France (AAAA/Stable/A-1+) on its obligations“.
- (¹²⁴) Posledné zníženie ratingovej známky podniku La Poste sa uskutočnilo 21. januára 2009, krátko po tom, čo prezident Francúzskej republiky oznámil transformáciu podniku La Poste na akciovú spoločnosť: ratingová známka podniku La Poste sa znížila na A+, čo ešte raz potvrdzuje, že za inak nezmenených okolností právne postavenie La Poste ako verejného subjektu má skutočne veľký vplyv na rating.

- (125) Výňatok z „Ratings direct“ týkajúci sa podniku La Poste, S & P, 3. apríl 2007: „S & P continues to follow a top-down rating methodology for La Poste – which allows for a government supported entity to be rated by up to two categories below the sovereign- as we expect the French state to remain La Poste's 100 % shareholder in the medium term. The ratings nevertheless already factor in the long-term likelihood of a change in the group's capital structure, which would require a change in its current *établissement public* legal status and result in the loss of the state's ultimate guarantee on LP's financial obligations, the elimination of which was recently recommended by the European Commission“.
- (126) Výňatok z „Ratings direct“ týkajúci sa podniku La Poste, S & P, 3. apríl 2007: „The EC recently recommended that the French government end this guarantee by year-end 2008, which they believe provides La Poste with more favorable financing conditions than its competitors in a market in the process of being liberalized. The ratings on La Poste were unaffected by this recommendation since we consider that a change in La Poste's status would not necessarily reflect a decrease in the strong state support that underpins La Poste's ratings and that has been reaffirmed by recent government decisions“.
- (127) Výňatok z „ADP news“ z 21. januára 2009: „S & P lowers ratings on La Poste with negative Outlook“ ... „The announced legal status and ownership change will give the company a greater autonomy from the government, which is why its rating has a four-notch differential with the rating on the Republic of France, rated AAA/A-1 + with a „stable“ outlook. S & P's „negative“ outlook reflects concerns that the changes in the company's legal status and ownership, likely to take place in the next two years as part of a capital hike, could pressure the ratings. These initiatives could limit the government's ability to provide the postal operator with exceptional support without improving its standalone profile in the short term, as the capital hike should not decrease La Poste's debt relative to its cash generation“.
- (128) Pozri odsek 197 pripomienok Francúzska zaslaných 23. januára 2008.
- (129) „Rating Government-Related Entities: A Primer“. Standard and Poor's. 14. jún 2006.
- (130) Pozri aj „Ratings direct“ týkajúci sa La Poste, S & P, 3. apríla 2007: „The entities' credit standing is linked to that of the government, but ratings can be notched down from those on the State by up to two categories as the financial links between these companies and the state may be increasingly subject to change in the medium or long term“ ... (Podpisové oprávnenie subjektov je spojené s podpisovým oprávnením vlády, ale ratingy sa môžu znížiť o dve triedy, pokiaľ sa finančné väzby medzi uvedeným podnikom a štátom môžu strednodobo alebo dlhodobo vyvíjať).
- (131) Výňatok z „Ratings direct“ týkajúci sa La Poste, S & P, 3. apríla 2007: „In 1991, La Poste became an independent publicly owned entity with Etablissement Public status, which ensures La Poste an ultimate State guarantee on its obligations, but not a timely and explicit guarantee as reflected by the rating differentiation between La Poste and the Republic of France“.
- (132) Výňatok z „Ratings direct“ týkajúci sa La Poste, S & P, 3. apríla 2007: „The EC recently recommended that the French government end this guarantee by year-end 2008, which they believe provides La Poste with more favorable financing conditions than its competitors in a market in the process of being liberalized. The ratings on La Poste were unaffected by this recommendation since we consider that a change in La Poste's status would not necessarily reflect a decrease in the strong state support that underpins La Poste's ratings and that has been reaffirmed by recent government decisions“.
- (133) Výňatok z „Ratings direct“ týkajúci sa La Poste, S & P, 3. apríla 2007: „A change in the group's ownership structure would lead Standard and Poor's to shift to a bottom-up rating approach, focusing more on La Poste's stand-alone business and financial profiles. This rating approach may not necessarily translate into rating changes given the expected improvement in La Poste's stand-alone situation in the coming years“ (Zmena v štruktúre vlastníctva skupiny by agentúru Standard and Poor's viedla k tomu, že by prešla k vzostupnej ratingovej stratégii s väčším zameraním sa na vlastný komerčný a finančný profil podniku La Poste. Táto ratingová stratégia by sa nevyhnutne neprejavila zmenou ratingu s ohľadom na očakávané zlepšenie skutočnej situácie podniku La Poste v nadchádzajúcich rokoch).
- (134) Výňatok z „Ratings direct“ týkajúci sa La Poste, S & P, 3. apríla 2007: „The ratings on La Poste could be downgraded, however, if state backing for the company were to weaken“ (ratingy podniku La Poste by sa však mohli znížiť, keby sa znížila podpora štátu pre tento podnik).
- (135) Pozri bod 3.2.1.D tohto rozhodnutia a časť V.4 pripomienok francúzskych orgánov predložených 23. januára 2008.
- (136) Časť V 4 a) pripomienok Francúzska zaslaných 23. januára 2008.
- (137) Pozri odsek 186 pripomienok Francúzska zaslaných 23. januára 2003.
- (138) Pozri tabuľku 1 v článku „Ratings direct“ týkajúcom sa podniku La Poste, S & P, 3. apríla 2007.
- (139) Výňatok z „International Postal Entities: Influence of government support on ratings“, Standard and Poor's, 22. november 2004: „Unlike the credit quality of companies that operate in a commercial manner at arm's length from the government, like SingPost, Deutsche Post or TPG, a major factor underpinning La Poste's robust credit quality is its extremely strong State support. La Poste's legal status confers the ultimate statutory guarantee of the Republic of France (AAAA/Stable/A-1+) on its obligations“.
- (140) Pozri odsek 196 pripomienok Francúzska zaslaných 23. januára 2008.

- (¹⁴¹) Pozri odseky 198 – 200 pripomienok Francúzska zaslaných 23. januára 2008.
- (¹⁴²) „International Postal Entities: Influence of government support on ratings“, Standard and Poor's, 22. november 2004.
- (¹⁴³) Výňatok z „Ratings direct“ týkajúci sa La Poste, S & P, 3. apríl 2007: „The ratings nevertheless already factor in the long-term likelihood of a change in the group's capital structure, which would require a change in its current *établissement public* legal status and result in the loss of the state's ultimate guarantee on LP's financial obligations, the elimination of which was recently recommended by the European Commission“. Na druhej strane zistené slabé stránky podniku La Poste zahŕňajú: „Likely capital structure change at company or bank level in the long term“.
- (¹⁴⁴) *Mid swap* je stredná hodnota medzi ponúknutou sadzbou a sadzbou navrhovanou bankami v danom okamihu pre ich medzibankové operácie podľa splatnosti, t. j. pevná sadzba, ktorú je banka ochotná vymeniť za spravidla 6-mesačný Euribor. Táto sadzba je referenčnou trhovou sadzbou najmä pre emisie dlhopisov.
- (¹⁴⁵) Rozsudok Súdneho dvora zo 14. februára 1990, *Francúzsko/Komisia*, „Boussac“, C-301/87, Zb. s. I-307, bod 33.
- (¹⁴⁶) Rozsudok Súdu prvého stupňa z 11. marca 2009, *TF1/Komisia*, T354/05, Zb. s. II-113, body 166 a 167.
- (¹⁴⁷) Osobitne vo svojom rozhodnutí EDF (odsek 57 rozhodnutia Komisie 2005/145/ES zo 16. decembra 2003 týkajúceho sa štátnej pomoci, ktorú Francúzsko poskytlo spoločnosti EDF a odvetviu výroby elektriny a plynárenstva, Ú. v. EÚ L 49, 22.2.2005, s. 9) sa Komisia domnievala, že „fakt, že spoločnosť nemôže byť vystavená konkurznému konaniu alebo súdnej likvidácii, a teda nemôže zbankrotovať, je interpretovateľný ako všeobecná štátna záruka vzťahujúca sa na záväzky spoločnosti ako celok. Takáto záruka nemôže byť predmetom žiadneho odmeňovania podľa pravidiel trhu. Táto záruka, ktorej krytie nie je obmedzené ani časovo, ani finančne, predstavuje štátnu pomoc.“
- (¹⁴⁸) Pozri oznámenie o zárukách bod 2.1 tretí odsek.
- (¹⁴⁹) Ú. v. ES L 15, 21.1.1998, s. 14.
- (¹⁵⁰) Pozri napríklad rozhodnutie 2005/145/ES.
- (¹⁵¹) Pozri najmä bod 1.5 oznámenia o zárukách, ktoré potvrdzuje zásadu neutrality, ako aj bod 1.2, v ktorom sa vysvetľuje, že štátna záruka môže vyplývať z jednoduchej skutočnosti, akou je právna forma (druhá a štvrtá zarážka tohto bodu).
- (¹⁵²) Vec E 10/2000, *Anstaltslast und Gewährträgerhaftung*, bod 5 návrhu prospešných opatrení z 8. mája 2001. Dostupný na internetovej stránke Komisie: http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/comp-2000/e010-00-1.pdf
- (¹⁵³) Pozri rozhodnutie 2005/145/ES.
-

ROZHODNUTIE KOMISIE

z 26. februára 2010

o štátnej pomoci C 9/09 (ex NN 49/08; NN 50/08 a NN 45/08), ktorú Belgické kráľovstvo, Francúzska republika a Luxemburské veľkovevodstvo poskytli skupine Dexia SA

[oznámené pod číslom K(2010) 1180]

(Iba francúzske znenie je autentické)

(Text s významom pre EHP)

(2010/606/EÚ)

EURÓPSKA KOMISIA,

(3) Oznámeniami z 9., 13. a 17. októbra 2008 príslušné členské štáty informovali Komisiu o poskytnutí záruky.

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 108 ods. 2 prvý pododsek,

so zreteľom na Dohodu o Európskom hospodárskom priestore, a najmä na jej článok 62 ods. 1 písm. a),

(4) Oznámeniami z 2., 13. a 14. októbra 2008 sa príslušné členské štáty zaviazali predložiť Komisii do šiestich mesiacov od 3. októbra 2008 plán na reštrukturalizáciu skupiny Dexia a pritom zohľadniť opatrenia prijaté 3. a 9. októbra 2008.

po vyzvaní zainteresovaných strán, aby predložili pripomienky v súlade s uvedenými ustanoveniami⁽¹⁾,

keďže:

(5) Listovou zásielkou z 8. a 13. októbra a v úsilí o transparentnosť BNB informovala Komisiu o podpore pri zvyšovaní likvidity („Liquidity Assistance“), ktorú poskytla banka BNB v spolupráci s Banque de France pre dočasné problémy s likviditou skupiny Dexia. Banka BNB informovala Komisiu o sumách čerpaných na túto operáciu.

I. POSTUP

1.1. NÚDZOVÉ OPATRENIA V PROSPECH SKUPINY DEXIA

(1) Belgické, francúzske a luxemburské orgány (ďalej len „príslušné členské štáty“) 30. septembra 2008 verejne oznámili zvýšenie kapitálu opísaného v oddiele 3.1 tohto rozhodnutia (ďalej len „zvýšenie kapitálu“). Dňa 9. októbra 2008 príslušné členské štáty oznámili poskytnutie záruky opísanej v oddiele 3.2 (ďalej len „záruka“).

(2) Oznámeniami z 1. a 2. októbra 2008, ktoré Komisia zaevidovala v ten istý deň, orgány príslušných členských štátov informovali Komisiu o opatreniach, ktoré prijali v rámci zvýšenia kapitálu. Komisia potom dostala listy odôvodňujúce naliehavosť opatrení prijatých príslušnými členskými štátmi v rámci zvýšenia kapitálu:

— list od Banque nationale de Belgique (Národná banka Belgicka, ďalej len „BNB“), doručený 1. októbra 2008,

— list od Banque de France (Národná banka Francúzska), doručený 2. októbra 2008,

— list od Commission luxembourgeoise de surveillance des services financiers (Luxemburská komisia pre dohľad nad finančnými službami, ďalej len „CSSF“), doručený 10. októbra 2008.

(6) Dňa 14. novembra 2008 francúzsky a belgický štát verejne oznámili poskytnutie záruky týkajúcej sa finančných produktov dcérskej spoločnosti skupiny Dexia – Financial Security Assurance (FSA) (ďalej len „opatrenie FSA“).

1.2. PRVÉ ROZHODNUTIE KOMISIE: NENAMIETANIE PROTI NÚDZOVÝM OPATRENIAM

(7) Rozhodnutím z 19. novembra 2008⁽²⁾ sa Komisia rozhodla nevzniesť námietky voči podpore pri zvyšovaní likvidity a voči záruke príslušných členských štátov, pokiaľ ide o niektoré prvky pasív skupiny Dexia. Komisia sa totiž domnievala, že tieto opatrenia boli zlučiteľné s vnútorným trhom na základe článku 107 ods. 3 písm. b) ZFEÚ⁽³⁾ ako pomoc na záchranu podniku v ťažkostiach, a povolila tieto opatrenia na obdobie šiestich mesiacov od 3. októbra 2008, pričom spresnila, že po uplynutí tohto obdobia by mala prehodnotiť pomoc ako štrukturálne opatrenie.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 181, 4.8.2009, s. 42.

⁽²⁾ Pozri poznámku pod čiarou č. 1.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ C 115, 9.5.2008, s. 91.

- (8) Rozhodnutím z 19. novembra 2008 sa tiež výslovne ustanovilo, že ďalšie opatrenia pomoci sa budú skúmať samostatne v rámci ďalšieho rozhodnutia.

1.3. SŤAŽNOSŤ TRETEJ STRANY NA DOMNELÚ ŠTÁTNU POMOC PRIJATÚ SKUPINOU DEXIA

- (9) Listovou zásielkou doručenu 6. novembra 2008 bola Komisii podaná sťažnosť na údajnú neoprávnenú štátnu pomoc v prospech skupiny Dexia. Túto sťažnosť podal konkurent banky Dexia Banque Belgique (ďalej len „DBB“) a osobitne sa zameriava na zvýšenie kapitálu o tri miliardy EUR poskytnuté belgickými orgánmi a belgickými akcionármi skupiny Dexia, ako aj na záruku poskytnutú belgickým štátom na medzibankové a podobné pôžičky v prospech skupiny Dexia.
- (10) Komisia odovzdala nedôvernú verziu formulára na podanie sťažnosti a k nej priložených dokladov belgickým orgánom listovou zásielkou z 13. novembra 2008. Belgické orgány oznámili Komisii svoje pripomienky k sťažnosti listovou zásielkou 19. novembra 2008.

1.4. PREDĽŽENIE PLATNOSTI OPATRENÍ A PLÁN NA REŠTRUKTURALIZÁCIU SKUPINY DEXIA

- (11) V súlade so svojimi záväzkami orgány príslušných členských štátov oznámili Komisii plán na reštrukturalizáciu (ďalej len „pôvodný plán na reštrukturalizáciu“) skupiny Dexia jednotlivo 16., 17. a 18. februára 2009. Doplnujúce informácie k pôvodnému plánu na reštrukturalizáciu boli postupne predložené 27. februára a 3., 5., 6., 7., 8. a 9. marca 2009.
- (12) Okrem toho v rámci tohto pôvodného plánu na reštrukturalizáciu orgány príslušných členských štátov požiadali Komisiu o povolenie predĺžiť mechanizmus záruky až do termínu ustanoveného dohodou o záruke, teda do 31. októbra 2009, a udržať preferenčnú sadzbu odmeny vo výške 25 základných bodov uvedenej záruky na dlhopy na celý mesiac. Od Komisie sa okrem toho požadovalo, aby potvrdila, že v prípade predĺženia záruky po októbri 2009 (až do októbra 2010) bude toto predĺženie zlučiteľné so spoločným trhom.
- (13) Na druhej strane belgická vláda tiež preventívne požiadala o predĺženie možnosti pre skupinu Dexia využiť podporu BNB pri zvyšovaní likvidity až do 31. októbra 2009.

- (14) Napokon belgická a francúzska vláda oznámili Komisii zavedenie opatrenia FSA, ktoré bolo verejne oznámené 14. novembra 2008.

1.5. DRUHÉ ROZHODNUTIE KOMISIE: ZAČATIE KONANIA VO VECI FORMÁLNEHO ZISŤOVANIA

- (15) Listom z 13. marca 2009 Komisia informovala belgické, francúzske a luxemburské orgány o svojom rozhodnutí začať konanie ustanovené v článku 108 ods. 2 ZFEÚ voči celej pomoci priznanej skupine Dexia⁽⁴⁾. V liste sa však spresňuje, že v záujme toho, aby sa umožnil rýchly predaj FSA, Komisia nevzniesla námietku voči niektorým aspektom opatrenia FSA, ktoré sa pokladajú za zlučiteľné s vnútorným trhom podľa článku 107 ods. 3 písm. b) ZFEÚ. V liste sa napokon spresňuje, že záruka príslušných členských štátov v prospech skupiny Dexia platná až do 30. októbra 2009 by sa mohla pokladať za zlučiteľnú s jednotným trhom podľa článku 107 ods. 3 písm. b) ZFEÚ až do konečného rozhodnutia Komisie umožňujúceho ukončiť konanie vo veci formálneho zisťovania.
- (16) Rozhodnutie Komisie o začatí konania bolo uverejnené v Úradnom vestníku Európskej únie. Komisia vyzvala zainteresované strany, aby predložili svoje pripomienky k uvedenej pomoci⁽⁵⁾.
- (17) Komisia v tejto veci nedostala od zainteresovaných strán žiadne pripomienky.
- (18) Pokiaľ ide o otázky spojené s opatrením FSA (valorizácia aktív, ktorých sa týka opatrenie, a odmena za opatrenie), Komisia sa opiera o odbornú analýzu externých expertov, ktorí majú uzatvorenú zmluvu s Komisiou (Oliver Wyman).

1.6. TRETIÉ ROZHODNUTIE KOMISIE: PREDĽŽENIE ZÁRUKY

- (19) Keďže platnosť dohody o záruke uzatvorenej medzi skupinou Dexia a príslušnými členskými štátmi sa mala skončiť 31. októbra 2009, príslušné členské štáty oznámili Komisii 27. októbra 2009 predĺženie platnosti dohody o záruke až do 28. februára 2010 pod podmienkou niektorých úprav. Informácie o zmenách dohody o záruke boli oznámené Komisii 10. septembra, 8. októbra a 27. októbra 2009.

⁽⁴⁾ Pozri poznámku pod čiarou č. 1.

⁽⁵⁾ Pozri poznámku pod čiarou č. 1.

- (20) Komisia povolila predĺženie záruky rozhodnutím z 30. októbra 2009 ⁽⁶⁾ až do 28. februára 2010 alebo až do dňa rozhodnutia Komisie o zlučiteľnosti opatrení pomoci a o pláne na reštrukturalizáciu skupiny Dexia, pokiaľ by k tomuto rozhodnutiu došlo do 28. februára 2010. Komisia vo svojom rozhodnutí spresnila, že opatrenia navrhované v pôvodnom pláne na reštrukturalizáciu neumožňovali v tomto štádiu rozhodnúť o zlučiteľnosti pomoci.

1.7. DODATOČNÉ OPATRENIA PLÁNU NA REŠTRUKTURALIZÁCIU SKUPINY DEXIA

- (21) Oznámením z 9. februára 2010 príslušné členské štáty doručili Komisii informácie o plánovaných dodatočných opatreniach s cieľom doplniť počiatočný plán na reštrukturalizáciu oznámený vo februári 2009. Všetky opatrenia reštrukturalizácie oznámené od februára 2009 do februára 2010 predstavujú plán na reštrukturalizáciu skupiny Dexia (ďalej len „plán na reštrukturalizáciu“).
- (22) Oznámením z 10. februára 2010 belgické orgány ohlásili Komisii, že v záujme bezodkladného prijatia tohto rozhodnutia súhlasia, aby sa toto rozhodnutie prijalo vo francúzskom jazyku.

II. OPIS PRÍJEMCU

- (23) Dexia je finančná skupina pôsobiaca v bankovom sektore a v sektore poisťovníctva. Materská spoločnosť Dexia SA je akciová spoločnosť zriadená podľa belgického práva, kótovaná na burzách Euronext Paríž a Euronext Brusel. Jej tržová hodnota k 31. decembra 2008 predstavovala 5,64 miliardy EUR. Dexia vznikla v roku 1996 fúziou Crédit Local de France a Crédit communal de Belgique. Špecializuje sa na úvery miestnym orgánom, ale zároveň má 5,5 milióna súkromných klientov predovšetkým v Belgicku a Turecku prostredníctvom svojej miestnej dcérskej spoločnosti DenizBank.

- (24) Po zvýšení kapitálu, ku ktorému došlo 3. októbra 2008, podiely hlavných akcionárov Dexia SA sú:

Meno upisovateľa	Podiel v % pred operáciou	Upísaná suma (milióny EUR)	Podiel v % k 31. decembru 2008
Belgická federálna vláda	—	1 000	5,73
Región Flámsko	—	500	2,87
Región Valónsko	—	350	2,01
Región Brusel – hlavné mesto	—	150	0,86
Holding Communal SA	17	500	14,34
Arcofin SCRL	18,08	350	13,92
Ethias	6,37	150	5,04
Francúzska vláda	—	1 000	5,73
CDC	11,89	1 710	17,61
CNP Assurances	2	288	2,97
Zamestnanci	3,92		2,57
Vlastníctvo ďalších akcionárov	40,74	—	26,86

⁽⁶⁾ Ú. v. EÚ C 305, 16.12.2009, s. 3.

- (25) Dexia je organizovaná okolo materskej holdingovej spoločnosti (Dexia SA) a troch hospodárskych subjektov nachádzajúcich sa vo Francúzsku (Dexia Crédit Local, ďalej len „DCL“), v Belgicku (ďalej len „DBB“) a Luxembursku (Dexia Banque Internationale à Luxembourg, ďalej len „Dexia BIL“). Zatiaľ čo celková súvaha skupiny k 31. decembru 2008 dosahovala 651 miliárd EUR, súvaha troch hospodárskych subjektov bola takáto:
- 414 miliárd EUR v prípade DCL,
 - 263 miliárd EUR v prípade DBB,
 - 67 miliárd EUR v prípade Dexia BIL.
- (26) Skupina Dexia má od svojho vzniku štyri hlavné predmety činnosti:
- finančné služby poskytované verejnému sektoru a podnikom (ďalej len „Public and Wholesale Banking“ alebo „PWB“): tento predmet činnosti zahŕňa pôžičky miestnym orgánom, financovanie projektov, činnosti znižovania úverového rizika vykonávané dcérskou spoločnosťou FSA subjektu DCL, ktorá bola v júli 2009 predaná spoločnosti Assured Guaranty, ako aj držbu a aktívnu správu portfólia dlhopisov a cenných papierov krytých aktívami (ďalej len „asset-backed securities“ alebo „ABS“); významnú časť týchto činností riadi subjekt DCL a jeho medzinárodné dcérske spoločnosti okrem činnosti PWB v Belgicku, ktorá je v právomoci DBB,
 - finančné služby poskytované súkromným osobám (ďalej len „Retail and Commercial Banking“ alebo „RCB“): tento predmet činnosti zahŕňa zhromažďovanie vkladov a poskytovanie pôžičiek súkromným osobám a podnikom v Belgicku, Turecku, na Slovensku a v Luxembursku, ako aj súkromnú banku v Luxembursku a Belgicku; tieto činnosti riadi BDD a Dexia BIL, ako aj DenizBank, priama dcérska spoločnosť skupiny Dexia SA, pokiaľ ide o činnosti v Turecku,
 - činnosti financovania a na finančných trhoch (ďalej len „Treasury, Funding and Markets“ alebo „TFM“), ktoré pokrývajú všetky činnosti financovania, správy aktív a pasív (ďalej len „asset-liability management“ alebo „ALM“) a obchodovania na vlastný účet skupiny Dexia,
 - ostatné činnosti zahŕňajúce správu aktív (zoskupené v Dexia asset management, ďalej len „Dexia AM“), služby poskytované investorom (prostredníctvom spoločnej dcérskej spoločnosti skupiny Dexia a Royal Bank of Canada, RBC Dexia Investor Services, ďalej len „RBC Dexia IS“) a poisťovacie činnosti skupiny vykonávané v Belgicku, vo Francúzsku (Dexia Epargne Pension, ďalej len „DEP“), Turecku a v Írsku.
- (27) Od vzniku skupiny Dexia až do krízy na jeseň 2008 sa jej činnosť odlišovala od činnosti ostatných európskych obchodných bánk nasledujúcimi charakteristikami:
- jadro klientely, miestne orgány, vyznačujúce sa nízkou úrovňou úverových marží a relatívne dlhou lehotou splatnosti zmienek odovzdaných banke,
 - väčšinový podiel krátkodobého financovania získaného na medzibankovom a peňažnom trhu z hľadiska dlhodobých aktív (pôžičky miestnym orgánom, financovanie projektov, portfólio dlhopisov),
 - veľká závislosť jej financovania od menej stabilných zdrojov ako medzibankový trh alebo získavanie prostriedkov od inštitucionálnych investorov,
 - úsilie o marže mimo tradičných činností skupiny (financovanie miestnych orgánov, podnikov a súkromných osôb) najmä prostredníctvom:
 - i) činností znižovania úverového rizika prostredníctvom špecializovanej dcérskej poisťovacej spoločnosti FSA;
 - ii) činností obchodovania na vlastný účet;
 - iii) investícií na vlastný účet do portfólia zloženého hlavne z dlhopisov, ktoré sa k 31. decembru 2008 odhadovali na 233 miliárd EUR (teda 36 % celkovej súvahy skupiny Dexia k tomuto dňu);
 - iv) predaja derivátov a štruktúrovaných produktov.
- (28) Profil refinancovania skupiny ponúka z dôvodu týchto špecifickostí aj osobitostí, pričom veľká časť skupiny (hlavne DCL) sa nachádza v situácii štrukturálnych potrieb financovania a tieto potreby uspokojuje hlavne vďaka financovaniu pochádzajúcemu z iných častí skupiny (hlavne z DBB a Dexia BIL) a z finančných trhov, trhov s dlhopismi a trhov s dlhopismi na pôdny záloh.

(29) Keď v septembri 2008 v dôsledku bankrotu banky Lehman Brothers uviazol medzibankový trh a trh s dlhopismi na pôdny záloh, Dexia sa ocitla v situácii, že potrebovala vyplniť krátkodobé dynamické financovanie vo výške [200 – 300] (*) miliárd EUR ([31 – 46] % z celkovej bilancie skupiny k 31. decembru 2008). Situácia banky sa zhoršila v septembri a októbri 2008 z dôvodu silného vplyvu bankových a politických proti-strán nachádzajúcich sa v ťažkostiach (americké, írske a islandské banky), znehodnotenia aktív v priamom vlastníctve skupiny Dexia alebo aktív, ktorých riziká znížila jej dcérska spoločnosť FSA, a pádu kurzu akcií vo vlastníctve skupiny. Celkové straty a znehodnotenie aktív, ktoré zaznamenala skupina, dosiahli k 30. septembru 2009 6,5 miliardy EUR (z toho 5,9 miliardy EUR k 31. decembru 2008).

(30) Pokiaľ ide o podrobnejšie informácie o udalostiach, v ktorých majú pôvod ťažkosti skupiny Dexia, Komisia sa odvoláva na svoje rozhodnutia z 19. novembra 2008, 13. marca 2009 a 30. októbra 2009.

(31) V reakcii na tieto ťažkosti zaviedlo nové vedenie skupiny vymenované 7. októbra 2008 transformačný plán s cieľom sústrediť činnosť skupiny na jej nosný predmet (teda činnosti PWB a RCB), ako aj znížiť jej rizikový profil a jej potrebu krátkodobého financovania. Tento transformačný plán sa prejavil týmito hlavnými opatreniami:

— predaj činností znižovania úverového rizika spoločnosti FSA spoločnosti Assured Guarantee, pričom portfólio investícií FSA („Financial Products“) zostalo v skupine Dexia (7),

— zníženie rozsahu medzinárodných činností PWB (teda činností PWB subjektu DCL mimo Francúzska, Talianska a Španielska),

— útlmová správa veľkej časti portfólia dlhopisov (158 miliárd EUR k 31. decembru 2008),

— ukončenie všetkých činností obchodovania na vlastný účet TFM a fúzia činností riadenia ALM a financovania v rámci novej línie predmetu činnosti „Group Center“,

— program zníženia nákladov.

(32) V dôsledku zavedenia transformačného plánu začiatkom roka 2009 sa situácia skupiny Dexia zlepšila, umožnila jej dosiahnuť pozitívny čistý výsledok vo výške 808 miliónov EUR za tri prvé štvrtroky roka 2009.

(*) Dôverná informácia [...].

(7) Pokiaľ ide o viac informácií o činnostiach a predaji spoločnosti FSA, Komisia sa odvoláva na svoje rozhodnutie z 13. marca 2009.

III. OPIS OPATRENÍ POMOCI

3.1. ZVÝŠENIE KAPITÁLU

(33) Komisia sa odvoláva na svoje rozhodnutie z 19. novembra 2008. Zvýšenie kapitálu o 6 miliárd EUR belgickými a francúzskymi akcionármi, ktoré spočíva v upísaní bežných akcií skupiny Dexia SA, sa stalo definitívnym 3. októbra 2008. Upísanie tohto vyhradeného zvýšenia kapitálu sa člení takto:

a) Belgicko:

— belgický štát investoval 1 miliardu EUR do Dexia SA,

— región Flámsko investoval 500 miliónov EUR do Dexia SA,

— región Valónsko investoval 350 miliónov EUR do Dexia SA,

— región Brusel – hlavné mesto investoval 150 miliónov EUR do Dexia SA,

— holdingová spoločnosť Communal SA investovala 500 miliónov EUR do Dexia SA,

— spoločnosť Arcofin SCRL investovala 350 miliónov EUR do Dexia SA,

— spoločnosť Ethias investovala 150 miliónov EUR do Dexia SA;

b) Francúzsko:

— francúzsky štát investoval 1 miliardu EUR do Dexia SA. Správa tohto podielu bude zverená Agence des participations de l'État (agentúra pre podiely štátu),

— skupina Caisse des dépôts et consignations (štátna depozitná pokladňa – CDC) investovala 1,71 miliardy EUR do Dexia SA,

— poisťovňa CNP Assurances investovala 288 miliónov EUR do Dexia SA.

- (34) Pokiaľ ide o luxemburský štát, v septembri 2008 sa zaviazal investovať 376 miliónov EUR do Dexia BIL vo forme konvertibilných dlhopisov s lehotou splatnosti tri roky, úrokmi vo výške 10 % ročne a konverziou dlhopisov na bežné akcie podľa podmienok, ktoré treba dohodnúť. Skupina Dexia uviedla v pláne na reštrukturalizáciu oznámenom vo februári 2010, že s okamžitou účinnosťou od dátumu tohto rozhodnutia sa definitívne vzdáva zisku z konvertibilných dlhopisov Dexia BIL.

3.2. ZÁRUKA NA DLHOVÉ CENNÉ PAPIERE

- (35) Záruka na dlhové cenné papiere skupiny Dexia priznaná 9. októbra 2008 príslušnými členskými štátmi sa už týkala rozhodnutia z 19. novembra 2008. Dohodou o záruke sa tri príslušné členské štáty spoločne zaviazali, že od 9. októbra 2008 do 31. októbra 2009 budú ručiť za nové medzibankové a inštitucionálne financovanie, ako aj za nové financovanie dlhopisov s maximálnou lehotou splatnosti tri roky, získané skupinou Dexia SA a subjektmi Dexia BIL, DCL a DBB. Záruka sa pôvodne týkala maximálnej sumy dlhových cenných papierov vo výške 150 miliárd EUR a je rozdelená v pomere 60,5 % v prípade Belgicka, 36,5 % v prípade Francúzska a 3 % v prípade Luxemburska.

- (36) V už uvedenom rozhodnutí z 19. novembra 2008 Komisia povolila záruku ako núdzové záchranné opatrenie na lehotu šiestich mesiacov po jeho zavedení. Podľa tohto rozhodnutia a po predložení plánu na reštrukturalizáciu príjemcu podľa záväzkov poskytnutých tromi príslušnými členskými štátmi sa toto obdobie automaticky predĺžilo, až kým Komisia prijme rozhodnutie týkajúce sa uvedeného plánu na reštrukturalizáciu.

- (37) Keďže sa však dohoda o záruke medzi skupinou Dexia a príslušnými členskými štátmi blížila ku svojmu koncu 31. októbra 2009, tieto členské štáty oznámili Komisii 27. októbra 2009 predĺženie dohody o záruke až do 28. februára 2010 pod podmienkou určitých úprav.

- (38) V porovnaní s pôvodnou zárukou uzatvorenou medzi príslušnými členskými štátmi a skupinou Dexia z 9. októbra 2008 boli podmienky záruky zmenené a doplnené takto:

- a) maximálna suma dlhopisov skupiny Dexia zaručených príslušnými členskými štátmi sa znížila zo 150 miliárd EUR na 100 miliárd EUR; v dodatku k dohode sa skupina Dexia zaviazala, že urobí všetko, čo je v jej silách, aby od 1. novembra 2009 celkový

záväzok príslušných členských štátov na základe záruky nepresahoval 80 miliárd EUR;

- b) maximálna lehota splatnosti dlhopisov krytých zárukou bola posunutá z 31. októbra 2011 na 31. októbra 2014 ⁽⁸⁾;

- c) od 16. októbra 2009 sa záruka prestala vzťahovať na všetky zmluvy s kratšou lehotou splatnosti ako jeden mesiac, ako aj na vklady na bežný účet považované v opatrení záruky za zmluvy s kratšou lehotou splatnosti ako jeden mesiac.

- (39) Všetky ostatné podmienky počiatočnej záruky uzatvorenej 9. októbra 2008 zostali nezmenené, najmä podmienky odmienu, ktoré naďalej zostali takéto:

- a) odmenu za záruku tvorí provízia, ktorú bude musieť mesačne vyplatiť skupina Dexia zo zmeniek odovzdaných banke *pro rata temporis*, čo sa rovná 50 bázičným bodom z celoročného základu všetkých zaručených dlhopisov, ktorých splatnosť je až dvanásť mesiacov vrátane alebo ktoré majú neobmedzenú splatnosť;

- b) v prípade všetkých zaručených dlhopisov, ktoré majú splatnosť nad jeden rok, sa odmena za záruku rovná 50 bázičným bodom z ročného základu, zvýšená o nižšiu z dvoch nasledujúcich hodnôt, uplatnenú na každý zaručený dlhopis: buď medián CDS *spreads* (marží) senior skupiny Dexia za 5 rokov vypočítaný za obdobie začínajúce sa 1. januárom 2007 a končiac sa 31. augusta 2008 (pod podmienkou, že tieto *spreads* sú reprezentatívne), alebo medián CDS *spreads* za 5 rokov všetkých úverových inštitúcií majúcich rating dlhodobých úverov rovnajúci sa ratingu skupiny Dexia, vypočítaný za rovnaké obdobie.

- (40) V každom prípade sa provízia vypočítava z priemernej sumy hodnôt zaručených dlhopisov, ktoré majú uvedenú splatnosť a ktoré sú zaručené počas posledného mesačného obdobia.

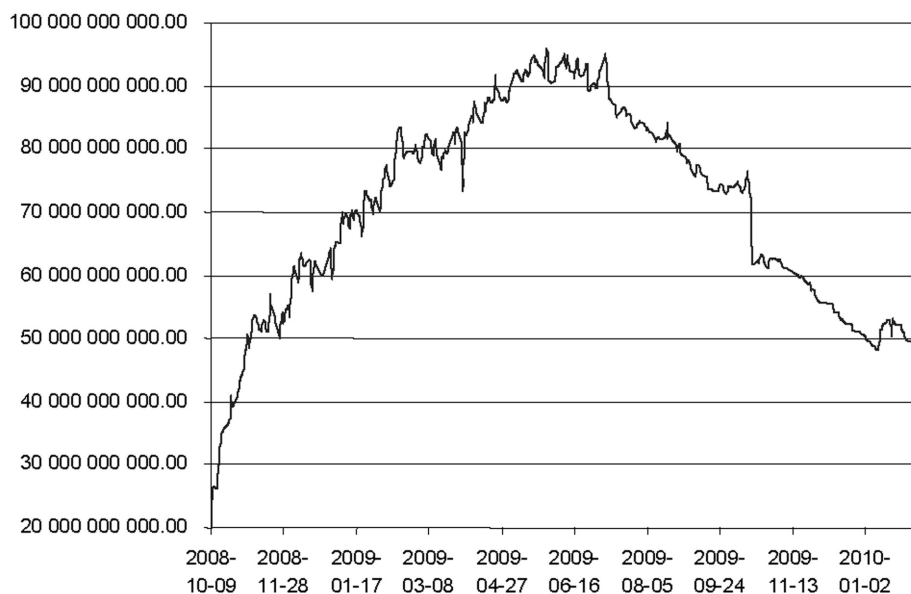
- (41) Maximálna suma dlhových cenných papierov skupiny Dexia krytých zárukou dosiahla 27. mája 2009 95,9 miliárd EUR ⁽⁹⁾. Obrázok 1 ilustruje vývoj sumy dlhopisov skupiny Dexia krytých zárukou od 9. októbra 2008 do 11. februára 2010.

⁽⁸⁾ Tento posun maximálnej lehoty splatnosti sa vzťahuje len na dlhopisy vystavené od prijatia rozhodnutia Komisie z 30. októbra 2009.

⁽⁹⁾ Pozri: <http://www.nbb.be/DOC/DQ/warandia/index.htm>

Obrázok 1

Vývoj sumy dlhopisov skupiny Dexia krytých zárukou

(Zdroj: BNB, 11. február 2010)

- (42) V rozhodnutí z 30. októbra 2009 Komisia nevzniesla námietku voči predĺženiu záruky príslušných členských štátov v prospech skupiny Dexia až do 28. februára 2010, pokiaľ záruka predstavuje núdzové záchranné opatrenie zlučiteľné s vnútorným trhom na základe článku 107 ods. 3 písm. b) ZFEÚ.

3.3. PODPORA PRI ZVYŠOVANÍ LIKVIDITY

- (43) Podpora pri zvyšovaní likvidity poskytnutá Národnou bankou Belgicka v spolupráci s Národnou bankou Francúzska už bola predmetom rozhodnutia Komisie z 19. novembra 2008. [...]
- (44) Podľa zákona z 15. októbra 2008⁽¹⁰⁾ o opatreniach zameraných na podporu finančnej stability a osobitne o zavedení štátnej záruky na poskytnuté úvery a iné operácie vykonávané v rámci finančnej stability úvery poskytnuté Národnou bankou Belgicka skupine Dexia získavajú automaticky a so spätnou účinnosťou záruku belgického štátu. Táto záruka sa netýka podielu podpory pri zvyšovaní likvidity poskytnutého na účet Národnej banky Francúzska.
- (45) Podľa informácií, ktoré oznámila BNB Komisii, podpora pri zvyšovaní likvidity bola schválená Radou guvernérov Európskej centrálnej banky (ďalej len „ECB“) do výšky maximálnej sumy [...] miliárd EUR. Túto facilitu využila skupina Dexia hlavne od októbra do novembra 2008.
- (46) V už uvedenom rozhodnutí z 19. novembra 2008 Komisia povolila podporu pri zvyšovaní likvidity ako núdzové záchranné opatrenie na lehotu šiestich mesiacov po jeho zavedení. V oznámení Komisii o pláne na reštrukturalizáciu skupiny Dexia zo 17. februára 2009 však belgická vláda tiež preventívne požiadala o predĺženie možnosti pre skupinu Dexia využiť podporu pri zvyšovaní likvidity od BNB až do 31. októbra 2009 za predpokladu, že by Komisia usúdila, že toto opatrenie obsahuje prvky štátnej pomoci.

⁽¹⁰⁾ Moniteur belge (úradný vestník) zo 17. októbra 2008, vydanie 2, s. 55634 a nasl.

3.4. OPATRENIE FSA

- (47) Opatrenia FSA sa už týkali rozhodnutie Komisie z 13. marca 2009. Podľa tohto opatrenia belgická a francúzska vláda poskytujú svoju záruku, aby umožnili skupine Dexia dodržať zmluvu na opčný predaj (ďalej len „zmluva Put“), prostredníctvom ktorej FSA Asset Management (ďalej len „FSAM“), bývalá dcérska spoločnosť FSA, ktorá nebola predaná spoločnosti Assured Guaranty, bude mať opciu s právom predaja niektorých aktív obsiahnutých v portfóliu FSAM skupiny Dexia SA a/alebo subjektu DCL v prípade, že dôjde k niektorým spúšťacím udalostiam (pozri odôvodnenia 50 až 59).

3.4.1. SÚVISLOSŤ

- (48) Pripomíname, že činnosť Financial Products (ďalej len „FP“) bola vylúčená z činnosti FSA predaných spoločnosti Assured Guaranty. Činnosť FP v podstate spočíva i) v prijatí vkladov od tretích subjektov, ktorých vklady sa FSA zaväzuje odmeňovať na úrovni určenej podľa zmlúv o garantovaných vkladoch (ďalej len „Guaranteed Investment Contracts“ alebo „GIC“) a ii) v opätovnom investovaní týchto vkladov do cenných papierov s vyšším výnosom ako garantované vklady GIC, vytvárajúcich v zásade kladnú čistú úrokovú maržu. Technicky sa GIC uzatvárajú dcérskymi spoločnosťami FSA (ďalej len „GIC Companies“), ktoré zasa požičiavajú výnos z týchto vkladov ďalšej spoločnosti skupiny FSAM, ktorá vytvára a riadi portfólio aktív určené na to, aby sa čelilo pasívam a záväzkom splácania splatným protistranám GIC. Spoločnosti FSAM a GIC Companies ako súčasť činnosti FP tak boli vylúčené z okruhu činnosti predaných spoločností Assured Guaranty a zostali v okruhu skupiny Dexia.

- (49) Portfólio aktív FSAM zahŕňa hlavne cenné papiere viazané na americký sektor nehnuteľností, ktorého trhovú hodnotu a/alebo ratingy sa silne znehodnotili vplyvom krízy subprime sektoru a finančnej krízy. Pokiaľ FSA ručí za aktíva a pasíva činnosti FP, vylúčenie tejto činnosti z okruhu predaja nevyhnutne predpokladá, že skupina Dexia ručí za činnosti FP tak, že nie je potrebné sa odvolávať na záruky poskytované spoločnosťou FSA. Vzhľadom na ťažkú finančnú situáciu skupiny Dexia a na rozsah súm, ktoré by mohli byť teoreticky požadované v rámci GIC, bolo zas potrebné z hľadiska nadobúdateľa spoločnosti FSA Assured Guaranty, aby Dexia mala proti-záruku belgického a francúzskeho štátu.

3.4.2. HLAVNÉ PODMIENKY

- (50) Put je zmluva, na základe ktorej FSAM má právo predaj skupine Dexia SA a/alebo subjektu DCL niektoré aktíva obsiahnuté v portfóliu FSAM k 30. septembru 2008 (predstavujúcim celkovo 16,98 miliárd USD v zostatkovej hodnote *al pari*) v prípade, že by došlo k niektorým spúšťacím udalostiam, tak ako sú uvedené ďalej:

— v prípade zlyhania aktív, teda ak istina alebo dlžný úrok z aktíva portfólia nie sú zaplatené v lehote splatnosti: za tohto predpokladu sa opcia s právom predaja týka príslušných aktív, ktoré sa predávajú skupine Dexia za ich zostatkovú hodnotu *al pari* zvýšenú o dlžné úroky,

— v prípade platobnej neschopnosti skupiny Dexia, keď sa opcia s právom predaja týka všetkých aktív portfólia FSAM krytých opciou s právom predaja alebo radu aktív, ktorých zostatková hodnota *al pari* sa rovná celkovej hodnote pasív podľa zmlúv GIC, ak táto druhá suma je nižšia ako prvá. Príslušné aktíva sa predávajú za ich zostatkovú hodnotu *al pari* zvýšenú o dlžné úroky,

— v prípade zlyhania likvidity, teda ak si Dexia neplní svoje záväzky podľa dohovorov o likvidite, ktoré boli uzatvorené alebo sa majú uzatvoriť v prospech FSAM: za týchto predpokladov sa opcia s právom predaja týka radu aktív, ktorých zostatková hodnota *al pari* sa rovná sume zlyhania likvidity a ktoré sa predávajú skupine Dexia za ich zostatkovú hodnotu *al pari* zvýšenú o dlžné úroky,

— v prípade zlyhania kolaterálu, teda ak Dexia neposkytne spoločnosti FSAM kolaterál vo výške rozdielu medzi hodnotou pasív podľa zmlúv GIC a trhovou hodnotou aktív FSAM po odpočítaní marže (*haircut*) z týchto aktív: za tohto predpokladu sa opcia s právom predaja týka radu aktív, ktorých zostatková hodnota *al pari* sa rovná sume zlyhania kolaterálu a ktoré sa predávajú skupine Dexia za ich zostatkovú hodnotu *al pari* zvýšenú o dlžné úroky.

- (51) V rámci dohody o záruke štátov sa belgický štát (v rozsahu 62,4 %) a francúzsky štát (v rozsahu 37,6 %) zaväzujú, že každý bude ručiť bez solidarity medzi sebou za dlhopisy skupiny Dexia podľa už uvedenej zmluvy Put, ale po odpočítaní vylúčených aktív (ďalej len „vylúčené aktíva“) v hodnote približne 4,5 miliardy USD tak, že suma *al pari* aktív zahrnutých do portfólia krytého zaručenou zmluvou Put (ďalej len „kryté aktíva“) dosahuje 12,48 miliardy USD. Záruka štátov je nezávislá, na prvé požiadanie, neodvolateľná a bezpodmienečná. Jej horná hranica dosahuje celkovú sumu 16,98 miliardy USD (zahŕňajúcu maximálne 12,48 miliardy USD na splatenie zostatkovej hodnoty *al pari* a 4,5 miliardy USD úrokov), ktorá bude postupne znižovaná s amortizáciou portfólia.

- (52) V prípade, že nastane niektorá zo spúšťacích udalostí, FSAM požiada najprv prostredníctvom svojho agenta skupinu Dexia, aby si splnila svoje záväzky v rámci zmluvy Put, a následne o to požiada štáty po uplynutí niektorých lehôt v prípade zlyhania alebo konkurzu skupiny Dexia.

- (53) Skupina Dexia vyplatí štáty na základe ich výziev podľa záruky i) v hotovosti, kým celkové platby budú nižšie alebo rovnaké ako prvá tranža 4,5 miliardy USD, a ii) formou akcií a prípadne podielov na zisku nad túto sumu. Hoci už uvedené vylúčené aktíva nie sú kryté zárukou štátov, výzvy uskutočnené v rámci vylúčených aktív sa pripočítajú k sume prvej tranže 4,5 miliardy USD, pri ktorej majú štáty možnosť priamo požadovať od skupiny Dexia hotovosť.
- (54) Na záruku sa vzťahuje odmena splatná ročne skupinou Dexia belgickému a francúzskemu štátu vo výške 113 základných bodov v rámci krytia rizika zlyhania zo zaručenej zmluvy Put, ku ktorej sa pripočíta 32 základných bodov v rámci krytia rizika zlyhania skupiny Dexia pri plnení jej záväzkov likvidity voči FSAM.
- (55) Predaj FSA (mimo FP) sa uskutočnil 1. júla 2009 a zároveň nadobudlo účinnosť opatrenie FSA. Posledná štúdia o valorizácii portfólia FSAM bola zaslaná Komisii 18. marca 2009 a uskutočnila ju Société Générale (ďalej len „konzultant“), nezávislý expert poverený belgickým štátom, na základe údajov zostavených k 31. januáru 2009.
- (56) Hlavné údaje o portfóliu FSAM sú zhrnuté ďalej v tabuľke č. 1.

Tabuľka 1

Hlavné údaje o portfóliu FSAM (spolu)

Triedy aktív	Nominálna hodnota		Trhová hodnota		Očakávané straty (základ)		Očakávané straty (stres)	
	V miliónoch USD	V % z celku	V miliónoch USD	V % z celku	V miliónoch USD	V % z celku	V miliónoch USD	V % z celku
RMBS standard (mimo „wrap“)	10 582	63,8	[4 000 – 5 000]	[...]	[1 500 – 2 500]	[...]	[...]	[...]
Subprime	7 317	44,1	[3 000 – 4 000]	[...]	[1 000 – 1 500]	[...]	[...]	[...]
Alt-A	2 424	14,6	[500 – 1 000]	[...]	[0 – 1 000]	[...]	[...]	[...]
Option ARMs	694	4,2	[0 – 500]	[...]	[0 – 500]	[...]	[...]	[...]
Prime	147	0,9	[0 – 100]	[...]	[0 – 10]	[...]	[...]	[...]
CES/HELOCs/ Wrapped RMBS (*)	817	4,9	[0 – 500]	[...]	[0 – 500]	[...]	[...]	[...]
NIMs	277	1,7	[0 – 200]	[...]	[0 – 30]	[...]	[...]	[...]
ABS CDO	36	0,2	[0 – 20]	[...]	[0 – 40]	[...]	[...]	[...]
CLOs	413	2,5	[0 – 400]	[...]	[0 – 100]	[...]	[...]	[...]
US Agency RMBS	1 338	8,1	[1 000 – 1 500]	[...]	[0 – 100]	[...]	[...]	[...]
Iné	3 119	18,8	[1 000 – 2 000]	[...]	[0 – 400]	[...]	[...]	[...]
Spolu	16 582	100,0	[7 000 – 9 000]	[...]	[2 000 – 3 000]	[...]	[3 500 – 4 500]	[...]

(*) CES = Closed-end second mortgages / HELOC = Home equity line of credit.

- (57) Portfólio sa v zásade skladá z cenných papierov „US RMBS standards“ vo výške približne 64 % a presnejšie z cenných papierov „Subprime“ (44 % portfólia) a „Alt-A“ (15 % portfólia). V portfóliu majú slabšie zastúpenie cenné papiere „US Agency RMBS“ (8 % portfólia) a cenné papiere, ktorých riziká znižujú poisťovacie spoločnosti, tzv. „monolines“. Nominálna hodnota portfólia predstavovala 31. januára 2009 16,6 miliardy USD a jeho priemerná trhová hodnota v ten istý deň predstavovala

[42,2 – 54,3] % nominálnej hodnoty, teda [7 – 9] miliárd USD. Očakávané straty v základnom scenári predstavovali [2 – 3] miliardy USD, zatiaľ čo v stresovom scenári sa odhadli na [3,5 – 4,5] miliardy USD. Reálna ekonomická hodnota (ďalej len „REH“) predstavovala k 31. januáru 2009 [13,6 – 14,6] miliardy v základnom scenári a [12 – 13] miliárd USD v stresovom scenári.

- (58) Hlavné údaje portfólia FSAM po odpočítaní vylúčených aktív sú zhrnuté ďalej v tabuľke č. 2:

Tabuľka 2

Hlavné údaje o portfóliu FSAM (po odpočítaní vylúčených aktív)

Triedy aktív	Nominálna hodnota		Trhová hodnota		Očakávané straty (základ)		Očakávané straty (stres)	
	V miliónoch USD	V % z celku	V miliónoch USD	V % z celku	V miliónoch USD	V % z celku	V miliónoch USD	V % z celku
RMBS standard (mimo „wrap“)	9 755	79,9	[3 500 – 4 000]	[...]	[1 500 – 2 500]	[...]	[...]	[...]
Subprime	6 544	53,6	[2 500 – 3 000]	[...]	[1 000 – 1 500]	[...]	[...]	[...]
Alt-A	2 371	19,4	[500 – 1 000]	[...]	[0 – 1 000]	[...]	[...]	[...]
Option ARMs	693	5,7	[0 – 500]	[...]	[0 – 500]	[...]	[...]	[...]
Prime	147	1,2	[0 – 100]	[...]	[0 – 10]	[...]	[...]	[...]
CES/HELOCs/ Wrapped RMBS (*)	817	6,7	[0 – 500]	[...]	[0 – 500]	[...]	[...]	[...]
NIMs	276	2,3	[0 – 200]	[...]	[0 – 30]	[...]	[...]	[...]
ABS CDO	36	0,3	[0 – 20]	[...]	[0 – 40]	[...]	[...]	[...]
CLOs	413	3,4	[0 – 400]	[...]	[0 – 100]	[...]	[...]	[...]
Iné	909	7,4	[200 – 600]	[...]	[0 – 400]	[...]	[...]	[...]
Spolu	12 205	100,0	[4 500 – 5 500]	[...]	[2 000 – 3 000]	[...]	[3 500 – 4 500]	[...]

(*) CES = Closed-end second mortgages / HELOC = Home equity line of credit.

- (59) Okrem vylúčených aktív nominálna hodnota portfólia predstavovala k 31. januáru 2009 12,2 miliardy USD a jej priemerná trhová hodnota v ten istý deň predstavovala [36,9 – 45,1] % nominálnej hodnoty, teda [4,5 – 5,5] miliardy USD. Očakávané straty pri základnom scenári predstavovali [2 – 3] miliardy USD, zatiaľ čo pri stresovom scenári sa odhadli na [3,5 – 4,5] miliardy USD. REH k 31. januáru 2009 predstavovala [9,2 – 10,2] miliardy USD pri základnom scenári a [7,7 – 8,7] miliardy USD pri stresovom scenári.

IV. PLÁN NA REŠTRUKTURALIZÁCIU

- (60) Plán na reštrukturalizáciu má za cieľ sústrediť činnosti skupiny Dexia na jej hlavné predmety a trhy (teda činnosti PWB a RCB vo Francúzsku, Belgicku a Luxembursku); znížiť jej rizikový profil a jej úroveň hybnej páky, ako aj opätovne vyvážiť jej profil likvidity. To zahŕňa hlavne zrušenie, zníženie alebo predaj niektorých činností; zavedenie dvoch odlišných interných línii výkazníctva, jednej týkajúcej sa tradičných bankových činností (ďalej len „Core division“), zahŕňajúcej hlavnú časť činností PWB a RCB, predstavujúcich koncom roka 2009 72 % celkovej súvahy Dexia, a druhej týkajúcej sa činností v útlmovej správe, kvalifikovanej ako divízia „legacy portfolio management division“ (ďalej len „divízia LPMD“), zloženej hlavne z portfólia dlhopisov a okrajovejšie z medzinárodných činností PWB, predstavujúcej koncom roka 2009 28 % z celkovej bilancie skupiny Dexia. Zlepšenie profilu likvidity sa dosahuje prostredníctvom zníženia trhového financovania a krátkodobého financovania, ako aj prostredníctvom zvýšenia priemernej doby financovania a využívania stabilnejšieho financovania (vklady retailovej klientely a obchodníkov, dlhopisy na pôdny záloh).

- (61) Plán na reštrukturalizáciu spočíva v sérii opatrení, ktoré už skupina Dexia zaviedla, ako aj v opatreniach na zmenu správania a v štrukturálnych opatreniach, ktoré Dexia bude musieť zaviesť počas reštrukturalizácie pod kontrolou príslušných členských štátov, ktoré sa zaviazali zabezpečiť ich dodržiavanie.
- (62) Všetky tieto opatrenia umožňujú znížiť o 35 % objem bilancie skupiny Dexia k 31. decembru 2014 v porovnaní s 31. decembrom 2008 a pritom zohľadňovať novú produkciu.

4.1. OBNOVA DLHODOBEJ ŽIVOTASCHOPNOSTI V BEŽNEJ SITUÁCII A V STRESOVEJ SITUÁCII

- (63) Príslušné členské štáty zaslali Komisii podrobné informácie o podnikateľskom modeli banky. Tieto informácie poskytujú hlavne tieto podrobnosti:
- podnikateľský plán skupiny od roku 2009 do roku 2011 a prognózy niektorých údajov súvahy a výsledovky v horizonte rokov 2014 a 2017,
 - objemy a marže zmienek odovzdaných banke a novej produkcie podľa hlavných línií činnosti (PWB, RCB a iné) a podľa geografických oblastí od roku 2009 do roku 2011,
 - priemerné objemy a náklady na financovanie skupiny podľa zdrojov financovania (repo operácie, zaručené a nezaručené dlhopisy, dlhopisy na pôdny záloh, vklady a iné).
- (64) Na základe týchto informácií skupina Dexia predpokladá pozitívne výsledky počas celého trvania reštrukturalizácie v rokoch 2009 až 2014 a základný ukazovateľ vlastného kapitálu (ďalej len „Core Tier 1“) v rozpätí od 11 % do 15 %. Ďalej uvedená tabuľka č. 3 zhŕňa za každý rok v období od 2009 do 2014 prognózy výsledkov a ukazovateľ Core Tier 1 skupiny Dexia.

Tabuľka 3

Prognózy výsledkov a ukazovateľ Core Tier 1 skupiny Dexia počas obdobia reštrukturalizácie

(Milióny EUR a %)

	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Core division						
Čisté výsledky pred zdanením	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
LPD						
Čisté výsledky pred zdanením	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Spolu Dexia group						
Čisté výsledky pred zdanením	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Ukazovateľ Core Tier 1	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]

- (65) Príslušné členské štáty tiež dodali tri druhy stresových simulácií, aby určili odolnosť skupiny voči vonkajším šokom.
- (66) Prvý druh stresového testu uskutočnený skupinou Dexia mal za cieľ otestovať odolnosť skupiny až do roku 2011 voči týmto premenným: i) miera rastu HDP v rozličných krajinách; ii) úroveň medzibankových úrokových sadzieb za tri mesiace a päť rokov a iii) výmenný kurz niektorých zahraničných devíz. Pokiaľ ide o mieru rastu, sformulovali sa predpoklady pre základný a stresový scenár súbežne s predpokladmi použitými pri ďalších podobných skúškach, ktoré sa nedávno uskutočnili v Európe. Výsledky stresového testu, tak ako ho uskutočnila skupina Dexia, naznačujú, že skupina by zostala zisková v rokoch 2010 a 2011 aj v prípade stresového scenára. Zisk pred zdanením by dosiahol [...] miliónov EUR v roku 2010 a [...] miliónov EUR v roku 2011.

- (67) Druhý druh stresového testu uskutočnený skupinou Dexia mal za cieľ otestovať odolnosť skupiny voči zvýšeniu jej nákladov na financovanie na trhoch v priebehu roka, o i) 100 bázičných bodov a ii) 200 bázičných bodov. Výsledky stresového testu, tak ako ho uskutočnila skupina Dexia, ukazujú, že vplyv na výsledky skupiny možno odhadovať na [...] miliónov EUR v prípade zvýšenia o 100 bázičných bodov jej nákladov na financovanie a na [...] miliónov EUR v prípade zvýšenia o 200 bázičných bodov jej nákladov na financovanie.
- (68) Tretí druh stresového testu uskutočnený skupinou Dexia mal za cieľ otestovať likviditu skupiny a osobitnejšie pozíciu likvidity skupiny za mimoriadnych okolností porovnaním potenciálne vyžadovanej likvidity s potenciálne disponibilnou likviditou za týchto okolností. Horizontom stresového testu je jeden mesiac. Uplatnený scenár spája vplyv idiosynkratického šoku spojeného so skupinou Dexia s dôsledkami všeobecnej krízy likvidity. Tento test likvidity vykonala tak skupina Dexia, ako aj jej orgán pre dohľad (Banková, finančná komisia a komisia pre poisťovne, ďalej len „CBFA“). [...] ⁽¹¹⁾ [...].

4.2. ZÁVÄZKY V OBLASTI ZMENY SPRÁVANIA

- (69) Plán na reštrukturalizáciu oznámený 9. februára 2010 spočíva predovšetkým v znížení krátkodobého financovania, vo zvýšení priemernej doby dlhodobého financovania a vo zvýšení zdrojov stabilného financovania skupiny. V tomto smere sa príslušné členské štáty zaväzujú, že skupina Dexia bude dodržiavať tri kvantitatívne ukazovatele financovania.
- Dexia udrží ukazovateľ „krátkodobé financovanie ⁽¹²⁾/celkový objem súvahy“ vo výške 30 % k 31. decembru 2009, na nižšej alebo rovnakej úrovni ako 23 % k 31. decembru 2010, na nižšej alebo rovnakej úrovni ako 20 % k 31. decembru 2011, na nižšej alebo rovnakej úrovni ako 14 % k 31. decembru 2012, na nižšej alebo rovnakej úrovni ako 13 % k 31. decembru 2013 a na nižšej alebo rovnakej úrovni ako 11 % k 31. decembru 2014.
 - Dexia predĺži lehotu svojho financovania, pričom udrží priemernú životnosť pasív skupiny ⁽¹³⁾ na vyššej alebo rovnakej úrovni, ako sú úrovne uvedené ďalej v tabuľke č. 4:

Tabuľka 4

Vývoj priemernej životnosti pasív skupiny Dexia (v rokoch)

31.12.2009	31.12.2010	31.12.2011	31.12.2012	31.12.2013	31.12.2014
[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]

- Dexia zvýši svoje zdroje stabilného financovania: vypočíta sa pomer, ktorého čitateľ sa rovná súčtu financovania vo forme dlhopisov na pôdny záloh, financovania vo forme komerčných vkladov RCB a PWB a ktorého menovateľ sa rovná súčtu všetkých aktív skupiny Dexia. Tento pomer rovnajúci sa 36 % k 31. decembru 2009 musí byť vyšší alebo rovnaký ako 40 % k 31. decembru 2010, vyšší alebo rovnaký ako 45 % k 31. decembru 2011, vyšší alebo rovnaký ako 53 % k 31. decembru 2012, vyšší alebo rovnaký ako 55 % k 31. decembru 2013 a vyšší alebo rovnaký ako 58 % k 31. decembru 2014.
 - Nezávislý expert overí každého polroka dodržiavanie týchto troch ukazovateľov financovania.
- (70) Skupina Dexia odmieta požičovať svojim zákazníkom PWB na úrovni “risk-adjusted return on capital” (ukazovateľ interných kritérií rizikovo váženej návratnosti – ďalej len “ukazovateľ RAROC”) nižšej ako 10 %. Výpočet ukazovateľa RAROC prináša čistú maržu po zdanení k ekonomickému kapitálu ⁽¹⁴⁾.

⁽¹¹⁾ [...]

⁽¹²⁾ Krátkodobé financovanie zahŕňa: repo operácie akéhokoľvek charakteru (s centrálnymi bankami, dvojstranné alebo trojstranné), vkladové certifikáty a certifikáty o investičných cenných papieroch, medzibankové vklady, fiduciárne vklady, vklady centrálnych bánk, ako aj iné financovanie „wholesale“.

⁽¹³⁾ Pasíva skupiny, ktorých sa týka tento ukazovateľ, zahŕňajú i) dlhodobé pasíva všetkých dlhopisov na pôdny záloh emitovaných skupinou a emisii vo formáte EMTN (zaručených, nezaručených a umiestnených na medzibankových trhoch prostredníctvom retailového bankovníctva) a ii) krátkodobé pasíva celého krátkodobého financovania v súvahe skupiny.

⁽¹⁴⁾ Ekonomický kapitál sa vypočítava podľa metodiky Bazilejského výboru pre bankový dohľad (pozri „Medzinárodná konvergencia merania kapitálu a kapitálových noriem – Revidovaný rámec“, jún 2006).

- Hrubá marža je rozdielom medzi maržou fakturovanou zákazníkovi (vyjadrenou v bázičkých bodoch vyšších ako referenčná sadzba IBOR) a nákladmi na financovanie skupiny Dexia (vyjadrenými v bázičkých bodoch vyšších ako referenčná sadzba IBOR), ktoré predstavuje vnútropodniková cena.
 - Vnútropodniková marža odzrkadľuje predpokladané náklady na nové financovanie skupiny Dexia vzhľadom na charakteristiky pôžičiek (lehota splatnosti, oprávnenosť na refinancovanie dlhopismi na pôdny záloh atď.) zákazníkom PWB.
 - Čistá marža sa rovná hrubej marži zníženej i) o náklady každého druhu (režijné náklady, mzdové náklady, prevádzkové náklady, odpisy atď.) ocenené na základe zváženía nákladov na požičiavanie zákazníkom PWB; ii) o priemernú cenu rizika vypočítanú pre každú transakciu pri dodržiavaní metodiky Basel II (priemerná cena rizika za dlhé obdobie) a iii) o daňové zaťaženie.
 - Nezávislý expert kontroluje raz za šesť mesiacov, či ukazovateľ RAROC odzrkadľuje náklady divízie PWB, či sa už uvedený záväzok dodržiavať ukazovateľ RAROC na úrovni minimálne 10 % pri činnosti PWB dodržiava a či metodika a výpočet ukazovateľa RAROC a zložiek sú presné.
- (71) Skupina Dexia zníži na nulu sumu financovania poskytovanú v súčasnosti svojej tureckej dcérskej spoločnosti DenizBank najneskôr 30. júna 2011 a neposkytne jej nijaké nové financovanie v rámci skupiny až do 31. decembra 2014.
- (72) Do 30. júna 2010 skupina Dexia zavedie líniu výkazníctva divízie LPMD. Aktíva zaradené do tejto línie sú v útlmovej správe alebo sú predané. Ide o tieto aktíva:
- portfóliá „Credit Spread Portfolio“ (CSP) a „Public Sector Portfolio“ (PSP) (v sume odhadovanej približne na 134 miliárd EUR k 31. decembru 2009),
 - portfólio „Financial Products“ aktív spoločnosti FSAM, ktoré si Dexia ponechala (v sume odhadovanej približne na 10,7 miliardy EUR k 31. decembru 2009) a
 - portfólio „non-core PWB loans“ (v sume odhadovanej približne na 17 miliárd EUR k 31. decembru 2009).
- Financovanie získané skupinou Dexia, ktoré má záruku financovania, je celé zaradené do tejto línie.
- (73) Skupina Dexia obmedzí novú ročnú produkciu PWB na 12 miliárd EUR v roku 2009, na 15 miliárd EUR v roku 2010 a na 18 miliárd EUR v rokoch 2011 až 2014.
- (74) Skupina Dexia zníži svoje prevádzkové náklady o 15 % do 31. decembra 2012.
- (75) Skupina Dexia zníži svoje „trading“ činnosti (zníženie o 44 % priemernej ročnej rizikovej hodnoty, ktorá v roku 2008 dosahovala 126 miliárd EUR) a ukončí svoje činnosti obchodovania na vlastný účet odo dňa tohto rozhodnutia Komisie.
- (76) Skupina Dexia definitívne upúšťa s okamžitým účinkom do dňa rozhodnutia Komisie od zisku z konvertibilných dlhopisov Dexia BIL vo výške 376 miliónov EUR, ktoré sa Luxembursko zaviazalo upísať v septembri 2008.

- (77) Využitie skupinou Dexia záruky na financovanie príslušných členských štátov sa obmedzuje podľa týchto podmienok:
- koniec záruky pre všetky zmluvy o vkladoch uzatvorené od 31. marca 2010,
 - koniec záruky na financovanie pre všetky krátkodobé emisie (do jedného roka) realizované od 31. mája 2010,
 - koniec záruky na financovanie pre všetky (vrátane dlhodobých) emisie a zmluvy realizované alebo uzatvorené od 30. júna 2010,
 - nikdy nemôže celková suma garantovaných zmeniek odovzdaných banke prekročiť 100 miliárd EUR,
 - počas obdobia uplatňovania záruky skupina Dexia vyplatí príslušným členským štátom dodatočnú odmenu z presahujúcej sumy v prípade prekročenia týchto limitov zaručených zmeniek odovzdaných banke:

Tabuľka 5

Dodatočná odmena vyplácaná v prípade prekročenia garantovaných súm dlhových cenných papierov

Limit/tranža (zaručené zmenky odovzdané banke v miliárdach EUR)	60 – 70	70 – 80	80 – 100
Dodatočná odmena za prekročenie (v bázičných bodoch)	+ 50	+ 65	+ 80

- (78) Až do 31. októbra 2014 skupina Dexia nevyužije svoj štatút banky majúcej záruku príslušných členských štátov na ciele obchodnej reklamy a nevyužije záruku na čisté operácie arbitráže.
- (79) Až do 31. decembra 2011 skupina Dexia SA a jej dcérske spoločnosti, nad ktorými má výhradnú alebo spoločnú kontrolu, sa nestanú nadobúdateľmi viac ako 5 % základného kapitálu inej úverovej inštitúcie alebo poisťovne bez povolenia Komisie. Pod podmienkou predchádzajúceho súhlasu Komisie tento záväzok nebráni tomu, aby skupina Dexia získala podiel ako odmenu za vklad formou akcií alebo činností uskutočnený v rámci operácie predaja alebo vloženia do spoločného majetku (fúziou alebo vkladom) aktív alebo činností, pokiaľ za podobného predpokladu uvedený podiel neposkytne skupine Dexia výhradnú alebo spoločnú kontrolu nad subjektom, ktorý je príjmom vkladu alebo výsledkom fúzie. Skupina Dexia bude vopred informovať Komisiu o každom návrhu nadobudnutia vrátane každého návrhu plánovaného podnikmi, ktoré skupina Dexia spoločne kontroluje.
- (80) Až do 31. decembra 2014 skupina Dexia obmedzí sumu:
- každej formy dividend, ktoré skupina Dexia SA vypláca na základe svojich bežných akcií,
 - každej predčasnej diskrečionej úhrady alebo platby kupónu z hybridných nástrojov Tier 1 a Tier 2 i) emitovaných subjektmi, nad ktorými má Dexia výhradnú kontrolu; ii) vo vlastníctve osôb alebo subjektov iných ako Dexia SA a jej dcérske spoločnosti a iii) ktorých výplata alebo plnenie sú diskrečionárne podľa zmluvných ustanovení týkajúcich sa týchto nástrojov, tak aby po plánovanej výplate alebo platbe (a vzhľadom na prípadné povinné platby z dôvodu výplaty dividendy z bežných akcií) Core Tier 1 skupiny Dexia (vypočítaný s odkazom na poslednú konsolidovanú účtovnú závierku vyhotovenú podľa štandardov IFRS):

— zostal vyšší alebo rovnaký ako úroveň:

31.12.2009	31.12.2010	31.12.2011	31.12.2012	31.12.2013	31.12.2014
10,7 %	10,6 %	[...]	[...]	[...]	[...]

— a zostal vyšší alebo rovnaký ako súčet i) 12,5 % rizikovo vážených aktív (*risk weighted assets*) divízie *Legacy Portfolio Management Division* a ii) 9,5 % rizikovo vážených aktív (*risk weighted assets*) iných činností skupiny („Core Division“).

(81) Záväzkom uvedeným v odôvodnení 80:

— nie je dotknutá požiadavka na rozdeliteľný zisk (podľa článku 617 belgického zákonníka o spoločnostiach) na úrovni skupiny Dexia,

— nie sú dotknuté operácie, ktoré skupina Dexia bude povinná podľa zákona vykonať v prípade hybridných nástrojov Tier 1 a Tier 2, alebo operácie, ktoré skupina Dexia bude povinná vykonať v prípade takýchto nástrojov podľa zmlúv uzatvorených pred 1. februárom 2010, a

— uvedený záväzok sa bude môcť revidovať v prípade podstatnej zmeny v definovaní prudenciálneho vlastného kapitálu a účtovných štandardov uplatniteľných na skupinu Dexia.

(82) Na druhej strane bez toho, aby boli dotknuté operácie, ktoré skupina Dexia bude povinná podľa zákona vykonať, alebo operácie, ktoré bude povinná vykonať podľa zmlúv uzatvorených do 1. februára 2010 v prípade hybridných nástrojov Tier 1 a Tier 2, skupina Dexia sa zdrží do 31. decembra 2011:

— vyplatenia kupónov z hybridných nástrojov Tier 1 alebo z nástrojov Tier 2 vlastnených osobami alebo subjektmi inými ako Dexia SA a jej dcérske spoločnosti, ktorých platba je diskrečná podľa zmluvných ustanovení týkajúcich sa týchto nástrojov,

— schválenia alebo hlasovania v prospech vyplatenia akejkoľvek formy dividendy každým subjektom, nad ktorým má skupina Dexia SA priamo alebo nepriamo výhradnú kontrolu (vrátane subjektov vlastnených na 100 %), keby takéto vyplatenie spôsobilo povinnosť vyplatiť kupón z hybridných nástrojov Tier 1 alebo z nástrojov Tier 2 vlastnených inými osobami ako skupina Dexia SA a jej dcérske spoločnosti, a

— uplatnenia diskrečnej opcie predčasnej úhrady v prípade hybridných nástrojov Tier 1 a Tier 2 už uvedených v prvej zarážke.

(83) Skupina Dexia SA sa zdrží vyplatenia dividend z bežných akcií až do 31. decembra 2011. Tento zákaz sa nebude vzťahovať na výplaty dividend úplne realizovaných pridelením nových akcií, ak suma týchto výplat bude i) v súlade s odôvodnením 80 a ii) nižšia alebo rovnaká ako 40 % čistého výsledku realizovaného skupinou Dexia SA v účtovnom roku 2009, pokiaľ ide o výplaty vykonané v roku 2010, a nižšia alebo rovnaká ako 40 % čistého výsledku realizovaného skupinou Dexia SA v účtovnom roku 2010, pokiaľ ide o výplaty uskutočnené v roku 2011 ⁽¹⁵⁾.

⁽¹⁵⁾ Príslušné členské štáty zaslali Komisii list skupiny Dexia z 12. februára 2010 potvrdzujúci, že nejedná o nijaký hybridný a podriadený dlhový cenný papier vystavený subjektmi skupiny, ktorého lehota a podmienky ustanovujú povinnosť výplaty kupónu („coupon pusher“) za predpokladu, že by skupina Dexia SA pristúpila k výplate dividendy z akcií, s jedinou výnimkou emisie 500 miliónov EUR, ktorú uskutočnila spoločnosť Dexia Funding Luxembourg SA v roku 2006 (kód ISIN: XS0273230572).

(84) V tomto smere treba pripomenúť, že podľa záväzkov prijatých príslušnými členskými štátmi v rámci rozhodnutia Komisie z 30. októbra 2009 o predĺžení záruky skupina Dexia je povinná zdržať sa odo dňa uvedeného rozhodnutia a až do dňa tohto rozhodnutia:

- i) vyhlásenia akejkoľvek dividendy za dočasnú alebo navrhnutia valnému zhromaždeniu skupiny Dexia SA výplaty akejkoľvek formy dividendy v prospech akcionárov skupiny Dexia SA;
- ii) schválenia alebo hlasovania v prospech výplaty akejkoľvek formy dividendy subjektmi, nad ktorými má skupina Dexia SA priamo alebo nepriamo výhradnú kontrolu, ale ktoré nevlastní (priamo alebo nepriamo) na 100 %;
- iii) schválenia alebo hlasovania v prospech výplaty akejkoľvek formy dividendy každým subjektom, nad ktorým má skupina Dexia SA priamo alebo nepriamo výhradnú kontrolu (vrátane subjektov, ktoré vlastnia na 100 %), keby takáto výplata mala za následok povinnosť vyplatenia kupónu z hybridných nástrojov Tier 1 alebo z trvalých nástrojov Upper Tier 2, ktoré vlastní osoby alebo subjekty iné ako skupina Dexia SA a jej dcérske spoločnosti;
- iv) uskutočnenia výplaty akéhokoľvek kupónu z hybridných nástrojov Tier 1 a z trvalých nástrojov Upper Tier 2, ktoré vlastní osoby alebo subjekty iné ako Dexia SA a jej dcérske spoločnosti a ktorých platba je diskrečná podľa ustanovení o týchto nástrojoch. Pokiaľ by však toto nevyplatenie mohlo spôsobiť pozastavenie vyplatenia dividend skupinou Dexia SA podľa výsledkov za rok 2009, už uvedený zákaz by sa nemusel uplatňovať, pokiaľ by skupina Dexia vopred informovala Komisiu a pokiaľ by Komisia schválila na základe *ad hoc* uvedenú výplatu kupónu; alebo
- v) uplatnenia diskrečnej opcie na predčasné preplatenie hybridných nástrojov uvedených v bodoch iii) a iv) tohto odôvodnenia.

(85) S cieľom vniesť ešte viac hospodárskej súťaže a transparentnosti do operácií bankových pôžičiek miestnych orgánov sa Francúzsko zaväzuje, že bude dohliadať na to, aby miestne orgány rozvíjali prax obstarávania formou súťaže pri svojich operáciách na zabezpečenie peňazí a kapitálu. Štát v tomto smere zasle výslovné odporúčania územným celkom do konca roka 2010 tak v oblasti bankového financovania, ako aj v oblasti využívania zložitých finančných produktov. Tieto odporúčania budú zdôrazňovať, že hospodársky záujem v tomto sektore tkvie v zavedení obstarávania formou súťaže, a uvedú rôzne praktické podmienky, podľa ktorých sa budú môcť uskutočniť tieto opatrenia. Odpo-

rúčané osvedčené praktické postupy budú ustanovovať verejný charakter obstarávania formou súťaže v prípade pôžičiek, ktorých sumy budú veľmi vysoké. V prípade územných celkov sa bude zvyšovať najmä vnímavosť voči týmto odporúčaniam útvarov poverených tým, aby im poskytovali pomoc a poradenstvo. Ak by sa tieto odporúčania ukázali nedostatočné na zabezpečenie zovšeobecnenia transparentného a nediskriminačného obstarávania formou súťaže zo strany miestnych orgánov do roku 2013 v oblasti bankového financovania, Francúzsko sa zaväzuje predložiť normatívne návrhy na tento účel.

(86) S cieľom zaviesť ešte väčšiu hospodársku súťaž a transparentnosť do operácií bankových pôžičiek miestnych orgánov belgická vláda so súhlasom regiónov sa zaväzuje kontrolovať uverejňovanie orgánmi obstarávania oznámení o uzatvorených zmluvách týkajúcich sa financovania orgánov územných samosprávnych celkov.

4.3. PREDAJE A ÚTLMOVÁ SPRÁVA

(87) Skupina Dexia predá aktíva vymenované v tomto odôvodnení:

- a) predaj alebo uvedenie na burzu 70-percentného podielu vlastneného skupinou v jej talianskej dcérskej spoločnosti Crediop do 31. októbra 2012 ⁽¹⁶⁾;
- b) predaj spoločnosti DEP, francúzskej dcérskej spoločnosti Dexia Insurance Belgium (ďalej len „DIB“), pôsobiacej v oblastiach životného poistenia a sociálneho inžinierstva, do 30. júna 2010. Podpis dohody o predaji sa uskutočnil 9. decembra 2009 a predaj by sa mal realizovať v priebehu prvého polroka 2010;
- c) predaj alebo uvedenie na burzu 51 % podielu skupiny Dexia v dcérskej spoločnosti AdInfo pôsobiacej v oblasti poskytovania informačných služieb miestnym orgánom v Belgicku do 31. decembra 2010;
- d) predaj podielu skupiny Dexia v belgickej spoločnosti SPE na výrobu energie do 31. decembra 2010;
- e) predaj 20 % podielu skupiny Dexia v Crédit du Nord (tento predaj sa realizoval 11. decembra 2009);
- f) zatvorenie približne 80 pobočiek v Belgicku v horizonte roku 2010 v rámci nového distribučného modelu skupiny;
- g) ukončenie týchto činností RCB International;

⁽¹⁶⁾ Skupina Dexia nebude povinná postúpiť svoj podiel v spoločnosti Crediop za prehnane nízku cenu (menej ako [...] násobok účtovnej hodnoty v rokoch 2010 a 2011 a [...] násobok účtovnej hodnoty v roku 2012).

- i) predaj spoločnosti Experta Jersey, spoločnosti pred zánikom patriacej Dexia „Private Bank“ (PB) Jersey, ukončenie činností PB v Montevideu, ukončenie projektu rozvoja PB v Singapure, ukončenie projektu „consumer finance“ v Rusku a ukončenie činností Dexia Asset Management (ďalej len „DAM“) v krajinách strednej a východnej Európy, predaj trustových činností spoločnosti Experta vo Švajčiarsku sa realizovali v priebehu roka 2009 a začiatkom roka 2010;
 - ii) predaj trustových činností vykonávaných spoločnosťou Experta na Bahamách, ako aj predaj dánskej dcérskej spoločnosti Dexia BIL do 31. decembra 2011;
 - h) predaj alebo uvedenie na burzu podielu skupiny Dexia v slovenskej dcérskej spoločnosti Dexia Banka Slovensko (ďalej len „DBS“) ⁽¹⁷⁾ do 31. októbra 2012;
 - i) ukončenie a útlmová správa týchto medzinárodných činností PWB:
 - i) India: predaj subjektu realizovaný v roku 2009;
 - ii) Švajčiarsko (Dexia Public Finance Switzerland) a Švédsko (Dexia Norden): zatvorenie a likvidácia do 31. decembra 2010;
 - iii) Mexiko, Austrália a Japonsko: útlmová správa súvahy;
 - j) predaj spoločnosti FSA (ukončený 1. januára 2009), potom predaj podielov skupiny Dexia v spoločnosti Assured Guaranty do 31. decembra 2011;
 - k) predaj 49 % podielu skupiny v spoločnosti Kommunalkredit Austria (KA) realizovaný vo 4. štvrtroku 2008;
 - l) predaj alebo uvedenie na burzu Deniz Emeklilik, dcérskej poisťovacej spoločnosti DenizBank, do 31. októbra 2012;
 - m) predaj 60 % podielu skupiny v Dexia Sabadell do 31. decembra 2013;
 - n) zrýchlený predaj portfólia dlhopisov skupiny Dexia vo výške [10 – 20] miliárd EUR ročne v rokoch 2010 a 2011, [5 – 15] miliárd EUR až [10 – 20] miliárd EUR v roku 2012, [0 – 10] až [5 – 15] miliárd EUR ročne v rokoch 2013 a 2014;
 - o) útlmová správa činností Standby Bond Purchase Agreements (ďalej len „SBPA“) a Tender Option Bonds (ďalej len „TOB“) (USA/Kanada).
- (88) Plán na reštrukturalizáciu povedie k zníženiu o 35 % celkového objemu súvahy skupiny Dexia k 31. decembru 2014 v porovnaní s jej výškou k 31. decembru 2008. Príslušné členské štáty sa zaväzujú, že skupina Dexia zníži objem svojej súvahy, ako je zhrnuté v tabuľke č. 6.

⁽¹⁷⁾ Skupina Dexia nebude povinná postúpiť DBS za prehnane nízku cenu (menej ako [...] násobok účtovnej hodnoty v roku 2010 a [...] násobok v roku 2011).

Tabuľka 6

Zníženie objemu súvahy skupiny, činností „Core division“ a LPMD

(v mld. EUR)

	31.12.2008	31.12.2009	31.12.2010	31.12.2011	31.12.2012	31.12.2013	31.12.2014
Celková súvaha skupiny	651	580	[510 – 550]	[485 – 545]	[425 – 490]	[405 – 465]	427
Spolu divízia LPMD		162	[120 – 140]	[100 – 120]	[80 – 110]	[70 – 100]	79
Spolu Core division		419	[390 – 410]	[385 – 415]	[345 – 380]	[335 – 365]	353

4.4. REALIZÁCIA ZÁVÄZKOV

- (89) Nezávislý expert odovzdá každý štvrtrok Komisii správu o realizácii záväzkov plánu na reštrukturalizáciu. Táto správa zahŕňa osobitne podrobnú expertízu i) o dodržiavaní zníženia objemu súvahy uvedeného v odôvodnení 88, ii) o dodržiavaní troch ukazovateľov likvidity a financovania uvedených v odôvodnení 69 a iii) o dodržiavaní záväzku o ukazovateli RAROC ⁽¹⁸⁾ uvedenom v odôvodnení 70. Okrem toho:

- táto správa sa odovzdáva najneskôr tri mesiace po predložení polročnej účtovnej závierky a schválení ročnej účtovnej závierky a v každom prípade do 1. októbra a 30. apríla každého roka,
- ak vo svojej správe predloženej do 1. októbra každého roka nezávislý expert identifikuje riziká, že ročné ciele uvedené v pláne na reštrukturalizáciu sa nedosiahnu do konca bežného roka, orgány príslušných členských štátov predložia Komisii v priebehu mesiaca nasledujúceho po odovzdaní správy opatrenia plánované so skupinou Dexia, ktoré umožnia dosiahnuť tieto ciele do konca roka primeranými prostriedkami,
- ak vo svojej správe predloženej do 30. apríla každého roka nezávislý expert skonštatuje, že ročné ciele uvedené v pláne na reštrukturalizáciu sa nedosiahli, orgány príslušných členských štátov predložia Komisii v priebehu mesiaca nasledujúceho po odovzdaní správy opatrenia plánované so skupinou Dexia, ktoré umožnia dosiahnuť tieto ciele do 30. júna bežného roka primeranými prostriedkami,
- pokiaľ sa nepredložia plánované opatrenia v predpísanej lehote alebo pokiaľ sa nedosiahnu ciele do 30. júna (týkajúce sa opatrení prípadne predložených po správe, ktorá sa má odovzdať do 30. apríla), Komisia môže v súlade s nariadením Rady (ES) č. 659/1999 ⁽¹⁹⁾ začať nové konanie vo veci formálneho zisťovania [...].

- (90) Belgické, francúzske a luxemburské orgány predložia Komisii na predbežné schválenie najneskôr mesiac po tomto rozhodnutí zoznam s jednou až tromi osobami vybranými po dohode so skupinou Dexia s cieľom menovať nezávislého experta. Nezávislý expert musí mať požadované schopnosti a počas výkonu svojho mandátu nesmie byť v situácii konfliktu záujmov. Komisia môže buď schváliť, alebo zamietnuť navrhovaného(-ých) nezávislého(-ých) experta(-ov). Ak Komisia zamietne navrhovaného(-ých) nezávislého(-ých) experta(-ov), skupina Dexia a belgické, francúzske a luxemburské orgány navrhnu v lehote jedného mesiaca po oznámení zamietnutia jedného až troch nových kandidátov, ktorých bude musieť Komisia tiež schváliť alebo zamietnuť. Ak sa nakoniec zamietnu všetci navrhovaní kandidáti, Komisia určí nezávislého experta. Náklady na plnenia nezávislého experta bude hradíť skupina Dexia.

⁽¹⁸⁾ RAROC odzrkadľuje náklady divízie PWB a metodika a výpočet ukazovateľa RAROC a zložiek sú presné.

⁽¹⁹⁾ Ú. v. EÚ L 83, 27.3.1999, s. 1.

- (91) Ak by jeden zo záväzkov predaja aktív uvedených v písmenách a), c), d), h), l) alebo m) odôvodnenia 87 nebol splnený v určených lehotách a ak by nejestvoval alternatívny záväzok schválený Komisiou, francúzske, belgické a luxemburské orgány predložia Komisii na predbežné schválenie najneskôr mesiac po konečnom termíne určenom na predaj zoznam s jednou až tromi osobami vybranými po dohode so skupinou Dexia s cieľom menovať mandátára(-ov) povereného(-ých) realizáciou uvedených predajov. Mandatár poverený predajom musí byť nezávislý, musí mať požadované schopnosti a počas výkonu svojho mandátu nesmie byť v situácii konfliktu záujmov. Komisia môže buď schváliť, alebo zamietnuť navrhovaného(-ých) mandátára(-ov). Ak Komisia zamietne mandátára(-ov) povereného(-ých) predajom, skupina Dexia a belgické, francúzske a luxemburské orgány navrhnu v lehote jedného mesiaca po oznámení zamietnutia jedného až troch nových kandidátov, ktorých bude musieť Komisia tiež schváliť alebo zamietnuť. Ak sa nakoniec zamietnu všetci navrhovaní kandidáti, Komisia určí mandátára, ktorého vymenuje skupina Dexia, alebo ku ktorého vymenovaniu prispeje, na základe mandátu schváleného Komisiou.
- (92) Francúzske, belgické a luxemburské orgány sa zaväzujú, že skupina Dexia udelí potrebné a primerané právomoci zastupovania mandátárovi poverenému predajom, aby i) uskutočnil predaj aktív uvedených v odôvodnení 91 (vrátane všetkých právomocí potrebných na zabezpečenie riadneho vyhotovenia dokumentov požadovaných na realizáciu predaja) a aby ii) vykonal všetky potrebné a primerané úkony alebo vyhlásenia na uskutočnenie predaja. Mandatár poverený predajom zahrnie do zmluvy (zmlúv) na nákup a predaj bežné a rozumné termíny a podmienky, ktoré bude pokladať za primerané na uzatvorenie predaja v priebehu roka nasledujúceho po menovaní mandátára. Mandatár poverený predajom ho bude organizovať tak, aby sa zabezpečil predaj [...]. Náklady na plnenia mandátára povereného predajom bude hrdiť skupina Dexia.
- o schopnosti pôvodného plánu na reštrukturalizáciu obnoviť dlhodobú životaschopnosť skupiny bez štátnej pomoci a čo najrýchlejšie,
- o charaktere navrhovaných reštrukturalizačných opatrení, ktoré nesplnili všetko, čo sa požaduje v rámci oznámenia Komisie o návrate k životaschopnosti a o hodnotení reštrukturalizačných opatrení prijatých vo finančnom sektore v podmienkach súčasnej krízy podľa pravidiel o štátnej pomoci ⁽²⁰⁾ (ďalej len „oznámenie o bankových reštrukturalizáciách“),
- o schopnosti navrhovaných opatrení zaručiť, aby bolo narušenie hospodárskej súťaže obmedzené a aby sa morálny hazard riešil pomocou obmedzenou na nevyhnutné minimum a primeraným rozdelením nákladov medzi príjemcov a príslušné členské štáty.
- (95) Ďalej pokiaľ ide o opatrenie FSA, vo svojom rozhodnutí z 13. marca 2009 sa Komisia domnievala, že samotná záruka, ako aj krytie z hľadiska aktív a del'ba nákladov medzi skupinou Dexia a príslušnými členskými štátmi boli zlučiteľné s vnútorným trhom. Zostávalo však ešte preveriť ocenenie aktív a odmenu za záruku, ako aj odmenu za záruku na cenné papiere, ktoré má emitovať Dexia nad rámec prvej tranže 4,5 miliardy nároku podľa zmluvy Put. Komisia sa tiež rozhodla zaradiť tieto stránky opatrenia FSA do začatého konania vo veci formálneho zisťovania týkajúceho sa plánu na reštrukturalizáciu skupiny Dexia. V tom istom rozhodnutí Komisia tiež spresnila, že existencia záruky, portfólio krytých aktív a úroveň prvých strát, ktoré skupine Dexia vznikli, sa nezahrnú do okruhu konania začatého uvedeným rozhodnutím.

V. DÔVODY NA ZAČATIE KONANIA VO VECI FORMÁLNEHO ZISŤOVANIA

- (93) Komisia pripomína, že konanie vo veci formálneho zisťovania začaté jej rozhodnutím z 13. marca 2009 sa týka súčasne počiatočného plánu na reštrukturalizáciu skupiny Dexia, ktorý príslušné členské štáty oznámili Komisii vo februári 2009, a opatrenia FSA.
- (94) Predovšetkým vzhľadom na ťažkosti, na ktoré narazila skupina Dexia počas finančnej krízy, a na veľmi vysokú sumu prijatej pomoci Komisia vyslovila pochybnosti:

VI. PRIPOMIENKY ZAJINTERESOVANÝCH STRÁN

- (96) Komisia poznamenáva, že nedostala žiadne pripomienky zainteresovaných strán v rámci konania vo veci formálneho zisťovania, pokiaľ ide o opatrenia pomoci v prospech skupiny Dexia.
- (97) Naproti tomu pred začatím konania konkurent DBB doručil útvaram Komisie formálnu sťažnosť na zvýšenie kapitálu o tri miliardy EUR, ktoré poskytl belgické orgány a akcionári skupiny Dexia, ako aj na záruku poskytnutú belgickým štátom na medzibankové a podobné pôžičky v prospech skupiny Dexia. Sťažnosť je odôvodnená tým, že:

⁽²⁰⁾ Ú. v. EÚ C 195, 19.8.2009, s. 9.

- pomoc údajne nemožno pokladať za úmernú najmä pre cenu upisovania bežných akcií emitovaných skupinou Dexia v rámci opatrenia rekapitalizácie: cena 9,9 EUR založená na priemere kurzov za tridsať dní predchádzajúcich operácii je vyššia ako cena, ktorú by zaplatil investor v trhovom hospodárstve vzhľadom na veľmi zhoršené okolnosti pre finančné cenné papiere v čase emisie,
- pomoc údajne nemožno pokladať za obmedzenú na nevyhnutné minimum, keďže suma rekapitalizácie umožnila posilniť ukazovateľ vlastného kapitálu Tier 1 skupiny Dexia z 11 % na 14 %, čím sa táto skupina stala jednou z najlepšie vybavených európskych bánk v tejto oblasti,
- pomoc údajne bude viesť k výraznému narušeniu hospodárskej súťaže, keďže umožní skupine Dexia uplatňovať na vklady prijaté od zákazníkov vyššie sadzby ako priemer tradičných bánk pôsobiacich na belgickom trhu.

VII. PRIPOMIENKY ČLENSKÝCH ŠTÁTOV

7.1. PRIPOMIENKY BELGICKEJ VLÁDY K SŤAŽNOSTI DORUČENEJ KOMISII

- (98) Na základe nedôvernej verzie formulára sťažnosti podaného útvorom Komisie belgické orgány sformulovali svoje pripomienky k informáciám o odôvodnení sťažnosti.
- (99) Pokiaľ ide o cenu za upisovanie akcií emitovaných skupinou Dexia v rámci operácie rekapitalizácie, belgické orgány zdôrazňujú, že cena 9,9 EUR za akciu, ktorá zodpovedá priemernému kurzu za tridsať dní predchádzajúcich operácii, bola stanovená v súlade s ustanoveniami článku 598 belgického zákonníka o spoločnostiach. Tento zákonník totiž spresňuje, že v prípade zvýšenia kapitálu za hotovosť vyhradeného jednej alebo viacerým určeným osobám emisná cena nových akcií nemôže byť nižšia ako priemer kurzov za tridsať dní predchádzajúcich operácii. Cena akcií emitovaných v rámci operácie rekapitalizácie skupiny Dexia bola teda stanovená podľa zákonných povinností, ktoré museli zúčastnené strany dodržať.
- (100) Na druhej strane belgické orgány zdôrazňujú, že sťažovateľ spochybňuje potrebu rekapitalizácie z toho dôvodu, že skupina Dexia prechádzala krízou likvidity a nie krízou platobnej schopnosti a že rekapitalizácia viedla len k posilneniu vlastného kapitálu Tier 1 skupiny Dexia na vyššiu úroveň, ako majú porovnateľné európske banky. Podľa belgických orgánov však tieto tvrdenia neberú do úvahy potrebu platobnej schopnosti skupiny Dexia koncom septembra 2008, tak ako vyplývali zo zvýšenia rizík a zo strát predpokladaných v 3. a 4.

štvrtroku 2008 z dôvodu vplyvu na skupinu rôznych inštitúcií v konkurze alebo v ťažkostiach (Lehman Brothers, Depfa, Bradford & Bingley, írske a islandské banky), očakávaných strát z vplyvov FSA, ako aj z mnohých poklesov hodnoty aktív súvisiacich so zhoršenými ratingmi viacerých inštitúcií na znižovanie kreditného rizika, ktoré ručili za cenné papiere vlastnené skupinou Dexia.

- (101) Napokon, pokiaľ ide o narušenie hospodárskej súťaže spôsobené opatreniami pomoci v prospech skupiny Dexia, belgické orgány zdôrazňujú, že *ad hoc* zásahy belgického štátu v prospech skupiny Dexia boli odôvodnené, aby sa predišlo systémovej kríze, a neodlišujú sa v tejto veci od zásahov iných členských štátov povolených Komisiou podľa článku 107 ods. 3 písm. b) ZFEÚ. Na druhej strane, pokiaľ ide o sadzby uplatňované skupinou Dexia na vklady prijaté od zákazníkov, belgické orgány poskytli krátku správu skupiny Dexia porovnávajúcu sadzby uplatňované skupinou Dexia so sadzbami uplatňovanými jej konkurentmi za rovnaký typ služieb ponúkaných na belgickom trhu (ING, Deutsche Bank, Fortis, Axa, Citibank, Rabobank a KBC). Sadzby uplatňované skupinou Dexia sa tak javia v súlade so sadzbami jej konkurentov. V tej istej správe skupina Dexia podčiarkuje aj to, že tieto sadzby uvedené v sťažnosti pokrývajú len vklady prijaté cez internet a predstavujú len malý podiel ([10 – 15] %) zo všetkých vkladov prijatých od zákazníkov.

- (102) Belgické orgány tak zastávajú názor, na rozdiel od argumentov formulovaných v sťažnosti, že opatrenia pomoci v prospech skupiny Dexia sú zlučiteľné s vnútorným trhom podľa článku 107 ods. 3 písm. b) ZFEÚ.

7.2. PRIPOMIENKY ČLENSKÝCH ŠTÁTOV K ZAČATIU KONANIA

- (103) Príslušné členské štáty dodali Komisii svoje spoločné pripomienky ku konaniu vo veci formálneho zisťovania, ktoré sa začalo rozhodnutím z 13. marca 2009. Pripomienky príslušných členských štátov sa týkajú súčasne kvalifikácie pomoci oznámených opatrení a zlučiteľnosti uvedených opatrení s vnútorným trhom.

7.2.1. KVALIFIKÁCIA POMOCI OZNÁMENÝCH OPATRENÍ

7.2.1.1. Zvýšenie kapitálu

- (104) Príslušné členské štáty si vo svojich pripomienkach predovšetkým myslia, že akcie skupiny Dexia upísané historickými akcionármi (Štátna depozitná pokladňa, ďalej len „CDC“, CNP Assurances, Holding Communal, Ethias a Arcofin) v rámci operácie rekapitalizácie neobsahujú nijaký prvok štátnej pomoci. Príslušné členské štáty totiž pripomínajú, že tieto podniky majú spoločné

záväzky v skupine Dexia prostredníctvom paktu akcionárov uzatvoreného v dohovore z 28. augusta 2007, ktorý sa riadi súkromným právom. Na zachovanie záujmov tohto celku akcionárov bol potrebný podiel každého z nich na zvýšení kapitálu. Na druhej strane vzhľadom na naliehavosť operácie rekapitalizácie bolo logické, že skupina Dexia sa obrátila prednostne na svojich referenčných akcionárov, aby ju vykonali. Príslušné členské štáty zdôraznili, že rozhodnutie subjektov CDC, CNP Assurances, Holding Communal, Ethias a Arcofin podieľať sa na zvýšení kapitálu im nemožno pripisovať a okrem toho, pokiaľ ide o Arcofin a Ethias, neboli financované zo štátnych zdrojov.

7.2.1.2. Podpora pri zvyšovaní likvidity

- (105) Okrem toho si belgické orgány myslia, že podpora pri zvyšovaní likvidity poskytnutá skupine Dexia bankou BNB v spolupráci s Národnou bankou Francúzska nepredstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ z toho dôvodu, že podpora pri zvyšovaní likvidity je súčasťou bežných úloh národných centrálnych bánk a osobitne ich úlohy prispievať k stabilite finančného systému ako požičiavateľa v poslednej inštancii v prípade dočasných problémov s likviditou inak solventných bánk. V skutočnosti:

- v čase zavedenia podpory pri zvyšovaní likvidity finančné orgány potvrdili, že nemajú nijaký dôvod myslieť si, že skupina Dexia je nesolventná,
- poskytnutie podpory pri zvyšovaní likvidity bolo zaručené dostatočnými istotami, ktoré poskytla skupina Dexia a na ktoré uplatnila BNB a Národná banka Francúzska vysoké bezpečnostné marže („haircut“) závisiace od kvality týchto istôt,
- podpora pri zvyšovaní likvidity bola poskytnutá so znevýhodnenými, či dokonca prehnane vysokými úrokovými sadzbami,
- BNB a Národná banka Francúzska rozhodli zakaždým úplne nezávisle a celkom diskrečionárne o poskytnutí podpory pri zvyšovaní likvidity, o jej predĺžení a o sumách požičaných v tomto rámci,
- poskytnutie pomoci pri zvyšovaní likvidity je dočasné opatrenie: úvery poskytnuté v rámci podpory pri zvyšovaní likvidity sú obmedzené na 1 deň („overnight“) s možnosťou predĺženia podľa rozhodnutia požičiavajúcej centrálnej banky.

- (106) Belgické orgány okrem toho zdôrazňujú, že podpora pri zvyšovaní likvidity v prospech skupiny Dexia bola schválená Radou guvernérov Európskej centrálnej banky (ďalej len „ECB“) (do maximálnej výšky [...] miliárd EUR).

Kvalifikovanie poskytnutia pomoci pri zvyšovaní likvidity ako štátnej pomoci by znamenalo jeho nezlučiteľnosť s článkom 123 ZFEÚ. Podľa tejto zásady je totiž právne nemožné pripísať členskému štátu úkony vykonané národnou centrálnou bankou pri plnení jej úloh, keď uvedená centrálna banka dodržiava podmienky určené Európskou centrálnou bankou na plnenie tejto úlohy. Pomoc pri zvyšovaní likvidity poskytnutá skupine Dexia spĺňa všetky podmienky, ktoré predpisuje ECB. Osobitne vyhovuje požiadavke, podľa ktorej poskytnutie podpory pri zvyšovaní likvidity musí byť prijaté úplne nezávisle a diskrečionárne jednou alebo viacerými príslušnými národnými centrálnymi bankami.

- (107) Podľa belgických orgánov len skutočnosť, že každá podpora pri zvyšovaní likvidity poskytnutá bankou BNB získava automaticky záruku belgického štátu, nie je taká, aby zmenila tento záver. Po prvé, v čase, keď Riadiaci výbor BNB úplne nezávisle prijal rozhodnutie o poskytnutí podpory pri zvyšovaní likvidity skupine Dexia, záruka štátu nejestvovala. Tá vtedy nemohla byť zohľadnená pri rozhodovaní. Najmä skutočnosť, že belgický zákonodarca bol prinútený ustanoviť explicitnú záruku belgického štátu na tieto operácie – bez toho, že by súvisela s prípadom skupiny Dexia –, zatiaľ čo to tak nie vždy je v ostatných členských štátoch, vyplýva zo špecifickosti akcionárov BNB, ktorá je spoločnosťou kótovanou na burze so súkromnými akcionármi, zatiaľ čo ostatné národné centrálné banky nemajú vo všeobecnosti súkromných akcionárov. Táto záruka je tým nedeľiteľnou súčasťou organického štatútu BNB a je zameraná na to, aby umožnila BNB plniť svoju úlohu požičiavateľa v poslednej inštancii. Takáto explicitná záruka nie je potrebná v prípade iných centrálnych bánk, ktoré vlastnia na 100 % jednotlivé štáty. Automatický charakter štátnej záruky bol výslovne ustanovený, aby sa zabezpečilo, že podpora pri zvyšovaní likvidity BNB bude v súlade so zásadami zákazu peňažného financovania a bude vyhovovať kritériám rozhodovacej praxe Komisie, tak ako sú uvedené najmä v jej rozhodnutí Northern Rock ⁽²¹⁾.

- (108) Belgické orgány napokon zdôrazňujú, že ak by Komisia predsa len mala hodnotiť podporu pri zvyšovaní likvidity ako štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, suma pomoci by sa mala vypočítavať na základe rozdielu medzi uplatňovanou sadzbou a referenčnou sadzbou uvedenou v oznámení Komisie o revidovaní metódy výpočtu referenčných a aktualizovaných sadzieb („oznámenie o referenčných sadzbách“) ⁽²²⁾. Okrem toho suma pomoci by mala byť v každom prípade obmedzená na polovicu celkovej sumy podpory na zvýšenie likvidity, zodpovedajúcej sume, ktorú BNB skutočne poskytla skupine Dexia, keďže druhá polovica bola poskytnutá skupine Dexia na účet a na riziká Národnej banky

⁽²¹⁾ Rozhodnutie Komisie z 5. decembra 2007, Northern Rock, vec NN 70/07 (Ú. v. EÚ C 43, 16.2.2008) a tlačové vyhlásenie IP/08/1557 zo 16. februára 2008.

⁽²²⁾ Oznámenie Komisie o revízii spôsobu stanovenia referenčných a diskontných sadzieb (Ú. v. EÚ C 14, 19.1.2008, s. 6).

Francúzska. Táto banka však nemá nijakú výslovnú záruku od francúzskeho štátu a záruka belgického štátu sa samozrejme nemôže vzťahovať na operáciu vykonanú na účet a na riziká zahraničnej centrálnej banky.

7.2.1.3. Opatrenie FSA

- (109) Orgány príslušných členských štátov sa nazdávajú, že je veľmi malá pravdepodobnosť toho, že záruka poskytnutá belgickým a francúzskym štátom na aktíva FSAM je skutočne zavedená: hranica 4,5 miliardy USD, ktorá predstavuje hornú hranicu vplyvu prvých strát znášaných skupinou Dexia, je totiž vyššia ako najpesimistickejší scenár o hospodárskych stratách portfólia. V dôsledku toho by sa suma prípadnej pomoci štátov mala pokladať za nulovú aj v pesimistickom scenári.

7.2.2. ZLUČITEĽNOSŤ OZNÁMENÝCH OPATRENÍ

7.2.2.1. Opatrenie FSA

- (110) Predovšetkým príslušné členské štáty zdôrazňujú Komisii, že opatrenie FSA nespadá podľa nich do rámca oznámenia Komisie o zaobchádzaní so znehodnotenými aktívami v bankovom sektore Spoločenstva⁽²³⁾ (ďalej len „oznámenie o znehodnotených aktívach“) z toho dôvodu, že:

- opatrenie FSA nie je v pravom zmysle zárukou na aktíva, ale zárukou na dlhopisy skupiny Dexia voči FSAM v rámci jej vlastnej záruky (prostredníctvom zmluvy Put): len ak si Dexia nesplní svoje záväzky odkúpiť príslušné aktíva od FSAM v prípade plnenia zmluvy Put, uplatní sa požiadavka na záruku belgického a francúzskeho štátu; v dôsledku toho opatrenie FSA nemá za následok prevod ani automatický predaj aktív,
- opatrenie nemá za cieľ ručiť za portfólio FSAM v prospech skupiny Dexia, ale umožniť operáciu predaja uskutočnenú okamžite a potrebnú na reštrukturalizáciu skupiny Dexia,
- uvedená operácia predaja bola uskutočnená po ukončení otvoreného a transparentného procesu, čo by malo analogicky s prípadmi privatizácie viesť k záveru, že neobsahuje nijakú zložku štátnej pomoci,
- keďže opatrenie oznámené pred dňom prijatia oznámenia o znehodnotených aktívach (25. február 2009) už bolo vyhlásené za zlučiteľné s odsekom 16 hlavných usmernení Spoločenstva o štátnej pomoci na

záchranu a reštrukturalizáciu podnikov nachádzajúcich sa v ťažkostiach⁽²⁴⁾, nie je odôvodnené požadovať, aby bolo zlučiteľné aj s oznámením o znehodnotených aktívach.

- (111) Príslušné členské štáty okrem toho zdôrazňujú, že aj keď by malo byť opatrenie FSA posudzované so zreteľom na oznámenie o znehodnotených aktívach, Komisia disponuje všetkými informáciami, ktoré jej umožňujú konštatovať, že uvedené opatrenie je zlučiteľné s vnútorným trhom najmä z dôvodu, že:

- del'ba nákladov je v súlade s oznámením o znehodnotených aktívach hlavne z dôvodu sumy prvých strát znášaných skupinou Dexia, ktorá predstavuje viac ako 36 % nominálnej sumy portfólia krytých aktív, ide teda o podstatne vyšší limit ako minimum 10 % stanovené v oznámení o znehodnotených aktívach; okrem toho v prípade využitia záruky belgického a francúzskeho štátu nad rámec prvej tranže strát skupina Dexia vyplatí tieto členské štáty v cenných papieroch tvoriacich vlastný kapitál, ktorých emisia bude mať oslabujúci účinok na ostatných akcionárov skupiny,
- na opatrenie sa vzťahuje trhová odmena rovnajúca sa priemeru CDS za päť rokov skupiny Dexia (v období od 1. januára 2007 do 31. augusta 2008) plus 70 bázičských bodov, teda 113 bázičských bodov; príslušné členské štáty zdôrazňujú v tomto smere, že sadzba odmeny bola zvýšená o 21 bázičských bodov v porovnaní so sumou pôvodne oznámenou Komisii,
- hospodársku stratu na aktívach krytých opatrením, tak ako bola odhadnutá nezávislými stranami podľa metodiky schválenej vnútroštátnymi kontrolnými orgánmi, bude plne hradiť skupina Dexia, pokiaľ maximálna strata bude nižšia ako suma prvých strát znášaných skupinou Dexia, tak ako už bolo uvedené.

- (112) V dôsledku toho príslušné členské štáty pokladajú opatrenie FSA za zlučiteľné s vnútorným trhom a sumu pomoci obsiahnutú v opatrení za nulovú.

7.2.2.2. Počiatočný plán na reštrukturalizáciu

- (113) Príslušné členské štáty nesúhlasia s pochybnosťami Komisie o schopnosti počiatočného plánu na reštrukturalizáciu oznámeného Komisii vo februári 2009 obnoviť dlhodobú životaschopnosť banky, predísť nadmernému narušeniu hospodárskej súťaže a zabezpečiť primeranú del'bu nákladov na reštrukturalizáciu.

⁽²³⁾ Ú. v. EÚ C 72, 26.3.2009 s. 1.

⁽²⁴⁾ Ú. v. EÚ C 244, 1.10.2004, s. 2.

- (114) Príslušné členské štáty sa totiž vo svojich pripomienkach domnievajú, že opatrenia oznámené Komisii umožňujú zabezpečiť dlhodobú životaschopnosť skupiny Dexia, keďže:
- plánované zníženie portfólia dlhopisov skupiny Dexia za rok 2010 dosiahne [15 – 30] miliárd EUR (z toho [...] miliárd EUR z predajov), rovnakú sumu ako za rok 2011, čo sa ukazuje vierohodné a tiež skôr konzervatívne vo svetle nedávnej skúsenosti skupiny Dexia,
 - scenár obnovy likvidity zameraný hlavne na zníženie o 100 miliárd EUR potrieb krátkodobého financovania skupiny Dexia koncom roka 2010 je realistický, osobitne z dôvodu obnovy podmienok financovania na trhu s dlhopismi a na trhu s dlhopismi na pôdny záloh,
 - makroekonomické hypotézy, ktoré sú základom plánu na reštrukturalizáciu skupiny Dexia, sú veľmi konzervatívne,
 - neistoty, ktoré spomenula Komisia, pokiaľ ide o budúci vývoj trhu financovania miestnych orgánov, majú len slabý vplyv na činnosť skupiny Dexia, keďže tento trh je málo citlivý na makroekonomické podmienky a pokles novej produkcie pôžičiek miestnym orgánom má z druhej strany okrajový vplyv na príjmy skupiny.
- (115) Okrem toho príslušné členské štáty zdôrazňujú, že všetky opatrenia na reštrukturalizáciu oznámené vo februári 2009 sa týkajú rentabilných činností, či už ide o činnosti PWB, alebo o zníženie okruhu činností RCB. V dôsledku toho treba vziať do úvahy všetky navrhované opatrenia pri hodnotení opatrení zameraných na zníženie nadmerného narušenia hospodárskej súťaže.
- (116) Napokon sa príslušné členské štáty domnievajú, že ocenenie sumy pomoci, ktoré urobila Komisia vo svojom rozhodnutí z 13. marca 2009, je nepresné, lebo spočíva v nepresných sumách rozličného charakteru, aby dospela k celkovej sume pomoci rádovo vo výške [170 – 210] miliárd EUR. Táto suma, z hľadiska ktorej treba hodnotiť veľkosť nákladov medzi skupinou Dexia a príslušnými členskými štátmi, je teda údajne nadhodnotená. Na rozdiel od toho je účasť skupiny Dexia na nákladoch na reštrukturalizáciu podľa príslušných členských štátov podhodnotená, keďže neberie do úvahy zníženie novej produkcie pôžičiek plánované skupinou Dexia a príslušnými členskými štátmi v pláne na reštrukturalizáciu, ktoré treba pokladať za vlastný príspevok skupiny Dexia k nákladom na reštrukturalizáciu.
- (117) Na záver príslušné členské štáty podporujú rozhodnutie Komisie definitívne povoliť opatrenie FSA, aby sa umožnil predaj FSA spoločnosti Assured Guaranty, ktorý je podstatným prvkom v obnove životaschopnosti a v znížení rizikového profilu skupiny. Naproti tomu si myslia, že pochybnosti Komisie o ostatných opatreniach sú neopodstatnené.
- ### 7.3. PRIPOMIENKY ČLENSKÝCH ŠTÁTOV K PLÁNU NA REŠTRUKTURALIZÁCIU
- (118) Na doplnenie už uvedených pripomienok formulovaných na základe pôvodného plánu na reštrukturalizáciu oznámeného Komisii vo februári 2009 príslušné členské štáty informovali Komisiu o svojich pripomienkach k dopĺňujúcim opatreniam na reštrukturalizáciu zaslaným Komisii 9. februára 2010.
- (119) V tejto veci sa príslušné členské štáty domnievajú, že plán na reštrukturalizáciu by umožnil posilniť dlhodobú životaschopnosť skupiny Dexia, čo by jej dovolilo urýchliť ukončenie opatrenia záruky refinancovania, a bol by odpoveďou na všetky obavy nastolené Komisiou v jej rozhodnutiach z 13. marca 2009 a 30. októbra 2009. Všetky opatrenia na reštrukturalizáciu oznámené od februára 2009 do februára 2010 by vytvárali vo svojej celistvosti projekt reštrukturalizácie a kompenzácie prípadného narušenia hospodárskej súťaže v súlade s požiadavkami, ktoré Komisia formulovala vo svojich rozhodnutiach a počas zasadnutí so zástupcami príslušných členských štátov a skupiny Dexia.
- (120) Príslušné členské štáty tiež zdôrazňujú, že na posúdenie plánu na reštrukturalizáciu musí Komisia zohľadniť objektívne rozdiely medzi situáciou skupiny Dexia a situáciou ostatných bankových inštitúcií, ktorých plán na reštrukturalizáciu Komisia schválila za posledné mesiace. Osobitne na rozdiel od týchto ostatných inštitúcií:
- skupina Dexia už obnovila ziskovosť s kladným čistým výsledkom od prvého štvrťroka 2009 a počas nasledujúcich štvrťrokov,
 - plnenie plánu zabezpečujúceho návrat k dlhodobej životaschopnosti skupiny Dexia sa už do veľkej miery začalo, najmä predajom spoločnosti FSA a znížením potreby krátkodobého financovania o 100 miliárd EUR, čo je už cieľ dosiahnutý vo výške 75 % v treťom štvrťroku 2009,

- činnosti tvoriace nosný predmet činnosti skupiny Dexia (PWB a RCB) sa vyznačujú profilom vnútorné slabého rizika. Odmena očakávaná trhovým investorom berie do úvahy tento odlišujúci faktor a umožňuje nižšiu úroveň návratnosti akciového kapitálu – „return on equity“ (ROE) ako úroveň ostatných rizikovejších inštitúcií,
- skupina Dexia vyplátila a vypláti príslušným členským štátom ako odmenu za poskytnutú pomoc významnú odmenu, ktorej úroveň prekročí v niektorých prípadoch (najmä záruka na portfólio „Finančné produkty“ spoločnosti FSA) úroveň predpísanú hlavnými usmerneniami Komisie.

VIII. POSÚDENIE POMOCI

8.1. EXISTENCIA POMOCI

- (121) Komisia musí posúdiť, či uvedené opatrenia predstavujú štátnu pomoc podľa článku 107 ods. 1 ZFEÚ. Uvedený článok totiž ustanovuje, že: „Ak nie je zmluvami stanovené inak, pomoc poskytovaná členským štátom alebo akoukoľvek formou zo štátnych prostriedkov, ktorá narušuje hospodársku súťaž alebo hrozí narušením hospodárskej súťaže tým, že zvýhodňuje určitých podnikateľov alebo výrobu určitých druhov tovaru, je nezlučiteľná s vnútorným trhom, pokiaľ ovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi.“ Komisia teda musí v prípade každého opatrenia preskúmať, či sú splnené kumulatívne kritériá uvedené v článku 107 ods. 1 ZFEÚ.

8.1.1. ZVÝŠENIE KAPITÁLU

- (122) Pokiaľ ide o existenciu pomoci spojenú so zvýšením kapitálu, Komisia sa odvoláva na svoje rozhodnutie z 13. marca 2009, v ktorom preukázala, že zásahy belgického štátu a regiónov a francúzskeho a luxemburského štátu predstavujú štátnu pomoc podľa článku 107 ods. 1 ZFEÚ. Pri špecifických okolnostiach v tomto osobitnom prípade si Komisia na druhej strane myslí, že správanie subjektov CDC a Holding Communal možno tiež pripísať štátu.
- (123) V súlade s judikatúrou len skutočnosť, že hospodársky subjekt je pod štátnou kontrolou, nestačí na to, aby sa štátu pripísali opatrenia prijaté týmto subjektom⁽²⁵⁾. Z judikatúry Súdneho dvora však tiež vyplýva, že pokiaľ je pre Komisiu veľmi ťažké preukázať z dôvodu prednostných vzťahov existujúci medzi subjektmi CDC a Holding Communal na jednej strane a ich jednotlivými štátmi na strane druhej, že v tomto osobitnom prípade

rozhodnutia dať kapitálovú injekciu skupine Dexia sa prijali na pokyn verejných orgánov, možnosť pripísania týchto opatrení štátu možno vyvodíť zo súboru indícií vlastných okolnostiam, za ktorých došlo k týmto opatreniam.⁽²⁶⁾

- (124) Také indície ako najmä „začlenenie podniku do štruktúr verejnej správy, charakter jeho činností a ich vykonávanie na trhu v bežných podmienkach hospodárskej súťaže so súkromnými hospodárskymi subjektmi, právny štatút podniku podliehajúceho verejnemu právu alebo súkromnému právu obchodných spoločností, intenzita dohľadu verejných orgánov nad riadením podniku alebo akýkoľvek iný ukazovateľ, ktorý by v konkrétnom prípade poukazoval na zaangažovanie verejných orgánov alebo nepravdepodobnosť ich nezaangažovania do prijímania opatrenia, aj so zreteľom na jeho rozsah, obsah alebo na podmienky, ktoré obsahuje“, môžu byť relevantné pre prijatie záveru o možnosti pripísať štátu opatrenie prijaté verejným podnikom⁽²⁷⁾.

- (125) V tomto osobitnom prípade treba konštatovať na jednej strane, že:

— pokiaľ ide o subjekt CDC, ten je verejnou inštitúciou podriadenou dohľadu a záruke zákonodarného orgánu podľa francúzskeho zákona o štátnom rozpočte z 28. apríla 1816, ktorá plní úlohy všeobecného záujmu (hlavne financovanie inštitúcií verejnej služby), riadi sa ustanoveniami zákonov a predpisov a jej generálny riaditeľ, ako aj jej hlavní

⁽²⁶⁾ Vec *Francúzsko/Komisia*, už citovaná, body 52, 55 a 56.

⁽²⁷⁾ Už citovaný rozsudok *Stardust*, body 56 a 57:

„(56) Ďalšie ukazovatele by mohli byť prípadne relevantné z hľadiska možnosti pripísať štátu opatrenia pomoci, ktoré prijal verejný podnik, ako jeho začlenenie do štruktúr verejnej správy, charakter jeho činností a ich vykonávanie na trhu v bežných podmienkach hospodárskej súťaže so súkromnými hospodárskymi subjektmi, právny štatút podniku (v zmysle jeho podliehania verejnemu právu alebo súkromnému právu obchodných spoločností), intenzita dohľadu verejných orgánov nad riadením podniku alebo akýkoľvek iný ukazovateľ, ktorý by v konkrétnom prípade poukazoval na zaangažovanie verejných orgánov alebo nepravdepodobnosť ich nezaangažovania do prijímania opatrenia, aj so zreteľom na jeho rozsah, obsah alebo podmienky, ktoré obsahuje.“

(57) Samotná okolnosť, že verejný podnik bol zriadený vo forme kapitálovej spoločnosti v zmysle súkromného práva, sa nemôže so zreteľom na nezávislosť, ktorú by mu táto forma mohla poskytovať, považovať za dostatočnú na to, aby sa vylúčila možnosť, že opatrenie pomoci, ktoré takáto spoločnosť prijme, by sa mohlo pripísať štátu (pozri v tomto zmysle už citovaný rozsudok vo veci C-305/89 *Taliano/Komisia*, bod 13). Totiž existencia situácie kontroly a reálne možnosti vykonávania dominantného vplyvu, ktoré kontrola v praxi zahŕňa, bránia tomu, aby sa hneď vylúčila akákoľvek možnosť pripísania štátu opatrenia prijateho takouto spoločnosťou a v dôsledku toho riziko obídania pravidiel zmluvy o štátnej pomoci bez ohľadu na relevantnosť ako takú právnej formy verejného podniku ako ukazovateľa, medzi inými, ktorý umožňuje určiť v konkrétnom prípade zaangažovanie alebo neangažovanie štátu.“

⁽²⁵⁾ Pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. mája 2002 vo veci C-482/99 *Francúzsko/Komisia* (*Stardust*), Zb. 2002, s. I-4397, body 52 a 58.

riadiaci pracovníci sú menovaní prezidentom Francúzskej republiky a francúzskou vládou⁽²⁸⁾; subjekt CDC nepodliehal v čase skutkov a odchylne od všeobecného práva kontrole bankovej komisie ani agentúre pre podiely štátu, ani dani zo spoločností platiacich „dobrovoľný príspevok“ štátnej pokladnici,

- pokiaľ ide o Holding Communal, jeho akcionármi je 599 belgických obcí a provincií a je hlavným sprostredkovateľom financovania miestnych orgánov; všetci členovia jeho správnej rady sú miestni a mestskí poslanci, starostovia alebo zástupcovia starostov; stanovy Holding Communal ustanovujú, že podlieha kontrole ministerstva financií a ministerstva vnútra podľa podmienok stanovených zákonom; z tohto hľadiska treba zdôrazniť, že dvaja komisári vlády (zastupujúci jednotlivo ministerstvo financií a ministerstvo vnútra) majú právomoc namietat voči rozhodnutiu správnej rady Holding Communal; podľa judikatúry⁽²⁹⁾ však jestvovanie práva veta alebo práva schválenia štátu zahŕňa možnosť pripísať štátu správanie právneho subjektu, čo sa vzťahuje v tomto osobitnom prípade na Holding Communal.

Na druhej strane treba konštatovať, že v tejto veci došlo ku kapitálovej injekcii zo strany CDC a Holding Communal súbežne s ostatnými opatreniami prijatými štátmi (kapitálová injekcia poskytnutá priamo štátmi a regiónmi, štátne záruky, opatrenie FSA, podpora pri zvyšovaní likvidity zaručená belgickým štátom). Tieto injekcie spadajú s ostatnými opatreniami do celkového zosúladeného rámca opatrení s cieľom zachrániť skupinu Dexia koncom septembra 2009.

Súbežnosť týchto zásahov v kombinácii s už uvedenými prvkami však poukazuje na nepravdepodobnosť nejestvovania zásahu verejných orgánov do rozhodnutí subjektov CDC a Holding Communal zúčastniť sa na zvýšení kapitálu skupiny Dexia. Je teda oprávnené tvrdiť, že kapitálové injekcie schválené subjektmi CDC a Holding Communal možno pripísať ich jednotlivým členským štátom.

- (126) Komisia zastáva názor, že rekapitalizácia vykonaná takzvanými „historickými“ akcionármi nespĺňa kritérium podľa judikatúry súkromného investora v trhovom hospodárstve. Totiž účasť na rekapitalizácii skupiny Dexia akcionárov, ktorých správanie nemožno pripísať

štátu, obmedzená na 12,4 % celkového zvýšenia kapitálu, nestačí na vyvodenie záveru, že historickí akcionári konali ako súkromní investori v trhovom hospodárstve. Zásada súkromného investora v trhovom hospodárstve sa uplatňuje iba v bežných trhových podmienkach⁽³⁰⁾. Historickí akcionári však zasiahli, aby zachránili skupinu Dexia na vrchole finančnej krízy v úplne abnormálnych bežných trhových podmienkach. Okrem toho tento zásah „historických“ akcionárov spadol do rámca súboru opatrení s cieľom zachrániť skupinu Dexia, spoločnosť nachádzajúcu sa vo veľkých ťažkostiach a majúcu systémový význam pre hospodárstvo troch príslušných členských štátov. Treba však zdôrazniť, že je potrebné oddeliť odôvodnenia verejnej, hospodárskej a sociálnej politiky od posudzovania zásady súkromného investora v trhovom hospodárstve⁽³¹⁾. Ďalej na to, aby sa splnilo kritérium súkromného investora v trhovom hospodárstve, treba podoprieť vierohodnosť investície „obchodným plánom“ *ex-ante*, najlepšie obchodným plánom *ex-ante*, ktorý je potvrdený nezávislými audítormi a krízovými simuláciami („stresový test“) ⁽³²⁾.

- (127) Napokon, aj keď je verejný investor vlastníkom (čo je prípad „historických“ akcionárov, ktorých správanie možno pripísať štátu, teda subjektov CDC a Holding Communal), pri porovnávaní so súkromným investorom v trhovom hospodárstve treba preveriť, či sa investor správa ako obozretný investor, ktorý neriskuje viac, ako by riskoval súkromný investor v trhovom hospodárstve⁽³³⁾. Historickým charakterom investora teda nemožno odôvodniť „pružnejšie“ uplatnenie zásady súkromného investora v trhovom hospodárstve.

- (128) Na druhej strane Komisia zastáva názor, že zvýšenie kapitálu, ktoré možno pripísať príslušným členským štátom, je selektívne, keďže sa týka len jedného podniku, skupiny Dexia. Vzhľadom na veľkosť skupiny Dexia a jej význam na belgickom, francúzskom a luxemburskom

⁽²⁸⁾ V rozsudku nazývanom *Air France* tieto prvky stačili na odôvodnenie, aby sa subjekt CDC pokladal za inštitúciu patriacu do verejného sektora, ktorej správanie možno pripísať štátu (pozri najmä body 58 až 61 rozsudku z 12. decembra 1996 vo veci T-358/94 *Air France/Komisia*, Zb. 1996, s. II-2019).

⁽²⁹⁾ Pozri najmä rozsudok Súdneho dvora z 2. februára 1988 v spojených veciach 67, 68 a 90/85 *Van der Kooy e.a./Komisia*, Zb. 1988, s. 219, bod 36.

⁽³⁰⁾ Komisia spresňuje, že od svojho listu členským štátom zo 17. septembra 1984 [SG(84) D/11853] o uplatnení článkov 92 a 93 Zmluvy o EHS na podiely vlastnené verejnými orgánmi v kapitále podnikov sa zásada súkromného investora v trhovom hospodárstve uplatňuje len za bežných trhových podmienok. Súdny dvor potvrdil túto vec vo svojom rozsudku WestLB zo 6. marca 2003 v spojených veciach T-228/99 a T-233/99 *Westdeutsche Landesbank Girozentrale/Komisia*, Zb. 2003, s. II-435, bod 267.

⁽³¹⁾ Pozri rozsudok Meura z 10. júla 1986, *Belgicko/Komisia*, Zb. 1986, s. 2263, bod 14.

⁽³²⁾ Pozri rozhodnutia Komisie z roku 2005 o rekapitalizácii nemeckých „Landesbanken“, ako sú NN 71/05, HSH Nordbank, a NN 72/05, Bayern LB, neuverejnené v úradnom vestníku. Pozri aj rozhodnutie, ktoré vydala vo veci Shetland Sheafish [rozhodnutie 2006/226/ES (Ú. v. EÚ L 81, 18.3.2006, s. 36)], Komisia zamietla dve správy vyhotovené verejným orgánom Shetland na účel investovania, ktoré obsahovali predpokladanú výsledkovú, predpokladanú súvahu a predpokladanú tabuľku hotovostných tokov na roky 2000, 2001 a 2002. Spojené kráľovstvo zdôraznilo charakter *ex-ante* štúdií a „konzervatívny a opatrný“ charakter hypotéz, o ktoré sa štúdie opierali, ale Komisia usúdila, že súkromný investor v trhovom hospodárstve by ich pokladal za nedostatočné napriek relatívne skromným sumám, o ktoré išlo.

⁽³³⁾ Už citovaný rozsudok West LB, bod 255.

trhu a na skutočnosť, že bez zásahov by sa skupina mohla ocitnúť v platobnej neschopnosti, čo by významným spôsobom zmenilo štruktúru bankového trhu na troch územiach, Komisia zastáva názor, že uvedené opatrenia ovplyvňujú obchod medzi členskými štátmi.

- (129) Na záver sa Komisia nazdáva, že kapitálová injekcia poskytnutá subjektmi CDC a Holding Communal teda predstavuje prvok pomoci, ktorú získala skupina Dexia podľa článku 107 ods. 1 ZFEÚ.
- (130) Naproti tomu sa Komisia domnieva, že takto poskytnuté zdroje skupine Dexia na základe správania spoločností Ethias (ktorá nebola znárodnená pri zvyšovaní kapitálu), Arcofin (ktorej väčšinový kapitál vlastní súkromní akcionári) a CNP Assurance (ktorej väčšinový kapitál patrí súkromným akcionárom, teda skupine Banque Populaire Caisses d'Épargne a vlastníkom „pohyblivého“ kapitálu), nie sú štátnymi zdrojmi.

8.1.2. ZÁRUKA ŠTÁTOV

- (131) Komisia preukázala charakter pomoci záruky vo svojich rozhodnutiach z 19. novembra 2009 (odôvodnenia 24 až 27) a z 30. októbra 2009 (odôvodnenie 13). Z tohto hľadiska Komisia zastáva názor, že argumentácia uvedená v týchto rozhodnutiach zostáva uplatniteľná a že opatrenie predstavuje štátnu pomoc podľa článku 107 ods. 1 ZFEÚ.

8.1.3. PODPORA PRI ZVYŠOVANÍ LIKVIDITY

- (132) Pokiaľ ide o existenciu pomoci pri zvyšovaní likvidity, Komisia berie na vedomie pripomienky belgických orgánov o zvyšovaní likvidity, ktoré uskutočnila banka BNB v prospech skupiny Dexia. Komisia sa však domnieva, že tieto pripomienky nie sú také, aby zmenili závery, pokiaľ ide o prvok pomoci súvisiaci so zvyšovaním likvidity, tak ako sú uvedené v jej rozhodnutí z 19. novembra 2008.
- (133) Totiž v bode 51 svojho oznámenia o uplatnení pravidiel v oblasti štátnej pomoci na opatrenia prijaté v prospech finančných inštitúcií v súvislosti s globálnou finančnou krízou⁽³⁴⁾ (ďalej len „bankové oznámenie“) Komisia uviedla, že sa nazdáva, že poskytnutie finančných prostriedkov centrálnou bankou finančnej inštitúcií nepredstavuje štátnu pomoc, keď sú splnené určité podmienky⁽³⁵⁾.

- (134) Jednou z podmienok toho, aby nešlo o pomoc definovanú bankovým oznámením, je, že „opatrenie [...] nie je

kryté štátnou protizárukou“. V tomto prípade Komisia poznamenala, že úvery poskytnuté bankou BNB sú kryté zárukou belgického štátu (so spätnou účinnosťou) podľa zákona z 15. októbra 2008 o opatreniach zameraných na podporu finančnej stability a zavádzajúcich osobitne štátnu záruku týkajúcu sa poskytnutých úverov a iných operácií vykonaných v rámci finančnej stability. Podpora pri zvyšovaní likvidity poskytnutá bankou BNB získala záruku belgického štátu, a teda podmienka ustanovená v oznámení nie je splnená.

- (135) Podmienky definované v bankovom oznámení na vylúčenie prítomnosti pomoci teda nie sú úplne splnené. Preto ide o to preveriť, či sú skutočne splnené podmienky predstavujúce štátnu pomoc. Keďže BNB je inštitúciou belgického štátu, jej zdroje sú verejnými zdrojmi. V tomto prípade je to o to viac pravdivé, lebo protizáruka má za následok, že každú stratu bude priamo znášať belgický štát. Okrem toho zvyšovanie likvidity je opatrenie selektívne priznané skupine Dexia. Napokon opatrenie selektívne zvýhodňuje skupinu Dexia tým, že jej poskytuje financovanie, ktoré už banka nemôže získať na trhu. Keďže skupina Dexia pôsobí vo viacerých členských štátoch a vo väčšine svojich činností v konkurencii s ostatnými finančnými inštitúciami, z ktorých väčšina nedostala porovnateľnú pomoc, táto výhoda narúša hospodársku súťaž a ovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi.

- (136) Komisia usúdila, že podpora pri zvyšovaní likvidity zavedená bankou BNB na vlastný účet skutočne predstavuje štátnu pomoc podľa článku 107 ods. 1 ZFEÚ.

8.1.4. OPATRENIE FSA

- (137) Komisia preukázala charakter pomoci opatrenia FSA vo svojom rozhodnutí z 13. marca 2009 (odôvodnenia 53 až 56) a myslí si, že pripomienky príslušných členských štátov nie sú také, aby spochybnil jej závery.
- (138) Komisia usúdila, že opatrenie FSA predstavuje štátnu pomoc podľa článku 107 ods. 1 ZFEÚ.

8.2. VYČÍSLENIE POMOCI

- (139) Vo svojich rozhodnutiach z 19. novembra 2008 a 13. marca 2009 Komisia už urobila prvý odhad sumy pomoci spojenej s uvedenými opatreniami. Na základe tohto prvého odhadu a dopĺňajúcich informácií oznámených príslušnými členskými štátmi od 13. marca 2009 Komisia dospela k sume pomoci zloženej z nasledujúcich prvkov.

⁽³⁴⁾ Ú. v. EÚ C 270, 25.10.2008, s. 8.

⁽³⁵⁾ Pozri aj rozhodnutie Northern Rock a tlačové vyhlásenie IP/08/1557.

8.2.1. ZVÝŠENIE KAPITÁLU

(140) Celková suma kapitálovej injekcie oznámenej 30. septembra 2008 je 6,4 miliardy EUR, od ktorej treba odpočítať z dôvodov, ktoré už boli uvedené, kapitálové injekcie subjektov Ethias, Arcofin a CNP Assurance, teda jednotlivo 150 miliónov EUR, 350 miliónov EUR a 288 miliónov EUR.

(141) Komisia tiež poznamenáva, že skupina Dexia upustila v rámci svojho plánu na reštrukturalizáciu od zisku z konvertibilných cenných papierov Dexia BIL vo výške 376 miliónov EUR, ktoré mali byť a nikdy neboli upísané luxemburským štátom. V dôsledku toho sa aj táto suma odpisuje od sumy, ktorú treba zohľadniť v prvkoch pomoci spojených so zvýšením kapitálu.

(142) Číže celková suma pomoci spojená so zvýšením kapitálu dosahuje výšku 5,2 miliardy EUR ⁽³⁶⁾.

8.2.2. ZÁRUKA ŠTÁTOV

(143) V súlade s dohodou o záruke podpísanou medzi skupinou Dexia a príslušnými členskými štátmi 9. októbra 2008 sa záruka príslušných členských štátov týka maximálnej sumy 150 miliárd EUR. Táto suma bola znížená na 100 miliárd EUR v dohode o záruke, ktorá nadobudla platnosť 1. novembra 2009.

(144) Vo svojich pripomienkach týkajúcich sa rozhodnutia o začatí konania príslušné členské štáty zdôraznili, že suma pomoci spojená so zárukou by sa mala vypočítavať v súlade s oznámením Komisie o revidovaní metódy výpočtu referenčných a diskontných sadzieb (ďalej len „oznámenie o referenčných sadzbách“) ⁽³⁷⁾. Podľa ustanovení tohto oznámenia prvky pomoci súvisiace so zárukou sa budú rovnať rozdielu medzi sadzbou odmeny za záruku a referenčnou sadzbou definovanou ako referenčná sadzba medzibankového trhu (IBOR) zvýšená o 75 bázičných bodov.

(145) V odpovedi na tieto pripomienky Komisia poznamenáva, že v prípadoch podnikov nachádzajúcich sa v ťažkostiach nie je relevantné uplatnenie referenčnej sadzby založenej na trhových sadzbách, lebo pokiaľ by nejestvovala záruka, skupina Dexia by nemohla získať nijaké financovanie na trhoch. Preto v súlade s ustálenou praxou v prípadoch reštrukturalizácie, ktoré boli Komisii predložené, Komisia zastáva názor, že prvok pomoci, ktorý treba zohľadniť pri záruke, môže dosiahnuť až sumy

skutočne kryté zárukou, teda 100 miliárd EUR, čo zodpovedá maximálnej sume zložiek pasív skupiny Dexia, ktoré možno skutočne kryť z hľadiska záruky od 1. novembra 2009 ⁽³⁸⁾.

8.2.3. PODPORA PRI ZVYŠOVANÍ LIKVIDITY

(146) Analogicky podľa predchádzajúcej argumentácie o záruke Komisia zastáva názor, že prvok pomoci obsiahnutý v záruke belgického štátu poskytnutej na podporu pri zvyšovaní likvidity a zavedenej bankou BNB môže ísť až do súm skutočne krytých zárukou, teda [...] miliárd EUR, čo zodpovedá podielu maximálnej sumy zvýšenia likvidity, tak ako bola schválená Radou guvernérov ECB, na náklady BNB a zaručenej belgickým štátom.

8.2.4. OPATRENIE FSA

(147) V súlade s oznámením o znehodnotených aktívach ⁽³⁹⁾ Komisia zastáva názor, že suma, ktorú treba vziať do úvahy pri ocenení sumy pomoci súvisiacej s opatrením znehodnotených aktív, je rozdiel medzi vnútropodnikovou cenou a trhovou cenou uvažovaného portfólia. Podľa praxe Komisie ⁽⁴⁰⁾ je vnútropodniková cena definovaná ako zostatková hodnota *al pari* znížená o sumu prvej tranže úplne hradenej bankou, ktorá je príjmom opatrenia.

(148) Opatrenie FSA sa vyznačuje istými osobitosťami v porovnaní s inými opatreniami zaobchádzania so znehodnotenými aktívami, ku ktorým sa musela vyjadriť Komisia:

— Portfólio FSAM (zostatková hodnota *al pari* 16,98 miliárd USD k 30. septembru 2008) zahŕňa dve podportfóliá: i) vylúčené aktíva (zostatková hodnota *al pari* 4,5 miliardy USD), ktorých sa týka zmluva Put bez záruky, a ii) kryté aktíva (zostatková hodnota *al pari* 12,48 miliardy USD), ktorých sa týka zmluva Put so zárukou v zmysle, že dohoda o záruke ustanovuje, že belgický a francúzsky štát sa zaväzujú ručiť za dlhopisy skupiny Dexia podľa dohody Put vrátane týchto aktív. Komisia predsa však poznamenáva, že všetky požiadavky podľa zmluvy Put (pokiaľ ide tak o kryté aktíva, ako aj o vylúčené aktíva) sa berú do úvahy na odpis prvej tranže 4,5 miliardy USD, ktorú si ponechala skupina Dexia. Táto prvá tranža 4,5 miliardy USD nepokrýva teda len portfólio aktív krytých opatrením, ale celé portfólio FSAM.

⁽³⁶⁾ $6,376 - (0,150 + 0,350 + 0,288 + 0,376) = 5,212$ miliardy EUR.

⁽³⁷⁾ Ú. v. EÚ C 14, 19.1.2008, s. 6.

⁽³⁸⁾ Maximálna suma zložiek pasív skupiny Dexia krytých zárukou nikdy neprekročila 100 miliárd EUR ani od 9. októbra 2008 do 1. novembra 2009, čo je obdobie, počas ktorého maximálna suma z hľadiska dohody o záruke bola 150 miliárd EUR. Maximálna suma záruky využitej skupinou Dexia je 95,6 miliardy EUR, čo je suma zaevidovaná 27. mája 2009.

⁽³⁹⁾ Pozri bod 20.

⁽⁴⁰⁾ Pozri najmä rozhodnutie Komisie z 15. decembra 2009, LBBW, vec C 17/09 (zatiaľ neuverejnené), a tlačové vyhlásenie IP/09/1927 z 15. decembra 2009.

— Okrem toho v opatrení sa ustanovuje v prípade potreby zásah belgického a francúzskeho štátu na prvú žiadosť aj v prípade prvej tranže 4,5 miliardy USD, pričom belgický a francúzsky štát sa potom môžu obrátiť na skupinu Dexia, ktorá vtedy musí splatiť tento zásah v hotovosti. Tento mechanizmus teda vystavuje belgický a francúzsky štát riziku strát z krytých aktív a riziku zlyhania skupiny Dexia, a to už v rámci prvej tranže 4,5 miliardy USD. Táto špecifickosť sa obvykle nenachádza v opatreniach znehodnotených aktív.

(149) Z dôvodu týchto špecifickostí uvažovaným portfóliom, pre ktoré sa vypočítava vnútropodniková cena, je celkové portfólio FSAM a nie iba portfólio krytých aktív. K 31. januáru 2009 dosahovala zostatková hodnota *al pari* 16,6 miliardy USD. Vnútropodniková cena je teda 12,1 miliardy USD (teda rozdiel medzi 16,6 a 4,5 miliardy USD). Trhová cena bola [7 – 9] miliárd USD tak, že suma pomoci dosahuje [3,1 – 5,1] miliardy USD, čiže [2,4 – 4,0] miliardy EUR ⁽⁴¹⁾.

8.2.5. CELKOVÁ SUMA RÔZNYCH OPATRENÍ POMOCI

(150) Ako zdôraznili príslušné členské štáty vo svojich pripomienkach k rozhodnutiu o začatí konania, Komisia priznáva, že nie je relevantné spočítavať sumy pomoci zodpovedajúce rekapitalizácii s zárukami pasív, keďže tieto dva druhy opatrení nemajú rovnaký vplyv na narušenie hospodárskej súťaže. Komisia teda poznamenáva, že pomoc prijatá skupinou Dexia vo forme zvýšenia kapitálu a pomoci pri zaobchádzaní so znehodnotenými aktívami (opatrenie FSA) predstavuje celkovo sumu 8,4 miliardy EUR a že pomoc vo forme záruky a podpory pri zvyšovaní likvidity môže dosiahnuť až sumu [95 – 135] miliárd EUR.

8.3. ZLUČITEĽNOSŤ POMOCI

8.3.1. PRÁVNÝ ZÁKLAD

(151) Podľa článku 107 ods. 3 písm. b) ZFEÚ „za zlučiteľné s vnútorným trhom možno považovať [...] pomoc [...] na nápravu vážnej poruchy fungovania v hospodárstve členského štátu“. Vzhľadom na situáciu finančných trhov od poskytnutia uvedených opatrení Komisia zastáva názor, že uvedené opatrenia možno hodnotiť na základe článku 107 ods. 3 písm. b) ZFEÚ. Pokiaľ ide o belgickú, francúzsku a luxemburskú ekonomiku, toto bolo potvrdené rôznymi rozhodnutiami Komisie, ktorými sa schválili

opatrenia prijaté orgánmi týchto štátov na boj proti finančnej kríze ⁽⁴²⁾. V dôsledku toho podľa vzoru rozhodnutí z 19. novembra 2008, 13. marca 1009 a 30. októbra 2009 o skupine Dexia právnym základom na hodnotenie uvedených opatrení pomoci zostáva článok 107 ods. 3 písm. b) ZFEÚ.

(152) Komisia spresnila v kontexte súčasnej krízy podmienky, za ktorých by sa mala uplatňovať pomoc pri zaobchádzaní so znehodnotenými aktívami a pomoc pri reštrukturalizácii inštitúcií nachádzajúcich sa v ťažkostiach. Tieto zásady sú vymenované v oznámení o znehodnotených aktívach a v oznámení o reštrukturalizácii.

8.3.2. ZLUČITEĽNOSŤ OPATRENIA FSA

(153) Ako sa uvádza v rozhodnutí z 13. marca 2009, opatrenie FSA spadá do rámca oznámenia o znehodnotených aktívach, aj keď jeho prvoradým cieľom bolo umožniť, aby sa uskutočnila operácia predaja FSA. Toto opatrenie sa teda musí analyzovať na základe podmienok ustanovených v oznámení o znehodnotených aktívach. V tomto smere Komisia vo svojom rozhodnutí z 13. marca 2009 usúdila, že samotná záruka, ako aj krytie z hľadiska aktív a deľba nákladov medzi skupinou Dexia a belgickým a francúzskym štátom boli zlučiteľné s vnútorným trhom. Zostávalo však ešte preveriť ocenenie aktív, odmenu opatrenia a odmenu cenných papierov, ktoré mala emitovať Dexia nad rámec prvej tranže 4,5 miliardy USD.

8.3.2.1. Ocenenie aktív

(154) Komisia analyzovala, či zavedená metóda oceňovania REH zodpovedala požiadavkám stanoveným v oznámení o znehodnotených aktívach, a najmä i) či sa opierala v najvyššej miere o pozorovateľné údaje, ii) či stanovila realistické a obozretné predpoklady, pokiaľ ide o peňažné toky, a iii) či bola založená na obozretných simuláciách krízy v čase, keď sa robilo ocenenie.

⁽⁴²⁾ Pozri najmä rozhodnutia Komisie vo veciach štátnej pomoci N 574/08, Garantie Fortis (Ú. v. EÚ C 38, 17.2.2009, s. 2); NN 42/08, Fortis (Ú. v. EÚ C 80, 3.4.2009, s. 7); NN 57/09, naliehavá pomoc v prospech Ethias (Ú. v. EÚ C 176, 29.7.2009, s. 1); C 18/09 KBC (Ú. v. EÚ C 216, 10.9.2009, s. 10); rozhodnutie z 18. novembra 2009 C 18/09 KBC (ešte neuverejnené); N 548/08, Opatrenia refinancovania v prospech finančných inštitúcií – Francúzsko (Ú. v. EÚ C 123, 3.6.2009, s. 1); N 251/09, Predĺženie opatrenia refinancovania v prospech finančných inštitúcií – Francúzsko (Ú. v. EÚ C 174, 28.7.2009, s. 2); N 613/08, Opatrenie na posilnenie vlastného kapitálu – Francúzsko (Ú. v. EÚ C 106, 8.5.2009, s. 15); N 29/09, Zmena opatrenia na posilnenie vlastného kapitálu – Francúzsko (Ú. v. EÚ C 116, 21.5.2009, s. 5); C 123/09, Zmena opatrenia na posilnenie vlastného kapitálu – Francúzsko (Ú. v. EÚ C 123, 3.6.2009, s. 3); N 23/09, Dočasná schéma pomoci vo forme záruk – Francúzsko (Ú. v. EÚ C 62, 17.3.2009, s. 11); N 128/09, Dočasná schéma záruky s cieľom hospodárskeho oživenia – Luxembursko (Ú. v. EÚ C 106, 8.5.2009, s. 9).

⁽⁴¹⁾ Pri výmennom kurze 1 EUR za 1,2816 USD platnom 30. januára 2009.

(155) Táto analýza použitých metód oceňovania aktív sa vykonala za odbornej pomoci expertov, s ktorými Komisia uzatvorila zmluvu. Vykonala sa v prípade každej z hlavných tried aktív, ktoré sa nachádzali v portfóliu FSAM, z pohľadu a podľa základného a stresového scenára. Na základe posudzovania zvolenej metodiky a predpokladov na ocenenie REH Komisia dospela k ich pozitívnemu hodnoteniu. Komisia zdôraznila, že zvolené predpoklady sú celkovo konzervatívne:

- miery zlyhania sa prognózovali opatrným spôsobom, pričom sa využili najnovšie tendencie výkonnosti týchto aktív na úrovniach považovaných za konzervatívne,
- prognózovali sa obozretné miery inkasa (a to vrátane nákladov na likvidáciu a na inkaso), ktoré odzrkadľovali najnovšie tendencie a neprognozovali zlepšenie v nasledujúcich rokoch,
- predpoklady týkajúce sa predčasných splátok sú tiež konzervatívne a zodpovedajú posledným pozorovaným tendenciám.

(156) [...]

(157) Prvá tranža 4,5 miliardy USD, ktorú má Dexia splatiť v hotovosti, je vyššia ako úroveň očakávaných strát ocenených prezieravým spôsobom a v súlade s oznámením o znehodnotených aktívach, a to tak v rámci základného scenára, ako aj v rámci stresového scenára, a tak v portfóliu FSAM v jeho celistvosti, ako aj v portfóliu FSAM po odpočítaní vylúčených aktív. Vnútro podniková cena stanovená na 12,1 miliardy USD je nižšia ako REH tak v základnom scenári ([13,6 – 14,6] miliárd USD), ako aj v stresovom scenári ([12 – 13] miliárd USD).

8.3.2.2. *Odmena opatrenia FSA*

(158) Na opatrenie FSA sa vzťahuje ročná odmena, ktorú vypláca skupina Dexia belgickému a francúzskemu štátu vo výške 113 bazických bodov z dôvodu krytia rizika zlyhania podľa zmluvy Put so zárukou, ku ktorej sa pripočíta 32 bazických bodov v rámci krytia rizika zlyhania skupiny Dexia pri plnení jej záväzkov likvidity voči FSAM.

(159) Komisia hodnotí pozitívne skutočnosť, že prvá tranža 4,5 miliardy USD, ktorú má Dexia splatiť v hotovosti, je vyššia ako úroveň očakávaných strát k 31. januáru

2009 tak v základnom scenári, ako aj v stresovom scenári, pretože to znižuje riziko znášané belgickým a francúzskym štátom. Komisia osobitnejšie pozitívne hodnotí úroveň odmien poskytnutú belgickému a francúzskemu štátu za opatrenie FSA so zreteľom na úroveň zostávajúceho rizika, ktoré na seba vzali belgický a francúzsky štát. Na druhej strane podľa oznámenia o znehodnotených aktívach v záujme hodnotenia odmeny opatrenia FSA sa možno odvolať na uvoľnenie regulovaného kapitálu vytvorenému vďaka opatreniu. Vzhľadom na veľký objem prvej tranže a na skutočnosť, že na túto tranžu sa vzťahuje vyváženost' 1 250 % s cieľom vypočítať regulovaný kapitál pridružený k tejto prvej tranži, francúzsky a belgický štát preukázali, že opatrenie FSA neuvolňuje regulovaný kapitál. Ako sa uvádza v bode 21 (poznámka pod čiarou č. 11) oznámenia o znehodnotených aktívach, opatrenia na záchranu aktív sa musia odmeňovať podobným spôsobom ako kapitálová injekcia. Výška kapitálu, ktorá by bola porovnateľná s opatrením FSA, je tu nulová z dôvodu nejestvovania uvoľnenia regulovaného kapitálu. Naproti tomu opatrenie FSA pokrýva širší rámec na spúšťacie udalosti ako len straty z krytých aktív. Komisia preto zastáva názor, že ročná odmena opatrenia FSA je primeraná.

8.3.2.3. *Odmena cenných papierov, ktoré sa majú emitovať*

(160) Komisia poznamenáva, že kompenzácia pri využití záruky, ktorú dostanú belgický a francúzsky štát, prekračujúca prvú tranžu 4,5 miliardy USD, je vyššia ako to, čo sa vyžaduje v oznámení o znehodnotených aktívach.

8.3.2.4. *Záver o zlučiteľnosti opatrenia FSA s oznámením o znehodnotených aktívach*

(161) Komisia teda usudzuje, že opatrenie FSA je zlučiteľné so zásadami oznámenia o znehodnotených aktívach.

8.3.3. ZLUČITEĽNOSŤ PLÁNU NA REŠTRUKTURALIZÁCIU

8.3.3.1. *Požadovaná miera reštrukturalizácie*

(162) Ako sa už uviedlo, suma pomoci spojená so zvýšením kapitálu a s opatrením FSA predstavuje celkovo 8,4 miliardy EUR. V súlade s bodom 4 oznámenia o reštrukturalizácii ide o sumu, ktorá sa musí zohľadniť v hodnotení povinnosti predložiť plán na reštrukturalizáciu. Prvky pomoci spojené so zárukou a podporou pri zvyšovaní likvidity, ktoré zaviedla BNB, sa zas musia zohľadniť v hodnotení zlučiteľnosti plánu na reštrukturalizáciu s vnútorným trhom ⁽⁴³⁾.

⁽⁴³⁾ Pozri najmä bod 31 oznámenia o reštrukturalizácii.

(163) Ako sa uvádza v bode 4 (poznámka pod čiarou č. 4) oznámenia o reštrukturalizáciách, kritériá a osobitné okolnosti, s ktorými je spojená povinnosť predložiť plán na reštrukturalizáciu, sa vzťahujú najmä, nie však výlučne, na situácie, keď postihnutú banku rekapitalizoval štát alebo keď banka, ktorá bola odbremenená od znehodnotených aktív, už dostala štátnu pomoc v akejkoľvek forme, ktorá prispieva k pokrytiu alebo prevencii strát a ktorá kumulatívne presahuje 2 % všetkých rizikovo vážených aktív. Komisia však už preukázala vo svojich rozhodnutiach z 19. novembra 2008, 13. marca 2009 a 30. októbra 2009, že Dexia bola podnikom nachádzajúcim sa v ťažkostiach v čase zavedenia opatrení pomoci.

(164) Prvky pomoci súvisiace so zvýšením kapitálu a s opatrením FSA predstavujú 5,5 % rizikovo vážených aktív skupiny vypočítaných k 31. decembru 2008, čo je suma vysoko presahujúca 2 % rizikovo vážených aktív určená na pokrytie strát, ktoré vykázala Dexia. Podľa týchto zásad teda musí Dexia predložiť plán na reštrukturalizáciu.

(165) Miera požadovanej reštrukturalizácie závisí od závažnosti problémov, s ktorými sa stretla každá banka, a od sumy prijatej pomoci. V tomto smere je pomoc, ktorá sa má zohľadniť, celkovou pomocou vyplývajúcou z opatrení rekapitalizácie a zaobchádzania so znehodnotenými aktívami, ako aj zo získaných záruk. Zlučiteľnosť plánu na reštrukturalizáciu sa musí hodnotiť z hľadiska podmienok vysvetlených v oznámení o reštrukturalizáciách. Ide o tieto podmienky:

— plán na reštrukturalizáciu musí umožniť obnovu dlhodobej životaschopnosti inštitúcie,

— plán na reštrukturalizáciu musí zabezpečiť spravodlivú deľbu nákladov na reštrukturalizáciu medzi členskými štátmi a bankou,

— plán na reštrukturalizáciu musí umožniť nápravu nadmerného narušenia hospodárskej súťaže spôsobenej pomocou.

8.3.3.2. *Obnova dlhodobej životaschopnosti inštitúcie*

(166) V súlade s kapitolou 2 oznámenia o reštrukturalizáciách plán na reštrukturalizáciu má umožniť obnovu dlhodobej životaschopnosti inštitúcie, teda plán na reštrukturalizáciu má byť komplexný, podrobný a založený na ucelenej koncepcii, má preukázať, akým spôsobom dokáže banka čo najskôr obnoviť svoju dlhodobú životaschopnosť bez štátnej pomoci (maximálne päť rokov). Plán na reštrukturalizáciu má obsahovať najmä porovnanie s alternatívnymi možnosťami, ku ktorým patrí likvidácia alebo pohltie inou bankou, má uvádzať

príčiny ťažkostí banky, informácie o podnikateľskom modeli spoločnosti, plánovať upustenie od činností, ktoré by štrukturálne naďalej vytvárali stratu, ustanoviť primeranú návratnosť vlastného kapitálu (a to v základnom a stresovom scenári) a naplánovať pravidlá splatenia štátnej pomoci.

a) **Hodnotenie podnikateľského modelu skupiny Dexia**

(167) Komisia predovšetkým pozitívne hodnotí skutočnosť, že skupina Dexia vykázala pozitívne výsledky za tri prvé štvrťroky 2009. Z pohľadu týchto výsledkov však Komisia poznamenáva aj tieto skutočnosti:

— v tom istom roku 2009 sa prevádzková výkonnosť skupiny relatívne zhoršila, 44 % zníženie v 1. až 3. štvrťroku 2009,

— významná časť výsledkov skupiny, ktorú skupina Dexia odhaduje na približne [300 – 500] miliónov EUR v roku 2009, má pôvod vo výsledkoch treasury a osobitne v transformačných činnostiach možných vďaka veľkej strmosti krivky pre lehoty splatnosti do jedného roka,

— skupina Dexia by pravdepodobne nevykázala zisk, ak by nezískala taký významný objem finančných prostriedkov zaručených príslušnými členskými štátmi (ktorého rozsah je jedným z najvyšších v Európe).

(168) Na základe podrobných informácií, ktoré oznámila skupina Dexia a príslušné členské štáty, Komisia vymedzila dva hlavné zdroje zisku pre skupinu Dexia: rekurrentné zisky spojené s tradičnými bankovými činnosťami skupiny Dexia na jednej strane a menej stabilné zisky na strane druhej. Prvé zahŕňajú hlavne príjmy z pôžičiek a portfólio dlhopisov, príjmy z provízií, náklady na refinancovanie, cenu rizika a operatívne náklady. Druhé vyplývajú z krátkodobých činností transformácie, z trhových činností na vlastný účet a z mimoriadnych príjmov získaných napríklad z predaja aktív, zo zúčtovania rezerv alebo z otvorených pozícií voči derivovaným nástrojom.

(169) Podľa informácií, ktoré Komisii oznámili príslušné členské štáty [...] tak, aby analýza hlavných zdrojov zisku skupiny mohla prebiehať z hľadiska marží vo vzťahu k medzibankovej referenčnej sadzbe. Na základe tejto analýzy vykonanej za rok 2009 Komisia zastáva názor, že tradičné bankové činnosti skupiny Dexia vykazujú veľmi slabú, dokonca zápornú rentabilitu. Tejto analýze neodporuje skúmanie kladných výsledkov zaznamenaných za prvé tri štvrťroky 2009, ktorých pôvod súvisí s osobitnými okolnosťami uvedenými ďalej v texte.

(170) Okrem toho prognózy, ktoré sa môžu rozumne odvodiť, pokiaľ ide o budúci vývoj hlavných zdrojov zisku skupiny, neumožňujú v danom stave vyvodiť, že je možné zlepšenie výsledkov v tradičných bankových činnostiach skupiny Dexia. Totiž:

— priemerná marža z činností pôžičiek PWB a portfólio dlhopisov by zostávali dlhodobo slabé z dôvodu i) slabej úrovne príjmov z týchto činností (od [...] základných bodov podľa informácií obsiahnutých v pláne na reštrukturalizáciu); ii) relatívne pomalého profilu odpisu týchto aktív vzhľadom na priemernú (dlhú) lehotu splatnosti pôžičiek PWB a aktív dlhopisov a iii) ťažkostí skupiny Dexia nahradiť tieto aktíva blížiac sa k splatnosti novými pôžičkami, ktoré by prinášali vyššie príjmy. V tejto poslednej veci Komisia poznamenáva, že skupina Dexia si stanovila nový cieľ v oblasti činnosti PWB vo výške [...] miliárd EUR v roku 2009, realizovaný vo výške [...] z plánovanej sumy ([...] miliárd EUR) za prvých 11 mesiacov roku 2009, a to z dôvodu zvýšenej konkurencie v týchto činnostiach na tradičných trhoch skupiny Dexia a tlaku na znižovanie marží,

— príjmy z provízií, ktorých významným zdrojom v minulosti bol predaj štruktúrovaných produktov v rámci finančných služieb, ktoré ponúkala skupina Dexia miestnym orgánom, by mohli v budúcnosti klesnúť z dôvodu predpokladaného vyčerpania tohto zdroja (pokles predaja štruktúrovaných produktov z dôvodu poklesu novej produkcie PWB a nízkeho záujmu miestnych orgánov o tento druh produktov v budúcnosti) a zvýšenej konkurencie pri týchto činnostiach prinášajúcich provízie,

— náklady na financovanie by sa mohli zvýšiť z toho dôvodu, že skupina Dexia by musela postupne nahradiť krátkodobé financovanie a/alebo financovanie získané z centrálnych bánk dlhodobým financovaním získaným buď i) na trhu s dlhopismi za vyššie ceny ako ceny zaznamenané pred finančnou krízou, alebo ii) na trhu s dlhopismi na pôdny záloh tiež za vyššie ceny ako pred krízou a v medziach absorpčných schopností tohto trhu, ktoré by sa mohli v budúcnosti obmedziť z dôvodu predpokladaného sprísnenia oprávneného kolaterálu v ECB, alebo dokonca iii) prostredníctvom vkladov obchodnej a inštitucionálnej klientely, ale v konkurenčnejšom kontexte,

— prevádzkové a štrukturálne náklady (vyjadrené v základných bodoch vo vzťahu k objemu súvahy) by sa mohli udržať na súčasnej úrovni, či dokonca stúpnuť, a to napriek plánu zníženia nákladov o 15 % v horizonte do 31. decembra 2012, pretože toto zníženie má zodpovedať zníženiu objemu súvahy skupiny za to isté obdobie, ktoré je vyššie ako 15 %,

— napokon cena rizika je prvkom, ktorý by sa mohol priaznivo vyvíjať v nasledujúcich rokoch, ako o tom svedčí zúčtovanie rezerv vykonané skupinou Dexia v roku 2009. Pokles ceny rizika však zostane obmedzený z dôvodu zhoršenia kvality úveru niektorých subjektov verejného sektora, ktoré vplývajú na skupinu Dexia.

(171) Z hľadiska tejto analýzy si teda Komisia myslí, že plán na reštrukturalizáciu musí i) znížiť úroveň hybnej páky skupiny Dexia, najmä aby sa jej umožnilo zvládnuť vyššie náklady na financovanie a marže zo slabších aktív; ii) zlepšiť kvalitu a zloženie zdrojov financovania a iii) znížiť základ fixných nákladov.

(172) V tomto smere Komisia zastáva názor, že pokiaľ sa plán na reštrukturalizáciu oznámený 9. februára 2010 uskutoční v súlade so záväzkami prijatými príslušnými členskými štátmi, prinesie uspokojivé odpovede na otázku dlhodobej životaschopnosti skupiny.

(173) Predovšetkým plán na reštrukturalizáciu umožňuje znížiť objem súvahy skupiny Dexia o 35 % v horizonte do roku 2014 v porovnaní so sumou z 31. decembra 2008, ako aj sústrediť činnosti skupiny na tradičné bankové činnosti:

— predaj FSA spoločnosti Assured Guaranty uskutočnený 1. júla 2009 významne zlepšil rizikový profil skupiny Dexia tým, že znížil jej vystavenie rizikám verejného sektora a amerických štruktúrovaných produktov. Cenné papiere spoločnosti Assured Guaranty, ktoré dostala skupina Dexia v rámci predaja spoločnosti FSA, sa tiež predávajú, čím sa o to viac zníži vplyv sektora „špecializovaného“ poisťovníctva na skupinu Dexia,

— dôležitá časť činnosti správy portfólia dlhopisov, ako aj niektoré činnosti PWB na trhoch skupiny Dexia, ktoré nie sú jej historickými trhmi (najmä v Austrálii, Japonsku, vo Švédsku a Švajčiarsku), sú izolované od tradičnej bankovej činnosti skupiny a sú v útlmovej správe. Všetky tieto činnosti zaradené do divízie LPMD predstavovali dňa 31. decembra 2009 161,7 miliardy EUR, teda 27,9 % celkovej súvahy skupiny Dexia v tento deň. Príslušné členské štáty plánujú postupný odpis LPMD, ako je uvedené v tabuľke 4. Komisia poznamenáva, že napriek zrýchlenému predaju portfólia dlhopisov ustanovenému v pláne na reštrukturalizáciu, odpis činnosti LPMD prebieha pomalým tempom z dôvodu dlhodobej splatnosti predmetných aktív (divízia LPMD má predstavovať 17,9 % z celkovej súvahy skupiny Dexia v horizonte do roku 2014). Tieto činnosti budú teda

v nasledujúcich rokoch naďalej zaťažovať ziskovosť skupiny. Komisia však priaznivo hodnotí skutočnosť, že uplatňovanie konzervatívnych pravidiel kapitalizácie divízie LPMD (dodržiavanie ukazovateľa „Core Tier 1“ vo výške [10 – 15] %) obmedzuje schopnosť distribúcie skupiny a prispieva ku kapitalizácii jej výsledkov. Okrem toho dodržiavanie prísnych pravidiel financovania (pridelenie divízii LPMD stabilných zdrojov: zaručené alebo nezaručené emisie dlhopisov, dlhopisy na pôdny záloh a vklady) má tiež umožniť, aby sa obmedzili riziká likvidity a transformácie spojené s divíziou LPMD. Napokon oddelenie činností LPMD od ostatných činností skupiny uľahčí pozorovateľom trhu ich sledovanie,

— činnosti PWB skupiny Dexia mimo historických trhov (Francúzsko, Belgicko a Luxembursko) sa tiež významne obmedzili: talianska dcérska spoločnosť (Dexia Crediop, ktorej celková súvaha dosiahla 30. júna 2009 61,2 miliardy EUR) a španielska dcérska spoločnosť (Dexia Sabadell, ktorej celková súvaha dosiahla 31. decembra 2008 15,6 miliardy EUR) sa jednotlivo odpredávajú do 31. decembra 2012 a 31. decembra 2013, tak ako to bolo v roku 2008 v prípade účasti skupiny Dexia v Kommunalkredit Austria a v roku 2009 v prípade indického subjektu PWB. Ukončenie činností PWB mimo historických trhov skupiny Dexia by malo prispieť k zníženiu tlaku, ktorý sa vyvíja na marže činností PWB skupiny Dexia,

— napokon činnosti obchodovania na vlastný účet sa ukončia odo dňa tohto rozhodnutia a trhové činnosti sa významne obmedzia, čím sa zníži vystavenie skupiny Dexia rizikám trhu a riziku kompenzácie za operácie mimo súvahy: činnosti SBPO a TOB budú dané do útlmovej správy a limity pre VaR skupiny Dexia sú znížené o 44 % v porovnaní s rokom 2008. Úplné ukončenie činností obchodovania na vlastný účet znamená, že skupina Dexia si uchová činnosti obchodovania, len aby prijímala, postupovala a vykonávala príkazy na nákup a predaj od svojich zákazníkov. V nijakom prípade si skupina Dexia neuchová otvorené pozície na vlastný účet okrem prípadov, keď takéto pozície vyplývajú z neschopnosti skupiny Dexia vykonávať niektoré pokyny svojich zákazníkov, a to v presne vymedzených hraniciach tak, aby neohrozovali pozíciu platobnej schopnosti a/alebo likvidity skupiny.

(174) Zníženie pákového účinku skupiny Dexia a zameranie jej činností na tradičné bankové činnosti umožnia skupine postupne opäť vyvážiť jej súvahu znížením podielu činností vytvárajúcich slabé marže (najmä zmenky PWB odovzdané banke a portfólio dlhopisov) a zvýšením

podielu ziskovejších činností (najmä nová produkcia PWB a RCB a financovanie projektov). V tomto smere Komisia priaznivo hodnotí skutočnosť, že toto sústredenie činností skupiny Dexia prebieha súbežne s úzkym dohľadom nad ziskovosťou týchto činností, najmä PWB. Pokiaľ totiž skupina Dexia odmietne od tohto rozhodnutia požičovať svojim zákazníkom PWB na úrovni ukazovateľa RAROC nižšej ako 10 %, v činnosti PWB bude možné zabezpečiť minimálnu úroveň rentability ekonomického kapitálu do 31. decembra 2014. Prognózy výsledkov skupiny Dexia na obdobie 2009 – 2014 oznámené Komisii⁽⁴⁴⁾ príslušnými členskými štátmi potvrdzujú, že za toto obdobie sa bude môcť zabezpečiť celková ziskovosť činností skupiny a že straty, s ktorými treba rátať z činností nachádzajúcich sa v útlmovej správe (LPMD), sa budú môcť kompenzovať ziskami z „Core division“.

(175) Napokon sústredenie činností skupiny Dexia na tradičné činnosti a trhy je sprevádzané postupným zlepšovaním profilu likvidity skupiny väčším prispôbením splatnosti jej financovania splatnosti jej aktív. Toto zlepšenie profilu likvidity vyplýva z troch hlavných opatrení:

— zvýšenie priemernej životnosti dlhodobého financovania a zvýšenie zdrojov stabilného financovania skupiny. V tomto smere Komisia priaznivo hodnotí cieľové ukazovatele stanovené plánom na reštrukturalizáciu pre krátkodobé financovanie prispôbené objemu súvahy, priemernú životnosť prvkov pasív skupiny a zdroje stabilného financovania prispôbené celkovým aktívam skupiny. Komisia sa domnieva, že pod prísnou podmienkou, že tieto ukazovatele sa dodržia v stanovených lehotách, zníženie vystavenia skupiny Dexia rizikám likvidity a transformácie priaznivo prispeje k obnove jej dlhodobej životaschopnosti. Takýto vývoj je totiž v súlade s novými medzinárodnými normami merania a kontroly likvidity, ktoré v súčasnosti prerokúva Bazilejský výbor pre bankovú kontrolu,

— postupné a predčasné odstúpenie od mechanizmu záruky za dlhové cenné papiere skupiny Dexia v horizonte do 30. júna 2010. Komisia priaznivo hodnotí takéto predčasné odstúpenie od záruky v rámci obnovy dlhodobej životaschopnosti skupiny Dexia bez štátnej pomoci,

— zníženie financovania, ktoré skupina Dexia poskytovala dcérskej spoločnosti DenizBank na nulu. Toto opatrenie totiž umožní zabezpečiť, aby plánovaný rozvoj činnosti RCB DenizBanky bolo financované z jej zdrojov a aby viac nezatažovala potreby financovania celej skupiny.

⁽⁴⁴⁾ Pozri odôvodnenie 64.

b) Stresové scenáre oznámené v rámci plánu na reštrukturalizáciu

(176) V súlade s bodom 13 oznámenia o reštrukturalizáciách Komisia požiadala príslušné členské štáty, aby vykonali niekoľko skúšok stresového testu na otestovanie odolnosti skupiny Dexia voči šokom, ktoré by sa mohli prejaviť v budúcich rokoch, a posúdili dlhodobú životaschopnosť skupiny.

(177) Dôležité je spresniť, že Komisia opierala svoju analýzu o výsledky testov, tak ako ich predložili príslušné členské štáty. [...]

i) Prvý stresový test

(178) Pokiaľ ide o prvý stresový test zameraný na otestovanie odolnosti skupiny Dexia voči zmene hlavných makroekonomických premenných (HDP, úrokové sadzby a výmenné kurzy), Komisia spísala tieto pripomienky:

— po prvé, odchýlka zisku skupiny Dexia sa ukazuje *a priori* relatívne málo pružná na úrovniach stresov uplatnených na mieru rastu. Totiž napriek skutočnosti stimulovania mier rastu vystavených mimoriadnemu stresu z pohľadu historických pozorovaní skupine Dexia by isto klesol zisk z dôvodu rastu ceny rizika, ale stále by bola veľmi zisková. To by sa dalo vysvetliť i) relatívne vysokým podielom a dobrou kvalitou úverov portfólia „Public Finance“ a portfólia dlhopisov v útlmovej správe⁽⁴⁵⁾ a ii) skutočnosťou, že skupina Dexia sa odôvodnene rozhodla neupraviť v skutočnosti príjmy skupiny v prípade stresu vo svojom modeli,

— po druhé, zdá sa, že v modeli skupiny Dexia použitom na stresový test nie je vytvorené nijaké vecné prepojenie medzi mierou rastu a nákladmi na financovanie skupiny Dexia a všeobecnejšie premenná „náklady na financovanie“, teda marža prekračujúca medzibankovú sadzbu, ktorú by skupina Dexia zaplatila za nové financovanie, nebola vystavená stresu. To by tiež prispievalo k vysvetleniu relatívne slabej pružnosti zisku skupiny Dexia v prípade stresu. Táto skutočnosť o to viac relevantne ukazuje, že skupina Dexia závisí do veľkej miery od financovania trhu a krátkodobého financovania, čím sa zvyšuje tak výkyv, ako aj rýchlosť, akou by sa také zvýšenie nákladov na financovanie mohlo odzrkadliť na skupine Dexia. S cieľom analyzovať túto záležitosť Komisia požiadala o realizáciu druhého typu stresového testu oddelene,

— po tretie, pokiaľ ide o dve ďalšie premenné, predpoklady v stresovom scenári boli relatívne podobné ako predpoklady použité v základnom scenári. Napríklad v prípade úrokových sadzieb tak

v základnom scenári, ako aj v stresovom scenári sadzby EURIBOR na 3 mesiace sa prognózovali vo výške [...] % a swapové úroky na 5 rokov sa prognózovali jednotlivo vo výške [...] % a [...] %, čo naznačilo zanedbateľnú plochosť krivky. Pokiaľ ide o výmenné kurzy, tie boli podobné v oboch scenároch. Z tohto dôvodu Komisia požiadala o analýzu citlivosti oddelene (pozri odôvodnenia 186 až 195).

(179) V dôsledku toho, pokiaľ ide o tento prvý stresový test, Komisia usúdila, že z dôvodu relatívne veľkého podielu a dobrej úverovej kvality portfólia „Public Finance“ a portfólia dlhopisov v útlmovej správe je skupina Dexia schopná čeliť veľkému zvýšeniu ceny rizika v prípade silne zhoršeného makroekonomického prostredia, a teda vyhovuje stresovému testu.

ii) Druhý stresový test

(180) Pokiaľ ide o druhý stresový test zameraný na otestovanie odolnosti skupiny Dexia voči zvyšovaniu jej nákladov na trhové financovanie, zdá sa, že dodatočné zvýšenie o 100 bazických bodov a o 200 bazických bodov nákladov na financovanie v období 3 mesiacov by spôsobilo zníženie zisku pred zdanením jednotlivo o [...] a [...] miliónov EUR. Vplyv by bol pravdepodobne materiálne vyšší, ak by skupina Dexia použila predpoklady predpísané Komisiou v jej stresovom teste, [...]. Predpoklady, ktoré skupina Dexia upravila, sú:

— zvýšenie nákladov na financovanie sa simulovalo za obdobie skrátené o [...]. V tomto smere Komisia poznamenáva, že niektoré prvky ako CDS skupiny Dexia alebo náklady na dlhodobé financovanie „senior unsecured“ sa zvýšili o viac ako [...] bazických bodov a počas obdobia prekračujúceho [...]. Pokiaľ ide o náklady na krátkodobé financovanie, keby nedošlo k bezprecedentným zásahom príslušných štátov a centrálnych bánk, ktoré majú zaniknúť, tieto náklady na financovanie by tiež významne vzrástli,

— skupina Dexia zmenila zloženie miešaného financovania a počas obdobia, keď náklady na financovanie sú vystavené záťaži, skupina Dexia stanovila predpoklad, že sa realizuje len krátkodobé financovanie. V tomto smere Komisia poznamenáva, že takéto predpoklady sú v rozpore s nedávnou skúsenosťou skupiny Dexia vzhľadom na to, že napriek výraznému zvýšeniu svojich nákladov na financovanie skupina zvýšila podiel dlhodobého financovania,

— v stresovom scenári skupina Dexia nepoužila predpoklady v súlade s predpokladmi použitými na ďalšie podobné skúšky, ktoré sa nedávno vykonali v Európe.

⁽⁴⁵⁾ Napríklad v prípade 161,7 miliardy EUR aktív, ktoré tvorili divíziu LPMD k 31. decembru 2009, 97 % malo rating „investment grade“ (AAA 32 %, AA 28 %, A 25 %, BBB 12 %).

(181) Komisia na základe toho teda usúdila, že [...]. Komisia tiež poznamenáva, že tento parameter sa v skutočnosti nezohľadňuje v ostatných stresových testoch, ktoré uskutočnila skupina Dexia, teda stresový test uskutočnený v rámci iných podobných skúšok, ktoré sa nedávno vykonali v Európe, a stresový test likvidity.

(182) Skupina Dexia tvrdí, že i) už samotné predpoklady prijaté v jej obchodnom pláne pred simuláciou zvýšenia o [...] alebo o [...] základných bodov sú vystavené záťaži, pretože odzrkadľujú podmienky financovania v júli 2009, ktoré boli isto lepšie ako podmienky koncom roka 2008 alebo začiatkom roka 2009, ale neodzrkadľujú pozitívny vývoj druhého polroka 2009; ii) predpoklad o nezmenení mixu financovania by neodzrkadľoval správanie trhového subjektu v takýchto podmienkach. Komisia potvrdzuje, že prognózované predpoklady nákladov na financovanie pred simuláciou stresu sú konzervatívne vzhľadom na skúsenosť skupiny Dexia v roku 2009. Vzhľadom na výnimočné opatrenia poskytnuté bankovému sektoru v roku 2009 a na neistý budúci kontext sa však Komisia nedokáže vyjadriť k budúcemu vývoju nákladov na financovanie skupiny Dexia. Stresový test tohto posledného prvku je užitočný, pretože umožňuje usúdiť, že je dôležité, aby plán na reštrukturalizáciu i) znížil závislosť financovania skupiny Dexia od trhového financovania a ii) zvýšil priemernú dobu splatnosti jej financovania, a to s cieľom znížiť citlivosť skupiny Dexia na zvýšenie nákladov na financovanie. To je presne jeden z prvkov, ktoré vedenie Dexia zohľadnilo od 30. septembra 2008 do 30. septembra 2009 a ktoré chce pokryť plán na reštrukturalizáciu. Vychádzajúc z potreby krátkodobého dynamického financovania vo výške [200 – 300] miliárd EUR koncom roka 2008, bolo toto financovanie znížené na [150 – 200] miliárd EUR dňa 30. septembra 2009 a plán na reštrukturalizáciu stanovuje, že ukazovateľ „krátkodobé financovanie/celkový objem súvahy“ sa zníži z 30 % k 31. decembru 2009 na 11 % k 31. decembru 2014. Takáto úroveň krátkodobého financovania je pre Komisiu plne uspokojivá, lebo významne znižuje citlivosť skupiny Dexia na šoky dlhotrvajúceho zvyšovania nákladov na financovanie.

(183) V dôsledku toho, pokiaľ ide o druhý stresový test, Komisia usúdila, že aj keď súčasná štruktúra financovania skupiny Dexia oslabila jej odolnosť voči krajným šokom v oblasti nákladov na financovanie, plán na reštrukturalizáciu vyhovuje postupným a uspokojivým spôsobom citlivosti skupiny Dexia na zvyšovanie jej nákladov na financovanie. Z druhej strany Komisia pozitívne hodnotí skutočnosť, že skupina Dexia má významnú zásobu aktív (a to vrátane aktív divízie LPMD), ktoré sú kvalitné a oprávnené na získanie financovania za hranične slabšiu cenu na medzibankovom repo trhu a v prípade potreby od centrálnych bánk.

iii) Tretí stresový test

(184) Pokiaľ ide o tretí stresový test zameraný na otestovanie profilu likvidity skupiny, Komisia poznamenáva, že tak

stresový test realizovaný skupinou Dexia, ako aj stresový test realizovaný CBFA naznačujú, že skupina vyhovuje požiadavkám testu v horizonte jedného mesiaca. Komisia upozorňuje na tieto záležitosti:

— nezdá sa, že by vzory stresového testu likvidity, tak ako boli vypracované skupinou Dexia a regulačným orgánom, formulovali predpoklady o nákladoch na túto likviditu v prípade mimoriadnych okolností a bez štátnej pomoci. V tomto smere Komisia požiadala skupinu, aby uskutočnila osobitný stresový test zameraný na simuláciu premennej „náklady na financovanie“ (pozri odôvodnenia 180 až 183),

— predpoklady stresového testu realizovaného CBFA, tak ako sú formulované v obežníku z 8. mája 2009, sú konzervatívne a odzrkadľujú nedávnu skúsenosť z krízy. Zahrňajú napríklad tieto predpoklady: i) inštitúcia sa už nemôže financovať „unsecured“ na peňažných a kapitálových trhoch; ii) uplatnenie konzervatívnych úrovní haircut na repo financovanie; iii) vybratie retailovými zákazníkmi 5 % ich vkladov a vista a vkladov úspor v lehote jedného týždňa a 20 % týchto vkladov v lehote jedného mesiaca; iv) vybratie podnikovými zákazníkmi („wholesale“) 100 % ich ihneď splatných vkladov (a nie ručených likvidnými finančnými aktívami) a ich vkladov s neistou splatnosťou v lehote jedného týždňa; v) neobnovenie všetkých termínovaných vkladov inštitúcií po ich nasledujúcej splatnosti,

— pozitívne výsledky stresového testu likvidity sú odrazom i) zlepšení, ktoré uskutočnilo vedenie skupiny Dexia v priebehu roka 2009 s cieľom znížiť dynamické potreby krátkodobého financovania a ii) celkovo priaznivého kontextu na finančných trhoch. Skutočnosť vyhovie stresovému testu likvidity v danú chvíľu však nezaručuje, že sa tak stane aj v budúcnosti. Dôležité je teda, aby sa udržala istá disciplína (v politike financovania) počas nasledujúcich mesiacov a rokov, aby bolo možné neustále vyhovieť tomuto stresovému testu. V tomto smere záväzky oznámené v pláne na reštrukturalizáciu nielenže naznačujú zlepšovanie likvidity skupiny, ale umožňujú aj pravidelne overovať ich plnenie.

(185) V dôsledku toho Komisia usúdila, že skupina Dexia vyhovuje tomuto tretiemu stresovému testu.

iv) Iné odôvodnenia týkajúce sa stresových testov

(186) Po prvé, na základe preskúmania niektorých predpokladov zvolených v modeloch skupiny Dexia sa ukazuje, že:

— v prípade niektorých druhov sektorov alebo proti-strán nie sú predpoklady pravdepodobnosti zlyhania a/alebo straty v prípade zlyhania („loss given default“ alebo „LGD“) veľmi opatrné, keď sa porovnávajú s niektorými verejne dostupnými informáciami,

— v prípade portfólia pôžičiek miestnym orgánom nejestvuje nijaký predpoklad pohybu ratingu odzrkadľujúceho zhoršenie budúcej tendencie verejných financií.

(187) Dôležité je však zdôrazniť, že porovnanie s verejne dostupnými údajmi je ťažké vzhľadom na to, že okruh vplyvov na skupinu Dexia nie je podobný s okruhom verejne dostupných informácií. Metóda používaná skupinou Dexia na výpočet očakávaných strát je metódou založenou na interných ratingoch zahŕňajúcich parametre pravdepodobnosti priemerného zlyhania a LGD z dlhodobého hľadiska, konzervatívnych a „through-the-cycle“, upravených tak, aby odzrkadľovali neistotu a volatilitu niektorých údajov. Takéto parametre skúma a schvaľuje CBFA, francúzska banková komisia a CSSF. Podľa príslušných členských štátov rizikové parametre používané skupinou Dexia sa vyznačujú vyššou úrovňou konzervativizmu o 10 % až 30 % v porovnaní s minimálnymi požiadavkami podľa prudenciálnych pravidiel Basel II.

(188) Po druhé, Komisia upozorňuje na veľmi vysoký vplyv tak v absolútnych sumách, ako aj v relatívnych sumách dlhu niektorých krajín a niektorých finančných inštitúcií. Najmä pokiaľ ide o vystavenie politickým rizikám, Komisia upozorňuje na vystavenie koncom roka 2008 [...]. [...].

(189) Dôležité je však zdôrazniť, že:

— takéto vplyvy by nemali a priori podstatne ovplyvniť hospodársky výsledok skupiny, najmä ak skupina nechce predať tieto aktíva pred ich zmluvnou splatnosťou (tieto vplyvy by mohli zvýšiť volatilitu zásoby AFS, ktorá je uvedená v súvahe skupiny),

— v rámci plánu na reštrukturalizáciu skupiny Dexia by sa museli tieto vplyvy oslabiť, pretože sa predpokladá výrazné zníženie portfólia dlhopisov.

(190) Po tretie, Komisia priaznivo hodnotí vývoj potreby krátkodobého financovania skupiny. Komisia však zdôrazňuje, že skupina znížila hlavne svoju potrebu financovania od 0 do 1 mesiaca. Ako sa uvádza v tabuľke č. 7 v celkových percentách financovania, zdá sa, že financovanie od 0 do 1 mesiaca sa znížilo z [...] % na [...] % od 31. decembra 2008 do 30. septembra 2009. Podiel

financovania od 1 do 3 mesiacov a od 6 do 12 mesiacov sa však jednotlivo zvýšil z [...] % na [...] % a z [...] % na [...] %. Financovanie od 1 do 5 rokov sa zvýšilo z [...] % na [...] %. Hlavná časť financovania v tomto období sa však pohybuje od 1 do 2 rokov. [...].

Tabuľka 7

Podiel rôznych zdrojov financovania v celkovom financovaní skupiny Dexia

[...]

(191) V tomto smere sa v pláne na reštrukturalizáciu oznámenom Komisii ustanovuje i) zníženie portfólia dlhopisov divízie LPMD o 83 miliárd EUR; ii) zvýšenie podielu stabilnejších zdrojov financovania (ako sú komerčné vklady a dlhopisy na pôdny záloh) z 36 % na 58 %; iii) postupné zvyšovanie priemernej životnosti pasív. Tieto prvky sú také, že znížia riziká problémov refinancovania skupiny Dexia. Na druhej strane však treba zdôrazniť, že postupné zvyšovanie nákladov na financovanie spojené s touto zmenou politiky financovania je zahrnuté do prognóz výsledovky skupiny a potvrdzuje, že skupina Dexia bude zisková počas obdobia reštrukturalizácie.

(192) Po štvrté, napriek zlepšeniu trhových podmienok náklady na financovanie skupiny Dexia zostávajú stále relatívne vysoké v porovnaní s inými bankami. Úroveň CDS na 5 rokov je jedna z najvyšších v Európe a drží sa okolo 180 bazických bodov; druhotné úrovne úverových spreadov nezaručených emisií a veľkosti „benchmark“ skupiny Dexia zostávajú vysoké a pohybujú sa okolo 140 až 150 bazických bodov pri lehotách splatnosti od 4 do 5 rokov; náklady na financovanie „covered bonds“ (zabezpečených dlhopisov) zostávajú tiež vysoké a pohybujú sa okolo 50 až 60 bazických bodov pri relatívne podobnej životnosti ako životnosť financovaných aktív.

(193) Po piate, na zmeranie citlivosti skupiny Dexia na výkyv úrokových sadzieb skupina zaslala tabuľku rekapitulujúcu citlivosť na šok sadzby vo výške 1 % pri každej lehote splatnosti. Ukazuje sa, že v prípade rovnomerného zvýšenia krivky sadzieb sa skupina Dexia domnieva, že nestratí viac ako [...] miliónov EUR⁽⁴⁶⁾. Táto úroveň citlivosti sa zdá celkom rozumná a sčasti ju možno vysvetliť politikou skupiny Dexia [...] znižujúcej takto citlivosť na výkyvy sadzieb. Komisia však poznamenáva, že do tohto výpočtu nie je zahrnutých [...] miliárd EUR krátkodobého financovania skupiny, čo naznačuje, že

⁽⁴⁶⁾ K 30. septembru 2009.

skupina Dexia je stále relatívne citlivá na pohyby krivky sadzieb pri lehotách splatnosti do jedného roka. Potvrdila to aj skupina Dexia, lebo sa domnieva, že vykázala zisk približne [...] miliónov EUR v roku 2009 jednoduchým účinkom strmosti krivky medzibankových sadzieb do jedného roka. Účinok výrazného zníženia príjmov z transformácie sa však zohľadnil v prognózach skupiny Dexia a naznačuje, že skupina by v nasledujúcich rokoch zostala zisková.

- (194) Po šieste, absolútna, ako aj relatívna úroveň negatívnej zásoby AFS skupiny Dexia zostáva veľmi významná napriek zlepšeniu pozorovanému v priebehu roku 2009. Negatívna rezerva AFS klesla z 12,7 miliárd EUR dňa 31. marca 2009 na 7,2 miliardy EUR dňa 30. septembra 2009. Vzhľadom i) na úroveň kapitálu skupiny Dexia (17,1 miliardy EUR kapitálu Tier 1 a 19,6 miliardy EUR celkového regulovaného kapitálu dňa 30. septembra 2009), ii) na súčasné nezahrnutie zásoby AFS do výpočtu regulovaného kapitálu sa Skupina obáva, že zahrnutie tejto rezervy AFS do ukazovateľov regulovaného kapitálu v rámci súčasných diskusií v Bazilejskom výbore znevýhodňuje skupinu Dexia. V tomto smere Komisia upozorňuje na tieto skutočnosti:

- aj keby bola celá negatívna rezerva AFS zahrnutá do výpočtu regulovaného kapitálu, skupina Dexia by naďalej vyhovovala k 30. septembru 2009 požiadavkám na regulovaný kapitál. Ukazovateľ Tier 1 by dosiahol [...] a ukazovateľ celkového kapitálu by dosiahol [...],
- takáto zmena regulácie by ovplyvnila mnohé ďalšie banky,
- takáto zmena regulácie by sa nedala uplatniť podľa príslušných členských štátov skôr ako v roku 2012. Dovtedy plán na reštrukturalizáciu predpokladá zníženie od 30 % do 40 % portfólia divízie LPMD (najviac zodpovednej za zriadenie tejto negatívnej rezervy AFS), čo by malo znížiť sumu negatívnej rezervy AFS, keďže všetky ostatné veci sú z druhej strany rovnaké.

- (195) Po siedme, napriek ich zníženiu v priebehu roka 2009 skupina Dexia bude mať naďalej niektoré relatívne vysoké záväzky mimo súvahy. Tieto záväzky však boli podľa skupiny Dexia zohľadnené v stresových testoch.

c) Činnosti derivovaných nástrojov

- (196) Z analýzy súvahy skupiny Dexia koncom roka 2008 vyplýva, že trhovú hodnotu v aktívach derivátov je 55 miliárd EUR a trhovú hodnotu v pasívach súvahy je 75 miliárd EUR, čím vzniká významný záporný rozdiel rádo vo výške 20 miliárd EUR, ktorý má pôvod hlavne

v derivátoch úrokovej sadzby. Komisia porovnala tento rozdiel s rozdielom, ktorý vykazujú iné finančné inštitúcie. V percentuálnom vyjadrení objemu súvahy a v percentuálnom vyjadrení vlastného kapitálu je tento rozdiel nielenže záporný, ale je tiež osobitne vysoký v prípade skupiny Dexia v porovnaní s týmito ostatnými inštitúciami.

- (197) Skupina Dexia to odôvodňuje i) takmer systematickou politikou [...]; ii) poklesom úrokových sadzieb; iii) vysokým rozdielom medzi priemernou životnosťou aktív a pasív; iv) [...]. Komisia súhlasí s týmito vysvetleniami, ale podotýka, že i) rozsah tohto záporného rozdielu je skutočne veľmi vysoký a ii) tento rozdiel si pravdepodobne vyžaduje výrazné potreby „kolaterálu“ v prípade skupiny Dexia, čo môže znížiť jej základ oprávneného „kolaterálu“ na financovanie podielu centrálnych bánk alebo na medzibankovom repo trhu. V prípade tejto poslednej záležitosti sa predsa len tieto potreby zohľadnili v stresových testoch.

d) Záver z hľadiska životaschopnosti

- (198) Z predchádzajúcej analýzy Komisia usúdila, že plán na reštrukturalizáciu umožní obnoviť dlhodobú životaschopnosť skupiny Dexia. V tomto smere Komisia tiež poznamenala, že plán na reštrukturalizáciu umožní skupine Dexia čeliť plánovanému posilneniu prudenciálnych právnych predpisov. Na jednej strane je zníženie pákového účinku, ktorý vyplýva z reštrukturalizácie, v súlade s prípadným zavedením maximálneho pákového ukazovateľa („leverage ratio“). Na druhej strane zlepšenie a diverzifikácia zdrojov financovania skupiny Dexia sú v súlade so zavedením nových noriem o opatrení a kontrole rizika likvidity úverových inštitúcií⁽⁴⁷⁾.

8.3.3.3. Vlastný príspevok inštitúcie

- (199) Podľa oddielu 3 oznámenia o reštrukturalizáciách musí plán na reštrukturalizáciu zabezpečiť spravodlivú deľbu nákladov na reštrukturalizáciu medzi príslušnými členskými štátmi a bankou, teda plán na reštrukturalizáciu musí ustanovovať čo možno najvyšší príspevok banky a jej akcionárov z ich vlastných zdrojov. Takýto príspevok je totiž potrebný, aby zachránené banky znášali primeranú zodpovednosť za následky svojho správania v minulosti a aby sa vytvorili vhodné stimuly pre ich správanie v budúcnosti.
- (200) Skupina Dexia, jej akcionári a príslušné členské štáty už prispeli k reštrukturalizácii najmä rozpustením podielu základného kapitálu vo vlastníctve akcionárov, ktorí jestvovali pred zvýšením kapitálu banky (francúzske a belgické orgány priamo upísali 3 miliardy EUR zo 6,4 miliardy EUR zvýšenia kapitálu oznámeného v septembri 2008).

⁽⁴⁷⁾ Pozri najmä Bazilejský výbor o bankovej kontrole, *International framework for liquidity risk measurement, standards and monitoring (Consultative Document)*, december 2009.

- (201) Komisia z druhej strany poznamenáva, že isté nepriaznivé prvky sprevádzajú pozastavenie výplaty dividend, s ktorým ráta plán na reštrukturalizáciu:
- dcérskych spoločností, v ktorých má skupina Dexia 50 % podiel, sa netýka pozastavenie výplaty dividend, keďže toto pozastavenie sa týka len subjektov, v ktorých má skupina Dexia SA priamo alebo nepriamo výlučnú kontrolu ⁽⁴⁸⁾, a
 - podľa plánu na reštrukturalizáciu pozastavením (až do konca roka 2011) výplaty dividend z hybridných nástrojov Tier 1 a Tier 2 nie sú dotknuté operácie, ktoré musí skupina Dexia uskutočniť podľa zmlúv uzatvorených do 1. februára 2010.
- (202) Komisia tiež poznamenáva, že pozastavenie výplaty dividendy alebo kupónu z hybridných nástrojov Tier 1 a Tier 2 sa vzťahuje na zmluvy uzatvorené do 1. februára 2010, pokiaľ podľa rozhodnutia z 30. októbra 2009 ⁽⁴⁹⁾ bola skupina Dexia povinná na obdobie štyroch mesiacov nevyplácať kupóny a nevykonávať opcie na predčasné vyplácanie zo svojich hybridných nástrojov vlastného kapitálu (Tier 1 a „Upper Tier 2“). V tomto smere Komisia poznamenáva, že objem hybridných nástrojov skupiny Dexia predstavoval 31. decembra 2008 1,4 miliardy EUR.
- (203) Takisto s cieľom zabezpečiť, aby nedošlo k nijakej platbe kupónu z hybridných cenných papierov (Tier 1 a Upper Tier 2) skupiny Dexia v rozpore so zásadami oznámenia o reštrukturalizáciách, Komisia podmieňuje toto rozhodnutie tým, že pred každou výplatou kupónu z týchto hybridných nástrojov Tier 1 alebo Upper Tier 2 emitovaných do 1. februára 2010 a najneskôr dva týždne pred uplynutím lehoty na oznámenie výplaty kupónu investorom skupina Dexia oznámi Komisii až do 31. decembra 2011 svoj zámer vyplatiť taký kupón a preukáže, že táto výplata i) je povinná; ii) nemôže byť odložená; iii) nie je diskrečná a iv) nie je automaticky spustená výplatou dividend bez ohľadu na formu skupinou Dexia SA alebo jednou z jej dcérskych spoločností s výnimkou emisie Tier 1 emitovanej spoločnosťou DFL. Komisia si vyhradzuje právo nepovolíť takúto výplatu, ak jedna z predchádzajúcich štyroch kumulatívnych podmienok nebude splnená.
- (204) Na druhej strane Komisia tiež poznamenáva, že pozastavenie vyplatenia dividendy sa neuplatňuje na výplatu dividend, ktoré sa plne realizujú na základe pridelenia nových akcií. Treba však poznamenať, že vyplatenie dividend na základe pridelenia nových akcií, ktoré sa umožnilo vďaka realizácii rozdeliteľného zisku, neodporuje oznámeniu o reštrukturalizáciách, pokiaľ by sa takéto vyplatenie prejavilo v účtovnej závierke skupiny Dexia začlenením do kapitálu rezerv a výplatou dividend zo zisku za posledný uzatvorený účtovný rok, ktoré vložili akcionári do kapitálu skupiny Dexia. Pridelenie akcií by teda nemalo nijaký vplyv na vlastný kapitál skupiny Dexia.
- (205) Komisia takisto poznamenáva, že výplata dividend z akcií skupiny Dexia nemá za následok vyplatenie kupónu z nijakých hybridných cenných papierov (Tier 1 alebo Tier 2) skupiny Dexia s jedinou výnimkou emisie, ktorú uskutočnila spoločnosť Dexia Funding Luxembourg SA (ďalej len „DFL“) v roku 2006. Treba však spresniť, že táto výnimka bola schválená v rámci plánu na reštrukturalizáciu. Všeobecným spôsobom, ako sa uvádza v odôvodnení 204, Komisia nie je proti vyplateniu dividendy výlučne vo forme akcií, pokiaľ toto vyplatenie nemá za následok povinnosť vyplatiť dividendu alebo kupón z iných kategórií cenných papierov tvoriacich vlastný kapitál. V danom prípade povinnosť skupiny Dexia vyplatiť kupón z emisie DFS nie je taká, aby zmenila prístup Komisie vzhľadom na skutočnosť, že výnimka zapadá do rámca plánu na reštrukturalizáciu, týka sa len emisie, ktorá má za následok obmedzenú výplatu kupónu, a že skupina Dexia plánuje vykázať zisk za obdobie reštrukturalizácie.
- (206) Napokon Komisia poznamenáva, že pomoc sa ohraničuje na potrebné minimum:
- a) predajom aktív a dcérskych spoločností, ku ktorým patria dosť rentabilné dcérske spoločnosti ako „Dexia Sabadell“, „Dexia Banka Slovensko“ („DBS“) a „Deniz Emeklilik“ (dcérska poisťovacia spoločnosť dcérskej spoločnosti DenizBank pôsobiaca hlavne na trhu RCB v Turecku), a
 - b) primeranou odmenou pomoci získanej vo forme záruky príslušných členských štátov na pasíva skupiny Dexia a na znehodnotenú aktíva (pozri odôvodnenia 158 až 159).
- (207) Predchádzajúce informácie viac než kompenzujú mnohé podmienky a výhrady, ktoré Komisia hodnotila nepriaznivo a ktoré sprevádzajú pozastavenie výplaty dividend ustanovené v pláne na reštrukturalizáciu. V dôsledku toho sa Komisia domnieva, že skupina Dexia a jej akcionári dostatočne prispievajú k reštrukturalizácii z vlastných zdrojov.

⁽⁴⁸⁾ Pozri bod 9 prílohy I k tomuto rozhodnutiu.

⁽⁴⁹⁾ Pozri *State aid: Commission recalls rules concerning Tier 1 and Tier 2 capital transactions for banks subject to a restructuring aid investigation*, MEMO/09/441 z 8. októbra 2009 dostupné na internetovej stránke Komisie na tejto adrese: <http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=MEMO/09/441&format=HTML&aged=0&language=FR&guiLanguage=fr>

8.3.3.4. *Opatrenia zamerané na nápravu narušenia hospodárskej súťaže*

(208) Podľa oddielu 4 oznámenia o reštrukturalizáciách plán na reštrukturalizáciu má umožniť obmedzenie narušenia hospodárskej súťaže spôsobeného pomocou, teda plán na reštrukturalizáciu musí ustanoviť štrukturálne opatrenia (predaje a/alebo obmedzenia činnosti) a zábrany v oblasti správania. Treba zaviesť primerané opatrenia s cieľom minimalizovať narušenie hospodárskej súťaže a zabrániť tomu, aby štátna pomoc v prospech skupiny Dexia naďalej nespôsobovala narušenie vyvolané v minulosti prílišným riskovaním a neživotaschopným podnikateľským modelom.

(209) Podľa bodu 30 oznámenia o reštrukturalizáciách charakter a forma opatrení zameraných na obmedzenie narušenia hospodárskej súťaže budú závisieť od dvoch kritérií, teda po prvé od sumy pomoci a podmienok a okolností, za ktorých bola poskytnutá, a po druhé od charakteristík trhu alebo trhov, na ktorých bude banka prijímajúca pomoc pôsobiť.

(210) Pokiaľ ide o druhé kritérium, Komisia poznamenáva, že skupina Dexia je hlavným subjektom na trhu financovania miestnych orgánov („PWB“), osobitne vo Francúzsku, v Belgicku a Taliansku, a dosť významne pôsobí v Španielsku. Trh PWB je silne koncentrovaný v Belgicku⁽⁵⁰⁾, vo Francúzsku⁽⁵¹⁾ a v Taliansku⁽⁵²⁾ a bariéry na vstup na tento trh sú veľké⁽⁵³⁾.

(211) Komisia na druhej strane poznamenáva, že plán na reštrukturalizáciu zaručuje, že skupina Dexia prijme opatrenia potrebné na otvorenie trhu financovania miestnych orgánov a na obmedzenie na tomto trhu narušenia hospodárskej súťaže vyvolaného prijatou pomocou:

— predovšetkým zníženie okruhu činnosti PWB na nosných trhoch skupiny Dexia prostredníctvom obmedzenia, či dokonca vzdania sa činnosti PWB International umožní zvýšiť konkurenciu na niekto-

rych trhoch. V tomto smere sa skupina Dexia zaviazala odpredať spoločnosť Crediop, ktorá je hlavným subjektom financovania miestnych orgánov v Taliansku, a spoločnosť Dexia Sabadell pôsobiacu na španielskom trhu,

— ďalej na nosných trhoch, kde je skupina Dexia naďalej aktívna, obmedzenie objemu novej produkcie tiež umožní vstup nových subjektov a podporí hospodársku súťaž na týchto trhoch (skupina Dexia obmedzí novú ročnú produkciu PWB na 12 miliárd EUR v roku 2009, na 15 miliárd EUR v roku 2010 a 18 miliárd EUR v rokoch 2011 až 2014, čo predstavuje významný pokles v porovnaní s úrovňou 34 miliárd realizovanou v roku 2008),

— napokon skupina Dexia sa zaviazala, že sa vzdá väčšieho podielu v dcérskej spoločnosti AdInfo pôso- biacej v oblasti poskytovania informačných služieb miestnym orgánom v Belgicku. Táto dcérska spoločnosť poskytuje skupine Dexia prístup k mnohým zákazníkom verejného sektora na celom belgickom území, umožnila jej posilniť si pozíciu referenčného bankára miestnych orgánov v Belgicku a vyvíjať technologické riešenia zlučiteľné s finančnými službami, ktoré skupina ponúka miestnym orgánom. V tomto smere Komisia zastáva názor, že predaj tejto dcérskej spoločnosti umožní zvýšiť hospodársku súťaž na trhu PWB v Belgicku.

(212) Na druhej strane sa skupina Dexia zaviazala, že ukazovateľ RAROC každej pôžičky poskytnutej zákazníkom PWB bude vyšší ako 10 %, čo umožní zabezpečiť, že tarify poskytované skupinou Dexia tejto klientele budú v súlade s trhom, a vyhnúť sa v budúcnosti tomu, aby sa skupina Dexia nestala dominantným subjektom na tomto trhu na základe uplatňovania nižších taríf, ako sú zaužívané na trhu.

(213) Na trhu retailového bankovníctva nepôsobí skupina Dexia tak významne ako v prípade financovania miestnych orgánov. Skupina vykonáva činnosti retailového bankovníctva prostredníctvom svojich dcérskych spoločností v štyroch hlavných krajinách: v Belgicku prostredníctvom DBB, v Luxembursku prostredníctvom Dexia BIL, na Slovensku prostredníctvom Dexia Banka Slovensko (DBS) a v Turecku prostredníctvom Deniz-Bank. Pri meraní z hľadiska vkladov má skupina Dexia podiel na trhu približne [10 – 15] % v Belgicku, [10 – 15] % v Luxembursku, [0 – 5] % na Slovensku a [0 – 5] % v Turecku.

(214) Keďže trh retailového bankovníctva nie je taký koncentrovaný ako trh financovania miestnych orgánov vo Francúzsku, v Belgicku, Taliansku a Španielsku, potreba opatrení s cieľom obmedziť narušenie hospodárskej súťaže je na ňom nižšia. Osobitne v Belgicku, kde má skupina Dexia najvyšší podiel na trhu, aj keď je len tretia v poradí.

⁽⁵⁰⁾ Pozri najmä rozhodnutie Komisie prijaté v oblasti koncentrácie vo veci M. 2400 (Dexia/Artesia). V tomto rozhodnutí Komisia poukazuje na to, že skupina Dexia je príliš dominujúcim subjektom na belgickom trhu s podielom od 80 % do 85 % na vnútroštátnom trhu financovania „miestnych orgánov“ a od 65 % do 70 %, pokiaľ sa zohľadnia aj „nemiestne“ orgány ako regióny a spoločenstvá.

⁽⁵¹⁾ Podľa informácií, ktorými disponuje Komisia, Dexia Credit Local má vo Francúzsku najväčší podiel, teda [40 – 45] %, zásob dlhodobých pôžičiek miestnym orgánom, pričom jej hlavnými konkurentmi sú Caisses d'épargne (približne 20 %), Crédit Agricole (približne 15 %), Société Générale a BNP Paribas.

⁽⁵²⁾ Podľa informácií, ktorými disponuje Komisia, sa v Taliansku delia o 80 % trhu štyri bankové skupiny, pričom skupina Dexia je na druhom mieste (približne [20 – 30] %) po Cassa Depositi et Prestiti („CDP“). Dvoma ďalšími subjektmi sú Intesa SanPaolo (14 %) a BNL (10 %).

⁽⁵³⁾ Určité prvky okrem iného naznačujú, že niektoré výberové konania sa nie vždy organizujú transparentným a otvoreným spôsobom a že náklady na prevody sú pre miestne orgány dosť vysoké (najmä z toho dôvodu, že banky ako historickí operátori ponúkajú miestnym orgánom celú škálu služieb, napr. finančný manažment, kde financovanie tvorí len jednu z ich zložiek).

- (215) V každom prípade Komisia priaznivo hodnotí tieto opatrenia, ku ktorým sa zaviazala skupina Dexia, pokiaľ ide o retailové bankovníctvo:

— predaj Dexia Banky Slovensko,

— zrušenie vnútrogrupinového financovania Deniz-Banky až do konca roka 2014,

— predaj spoločnosti Dexia Epargne Pension pôsobiacej v oblasti inžinierstva a životného poistenia vo Francúzsku,

— predaj podielu v spoločnosti Crédit du Nord pôsobiacej na trhu retailového bankovníctva vo Francúzsku a

— predaj poisťovacej činnosti v Turecku.

- (216) Plán na reštrukturalizáciu povedie k zníženiu celkového objemu súvahy skupiny Dexia o 35 % v roku 2014 v porovnaní s rokom 2008. Toto zníženie objemu vyplýva aj z útlmovej správy činností v divízii LPMD, sústredenia činností skupiny Dexia na historické trhy, predaja činností a obmedzenia novej produkcie PWB.

- (217) Dexia musí dodržiavať isté zábrany v správaní, ako napríklad skutočnosť, že nenadobudne (až do 30. decembra 2011) viac ako 5 % základného kapitálu iných úverových inštitúcií alebo investičných spoločností⁽⁵⁴⁾. Takáto záruka má umožniť, aby sme sa presvedčili, že skupina Dexia v zásade nenadobudne inú úverovú inštitúciu alebo investičnú spoločnosť, aby v nej získala kontrolu v zmysle právnych predpisov o koncentráciách. Takáto zásada je v súlade hlavne s bodom 40 oznámenia o reštrukturalizáciách.

- (218) Pokiaľ ide o vlastný príspevok skupiny Dexia a opatrenia na jej nosných trhoch, Komisia sa vyslovila, že všetky štrukturálne opatrenia plánu na reštrukturalizáciu postačia na obmedzenie nadmerného narušenia hospodárskej súťaže uvedenou pomocou.

- (219) Napokon skupina Dexia bude dodržiavať zásady odmeňovania, ktoré sa vyvodili v rámci skupiny G-20 a príslušných vnútroštátnych orgánov, pokiaľ ide o odmeny členov riadiacich a výkonných výborov skupiny Dexia a jej hlavných hospodárskych subjektov.

8.3.4. MONITOROVANIE OPATRENÍ

- (220) Komisia poznamenáva, že v bode 46 oznámenia o reštrukturalizáciách sa odporúča, aby príslušné členské štáty pravidelne odovzdávali podrobnú správu Komisii s cieľom umožniť jej kontrolovať, či sa plán na reštrukturalizáciu uplatňuje v súlade s oznámenými záväzkami. Nezávislý expert poverený monitorovaním plánu na reštrukturalizáciu bude zasielať Komisii polročné správy do 1. októbra a 30. apríla každého roka.

IX. ZÁVERY

- (221) Komisia konštatuje, že Belgicko, Francúzsko a Luxembursko protiprávne poskytli pomoc vo forme zvýšenia kapitálu, záruky a podpory pri zvyšovaní likvidity v rozpore s článkom 108 ods. 3 ZFEÚ.

- (222) Na základe informácií a záväzkov, ktoré príslušné členské štáty oznámili Komisii, Komisia povoľuje plán na reštrukturalizáciu skupiny Dexia a premenu núdzovej pomoci na pomoc reštrukturalizácii za podmienok uvedených v článku 2. Komisia si tiež myslí, že plán na reštrukturalizáciu zodpovedá tvrdeniam uvedeným v sťažnosti, ktorá jej bola zaslaná bez toho, aby boli dotknuté práva sťažovateľa uplatniť si svoje práva za obdobie, keď uvedená pomoc nebola oprávnená,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

1. Opatrenia uskutočnené Belgickom, Francúzskom a Luxemburskom v prospech skupiny Dexia vo výške 8,4 milióna EUR vo forme zvýšenia kapitálu a pomoci pri zaobchádzaní so znehodnotenými aktívami a vo výške [95 – 135] miliárd EUR vo forme záruky a podpory pri zvyšovaní likvidity („Liquidity Assistance“) predstavujú štátnu pomoc podľa článku 107 ods. 1 ZFEÚ.

2. Uvedená pomoc je zlučiteľná s vnútorným trhom za podmienok uvedených v článku 2.

Článok 2

1. Belgicko, Francúzsko a Luxembursko budú dodržiavať všetky záväzky a podmienky uvedené v prílohe I k tomuto rozhodnutiu v stanovených lehotách.

⁽⁵⁴⁾ Pozri bod 2 prílohy I k tomuto rozhodnutiu.

Joaquín ALMUNIA
podpredseda

PRÍLOHA I

ZÁVÄZKY PRÍSLUŠNÝCH ČLENSKÝCH ŠTÁTOV OZNÁMENÉ KOMISII 9. FEBRUÁRA 2010

Závazky v oblasti zmeny správania

1. Pokiaľ nie je stanovené inak, záväzky uvedené ďalej s výnimkou záväzku v bode 7 sa uplatňujú až do 31. decembra 2014.
2. Až do 31. decembra 2011 skupina Dexia SA a jej dcérske spoločnosti, v ktorých má výhradnú alebo spoločnú kontrolu („Dexia“), nenadobudnú bez povolenia Komisie viac ako 5 % základného kapitálu iných úverových inštitúcií alebo investičných spoločností (podľa smernice 2004/39/ES z 21. apríla 2004 o trhoch s finančnými nástrojmi) alebo poisťovacích spoločností.

S výhradou predchádzajúceho súhlasu Komisie predtým uvedený záväzok nebráni tomu, aby skupina Dexia získala podiel ako odmenu za vklad formou akcií alebo činností uskutočnený v rámci predaja alebo vloženia do spoločného majetku (fúziou alebo vkladom) aktív alebo činností, pokiaľ za podobného predpokladu uvedený podiel neposkytne skupine Dexia výhradnú alebo spoločnú kontrolu nad subjektom, ktorý je príjemcom podielu alebo výsledkom fúzie.

Skupina Dexia bude vopred informovať Komisiu o každom návrhu nadobudnutia vrátane každého návrhu plánovaného podnikmi, ktoré skupina Dexia spoločne kontroluje.

3. a) Skupina Dexia odmietne požičovať svojim zákazníkom PWB na úrovni „risk-adjusted return on capital“ (RAROC) nižšej ako 10 %. Výpočet ukazovateľa RAROC prináša čistú maržu po zdanení k ekonomickému kapitálu. V zmysle tohto záväzného vyhlásenia
 - i) hrubá marža je rozdielom medzi maržou fakturovanou zákazníkovi (vyjadrenou v bázičných bodoch vyšších ako referenčná sadzba IBOR) a nákladmi na financovanie skupiny Dexia (vyjadrenými v bázičných bodoch vyšších ako referenčná sadzba IBOR) reprezentovaných vnútropodnikovou cenou;
 - ii) vnútropodniková cena bude odzrkadľovať ocenené náklady nového financovania skupiny Dexia, pričom sa zohľadnia charakteristiky pôžičiek (splnosť, oprávnenosť refinancovania prostredníctvom covered bonds – zabezpečených dlhopisov atď.) zákazníkom PWB;
 - iii) čistá marža sa rovná hrubej marži zníženej i) o náklady každého druhu (režijné náklady, mzdové náklady, prevádzkové náklady, odpisy atď.) ocenené na základe zväzenia nákladov na požičiavanie zákazníkom PWB; ii) o priemernú cenu rizika vypočítanú pre každú transakciu pri dodržiavaní metodiky Basel II (priemerná cena rizika za dlhé obdobie) a iii) o daňové zaťaženie. Ekonomický kapitál sa vypočítava podľa metodiky Basel II.
- b) Nezávislý expert sa poverí podľa už uvedených podmienok v bode 17, aby preveril každých šesť mesiacov, či:
 - i) ukazovateľ RAROC podľa tohto záväzného vyhlásenia a jeho zložky (nové náklady na financovanie, režijné náklady, mzdové náklady, prevádzkové náklady, odpisy, cena rizika, daňové zaťaženie atď.) odzrkadľujú prínos požičiavania zákazníkom PWB k rentabilite skupiny;
 - ii) výpočet ukazovateľa RAROC je presný a
 - iii) dodržiava sa metodika.
- c) Nezávislý expert preverí každých šesť mesiacov, či sa dodržiava záväzok prijatý v bode 3a).
- d) Nezávislý expert bude mať prístup k rokovaciemu poriadku skupiny Dexia, ktorý spresňuje a zovšeobecňuje používanie ukazovateľa RAROC (podľa tohto záväzného vyhlásenia), a k zoznamu a podmienkam každej pôžičky, ktorú skupina Dexia poskytla svojim zákazníkom PWB.

4. Skupina Dexia zníži sumu financovania, ktoré nedávno poskytla svojej tureckej dcérskej spoločnosti DenizBank, na nulu najneskôr 30. júna 2011 a zaväzuje sa, že jej neposkytne nijaké nové vnútroskupinové financovanie až do 31. decembra 2014.
5. Skupina Dexia zníži podiel krátkodobého financovania vo svojej súvahe a zvýši priemernú životnosť svojho dlhodobého financovania. Dodržiavanie týchto záväzkov sa bude posudzovať globálne prostredníctvom troch množstevných ukazovateľov. V tomto rámci:
- a) Skupina Dexia bude znižovať ukazovateľ „krátkodobé financovanie/celkový objem súvahy“ definovaný v prílohe II k tomuto rozhodnutiu z 30 % k 31. decembru 2009 na nižšiu alebo rovnakú úroveň ako 23 % k 31. decembru 2010, na nižšiu alebo rovnakú úroveň ako 20 % k 31. decembru 2011, na nižšiu alebo rovnakú úroveň ako 14 % k 31. decembru 2012, na nižšiu alebo rovnakú úroveň ako 13 % k 31. decembru 2013 a na nižšiu alebo rovnakú úroveň ako 11 % k 31. decembru 2014. Na účely tohto záväzku sa bude aj pri tomto ukazovateli sledovať ročný priemer počas celého referenčného obdobia.
- b) Skupina Dexia zvýši trvanie svojho financovania a zníži svoj gap trvania a pritom udrží priemernú životnosť pasív skupiny, tak ako sú definované v prílohe II k tomuto rozhodnutiu, na vyššiu alebo rovnakú úroveň ako úrovne uvedené ďalej:

(roky)

31.12.2009	31.12.2010	31.12.2011	31.12.2012	31.12.2013	31.12.2014
[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]

- c) Skupina Dexia zvýši svoje zdroje stabilného financovania. Vypočíta sa ukazovateľ, ktorého čitateľ sa rovná súčtu financovania vo forme „covered bonds“, financovania vo forme obchodných vkladov „RCB“ a „PWB“ a ktorého menovateľ sa rovná súčtu všetkých aktív skupiny Dexia. Tento ukazovateľ rovnajúci sa 36 % k 31. decembru 2009 bude musieť byť vyšší alebo rovnaký ako 40 % k 31. decembru 2010, vyšší alebo rovnaký ako 45 % k 31. decembru 2011, vyšší alebo rovnaký ako 53 % k 31. decembru 2012, vyšší alebo rovnaký ako 55 % k 31. decembru 2013 a vyšší alebo rovnaký ako 58 % k 31. decembru 2014.
6. Až do 31. októbra 2014 skupina Dexia:
- i) nevyužije svoj štatút banky majúcej záruku štátov na niektoré zo svojich záväzkov na účely komerčnej publicity voči tretím stranám iným ako tretie prijímajúce strany a
- ii) nevyužije záruku na čisto arbitrážne operácie.
7. Skupina Dexia do 30. júna 2010 zavedie líniu výkazníctva nazvanú „Legacy Portfolio Management Division“. Aktíva zaradené do tejto línie prejdú do útlmovej správy alebo sa predajú v rámci záväzku uvedeného ďalej v bode 13 písm. n). Pôjde o tieto aktíva: i) portfóliá CSP/PSP (vo výške odhadovanej približne na 134 miliárd EUR k 31. decembru 2009); ii) portfólio FP (vo výške odhadovanej približne na 10,7 miliardy EUR k 31. decembru 2009) a iii) portfólio „non-core PWB loans“ (vo výške odhadovanej približne na 17 miliárd EUR k 31. decembru 2009). Financovanie získané skupinou Dexia, ktoré má záruku financovania, sa takisto celé zaradí do tejto línie.
8. Skupina Dexia obmedzí sumu:
- a) každej formy dividendy, ktorú Dexia SA vypláca na základe svojich bežných akcií; a
- b) každej predčasnej diskrečnej úhrady alebo platby kupónu z hybridných nástrojov Tier 1 alebo z nástrojov Tier 2 i) emitovaných subjektmi, nad ktorými má Dexia výhradnú kontrolu; ii) vo vlastníctve osôb alebo subjektov iných ako Dexia SA a jej dcérske spoločnosti a iii) ktorých platba alebo plnenie sú diskrečné podľa zmluvných ustanovení týkajúcich sa týchto nástrojov;

tak, aby po plánovanej výplate alebo platbe (a vzhľadom na prípadné povinné platby z dôvodu výplaty dividendy z bežných akcií) Core Tier 1 skupiny Dexia (vypočítaný s odkazom na poslednú konsolidovanú účtovnú závierku vyhotovenú podľa štandardov IFRS):

i) bol vyšší alebo rovnaký ako úroveň uvedená nižšie:

31.12.2009	31.12.2010	31.12.2011	31.12.2012	31.12.2013	31.12.2014
10,7 %	10,6 %	[...] %	[...] %	[...] %	[...] %

ii) a bol vyšší alebo rovnaký ako súčet:

i) 12,5 % rizikovo vážených aktív (*risk weighted assets*) divízie *Legacy Portfolio Management Division*, tak ako je predtým definovaná v bode 7, a

ii) 9,5 % rizikovo vážených aktív (*risk weighted assets*) iných činností skupiny („Core Division“).

Predchádzajúci záväzok:

i) nemá vplyv na požiadavku na rozdeliteľný zisk (podľa článku 617 belgického zákonníka o spoločnostiach) na úrovni skupiny Dexia;

ii) nemá vplyv na operácie, ktoré skupina Dexia bude povinná zákonne vykonať v prípade hybridných nástrojov Tier 1 alebo Tier 2, alebo operácie, ktoré skupina Dexia bude povinná vykonať v prípade takýchto nástrojov podľa zmlúv uzatvorených do 1. februára 2010;

iii) bude sa môcť revidovať v prípade podstatnej zmeny v definovaní prudenciálneho vlastného kapitálu a účtovných štandardov uplatniteľných na skupinu Dexia a

iv) vzťahuje sa na každú výplatu vykonanú až do 31. decembra 2014.

9. Na druhej strane bez toho, aby boli dotknuté operácie, ktoré skupina Dexia bude povinná zákonne vykonať, alebo operácie, ktoré bude povinná vykonať podľa zmlúv uzatvorených do 1. februára 2010 v prípade hybridných nástrojov Tier 1 alebo Tier 2, skupina Dexia sa zdrží až do 31. decembra 2011:

a) vyplatenia kupónov z hybridných nástrojov Tier 1 alebo z nástrojov Tier 2 vlastnených osobami alebo subjektmi inými ako Dexia SA a jej dcérske spoločnosti, ktorých vyplatenie je diskrečné podľa zmluvných ustanovení týkajúcich sa týchto nástrojov;

b) schválenia alebo hlasovania v prospech vyplatenia akejkoľvek formy dividendy každým subjektom, nad ktorým má Dexia SA priamo alebo nepriamo výhradnú kontrolu (vrátane subjektov vlastnených na 100 %), keby takéto vyplatenie spôsobilo povinnosť vyplatiť kupón z hybridných nástrojov Tier 1 alebo z nástrojov Tier 2 vlastnených inými osobami ako Dexia SA a jej dcérske spoločnosti, a

c) uplatnenia diskrečnej opcie predčasnej úhrady v prípade hybridných nástrojov Tier 1 alebo nástrojov Tier 2 uvedených predtým v písmene a).

Dexia SA sa zdrží výplaty dividend z bežných akcií až do 31. decembra 2011. Tento zákaz sa nebude vzťahovať na výplaty dividend úplne realizovaných pridelením nových akcií, pokiaľ suma týchto výplat bude i) v súlade s už uvedeným bodom 8 a ii) nižšia alebo rovnaká ako 40 % čistého výsledku realizovaného skupinou Dexia SA v účtovnom roku 2009, pokiaľ ide o výplaty vykonané v roku 2010, a nižšia alebo rovnaká ako 40 % čistého výsledku realizovaného skupinou Dexia SA v účtovnom roku 2010, pokiaľ ide o výplaty uskutočnené v roku 2011.

10. Skupina Dexia bude naďalej uplatňovať zásady odmeňovania, ktoré sa vyvodili v rámci skupiny G-20 a príslušných vnútroštátnych orgánov, pokiaľ ide o odmeny členov riadiacich a výkonných výborov skupiny Dexia SA a hlavných hospodárskych subjektov skupiny Dexia.

11. V súlade s plánom na reštrukturalizáciu predloženým 17. decembra 2009 skupina Dexia:

- a) vo svojej politike novej produkcie zníži novú produkciu PWB na 12 miliárd EUR v roku 2009, na 15 miliárd EUR v roku 2010 a na 18 miliárd EUR v rokoch 2011 až 2014;
- b) zníži svoje prevádzkové náklady o 15 % do 31. decembra 2012;
- c) vo svojich obchodných činnostiach sa ubezpečí, že nevezme na seba riziká na vlastný účet, ktoré by neboli v súlade s cieľom obnovy životaschopnosti na základe obozretného riadenia. V dôsledku toho skupina Dexia obmedzí svoje trading činnosti (zníženie o 44 % priemernej ročnej rizikovej hodnoty, ktorá v roku 2008 dosahovala 126 miliárd EUR) a ukončí svoje obchodné činnosti na vlastný účet odo dňa rozhodnutia Komisie;
- d) definitívne upustí s okamžitým účinkom odo dňa rozhodnutia Komisie od zisku z konvertibilných dlhopisov Dexia BIL vo výške 376 miliónov EUR, ktoré sa Luxembursko zaviazalo upísať v septembri 2008.

Záruka financovania

12. Využitie záruky financovania skupinou Dexia, predĺženej v dodatku zo 14. októbra 2009 („záruka“), bude obmedzené za týchto podmienok:

- a) zruší sa možnosť, aby Dexia získala záruku na všetky zmluvy o vkladoch uzatvorené od 31. marca 2010;
- b) zruší sa možnosť, aby Dexia získala záruku financovania na všetky krátkodobé emisie (do jedného roka) realizované od 31. mája 2010;
- c) zruší sa možnosť, aby Dexia získala záruku financovania na všetky emisie alebo zmluvy realizované alebo uzatvorené od 30. júna 2010;
- d) nikdy nemôže celková suma zaručených zmeniek odovzdaných banke prekročiť 100 miliárd EUR;
- e) počas obdobia uplatňovania záruky skupina Dexia vyplatí príslušným štátom dodatočnú odmenu z presahujúcej sumy v prípade prekročenia týchto limitov zaručených zmeniek odovzdaných banke:

Limit/tranža (zaručené zmenky odovzdané banke v mld. EUR)	[60 – 70]	[70 – 80]	[80 – 100]
Dodatočná odmena za prekročenie v bázičných bodoch	+ 50	+ 65	+ 80

Predaje a útlmová správa

13. Skupina Dexia predá aktíva, ktorých zoznam a harmonogram predaja sú uvedené ďalej v texte:

- a) Predaj alebo uvedenie na trh 70 % podielu vlastneného skupinou v jej talianskej dcérskej spoločnosti Crediop do 31. októbra 2012. V zmysle bodu 15 oznámenia o bankových reštrukturalizáciách skupina Dexia nebude povinná predáť svoj podiel v spoločnosti Crediop za neprimerane nízku cenu (nižšiu ako [...] násobok účtovnej hodnoty v roku 2010 a 2011 a [...] násobok účtovnej hodnoty v roku 2012).
- b) Predaj spoločnosti Dexia Epargne-Pension (DEP), francúzskej dcérskej spoločnosti DIB (Dexia Insurance Belgium), pôsobiacej v oblasti životného poistenia a sociálneho inžinierstva, do 30. júna 2010. Podpis dohody o predaji sa uskutočnil 9. decembra 2009 a predaj by sa mal realizovať počas prvého polroka 2010.
- c) Predaj alebo uvedenie na burzu 51 % podielu skupiny Dexia v dcérskej spoločnosti AdInfo pôsobiacej v oblasti poskytovania informačných služieb miestnym orgánom v Belgicku do 31. decembra 2010.
- d) Predaj podielu skupiny Dexia v spoločnosti SPE do 31. decembra 2010.

- e) Predaj 20 % podielu skupiny Dexia v Crédit du Nord. Tento predaj sa realizoval 11. decembra 2009 (skutočný prevod cenných papierov a hotovosti).
- f) Zatvorenie približne 80 pobočiek v Belgicku v horizonte roku 2010 v rámci nového distribučného modelu skupiny.
- g) Ukončenie týchto činností RCB International:
 - i) predaj spoločnosti Experta Jersey, run off spoločnosti patriacej Dexia PB Jersey, ukončenie činností PB v Montevideu, ukončenie projektu rozvoja PB v Singapure, ukončenie projektu „consumer finance“ v Rusku a ukončenie činností Dexia Asset Management (DAM) v krajinách strednej a východnej Európy, predaj trustových činností spoločnosti Experta vo Švajčiarsku sa realizovali v priebehu roka 2009 a začiatkom roka 2010;
 - ii) predaj trustových činností vykonávaných spoločnosťou Experta na Bahamách, ako aj predaj dánskej dcérskej spoločnosti Dexia BIL pôsobiacej v oblasti správy aktív, súkromného bankovníctva a trhových/štruktúrnych činností sa zrealizujú do 31. decembra 2011.
- h) Predaj alebo uvedenie na burzu podielu skupiny Dexia v jej slovenskej dcérskej spoločnosti Dexia Banka Slovensko (DBS) do 31. októbra 2012. Podľa bodu 15 oznámenia o bankových reštrukturalizáciách skupina Dexia nebude povinná predať DBS za neprimerane nízku cenu (nižšiu ako [...] násobok účtovnej hodnoty v roku 2010 a [...] násobok v roku 2011).
- i) Ukončenie a útlmová správa týchto medzinárodných činností PWB:
 - 1. India: predaj subjektu realizovaný v roku 2009;
 - 2. Švajčiarsko (Dexia Public Finance Switzerland) a Švédsko (Dexia Norden): zatvorenie a likvidácia do 31. decembra 2010;
 - 3. Mexiko, Austrália a Japonsko: útlmová správa súvahy a zníženie stavov zamestnancov. Mexický subjekt bol zatvorený v roku 2009 a jeho aktíva boli presunuté do spoločnosti DCL New York, kde sa spravujú útlmovo; stavy zamestnancov v Japonsku a Austrálii klesli o polovicu v roku 2009 a činnosti, ktoré sa k nim viažu, sa budú spravovať útlmovo.
- j) Predaj spoločnosti FSA (ukončený 1. januára 2009), potom predaj podielov skupiny Dexia v spoločnosti Assured Guaranty (AGO) do 31. decembra 2011.
- k) Predaj 49 % podielu skupiny v Spoločnosti Kommunalkredit Austria (KA). Tento predaj sa realizoval vo 4. štvrtroku 2008.
- l) Predaj alebo uvedenie na burzu Deniz Emeklilik, dcérskej poisťovacej spoločnosti DenizBank, do 31. októbra 2012.
- m) Predaj 60 % podielu skupiny v spoločnosti Dexia Sabadell do 31. decembra 2013.
- n) Zrýchlený predaj portfólia dlhopisov skupiny Dexia vo výške [10 – 20] miliárd EUR ročne v rokoch 2010 a 2011, [5 – 15] miliárd EUR až [10 – 20] miliárd EUR v roku 2012, [0 – 10] až [5 – 15] miliárd EUR ročne v rokoch 2013 a 2014.
- o) V súlade s plánom na reštrukturalizáciu predloženým 17. decembra 2009 útlmová správa činností Standby Bond Purchase Agreements (SBPA) a Tender Option Bonds (TOB) (USA/Kanada).

Závazky na predaj už uvedené v písmenách a) až n) sa budú pokladať za splnené, keď skupina Dexia a nadobúdateľ uzatvoria obmedzujúcu a definitívnu dohodu (teda jednostranne nevypovedateľnú skupinou Dexia bez zaplatenia pokuty) na predaj celého podielu skupiny Dexia v subjekte alebo príslušných aktívach, aj keby sa ešte nezískali všetky povolenia alebo vyhlásenia o nenamietaní príslušných orgánov dohľadu v čase podpísania dohody.

14. Predaje aktív opísané predtým v bode 13, ako aj odpis aktív a pasív skupiny Dexia povedú k týmto výsledkom:

- a) Zníženie o 35 % celkového objemu súvahy skupiny Dexia k 31. decembru 2014 v porovnaní s jeho výškou k 31. decembru 2008 za podmienok a podľa účtovných dohovorov opísaných v dodatočných opatreniach plánu na reštrukturalizáciu skupiny Dexia doručených Komisii 17. decembra 2009. V absolútnej hodnote sa celková súvaha zníži zo 651 miliárd EUR k 31. decembru 2008 na 580 miliárd EUR k 31. decembru 2009, na [510 – 550] miliárd EUR k 31. decembru 2010, na [485 – 545] miliárd EUR k 31. decembru 2011, na [425 – 490] miliárd EUR k 31. decembru 2012, na [405 – 465] miliárd EUR k 31. decembru 2013 a na 427 miliárd EUR k 31. decembru 2014, čo je zníženie o 224 miliárd EUR. Tieto sumy budú musieť byť upravené podľa vývoja trhovej hodnoty derivátov zapísaných v súvahe skupiny Dexia, ak sa tento vývoj odlišuje od vývoja opísaného v pláne na reštrukturalizáciu skupiny Dexia a pokiaľ takýto rozdiel nevyplyva z významného zvýšenia hypotetickej sumy týchto derivátov.
- b) Celková súvaha Core Division dosiahne [390 – 410] miliárd EUR k 31. decembru 2010, [385 – 415] miliárd EUR k 31. decembru 2011, [345 – 380] miliárd EUR k 31. decembru 2012, [335 – 365] miliárd EUR k 31. decembru 2013 a 353 miliárd EUR k 31. decembru 2014, čo je zníženie rádovo o 45 % v porovnaní s celkovou súvahou skupiny k 31. decembru 2008. Ročný vývoj objemu bilancie jednotlivých činností Core Division a *Legacy Portfolio Management Division* bude v súlade s opisom uvedeným v prílohe II k tomuto rozhodnutiu.

Mandatár poverený predajom

- 15. a) Ak jeden zo záväzkov predaja aktív uvedených v bode 13 písm. a), c), d), h), l) alebo m) by nebol splnený v už uvedených lehotách a ak by nejestvoval súhlas Komisie na alternatívny záväzok, francúzske, belgické a luxemburské orgány predložia Komisii na predbežné schválenie najneskôr mesiac po konečnom dni určenom na predaj zoznam s jednou až tromi osobami vybranými po dohode so skupinou Dexia s cieľom vymenovať mandátára(-ov) povereného(-ých) realizáciou uvedených predajov.
- b) Mandatár poverený predajom musí byť nezávislý, musí mať požadované schopnosti a počas výkonu svojho mandátu nesmie byť v situácii konfliktu záujmov.
- c) Komisia bude môcť buď schváliť alebo zamietnuť navrhovaného(-ých) mandátára(-ov). Ak Komisia zamietne mandátára(-ov) povereného(-ých) predajom, skupina Dexia a belgické, francúzske a luxemburské orgány navrhnu v lehote jedného mesiaca po oznámení zamietnutia jedného až troch nových kandidátov, ktorých bude musieť Komisia tiež schváliť alebo zamietnuť. Ak sa nakoniec zamietnu všetci navrhovaní kandidáti, Komisia určí mandátára, ktorého vymenuje skupina Dexia alebo ku ktorého vymenovaniu prispeje, na základe mandátu schváleného Komisiou.
- d) Francúzske, belgické a luxemburské orgány sa zaväzujú, že skupina Dexia udelí potrebné a primerané právomoci zastupovania mandátárovi poverenému predajom, aby:
 - i) uskutočnil predaj aktív uvedených v predchádzajúcom písmene a) (vrátane všetkých právomocí potrebných na zabezpečenie riadneho vyhotovenia dokumentov požadovaných na realizáciu predaja) a
 - ii) vykonal všetky potrebné a primerané úkony alebo vyhlásenia na realizáciu predaja vrátane menovania poradcov na priebežnú pomoc v procese predaja.
- e) Mandatár poverený predajom zahrnie do zmluvy (zmlúv) na nákup alebo predaj bežné a rozumné termíny a podmienky, ktoré bude pokladať za primerané na uzatvorenie predaja v priebehu roka nasledujúceho po menovaní mandátára. Mandatár poverený predajom bude organizovať predaj tak, aby zabezpečil postúpenie [...].
- f) Náklady na plnenia mandátára povereného predajom bude hradiť skupina Dexia.

Realizácia

- 16. V prípade, že by došlo k zmene kontroly skupiny Dexia, Komisia bude môcť rozhodnúť, že všetky už uvedené záväzky alebo časť z nich sa prestanú uplatňovať. Zohľadní účinok predpokladaného vývoja dlhodobej životaschopnosti a konkurenciu a osobitne uplatní zásadu, podľa ktorej predaj príjemcu pomoci konkurentovi predstavuje sám osebe formu kompenzácie prípadného narušenia hospodárskej súťaže.

17. a) Belgické, francúzske a luxemburské orgány predložia Komisii na predbežné schválenie najneskôr mesiac po tomto definitívnom rozhodnutí zoznam s jednou až tromi osobami vybranými po dohode so skupinou Dexia s cieľom menovať nezávislého experta povereného podrobnou kontrolou uplatňovania už uvedených záväzkov („nezávislý expert“).
- b) Nezávislý expert musí mať požadované schopnosti a počas výkonu svojho mandátu nesmie byť v situácii konfliktu záujmov.
- c) Komisia bude môcť buď schváliť, alebo zamietnuť navrhovaného(-ých) nezávislého(-ých) experta(-ov). Ak Komisia zamietne navrhovaného(-ých) nezávislého(-ých) experta(-ov), skupina Dexia a belgické, francúzske a luxemburské orgány navrhnu v lehote jedného mesiaca po oznámení zamietnutia jedného až troch nových kandidátov, ktorých bude musieť tiež Komisia schváliť alebo zamietnuť.
- d) Ak sa nakoniec zamietnu všetci navrhovaní kandidáti, Komisia určí nezávislého experta.
- e) Náklady na plnenia nezávislého experta bude hradiť skupina Dexia.
18. a) Komisia bude mať nepretržite počas trvania plánu na reštrukturalizáciu neobmedzený prístup k potrebným informáciám na realizáciu svojho rozhodnutia, ktorým sa schválil plán na reštrukturalizáciu. Po dohode s belgickými, francúzskymi a luxemburskými orgánmi sa bude môcť obrátiť priamo na skupinu Dexia, aby získala požadované vysvetlenia a spresnenia. Belgické, francúzske a luxemburské orgány a skupina Dexia budú plne spolupracovať, pokiaľ ide o overenia, o ktoré by mohla požiadať Komisia alebo prípadne nezávislý expert.
- b) Nezávislý expert v spolupráci so skupinou Dexia odovzdá každý polrok Komisii správu o realizácii už uvedených záväzkov. Táto správa bude zahŕňať podrobný obraz o pokroku v realizácii plánu na reštrukturalizáciu, osobitne: i) zníženie súvahy, tak ako sa ustanovuje v predchádzajúcom bode 14; ii) ukazovatele likvidity a financovania, tak ako sa ustanovujú v už uvedenom bode 5; iii) dodržiavanie záväzku o ukazovateli RAROC počas uplynulého polroka podľa bodu 3; iv) predaje a ukončenia činností ustanovené v bode 13 s uvedením dátumu predaja alebo ukončenia, účtovnej hodnoty aktív k 31. decembru 2008, predajnej hodnoty, realizovanej nadhodnoty alebo kapitálovej straty a podrobnosti o opatreniach, ktoré ešte treba vykonať v rámci plánu na reštrukturalizáciu. Táto správa bude obsahovať aj nákladové prvky a výpočet ukazovateľa RAROC (uvedené v predchádzajúcom bode 3), ktoré sa majú uplatniť v priebehu polroka nasledujúceho po odovzdaní správy. Táto správa sa odovzdá najneskôr mesiac po predložení polročnej účtovnej závierky a schválení ročnej účtovnej závierky a v každom prípade do 1. októbra a 30. apríla každého roka.
- c) Ak vo svojej správe predloženej do 1. októbra každého roka nezávislý expert identifikuje riziká, že ročné ciele ustanovené hore nebudú dosiahnuté do konca bežného roka, belgické, francúzske a luxemburské orgány predložia Komisii do mesiaca po odovzdaní správy opatrenia plánované so skupinou Dexia, ktoré umožnia dosiahnuť tieto ciele primeranými prostriedkami do konca roka.
- d) Ak by nezávislý expert konštatoval vo svojej správe predloženej do 30. apríla každého roka, že ročné už ustanovené ciele sa nedosiahli, belgické, francúzske a luxemburské orgány predložia správu o opatreniach plánovaných so skupinou Dexia, ktoré umožnia dosiahnuť tieto ciele primeranými prostriedkami do 30. júna bežného roka.
19. Pokiaľ sa nepredložia opatrenia plánované v predchádzajúcom bode 18 písm. c) a d) v predpísanej lehote ani ak sa nedosiahnu ciele do 30. júna (týkajúce sa opatrení prípadne predložených po správe, ktorá sa má odovzdať do 30. apríla), Komisia môže podľa ustanovení nariadenia (ES) č. 659/1999 opäť začať konanie vo veci formálneho zisťovania. [...]

Revidovanie záväzkov

20. Na základe dostatočne odôvodnenej žiadosti Francúzska, Belgicka a Luxemburska Komisia bude môcť:
- a) povoliť skupine Dexia odložiť predaj jedného alebo viacerých aktív uvedených v predchádzajúcom bode 13 alebo
- b) povoliť skupine Dexia, aby nahradila predaj jedného alebo viacerých aktív uvedených v predchádzajúcom bode 13 predajom aktív predstavujúcich rovnocenný podiel v súvahe skupiny Dexia, alebo

- c) rozhodnúť, že jeden alebo viaceré už uvedené záväzky sa prestanú uplatňovať;
 - d) zohľadniť schopnosť skupiny Dexia pokryť svoju potrebu krátkodobého financovania mobilizáciou svojich zásob aktív oprávnených na repo operácie v prípade, že by sa niektorý z ukazovateľov definovaných v bode 5 nedosiahol.
21. Komisia bude môcť prijať jedno z rozhodnutí uvedených v predchádzajúcom odseku, pokiaľ sa bude domnievať, že takého rozhodnutie je potrebné, napríklad na udržanie skutočnej hospodárskej súťaže na trhu alebo na obnovu finančnej stability v prípade trvalej finančnej alebo hospodárskej krízy, alebo ak to odôvodňuje vývoj hospodárskeho prostredia, najmä výmenné kurzy alebo úctovné a prudenciálne pravidlá.

Hospodárska súťaž a transparentnosť v prípade bankových pôžičiek miestnych orgánov

22. Na to, aby sa vnieslo ešte viac hospodárskej súťaže a transparentnosti do operácií bankových pôžičiek miestnych orgánov, sa Francúzsko zaväzuje, že bude dohliadať na to, aby miestne orgány rozvíjali svoje praktické skúsenosti obstarávania formou súťaže pri svojich operáciách získavania peňazí alebo kapitálu.

Štát zašle v tomto zmysle do konca roka 2010 odporúčania územným samosprávnym celkom tak v oblasti bankového financovania, ako aj v oblasti využívania zložitých bankových produktov.

Tieto odporúčania zdôraznia hospodársky záujem vlastný v tomto sektore zavedeniu opatrení na obstarávanie formou súťaže a uvedú rôzne praktické pravidlá, podľa ktorých sa budú môcť realizovať tieto opatrenia. Odporúčané osvedčené praktické skúsenosti budú ustanovovať verejný charakter obstarávania formou súťaže pri vysokých sumách pôžičiek.

Pokiaľ ide najmä o územné samosprávne celky, zvýši sa vnímavosť na tieto odporúčania útvarov poverených tým, aby im poskytovali pomoc a poradenstvo. Ak sa tieto odporúčania ukážu ako nedostatočné na zabezpečenie všeobecného rozšírenia transparentných a nediskriminačných výberových konaní medzi miestnymi orgánmi do roku 2013 v oblasti bankového financovania, Francúzsko sa zaväzuje, že na tento účel predloží normatívne návrhy.

23. Na to, aby sa vnieslo ešte viac hospodárskej súťaže a transparentnosti do operácií bankových pôžičiek miestnych orgánov, sa belgická vláda po dohode s regiónmi zaväzuje, že bude kontrolovať uverejňovanie obstarávateľmi oznamov o uzatvorených zmluvách týkajúcich sa financovania miestnych verejných orgánov.

PRÍLOHA II

1. Vývoj objemu súvahy činností *Core Division* a *Non-Core* (mld. EUR) vrátane financovania v rámci divízií

(v mld EUR)

	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Aktíva Core spolu	419	[390 – 410]	[385 – 415]	[345 – 380]	[335 – 365]	353
Aktíva Non-core spolu	162	[120 – 140]	[100 – 120]	[80 – 110]	[70 – 100]	79

2. Celkový objem konsolidovanej súvahy skupiny

(v mld EUR)

31.12.2008	31.12.2009	31.12.2010	31.12.2011	31.12.2012	31.12.2013	31.12.2014
651	580	[510 – 550]	[485 – 545]		[405 – 465]	427

3. Definícia ukazovateľa RAROC v bode 3 písm. a) záväzkov

Ukazovateľ RAROC sa vypočítava podľa tohto vzorca:

$$EC_{t=0} = \sum_{t=1}^T \frac{(Revenues_t - EL_t - Costs_t) \times (1 - taxes) + (EC_{t-1} - EC_t)}{(1 + RAROC)^t}$$

kde:

Revenues = výnosy

EC = ekonomický kapitál

EL = Expected loss = očakávaná strata

Costs = náklady určené na transakciu v rámci predmetu činnosti

Taxes = dane

4. Definícia krátkodobého financovania skupiny pokrytého v bode 5 písm. a) záväzkov

Krátkodobé financovanie zrekapitulované v bode 5 písm. a) zahŕňa: repo operácie akéhokoľvek charakteru (s centrálnymi bankami, dvojstranné alebo trojstranné), vkladové certifikáty a certifikáty o investičných cenných papieroch, medzibankové vklady, fiduciárne vklady, vklady centrálnych bánk, ako aj iné financovanie „wholesale“. Tento súbor je sledovaný centrom kompetencií v oblasti likvidity v rámci skupiny a jeho zloženie je určené pravidlami, ktoré sa odovzdajú nezávislému expertovi.

5. Definícia pasív skupiny pokrytých v bode 5 písm. b) záväzkov

Pasíva skupiny uvedené v bode 5 písm. b) zahŕňajú zásobu:

i) z dlhodobého hľadiska: všetky *covered bonds* emitované skupinou a emisie vo formáte EMTN (zaručené, nezaručené a umiestnené na medzibankovom trhu alebo prostredníctvom siete retailového bankovníctva);

ii) z krátkodobého hľadiska: celé krátkodobé financovanie v súvahe skupiny.

ROZHODNUTIE KOMISIE

z 27. apríla 2010

o štátnej pomoci, ktorú poskytlo Belgicko na reštrukturalizáciu burzy rýb v Ostende

[štátna pomoc C 30/08 (ex NN 21/08)]

[oznámené pod číslom K(2010) 2520]

(Iba holandské a francúzske znenie je autentické)

(Text s významom pre EHP)

(2010/607/EÚ)

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 108 ods. 2 prvý pododsek,

so zreteľom na Dohodu o Európskom hospodárskom priestore⁽¹⁾, a najmä na jej článok 62 ods. 1 písm. a),

so zreteľom na nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES⁽²⁾, a najmä na jeho článok 7 ods. 5 a článok 14,

po vyzvaní zainteresovaných strán, aby predložili pripomienky⁽³⁾ v súlade s článkom 108 ods. 2 prvým pododsekom Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Zmluva o fungovaní EÚ)⁽⁴⁾ a so zreteľom na tieto pripomienky,

keďže:

1. KONANIE

- (1) Komisia dostala v liste zo 16. februára 2006 sťažnosť týkajúcu sa pomoci udelennej belgickými orgánmi burze rýb v Ostende, ktorá je zaregistrovaná pod číslom CP 40/06. Komisia dostala 31. júla 2007 ďalšiu sťažnosť týkajúcu sa tej istej veci.
- (2) Komisia požiadala v listoch z 13. marca 2006, 26. júna 2006 a 11. júla 2007 belgické orgány, aby jej poskytli informácie o týchto opatreniach. Belgické orgány reagovali listami z 11. mája 2006, 20. októbra 2006 a 27. novembra 2007.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 1, 3.1.1994, s. 3.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 83, 27.3.1999, s. 1.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ C 238, 17.9.2008, s. 12.

⁽⁴⁾ Od 1. decembra 2009 sa články 87 a 88 Zmluvy o ES stali článkami 107 a 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Zmluva o fungovaní EÚ). Ustanovenia sú v oboch prípadoch v podstate totožné. Na účely tohto rozhodnutia treba tam, kde je to vhodné, chápať odkazy na články 107 a 108 Zmluvy o fungovaní EÚ ako odkazy na články 87 a 88 (v uvedenom poradí) Zmluvy o ES.

- (3) Komisia preskúmala informácie a dokumenty poskytnuté belgickými orgánmi a 3. júla 2008 informovala belgické orgány o svojom rozhodnutí začať konanie stanovené v článku 108 ods. 2 Zmluvy o fungovaní EÚ a článku 6 nariadenia (ES) č. 659/1999.

- (4) Belgické orgány v liste zo 16. júla 2008 predložili Komisii určité dokumenty týkajúce sa privatizácie dražby rýb v Ostende, o ktorej uvažovalo mesto Ostende.

- (5) Belgické orgány požiadali listom z 25. júla 2008 o predĺženie termínu na podanie pripomienok do 8. septembra 2008. Predĺženie bolo schválené 4. augusta 2008.

- (6) Listom z 8. septembra 2008 belgické orgány predložili svoje pripomienky k rozhodnutiu o začatí konania vo veci formálneho zisťovania.

- (7) Rozhodnutie Komisie o začatí formálneho konania bolo uverejnené v Úradnom vestníku Európskej únie⁽⁵⁾. Komisia vyzvala zainteresované strany, aby predložili pripomienky do jedného mesiaca od dátumu zverejnenia.

- (8) Komisia sa stretla so zástupcami belgických orgánov 9. októbra 2008. Belgické orgány na tomto stretnutí poskytli informácie o spôsobe, akým majú v úmysle organizovať privatizáciu burzy rýb.

- (9) Komisii boli doručené pripomienky týchto zainteresovaných tretích strán: European Association of Fishing Ports and Auctions (EAFPA), Nationaal Overleg Visafslagen (NOVA), Flanders Ship Repair (Flámske lodné opravárne), Zeebrugse Vis Promotie vzw (ZVP), Grimsby Fish Market, Zeebrugse Visveiling (ZV), European Fish Centre (EFC) a lodný opravárenský podnik Gardec.

⁽⁵⁾ Pozri poznámku pod čiarou č. 4.

- (10) Komisia postúpila listom zo 4. novembra 2008 uvedené pripomienky Belgicku, ktoré dostalo možnosť vyjadriť sa. Belgicko nezaslalo žiadne vyjadrenie týkajúce sa pripomienok tretích strán.
- (11) V liste z 8. septembra 2009 so značkou C(2009) 6907 Komisia vydala príkaz na poskytnutie informácií v súlade s článkom 10 ods. 3 nariadenia (ES) č. 659/1999, v ktorom vyžaduje úplné odpovede na otázky položené v listoch z 13. marca 2006, 26. júna 2006 a 11. júla 2007 a v rozhodnutí o začatí konania vo veci formálneho zisťovania.
- (12) Belgické orgány požiadali listom zo 7. októbra 2009 o predĺženie termínu na poskytnutie informácií do 9. novembra 2009. Predĺženie termínu bolo schválené 9. októbra 2009. Belgické orgány v liste taktiež požiadali Komisiu o postúpenie pripomienok predložených tretími stranami. Komisia zároveň so schválením predĺženia termínu postúpila pripomienky tretích strán a kópiu listu zo 4. novembra 2008.
- (13) Belgické orgány Komisiu informovali listom z 22. októbra 2009, že nedostali list Komisie zo 4. novembra 2008. Z tohto dôvodu požiadali o novú jednomesačnú lehotu, aby mohli poskytnúť svoje vyjadrenie k pripomienkam tretích strán.
- (14) Komisia povolila belgickým orgánom listom z 5. novembra 2009 predĺženie termínu do 27. novembra 2009, aby im poskytla príležitosť reagovať na pripomienky tretích strán.
- (15) Belgické orgány poskytli odpovede na príkaz na poskytnutie informácií, ako aj dodatočné informácie o privatizácii burzy rýb.
- (16) Belgicko listom z 30. novembra 2009 postúpilo svoje vyjadrenie k pripomienkam tretích strán.
- 2001 klesol z 20 550 000 EUR na 13 440 000 EUR ⁽⁷⁾. Mesto Ostende (ďalej len „mesto“) v súvislosti s burzou dlhodobo vykazovalo priemernú ročnú stratu 1 850 000 EUR (vrátane roku 2001).
- (18) V roku 2001 sa mesto muselo rozhodnúť, či burzu rýb zatvorí alebo ju reštrukturalizuje. Mesto sa 23. novembra 2001 rozhodlo burzu rýb Ostende reštrukturalizovať a zmeniť na nezávislú mestskú spoločnosť podľa belgických právnych predpisov, pričom jej jediným akcionárom by bolo mesto.
- (19) Rozhodnutie o reštrukturalizácii burzy vychádzalo z finančného plánu predstavujúceho jeden predpoklad (kvalifikovaný ako kladný) a podnikateľského plánu na dvoch stranách, ktorý pripravila spoločnosť HAMA Consult NV. V týchto dokumentoch sa uvádza, že burza rýb by sa mala stať ziskovou do deviatich rokov pod podmienkou, že sa zmení na samostatnú právnickú osobu s počiatočným kapitálom 250 miliónov BEF (približne 6,2 mil. EUR), ktorý sa má v plnej výške vyplatiť za obdobie piatich rokov. Táto samostatná spoločnosť dostala názov Autonom Gemeentebedrijf Vismijn Oostende (ďalej len „spoločnosť AGVO“). Spoločnosť AGVO prevzala finančné náklady súvisiace so splatením rôznych bankových pôžičiek bývalej rybnej burzy v Ostende.

2.1. ŠTRUKTÚRA SPOLOČNOSTI

2.1.1. AGVO

2. REŠTRUKTURALIZÁCIA BURZY RÝB V OSTENDE V ROKU 2001

- (17) Rybná burza v Ostende, pôvodne burza vlastnená štátom, bola veľmi roztrieštená a (podľa belgických orgánov) dlhodobo zle riadená. Dosahovala veľmi slabé výsledky. V rokoch 1991 až 2001 jej podiel z hľadiska prísunu rýb do belgických prístavov klesol približne z 37 % na 20 % ⁽⁶⁾. Jej obrat v období rokov 1997 až
- (20) Ako sa uvádza v odôvodnení 18, na účely reštrukturalizácie burzy rýb mesto 23. novembra 2001 ⁽⁸⁾ založilo nezávislú mestskú spoločnosť AGVO. Nezávislá mestská spoločnosť predstavuje samostatnú právnickú osobu založenú podľa článku 261 nového zákona o územnej samospráve určeného na organizáciu mestských inštitúcií a služieb mimo všeobecných mestských služieb so zameraním na inštitúcie či služby komerčnej alebo priemyselnej povahy, riadené priemyslovými a komerčnými metódami.
- (21) Pokiaľ ide o podiel v spoločnosti a riadiace orgány, právne nariadenie požaduje, aby mesto ako zriaďujúca obec malo väčšinu hlasov. Mesto má v spoločnosti AGVO v skutočnosti 100 % akcií a v súlade so stanovami spoločnosti AGVO vymenúva všetkých členov predstavenstva. Väčšina členov predstavenstva musí byť členmi mestskej rady.

⁽⁶⁾ De Belgische Zeevisserij – Anvoer en Besomming 2007, Vlaamse overheid, Departement Landbouw en Visserij (http://www2.vlaanderen.be/landbouw/downloads/vis/aanvoer_besomming_2007.pdf, s. 12).

⁽⁷⁾ Vlaamse overheid, Departement Landbouw en Visserij, Jaaroverzicht Zeevisserij 1998, 1999, 2000 en 2001 (<http://lv.vlaanderen.be/nlapps/docs/default.asp?fid=122>).

⁽⁸⁾ Spoločnosť AGVO založilo mesto 23. novembra 2001. Rozhodnutie mesta schválilo flámske ministerstvo vnútra 14. marca 2002.

- (22) Spoločnosť AGVO má v súčasnosti minimálne dve úplne podriadené dcérske spoločnosti: NV Exploitatie Vismijn Oostende (ďalej len „EVO“) a NV Pakhuizen (ďalej len „PAKHUIZEN“).

2.1.2. EVO

- (23) Spoločnosť EVO bola založená 8. augusta 2002 na účely prevádzkovania burzy a realizácie všetkých súvisiacich činností. Počiatočný kapitál spoločnosti EVO predstavoval 371 840 EUR. Vlastníctvo bolo rozdelené na 15 000 rovnakých akcií bez nominálnej hodnoty, pričom spoločnosť AGVO je držiteľom 14 999 akcií a pán Miroir, člen mestskej rady, držiteľom 1 akcie.
- (24) Spoločnosť EVO je riadená predstavenstvom. Členov predstavenstva vymenúvajú akcionári na obdobie šiestich rokov s možnosťou predĺženia. Vzhľadom na rozdelenie akcií je spoločnosť EVO úplne ovládaná spoločnosťou AGVO.

2.1.3. PAKHUIZEN

- (25) Spoločnosť PAKHUIZEN založili v roku 1988 vlastníci lodí na účely správy hnutelných i nehnuteľných objektov. Spoločnosť AGVO prevzala v roku 2005 spoločnosť PAKHUIZEN formou nákupu všetkých jej akcií za cenu 350 000 EUR.
- (26) Spoločnosť PAKHUIZEN je riadená predstavenstvom. Členov predstavenstva vymenúvajú akcionári na obdobie šiestich rokov s možnosťou predĺženia. Spoločnosť PAKHUIZEN je od roku 2005 vo vlastníctve spoločnosti AGVO, ktorá ju aj riadi.

2.2. ÚLOHY

2.2.1. AGVO

- (27) Podľa stanov je spoločnosť AGVO poverená plnením úloh, ktoré belgické orgány vymedzujú ako úlohy vo verejnom záujme a komerčné úlohy. „Úlohy vo verejnom záujme“ vykonáva samotná spoločnosť AGVO a „komerčné úlohy“ plnia úplne podriadené dcérske spoločnosti EVO a (od roku 2005) PAKHUIZEN.
- (28) Pokiaľ ide o úlohy vo verejnom záujme, belgické orgány uviedli, že spoločnosť AGVO bola poverená riadením rybárskeho prístavu v Ostende (čo zahŕňa správu a údržbu verejných a súkromných pozemkov, ktoré sa nachádzajú na území rybárskeho prístavu), kontrolou rýb vylođených na spotrebu, určovaním daní z burzových cien a zároveň kontrolou, či sa vylođeného úlovku týka povinnosť platby DPH, prevádzkou plavebných komôr medzi kanálom a rybárskym dkom (ktorý využívajú nielen rybárske lode), komunikáciou s verejnosťou

v mene miestnej samosprávy, ako aj renováciou a prevádzkou budov verejnoprávných alebo čiastočne verejnoprávných inštitúcií, napríklad Flámskeho regiónu, Západoflámskej provincie a pod.

2.2.2. EVO

- (29) Spoločnosť EVO prevádzkuje burzu rýb v Ostende. Činnosť v tejto oblasti sa týka najmä organizácie a prevádzky burzy rýb, prenájom skladov a ďalších pomocných činností. V kontexte prevádzky burzy spoločnosť EVO uplatňuje burzový poplatok vo výške 6 % ceny. Kupujúci na burze musia uhradiť províziu za nákup vo výške 1 – 3 %, ako aj poplatok za zapožičanie prepravných debien na ryby. Výška poplatku za zapožičanie prepravných debien nie je známa.
- (30) Spoločnosť EVO okrem toho poskytuje pôžičky zákazníkom – vlastníkom lodí. Niektoré pôžičky boli prednedávnom poskytnuté s medzibankovou referenčnou úrokovou sadzbou (Euribor) + 2 %. Nezdá sa však, že by sa všetky pôžičky poskytovali za týchto podmienok. Výmenou za poskytnutie pôžičky musia vlastníci lodí poskytnúť svoje ryby na predaj na burze v Ostende.
- (31) Spoločnosť EVO okrem toho poskytuje vlastníkom lodí určité služby, napríklad uhradením časti alebo celých nákladov na chladenú prepravu.

2.2.3. PAKHUIZEN

- (32) Činnosť spoločnosti PAKHUIZEN je zameraná najmä na zmeny, obnovu, malbu a opakovanú malbu, stavby a rekonštrukcie, demolácie, prevádzkovanie, správu a prenájom nehnuteľných objektov.

2.3. PRÍSLUŠNÉ OPATRENIA POMOCI

2.3.1. POČIATOČNÝ KAPITÁL A ZVYŠOVANIE KAPITÁLU

- (33) Mesto spoločnosti AGVO pri jej založení 23. novembra 2001 poskytlo počiatočný kapitál 250 miliónov BEF (6 179 338,12 EUR), ktorý sa mal vyplácať v rovnakých ročných splátkach v lehote piatich rokov. Od roku 2002 bolo uhradených šesť splátok počiatočného kapitálu v celkovej výške 3 596 665,62 EUR: 619 734 EUR bolo uhradených 28. júna 2002, 570 155 EUR 26. júna 2003, 570 155 EUR 25. júna 2004 a 570 155 EUR 26. júna 2005. Keď začalo formálne zisťovanie, Belgicko v pripomienkach uviedlo, že v rokoch 2006 a 2007 sa uskutočnili dve platby, pričom každá predstavovala 619 734 EUR. Podľa informácií, ktoré má Komisia k dispozícii, spoločnosť AGVO ešte nepožiadala o zostatok počiatočného kapitálu, čiže 2 582 672,5 EUR.

(34) Belgické orgány uviedli, že spoločnosť AGVO čiastočne použila počiatočný kapitál na tzv. verejné účely a na splatenie súčasnej bankovej pôžičky vo forme kapitálu a úroku. Taktiež ho použila na nákup akcií spoločnosti Pakhuizen. Napokon ho použila na vyplatenie počiatočného kapitálu spoločnosti EVO a na poskytnutie pôžičiek spoločnosti EVO, ktoré boli neskôr (31. decembra 2004, 31. decembra 2005 a 21. decembra 2007) zmenené na kapitál formou úhrady dlhov.

(35) Pri založení 8. augusta 2002 získala spoločnosť EVO počiatočný kapitál vo výške 371 840,29 EUR. Vzápätí spoločnosť AGVO zvýšila kapitál spoločnosti EVO formou úhrady dlhov. Dňa 31. decembra 2004 sa kapitál zvýšil o 1 387 044 EUR; 31. decembra 2005 o 710 000,75 EUR a 21. decembra 2007 o 1 500 114,96 EUR. Celkom spoločnosť AGVO poskytla spoločnosti EVO kapitál vo výške 3 969 000 EUR.

(36) Hoci belgické orgány informovali Komisiu, že sa počiatočný kapitál spoločnosti EVO zvýšil a 31. decembra 2006 dosiahol sumu 2 468 885 EUR, neposkytli Komisii informácie o konkrétnej forme zvýšenia kapitálu. Pozornosť Komisie sa na základe pripomienok tretích strán zamerala na zvýšenie kapitálu z 21. decembra 2007, ako aj na skutočnosť, že zvýšenie kapitálu sa uskutočnilo formou uhradenia dlhov. Belgicko sa o tejto časti pripomienok tretích strán nevyjadrilo.

2.3.2. ZÁRUKY NA PÔŽIČKY

(37) Okrem poskytnutia počiatočného kapitálu mesto pomohlo obom spoločnostiam (AGVO a EVO) poskytnutím bezplatných záruk na získanie súkromných pôžičiek.

(38) V prípade spoločnosti AGVO išlo o záruky na tri pôžičky poskytnuté 26. marca (609 379,40 EUR), 23. apríla 2004 (2 117 500 EUR) a 22. apríla 2005 (550 000 EUR) v celkovej výške 132 199 987 BEF (3 276 879 EUR).

(39) V prípade spoločnosti EVO išlo o záruky na pôžičky poskytnuté 28. júna a 27. septembra 2002. Podľa informácií poskytnutých belgickými orgánmi si však spoločnosti uvedené pôžičky nakoniec nevzali. Mesto 23. apríla 2004 a 22. apríla 2005 opäť poskytlo spoločnosti EVO bezplatné záruky na pôžičky. Spoločnosť si vzala pôžičku vo výške 145 505 820 BEF (3 606 995 EUR). Belgické

orgány bez uvedenia dátumu naznačili, že mesto sa taktiež zaručilo za dodatočnú pôžičku vo výške 78 000 EUR. Keďže tieto informácie boli uvedené v pripomienkach belgických orgánov zo 4. septembra 2008 a predchádzajúce pripomienky sú z 23. novembra 2007, Komisia predpokladá, že uvedená dodatočná záruka bola poskytnutá v tomto období.

(40) Spoločnosť AGVO poskytla aj bezplatné záruky spoločnosti EVO na dve pôžičky v celkovej výške 600 000 EUR. Nie sú k dispozícii žiadne informácie o dátume rozhodnutia o poskytnutí bezplatnej záruky. Vzhľadom na to, že spoločnosť EVO bola založená 22. augusta 2002 a že dokument predložený belgickými orgánmi, v ktorom sa spomínajú dve pôžičky, zachytával situáciu z 3. augusta 2006, Komisia predpokladá, že záruka bola poskytnutá v tomto období.

2.3.3. POZEMKY A BUDOVY

(41) Podľa článku 30 stanov spoločnosti z 23. novembra 2001 sa spoločnosti AGVO udeľuje výhradné právo používať (bezplatne) pozemky a budovy rybárskeho prístavu Ostende⁽⁹⁾.

(42) V článku 30 stanov spoločnosti sa uvádza, že mesto môže neskôr previesť vlastníctvo (alebo iné práva) pozemkov a budov na spoločnosť AGVO.

(43) To sa stalo 26. marca 2004, keď mesto vložilo vklad do spoločnosti AGVO prostredníctvom prevodu nehnuteľného majetku vo forme rôznych budov nachádzajúcich sa v rybárskom prístave Ostende s plochou 57 500 m² na túto spoločnosť. Vklad sa uskutočnil v inventárnej hodnote uvedenej v mestských účtoch, ktorá predstavovala 14 891 524 EUR. Prevod sa týkal len budov (burza rýb, kancelárie a sklady), netýkal sa však pozemkov, na ktorých sú budovy postavené. Samotné pozemky využíva mesto na základe otvorenej koncesie od Flámskeho regiónu, ktorý je vlastníkom pozemkov. Spoločnosti AGVO zostalo výlučné právo využívať tieto pozemky na základe článku 30 svojich stanov.

⁽⁹⁾ „De Stad Oostende kan aan het AG Vismijn Oostende de volle eigendom, respectievelijk de bestaande zakelijke rechten en beheersrechten overdragen van de goederen die zich bevinden binnen of behoren bij het in artikel 3.1 omschreven Visserhavengebied of die nodig en/of nuttig zijn voor de realisatie van de doelstellingen van het AG Vismijn Oostende [...]. In afwachting van de overdracht van de onroerende goederen krijgt het AG Vismijn Oostende het uitsluitend recht deze goederen zonder vergoeding te gebruiken.“

- (44) Prevod nehnuteľného majetku z 26. marca 2004 zahŕňal 14 754 m² budov, ktorých sa týkala zmluva o dlhodobom prenájme medzi mestom a spoločnosťou PAKHUIZEN uzatvorená s mestom v roku 1989 na 45 rokov. Podľa tejto zmluvy platí spoločnosť PAKHUIZEN za používanie týchto budov symbolický poplatok 1 000 BEF (25 EUR) ročne. Spoločnosť PAKHUIZEN sa na odplatu zmluvne zaviazala na vlastné náklady a bez nároku na úhradu zrenovovať sklady opísané v zmluve o dlhodobom prenájme, aby vyhovovali budúcim predpisom. Na druhej strane, po uplynutí 27 rokov prenájmu (v roku 2016) mesto získalo nárok na 50 % čistého ročného zisku spoločnosti PAKHUIZEN. Belgické orgány uviedli, že spoločnosť PAKHUIZEN nespĺnila zmluvné záväzky a nezrenovovala príslušné sklady, ako jej ukládala zmluva, aspoň nie do roku 2005. Belgické orgány však uviedli, že po tom, ako spoločnosť AGVO v roku 2005 kúpila akcie spoločnosti PAKHUIZEN, na renovačné a údržbové práce sa vynaložilo 257 872 EUR v roku 2005 a 68 816 EUR v roku 2006. Presná výška nákladov na práce vykonané v roku 2007 nie je známa.
- (45) Spoločnosť AGVO od 26. marca 2004, keď na ňu mesto previedlo vlastníctvo budovy, nahradila mesto ako zmluvnú stranu v zmluve o dlhodobom prenájme so spoločnosťou PAKHUIZEN. Takto spoločnosť AGVO získala nárok na výber 25 EUR ročne, ako aj na 50 % čistého ročného zisku spoločnosti PAKHUIZEN po 27 rokoch prenájmu.
- (46) Belgicko uviedlo, že z plochy 57 500 m², ktorú má spoločnosť AGVO k dispozícii:
- 13 600 m² využíva dcérska spoločnosť EVO ako budovu burzy rýb, pracovné priestory/hangár a administratívne budovy,
 - 14 754 m² si prenajíma spoločnosť PAKHUIZEN, z ktorých sa 955 m² využíva na prístavné činnosti,
 - 2 700 m² skladov si prenajímajú (polo-)verejno-právne inštitúcie,
 - 8 156 m² sa používa ako verejné cesty,
 - 2 488 m² sa používa ako bezplatné verejné parkovisko,
 - 2 400 m² sa používa ako kontajnerový park pre rybársku činnosť,
 - 13 402 m² predstavuje prístavisko.
- (47) Spoločnosť EVO neplatí nájom za používanie budov. Belgicko uviedlo, že ako náhradu spoločnosť EVO platí všetky náklady na údržbu a renováciu. Spoločnosť PAKHUIZEN naďalej platí 25 EUR ročne.
- (48) Belgické orgány uviedli, že v čase od 31. decembra 2002 do 31. decembra 2007 spoločnosť EVO uhradila 182 377,31 EUR a PAKHUIZEN 381 835,16 EUR za renovačné a infraštruktúrne práce a 193 255,70 EUR a 133 895,35 EUR (v uvedenom poradí) za náklady na údržbu.

2.4. OBCHODNÁ STRATÉGIA

- (49) Spoločnosti AGVO a EVO vykázali po reštrukturalizácii straty, ktoré sa prehľbovali napriek miernemu zisku spoločnosti AGVO v roku 2003/2004. Koncom roku 2006 mala spoločnosť AGVO straty vo výške takmer 3 000 000 EUR, ako aj krátkodobé a dlhodobé dlhy vo výške viac ako 4 000 000 EUR, kým spoločnosť EVO musela koncom roku 2006 preniesť straty vo výške viac ako 3 400 000 EUR, krátkodobé a dlhodobé dlhy presahujúce 5 800 000 EUR a záporný kapitál vo výške takmer 1 000 000 EUR.
- (50) Napriek nahromadeným stratám sa spoločnosti AGVO a EVO zapojili do špekulácií a rozšírili svoju činnosť. Napríklad v roku 2006 spoločnosť AGVO prevzala 51 % podiel v spoločnosti s názvom HAF Holding BO so sídlom na Islande, kým spoločnosť EVO sa v roku 2006 zapojila do projektu King crab⁽¹⁰⁾ (podnik Polar-drift so sídlom v Nórsku). Spoločnosť EVO sa taktiež zapojila do islandskej spoločnosti Icelandic HAF Holding. V roku 2005 spoločnosť EVO uzatvorila zmluvu s obchodným zástupcom, podľa ktorej bol obchodný zástupca poverený nákupom prvotriednych rýb na islandských burzách, ktoré sa potom mali predávať na burze rýb v Ostende.
- (51) Obchodnú stratégiu spoločnosti EVO rôzne zúčastnené strany opísali ako nečestnú súťaž, ktorá spočívala (okrem iného) v ponuke úplnej alebo čiastočnej úhrady nákladov na prepravu rýb naložených v zahraničných prístavoch do Ostende a v ponuke výhodných pôžičiek vlastníkom lodí pod podmienkou, že budú so svojím úlovkom obchodovať v Ostende.

⁽¹⁰⁾ Projekt, ktorý spočíval v love alebo nákupe krabov v Nórsku s cieľom (pokúsiť sa) predat ich na ázijskom trhu.

- (52) Tieto projekty, ako aj obchodná stratégia opísaná tretími stranami naznačujú, že spoločnosť EVO sa rozhodla rozšíriť svoj podiel na trhu a zvýšiť obrat za každú cenu. V každom prípade sa však v ročných účtovných zvierkach spoločností AGVO a EVO ukazuje, že spoločnosť EVO si dokázala udržať prítomnosť na trhu napriek neistej finančnej situácii len vďaka podpore mesta ⁽¹¹⁾.

3. DÔVODY NA ZAČATIE KONANIA VO VECI FORMÁLNEHO ZISŤOVANIA

3.1. VÝHODY POSKYTNUTÉ SPOLOČNOSTI AGVO

- (53) Spoločnosť AGVO získala počiatočný kapitál 250 miliónov BEF (6 179 338 EUR). Vzhľadom na veľké straty v minulosti a veľmi krátky a neúplný podnikateľský plán Komisia dospela v rozhodnutí o začatí konania vo veci formálneho zisťovania k záveru, že súkromný investor by takú sumu do burzy rýb neinvestoval, a uvedený počiatočný kapitál teda hodnotí ako štátnu pomoc. Komisia vyjadrila pochybnosti týkajúce sa zlučiteľnosti pomoci s vnútorným trhom, keďže pravdepodobne neboli splnené podmienky stanovené v usmerneniach o štátnej pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu firiem v ťažkostiach, ktoré boli platné v čase poskytnutia pomoci (ďalej len „usmernenia na záchranu a reštrukturalizáciu z roku 1999“) ⁽¹²⁾.

- (54) Mesto prispelo spoločnosti AGVO aj svojimi budovami, pričom za ne nepožadovalo žiadnu náhradu, ani spoločnosť AGVO neuložilo žiadne povinnosti podobnej hodnoty. Komisia usúdila, že súkromný investor by za takýto príspevok požadoval primeranú cenu a že príspevok vo forme budov treba pokladať za štátnu pomoc. Táto pomoc zjavne znížila výrobné náklady spoločnosti AGVO a predstavovala prevádzkovú pomoc. Komisia nenašla žiadne ustanovenie v článku 107 Zmluvy o fungovaní EÚ ani v usmerneniach pre preskúvanie štátnej pomoci rybnému hospodárstvu a akvakultúre (ďalej len „usmernenia pre rybné hospodárstvo“) ⁽¹³⁾, ktoré by jej umožnili povoliť pomoc.

- (55) Mesto sa taktiež zaručilo za pôžičky pre spoločnosť AGVO. Kým súkromný subjekt by za záruku požadoval osobitnú prirážku, mesto ju poskytlo bezplatne. Komisia teda dospela k záveru, že uvedené záruky treba pokladať

za štátnu pomoc. Táto pomoc opäť zjavne znížila výrobné náklady spoločnosti AGVO a predstavovala prevádzkovú pomoc. Komisia nenašla žiadne ustanovenie v článku 107 Zmluvy o fungovaní EÚ ani v usmerneniach pre rybné hospodárstvo, ktoré by jej umožnili pokladať pomoc za zlučiteľnú s vnútorným trhom.

- (56) Napokon, mesto poverilo spoločnosť AGVO, aby stanovovala a vyberala obecné dane a využívala výnosy, čo predstavuje výhodu, ktorú by súkromný podnik väčšinou nemal. Komisia usúdila, že neboli splnené podmienky rozsudku vo veci *Altmark* ⁽¹⁴⁾ a že výhody, ktoré vyplynuli z práva stanovovať a vyberať obecnú daň, treba pokladať za štátnu pomoc. Komisia (ktorá nemala k dispozícii žiadne informácie o tomto poplatku) dospela k záveru, že sa na prvý pohľad musí analyzovať ako prevádzková pomoc a že neexistuje žiadne ustanovenie v článku 107 Zmluvy o fungovaní EÚ či v usmerneniach pre rybné hospodárstvo, ktorým by sa zdôvodnila zlučiteľnosť tejto pomoci s vnútorným trhom.

3.2. VÝHODY POSKYTNUTÉ SPOLOČNOSTI EVO

- (57) Mesto a spoločnosť AGVO sa zaručili za pôžičky spoločnosti EVO. Súkromný subjekt by za záruky požadoval osobitnú prirážku, kým mesto a spoločnosť AGVO ich poskytli bezplatne, a tak Komisia dospela k záveru, že ich treba pokladať za štátnu pomoc. Táto pomoc zjavne znížila výrobné náklady spoločnosti EVO a predstavovala prevádzkovú pomoc. Komisia nenašla žiadne ustanovenie v článku 107 Zmluvy o fungovaní EÚ ani v usmerneniach pre rybné hospodárstvo, ktoré by jej umožnili pokladať pomoc za zlučiteľnú s vnútorným trhom. Vyjadrila preto pochybnosti nad tým, či sú tieto opatrenia zlučiteľné s vnútorným trhom.

- (58) Spoločnosť AGVO umožnila spoločnosti EVO trvalé bezplatné používanie budov, ktoré vlastnila, s celkovou plochou 13 600 m². Komisia usúdila, že súkromný investor by za to požadoval primeranú cenu a že možnosť bezplatného používania budov treba pokladať za štátnu pomoc. Táto pomoc zjavne znížila výrobné náklady spoločnosti EVO a predstavovala prevádzkovú pomoc. Komisia nenašla žiadne ustanovenie v článku 107 Zmluvy o fungovaní EÚ ani v usmerneniach pre rybné hospodárstvo, ktoré by jej umožnili pokladať pomoc za zlučiteľnú s vnútorným trhom. Vyjadrila preto pochybnosti nad tým, či sú tieto opatrenia zlučiteľné s vnútorným trhom.

⁽¹¹⁾ Jaarrekening AGVO 2005, s. 26 (verslag van de Raad van Bestuur aan de aandeelhouders over de waardering van de aandelen in EVO): „Tenslotte is het niet onbelangrijk dat in deze fase de engagementen van de Stad Oostende een wezenlijke buffer vormen om op verantwoorde wijze een waardering in going concern toe te passen zodat de waardering zoals beschreven in art. 66§2 mag aangehouden worden en niet naar een waardering in discontinuïteit moet overgegaan worden.“

⁽¹²⁾ Ú. v. ES C 288, 9.10.1999, s. 2.

⁽¹³⁾ Ú. v. ES C 19, 20.1.2001, s. 7; Ú. v. EÚ C 229, 14.9.2004, s. 5; Ú. v. EÚ C 84, 3.4.2008, s. 10.

⁽¹⁴⁾ Rozsudok C-280/00, *Altmark Trans et Regierungspräsidium Magdeburg/Nahverkehrsgesellschaft Altmark*, Zb. 2003, s. I-7747.

3.3. VÝHODY POSKYTNUTÉ SPOLOČNOSTI PAKHUIZEN

- (59) Výsledkom podmienok zmluvy o dlhodobom prenájme medzi mestom a spoločnosťou PAKHUIZEN bolo to, že spoločnosť PAKHUIZEN získala výhodu ročného zníženia svojich prevádzkových nákladov. Komisia dospela k záveru, že toto zvýhodnenie možno posudzovať ako štátnu pomoc a nepatrí do skupiny žiadnych opatrení uvedených v usmerneniach pre rybné hospodárstvo ani do cieľov iných horizontálnych či osobitných usmernení, ktoré by bolo možné uplatniť na tento typ podniku. Podľa príslušných usmernení pre rybné hospodárstvo, ako aj horizontálnych pravidiel týkajúcich sa štátnej pomoci by sa takýto typ pomoci pokladal za prevádzkovú pomoc, ktorá nie je zlučiteľná s vnútorným trhom. Komisia preto vyjadrila pochybnosti nad tým, či je toto opatrenie zlučiteľné s vnútorným trhom.

3.4. VÝHODY POSKYTNUTÉ RYBÁRSKYM PODNIKOM

- (60) Komisia ďalej konštatovala, že spoločnosť EVO zvýhodnila rybárske podniky, ktoré využívajú burzu rýb v Ostende formou poskytnutia služieb pod cenou, ktorú by účtoval bežný súkromný subjekt, ako aj prenájom budov spoločnosti PAKHUIZEN pod cenou, ktorú by účtoval bežný súkromný subjekt.
- (61) Komisia usúdila, že tieto výhody predstavovali štátnu pomoc. Nenašla žiadne ustanovenie v článku 107 Zmluvy o fungovaní EÚ ani v usmerneniach pre rybné hospodárstvo, ktoré by jej umožnili pokladať pomoc za zlučiteľnú s vnútorným trhom, preto vyjadrila pochybnosti, či tieto opatrenia možno považovať za zlučiteľné s vnútorným trhom.

3.5. ZÁVER

- (62) Komisia so zreteľom na uvedené skutočnosti a informácie, ktoré mala k dispozícii, dospela k záveru, že všetky opatrenia uvedené v oddiele 3 treba považovať za štátnu pomoc a vyjadrila pochybnosti o zlučiteľnosti tejto pomoci s vnútorným trhom.

4. PRIPOMIENKY PREDLOŽENÉ ZAJAINTERESOVANÝMI TRETÍMI STRANAMI

- (63) Všetky zainteresované tretie strany, ktoré mali pripomienky k rozhodnutiu o začatí konania vo veci formálneho zisťovania, vyjadrili súhlas s argumentmi predloženými v uvedenom rozhodnutí. Okrem toho uviedli, že v dôsledku protiprávnej pomoci poskytnutej spoločnosťami AGVO, EVO a PAKHUIZEN utrpeli škodu (strata klientov a výnosov) a naliehavo žiadali Komisiu, aby prijala potrebné opatrenia s cieľom zakázať pomoc a požiadať o jej vymáhanie.

4.1. EAFPA

- (64) EAFPA (Európska asociácia rybárskych prístavov a búrz) zdôrazňuje, že príslušné opatrenia pomoci narúšajú trh a vyzýva Komisiu, aby pomoc zakázala a žiadala jej vymáhanie.

4.2. NOVA

- (65) Spoločnosť NOVA ako navrhovateľ podporuje rozhodnutie Komisie začať formálne zisťovanie. Považuje za dôležité, aby sa zaistila transparentnosť burzového trhu a zaručili rovnaké podmienky. Taktiež vyzýva Komisiu, aby prijala príslušné opatrenia s cieľom zaistiť vymáhanie pomoci, ktorá by nebola zlučiteľná s vnútorným trhom.

4.3. FLANDERS SHIP REPAIR

- (66) Spoločnosť Flanders Ship Repair vysvetľuje, že z dôvodu štátnej pomoci odišli nákladní dopravcovia do Ostende. To (podľa spoločnosti Flanders Ship Repair) viedlo k strate výnosov, keďže nákladní dopravcovia, ktorí odišli do Ostende, si už nenechávali opravovať lode v Zeebrugge. Spoločnosť Flanders Ship Repair požaduje negatívne rozhodnutie spolu s vymáhaním, ako aj prijatie dočasných opatrení.

4.4. ZVP

- (67) Združenie nákupcov a spracovateľov rýb na belgickom východnom pobreží ZVP konštatuje, že protiprávna štátna pomoc spolu s ďalšími výhodami umožnila rybnej burze v Ostende umelo prilákať zahraničné lode a lode zo Zeebrugge. Navyše mnohé rozhovory a tlačové správy miestnych politikov a členov predstavenstva spoločnosti EVO (ktoré poukazovali najmä na skutočnosť, že v Belgicku je priestor len pre jednu burzu rýb, a to v Ostende) viedli k pochybnostiam, pokiaľ ide o budúcnosť burzy rýb v Zeebrugge a následne celého okolitého areálu. To malo za následok pokles výnosov, zníženie, pozastavenie či zrušenie investícií a odbytového úsilia.

- (68) Združenie ZVP taktiež uvádza, že sa snažilo upozorniť na tento problém miestne orgány, ale neúspešne.

- (69) Združenie ZVP napokon poukazuje na skutočnosť, že spoločnosť EVO zriadila prostredníctvom nastrčenej osoby a s použitím verejných financií závod na výrobu filiet s názvom Ostend Filleting Factory, ktorý sa taktiež zúčastňuje na nespravodlivej súťaži.

4.5. GRIMSBY FISH MARKET

- (70) Spoločnosť Grimsby Market, britská burza rýb, uvádza, že spoločnosť EVO začala v rokoch 2005/2006 nakupovať ryby priamo od islandských rybárov za (vysoké) pevné ceny a predávať ich v Ostende, často za nižšie ceny. (72) Grimsby Fish Market tak usudzuje, že zodpovedajúce straty boli vyplatené z verejných peňazí Spoločnosť Grimsby Fish Market naliehavo žiada audit finančných výkazov spoločnosti EVO s cieľom zistiť spôsoby financovania dodávok islandských rýb a strát, ktoré spoločnosť EVO utrpela z dôvodu metód predaja.

4.6. ZV A EFC

- (71) Spoločnosti ZV a EFC upozornili Komisiu na možné ďalšie nespravodlivé postupy a opatrenia štátnej pomoci, konkrétne bezplatné využívanie mestských zamestnancov v spoločnostiach AGVO/EVO a cenové záruky poskytnuté spoločnosťou EVO vychádzajúce z burzovej ceny v Zeebrugse Visveiling.
- (72) Vysvetľujú aj, prečo podľa ich názoru dochádza k narušeniu hospodárskej súťaže a nepriaznivému ovplyvneniu obchodu medzi členskými štátmi.
- (73) Taktiež upozornili Komisiu na dodatočnú kapitálovú injekciu pre spoločnosti AGVO a EVO (formou uhradenia dlhov).
- (74) Napokon uviedli, že belgické úrady pomoc nepozastavili.

4.7. GARDEC

- (75) Gardec je podnik na opravu lodí so sídlom v Zeebrugge. Podporuje rozhodnutie Komisie. Spoločnosť dodáva, že utrpela ujmu z dôvodu nečestných obchodných postupov v Ostende (pokles obratu), a poznamenáva, že pôžičky poskytnuté firmám v ťažkostiach majú taký účinok, že im umožňujú prežiť v Ostende, zatiaľ čo ich neuhradené dlhy zostávajú v Zeebrugge.

5. PRIPOMIENKY BELGICKA K POCHYBNOSTIAM VYJDREŇÝM V ROZHODNUTÍ O ZAČATÍ KONANIA

- (76) Belgické orgány sa v pripomienkach z 8. septembra 2008 v dôsledku začatia konania vo veci formálneho zisťovania domnievajú, že Komisia by mala obmedziť svoje zisťovanie na trh búr rýb. Keďže ani spoločnosť AGVO, ani spoločnosť PAKHUIZEN na týchto trhoch nepôsobia, opatrenia prijaté v ich prospech nie sú pre predmetné konanie relevantné. Všeobecnejšie sa nazdávajú, že

Komisia riadne nevymedzila rozsah zisťovania a že hrozí riziko dvojnásobného započítania pomoci.

5.1. POMOC SPOLOČNOSTI AGVO

- (77) Belgické orgány trvajú na tom, že spoločnosť AGVO nevykonáva žiadnu komerčnú činnosť, a preto nemôže ovplyvňovať hospodársku súťaž. Pomoc poskytnutú spoločnosti AGVO teda nemožno posudzovať ako štátnu pomoc. Dodávajú, že zisťovanie môže zohľadniť nanajvýš financie použité pre spoločnosť EVO (napríklad časť počiatočného kapitálu, ktorý bol do spoločnosti EVO presunutý prostredníctvom spoločnosti AGVO). Tvrdia, že zvyšok bol použitý na plnenie úloh vo verejnom záujme a nemôže mať vplyv na hospodársku súťaž na trhu búr rýb.
- (78) Belgické orgány poznamenávajú, že hoci spoločnosť AGVO mala prisľúbený počiatočný kapitál 6 197 338,12 EUR, doteraz dostala len 3 569 667 EUR.
- (79) Pokiaľ ide o právo vyberať dane alebo poplatky, belgické orgány usudzujú, že súvisí s verejnými úlohami spoločnosti AGVO a že ho nemožno považovať za štátnu pomoc. Takisto zdôrazňujú, že v každom prípade spoločnosť AGVO nie je oprávnená vyberať dane za lodné komory a sklz v lodnici.
- (80) V súvislosti s budovami orgány uviedli, že by nemalo byť dôležité, či sú budovy majetkom mesta alebo iného verejnoprávného subjektu. Poskytnutie budov spoločnosti AGVO považujú za výlučne vnútorné rozdelenie majetku. Belgické orgány pripomenuli, že spoločnosť AGVO nevykonáva žiadnu komerčnú činnosť, a tak poskytnutie budov nemožno hodnotiť ako štátnu pomoc. Dodali, že poskytnutie budov je spojené s povinnosťou opravovať ich a udržiavať v dobrom stave, takže spoločnosť AGVO nebola týmto príspevkom zvýhodnená.
- (81) Ďalej sa domnievajú, že bezplatné záruky nemožno posudzovať ako štátnu pomoc, keďže boli poskytnuté na pôžičky, ktoré si spoločnosť AGVO vzala na účely opravy budov prenajatých verejnoprávnym orgánom. Pripustili však, že jedna zo zaručených pôžičiek (vo výške 550 000 EUR) sa použila pre spoločnosť EVO.
- (82) Napokon belgické orgány uviedli, že rozsudok vo veci *Altmark* nie je relevantný, keďže verejné úlohy spoločnosti AGVO nemajú hospodársku povahu. Dodávajú, že nehrozí riziko krízovej dotácie, keďže spoločnosť AGVO nevykonáva žiadnu komerčnú činnosť.

5.2. POMOC SPOLOČNOSTI PAKHUIZEN

- (83) Belgicko uvádza, že Ostende má len obmedzené právo na pozemky a dohoda o prenájme má len obmedzenú komerčnú hodnotu. Navyše spoločnosť PAKHUIZEN je povinná opraviť a zrenovovať budovy, čo sa predstavuje ako mimoriadna povinnosť, ktorá do veľkej miery kompenzuje symbolické nájomné.
- (84) Belgické orgány dodávajú, že spoločnosť PAKHUIZEN je na trhu aktívna len v oblasti správy budov, ktoré sa využívajú v odvetví rybného hospodárstva. Domnievajú sa, že jej činnosť sotva možno považovať za komerčnú z dôvodu povinností renovácie a nízkej hodnoty budov. Napokon, keďže budovy spravované spoločnosťou PAKHUIZEN možno prenajímať len na činnosti súvisiace s odvetvím rybného hospodárstva, trvajú belgické orgány na tom, že spoločnosť PAKHUIZEN nepredstavuje pre nikoho konkurenciu.
- (85) Belgické orgány ďalej konštatujú, že spoločnosť AGVO kúpila akcie spoločnosti PAKHUIZEN za trhovú cenu a že spoločnosť PAKHUIZEN prenajíma budovy za trhovú cenu (pričom sa zohľadňuje, že neboli v dobrom stave).

5.3. POMOC SPOLOČNOSTI EVO

- (86) Belgické orgány uvádzajú, že bezplatná dostupnosť budov pre spoločnosť EVO je vyvážená tým, že spoločnosť EVO musí hradiť náklady na renováciu, ktoré by bežne hradil vlastník budovy.
- (87) Ďalej uvádzajú, že bezplatné záruky poskytnuté na pôžičky pre spoločnosť EVO treba analyzovať v rámci plánu na privatizáciu a reštrukturalizáciu burzy. Nazdávajú sa, že v rámci reštrukturalizácie burzy rýb mesto konalo ako súkromný investor, vzhľadom na to, že rekapitalizácia burzy rýb bola z ekonomického hľadiska výhodnejšia ako jej uzavretie a že prostredníctvom privatizácie by mesto malo príležitosť kompenzovať svoje investície formou nájomného, ktoré by požadovalo od súkromného vlastníka burzy. Zdôrazňujú, že už v roku 2002 existovali plány na privatizáciu burzy rýb a že privatizácia bola možná až po reštrukturalizácii.
- (88) V súvislosti s bezplatnou zárukou spresňujú, že pôžičky sa použili na dokončenie financovania burzy rýb, ktorá sa financovala najmä formou kapitálovej injekcie (spoločnosti AGVO a jej prostredníctvom spoločnosti EVO) od mesta. Belgické orgány poznamenávajú, že prostredníctvom záruky mesto zásadne znížilo náklady na reštrukturalizáciu. Dodávajú, že bez záruky mesta by nebola

poskytnutá žiadna pôžička a poukazujú na to, že ide o bežný komerčný postup, keď hlavný podnik poskytne záruku za pôžičky, ktoré si berie jeho dcérska spoločnosť.

5.4. POMOC RYBÁRSKYM PODNIKOM/VLASTNÍKOM LODÍ

- (89) Belgické orgány konštatujú, že Komisia dvakrát započítala rovnakú pomoc a že ide buď o pomoc spoločnosti EVO, alebo o pomoc rybárom, nie však o pomoc obom subjektom. Domnievajú sa, že keby príslušné opatrenia predstavovali štátnu pomoc, bola by to štátna pomoc na úrovni spoločností EVO a PAKHUIZEN a narušovala by hospodársku súťaž na tejto úrovni, nie však na úrovni vlastníkov lodí a rybárskych podnikov. Dodávajú, že v každom prípade spoločnosti EVO a PAKHUIZEN neponúkajú svoje služby pod trhovou cenou. Presnejšie, pokiaľ ide o spoločnosť EVO, vysvetľujú, že spoločnosť EVO ponúka služby, ktoré sa ponúkajú aj inde. Taktiež konštatujú, že spoločnosť EVO neponúka žiadne skladovacie priestory, bezplatnú elektrinu a ani nezodpovedá za prístav, ani za sklz. Uvádzajú, že burzový poplatok zahŕňa cenu vody a že spoločnosť EVO neposkytuje vlastníkom lodí žiadne pôžičky pod trhovou cenou. Na záver konštatujú, že v skutočnosti spoločnosť EVO nikdy nepresadzovala zmluvné články, ktoré by zaväzovali vlastníkov lodí, aby svoje úlovky ponúkali na dražbu v priestoroch spoločnosti EVO.

6. POSTUP PRIVATIZÁCIE, KTORÝ SA ZAČAL PO ZAČATÍ KONANIA VO VECI FORMÁLNEHO ZISŤOVANIA

- (90) Belgické orgány informovali Komisiu, že 22. mája 2008 bolo prijaté rozhodnutie o privatizácii burzy rýb v Ostende a že mesto vypísalo verejné výberové konanie s cieľom prilákať prevádzkových partnerov na účely prevádzkovania spoločnosti EVO.
- (91) Belgické orgány vo svojich pripomienkach vysvetľujú, že privatizácia sa uskutoční prostredníctvom zriadenia novej spoločnosti, ktorá bude prevádzkovať burzu rýb. Budovy burzy rýb sa vrátia mestu a nová spoločnosť bude musieť s mestom podpísať dohodu o prenájme. Táto spoločnosť nebude musieť prevziať ostatné aktíva burzy rýb (zamestnancov, kontajnery na ryby, zmluvy, pôžičky vlastníkom lodí a pod.).
- (92) Keďže dohoda o predaji a prenájme bude uzatvorená s trhovými cenami, novej spoločnosti nebude poskytnutá žiadna pomoc ani nebude možné od nej žiadnu pomoc vymáhať.

- (93) Belgické orgány v liste zo 16. novembra 2009 informovali Komisiu o ďalšom postupe privatizácie.
- (94) Uvádzajú, že ako prvý krok bolo 4. septembra 2009 späť na mesto bezplatne prevedené vlastníctvo budov patriacich spoločnosti AGVO, ako aj práva a povinnosti týkajúce sa budov (zmluvy o prenájme). Mesto taktiež prevzalo rôzne pôžičky od spoločností AGVO a PAKHUIZEN. Vzápätí sa vlastníctvo budov previedlo na Flámsky región, ktorý uhradil mestu kompenzácie v rôznych formách: Flámsky región zaplatil mestu 3 500 000 EUR a mesto dostalo právo vyberať do 1. januára alebo (v niektorých prípadoch) až do 30. júna 2010 nájomné, ktoré platia verejnoprávne a poloverejnoprávne organizácie za prenájom budov. Napokon Flámsky región prevzal od mesta rôzne dlhy a pôžičky.
- (95) Belgické orgány tvrdia, že prevodom vlastníctva budov späť na mesto sa vyriešil problém štátnej pomoci.
- (96) Belgické orgány taktiež uviedli, že spoločnosť PAKHUIZEN sa rozhodla vypovedať zmluvu o dlhodobom prenájme uzatvorenú s mestom v roku 1989. Belgicko očakáva, že spoločnosť PAKHUIZEN bude onedlho zlikvidovaná, takže konanie vo veci štátnej pomoci sa zrejme stane bezpredmetným.
- (97) Pokiaľ ide o spoločnosť EVO, Belgicko vysvetlilo, že kandidát spĺňajúci kritériá výberového konania nepodmienky, ktoré by mestu vyhovovali. Spoločnosť EVO bude existovať, kým sa nenájde vhodný uchádzač, ktorý by prevzal jej aktíva.
- (98) Belgicko na záver uviedlo, že spoločnosť AGVO bude existovať, kým sa nevyrovnajú všetky zvyšné dlhy alebo záväzky.
- (99) Belgicko žiada Komisiu, aby odložila svoje rozhodnutie až do ukončenia privatizácie.
- 7. VYJADRENIE BELGICKA K PRIPOMIENKAM TRETÍCH STRÁN**
- (100) Pokiaľ ide o islandských rybárov, Belgicko uvádza, že spoločnosť EVO nikdy priamo nenakupovala ryby od islandských vlastníkov lodí alebo rybárov, ale len od islandských búrz rýb prostredníctvom obchodného zástupcu.
- (101) Belgicko dodáva, že po krátkom čase vyšlo najavo, že ďalší predaj islandských rýb nie je ziskový. Preto približne po jednom roku (17. marca 2006) rozhodlo o ukončení týchto nákupov a ďalšieho predaja. Belgicko predložilo kópiu uvedeného rozhodnutia.
- (102) Belgicko vysvetľuje, že dôvodom nákupu rýb za vysoké ceny na islandských burzách rýb a ich ďalšieho predaja v Ostende za nižšie ceny nebola žiadna stratégia zameraná na pritiahnutie predaja islandských rýb do Ostende, ale skutočnosť, že kvalitnejšie ryby, ktoré obchodní zástupcovia nakúpili na Islande a ktoré boli určené pre spoločnosť EVO, sa nikdy do spoločnosti EVO nedostali, kým menej kvalitné islandské ryby boli dovezené do spoločnosti EVO a z dôvodu horšej kvality nebol možný ich predaj za ziskové ceny. Belgicko dospelo k záveru, že spoločnosť EVO skôr bola obeťou takejto praxe. Po zistení tohto problému dostal poverený správca spoločnosti AGVO/EVO a obchodný riaditeľ výpoveď.
- (103) Pokiaľ ide o údajné bezplatné využívanie štátnych zamestnancov pri administratívnych, účtovných a údržbárskych prácach, Belgicko uvádza, že tvrdenia spoločnosti ZV sa zakladajú na čírych dohadoch a že spoločnosť EVO má vlastných zamestnancov, ktorí plnia uvedené úlohy, a okrem toho niektorí zamestnanci spoločnosti EVO občas plnia úlohy vo verejnom záujme (údržba cesty na burze rýb).
- (104) Belgicko taktiež uvádza, že tvrdenie spoločnosti ZV o tom, že by spoločnosť EVO zaručovala minimálnu cenu podľa burzovej ceny na burze rýb v Zeebrugge, nie je ničím podložené. Belgicko dodáva, že rybárske podniky to mohli uviesť pri rokovaní so spoločnosťou ZV v rámci stratégie získania lepších obchodných podmienok od spoločnosti ZV.
- (105) Belgicko vo veci závodu na výrobu filiet v Ostende (Ostend Filleting Factory – OFF) zdôrazňuje, že dokumenty predložené tretími stranami uvádzajú len to, že spoločnosť OFF bola založená súkromnými subjektmi, ale neopisujú, ako sa podieľala na nespravodlivej súťaži. Belgicko uvádza, že spoločnosť PAKHUIZEN získala 60 % akcií spoločnosti OFF v skutočnosti až v marci 2006. Spoločnosť OFF sa potom premenovala na spoločnosť Ostend Premium Fish bvba a napokon 14. januára 2008 zbankrotovala.

(106) Pokiaľ ide o údajné straty, ktoré utrpeli spoločnosti na opravu lodí Gardec a Flanders Ship Repair ako výsledok štátnej pomoci, Belgicko sa domnieva, že aj keby štátna pomoc spôsobila odchod plavidiel do Ostende namiesto do Zeebrugge, príčinná súvislosť so stratou by sa aj tak nedokázala. Belgicko tvrdí, že vlastníci lodí si nenechávajú vždy opravovať lode v domovskom prístave a namiesto toho využívajú lacnejšie opravárenské služby vo východnej Európe (Poľsko). Belgicko konštatuje, že v Ostende možno pozorovať zreteľné zníženie počtu lodných opravárenských podnikov.

8. PRÍKAZ NA POSKYTNUTIE INFORMÁCIÍ

(107) Komisia požiadala listami z 13. marca a 26. júna 2006 belgické orgány o informácie o právnom postavení burzy rýb v Ostende, zapojení štátu, ako aj podrobnosti o finančných tokoch medzi štátom a burzou rýb.

(108) Belgické orgány v liste z 19. októbra 2006 zdôraznili skutočnosť, že okrem komerčnej činnosti (prevádzkovanie burzy rýb) bola spoločnosť AGVO poverená úlohami verejného záujmu. Informácie poskytnuté k tomuto bodu však boli veľmi krátke a neobsahovali nič, čo by Komisii umožnilo vyhodnotiť, či zvýhodnenie spoločnosti AGVO zo strany mesta možno považovať za náhradu za úlohy vo všeobecnom (hospodárskom) záujme, či nebola poskytnutá nadmerná náhrada a či nehrozí riziko krížovej dotácie.

(109) Komisia v súlade s článkom 10 ods. 2 nariadenia (ES) č. 659/1999 požiadala belgické úrady listom z 11. júla 2007, aby jej poskytli podrobné informácie o verejných úlohách, ktorými bola poverená spoločnosť AGVO. Konkrétne sa pýtala, či a na akom základe by sa tieto úlohy dali považovať za úlohy verejnej služby v zmysle rozhodnutia Komisie 2005/842/ES z 28. novembra 2005 o uplatňovaní článku 86 ods. 2 Zmluvy o ES na štátnu pomoc vo forme náhrady za služby vo verejnom záujme udeľovanej niektorým podnikom povereným poskytovaním služieb všeobecného hospodárskeho záujmu⁽¹⁵⁾.

(110) Belgické orgány v liste z 27. novembra 2007 konštatovali len to, že žiadna z úloh pridelených spoločnosti AGVO nebola hospodárska a že rozhodnutie 2005/842/ES je irelevantné. Konštatovali, že spoločnosť AGVO nedostáva náhrady za žiadne verejnoprávne úlohy, ktoré plní.

(111) Komisia vo svojom rozhodnutí z 2. júla 2008 o začatí konania vo veci formálneho zisťovania dospela k záveru, že spoločnosti AGVO, EVO a PAKHUIZEN vytvorili skupinu podnikov aktívne pôsobiacu na trhu burzového predaja rýb a doplnkových služieb a získali od mesta rôzne výhody, ktoré narušili súťaž na trhu. V súvislosti s náhradou za verejné úlohy Komisia uviedla, že spis neobsahoval žiadny prvok, ktorý by naznačoval, že došlo k splneniu kritérií vypracovaných Súdnyim dvorom v rozsudku vo veci *Altmark*. Navyše, vzhľadom na nedostatok informácií o tomto bode, Komisia nebola v takom postavení, aby mohla určiť, či najmä právo určovať a vyberať dane možno považovať za náhradu poskytnutú za služby vo verejnom záujme, a vyjadrila pochybnosti o zlučiteľnosti pomoci. Komisia preto v odôvodnení 121 svojho rozhodnutia o začatí konania vo veci formálneho zisťovania vyzvala belgické orgány, aby predložili všetky informácie, ktoré by sa mohli použiť pri hodnotení príslušných opatrení.

(112) Belgické orgány vo svojich pripomienkach doručených 8. septembra 2008, ako aj poskytnutých na následnom stretnutí 9. októbra 2008 neposkytli žiadny dodatočný prvok, ktorý by Komisii umožnil preskúmať, či výhody poskytnuté spoločnosti AGVO možno považovať za náhradu za úlohy vo všeobecnom (hospodárskom) záujme. Namiesto toho belgické orgány opätovne zdôraznili, že kritériá z rozsudku vo veci *Altmark* nie sú relevantné, keďže spoločnosť AGVO plnila len verejné úlohy.

(113) Táto odpoveď však nebola uspokojivá, keďže spoločnosť AGVO vykonávala aj hospodársku činnosť.

(114) Komisia podľa článku 10 ods. 3 nariadenia (ES) č. 659/1999 požiadala formou príkazu na poskytnutie informácií z 8. septembra 2009 o všetkých potrebných súvisiacich informáciách, a to:

— zoznam jednotlivých činností, ktorými bola poverená spoločnosť AGVO, pričom treba rozlíšiť hospodársku činnosť, úlohy v neho hospodárskom verejnom záujme a úlohy všeobecného hospodárskeho záujmu,

— parametre výpočtu, regulácie a kontroly náhrady za úlohy v neho hospodárskom verejnom záujme na jednej strane a náhrady za úlohy v hospodárskom verejnom záujme na druhej strane,

— opatrenia, ktorých cieľom bolo vyhnúť sa nadmerným náhradám a ich opakovanému vyplácaniu,

⁽¹⁵⁾ Ú. v. EÚ L 312, 29.11.2005, s. 67.

- náklady, ktoré vznikli pri plnení povinnosti hospodárskych verejných služieb, nehospodárskych verejných služieb a ostatných služieb a s tým súvisiace výnosy,
- výpisy z vnútorných výkazov, ktoré samostatne uvádzajú výdavky a príjmy súvisiace so službami vo všeobecnom hospodárskom záujme a súvisiace so službami vo všeobecnom nehospodárskom záujme a ostatnými službami, ako aj parametre rozdelenia nákladov a výnosov,
- podľa dostupnosti dokumenty dokazujúce, že spoločnosť AGVO spĺňa štvrté kritérium uvedené v rozsudku vo veci Altmark, t. j. výška potrebnej kompenzácie je určená na základe analýzy výdavkov, ktoré by dobre riadený a primerane vybavený typický podnik v rovnakom sektore vynaložil pri realizácii týchto záväzkov, zohľadniac pri tom súvisiace príjmy, ako aj primeraný zisk pri realizácii týchto záväzkov.

- (115) Belgické orgány v liste zo 16. novembra 2009 zopakovali, že spoločnosť AGVO bola poverená plnením týchto úloh vo verejnom záujme: riadenie rybárskeho prístavu, renovácia a prenajímanie budov verejnoprávnym a poloverejnoprávnym organizáciám, správa a údržba verejných pozemkov (vrátane údržby cesty vedúcej k burze rýb). Uvádzajú, že ide o úlohy vo verejnom záujme, keďže sa nevykonávajú v prospech osobitných príjemcov. Nerozlišujú úlohy vo všeobecnom nehospodárskom záujme a služby vo verejnom hospodárskom záujme, pripúšťajú však, že niektoré alebo všetky verejné úlohy by mohli mať hospodársku povahu.
- (116) Belgické orgány uznávajú, že spoločnosť AGVO prostredníctvom svojej dcérskej spoločnosti EVO vykonáva komerčnú činnosť, t. j. prevádzkovanie burzy rýb, ktorá nie je vo verejnom záujme.
- (117) Belgické orgány konštatujú, že spoločnosť AGVO v skutočnosti nedostáva náhradu za úlohy vo všeobecnom záujme. Tieto úlohy sa financujú z rozpočtu spoločnosti AGVO. Neexistuje teda metodika výpočtu náhrady. Belgické orgány ďalej dodávajú, že na základe účtovných výkazov spoločnosti AGVO a EVO nie je možné rozlíšiť výdavky a výnosy týkajúce sa úloh vo všeobecnom záujme a komerčných úloh.

9. ROZSAH ZISŤOVANIA

- (118) Ako možno vyvodiť z rôznych odôvodnení rozhodnutia o začatí konania vo veci formálneho zisťovania

(napríklad z odôvodnenia 85), rozsah zisťovania je väčší ako trh burzy rýb a týka sa aj činností súvisiacich s burzou rýb (prenájom budov v okolí burzy, riadenie rybárskeho prístavu atď.). Preto sú súčasťou tohto konania aj výhody poskytnuté spoločnosti AGVO alebo PAKHUIZEN, ktoré priamo nesúvisia s prevádzkou burzy rýb.

- (119) Komisia analyzovala aj výhody poskytnuté spoločnosti EVO buď priamo zo strany mesta, alebo zo strany spoločnosti AGVO. V rozhodnutí o začatí konania vo veci formálneho zisťovania sa počiatočný kapitál spoločnosti EVO a ďalšie zvýšenie kapitálu neanalyzovali ako opatrenia oddelené od kapitálových splátok poskytnutých spoločnosti AGVO. Zohľadnili sa len ako jedno z využití kapitálových splátok, ktoré spoločnosť AGVO dostala od mesta. Belgické orgány vo svojich pripomienkach však tvrdili, že Komisia nedostatočne rozlíšila činnosti a úlohy, ktoré vykonávala spoločnosť AGVO, PAKHUIZEN a EVO a že z dôvodu rozdelenia úloh medzi spoločnosťami AGVO a EVO sú výhody poskytnuté spoločnosti AGVO relevantné pre toto zisťovanie len do tej miery, že boli „prevedené“ na spoločnosť EVO. Z dôvodu prehľadnosti a uspokojenia námietok belgických orgánov sa poskytnutie počiatočného kapitálu spoločnosti EVO a následné zvýšenie kapitálu skúma samostatne v časti 10.1.2.2.3. Otázka skutočného príjemcu pomoci sa skúma v odôvodnení 319.

10. POSÚDENIE

10.1. EXISTENCIA ŠTÁTNEJ POMOCI

- (120) Podľa článku 107 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ: „Ak nie je zmluvami ustanovené inak, pomoc poskytovaná v akejkoľvek forme členským štátom alebo zo štátnych prostriedkov, ktorá naruša hospodársku súťaž alebo hrozí narušením hospodárskej súťaže tým, že zvýhodňuje určitých podnikateľov alebo výrobu určitých druhov tovaru, je nezlučiteľná s vnútorným trhom, pokiaľ ovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi.“

10.1.1. PODNIKY

- (121) Toto zisťovanie sa týka prípadnej pomoci poskytnutej spoločnostiam AGVO, EVO a PAKHUIZEN, ako aj rybárskym podnikom, ktoré využívajú burzu rýb v Ostende a služby spoločností EVO a PAKHUIZEN. Všetky uvedené spoločnosti je nevyhnutné posudzovať ako podnikateľov v zmysle článku 107 Zmluvy o fungovaní EÚ. Jediný subjekt, pri ktorom belgické orgány takéto posúdenie vážne spochybňujú, je spoločnosť AGVO, ktorá podľa belgických orgánov len plní úlohy verejného záujmu.

- (122) Belgické orgány uviedli, že spoločnosť AGVO plní „úlohy vo verejnom záujme“ (*taken van openbaar belang*). Zdá sa však, že spoločnosť AGVO vykonáva hospodársku činnosť, a preto sa musí posudzovať ako podnik⁽¹⁶⁾ v zmysle článku 107 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ z dôvodov uvedených v odôvodneniach 123 až 129.
- (123) Spoločnosť AGVO ponúka budovy na prenájom verejnoprávnym a poloverejnoprávnym inštitúciám a podnikom. Spoločnosť AGVO takto priamo ponúka služby na trhu (nájomné služby).
- (124) Spoločnosť AGVO je taktiež poverená využívaním a správou rybárskeho prístavu. Ako potvrdil Súd prvého stupňa a Súdny dvor vo veci *Aéroports de Paris*⁽¹⁷⁾, riadenie infraštruktúrnych zariadení môže predstavovať hospodársku činnosť. To bolo potvrdené, pokiaľ ide o infraštruktúru prístavu, okrem iného vo veciach týkajúcich sa rozvoja flámskych prístavov a prístavu v Rotterdame⁽¹⁸⁾. Komisia uvádza, že spoločnosť AGVO ponúka služby, tovar a infraštruktúrne zariadenia za platbu. Spoločnosť AGVO podľa svojich stanov je oprávnená stanovovať a vyberať poplatky na úhradu poskytovaných služieb.
- (125) Navyše spoločnosť AGVO na trhu nepriamo ponúka aj tovar a služby prostredníctvom svojich dcérskych spoločností EVO a PAKHUIZEN.
- (126) Spoločnosť AGVO má majoritný podiel v spoločnostiach EVO a PAKHUIZEN a kontrolu v skutočnosti vykonáva tak, že sa sama priamo či nepriamo podieľa na ich riadení.
- Takmer všetci členovia predstavenstva spoločnosti AGVO sú aj členmi predstavenstva spoločností EVO a PAKHUIZEN. V rokoch 2005 až 2007 boli spoločnosti AGVO a EVO členmi predstavenstva spoločnosti PAKHUIZEN.
- Spoločnosť AGVO je podľa svojich stanov poverená riadením, rozvojom a využívaním burzy rýb, rybárskeho doku v Ostende a vedľajších budov, ako aj rozvíjaním všetkých priamo či nepriamo súvisiacich činností. Inými slovami je spoločnosť AGVO na základe svojich stanov nútená podieľať sa na riadení burzy rýb.
- (127) Spoločnosť AGVO sa zaručila za pôžičky poskytnuté spoločnosti EVO; spoločnosť AGVO dáva spoločnostiam EVO a PAKHUIZEN k dispozícii budovy; výročné výkazy spoločnosti AGVO ukazujú, že pravidelne poskytovala spoločnostiam EVO a PAKHUIZEN pôžičky.
- (128) Všetky tieto prvky umožňujú spoločnosti AGVO vykonávať funkcie súvisiace s kontrolou, ale aj riadením a finančnou podporou spoločností EVO a PAKHUIZEN. Z uvedených dôvodov sa spoločnosť AGVO na účely zákona o hospodárskej súťaži tiež musí pokladať za podnik, a to z dôvodu účasti v spoločnostiach EVO a PAKHUIZEN⁽¹⁹⁾.
- (129) Komisia poznamenáva, že belgické orgány pripustili, že spoločnosti EVO a PAKHUIZEN sú prevádzkovými vetvami spoločnosti AGVO, že prostredníctvom spoločnosti EVO sa spoločnosť AGVO podieľala na komerčných činnostiach a že opatrenia v prospech spoločnosti AGVO môžu mať vplyv na trh prostredníctvom spoločnosti EVO. Belgické orgány majú vo svojich vyjadreniach a odpovediach sklon posudzovať spoločnosti AGVO, PAKHUIZEN a EVO ako jeden samostatný podnik a taktiež výslovne vyhlásili, že spoločnosti AGVO a EVO by sa mali vnímať ako jeden samostatný subjekt.
- (130) Napokon treba uviesť, že spoločnosť AGVO nevedie žiadne samostatné účtovníctvo pre hospodárske a nehopodárske úlohy, takže nie je možné vylúčiť krížové dotácie.

10.1.2. VÝHODY PRE DOTKNUTÉ PODNIKY

10.1.2.1. Výhody pre spoločnosť AGVO

10.1.2.1.1) Počiatočný kapitál

- (131) Verejné investície sa pokladajú za štátnu pomoc vtedy, keď je zjavné, že verejný orgán, ktorý vloží kapitál v spoločnosti, neposkytuje len akciový kapitál v bežných podmienkach trhového hospodárstva. Ide o prípady, keď je finančné postavenie spoločnosti, najmä štruktúra a objem jej dlhov, také, že v primeranom čase nemožno očakávať bežnú návratnosť kapitálových investícií (vo forme dividend alebo kapitálového zisku). Preto treba posúdiť, či by sa za podobných okolností súkromný

⁽¹⁶⁾ Rozsudky vo veci C-41/90 *Höfner et Elser*, Zb. 1991, s. I-1979, bod 21; v spojených veciach C-264/01, C-306/01, C-354/01 a C-355/01 *AOK Bundesverband*, Zb. 2004, s. I-2493, bod 46; a vo veci C-222/04 *Ministero dell'Economia/Cassa di Risparmio*, Zb. 2006, s. I-289, body 107 – 112.

⁽¹⁷⁾ Rozsudky vo veci C-82/01 P *Aéroports de Paris/Komisia*, Zb. 2002, s. I-9297, bod 78; a vo veci T-128/98 *Aéroports de Paris/Komisia*, Zb. 2002, s. II-3929, body 122 – 124.

⁽¹⁸⁾ Rozhodnutie z 20. októbra 2004, N 520/03 – flámske prístavy; rozhodnutie z 24. apríla 2007, N 60/06 – projekt Mainportontwikkeling.

⁽¹⁹⁾ Vec C-222/04, už citovaná, body 110 – 117.

investor veľkosti porovnateľnej s veľkosťou orgánov riadiacich verejný sektor nechal presvedčiť, aby poskytol rovnako veľký kapitálový vklad v súvislosti s reštrukturalizáciou daného podniku, alebo či by namiesto toho zvolil možnosť likvidácie podniku, konkrétne so zreteľom na dostupné informácie a predvídateľný vývoj v čase poskytnutia kapitálového vkladu ⁽²⁰⁾.

(132) Belgické orgány argumentujú, že rozhodnutie mesta poskytnúť spoločnosti AGVO počiatočný kapitál vo výške 250 miliónov BEF (6 179 338 EUR) predstavovalo ekonomicky rozumnú voľbu. Rozhodnutie reštrukturalizovať burzu bolo prijaté na základe finančného a podnikateľského plánu, ktorý ukazoval, že s obmedzenými investíciami sa burza po 8 rokoch môže znova stať ziskovou, ak neprevezme straty z minulosti. Belgické orgány tvrdia, že súkromný investor by sa v rovnakej situácii rozhodol rovnako.

(133) Komisia nemôže na základe informácií, ktoré má k dispozícii, s týmto názorom súhlasiť.

(134) Ako už bolo uvedené, výsledky burzy rýb v Ostende boli slabé a v čase pred reštrukturalizáciou sa jej podiel na trhu neustále zmenšoval. Komisia sa domnieva, že bežný súkromný subjekt by sa v podobnej situácii nerozhodol poskytnúť počiatočný kapitál vyšší ako 6 000 000 EUR len na základe jedného finančného plánu obsahujúceho finančný výhľad na roky 2002 – 2010 vo forme „pozitívneho predpokladu“ a dvojstránkoveho podnikateľského plánu.

(135) Toto platí o to viac, že (ako sa podrobnejšie uvádza v odôvodnení 259) spoločnosť AGVO ako následníčka burzy rýb v Ostende sa v čase poskytnutia počiatočného kapitálu posudzovala ako firma v ťažkostiach. Bežný súkromný subjekt by v súvislosti s firmou v ťažkostiach požadoval pevné záruky, pokiaľ ide o jej budúce vyhliadky, a neuspokojil by sa s dokumentmi, na základe ktorých mesto prijalo svoje rozhodnutie.

(136) Komisia zdôrazňuje význam investícií na jednej strane a dlhodobú situáciu pokračujúcich strát burzy rýb v Ostende na strane druhej ⁽²¹⁾. Najmä so zreteľom na tieto skutočnosti, ako aj na fakt, že spoločnosť pôsobila na zmenšujúcom sa trhu s vysokou konkurenciou, by bežný súkromný subjekt pri rozhodovaní nezohľadnil finančný plán založený na jedinom predpoklade, ktorý bol navyše hodnotený ako „pozitívny“, ale vychádzal by z podrobnejšieho finančného a podnikateľského plánu obsahujúceho rôzne hypotézy a scenáre.

(137) Bežný súkromný subjekt by pravdepodobne zadal vypracovanie štúdie s cieľom určiť momentálne dostupný priestor na trhu v danom odvetví na základe aktuálnej hodnoty pozemkov a miestneho dopytu a požadoval by, aby sa v pláne vysvetlil spôsob, akým sa má uskutočniť reštrukturalizácia činnosti, o akých opatreniach sa uvažovalo s cieľom predísť opakovaniu ťažkých strát v minulosti a podporiť produktivitu (nové investície, nová marketingová stratégia a pod.).

(138) Podnikateľský plán však neobsahuje žiadny z týchto prvkov.

(139) Navyše sa zakladá na viacerých predpokladoch a faktických prvkoch, ktoré sa pokladajú za samozrejmé, nie sú však ani vysvetlené, ani zdôvodnené a v niektorých prípadoch sa javia ako príliš hypotetické či nepravdepodobné. Napríklad ťažko možno prijať predpoklad, že sa obrat burzovej činnosti v nasledujúcich 5 rokoch zvýši o 10 %, keď pred reštrukturalizáciou trvalo klesal obrat a počet vylodených úlovkov, konkurencia na trhu sa veľmi zvýšila a kvóty na lov rýb mali klesajúci trend. Plán dokonca neobsahuje žiadne vysvetlenie výpočtov sociálnych a outsourcingových nákladov ani nákladov na vodu a energiu. Okrem toho sa v podnikateľskom pláne uvádza, že tieto náklady zostanú absolútne stále celých 9 rokov od založenia spoločnosti AGVO. To však bude sotva možné, najmä keď sa v rovnakom čase očakáva zdvojnásobenie obratu.

(140) Finančný a podnikateľský plán sa tak nielen javí ako veľmi krátky a neúplný, ale je aj nedôveryhodný. Keby mal bežný súkromný investor investovať 250 miliónov BEF do stratového podniku na zmenšujúcom sa trhu, na takéto plány by sa nespoliehal ⁽²²⁾.

⁽²⁰⁾ Rozsudky vo veci C-334/99 *Spolková republika Nemecko/Komisia*, Zb. 2003, s. I-01139, bod 133; vo veci C-482/99 *Francúzsko/Komisia (Stardust)*, Zb. 2002, s. I-4397, bod 70; vo veci C-261/89 *Taliansko/Komisia*, Zb. 1990, s. I-4437, bod 8; v spojených veciach C-278/92 až C-280/92 *Španielsko/Komisia*, Zb. 1994, s. I-4103, bod 21; a vo veci C-42/93 *Španielsko/Komisia*, Zb. 1994, s. I-4175, bod 13.

⁽²¹⁾ V tomto čase mesto čelilo priemernej ročnej strate 1 850 000 EUR.

⁽²²⁾ Rozsudky vo veci T-152/99 *HAMSA/Komisia*, Zb. 2002, s. II-3049, bod 132; v spojených veciach C-328/99 až C-399/00 *Taliansko a SIM 2 Multimedia/Komisia*, Zb. 2003, s. I-4035, bod 44; a vo veci C-303/88 *Taliansko/Komisia*, Zb. 1991, s. I-1433, bod 18 a ďalšie.

- (141) Aj keby bolo možné pripustiť úplnosť a spoľahlivosť finančného a podnikateľského plánu, čo nie je, Komisia konštatuje, že súkromný investor by aj tak neinvestoval rovnakú sumu ako mesto. Na základe finančného a podnikateľského plánu sa zdá, že by rovnako postačil menší kapitál. Vzhľadom na nízke kapitálové výnosy by bežný súkromný subjekt neinvestoval takú sumu, keď to nebolo nevyhnutné.
- (142) Belgické orgány sa domnievajú, že zachovanie momentálnej činnosti burzy rýb bolo rozumnejšie ako jej zatvorenie.
- (143) Neuvádzajú však žiadne informácie o nákladoch na ukončenie činnosti burzy a v podstate nevysvetľujú, prečo by zatvorenie burzy nebolo rozumným riešením.
- (144) Belgické orgány sa ďalej snažia zdôvodniť rozumnosť rozhodnutia z roku 2001 vložiť do spoločnosti AGVO 250 miliónov BEF formou rozhodnutia o privatizácii burzy rýb. Tvrdia, že súčasná privatizácia bola súčasťou plánu na reštrukturalizáciu, o ktorom sa rozhodlo v roku 2001, a že bez reštrukturalizácie by žiadna privatizácia burzy rýb nebola možná.
- (145) Komisia pripomína, že podľa konštantnej judikatúry a praxe treba v prípadoch, keď sa má preskúmať, či sa štát správal alebo nesprával ako uvážlivý investor pôsobiaci v trhovom hospodárstve, zohľadniť kontext obdobia, v ktorom boli opatrenia finančnej pomoci prijaté, aby bolo možné posúdiť hospodársku racionalitu správania štátu. Treba sa preto vyhnúť hodnoteniu vychádzajúcemu z neskoršej situácie ⁽²³⁾.
- (146) Belgické orgány tvrdia, že súčasná privatizácia tvorí súčasť rozhodnutia o reštrukturalizácii z roku 2001 a že racionalitu rozhodnutia o reštrukturalizácii burzy rýb treba posudzovať vzhľadom na postup privatizácie. Jednotlivé dokumenty poskytnuté belgickými orgánmi však toto tvrdenie nedokazujú. Konkrétne úmysel privatizovať burzu rýb nie je uvedený v rozhodnutí o reštrukturalizácii burzy rýb, a to ani v podnikateľskom, ani vo finančnom pláne. Nič v týchto dokumentoch nenaznačuje, že by rozhodnutie o investovaní 6 200 000 EUR do burzy rýb bolo (okrem iného) motivované alebo odôvodnené tým, že táto investícia umožní po určitom čase privatizáciu burzy rýb. Tvrdenie belgických úradov navyše ťažko uviesť do súladu so stanovami spoločnosti AGVO, v ktorých sa uvádza, že spoločnosť AGVO je založená na dobu neurčitú, že mesto má v úmysle spoločnosť AGVO ovládať a že pobočky a spoločnosti, v ktorých má spoločnosť AGVO podiel, musí spoločnosť AGVO (a tým aj mesto) ovládať.
- (147) Navyše by sa dalo očakávať, že sa o rozhodnutí privatizovať začne uvažovať až po tom, ako sa burza rýb opäť stane ziskovou. Dala by sa tak za ňu získať lepšia cena, ktorá by vlastne umožnila získať naspäť aspoň časť dodatočnej investície 250 miliónov BEF. Nielenže sa privatizácia nespomína vo finančnom a podnikateľskom pláne, ale rozhodnutie o privatizácii sa dokonca neprijalo ani vo chvíli, keď bola burza zisková. Naopak, o privatizácii sa rozhodlo po dvoch rokoch ťažkých strát na úrovni spoločností AGVO i EVO a po tom, ako Komisia začala konanie vo veci zisťovania. Výhľad na privatizáciu sa teda nezdá byť súčasťou rozhodnutia o reštrukturalizácii, ktoré mesto prijalo v roku 2001.
- (148) Belgické orgány navyše uviedli, že budúci privatizačný partner prevezme dobré meno spoločnosti EVO a môže si vybrať, ktoré aktíva chce prevziať (zamestnancov – áno či nie, stroje – áno či nie, identifikačné tabuľky rýb – áno či nie atď.). Nebude musieť prevziať záväzky spoločnosti EVO. V týchto podmienkach sa ťažko dá pochopiť, prečo nebolo možné rovnako postupovať v rokoch 2001/2002 (pričom sa nemuselo investovať ďalších 250 miliónov BEF).
- (149) Navyše, keby toto všetko tvorilo súčasť plánu reštrukturalizácie burzy rýb v roku 2002, žiadny súkromný investor by nesúhlasil s investíciou 250 miliónov BEF do burzy rýb s výhľadom na jej neskorší predaj, keďže by na základe podnikateľského plánu odôvodnene nemohol predpokladať, že dokáže túto investíciu nahradiť výlučne predajom dobrého mena burzy o niekoľko rokov neskôr. V tejto súvislosti súd konštatoval, že súkromný investor, ktorý usiluje o štrukturálnu politiku (všeobecne či v jednotlivých odvetviach), vedený vyhliadkami na dlhodobú životaschopnosť by si oprávnené nemohol po rokoch nepretržitých strát dovoliť poskytnúť kapitálový vklad spojený s predajom podniku, ktorý stratil akúkoľvek nádej na ziskovosť, dokonca aj v dlhodobejšej perspektíve ⁽²⁴⁾.

⁽²³⁾ Rozsudky vo veci C-482/99 *Francúzsko/Komisia (Stardust Marine)*, už citovaný, bod 71; vo veci T-16/96 *Cityflyer Express/Komisia*, Zb. 1998, s. II-757, bod 76; v spojených veciach T-228/99 až T-233/99 *Westdeutsche Landesbank Girozentrale/Komisia*, Zb. 2003, s. II-435, bod 246.

⁽²⁴⁾ Rozsudky v spojených veciach T-129/95, T-2/96 a T-97/96 *Neue Maxhütte Stahlwerke/Komisia*, Zb. 1999, s. II-17, bod 124; v spojených veciach C-278/92, C-279/92 a C-280/92 *Španielsko/Komisia*, už citovaný, bod 26.

- (150) Belgické orgány dodávajú, že reštrukturalizácia a následná privatizácia umožnia náhradu investícií prostredníctvom nájomného, ktoré sa bude vyžadovať za budovy burzy rýb.
- (151) Ani tento argument však nie je presvedčivý. Vo finančnom pláne sa uvádzalo, že v nasledujúcich ôsmich rokoch by mesto vynaložilo ďalších 121 603 000 BEF (k nahromadeným minulým stratám) a až potom by získalo späť časť kapitálovej injekcie vo výške 250 miliónov BEF, o ktorej rozhodlo v roku 2001. Komisia poznamenáva, že mesto sa mohlo rozhodnúť prenajať budovy burzy rýb tretej strane už v roku 2002. To by mu bolo umožnilo už od roku 2002 získať späť dôležitú časť peňazí vynaložených na burzu rýb v Ostende pred jej reštrukturalizáciou, respektíve minimálne pokryť finančné zaťaženie splácania bankových pôžičiek namiesto prijatia vysokého rizika zvyšovania strát (najmä vzhľadom na predchádzajúci slabý výkon burzy), ktoré bude potrebné uhradiť v neskoršej fáze.
- (152) Belgické orgány ďalej zdôrazňujú, že rozhodnutie o reštrukturalizácii burzy rýb sa neprijímalo ľahko, keďže ho najskôr zamietol verejnoprávny orgán sledujúci mesto (*toezichtautoriteit*) z dôvodu nedostatočných vyhládok na životaschopnosť burzy rýb. Dokumenty poskytnuté Komisii skutočne ukazujú, že rozhodnutie o reštrukturalizácii burzy bolo najskôr zamietnuté z toho dôvodu, že podľa prvého finančného plánu sa po 5 rokoch malo očakávať nahromadenie strát vo výške 190 000 000 BEF.
- (153) Tento prvok nezdôvodňuje racionalitu rozhodnutia, ale naopak ukazuje, že na prvom mieste nebol zámer reštrukturalizovať burzu rýb a poskytnúť jej čerstvý dodatočný kapitál dokonca ani založený na predstave, že by sa po určitom čase stala znova ziskovou. Navyše ukazuje, že druhý finančný plán je ešte neúplnejší a nespoľahlivejší, keďže vôbec nevysvetľuje, ako bolo možné dospieť k takým odlišným výsledkom v prvom a druhom pláne. Je preto ešte menej pravdepodobné, že by sa súkromný investor za rovnakých okolností rozhodol investovať do burzy dodatočných 250 miliónov BEF.
- (154) Na základe uvedených skutočností Komisia dospela k záveru, že bežný súkromný investor by sa za rovnakých okolností nerozhodol investovať do burzy 250 miliónov BEF. Potvrdzujú to aj dokumenty predložené Komisii. Ukazujú, že jeden z dôvodov rozhodnutia reštrukturalizovať burzu namiesto jej likvidácie mal politickú a sociálnu povahu, konkrétne to, že reštrukturalizácia by pomohla udržať zamestnanosť v meste s viac ako 12 % ⁽²⁵⁾ mierou nezamestnanosti, teda dôvod, ktorý by súkromný investor nezohľadnil ⁽²⁶⁾.
- (155) Tento krok preto poskytuje spoločnosti AGVO výhodu v porovnaní s konkurenciou a zvyšodňuje tento podnik v zmysle článku 107 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ.
- #### 10.1.2.1.2. Pozemky a budovy
- (156) Podľa článku 30 stanov má spoločnosť AGVO od svojho založenia výhradné právo používať (bezplatne) pozemky a budovy rybárskeho prístavu Ostende.
- (157) V roku 2004 sa uskutočnil vklad do spoločnosti AGVO formou prevedenia úplného vlastníctva jednotlivých budov a infraštruktúry umiestnených v rybárskom prístave Ostende, ktoré podľa vtedajších mestských záznamov predstavovali plochu 57 500 m². Podľa mestských výkazov mal tento majetok v tom čase účtovnú hodnotu 14 891 524 EUR. Komisia nezískala informácie, ktoré by jej umožnili určiť vtedajšiu trhovú hodnotu nehnuteľnosti v čase jej prevodu do vlastníctva spoločnosti AGVO.
- (158) Belgické orgány uvádzajú, že rozhodnutie o prevode vlastníctva nehnuteľnosti na spoločnosť AGVO nebolo vôbec možné posudzovať ako štátnu pomoc, keďže ide výlučne o prevod nehnuteľnosti medzi dvoma verejnoprávnymi orgánmi, pretože spoločnosť AGVO sa nepodieľa na komerčných činnostiach.
- ⁽²⁵⁾ Odpoveď belgických orgánov z 19. októbra 2006, s. 2: „De Stad koos voor deze laatste oplossing: [...] – de locale economie rondom de vismijn scheepsherstel, scheepsbenodigheden, opslag en diepvriesbedrijven, ijsfabrieken, groot- en kleinhandels, toerisme [...] bleef behouden, wat in de naweeën van de sluiting (1997) van de plaatselijke (verlieslatende) Regie der Maritiem Transport (verlies van 1 700 arbeidsplaatsen) een belangrijke considerans was binnen een Stad met meer dan 12 % werkloosheid“. Odpoveď belgických orgánov z 19. októbra 2006, s. 6: „Dit belet niet dat de gedelegeerd bestuurder van een bedrijf dat voor 100 % gehouden wordt door een lokale overheid ook oog heeft voor de maatschappelijke en sociale rol die de vismijn van Oostende binnen de regio kan vervullen en die de Stad anno 2001 heeft gemotiveerd om niet radicaal tot sluiting over te gaan.“
- ⁽²⁶⁾ Rozsudok v spojených veciach C-328/99 a C-399/00 *Taliansko a SIM 2 Multimedia/Komisia*, už citovaný, bod 44; vo veci C-303/88 *Taliansko/Komisia*, už citovaný, bod 18 a ďalšie.

- (159) Ako sa však uvádza v bode 10.1.1 tohto rozhodnutia, spoločnosť AGVO sa podieľa na komerčných činnostiach priamo i nepriamo prostredníctvom svojich pobočiek a musí sa považovať za podnik. Rozhodnutie o prevode vlastníctva nehnuteľnosti na spoločnosť AGVO preto nemožno chápať len ako prevod nehnuteľnosti medzi dvoma verejnoprávnymi orgánmi, najmä ak sa daná nehnuteľnosť vo veľkej miere využíva na príslušnú hospodársku činnosť (služby prenájmu, prevádzka burzy rýb, správa rybárskeho prístavu).
- (160) Komisia sa domnieva, že bežný súkromný subjekt by nesúhlasil s prevodom vlastníctva budov s takouto hodnotou, keby zaň nedostal primeranú cenu.
- (161) Belgické orgány uviedli, že účtovná hodnota budov bola nadhodnotená, pretože boli vo veľmi zlom stave. Okrem toho argumentujú tým, že náklady na renováciu, ktoré mala hradiť spoločnosť AGVO, mali taký rozsah, že prevod vlastníctva možno chápať ako nulovú operáciu.
- (162) Belgické orgány však Komisii neposkytli dôkaz, ktorým by sa potvrdzovalo nadhodnotenie účtovej hodnoty príslušného majetku; Komisia nedostala ani žiadny dôkaz o tom, že cena za renováciu bude rovnaká, ako skutočná hodnota majetkových práv na dotknutej budovy.
- (163) Informácie dostupné Komisii naopak ukazujú, že argumenty belgických orgánov nemožno prijať.
- (164) Predovšetkým treba poukázať na to, že pred prevodom vlastníctva a od svojho založenia mala spoločnosť AGVO výhradné právo používať bezplatne pozemky a budovy rybárskeho prístavu vrátane burzy rýb. Stanovy spoločnosti neobsahujú žiadny osobitný záväzok týkajúci sa povinnej renovácie, ktorú by spoločnosť AGVO musela uskutočniť. Podľa článku 3 stanov má spoločnosť AGVO právo podľa vlastného uváženia vykonávať údržbu, opravy a modernizáciu budov⁽²⁷⁾, stanovy však neobsahujú žiadne ustanovenie, ktoré by spoločnosť AGVO zaväzovalo renovovať určité budovy.
- (165) Spoločnosť AGVO tak má od svojho založenia k dispozícii pozemky a budovy rybárskeho prístavu, pričom nemusí platiť žiadny nájom alebo iný druh náhrady. Súkromný subjekt by nesúhlasil s udelením výlučných užívacích práv podniku bez primeranej náhrady.
- (166) Zmluva o prevode formou vkladu nehnuteľného majetku z 30. decembra 2004, ktorou sa prevádzajú vlastnícke práva na budovy z mesta na spoločnosť AGVO, neobsahuje žiadne konkrétne podmienky či záväzky pre spoločnosť AGVO týkajúce sa osobitných renovačných prác. V podstate sa týka všeobecne prevodu, kde mesto prenáša všetky práva a povinnosti súvisiace s budovami na spoločnosť AGVO. Nezdá sa, že by povinnosti vyplývajúce zo zmluvy pre spoločnosť AGVO mali takú povahu, ktorá by oprávnila skutočnosť, že za prevzatie vlastníctva budov nebola požadovaná žiadna platba.
- (167) Navyše sa nediskutuje o tom, že spoločnosť AGVO má tiež právo ponúkať budovy na prenájom alebo udeľovať koncesné práva. Budovy, aspoň niektoré z nich, majú komerčnú hodnotu. Belgické orgány pripustili, že časť z nich sa prenajíma verejnoprávnym a poloverejnoprávnym organizáciám a časť na súkromné účely (pozri odôvodnenie 46 tohto rozhodnutia).
- (168) Komisia si všimla, že spoločnosti AGVO bola poskytnutá ďalšia výhoda v súvislosti s uvedenými nákladmi na renováciu. Belgické orgány poskytli Komisii zoznam záruk, ktoré boli bezplatne poskytnuté na určité pôžičky. Podľa zoznamu predloženého Komisii boli niektoré z týchto zaručených pôžičiek určené na financovanie nákladov na renováciu. Teda okrem toho, že spoločnosť AGVO nebola povinná uskutočniť renovačné práce, náklady na prinajmenšom niektoré z renovačných prác, ktoré spoločnosť AGVO uskutočnila, sa znížili prostredníctvom uvedených pôžičiek. Z tohto dôvodu nemožno prijať argument, že bezplatný prevod vlastníctva sa uskutočnil ako určitý druh „náhrady“ za mimoriadne vysoké náklady na renováciu, ktorú bola spoločnosť AGVO povinná uskutočniť.
- (169) Aj keby sa náklady na renováciu dali považovať za mimoriadne vysoké a predstavovali by druh odmeny za prevod vlastníctva budov, čo belgické orgány nedokázali, skutočnosť, že spoločnosti AGVO bolo od založenia udelené výlučné právo bezplatne využívať pozemky a budovy rybárskeho prístavu Ostende, by sa musela

⁽²⁷⁾ „Het AG Vismijn Oostende beslist vrij over het aanleggen, het bouwen, het onderhouden, het herstellen, het verbeteren, het bedienen, het zelf exploiteren en het aan derden ter beschikking stellen van roerende en onroerende goederen.“

považovať za výhodu, ktorú treba posudzovať ako štátnu pomoc. Otázka, či mesto postupovalo ako bežný súkromný investor, sa musí preskúmať z hľadiska prvkov dostupných v čase prijatia rozhodnutia ⁽²⁸⁾. V tomto prípade muselo mesto v čase prijímania rozhodnutia vedieť, že spoločnosť AGVO zvýhodňuje, keďže v bode 11 podnikateľského plánu pripraveného spoločnosťou HAMA Consult NV 9. novembra 2001 sa jasne uvádza, že burza rýb bola prednedávnom zmodernizovaná a v najbližších 10 rokoch netreba očakávať žiadne významné investície.

(170) Okrem toho, podľa oznámenia Komisie o prvkoch štátnej pomoci pri predaji pozemkov a budov verejno-právnymi orgánmi ⁽²⁹⁾, aby bolo možné prevod vlastníctva budov vo verejnom vlastníctve považovať za prevod v súlade s trhovou hodnotou, predaj by sa mal normálne uskutočniť buď ako predaj prostredníctvom nepodmieneného ponukového konania, alebo po ocenení nezávislým znalcom. Neuskutočnil sa ani jeden z týchto postupov. V tomto prípade by bolo ocenenie budov znalcom a primeraná odmena za výlučné vlastnícke práva udelené spoločnosti AGVO, ako aj následný prevod vlastníctva o to potrebnéjšie, že belgické orgány nepokladali účtovnú hodnotu za zodpovedajúcu skutočnej hodnote.

(171) Oprávnené sa zdá, že bezplatné poskytnutie a následný vklad budov zo strany mesta do spoločnosti AGVO je krok, ktorý nemožno považovať za zlučiteľný s bežnými hospodárskymi postupmi, ktoré by v podobných podmienkach prijal bežný súkromný investor.

(172) Belgické orgány sa domnievajú, že prevodom majetku späť na mesto (bez náhrady) sa problém štátnej pomoci vyriešil.

(173) Komisia však s týmto stanoviskom nesúhlasí.

(174) Komisia by rada poukázala na to, že prevod majetku späť na mesto nemá vplyv na skutočnosť, že v rokoch 2002 až 2009 spoločnosť AGVO bezplatne využívala výhodu výlučného práva používať dotknuté budovy, buď na základe článku 30 svojich stanov, alebo na základe zmluvy o prevode vlastníctva z 30. decembra 2004.

⁽²⁸⁾ Rozsudky vo veci C-482/99, už citovaný, bod 71; vo veci T-16/96, už citovaný, bod 76; v spojených veciach T-228/99 a T-233/99, už citovaný, bod 246.

⁽²⁹⁾ Ú. v. ES C 209, 10.7.1997, s. 3.

Konkrétne nie je isté, či je hodnota majetku, ktorý bol nedávno prevedený späť, minimálne rovnaká ako hodnota výhod, ktoré sa uvádzajú v predchádzajúcej vete, plus úrok, ktorý je potrebné uhradiť podľa pravidiel poskytovania štátnej pomoci v prípade nezákonnej a nezlučiteľnej pomoci, ktorá sa musí vymôcť.

(175) Navyše sa Komisia domnieva, že pokiaľ by spoločnosť AGVO aj po prevode majetku tieto budovy používala bezplatne alebo za nájomné nižšie, ako je trhová hodnota, prijímala by spoločnosť AGVO naďalej štátnu pomoc ⁽³⁰⁾.

10.1.2.1.3. Bezplatné záruky na pôžičky

(176) So zreteľom na bod 2.1.1 oznámenia Komisie o uplatňovaní článkov 87 a 88 Zmluvy o štátnej pomoci vo forme záruk (tzv. „oznámenie o zárukách“) ⁽³¹⁾ štátna záruka sa pokladá za prínos pre určitý podnik, ak dlžníkovi umožní získať lepšie finančné podmienky pôžičky, ako sú podmienky bežne dostupné na finančných trhoch bez úhrady trhovej prirážky za záruku. Na určenie bežných trhových podmienok sa správanie mesta musí porovnať so správaním súkromného veriteľa, ktorý koná s výhľadom na dosiahnutie primeraného zisku ⁽³²⁾.

(177) V oznámení o zárukách sa uvádza určitý počet kritérií hodnotenia záruky v rozsahu pravidiel o štátnej pomoci. Konkrétne sa konštatuje, že ak sa záruka nemá pokladať za štátnu pomoc, musí spĺňať určité kritériá.

(178) Niektoré z nich sú v tomto prípade problematické. Za záruky nebola zaplatená trhová cena, keďže boli úplne bezplatné.

(179) Okrem toho záruky kryli viac ako 80 % (konkrétne v podstate úhrn) nesplatených pôžičiek. To posilňuje získanú výhodu, pretože v prípade 100 % štátnej záruky požičiavajúci nemá žiadnu motiváciu, aby správne zhodnotil dôveryhodnosť spoločnosti AGVO a správne stanovil finančné podmienky pôžičky v súlade s rizikovým profilom spoločnosti ⁽³³⁾.

⁽³⁰⁾ Z tohto dôvodu sa operatívna časť tohto rozhodnutia zaoberá aj možnosťou, že spoločnosť AGVO má momentálne majetok k dispozícii za poplatok, ktorý je však nižší ako trhová cena.

⁽³¹⁾ Ú. v. ES C 71, 11.3.2000, s. 14.

⁽³²⁾ Rozsudky vo veci C-342/96 *Španielsko/Komisia*, Zb. 1999, s. I-2459, vo veci C-256/97 *DTM Transports SA*, Zb. 1999, s. I-3913, a vo veci T-152/99 *HAMSA/Komisia*, už citovaný.

⁽³³⁾ Pozri bod 3.4 oznámenia o zárukách.

- (180) Je teda jasné, že uvedené záruky umožnili spoločnosti AGVO získať lepšie finančné podmienky pre pôžičky, ako sú podmienky bežne dostupné na finančných trhoch⁽³⁴⁾, najmä vzhľadom na slabé a často záporné výsledky spoločnosti AGVO a jej dcérskych spoločností.
- (181) Belgické orgány tvrdia, že pre akcionára by bolo normálne poskytnúť bezplatnú záruku v prospech podniku, ktorý ovláda. Toto konštatovanie však nie je podložené žiadnym dôkazom či príkladom. Navyše je mimoriadne ťažké zosúladiť takéto správanie so správaním súkromného veriteľa.
- (182) Rozhodnutie mesta poskytnúť finančným inštitúciám záruky na pôžičky, ktoré si vzala spoločnosť AGVO, bez akýchkoľvek poplatkov je v bežných podmienkach finančných trhov veľmi nezvyčajné. V bežnej situácii by sa za takúto záruku zaplatila príslušná prirážka, ktorá odráža riziko spojené so zárukou⁽³⁵⁾, dokonca aj keď je ručiteľ akcionárom, ktorý má majoritný podiel v spoločnosti⁽³⁶⁾. Bežný súkromný veriteľ poskytujúci záruky by sa pred poskytnutím pôžičky dohodol na určitých zárukách a včas by si overil podmienky pôžičky, mieru rizika a pod. Podľa informácií poskytnutých Belgickom je zrejmé, že sa tak nestalo⁽³⁷⁾. To je ešte zložitejšie v danom prípade vzhľadom na finančnú situáciu burzy rýb, ktorá v uplynulom období opakovane zaznamenala veľké straty a ktorá pôsobí na znižujúcom sa trhu s vysokou konkurenciou⁽³⁸⁾.
- (183) Ako sa podrobnejšie uvádza v odôvodnení 259, spoločnosť AGVO treba pokladať za firmu vo finančných ťažkostiach podľa usmernení na záchranu a reštrukturalizáciu z roku 1999. Podľa zavedenej praxe sa záruky poskytnuté firmám v ťažkostiach posudzujú tak, že pravdepodobne predstavujú štátnu pomoc⁽³⁹⁾.
- (184) Belgické orgány argumentujú, že záruky boli poskytnuté na pôžičky týkajúce sa renovačných prác, ktoré sa mali uskutočniť v budovách prenájaných verejnoprávnym a poloverejnoprávnym organizáciám. Dodávajú, že keďže ide o súčasť verejnej úlohy spoločnosti AGVO, záruku treba vidieť ako účasť na tejto verejnej úlohe, a preto sa nemôže posudzovať ako štátna pomoc.
- (185) Po prvé treba uviesť, že nie je isté, že zaručené pôžičky boli skutočne použité na plánovaný účel. Aj keby bola pravda, že informácie poskytnuté Komisii naznačujú, že mesto poskytlo záruky na základe úmyslu spoločnosti AGVO použiť pôžičky na financovanie renovačných prác, taktiež je zrejmé, že mesto nespojilo bezplatné záruky s realizáciou renovačných prác, a ani neskôr, keď sa zistilo, že pôžičky boli v skutočnosti použité na iné účely, bezplatné záruky neodňalo ani nepožiadalo o náhradu.
- (186) Belgické orgány vysvetlili, že sa stalo, že pôžičky boli použité na iné účely, ako bol pôvodne oznámený cieľ. Napríklad pôžička od Fortis, ktorá bola pôvodne určená na financovanie nákupu akcií v spoločnosti PAKHUIZEN, napokon nebola použitá na tento účel, ale zrejme na renovačné práce.
- (187) Belgické orgány ďalej pripustili, že pôžička vo výške 550 000 EUR od banky ING pôvodne určená na renovačné práce bola napokon použitá na podporu spoločnosti EVO. Bezplatná záruka na túto pôžičku sa nesporne nedá posudzovať ako príspevok na renovačné úlohy. Inými slovami, nie je možné skonštatovať, že sa mesto správalo ako bežný súkromný ručiteľ (vrátane ručiteľa ovládajúceho príslušnú spoločnosť), ktorý by najskôr preskúmal, či je pravdepodobné, že pôžička, ktorú záruka pokryje, bude splatená, a potom overil, či bola použitá výlučne na projekt, na ktorý bola pôvodne určená.
- (188) Pokiaľ ide o zaručené pôžičky, ktoré boli v skutočnosti (úplne alebo čiastočne) použité na financovanie renovačných prác, treba pripomenúť, že činnosť spoločnosti AGVO súvisiaca s prenájomom je hospodárska činnosť a že poskytnutie bezplatných záruk zvyšuje spoločnosť AGVO na trhu s prenájmami. Okrem toho bezplatná záruka celkovo zlepšuje finančné postavenie spoločnosti AGVO a umožňuje jej použiť finančné prostriedky, ktoré by za normálnych okolností musela použiť na zaplatenie prirážky, na iné účely, ako je renovácia budov prenájatých verejnoprávnym a poloverejnoprávnym organizáciám.
- ⁽³⁴⁾ Rozhodnutie C 5/03 (ex NN 115/02) z 21. januára 2003 – Pomoc spoločnosti MobilCom AG (Ú. v. EÚ C 80, 3.4.2003, s. 5).
- ⁽³⁵⁾ Rozsudok v spojených veciach T-204/97 a T-270/97 EPAC/Komisía, Zb. 2000, s. II-2267, bod 82.
- ⁽³⁶⁾ Pokiaľ ide o záruku poskytnutú materskou spoločnosťou, môžeme sa pozrieť na príklad záruky, ktorú poskytla CDC svojej dcérskej spoločnosti CDC IXIS: rozhodnutie z 21. januára 2003 a 30. apríla 2003 o pomoci E 50/01 (Ú. v. EÚ C 154, 2.7.2003, s. 13). Záruka bola zaplatená, nie však za trhových podmienok, a z tohto dôvodu sa konštatovalo, že obsahuje štátnu pomoc.
- ⁽³⁷⁾ Belgické orgány pripustili, že mesto dokonca nemá vo všetkých prípadoch kópie zmluvných dokumentov týkajúcich sa pôžičky a záruky, pozri prílohu B listu z 27. novembra 2007.
- ⁽³⁸⁾ Rozsudok vo veci C-334/99, už citovaný, bod 138; rozhodnutie 1999/720/ES, ESUO z 8. júla 1999 – pomoc spoločnosti Gröditzer Stahlwerke (Ú. v. ES L 292, 13.11.1999, s. 27, odsek 45).
- ⁽³⁹⁾ Pozri napríklad bod 17 usmernení na záchranu a reštrukturalizáciu z roku 1999.

- (189) Napokon, aj keby sa dalo akceptovať, že prenájom budov verejnoprávnym a polovejnoprávnym organizáciám možno pokladať za službu vo všeobecnom hospodárskom záujme, ktorou by mala byť poverená spoločnosť AGVO, podmienky stanovené v rozsudku vo veci *Altmark* neboli splnené, takže sa musí dospieť k záveru, že bezplatné pôžičky predstavujú štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ.
- (190) Súdny dvor v rozsudku vo veci *Altmark* usúdil, že náhrada za verejnú službu nepredstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ, ak spĺňa nasledujúce kumulatívne kritériá: „[...] Po prvé, podnik, ktorý prijíma takúto kompenzáciu, musí byť skutočne poverený plnením záväzkov služby vo verejnom záujme a tieto záväzky musia byť jasne definované. [...] Po druhé, kritériá, na základe ktorých sa vypočíta kompenzácia, musia byť vopred objektívne a transparentne stanovené. [...] Po tretie, kompenzácia nemôže prekročiť sumu, ktorá je potrebná na pokrytie všetkých nákladov alebo ich časti, vzniknutých pri plnení úloh služby vo verejnom záujme, berúc do úvahy príslušné tržby, ako aj primeraný zisk. [...] Po štvrté, ak sa výber podniku povereného realizáciou záväzkov služieb vo verejnom záujme neuskutočnil prostredníctvom výberového konania v rámci verejnej súťaže, výška nevyhnutnej kompenzácie je určená na základe analýzy výdavkov, ktoré by stredne veľký podnik, dobre riadený a primerane vybavený vynaložil pri realizácii týchto záväzkov, zohľadniac pri tom súvisiace príjmy, ako aj primeraný zisk pri realizácii týchto záväzkov.“
- (191) V tomto prípade uvedené kritériá neboli splnené. Okrem toho, že by sa dalo diskutovať o tom, či spoločnosť AGVO bola v súvislosti s prenájomom budov verejnoprávnym a polovejnoprávnym organizáciám poverená realizáciou záväzku služby vo verejnom záujme, Komisia poznamenáva, že belgické orgány výslovne potvrdili, že neboli stanovené žiadne kritériá náhrady. Navyše spoločnosť AGVO sa nerozhodla pre systém samostatných účtov a nič nebránilo nadmerným náhradám a krížovým dotáciami medzi jednotlivými činnosťami spoločnosti AGVO. Spoločnosť AGVO nebola vybratá v rámci verejnej súťaže a belgické orgány nedokázali, že služby sa poskytujú za čo najnižšie náklady pre obec.
- (192) Mesto udelilo spoločnosti AGVO právo určovať a vyberať obecné dane za používanie rybárskeho prístavu a burzy.
- (193) Dane vyberané spoločnosťou AGVO zjavne predstavujú zdroje, ktoré má k dispozícii štát a ktoré boli čiastočne ⁽⁴⁰⁾ prevedené do spoločnosti AGVO. Navyše predstavujú výhodu, ktorú by podnik bežne nedostal a ktorá ho zvyhodňuje v zmysle článku 107 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ.
- (194) V predmetnom prípade belgické orgány uviedli, že vyberanie poplatkov tvorí časť úloh verejného záujmu a v skutočnosti predstavuje náhradu za ich plnenie, ktorými je spoločnosť AGVO poverená, konkrétne úlohu riadiť rybársky prístav. Belgické orgány tvrdia, že zverenie úloh a právo vyberať dane treba chápať len ako rozdelenie úloh v rámci štátu a nemôže sa posudzovať ako štátna pomoc.
- (195) Ako je však už preukázané v časti 10.1.1. tohto rozhodnutia, spoločnosť AGVO spĺňa kritériá podniku podľa článku 107 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ, čo uznali aj belgické orgány v liste z 27. novembra 2009. Ako sa vysvetľuje v odôvodnení 124, riadenie rybárskeho prístavu predstavuje hospodársku činnosť.
- (196) Komisia preskúmala, či právo vyberať dane a používať výnosy možno posudzovať ako náhradu za služby vo všeobecnom hospodárskom záujme a či boli splnené kumulatívne kritériá podľa rozsudku vo veci *Altmark*.
- (197) Ako sa však uvádza v odôvodnení 191 tohto rozhodnutia, uvedené kritériá neboli splnené, keďže napríklad neboli stanovené žiadne kritériá náhrady.
- (198) Napokon, aj keby sa prijalo, že právo vyberať dane a používať výnosy možno považovať za kompenzáciu či náhradu za plnenie úloh vo verejnom (nehospodárskom) záujme, zostáva skutočnosť, že spoločnosť AGVO vykonáva aj komerčnú činnosť, čo belgické orgány výslovne uznali. Keďže belgické orgány pripustili, že spoločnosť AGVO nevedie žiadne samostatné účty a že nebolo možné oddeliť náklady a výnosy týkajúce sa nekomerčných úloh spoločnosti AGVO, nebolo možné vyhnúť sa krížovým dotáciami, a preto dane treba vnímať ako výhodu.

10.1.2.1.4. Dane

- (192) Mesto udelilo spoločnosti AGVO právo určovať a vyberať obecné dane za používanie rybárskeho prístavu a burzy.

⁽⁴⁰⁾ Belgicko niekoľkokrát zdôraznilo, že mesto si ponechalo právo určovať a vyberať dane za použitie sklzov a prístavných lodných komôr.

10.1.2.1.5. **Záver**

- (199) So zreteľom na predchádzajúce odôvodnenia činnosti uvedené v bodoch 10.1.2.1.1 až 10.1.2.1.4 spoločnosť AGVO zvýhodnila v zmysle článku 107 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ.

10.1.2.2. **Výhoda pre spoločnosť EVO**

- (200) Komisia sa domnieva, že pomoc bola spoločnosti EVO poskytnutá mestom priamo formou poskytnutia bezplatných záruk na pôžičky od súkromných bánk a prostredníctvom spoločnosti AGVO umožnením bezplatného používania 13 600 m² budov, poskytnutím bezplatných záruk na pôžičky od súkromných bánk, ako aj poskytnutím počiatočného kapitálu a zvyšovaním kapitálu.

10.1.2.2.1. **Bezplatné záruky na pôžičky**

- (201) Pokiaľ ide o záruky mesta a spoločnosti AGVO, Komisia konštatuje, že za záruky nebola zaplatená žiadna trhová cena, keďže ide o úplne bezplatné záruky. Navyše pokrývajú viac ako 80 % nesplatených pôžičiek.

- (202) Belgické orgány tvrdia, že pre akcionára, ktorý vlastní majoritný podiel v spoločnosti, by bolo normálne poskytnúť bezplatnú záruku v prospech podniku, ktorý ovláda. Toto konštatovanie však nie je podložené žiadnym dôkazom. Navyše je mimoriadne ťažké zosúladiť takéto správanie so správaním súkromného investora. V bežnej situácii by sa za takúto záruku zaplatila príslušná prirážka, ktorá odráža riziko spojené so zárukou⁽⁴¹⁾, dokonca aj keď je ručiteľom materská spoločnosť⁽⁴²⁾. Okrem toho Súdny dvor už rozhodol, že sa komerčné operácie, dokonca aj v rámci skupiny verejných podnikov, musia hradiť podľa bežných trhových podmienok⁽⁴³⁾.

- (203) Ďalej treba uviesť, ako sa podrobnejšie uvádza v odôvodnení 306, že spoločnosť EVO sa musí posudzovať ako firma vo finančných ťažkostiach v zmysle usmernení na záchranu a reštrukturalizáciu z roku

1999 a usmernení Spoločenstva o štátnej pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu firiem v ťažkostiach z roku 2004⁽⁴⁴⁾ („usmernenia na záchranu a reštrukturalizáciu z roku 2004“). Finančné postavenie spoločnosti EVO bolo zložené po celé obdobie rokov 2003 – 2008. Koncom roka 2003 zmizla viac ako polovica jej základného imania a situácia sa nezmenila ani v ďalších rokoch napriek postupnému zvyšovaniu kapitálu.

- (204) Podľa zavedenej praxe sa záruky poskytnuté firmám v ťažkostiach posudzujú tak, že pravdepodobne predstavujú štátnu pomoc⁽⁴⁵⁾.

- (205) Belgické orgány dodali, že bez bezplatných záruk od mesta by spoločnosť EVO nemohla pôžičky dostať. Podľa názoru Komisie toto uznanie a trvalá zlá finančná situácia spoločnosti EVO ukazujú, že pôžičky poskytnuté súkromnými bankami na základe bezplatných záruk od mesta (alebo spoločnosti AGVO) by bez tejto záruky nebolo možné získať. Preto aj pôžičky so zárukou predstavujú výhodu pre spoločnosť EVO⁽⁴⁶⁾.

- (206) Napokon belgické orgány uvádzajú, že záruky treba vnímať ako súčasť reštrukturalizácie burzy rýb.

- (207) Komisia však poznamenáva, že v podnikateľskom pláne neboli uvedené ani bezplatné záruky, ani investície, na ktoré boli pôžičky zjavne poskytnuté. Príslušné pôžičky a záruky (t. j. tie, ktoré boli v skutočnosti poskytnuté) neboli udelené v roku 2002, keď bola spoločnosť EVO založená, ale neskôr v rokoch 2004 a 2005. Početné poskytnuté záruky tiež ukazujú, že boli poskytnuté na požiadanie vždy, keď sa tvrdilo, že spoločnosť EVO potrebuje záruku, aby získala pôžičku od úverovej inštitúcie. Komisia taktiež poukazuje na to, že jedna z pôžičiek poskytnutá bankou Fortis, za ktorú sa zaručilo mesto, bola v skutočnosti použitá na poskytnutie pôžičiek vlastníkom lodí. Ťažko túto skutočnosť možno vnímať ako súčasť reštrukturalizácie, či dokonca plánu privatizácie burzy rýb.

- (208) Komisia preto usudzuje, že bezplatné záruky poskytnuté mestom a spoločnosťou AGVO zvýhodnili spoločnosť EVO v zmysle článku 107 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ.

⁽⁴¹⁾ Rozsudok v spojených veciach T-204/97 a T-270/97 EPAC/Komisia, už citovaný, bod 82.

⁽⁴²⁾ Pokiaľ ide o záruku poskytnutú materskou spoločnosťou, môžeme sa pozrieť na príklad záruky, ktorú CDC poskytla CDC IXIS: rozhodnutie zo 17. januára 2003 o pomoci 50/01. Záruka bola zaplatená, nie však za trhových podmienok, a z tohto dôvodu sa konštatovalo, že obsahuje štátnu pomoc.

⁽⁴³⁾ Rozsudok vo veci C-39/94 SFEI/La Poste, Zb. 2000, s. I-3547, bod 61.

⁽⁴⁴⁾ Ú. v. EÚ C 244, 1.10.2004, s. 2.

⁽⁴⁵⁾ Pozri napríklad bod 17 usmernení na záchranu a reštrukturalizáciu z roku 1999.

⁽⁴⁶⁾ Rozhodnutie 96/563/ES – Jadecost (Ú. v. ES L 246, 27.9.1996), potvrdené rozsudkom vo veci C-288/96 Nemecko/Komisia, Zb. 2000, s. I-8237, bod 41.

10.1.2.2.2. Budovy

- (209) Belgické orgány argumentovali, že rozhodnutie spoločnosti AGVO o udelení práva na bezplatné používanie budov spoločnosti EVO možno považovať za zodpovedajúce bežným trhovým postupom, ktoré by v podobných podmienkach uskutočnil aj bežný súkromný investor.
- (210) Komisia nemôže uznať takéto tvrdenie. Tomuto konštatovaniu protirečí tvrdenie belgických orgánov, že budúci strategický partner bude musieť uzatvoriť dohodu o prenájme na používanie budov burzy rýb a platiť nájomné. Taktiež nemožno argumentovať tým, že spoločnosť AGVO, ktorá je výlučným vlastníkom spoločnosti EVO⁽⁴⁷⁾, predpokladala, že zisky spoločnosti EVO budú natoľko zásadné, že kapitálové výnosy, ktoré takto získa, oprávnia nevyberanie nájomného. Prevádzkovanie burzy napokon skončilo vysoko nadpriemernými ročnými stratami.
- (211) Belgické orgány uviedli, že nevyberanie nájomného sa kompenzovalo tým, že spoločnosť EVO musela uhradiť náklady na renováciu a opravy burzy rýb, ktoré by bežne uhradil vlastník. Podľa nich spoločnosť EVO zaplatila od roku 2002 za renovačné a infraštruktúrne práce 182 377,31 EUR.
- (212) Komisia po prvé poznamenáva, že belgické orgány nepredložili žiadne dokumenty potvrdzujúce povinnosť spoločnosti EVO uhradiť všetky náklady na renováciu budov burzy rýb, ani dokumenty potvrdzujúce, že spoločnosť EVO skutočne zaplatila 182 377,31 EUR za renováciu.
- (213) Ďalej Komisia poukazuje na skutočnosť, že belgické orgány nedokázali, že by pre nájomcu bolo príliš nezvyčajné, keby uhradil náklady na renováciu, alebo (keby príslušné náklady uhradil) že by nemusel platiť žiadne nájomné. Neuvedli ani, aký druh prác bol zrealizovaný, takže Komisia nemôže určiť, či by príslušné práce boli pre nájomníka nezvyčajné. Z predložených dokumentov vyplýva, že v rokoch 2004 až 2007 uskutočnila renovačné práce týkajúce sa burzy rýb aj spoločnosť AGVO, a to v hodnote 36 497,40 EUR. Nezdá sa, že by to bolo v súlade s tvrdením belgických orgánov, podľa ktorého mala všetky náklady na renováciu a údržbu hradiť spoločnosť EVO.
- (214) Okrem toho belgické orgány nepredložili žiadny dôkaz o tom, že by 182 377,31 EUR údajne zaplatených spoločnosťou EVO za renováciu zodpovedalo bežnému päťročnému trhovému nájomnému za používanie 13 600 m² budov.
- (215) Aj keby sa náklady na renováciu považovali za mimoriadne vysoké a za druh odmeny za používanie budov, čo belgické orgány nedokázali, podnikateľský plán z 21. novembra 2001 jasne uvádzal, že keďže burza rýb bola nedávno zmodernizovaná, netreba v najbližších 10 rokoch očakávať žiadne zásadné investície. Keď sa teda spoločnosť AGVO v roku 2002 rozhodla bezplatne poskytnúť budovy spoločnosti EVO, pričom nemohla odôvodnene predpokladať, že náklady vyplývajúce z údajného záväzku spoločnosti EVO financovať údržbu budov budú prinajmenšom rovnaké, ako nájomné, ktoré by bol prevádzkovateľ ochotný za budovy zaplatiť, spoločnosť EVO tým zvýhodnila. Keďže otázku, či spoločnosť AGVO konala ako bežný súkromný investor, treba skúmať so zreteľom na prvky dostupné v čase prijatia rozhodnutia, je nevyhnutné skonštatovať⁽⁴⁸⁾, že spoločnosť EVO dostala v roku 2002 štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ formou bezplatného poskytnutia 13 600 m² budov.

10.1.2.2.3. Počiatočný kapitál a ďalšie zvyšovanie kapitálu

- (216) Pokiaľ ide o počiatočný kapitál pre spoločnosť EVO vo výške približne 370 000 EUR, Komisia odkazuje na svoju analýzu v bode 10.1.2.1.1 tohto rozhodnutia. Belgické orgány potvrdili, že počiatočný kapitál spoločnosti EVO bol financovaný prostredníctvom počiatočného kapitálu spoločnosti AGVO. Komisia už konštatovala, že súkromný investor by sa nerozhodol reštrukturalizovať burzu rýb a investovať do nej 250 miliónov BEF, a tým skôr by sa nerozhodol pre tento postup a pre zriadenie dcérskej spoločnosti so 100 % účasťou s časťou čerstvého kapitálu.
- (217) Pokiaľ ide o zvýšenie kapitálu formou odpustenia dlhov spoločnosťou AGVO, Komisia taktiež odkazuje na svoju analýzu v časti 10.1.2.1.1 tohto rozhodnutia. Belgické orgány potvrdili, že zvýšenie kapitálu bolo (čiastočne)⁽⁴⁹⁾ financované prostredníctvom počiatočného kapitálu spoločnosti AGVO.

⁽⁴⁸⁾ Rozsudky vo veci C-482/99 *Francúzsko/Komisia (Stardust Marine)*, už citovaný, bod 71; vo veci T-16/96 *Cityflyer Express/Komisia*, Zb. 1998, s. II-757, bod 76; v spojených veciach T-228/99 až T-233/99 *Westdeutsche Landesbank Girozentrale/Komisia*, Zb. 2003, s. II-435, bod 246.

⁽⁴⁹⁾ Kapitál spoločnosti EVO bol financovaný aj inými prostriedkami ako len počiatočným kapitálom spoločnosti AGVO. Kapitál vložený do spoločnosti EVO je vyšší ako kapitál vložený do spoločnosti AGVO.

⁽⁴⁷⁾ Okrem jednej akcie z pätnásť tisíc.

(218) Existujú ďalšie dôvody domnievať sa, že spoločnosť AGVO nepostupovala tak, ako by v danej situácii postupoval súkromný investor.

(219) Verejné investície sa pokladajú za štátnu pomoc v prípadoch, keď je zrejmé, že finančné postavenie príslušnej spoločnosti, konkrétne štruktúra a objem jej dlhov, je také, že v primeranom čase nemožno očakávať bežnú návratnosť kapitálových investícií (vo forme dividend alebo kapitálového zisku).

(220) Komisia konštatuje, že prvé zvýšenie kapitálu formou odpustenia dlhov sa uskutočnilo 31. decembra 2004, takmer po 1,5-ročnej existencii spoločnosti EVO. Zvýšenie kapitálu bolo očividne zamýšľané ako opatrenie s cieľom vyrovnať ťažké straty spoločnosti EVO. To isté možno povedať o zvýšení kapitálu v roku 2005 a 2007. Opatrenia očividne neboli prijaté na účely získania nejakých kapitálových výnosov v krátkodobej či dokonca dlhodobej perspektíve, ale len na vyrovnanie minulých strát. Súkromný investor by sa nikdy nerozhodol poskytnúť zvýšenie kapitálu, najmä nie posledné dve zvýšenia. Spoločnosť EVO nebola v dobrom finančnom ani hospodárskom postavení a situácia sa jednoznačne nevyvíjala tak, ako sa uvádzalo v podnikateľskom pláne, v ktorom sa počítalo s trvalým znižovaním strát namiesto ich rýchleho zvyšovania. Už koncom roka 2003 zmizla viac ako polovica základného imania spoločnosti EVO a situácia sa nezmenila ani v ďalších rokoch, napriek postupnému zvyšovaniu kapitálu. Súkromný investor by sa bez perspektívy budúcich kapitálových výnosov nerozhodol zvýšiť kapitál spoločnosti na účely vyrovnania strát⁽⁵⁰⁾. Namiesto toho by zvážil ďalšie dostupné možnosti (zatvorenie, predaj atď.) a minimálne by vyžadoval určité záruky alebo reštrukturalizačné opatrenia. Aj konkrétna forma zvýšenia kapitálu (uhradenie dlhov) potvrdzuje, že zvýšenie kapitálu nemožno chápať ako súčasť reštrukturalizácie naplánovanej v roku 2001.

(221) Okrem toho treba poznamenať, že spoločnosť EVO sa musí považovať za spoločnosť vo finančných ťažkostiach⁽⁵¹⁾. Podľa zavedenej praxe sa zvýšenie kapitálu poskytnuté firmám v ťažkostiach posudzujú tak, ako keby predstavovali štátnu pomoc⁽⁵²⁾.

(222) Postupné zvyšovanie kapitálu spoločnosť EVO zvýhodnilo v zmysle článku 107 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ.

⁽⁵⁰⁾ Pozri tiež odôvodnenie 99 rozhodnutia Komisie 2006/740/ES z 20. októbra 2004 vo veci Hamburgische Landesbank/Girozentrale (Ú. v. EÚ L 307, 7.11.2006, s. 110).

⁽⁵¹⁾ Pozri odseky 203 a 306 tohto rozhodnutia.

⁽⁵²⁾ Pozri napríklad bod 17 usmernení na záchranu a reštrukturalizáciu z roku 1999.

10.1.2.3. Výhoda pre spoločnosť PAKHUIZEN

(223) Pokiaľ ide o zmluvu o dlhodobom prenájme na využívanie budov so spoločnosťou PAKHUIZEN⁽⁵³⁾, vzhľadom na dostupné informácie sa Komisia domnieva, že spoločnosti poskytuje výhodu. Po prvé, poplatok len 25 EUR ročne nemožno chápať ako bežnú platbu za dlhodobý prenájom na 45 rokov za 14 754 m² budov, aj keď sú vo veľmi zlom stave a vyžadujú si renováciu. Skutočnosť, že spoločnosť PAKHUIZEN musí budovy zrenovovať, na tom nič nemení. Podľa belgických právnych predpisov⁽⁵⁴⁾ nie je majiteľ budov povinný budovy opraviť. Naopak nájomník je povinný udržiavať budovy v dobrom stave a vykonávať všetky bežné opravy. Belgické orgány nedokázali, že by renovačné práce, ktoré bola spoločnosť PAKHUIZEN povinná vykonať na základe zmluvy o dlhodobom prenájme, prekročili rozsah „bežných opráv“. Navyše belgické orgány nepredložili žiadny dôkaz o tom, že náklady vyplývajúce z uvedenej povinnosti sú rovnaké ako nájomné, ktoré by sa za budovy platilo v bežných trhových podmienkach.

(224) Okrem toho belgické orgány pripustili, že spoločnosť PAKHUIZEN nespĺnila svoje záväzky týkajúce sa renovácie a nerešpektovala určenie budov. Mesto proti spoločnosti PAKHUIZEN nepodniklo žiadne kroky, aby presadilo plnenie dohody, hoci na to malo právo. Teda aj keby sa zohľadnili náklady na renováciu a nájomné vo výške 25 EUR ročne by sa mohlo pokladať za zodpovedajúce trhovej cene, čo nie je možné, spoločnosť PAKHUIZEN by v každom prípade bola zvýhodnená od chvíle, keď bolo zrejmé, že sa mesto vzdalo možnosti presadiť plnenie zmluvy.

(225) Pokiaľ ide o prenájom budov spoločnosti PAKHUIZEN pod podmienkou údržby a renovácie budov, treba poznamenať, že podľa zásady investora v trhovom hospodárstve, ako aj so zreteľom na podmienky stanovené v oznámení Komisie o prvkoch štátnej pomoci pri predaji pozemkov a budov verejnoprávnymi orgánmi možno pokladať konanie verejnoprávneho orgánu za konanie subjektu trhového hospodárstva v prípade, ak ponúka zmluvu za najvyššiu možnú cenu v otvorenom, transparentnom a nediskriminujúcom výberovom konaní, najvyššej ponuke alebo na základe odhadu trhovej hodnoty nezávislým odborníkom. Zdá sa však, že tento prípad nenastal.

(226) Na tejto analýze nič nemení ani skutočnosť, že majiteľ budov (pôvodne mesto, neskôr spoločnosť AGVO) má po 27 rokoch nárok na polovicu ročného zisku spoločnosti PAKHUIZEN. Takáto výhoda je príliš vzdialená

⁽⁵³⁾ Pozri odôvodnenie 44 tohto rozhodnutia.

⁽⁵⁴⁾ Článok 5 zákona z 10. januára 1824 o árendovom práve, *Moniteur belge* XIX, č. 14.

a neurčitá na to, aby mala pre majiteľa budov nejakú skutočnú čistú aktuálnu hodnotu. Aj keby takúto hodnotu mala, belgické orgány nedokázali, že táto hodnota, dokonca po pripočítaní 25 eur ročne plus (iné ako bežné) náklady na renováciu, je taká vysoká, že dosahuje hodnotu trhového nájomného za využívanie nehnuteľností spoločnosťou PAKHUIZEN.

(227) Z toho vyplýva, že spoločnosť PAKHUIZEN má z ročného zvýhodnenia prevádzkových nákladov prospech, čo predstavuje zvýhodnenie v zmysle článku 107 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ.

(228) Pokiaľ ide o obdobie po 26. marci 2004, keď sa spoločnosť AGVO stala majiteľkou príslušných budov, Komisia poznamenáva, že zmluva o prenájme naďalej platila za rovnakých podmienok ako predtým a že zvýhodnenie spoločnosti PAKHUIZEN pretrvávalo.

10.1.2.4. *Výhoda pre rybárske podniky využívajúce služby spoločností EVO a PAKHUIZEN*

(229) V rozhodnutí o začatí konania vo veci formálneho zisťovania Komisia konštatovala, že spoločnosť EVO a pravdepodobne aj spoločnosť PAKHUIZEN ponúkali rybárskym podnikom využívajúcim burzu svoje služby pod cenou, ktorú by ponúkal bežný súkromný subjekt.

(230) Zdá sa, že spoločnosť EVO hradí úplne alebo čiastočne náklady kontajnerovej prepravy rýb určených na predaj v Ostende z rôznych miest Európy. Spoločnosť EVO navyše poskytuje pôžičky podľa všetkého pod trhovými cenami pod podmienkou, že podnik, ktorý si požičiava, predá svoj úlovok na burze v Ostende.

(231) Pripomienky tretích strán naznačujú, že spoločnosť EVO uplatňuje aj ďalšie postupy, ktoré narušujú normálnu hospodársku súťaž na trhu, Komisia však nezískala dôkazy, ktoré by toto podozrenie potvrdili. Belgické orgány popreli tvrdenie, že spoločnosť EVO ponúka služby pod úrovňou trhových podmienok.

(232) Hoci Komisia získala veľmi málo dôkazov o obchodných podmienkach, za ktorých spoločnosť EVO ponúkala svoje služby, nemôže vylúčiť, že podniky využívajúce burzu rýb v Ostende sú zvýhodnené v zmysle článku 107 ods. 1 Zmluvy. V tejto chvíli však Komisia vidí určitú presvedčivosť argumentov belgických orgánov, podľa ktorých skutočnosť, že spoločnosť EVO mohla vďaka štátnej pomoci ponúkať svoje služby za lepších podmienok, ako keby pomoc nedostala, nevyhnutne neznamena, že štátna pomoc bola prenesená v prospech vlastníkov lodí a rybárskych podnikov.

(233) Z uvedených dôvodov sa Komisia domnieva, že nie je možné s určitosťou dospieť k záveru o prenesení zvýhodnenia na vlastníkov lodí. Je pravdepodobné, keďže Komisia vo svojom rozhodnutí nariaďuje ukončenie pomoci a jej vymáhanie od spoločností AGVO, EVO a PAKHUIZEN, že každé podobné zvýhodnenie skončí alebo sa prinajmenšom výrazne oslabí. V každom prípade je hlavným príjmom pomoci reštrukturalizovaná burza rýb, ktorá pomoc využila hlavne na to, aby sa sama udržala na trhu a zvýšila svoj tržný podiel ponukou služieb so stratou, čím narušila bežné fungovanie trhu.

10.1.3. ŠTÁTNE PROSTRIEDKY A PRIPÍSAATELNOSŤ

(234) Komisia poznamenáva, že skúmané činnosti sa týkajú krokov samotného mesta, ako aj opatrení financovaných zo štátnych financií a pripísateľných mestu.

10.1.3.1. *Poskytnuté verejnoprávnym orgánom*

(235) Po prvé, mesto poskytlo pomoc spoločnosti AGVO tak, že jej poskytlo počiatočný kapitál financovaný z mestského rozpočtu, poskytlo bezplatné záruky na pôžičky spoločnosti AGVO zo súkromných bánk, previedlo vlastníctvo svojich budov na spoločnosť AGVO a poverilo spoločnosť AGVO určením a výberom mestských daňových poplatkov. Poskytlo aj pomoc spoločnosti PAKHUIZEN formou zmluvy o dlhodobom prenájme na účely používania svojich budov a spoločnosti EVO poskytnutím bezplatných záruk na pôžičky od súkromných bánk.

(236) Tieto opatrenia sa financujú zo štátnych prostriedkov a sú pripísateľné štátu.

10.1.3.2. *Opatrenia pripísateľné verejnému orgánu*

(237) Po druhé, pokiaľ ide o výhody poskytnuté spoločnosťou AGVO spoločnosti EVO a spoločnosťou AGVO spoločnosti PAKHUIZEN, Komisia poznamenáva, že podľa príslušných článkov stanov je spoločnosť AGVO výlučným akcionárom spoločnosti EVO (okrem pána Miroira, ktorý vlastní 1 akciu z 15 000 akcií a v skutočnosti je členom mestskej rady), ako aj spoločnosti PAKHUIZEN a že vymenúva všetkých členov predstavenstva týchto podnikov. Mesto je jediným akcionárom spoločnosti AGVO a mestská rada vymenúva všetkých členov predstavenstva spoločnosti AGVO. Z toho vyplýva, že mesto je v pozícii, z ktorej môže uplatňovať dominantný vplyv na spoločnosť AGVO.

(238) Spoločnosť AGVO je navyše podľa svojich stanov poverená riadením, rozvojom a využívaním burzy rýb, rybárskeho doku v Ostende a hospodárskych budov, ako aj rozvíjaním všetkých priamo či nepriamo súvisiacich činností. Inými slovami je spoločnosť AGVO na základe svojich stanov nútená podieľať sa na riadení burzy rýb.

(239) Pokiaľ ide konkrétne o zmluvu o dlhodobom prenájme budov spoločnosti PAKHUIZEN, tento prenájom schválilo priamo mesto.

(240) So zreteľom na rozsudok vo veci *Stardust* ⁽⁵⁵⁾ a vzhľadom na uvedenú verejnú pomoc poskytnutú týmto podnikom treba spoločnosť AGVO posudzovať ako orgán ovládaný štátom a jej rozhodnutia o kapitálových vkladoch do spoločnosti EVO, o bezplatných zárukách na pôžičky spoločnosti EVO a o práve spoločnosti EVO bezplatne využívať budovy ako rozhodnutia financované zo štátnych prostriedkov a pripísateľné verejnoprávnemu orgánu.

(241) Belgické orgány tieto závery nepopreli. Naopak potvrdili, že mesto ovládalo spoločnosti EVO a PAKHUIZEN prostredníctvom spoločnosti AGVO ⁽⁵⁶⁾.

10.1.4. NARUŠENIE HOSPODÁRSKEJ SÚŤAŽE A VPLYV NA OBCHOD

(242) Činnosť mesta zvýhodňuje spoločnosti AGVO, EVO a PAKHUIZEN. Spoločnosti AGVO, EVO a PAKHUIZEN tvoria skupinu spoločností, ktorá pôsobí na spoločnom trhu, predáva ryby a poskytuje súvisiace služby odvetviu rybného hospodárstva.

(243) Trh s burzami rýb je charakteristický tvrdou konkurenciou, kde burzy zo susediacich členských štátov spolu priamo bojujú o rybárov z jednotlivých členských štátov. Preto akékoľvek zvýhodnenie subjektu na tomto trhu naruší hospodársku súťaž medzi burzami, resp. hrozí jej narušením a má vplyv na obchod medzi členskými štátmi.

(244) To potvrdzujú pripomienky tretích strán. Burzy rýb v Spojenom kráľovstve, Holandsku a ďalšie európske burzy rýb alebo ich združenia prejavili záujem

o konanie a uviedli príklady toho, ako pociťujú vplyv opatrení štátnej pomoci na svoje podnikanie.

(245) Na záver Komisia poznamenáva, že belgické orgány naznačili, že nielen belgická burza rýb, ale aj ďalšie burzy rýb z iných členských štátov prejavili záujem o nákup burzy rýb v Ostende.

(246) Pokiaľ ide o trh so službami prenájmu, pomoc podnikom aktívnym v týchto odvetviach môže narušiť súťaž s podnikmi poskytujúcimi služby prenájmu v iných rybárskych prístavoch vrátane iných členských štátov, ako aj s podnikmi ponúkajúcimi budovy na prenájom v blízkosti rybárskeho prístavu Ostende (ktoré môžu taktiež zahŕňať podniky z iných členských štátov). Opatrenia pomoci mohli pomôcť udržať alebo posilniť trhové postavenie spoločností AGVO a PAKHUIZEN, ktorých činnosť by v prípade neposkytnutia pomoci prevzal, resp. mohol prevziať iný podnik. Treba pripomenúť, že podľa rozsudku Súdneho dvora už len skutočnosť, že je konkurenčné postavenie podniku v porovnaní s inými konkurenčnými podnikmi posilnené poskytnutím hospodárskej výhody, ktorú by pri bežnom podnikaní nedostal, poukazuje na možné narušenie hospodárskej súťaže ⁽⁵⁷⁾.

(247) Pokiaľ ide o riadenie rybárskych prístavov, Komisia sa domnieva, že pomoc takýmto podnikom mohla narušiť súťaž s podnikmi riadiacimi iné rybárske prístavy, ktoré predstavujú konkurenciu rybárskeho prístavu v Ostende. Opatrenia pomoci mohli pomôcť udržať alebo posilniť trhové postavenie podniku, ktorého činnosť by v prípade neposkytnutia pomoci prevzal, resp. mohol prevziať iný podnik ⁽⁵⁸⁾.

(248) Komisia by chcela dodať, že aj keď spoločnosti AGVO a PAKHUIZEN nie sú priamo aktívne na trhu rybárskych búrz, poskytujú služby, ktoré sú doplnkom tejto činnosti a majú vplyv na príťažlivosť burzy rýb. Okrem toho Komisia poznamenáva, že spoločnosť AGVO je nepriamo aktívna na trhu búrz rýb prostredníctvom svojej dcérskej spoločnosti EVO. Pomoc poskytnutá spoločnostiam AGVO a PAKHUIZEN teda mohla narušiť hospodársku súťaž a obchod medzi členskými štátmi nielen na osobitnom trhu, na ktorom pôsobia (trh s prenájmami a trh rybárskych prístavov), ale aj na trhu búrz rýb.

⁽⁵⁵⁾ Rozsudok vo veci C 482/99 *Francúzsko/Komisia*, už citovaný.

⁽⁵⁶⁾ Pozri odpoveď belgických orgánov z 19. októbra 2006, s. 3: „zowel op het niveau van aandeelhouderschap als dat van de organen (bestuur) dient de Gemeente (achter AGVO) krachtens de wet de meerderheid te hebben in de stemrechten. Dit is hier het geval.“

⁽⁵⁷⁾ Pozri rozsudok vo veci 730/79 *Philip Morris*, Zb. 1980, s. 2671, body 11 a 12.

⁽⁵⁸⁾ Pozri rozsudok *Philip Morris*, už citovaný.

10.1.5. ZÁVER

(249) Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa Komisia domnieva, že nasledujúce činnosti treba posudzovať ako činnosti spĺňajúce podmienky článku 107 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ, a teda ako štátnu pomoc:

a) výhody poskytnuté spoločnosti AGVO nasledujúcimi rozhodnutiami mesta:

— poskytnutie počiatočného kapitálu spoločnosti AGVO vo výške 250 miliónov BEF (6 179 338 EUR),

— udelenie výlučného práva spoločnosti AGVO na používanie pozemkov a budov, ktoré sa nachádzajú v rybárskom prístave,

— poskytnutie budov spoločnosti AGVO,

— poskytnutie bezplatných záruk na pôžičky pre spoločnosť AGVO,

— udelenie práva vyberať a používať mestské dane spoločnosti AGVO;

b) výhody poskytnuté spoločnosti EVO rozhodnutím:

— mesta poskytnúť bezplatné záruky na pôžičky spoločnosti EVO,

— spoločnosti AGVO nevyžadovať od spoločnosti EVO nájomné za využívanie svojich budov,

— spoločnosti AGVO poskytnúť spoločnosti EVO počiatočný kapitál a zvýšenie kapitálu v celkovej výške 3 969 000 EUR;

c) výhody poskytnuté spoločnosti PAKHUIZEN mestom a/alebo následne spoločnosťou AGVO formou zmluvy o dlhodobom prenájme na používanie jej budov.

10.2. ZLUČITEĽNOSŤ

(250) Štátnu pomoc možno označiť za zlučiteľnú s vnútorným trhom, ak je v súlade s niektorou výnimkou uvedenou v Zmluve o fungovaní EÚ. Dotknuté podniky sú podniky aktívne prevažne v odvetví rybného hospodárstva. Pôsobia aj na trhu s prenájmi. Komisia sa domnieva, že spoločnosť AGVO ako riadiaci subjekt rybárskeho prístavu a spoločnosť EVO ako prevádzkovateľ burzy

ryb sú podniky, pri ktorých podstatná časť činnosti zjavne patrí do pôsobnosti odvetvia rybného hospodárstva. Pokiaľ ide o spoločnosť PAKHUIZEN, nie je úplne zrejmé, či tento podnik možno pokladať za aktívne pôsobiaci v odvetví rybného hospodárstva.

(251) Pokiaľ ide o odvetvie rybného hospodárstva, štátna pomoc sa pokladá za zlučiteľnú s vnútorným trhom, len ak spĺňa podmienky stanovené v usmerneniach pre rybné hospodárstvo. Podľa bodu 5.3 v súčasnosti platných usmernení sa protiprávna pomoc v zmysle článku 1 písm. f) nariadenia (ES) č. 659/1999 bude posudzovať v súlade s usmerneniami uplatňovanými v čase, keď nadobudol účinnosť administratívny akt, na základe ktorého sa pomoc ustanovila. Pomoc teda treba posudzovať na základe usmernení pre rybné hospodárstvo platných v rokoch 2001, 2004 a 2008.

(252) Keďže spoločnosť PAKHUIZEN nemožno pokladať za podnik z odvetvia rybného hospodárstva, Komisia poznamenáva, že posudzovanie pomoci by malo vychádzať zo všeobecných pravidiel uplatniteľných na všetky odvetvia a z cieľov pomoci.

(253) Napokon Komisia poznamenáva, že belgické orgány nespochybnili analýzu Komisie, pokiaľ ide o zlučiteľnosť.

10.2.1. POMOC POSKYTNUTÁ SPOLOČNOSTI AGVO

(254) Pokiaľ ide o štátnu pomoc, ktorú spoločnosti AGVO poskytlo mesto, treba pri posudzovaní rozlíšiť jednotlivé kroky a čas, keď sa uskutočnili.

10.2.1.1. Počiatočný kapitál

(255) Belgické orgány uviedli, že počiatočný kapitál treba vnímať v rámci reštrukturalizácie burzy rýb v Ostende.

(256) Podľa bodu 2.2.4 usmernení pre rybné hospodárstvo z roku 2001 platných v čase reštrukturalizácie treba pomoc pre reštrukturalizáciu firiem v ťažkostiach posudzovať v súlade s usmerneniami na záchranu a reštrukturalizáciu firiem v ťažkostiach platnými v čase udelenia pomoci, t. j. v tomto prípade v súlade s usmerneniami z roku 1999 vrátane prípadov, keď sa týka podnikov pôsobiacich v odvetví rybného hospodárstva a akvakultúry⁽⁵⁹⁾.

⁽⁵⁹⁾ Pozri taktiež bod 12 usmernení na záchranu a reštrukturalizáciu z roku 1999, ktoré stanovujú, že tieto usmernenia platia aj pre odvetvia poľnohospodárstva a rybolovu.

- (257) Podľa bodu 2.1 usmernení z roku 1999 sa firma považuje za firmu v ťažkostiach vtedy, keď je neschopná, či už prostredníctvom svojich vlastných zdrojov, alebo prostredníctvom prostriedkov, ktoré je schopná získať od svojich majiteľov/akcionárov alebo veriteľov, zamedziť straty, ktoré by ju bez vonkajšej intervencie zo strany štátnych orgánov takmer s určitosťou odsúdili k stiahnutiu sa z podnikania v krátkom alebo v strednodobom časovom horizonte. Zvyčajnými príznakmi firmy, ktorá sa nachádza v ťažkostiach, sú rastúce straty, klesajúci obrat, rastúce skladové zásoby, nadmerná kapacita, pokles peňažného toku, rastúce dlhy, stúpajúce poplatky za úroky a klesajúca alebo nulová hodnota čistých aktív.
- (258) Podľa stanoviska Komisie neexistujú pochybnosti o tom, že burza rýb v Ostende v roku 2001 vykazovala všetky príznaky „firmy v ťažkostiach“. Ako sa vysvetľuje v odôvodnení 17, v rokoch 1991 až 2001 jej podiel z hľadiska prísunu rýb do belgických prístavov klesol približne z 37 % na 20 %. Jej obrat v rokoch 1997 až 2001 klesol z 20 550 000 EUR na 13 440 000 EUR a mesto dlhodobo vykazovalo priemernú ročnú stratu 1 850 000 EUR. V dôsledku toho sa mesto v roku 2001 muselo rozhodnúť, či burzu zatvorí, alebo reštrukturalizuje. Komisia sa teda domnieva, že burzu rýb v Ostende možno označiť ako „firmu v ťažkostiach“ v zmysle usmernení z roku 1999. Belgické orgány tento záver nespochybnili.
- (259) Hoci je spoločnosť AGVO novozaložená právnická osoba, Komisia poznamenáva, že vytvorenie počiatočného kapitálu spoločnosti AGVO bolo súčasťou plánu reštrukturalizácie burzy rýb v Ostende. Keďže burza rýb bola firma v ťažkostiach a spoločnosť AGVO vznikla len na účely reštrukturalizácie burzy rýb v Ostende a keďže spoločnosť AGVO prevzala nielen aktíva burzy rýb v Ostende, ale aj finančné náklady rôznych bankových pôžičiek, možno ju v čase poskytnutia počiatočného kapitálu pokladať za firmu v ťažkostiach. Možno sa teda domnievať, že počiatočný kapitál predstavuje reštrukturalizačnú pomoc⁽⁶⁰⁾ v zmysle usmernení z roku 1999.
- (260) Aj keď je spoločnosť AGVO oprávnená na prijatie pomoci podľa bodu 30 usmernení z roku 1999, pomoc na reštrukturalizáciu burzy rýb formou založenia spoločnosti AGVO a poskytnutia jej počiatočného kapitálu vo výške 250 miliónov BEF (6 179 338 EUR) nie je v súlade s podmienkami zlučiteľnosti s vnútorným trhom stanovenými v odseku 32 usmernení z roku 1999.
- (261) V odseku 32 usmernení sa konkrétne uvádza, že „plán reštrukturalizácie, ktorého doba trvania musí byť čo najkratšia, musí obnoviť dlhodobú životaschopnosť firmy v rámci rozumného časového horizontu a na základe realistických predpokladov, pokiaľ ide o prevádzkové podmienky v budúcnosti“. Komisia sa nedomnieva, že plán reštrukturalizácie uvedený v odôvodnení 19 tieto podmienky spĺňa. V tejto súvislosti Komisia poznamenáva, že plán neobsahuje konkrétne vnútorné opatrenia na zlepšenie prevádzky burzy a nezahŕňa zanechanie stratových aktív.
- (262) Okrem toho a v protiklade k požiadavkám odseku 32 usmernení na záchranu a reštrukturalizáciu z roku 1999 sa nezdá, že by reštrukturalizácia vychádzala z prieskumu trhu a poskytovala informácie o budúcich vyhladkách týkajúcich sa ponuky a dopytu, analýzu príslušného trhu a iné informácie uvedené v prílohe I k usmerneniam z roku 1999.
- (263) Plán reštrukturalizácie neobsahuje ani prvky uvedené v odseku 33 usmernení z roku 1999, teda okolnosti, ktoré viedli k ťažkostiam firmy, čo by poskytlo východiská na posúdenie vhodnosti navrhovaných opatrení, súčasný stav a perspektívy zásobovania a dopytu na trhu s príslušnými produktmi a scenáre, ktoré by hodnotili predpoklady v najlepšom prípade, v najhoršom prípade a v priemere, ako aj zhodnotenie konkrétnych silných a slabých stránok firmy.
- (264) Okrem toho Komisia konštatuje, že dostupné informácie neobsahujú žiadny dôkaz obmedzenia pomoci na potrebné striktné minimum požadované v odseku 40 usmernení z roku 1999 alebo toho, že by príjemca bol požiadaný o príspevok zo svojich vlastných zdrojov. V tejto súvislosti treba taktiež poznamenať, že podľa odseku 41 usmernení z roku 1999 pomoc musí byť použitá iba na účely obnovenia životaschopnosti firmy a že nesmie príjemcovi umožniť počas realizácie plánu reštrukturalizácie rozširovať výrobnú kapacitu. Ako však už bolo uvedené, v návrhu finančného plánu z roku 2001 sa predpokladá, že burza rýb by sa mohla obnoviť po 8 rokoch, pričom nebude potrebné použiť celú sumu 250 miliónov BEF. V podnikateľskom pláne sa tiež očakáva 10 % zvýšenie obratu v prvých 5 rokoch pôsobenia reštrukturalizovanej burzy rýb na trhu, z čoho by mohlo vyplývať, že burza rýb mala v úmysle expandovať. Zdá sa teda, že plán obnovy nebol určený na to, aby zabezpečil využitie pomoci len na obnovu životaschopnosti firmy, a zjavne stavia burzu rýb do pozície, v ktorej môže použiť dodatočné hotové peniaze na rozšírenie

⁽⁶⁰⁾ Rozhodnutie Komisie 2008/849/ES zo 16. júla 2008, štátna pomoc C 14/07 (ex. NN 15/07), ktorú Taliansko poskytlo v prospech NGP/SIMPE (Ú. v. L 301, 12.11.2008, s. 14).

svojej výrobnnej kapacity, rozvoj činnosti, resp. na agresívne pôsobenie na trhu. Z poskytnutých informácií sa zdá, že pomoc bola skutočne použitá na rozšírenie činnosti burzy ⁽⁶¹⁾ a na agresívne činnosti narušujúce trh ⁽⁶²⁾.

- (265) Komisia ďalej poznamenáva, že plán reštrukturalizácie neobsahuje žiadne opatrenia, ktoré by zabezpečili úplnú realizáciu plánu a dodržanie všetkých podmienok.
- (266) Belgicko nedokázalo ani to, že kompenzačné opatrenia boli prijaté v súlade s bodmi 35 – 39 usmernení z roku 1999, ani splnenie osobitných (alternatívnych) podmienok pre poľnohospodárstvo (vrátane rybného hospodárstva) ustanovených v bodoch 73 – 82 usmernení na záchranu a reštrukturalizáciu z roku 1999 ⁽⁶³⁾. Zdá sa, že ani mesto v rozpore s požiadavkami bodu 35 usmernení z roku 1999 neprijalo žiadne opatrenia na zmiernenie v rámci možností prípadného negatívneho vplyvu pomoci na konkurenciu. Vzhľadom na osobitné postavenie búrz rýb, najmä v súvislosti s obmedzením dodávok z dôvodu restriktívnych ochranných opatrení, ktoré sa každoročne prijímajú na úrovni Únie, je veľmi pravdepodobné, že by pomoc negatívne ovplyvnila konkurenčné burzy a mesto malo tomuto bodu venovať osobitnú pozornosť.
- (267) Z toho vyplýva, že pomoc poskytnutá spoločnosti AGVO na reštrukturalizáciu burzy rýb nie je zlučiteľná s podmienkami usmernení z roku 1999, ani s usmerneniami pre rybné hospodárstvo z roku 2001, ktoré odkazujú na usmernenia na záchranu a reštrukturalizáciu.

⁽⁶¹⁾ Získanie spoločnosti Pakhuizen v roku 2004 a získanie 51 % akcií v spoločnosti Haf Holding BO (Island) spoločnosťou AGVO v roku 2006. Spoločnosť EVO sa tiež podieľala na niekoľkých projektoch, napríklad Pollar Drift (projekt King Crab) a projekt Novafish (HAF Holding), ktoré sa uvádzajú vo výročnom výkaze za rok 2005. Pozri aj pripomienky, ktoré predložila spoločnosť Grimsby Market, podľa ktorých „spoločnosť EVO začala v rokoch 2005/2006 nakupovať ryby priamo od islandských rybárov za (vysoké) pevné ceny a predávať ich v Ostende, často za nižšie ceny“. Belgické orgány nespochybnili žiadnu z pripomienok tretích strán. Okrem toho dokumenty o výberovom konaní predložené belgickými orgánmi potvrdzujú, že spoločnosť EVO vyvíjala činnosť v zahraničí pred rokom 2007, ale v roku 2007 ju ukončila (pozri Memorandum, s. 39).

⁽⁶²⁾ Pôžičky pod podmienkou, že požičiavajúci bude svoje ryby predávať v Ostende, intervencia (niekedy až do výšky 100 %) do nákladov na prepravu, keď sa ryby budú predávať na burze v Ostende, zaručená minimálna burzová cena atď.

⁽⁶³⁾ V bode 70 usmernení na záchranu a reštrukturalizáciu z roku 1999 sa uvádza, že body 35 – 39 usmernení z roku 1999 platia pre všetky podniky v poľnohospodárskom sektore vrátane malých a stredne veľkých podnikov. Pokiaľ ide o kompenzačné opatrenia v poľnohospodárskom sektore, členské štáty majú možnosť vybrať si, či splnia body 35 – 39 usmernení z roku 1999 alebo osobitné pravidlá pre odvetvie poľnohospodárstva zahrnuté v bodoch 73 – 82 usmernení z roku 1999.

- (268) Pokiaľ ide o to, či poskytnutie kapitálu možno považovať za náhradu za záväzok poskytovania služieb vo verejnom záujme, Komisia odkazuje na analýzu v časti 10.2.1.4 tohto rozhodnutia.

10.2.1.2. *Prevod vlastníctva budov a výlučné právo na používanie pozemkov a budov*

- (269) Ako sa uvádza v časti 10.1.2.2.2 tohto rozhodnutia, udelenie výlučného práva na bezplatné používanie budov od 14. marca 2002 a následný prevod vlastníctva niekoľkých budov s plochou 57 500 m² z mesta na spoločnosť AGVO neboli spojené s udelením povinností podobnej hodnoty spoločnosti AGVO. Ako bolo uvedené, nezdá sa, že by stanovy alebo zmluva o prevode súviseli s nejakou osobitnou a nezvyčajnou podmienkou či záväzkom, ktoré by odôvodňovali neplatenie nájomného či odmeny.
- (270) Takýto krok teda treba posudzovať ako pomoc na účely zlepšenia situácie podniku a zvýšenia jeho obchodnej likvidity, ktorá má za následok zníženie výrobných nákladov príjemcu.
- (271) Komisia nezistila, že by táto pomoc bola v súlade s niektorým pravidlom o zlučiteľnosti s vnútorným trhom uvedeným v usmerneniach pre rybné hospodárstvo z roku 2001, ani belgické orgány sa v tejto veci nevyjadrili.
- (272) Pokiaľ ide o to, či právo na výlučné používanie a bezplatný prevod vlastníctva treba vidieť v rámci reštrukturalizácie burzy rýb, Komisia už v odôvodnení 260 a nasledujúcich odôvodneniach tohto rozhodnutia potvrdila, že aj keby spoločnosť AGVO bola v čase prijatia opatrení na reštrukturalizačnú pomoc oprávnená prijať pomoc (t. j. keby zodpovedala podmienkam firmy v ťažkostiach), nie sú splnené podmienky usmernení z roku 1999.
- (273) Pokiaľ ide o to, či práva na výlučné používanie a prevod vlastníctva možno považovať za náhradu za záväzky služieb vo verejnom záujme, Komisia odkazuje na svoju analýzu v časti 10.2.1.4 tohto rozhodnutia.

10.2.1.3. *Záruky na pôžičky*

- (274) Belgické orgány sa domnievajú, že treba rozlíšiť bezplatné záruky na pôžičky, ktoré boli použité na renováčne práce, a na pôžičky, ktoré sa použili na pomoc spoločnosti EVO.

(275) V tejto súvislosti pripustili, že na pomoc spoločnosti EVO sa použila pôžička vo výške 550 000 EUR.

(276) Belgické orgány uviedli, že bezplatné záruky na pôžičky, ktoré boli použité ako pomoc spoločnosti EVO, treba vnímať v rámci reštrukturalizácie burzy rýb.

(277) Komisia však poznamenáva, že podľa zistení v odôvodnení 260 a nasledujúcich odôvodneniach tohto rozhodnutia nie sú splnené podmienky zlučiteľnosti ustanovené v usmerneniach z roku 1999, a to aj keby spoločnosť AGVO bola v čase prijatia opatrení na reštrukturalizačnú pomoc oprávnená prijímať pomoc (t. j. keby zodpovedala podmienkam firmy v ťažkostiach).

(278) Okrem toho Komisia konštatuje, že bezplatné záruky predstavujú opatrenia pomoci, ktoré nie sú uvedené v pláne reštrukturalizácie. Komisia znovu pripomína, že podľa bodu 3.2.3 usmernení z roku 1999 a bodu 3.3 usmernení z roku 2004 ⁽⁶⁴⁾ možno pomoc na reštrukturalizáciu poskytnúť len raz. Takže aj za predpokladu, že pôvodná pomoc, konkrétne počiatočný kapitál atď., je zlučiteľná s uplatniteľnými usmerneniami na záchranu a reštrukturalizáciu (čo nie je), bezplatné záruky nie sú zlučiteľné s podmienkou „jedenkrát a naposledy“.

(279) Zdá sa, že belgické orgány naznačujú, že mesto sa napokon rozhodlo poskytnúť bezplatné záruky na pôžičky namiesto ďalších ročných splátok počiatočného kapitálu. Komisia však konštatuje, že plán reštrukturalizácie nebol zrevidovaný v súlade s bodom 52 usmernení z roku 1999 a 2004. Taktiež nie je zjavné, či bola suma pomoci zvýšená, znížená alebo či bola forma pomoci pozmenená. Hoci všetky splátky počiatočného kapitálu neboli zaplatené každoročne, ako sa pôvodne ustanovilo, spoločnosť AGVO mala zákonné právo požadovať od svojho akcionára, aby vyplatil zvyšok počiatočného kapitálu. Spoločnosť AGVO v skutočnosti uplatnila svoje právo v roku 2006 a 2007, keď jej boli uhradené ďalšie splátky.

(280) Preto sa Komisia domnieva, že bezplatná záruka na pôžičku 550 000 EUR nie je zlučiteľná s podmienkami usmernení z roku 1999 a roku 2004, ani s usmerneniami pre rybné hospodárstvo z roku 2004, ktoré odkazujú na usmernenia na záchranu a reštrukturalizáciu.

(281) Pokiaľ ide o bezplatné záruky na pôžičky, ktoré boli použité na renovačné práce, Komisia odkazuje na svoju analýzu v časti 10.2.1.4 tohto rozhodnutia.

10.2.1.4. *Dane a náhrada za služby vo verejnom záujme*

(282) Belgické orgány argumentujú, že časť počiatočného kapitálu, časť budov a časť záruk na pôžičky sa využila na poskytovanie služieb vo všeobecnom (hospodárskom) záujme, konkrétne na riadenie rybárskeho prístavu a prenájom budov verejnoprávnym a poloverejnoprávnym organizáciám. Taktiež sa domnievajú, že právo vyberať (a používať) dane od používateľov rybárskeho prístavu treba vnímať ako súčasť verejných úloh spoločnosti AGVO.

(283) Belgické orgány nedokázali, že tieto opatrenia možno vyhlásiť za zlučiteľné podľa článku 106 ods. 2 Zmluvy o fungovaní EÚ. Treba znova pripomenúť, že prináleží členskému štátu, ktorý použije článok 106 ods. 2 Zmluvy o fungovaní EÚ ako výnimku zo základných pravidiel Zmluvy, aby dokázal, že boli splnené podmienky uplatnenia daného ustanovenia ⁽⁶⁵⁾. V každom prípade Komisia preskúmala, či opatrenia pomoci možno do určitej miery považovať za náhradu za služby vo verejnom záujme poskytnutú v súlade s podmienkami uvedenými v článku 106 ods. 2 Zmluvy o fungovaní EÚ.

(284) V tejto súvislosti Komisia v oznámeniach o službách všeobecného záujmu z roku 1996 ⁽⁶⁶⁾ a 2001 ⁽⁶⁷⁾, Služby všeobecného záujmu v Európe, ako aj v rámci Spoločenstva pre štátnu pomoc vo forme náhrady za služby vo verejnom záujme z roku 2005 ⁽⁶⁸⁾ vysvetlila podmienky, za ktorých možno štátnu pomoc pokladať za zlučiteľnú podľa článku 106 ods. 2.

(285) Jednou z týchto podmienok je, že podnik, ktorý je príjemcom pomoci, musí byť osobitne poverený členským štátom poskytovaním konkrétnej služby vo všeobecnom hospodárskom záujme. V takom poverení alebo povereniach sa musí minimálne špecifikovať presná povaha, rozsah a trvanie uložených záväzkov verejnej služby, ako aj totožnosť dotknutých podnikov.

(286) Komisia by mohla súhlasiť s tým, že spoločnosť AGVO bola zriaďovacou listinou poverená riadením rybárskeho prístavu a že z tohto poverenia vyplývajú určité osobitné záväzky.

⁽⁶⁵⁾ Rozsudok vo veci C-158/94 *Komisia/Taliansko*, Zb. 1997, s. I-5789, bod 54.

⁽⁶⁶⁾ Ú. v. ES C 281, 26.9.1996, s. 3.

⁽⁶⁷⁾ Ú. v. ES C 17, 19.1.2001, s. 4.

⁽⁶⁸⁾ Ú. v. EÚ C 297, 29.11.2005, s. 4.

⁽⁶⁴⁾ Ú. v. EÚ C 244, 1.10.2004, s. 2.

- (287) Pokiaľ ide o činnosť spoločnosti AGVO v oblasti prenájmu, Komisia sa domnieva, že záväzky služby vo verejnom záujme uložené spoločnosti AGVO nie sú jasne vymedzené. Konkrétne nedokáže nájsť žiadne ustanovenie, ktoré by ukládalo osobitné povinnosti spoločnosti AGVO v tejto oblasti a belgické orgány v tejto súvislosti neposkytli žiadne podrobnejšie informácie. Zdá sa, že sa belgické orgány domnievajú, že ak si budovy prenajímajú verejnoprávne či poloverejnoprávne organizácie, nevyhnutne z toho vyplýva, že podniky prenajímajúce budovy týmto organizáciám sami osebe vykonávajú službu vo verejnom záujme. Komisia však s takýmto stanoviskom nemôže súhlasiť, keďže z tejto skutočnosti automaticky nevyplýva poverenie či uloženie záväzkov osobitných služieb vo verejnom záujme, ktoré by sa líšili od záväzkov pre akéhokoľvek súkromného prenajímateľa. Komisia teda konštatuje, že Belgicko nepreukázalo poverenie spoločnosti AGVO záväzkami služieb vo verejnom záujme v súvislosti s jej činnosťou ako prenajímateľa.
- (288) Okrem toho sa Komisia domnieva, že opatrenia pomoci poskytnutej spoločnosti AGVO nie sú zlučiteľné s požiadavkami nevyhnutnosti a proporcionality.
- (289) Požiadavky nevyhnutnosti a proporcionality náhrady sú vymedzené takto (pozri najmä odseky 14, 15 a 17 rámca Spoločenstva pre štátnu pomoc vo forme náhrady za služby vo verejnom záujme z roku 2005):
- Výška náhrady nesmie byť vyššia, než je nevyhnutné na pokrytie nákladov vzniknutých pri plnení záväzkov súvisiacich so službami vo verejnom záujme, so zohľadnením relevantných príjmov a primeraného zisku z plnenia týchto záväzkov.
 - Výška náhrady obsahuje všetky výhody udelené štátom alebo prostredníctvom štátnych prostriedkov v akejkoľvek forme bez ohľadu na ich klasifikáciu na účely článku 107 Zmluvy o fungovaní EÚ.
 - Náhrada sa musí skutočne použiť na prevádzku príslušnej služby všeobecného hospodárskeho záujmu. Náhrada za služby vo verejnom záujme použitá na prevádzku na iných trhoch nie je opodstatnená a v dôsledku toho predstavuje nezlučiteľnú štátnu pomoc.
- (290) Komisia uvádza, že požiadavky na nevyhnutnosť a proporcionalitu v tomto prípade neboli splnené.
- Belgicko pripustilo, že neboli stanovené žiadne parametre náhrady. Belgické orgány ďalej Komisii vysvetlili, že nebolo možné určiť náklady, ktoré vznikli pri plnení záväzkov služby vo verejnom záujme a príjmy za plnenie týchto záväzkov. Komisia ďalej konštatuje, že spoločnosť AGVO nevedie samostatné účty pre jednotlivé kategórie činností. Z toho vyplýva, že náhradu za služby vo verejnom záujme je možné použiť na pôsobenie na iných trhoch. Viaceré prvky v spise ukazujú, že v skutočnosti išlo o nadmernú náhradu. Napríklad, pokiaľ ide o bezplatné záruky na pôžičky, v odôvodnení 186 a nasledujúcich odôvodneniach tohto rozhodnutia bolo stanovené, že pôžičky so zárukou mohli byť a boli použité na iné účely, ako bol pôvodne plánovaný účel. Keďže množstvo kapitálu vloženého do spoločnosti EVO (3 969 000 EUR) a cena zaplatená za nákup akcií spoločnosti PAKHUIZEN (350 000 EUR) (spolu 4 319 000 EUR) presahujú rámec kapitálu v skutočnosti zaplateného spoločnosti AGVO (3 596 665,62 EUR), spoločnosť AGVO musela na ich financovanie nevyhnutne použiť pôžičky a pravdepodobne dane.
- (291) Z uvedených dôvodov Komisia nemôže pokladať opatrenia pomoci za zlučiteľné s podmienkami uloženými v článku 106 ods. 2 Zmluvy o fungovaní EÚ.
- #### 10.2.2. POMOC POSKYTNUTÁ SPOLOČNOSTI EVO
- (292) Pokiaľ ide o štátnu pomoc poskytnutú mestom a spoločnosťou AGVO spoločnosti EVO, treba pri posudzovaní rozlíšiť jednotlivé kroky a čas, keď sa uskutočnili.
- (293) V súlade s usmerneniami z roku 2001 treba posúdiť tieto rozhodnutia:
- rozhodnutie prijaté mestom o poskytnutí bezplatných záruk na pôžičky z 28. júna a 27. septembra 2002 a z 23. apríla 2004,
 - rozhodnutie spoločnosti AGVO umožniť spoločnosti EVO od 8. augusta 2002 trvale bezplatne používať budovy s celkovou plochou 13 600 m², ktoré spoločnosť AGVO vlastnila,
 - rozhodnutie prijaté spoločnosťou AGVO poskytnúť spoločnosti EVO počiatočný kapitál 371 840 EUR z 22. augusta 2002.

(294) V súlade s usmerneniami z roku 2004 treba posúdiť tieto rozhodnutia:

— rozhodnutie prijaté mestom o poskytnutí bezplatných záruk na pôžičku z 22. apríla 2005,

— rozhodnutia prijaté spoločnosťou AGVO o zvýšení kapitálu spoločnosti EVO formou uhradenia dlhov z 31. decembra 2004, 31. decembra 2005 a 21. decembra 2007.

(295) V súlade s usmerneniami z roku 2001 aj 2004 treba posúdiť tieto rozhodnutia:

— rozhodnutia spoločnosti AGVO o poskytnutí bezplatných záruk na pôžičky vo výške 600 000 EUR v čase od 22. augusta 2002 do 3. augusta 2006.

(296) V súlade s usmerneniami z roku 2004 a 2008 treba posúdiť tieto rozhodnutia:

— rozhodnutie prijaté mestom o poskytnutí bezplatných záruk na pôžičku vo výške 78 000 EUR v čase od 27. septembra 2007 do 4. septembra 2008.

10.2.2.1. **Záruky na pôžičky, právo na bezplatné používanie burzy rýb**

(297) Podľa bodu 1.2 usmernení pre rybné hospodárstvo z roku 2001 a bodu 3.7 usmernení pre rybné hospodárstvo z roku 2004 štátna pomoc poskytnutá bez uloženia záväzku na strane príjemcu a určená na zlepšenie situácie podnikov a zvýšenie ich obchodnej likvidity alebo je vypočítaná na základe vyrobeného či na trh uvedeného množstva, cien výrobkov, vyrobených jednotiek alebo výrobných prostriedkov, ktorá má za následok zníženie výrobných nákladov alebo zvýšenie príjmu príjemcu, je ako prevádzková pomoc nezlučiteľná s vnútorným trhom. Podľa bodu 3.4 usmernení pre rybné hospodárstvo z roku 2008 je prevádzková pomoc, ktorá napr. zvyšuje obchodnú likviditu príjemcu alebo sa počíta na základe vyrobeného alebo na trh uvedeného množstva, cien výrobkov, vyrobených jednotiek alebo výrobných prostriedkov a ktorá má za následok zníženie výrobných nákladov príjemcu alebo zlepšenie jeho ziskov, v zásade nezlučiteľná s vnútorným trhom. Za zlučiteľnú sa môže považovať iba vtedy, ak jasne a jednoznačne prispieva k naplneniu cieľov spoločnej politiky rybného hospodárstva.

(298) Podľa dostupných informácií sa zdá, že bezplatné záruky na pôžičky a právo bezplatne používať burzu rýb bolo udelené bez stanovenia akejkoľvek konkrétnej povinnosti pre spoločnosť EVO, ktorá by zaistila zlučiteľnosť pomoci s niektorou z podmienok stanovených v usmerneniach pre rybné hospodárstvo.

(299) Zdá sa, že bezplatné záruky na pôžičky boli udelené len na základe žiadostí o pôžičky určené na rôzne účely a nesúviseli so žiadnou konkrétnou podmienkou či záväzkom.

(300) Informácie poskytnuté belgickými orgánmi dokonca ukazujú, že konečné použitie zaručenej pôžičky na účel odlišný od pôvodne oznámeného účelu nemalo za následok žiadne sankcie či anulovanie záruky. Napríklad sa zdá, že aj keď pôvodne oznámeným účelom pôžičky vo výške 1 795 000 EUR poskytnutej spoločnosťou Fortis okrem iného bolo kúpiť ďalšie stroje a prepravné debny na ryby a financovať niektoré úpravy, v skutočnosti bola pôžička (minimálne jej časť) použitá na poskytnutie pôžičiek vlastníkom lodí. Záruka nebola odvolaná a ďalšie záruky sa poskytovali aj po tom, ako sa to stalo, pričom to mesto zjavne neprivedlo k stanoveniu nejakých podmienok pre spoločnosť EVO týkajúcich sa záruky.

(301) Bezplatné záruky zvýšili obchodnú likviditu spoločnosti EVO, keďže nemusela platiť za záruky a ako sa navyše zdá, bez záruky by spoločnosť EVO pôžičky nezískala.

(302) Taktiež právo bezplatne používať budovu burzy zvýšilo likviditu spoločnosti EVO, keďže jej ušetrilo náklady na nájomné, ktoré by v opačnom prípade musela zaplatiť podľa trhových podmienok.

(303) Komisia nerozumie, ako by bezplatné záruky a právo na bezplatné používanie budov mohli prispieť k cieľom spoločnej politiky rybného hospodárstva. Belgické orgány v tejto súvislosti nepredložili žiadne zdôvodnenie.

(304) Belgické orgány uviedli, že opatrenia treba vnímať v rámci reštrukturalizácie burzy rýb.

(305) Najprv treba posúdiť, či by spoločnosť EVO mala nárok na pomoc podľa usmernení na záchranu a reštrukturalizáciu. Spoločnosť EVO by sa dala pokladať za firmu v ťažkostiach v zmysle usmernení z roku 1999 a 2004.

(306) Podľa bodu 8 usmernení z roku 1999 a bodu 13 usmernení na záchranu a reštrukturalizáciu z roku 2004 nie je spoločnosť, ktorá patrí do väčšej obchodnej skupiny, za normálnych okolností oprávnená na prijímanie pomoci na záchranu alebo reštrukturalizáciu. Bola by však spôsobilá, keby bola vytvorená firmou v ťažkostiach. Spoločnosť EVO bola vytvorená spoločnosťou AGVO, ktorá predstavuje novú právnu formu burzy rýb v Ostende reštrukturalizovanú v roku 2001. Treba poznamenať, že spoločnosť AGVO predstavuje pokračovanie bývalej burzy rýb v Ostende, ktorú vlastnil štát a ktorá nebola právnickou osobou. Ako sa uvádza v odôvodnení 259 tohto rozhodnutia, hoci je spoločnosť AGVO novovytvorená spoločnosť, Komisia ju pokladá za firmu v ťažkostiach, ktorá je podľa usmernení z roku 1999 oprávnená získať pomoc. Keďže spoločnosť EVO bola založená v súvislosti s reštrukturalizáciou spoločnosti AGVO, možno ju spolu so spoločnosťou AGVO pokladať za firmu v ťažkostiach, ktorá môže dostať pomoc podľa podmienok stanovených v usmerneniach na záchranu a reštrukturalizáciu.

(307) Ale aj keby bola spoločnosť EVO oprávnená prijímať pomoc podľa usmernení na záchranu a reštrukturalizáciu, v odôvodnení 260 a nasledujúcich odôvodneniach tohto rozhodnutia bolo preukázané, že neboli splnené podmienky zlučiteľnosti stanovené v usmerneniach z roku 1999. Okrem toho, keďže dotknuté opatrenia pomoci neboli uvedené v pláne reštrukturalizácie, vyvolávajú rovnaké pochybnosti, aké sú uvedené v odôvodnení 278 a nasledujúcich odôvodneniach tohto rozhodnutia.

(308) Bezplatné záruky na pôžičky a právo bezplatne používať burzu rýb teda treba považovať za prevádzkovú pomoc v zmysle usmernení pre rybné hospodárstvo z rokov 2001, 2004 a 2008, ktoré neprispievajú k dosiahnutiu cieľov spoločnej politiky rybného hospodárstva. Nie sú teda zlučiteľné s vnútorným trhom.

10.2.2.2. Počiatočný kapitál a následné zvyšovanie kapitálu

(309) Spoločnosť EVO bola založená v rámci reštrukturalizácie burzy rýb v Ostende. Belgické orgány okrem toho potvrdili, že časť počiatočného kapitálu spoločnosti AGVO (t. j. 371 840 EUR) sa použila ako počiatočný kapitál pri založení spoločnosti EVO a na ďalšie zvyšovanie kapitálu.

(310) Treba teda posúdiť, či počiatočný kapitál a ďalšie zvyšovanie kapitálu možno pokladať za pomoc na záchranu a reštrukturalizáciu v zmysle usmernení z roku 1999 (počiatočný kapitál) a 2004 (zvýšenie kapitálu).

(311) Spoločnosť EVO spolu so spoločnosťou AGVO možno pokladať za firmu v ťažkostiach v zmysle usmernení z roku 1999 a 2004, ako sa uvádza v časti 10.2.2.1.

(312) V odôvodnení 260 a nasledujúcich odôvodneniach tohto rozhodnutia sa však uvádza, že v danom prípade nie sú splnené podmienky zlučiteľnosti pre pomoc na reštrukturalizáciu.

(313) Počiatočný kapitál a ďalšie zvyšovanie kapitálu teda nemožno pokladať za zlučiteľné s vnútorným trhom.

10.2.3. POMOC POSKYTNUTÁ SPOLOČNOSTI PAKHUIZEN

(314) Výsledkom podmienok zmluvy o prenájme medzi mestom a spoločnosťou PAKHUIZEN bolo, že spoločnosť PAKHUIZEN mohla využívať každoročné zníženie svojich prevádzkových nákladov. Tento typ pomoci nepatrí do žiadnej skupiny opatrení uvedených v usmerneniach pre rybné hospodárstvo ani do cieľov iných horizontálnych či osobitných usmernení, ktoré by bolo možné uplatniť na tento typ podniku. Podľa príslušných usmernení pre rybné hospodárstvo, ako aj horizontálnych pravidiel týkajúcich sa štátnej pomoci by sa takýto typ pomoci pokladal za prevádzkovú pomoc, ktorá nie je zlučiteľná s vnútorným trhom.

10.2.4. ZÁVER

(315) So zreteľom na uvedené skutočnosti Komisia dospela k záveru, že opatrenia uvedené v časti 10.1.5 tohto rozhodnutia treba posudzovať ako štátnu pomoc, že nie sú zlučiteľné s vnútorným trhom a že sa musia vymôcť v miere opísanej v oddiele 11.

11. VYMÁHANIE

(316) V súlade s článkom 14 ods. 1 nariadenia (ES) č. 659/1999 tam, kde sa prijímajú záporné rozhodnutia v prípadoch protiprávnej pomoci, Komisia musí rozhodnúť, že daný členský štát musí podniknúť všetky potrebné opatrenia, aby vymohol pomoc od príjemcu. Cieľ je dosiahnutý vtedy, keď príjemca, inými slovami podniky, ktoré daná pomoc zvýhodnila, predmetnú pomoc vráti podľa okolností aj s úrokom z omeškania.

(317) V nariadení (ES) č. 659/1999 sa nestanovuje žiadna lehota na preskúmanie protiprávnej pomoci v zmysle jeho článku 1 písm. f), t. j. pomoci realizovanej skôr, ako Komisia dospeje k rozhodnutiu o zlučiteľnosti pomoci so spoločným trhom. V článku 15 uvedeného nariadenia sa však určuje, že právomoci Komisie vymáhať pomoc budú predmetom vymedzeného obdobia desiatich rokov, že vymedzené obdobie začína dňom, keď sa protiprávna pomoc udelila príjemcovi, a že vymedzené obdobie preruší akýkoľvek akt vykonaný Komisiou.

(318) Vymedzené obdobie bolo prerušené žiadosťou o informácie, ktorú Komisia poslala Belgicku 13. marca 2006. V súlade s tým sa vymáhanie obmedzí na pomoc prijatú od 13. marca 1996.

(319) Pri stanovení toho, čo sa má vymáhať od spoločnosti AGVO, EVO a PAKHUIZEN, treba zohľadniť skutočnosť, že časť pomoci poskytnutej spoločnosti AGVO bola prevedená do spoločnosti EVO. Ako poukázali belgické orgány, túto pomoc treba vymáhať len raz od skutočného príjemcu.

(320) Z uvedeného dôvodu v prípade, keď pomoc poskytnutá mestom napokon zvýhodnila spoločnosť EVO, sa od spoločnosti AGVO má vymáhať tá časť pomoci, ktorá nebola prevedená do spoločnosti EVO.

11.1. VYMÁHANIE OD SPOLOČNOSTI EVO

(321) Pomoc, ktorá sa má vymáhať od spoločnosti EVO, tvorí:

— počiatočný kapitál vo výške 371 840 EUR,

— následné zvýšenia kapitálu vo výške 1 387 044 EUR, 710 000,75 EUR a 1 500 114,96 EUR,

— výhody získané vďaka poskytnutiu bezplatných záruk na pôžičky,

— výhody vyplývajúce z bezplatného používania burzy rýb v čase od 22. augusta 2002 až do posledného dňa, keď mala spoločnosť EVO burzu rýb k dispozícii.

(322) Pokiaľ ide o časť pomoci súvisiacu s bezplatnými zárukami, v zásade ide o sumu zaručených pôžičiek, iba keby belgické orgány poskytli dôkazy o tom, že spoločnosť EVO by dokázala získať takéto záruky na trhu; v takom prípade túto časť pomoci predstavuje pravdepodobná trhovú prirážku za poskytnutie záruky.

(323) Belgické orgány uviedli, že dve pôžičky, na ktoré bola v roku 2002 poskytnutá záruka, si spoločnosť EVO napokon nevzala. Z toho vyplýva, že hoci pomoc bola poskytnutá (bolo prijaté rozhodnutie o poskytnutí bezplatnej záruky), spoločnosť EVO ju nakoniec nevyužila. Pomoc vyplývajúca z bezplatných záruk na pôžičky schválených 28. júna a 27. septembra 2002 teda netreba

vymáhať. Z toho vyplýva, že sa musí vymáhať suma 4 284 995 EUR (3 606 995 + 78 000 + 600 000).

11.2. VYMÁHANIE OD SPOLOČNOSTI PAKHUIZEN

(324) Pomoc, ktorá sa má vymáhať od spoločnosti PAKHUIZEN, tvorí výhoda vyplývajúca zo skutočnosti, že zmluva o dlhodobom prenájme nebola uzatvorená za trhovú cenu.

(325) Podľa článku 15 nariadenia (ES) č. 659/1999 sa vymáhanie obmedzí na obdobie desiatich rokov končiacich 13. marcom 2006.

(326) Výhodu tvorí odmena (nájomné), ktorá by bola uhradená za dlhodobý prenájom budov v bežných trhových podmienkach mínus a) ročne vyplatených 25 EUR a b) všetky výdavky spoločnosti PAKHUIZEN na renováciu, ktoré by podľa belgických právnych predpisov nebola povinná zaplatiť⁽⁶⁹⁾. Príslušné obdobie bude trvať až do dňa vymozenia alebo v prípade ukončenia dohody o prenájme pred nariadením vymáhania do dňa ukončenia zmluvy o prenájme.

11.3. VYMÁHANIE OD SPOLOČNOSTI AGVO

(327) Pomoc, ktorá sa má vymáhať od spoločnosti AGVO, tvorí počiatočný kapitál, výhoda vyplývajúca z poskytnutia bezplatných záruk na pôžičky, výhoda vyplývajúca z výlučného používania pozemkov a budov v rybárskom prístave Ostende v období od 14. marca 2002 až do 25. marca 2004 (za budovy, ktoré boli potom prevedené na spoločnosť AGVO) a od 14. marca 2002 do dňa vymozenia (za zvyšok pozemkov a budov, ktoré neboli súčasťou zmluvy o prevode majetku uzatvorenej 26. marca 2004), ako aj výhoda vyplývajúca z bezplatného prevodu vlastníctva 57 500 m² budov nachádzajúcich sa v rybárskom prístave v Ostende z 26. marca 2004.

(328) Pokiaľ ide o počiatočný kapitál, informácie poskytnuté Komisii ukazujú, že aj keď bola pomoc udelená vo výške 250 miliónov BEF (6 200 000 EUR), ešte nebola celá vyplatená. Príkaz na vymáhanie by sa teda mal obmedziť len na sumu, ktorá bola spoločnosti AGVO naozaj vyplatená, podľa posledných informácií doručených Komisii ide o sumu 3 596 665,62 EUR. Ak bola spoločnosti AGVO vyplatená vyššia suma, rozdiel sa tiež musí vymáhať.

⁽⁶⁹⁾ Ako sa už uviedlo, nie je isté, či má podmienka, že po 27 rokoch má prenajímateľ nárok na polovicu zisku spoločnosti PAKHUIZEN, nejakú skutočnú hodnotu, teda sa na tomto základe nedá nič vyvodiť. Navyše bol prenájom ukončený a toto ustanovenie sa teda nikdy neuplatní.

- (329) Pokiaľ ide o časť pomoci súvisiacu s bezplatnými zárukami, v zásade ide o sumu zaručených pôžičiek, iba keby belgické orgány poskytli dôkazy o tom, že spoločnosť AGVO by dokázala získať takéto záruky na trhu; v takom prípade túto časť pomoci predstavuje pravdepodobná trhovú prirážku za poskytnutie záruky v čase poskytnutia záruk (26. marca 2004, 23. apríla 2004 a 22. apríla 2005).
- (330) Ak trh neposkytuje záruky za typ príslušnej transakcie, treba prvok pomoci vypočítať tým istým spôsobom ako grantový ekvivalent bezúročnej pôžičky, konkrétne ako rozdiel medzi osobitnou trhovou úrokovou mierou, ktorú by spoločnosť AGVO musela platiť bez záruky, a úrokovou mierou získanou prostredníctvom štátnej záruky. Ak neexistuje žiadna trhovú úrokovú mieru a ak si členský štát želá použiť ako ukazovateľ referenčnú úrokovú mieru, Komisia zdôrazňuje, že pri výpočte výšky pomoci konkrétnej záruky platia podmienky stanovené v oznámení Komisie o revízii spôsobu stanovenia referenčných a diskontných sadzieb⁽⁷⁰⁾. To znamená, že treba venovať náležitú pozornosť dorovnaniu, ktoré sa má pridať k základnej sadzbe s cieľom zohľadniť príslušný rizikový profil súvisiaci s pokrytou operáciou, zaručeným podnikom a poskytnutými zárukami.
- (331) Pokiaľ ide o výhodu vyplývajúcu z výlučného bezplatného používania pozemkov a budov rybárskeho prístavu Ostende, pomoc dosahuje výšku nájomného, ktoré by spoločnosť AGVO musela v trhových podmienkach zaplatiť za výlučné používanie pozemkov a budov v rybárskom prístave Ostende v období od 14. marca 2002 do dňa vymozenia alebo posledného dňa, keď má spoločnosť AGVO právo bezplatne používať budovy, a to buď na základe stanov, zmluvy o preveze vlastníctva, alebo inak.
- (332) Komisia si uvedomuje skutočnosť, že časť pozemkov a budov mala obmedzenú, resp. nemala žiadnu komerčnú hodnotu (napríklad cesty). Komisia však konštatuje, že časť pozemkov a budov má zrejmú komerčnú hodnotu (burza rýb, kancelárie, sklady) a že ďalšie pozemky a budovy (infraštruktúra rybárskeho prístavu) umožnili spoločnosti AGVO poskytovať služby vlastníkom lodí a že spoločnosť AGVO mala právo vyberať za poskytnuté služby poplatok. Uvedené prvky treba zohľadniť pri výpočte výšky nájomného.
- (333) Pokiaľ ide o výhodu vyplývajúcu z vyberania daní, predstavuje pomoc výšku daní vybraných odo dňa ich stano-
- venia do dňa vymozenia alebo do posledného dňa, keď mala spoločnosť AGVO právo tieto dane vyberať.
- (334) Napokon Komisia poznamenáva, že sumu, ktorá sa má vymôcť od spoločnosti AGVO, treba znížiť o sumu pomoci, ktorá bola prevedená spoločnosti EVO vo forme kapitálu (3 969 000 EUR) a voľného disponovania budovami, v ktorých sa prevádzkuje burza rýb.
- (335) Komisia si uvedomuje skutočnosť, že spoločnosť AGVO bola poverená niektorými ne hospodárskymi verejnými úlohami (kontrolou rýb vyloďených na spotrebu, kontrolou, či sa vyloďeného úlovku týka povinnosť platby DPH, styk s verejnosťou), ako aj riadením rybárskeho prístavu. Komisia sa domnieva, že sumu, ktorá sa má vymôcť od spoločnosti AGVO, treba znížiť o náklady, pri ktorých možno dokázať, že súvisia s plnením uvedených úloh.
- #### 11.4. VPLYV REŠTRUKTURALIZÁCIE BURZY RÝB NA PROBLÉM VYMÁHANIA
- (336) Belgické orgány informovali Komisiu, že mesto a spoločnosť AGVO plánovali privatizáciu burzy rýb. Tvrdili, že po dokončení privatizácie by už neexistoval žiadny problém súvisiaci so štátnou pomocou a konanie by sa stalo bezpredmetným.
- (337) Komisia by v tejto súvislosti chcela opakovane pripomenúť, že hoci privatizácia by mohla ukončiť príslušné opatrenia pomoci, neodstránila by výhody poskytnuté príjemcom pomoci v období pred ukončením opatrení pomoci. Vymáhanie má presný účel: znova nastoliť predchádzajúcu situáciu s cieľom zabezpečiť rovnaké podmienky na vnútornom trhu. Komisia v tejto súvislosti upozorňuje belgické orgány na oznámenie Komisie K efektívnemu vykonávaniu rozhodnutí Komisie prikazujúcich členským štátom vymáhať neoprávnene poskytnutú a nezlučiteľnú štátnu pomoc⁽⁷¹⁾, konkrétne na bod 3.2.4, ktorý sa týka vymáhania štátnej pomoci od spoločností v konkurznom konaní alebo od príjemcov pomoci v platobnej neschopnosti. Pokiaľ ide o požiadavku odložiť prijatie tohto rozhodnutia (uvedenú v odôvodnení 99), nebolo by to vhodné, keďže je dôležité, aby sa protiprávna a nezlučiteľná štátna pomoc vymohla čo najskôr,

⁽⁷⁰⁾ Ú. v. EÚ C 14, 19.1.2008, s. 6.

⁽⁷¹⁾ Ú. v. EÚ C 272, 15.11.2007, s. 4.

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

1. Pomoc poskytnutá spoločnosti NV Exploitatie Vismijn Oostende (EVO) vo výške 3 969 000 EUR vo forme počiatočného kapitálu a pôžičiek, ktoré sa neskôr zmenili na zvýšenia kapitálu, je nezlučiteľná s vnútorným trhom.

2. Pomoc poskytnutá spoločnosti EVO vo výške 4 284 995 EUR vo forme bezplatných záruk na pôžičky nie je zlučiteľná s vnútorným trhom.

3. Pomoc poskytnutá spoločnosti EVO vo forme práva na bezplatné používanie budov burzy rýb v rybárskom prístave Ostende nie je zlučiteľná s vnútorným trhom.

Článok 2

1. Pomoc poskytnutá spoločnosti Autonom Gemeentebedrijf Vismijn Oostende (AGVO) vo výške 6 200 000 EUR vo forme počiatočného kapitálu nie je zlučiteľná s vnútorným trhom.

2. Pomoc poskytnutá spoločnosti AGVO vo forme bezplatných záruk na pôžičky nie je zlučiteľná s vnútorným trhom.

3. Pomoc poskytnutá spoločnosti AGVO vo forme práva na bezplatné používanie a/alebo používanie za cenu nižšiu, ako je tržová cena, pozemkov a budov nachádzajúcich sa v rybárskom prístave Ostende, nie je zlučiteľná s vnútorným trhom.

4. Pomoc poskytnutá spoločnosti AGVO vo forme bezplatného prevodu vlastníctva 57 500 m² budov v rybárskom prístave Ostende v období od 26. marca 2004 do 4. septembra 2009 nie je zlučiteľná s vnútorným trhom.

5. Pomoc poskytnutá spoločnosti AGVO vo forme práva na vyberanie daní od 14. marca 2002 nie je zlučiteľná s vnútorným trhom.

Článok 3

Pomoc poskytnutá spoločnosti NV Pakhuizen (PAKHUIZEN) a vyplývajúca zo zmluvy o dlhodobom prenájme uzatvorenej v roku 1989 s mestom Ostende nie je zlučiteľná s vnútorným trhom.

Článok 4

1. Belgicko vymôže od príjemcov pomoc uvedenú v článku 1 a v článku 2 ods. 2 až 5.

2. Belgicko vymôže pomoc uvedenú v článku 2 ods. 1 v rozsahu, v akom už bola spoločnosti AGVO vyplatená (3 596 665,62 EUR).

3. Belgicko vymôže pomoc uvedenú v článku 3 v rozsahu, v akom bola poskytnutá od 13. marca 1996.

4. K sumám, ktoré sa majú vymôcť, sa pripočíta úrok odo dňa, keď boli dané k dispozícii príjemcom až do ich skutočného vymoženía alebo do posledného dňa, v ktorom boli k dispozícii príjemcom, ak sa opatrenia pomoci skončili pred vymožením.

5. Úrok sa vypočíta na zostavenom základe v súlade s kapitolou V nariadenia Komisie (ES) č. 794/2004 ⁽⁷²⁾ a s nariadením Komisie (ES) č. 271/2008, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie Komisie (ES) č. 794/2004 ⁽⁷³⁾.

6. Belgicko zruší všetky neuhradené platby a/alebo iné formy poskytovania pomoci uvedené v článkoch 1, 2 a 3 s účinnosťou odo dňa prijatia tohto rozhodnutia.

Článok 5

1. Vymoženie pomoci uvedenej v článkoch 1, 2 a 3 bude okamžité a efektívne.

2. Belgicko zabezpečí vykonanie tohto rozhodnutia do štyroch mesiacov od dátumu jeho oznámenia.

⁽⁷²⁾ Ú. v. EÚ L 140, 30.4.2004, s. 1.

⁽⁷³⁾ Ú. v. EÚ L 82, 25.3.2008, s. 1.

Článok 6

1. Do dvoch mesiacov od oznámenia tohto rozhodnutia Belgicko predloží Komisii tieto informácie:

- a) celková suma (hlavná a úroky z vymáhania), ktorá sa má vymôcť od spoločností AGVO, EVO a PAKHUIZEN;
- b) podrobný opis prijatých a plánovaných opatrení s cieľom splniť toto rozhodnutie;
- c) dokumenty dokazujúce, že spoločnostiam AGVO, EVO a PAKHUIZEN bolo nariadené vrátenie pomoci.

2. Belgicko Komisiu informuje o postupe vnútroštátnych opatrení prijatých s cieľom vykonať toto rozhodnutie až do

úplného vymoženía pomoci uvedenej v článkoch 1, 2 a 3. Na žiadosť Komisie okamžite predloží informácie o prijatých a plánovaných opatreniach s cieľom dosiahnuť súlad s týmto rozhodnutím. Taktiež poskytne podrobné informácie týkajúce sa súm pomoci a úrokov z vymáhania, ktoré už od spoločností AGVO, EVO a PAKHUIZEN vymohlo.

Článok 7

Toto rozhodnutie je určené Belgickému kráľovstvu.

V Bruseli 27. apríla 2010

Za Komisiu

Maria DAMANAKI

členka Komisie

IV

(Akty prijaté pred 1. decembrom 2009 podľa Zmluvy o ES, Zmluvy o EÚ a Zmluvy o Euratome)

ROZHODNUTIE KOMISIE

z 18. novembra 2009

o štátnej pomoci C 10/09 (ex N 138/09), ktorú Holandsko poskytlo na úver krytý nelikvidnými aktívami banky ING a reštrukturalizačný plán

[oznámené pod číslom K(2009) 9000]

(Iba anglické znenie je autentické)

(Text s významom pre EHP)

(2010/608/ES)

KOMISIA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 88 ods. 2 prvý pododsek,

so zreteľom na Dohodu o Európskom hospodárskom priestore, a najmä na jej článok 62 ods. 1 písm. a),

po vyzvaní členských štátov a ďalších zainteresovaných strán, aby predložili pripomienky v súlade s uvedenými ustanoveniami⁽¹⁾, Komisia nedostala žiadne pripomienky od zainteresovaných strán,

keďže:

1. POSTUP

(1) Komisia 12. novembra 2008 schválila núdzovú rekapitalizáciu vo veci N 528/08. V rámci opatrenia vo forme rekapitalizácie Holandsko upísalo emisiu cenných papierov ING vo výške 10 mld. EUR kapitálu Core Tier 1. Toto opatrenie bolo schválené na obdobie 6 mesiacov s podmienkou predloženia dôveryhodného plánu počas týchto 6 mesiacov⁽²⁾. Platnosť opatrenia vo forme núdzovej rekapitalizácie sa automaticky predĺžila po predložení reštrukturalizačného plánu do času prijatia rozhodnutia Komisiou o tomto pláne.

(2) Komisia 31. marca 2009 schválila vo veci C 10/09 (ex N 138/09) opatrenie týkajúce sa znehodnotených aktív (ďalej len „opatrenie IA“) pre portfólio amerických cenných papierov krytých hypotekárnymi úvermi na kúpu nehnuteľnosti na bývanie Alt-A (ďalej len „RMBS“) v prospech ING na obdobie 6 mesiacov⁽³⁾. Holandské

orgány odkazujú na toto opatrenie ako na „podporu nelikvidných aktív“ (ďalej len „podpora nelikvidných aktív“). V dôsledku pochybností o súlade určitých aspektov opatrenia IA s oznámením Komisie o zaobchádzaní so znehodnotenými aktívami v bankovom sektore Spoločenstva⁽⁴⁾ (ďalej len „oznámenie o znehodnotených aktívach“) sa Komisia rozhodla začať konanie podľa článku 88 ods. 2 zmluvy.

(3) Rozhodnutie Komisie o začatí konania bolo uverejnené v Úradnom vestníku Európskych Spoločenstiev⁽⁵⁾. Komisia vyzvala zainteresované strany, aby predložili pripomienky. Komisia nedostala od zainteresovaných strán žiadne pripomienky.

(4) Schválenie opatrenia IA sa predĺžilo rozhodnutím Komisie z 15. septembra 2009⁽⁶⁾.

(5) Okrem toho Holandsko poskytlo záruky na strednodobé záväzky ING podľa holandského systému ochrany vkladov (schváleného rozhodnutím Komisie vo veci N 524/08 z 30. októbra 2008 a predĺženého rozhodnutím Komisie vo veci N 379/09⁽⁷⁾ zo 7. júla 2009), vo výške: i) 9 mld. USD (z čoho 8,25 mld. USD sa už dalo) a ii) 5 mld. EUR (z čoho 4,15 mld. EUR sa už dalo).

(6) Komisia dostala 25. novembra, 8. apríla 2009, 18. mája 2009 a 9. novembra 2009 informácie od účastníkov trhu, v ktorých sa tvrdilo, že spoločnosť ING Direct Europe údajne počas krátkeho obdobia robila reklamu na kapitálovú injekciu, ktorú dostala od Holandska, a že táto reklama bola vnímaná ako účasť na agresívnom komerčnom správaní.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Komisie vo veci C 10/09 (ex N 138/09), ING, Ú. v. EÚ C 158, 11.7.2009, s. 13.

⁽²⁾ Rozhodnutie Komisie vo veci N 528/08, ING, Ú. v. EÚ C 328, 23.12.2008, s. 10.

⁽³⁾ Rozhodnutie Komisie vo veci C 10/09 (ex N 138/09), ING, Ú. v. EÚ C 158, 11.7.2009, s. 13.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ C 72, 26.3.2009, s. 1.

⁽⁵⁾ Pozri poznámku pod čiarou č. 1.

⁽⁶⁾ Zatiaľ neuverejnené.

⁽⁷⁾ Rozhodnutie Komisie zo 7. júla 2009 vo veci N 379/09 a NN 16/09, zatiaľ neuverejnené.

- (7) Medzi zástupcami Komisie a holandských orgánov sa uskutočnilo niekoľko stretnutí, výmen elektronickej pošty a telefonických konferencií.
- (8) Pokiaľ ide o otázky týkajúce sa metodík oceňovania aktív použitých v súvislosti s opatrením IA, Komisia využila technickú pomoc externých expertov, ktorí majú uzatvorenú zmluvu s Komisiou (spoločnosť Duff and Phelps a profesor Wimom Schoutensom) a expertov Európskej centrálnej banky.
- (9) Holandsko 12. mája 2009 predložilo Komisii reštrukturalizačný plán skupiny ING, ktorý bol doplnený dodatočnými informáciami predloženými 7. júla 2009. Reštrukturalizačný plán bol upravený 22. októbra 2009 (akýkoľvek odkaz v tomto dokumente na reštrukturalizačný plán sa týka tejto poslednej verzie reštrukturalizačného plánu). Tieto úpravy zahŕňali aj zmenu podmienok splatenia kapitálovej injekcie od Holandska.
- (10) Holandsko 22. októbra 2009 poskytlo celý rad záväzkov pokiaľ ide o realizáciu reštrukturalizačného plánu a protihodnotu za opatrenie IA.
- (11) Holandsko informovalo Komisiu, že z dôvodov naliehavosti výnimočne akceptuje, že sa toto rozhodnutie prijalo v anglickom jazyku.

2. SKUTKOVÁ PODSTATA

2.1. Príjemca

- (12) Spoločnosť ING tvorí ING Groep N.V. (ďalej len „skupina ING“), materská holdingová spoločnosť, ktorá kontroluje 100 % podiel v banke ING Bank N.V. a poisťovni ING Verzekeringen N.V., a dve podholdingové spoločnosti kontrolujúce bankové, resp. poisťovacie dcérske spoločnosti. Skupina ING zahŕňa viac ako 70 jednotlivých podnikov s viac ako 2 500 právnymi subjektmi pôsobiacimi približne v 50 krajinách. Ku koncu roka 2008 predstavovala súvaha skupiny 1 332 mld. EUR, z čoho viac ako 75 % možno priradiť k bankovým činnostiam spoločnosti ING.
- (13) Na konci roka 2008 boli ukazovatele kapitálovej primeranosti ING vrátane opatrenia vo forme rekapitalizácie v prípade banky 9,3 %, pokiaľ ide o ukazovateľ kapitálovej primeranosti Tier 1, a 7,3 %, pokiaľ ide o ukazovateľ kapitálovej primeranosti pre kapitál Core Tier 1. Za poisťovníctvo predstavoval ukazovateľ kapitáloveho krytia hodnotu 256,5 %.
- (14) Kapitálová štruktúra skupiny ING zahŕňa aj takzvaný hlavný dlh, t. j. nadriadený dlh, ktorý vznikol na úrovni skupiny a ktorý sa potom investoval ako vlastný kapitál akcionárov do ING Bank a do holdingovej spoločnosti ING Insurance holding (takzvaný dvojité pákové efekty). Okrem toho samotná holdingová spoločnosť ING Insurance holding získala 2,3 mld. EUR takzvaného hlavného dlhu, ktorý môže použiť ako vlastný kapitál akcionárov vo svojich dcérskych poisťovacích spoločnostiach.

- (15) Investičné portfólio ING tvorí portfólio Alt-A, ktorého väčšina je v držbe ING Direct US. Spoločnosť ING Direct US má podľa amerického práva postavenie „US Thrift institution“ (americkej sporiteľne), toto postavenie od spoločnosti ING Direct US vyžaduje, aby investovala vyzbierané úspory do amerických hypotekárnych úverov alebo do investícií súvisiacich s americkými hypotekárnymi úvermi. ING preto vyčlenila značné množstvo svojho investičného portfólia US Alt-A RMBS. Na portfólio Alt-A sa vzťahovalo opatrenie IA z Holandska (ako je opísané v oddiele 2.3.2). Investičné portfólio ING obsahuje aj značnú časť cenných papierov krytých komerčnými hypotékami (ďalej len „CMBS“), amerických RMBS a investícií do nehnuteľností, na ktoré sa nevzťahuje opatrenie IA.

2.2. Podnikateľské činnosti

- (16) Na konci roka 2008 pôsobila spoločnosť ING v šiestich oblastiach podnikateľských činností. ING pôsobila aj v oblasti správy aktív, ktorá bola funkčne súčasťou príslušných regionálnych poisťovacích organizačných útvarov.

2.2.1. Retailové bankovníctvo

- (17) ING ponúka služby retailového bankovníctva v Holandsku, Belgicku, Poľsku, Rumunsku, Turecku, Indii a v Thajsku (služby retailového bankovníctva poskytované spoločnosťou ING Direct nie sú opísané v tomto oddiele, ale v oddiele 2.2.2). Služby súkromného bankovníctva ponúka v Holandsku, Belgicku, Luxembursku, Švajčiarsku a v rozličných krajinách Ázie a strednej a východnej Európy. Súčasťou retailového bankovníctva ING sú malé a stredné podniky a stredné obchodné spoločnosti.
- (18) V rámci svojich činností retailového bankovníctva v Holandsku a Belgicku ING kombinuje model priameho bankovníctva so sieťou pobočiek. ING poskytuje služby vedenia bežných účtov a platobné systémy, sporiace účty, hypotekárne úvery, spotrebiteľské úvery, služby vydávania kreditných kariet a investičné a poisťovacie produkty. Hypotekárne úvery ponúka prostredníctvom priamych kanálov, prostredníctvom viazaných sprostredkovateľov predaja, ako aj prostredníctvom kanálov svojich sprostredkovateľov. Prostredníctvom svojej siete pobočiek ING ponúka aj celú škálu komerčných bankových produktov, ako aj produktov životného a neživotného poistenia.
- (19) V oblasti retailového bankovníctva (súkromné osoby) v Holandsku jej podiel na trhu predstavuje 40 – 50 %⁽⁸⁾ hlavných bankových vzťahov. Jej podiel na trhu so sporiacími účtami predstavuje 30 – 40 % podľa objemu a 20 – 30 % podľa počtu. Podiely na trhu spotrebiteľských úverov podľa objemu, hypotekárnych úverov a súkromného bankovníctva predstavujú 10 – 20 %.

⁽⁸⁾ Podiely na holandskom trhu uvedené v odôvodnení 19 a odôvodnení 24 vychádzajú z verejne dostupných údajov uvedených v rozhodnutí Komisie vo veci Comp/M.4844, *Fortis/ABN Amro Assets*. Tento podiel na trhu sa mierne líši od aktuálnejších údajov, ktoré poskytlo Holandsko. Avšak vzhľadom na to, že tieto rozdiely nie sú významné pre toto rozhodnutie, Komisia sa odvoláva z dôvodov konzistentnosti na overené údaje.

- (20) Podiely na trhu v Belgicku predstavujú [10 – 15] (*) % pre bežné účty, [20 – 25] % pre spotrebiteľské úvery, [15 – 20] % pre hypotekárne úvery, [10 – 15] % pre úspory a [10 – 15] % pre podielové fondy. Podiely na trhu retailového bankovníctva v Poľsku predstavujú celkovo [5 – 10] % a [5 – 10] % pri úsporách. V Rumunsku predstavuje podiel ING na trhu [0 – 5] % všetkých pasív a [0 – 5] % všetkých aktív. Podiely na trhu s úsporami v Turecku predstavujú [0 – 5] %.

2.2.2. ING Direct – retailové bankovníctvo

- (21) ING Direct prevádzkuje činnosti priameho retailového internetového bankovníctva pre klientov v Austrálii, Rakúsku, Kanade, Francúzsku, Nemecku, Taliansku, Španielsku, Spojenom kráľovstve a v Spojených štátoch amerických. Hlavnými ponúkanými produktmi sú sporiace účty a hypotekárne úvery a stále viac aj podielové fondy a platobné účty.
- (22) Pokiaľ ide o úspory, podiel ING Direct na trhu v Nemecku predstavuje [5 – 10] %, [0 – 5] % v Taliansku, [0 – 5] % v Rakúsku, [0 – 5] % v Kanade, približne [0 – 5] % v Španielsku, Spojenom kráľovstve a Rakúsku a približne [0 – 5] % v Spojených štátoch amerických a Francúzsku. Podiel na trhu hypotekárnych úverov na kúpu nehnuteľnosti na bývanie predstavuje [0 – 5] % v Austrálii, [0 – 5] % v Kanade, [0 – 5] % v Taliansku a [0 – 5] % v Španielsku. Podiely na trhu s novými hypotekárnymi úvermi na kúpu nehnuteľnosti na bývanie predstavujú v Nemecku [0 – 5] %. Hlavnou neeurópskou súčasťou ING Direct je jej dcérska spoločnosť v USA, ktorá má podiel na trhu hypotekárnych úverov na kúpu nehnuteľnosti na bývanie [0 – 5] % a súvahu [...] (**) mld. USD na konci 1. štvrtroka 2009.

2.2.3. Veľkoobchodné bankovníctvo

- (23) Na veľkoobchodné bankovníctvo sa zameriava najmä v Holandsku, Belgicku, Poľsku a Rumunsku, kde ponúka celú škálu produktov, od riadenia peňažných tokov po podnikové financie. Inde má selektívnejší prístup ku klientom a produktom. Veľkoobchodné bankovníctvo má šesť organizačných útvarov: všeobecné poskytovanie úverov a platobný styk a riadenie peňažných tokov; štruktúrované financie, leasing a factoring; finančné trhy, ostatné veľkoobchodné produkty a ING Real Estate (realitné služby ING).
- (24) Pokiaľ ide o podnikových klientov, podiely ING na holandskom trhu sú [20 – 30] % pre hlavné bankové vzťahy, dokumentárne akreditívy, zahraničné platby

a zahraničné platobné služby, úvery a bežné účty a factoring. Vyššie podiely na trhu [30 – 40] % má pri vkladoch/úsporách a domácich platbách. Podiel ING na trhu podnikového bankovníctva v Belgicku predstavuje [25 – 30] % pri bežných účtoch, [15 – 20] % pri úveroch, [15 – 25] % pri leasingu a [20 – 30] % pri vkladoch.

2.2.4. Činnosti v oblasti poistenia a správy aktív v Európe

- (25) Hlavné poisťovacie činnosti v Európe vykonáva spoločnosť ING v Holandsku (najmä pod značkami ING, Nationale Nederlanden a RVS). ING má podiel na trhu [15 – 20] % so životným poistením a [5 – 10] % s neživotným poistením (súvisiaci s hrubým predpísaným poistným v roku 2008). Produkty sa distribuujú prostredníctvom priamych kanálov (najmä pobočiek ING a Postbank, ktoré boli začiatkom roka 2009 premenované na ING) a maklérov. Mimo Holandska spoločnosť ING nepôsobí v sektore neživotného poistenia s výnimkou Belgicka (kde má podiel na trhu neživotného poistenia vo výške [0 – 5] %).
- (26) Podiely ING na trhu so životným poistením predstavujú [30 – 35] % v Rumunsku, [20 – 25] % v Maďarsku, [10 – 15] % v Českej republike a Grécku, [5 – 10] % v Poľsku, [5 – 10] % v Slovenskej republike a [5 – 10] % v Belgicku. ING pôsobí s omnoho nižšími podielmi na trhu pod [0 – 5] % aj v Španielsku, Bulharsku a Turecku. Súčasťou jej aktivít je aj správa penzijných fondov vrátane povinných (PPF) a dobrovoľných (DPF) penzijných fondov. ING má podiel na trhu PPF [20 – 25] % v Poľsku a [10 – 15] % na Slovensku. Podiely ING na trhu s DPF predstavujú [35 – 40] % v Slovenskej republike, [10 – 15] % v Českej republike a [5 – 10] % v Turecku. Jej podiel na trhu PPF a DPF spolu predstavuje [35 – 40] % v Rumunsku, [10 – 15] % v Maďarsku a [5 – 10] % v Bulharsku.

- (27) V roku 2008 mala ING v príslušných zemepisných oblastiach aktíva vo výške [...] mld. EUR v Holandsku, [...] mld. EUR v Belgicku (a Luxembursku) a [...] mld. EUR v strednej a východnej Európe.

2.2.5. Činnosti v oblasti poistenia a správy aktív v Severnej a Južnej Amerike

- (28) Spoločnosť ING Insurance Americas pôsobí v dvoch hlavných zemepisných oblastiach: v Spojených štátoch amerických a v Latinskej Amerike. Svoje činnosti v Kanade predala začiatkom roka 2009. Spoločnosť ING Insurance Americas ponúka životné a neživotné poistenie, služby v oblasti dôchodkového poistenia (najmä programy so stanovenými príspevkami), vyplácanie anuit, podielové fondy, služby maklérov a obchodníkov a inštitucionálne produkty, vrátane skupinového zaistenia a produktov a služieb v oblasti správy aktív inštitucionálnych klientov.

(*) Určité časti textu sú v záujme zachovania dôveryhodnosti údajov nahradené. Tieto časti sú označené hranatými zátvorkami a jednou hviezdikou.

(**) Určité časti textu sa v záujme zachovania dôveryhodnosti údajov vynechali. V dokumente sa na ne odkazuje tromi bodkami v hranatých zátvorkách označených dvomi hviezdikami.

- (29) V USA je jej podiel na trhu poistenia s variabilnou anuitou [5 – 10] %, [0 – 5] % so životným poistením a okolo [0 – 5] % na trhu poistenia s pevne stanovenou anuitou a skupinovým životným poistením. ING poskytuje najmä penzijné produkty v Mexiku, Chile, Peru, Kolumbii a Uruguaji. Podiely na trhoch dôchodkových fondov sú najvyššie v Peru ([30 – 35] %), Chile ([20 – 25] %) a Uruguaji ([15 – 20] %). Podiely na trhoch so životným poistením sú najvýznamnejšie v Peru ([15 – 20] %) a v Chile ([10 – 15] %). V roku 2008 jej aktíva predstavovali [...] mld. EUR v USA a [...] mld. EUR vo zvyšnej časti amerických kontinentov.

2.2.6. Životné poistenie a správa aktív v oblasti Ázie a Tichomoria

- (30) Spoločnosť Insurance Asia/Pacific je poskytovateľom produktov a služieb životného poistenia a správy aktív v oblasti Ázie a Tichomoria so službami životného poistenia v deviatich krajinách (Austrália, Nový Zéland, Japonsko, Južná Kórea, Malajzia, Hong Kong, Thajsko, India a Čína) a správou aktív v dvanástich krajinách (deväť uvedených krajín a Taiwan, Filipíny a Singapur). ING je jednou z najväčších medzinárodných poisťovní a správcov aktív v oblasti Ázie a Tichomoria. Hodnota aktív v tejto oblasti predstavuje [...] mld. EUR.

2.3. Opatrenia pomoci

- (31) Spoločnosť ING mala prospech z troch opatrení pomoci poskytnutých Holandskom.

2.3.1. Kapitálová injekcia

- (32) Prvé opatrenie pozostávalo z kapitálovej injekcie v plnom rozsahu poskytnutej Holandskom, ktorá umožnila skupine ING zvýšiť kapitál Core Tier 1 o 10 mld. EUR ⁽⁹⁾. Komisia vo svojom rozhodnutí, ktorým schválila pomoc na záchranu (N 528/08), poznamenala, že dôvody straty dôvery trhu k spoločnosti ING, ktoré si vyžiadali štátnu intervenciu, boli spôsobené vnímanou toxicitou portfólia Alt-A, obavami trhu z ďalších odpisov, kapitálovými potrebami spoločnosti ING Insurance a zhoršením pomeru zadlženosti k vlastnému imaniu skupiny ING. Podľa Holandska by ING bez kapitálovej injekcie naďalej zostala na trhu, ale čelila by ďalšiemu poklesu dôvery a zvýšenému riziku likvidity.
- (33) Emisný kurz za injekciu vo výške 10 mld. EUR kapitálu Core Tier 1 bol 10 EUR za jeden cenný papier. Na podnet ING sa cenné papiere môžu buď odkúpiť za 15 EUR za cenný papier (50 % prémie z emisného kurzu pri spätnom odkúpení) alebo po troch rokoch sa

prevedú na kmeňové akcie v pomere jedna k jednej. Ak ING dá podnet na alternatívu prevodu, Holandsko má možnosť rozhodnúť sa pre alternatívu spätného odkúpenia cenných papierov za sadzbu 10 EUR za cenný papier plus nahromadený úrok. Kupón sa vypláti Holandsku len vtedy, ak sa z kmeňových akcií budú vyplácať dividendy.

- (34) V rámci reštrukturalizačného plánu Holandsko predložilo zmeny a doplnenia dohody o splatení celých papierov Tier 1 spoločnosťou ING. Podľa zmenených a doplnených podmienok je ING schopná odkúpiť 50 % cenných papierov kapitálu Core Tier 1 za emisný kurz (10 EUR) plus nahromadený úrok v súvislosti s ročným kupónom 8,5 % (približne 253 mil. EUR) plus penále za predčasné splatenie, keď ING predá akcie za cenu vyššiu ako 10 EUR. Penále za spätné odkúpenie sa zvyšuje s cenou akcií ING. Na účely výpočtu prémie za spätné odkúpenie je zvýšenie ceny akcií obmedzené zhora sumou 12,45 EUR ⁽¹⁰⁾. Pri tejto úrovni sa penále rovná 13 % ročne. Penále za spätné odkúpenie môže predstavovať maximálne 705 mil. EUR za predpokladu, že 5 mld. EUR sa splatí 400 dní po dátume emisie. Okrem toho je prémie za penále obmedzená zdola sumou 340 mil. EUR, čím sa zabezpečí minimálna interná miera návratnosti pre Holandsko 15 %. Inými slovami, berúc do úvahy, že ING by normálne musela zaplatiť 2,5 mld. EUR prémie za spätné odkúpenie, táto zmena by mala za následok dodatočnú výhodu pre ING v rozpätí od 1,79 mld. do 2,2 mld. EUR v závislosti od trhovej ceny akcií ING. Holandsko vysvetlilo, že dôvodom tejto zmeny bolo umožniť ING podobné podmienky pre ukončenie opatrenia, aké sa poskytli spoločnostiam SNS ⁽¹¹⁾ a Aegon ⁽¹²⁾ pri kapitálových injekciách, ktoré dostali od Holandska. Tieto podmienky predčasného splatenia sa môžu uplatniť len na splatenie 5 mld. EUR (t. j. 50 % počiatočnej kapitálovej injekcie).

- (35) ING sa môže do 31. januára 2010 rozhodnúť, že využije možnosť spätného odkúpenia, ale tento dátum sa môže po dohode s Holandskom predĺžiť do 1. apríla 2010 z dôvodu výnimočných podmienok na trhu, ak ING bude môcť preukázať, že dostatočné navýšenie kapitálu Core Tier 1 potrebného na skoršie spätné odkúpenie cenných papierov v hodnote 5 mld. EUR nebolo ekonomicky realizovateľné. Takéto predĺženie by potom podliehalo schváleniu Komisiou. Cieľom ING je využiť možnosť spätného odkúpenia pred 1. januárom 2010. Možnosti splatenia a prevodu zvyšných 50 % zostávajú nezmenené.

⁽⁹⁾ Toto opatrenie je podrobne opísané v rozhodnutí Komisie N 528/08 z 12. novembra 2008.

⁽¹⁰⁾ Penále za predčasné splatenie sa vypočíta takto: 650 000 000 EUR x (počet spätné odkúpených cenných papierov/500 000 000) x (počet dní od vydania/365) x (prevládajúca cena – 10)/(12,5 – 10), kde prevládajúca cena je priemer trhovej ceny 5 dní pred splatením a je vyššia alebo rovná 11,20 EUR a nižšia alebo rovná 12,45 EUR.

⁽¹¹⁾ Rozhodnutie Komisie vo veci N 611/08, Ú. v. EÚ C 247, 15.10.2009, s. 2.

⁽¹²⁾ Rozhodnutie Komisie vo veci N 569/09, Ú. v. EÚ C 9, 14.1.2009, s. 3.

2.3.2. Opatrenie týkajúce sa znehodnotených aktív

- (36) Druhé opatrenie pomoci bolo opatrenie IA súvisiace s portfóliom Alt-A, ktorého hodnota výrazne poklesla, čím sa zvýšil tlak na záporné hodnoty rezervného fondu na nové ocenenie. Holandské orgány požiadali, aby bolo opatrenie z dôvodov finančnej stability schválené do 31. marca 2009. Okrem toho, ak by sa opatrenie zmenilo a doplnilo akýmkoľvek iným nevýznamným spôsobom, ING by vznikli veľké účtovné straty.
- (37) Opatrenie IA bolo podrobne opísané v rozhodnutí o začatí konania z 31. marca 2009. Štruktúra opatrenia je uvedená len stručne pred vysvetlením hlavných zmien protihodnoty a štruktúry poplatku.
- (38) Od 26. januára 2006 dostalo Holandsko od ING 80 % všetkých finančných tokov z portfólia znehodnotených amerických Alt-A RMBS (ďalej len „portfólio“) (znázornené tokom 4 v grafe uvedenom ďalej v texte), spolu s poplatkom za záruky (tok 5). ING dostane náhradou od Holandska tieto bezrizikové finančné toky:
- garantovanú hodnotu predstavujúcu finančné toky platieb istiny v celkovej výške 28 mld. USD, ktorá zodpovedá 90 % (kúpna cena alebo cena za prevod) z 80 % portfólia, t. j. 72 % portfólia (tok 1). Tieto peňažné toky sa platia mesačne počas životnosti portfólia,
 - poplatok na financovanie (tok 2),
 - poplatok za správu (tok 3).
- (39) Peňažné toky vyplývajúce zo zvyšných 20 % portfólia si ponechá ING a nepatria do swapu peňažných tokov.
- (40) Spoločnosť ING súhlasila, že vykoná sériu ďalších platieb v prospech Holandska, ktoré efektívne povedú k významnému zvýšeniu protihodnoty pre štát za opatrenie IA prostredníctvom úprav poplatkov opísaných v odôvodneniach 41, 42 a 43:

- 1 **Sumy istiny** vo výške 90 % z 80 % (= 72 %) portfólia (**bezrizikové peňažné toky**)
- 2 **Poplatok na financovanie:** pevná sadzba vo výške 3 %
 - pre 57 %: pevná sadzba vo výške 3 %
 - pre 43 %: pohyblivá sadzba LIBOR
- 3 **Poplatok za správu:** 0,10% p.a. z 80% portfólia (upravený z 0,25 % p.a. Prostredníctvom poplatku za záruky)

- 4 Všetky sumy **úrokov a listiny** z 80 % portfólia (**rizikové peňažné toky**)
- 5 **Poplatok za záruky:** 0,55 % p. a. + **úpravy** = 1,37 % p. a. z 80 % portfólia

- (41) Po prvé, Holandsko 25. októbra 2009 zníži poplatok na financovanie pre 57 % (cenných papierov s pevne stanovenou sadzbou) zo 72 % portfólia o 50 bazických bodov (basis points, ďalej len „bp“) ročne (ďalej len „p. a.“) z 3,5 % ⁽¹³⁾ p. a. na 3 % p. a. a poplatok na financovanie u 43 % (cenných papierov s pohyblivou sadzbou) zo 72 % portfólia zníži o 50 bp p. a. z medzibankovej úrokovej miery a 50 bp p. a. na medzibankovú úrokovú mieru.
- (42) Po druhé, poplatok za správu (ktorý platí Holandsko spoločnosti ING) vo výške 25 bp p. a. za 80 % nesplatennej sumy portfólia sa zníži o 15 bp na 10 bp prostredníctvom zvýšenia poplatku za záruky (ako je uvedené v odôvodnení 43).
- (43) Po tretie, ING 25. októbra 2009 zvýši poplatok za záruky vo výške 55 bp p. a. z nesplatennej sumy prevedeného portfólia o ďalších 82,6 bp p. a., čím sa poplatok za záruky zvýši na 137,6 bp. Z tohto zvýšenia o 82,6 bp sa 67 bp použije na kompenzáciu zníženia poplatku za správu (ktorý Holandsko platí spoločnosti ING) o 15 bp a na revíziu ceny za prevod portfólia o 52 bp (čo zodpovedá poklesu ceny za prevod portfólia z 90 % na približne 87 %). 15,6 bp je úprava vrátenia finančných prostriedkov za obdobie od 26. januára 2009 (začiatok pôvodného opatrenia) do 25. októbra 2009 ⁽¹⁴⁾.
- (44) Ak sa pôvodné opatrenie medzi Holandskom a ING zruší ⁽¹⁵⁾, výška nesplatennej dodatočnej platby, ktorá sa týka obdobia od 26. januára 2009 do 25. októbra 2009 (t. j. 15,6 bp zahrnutých v úprave poplatku za záruky), bude stále splatná. Ak dôjde k čiastočnému zrušeniu pôvodného opatrenia, táto suma by bola splatná v rovnakom pomere.
- (45) Tieto zmeny zavedené v októbri 2009 sa vykonávajú za základe osobitnej dohody medzi ING a Holandskom s cieľom zachovať pôvodné opatrenie v pôvodnom stave. Holandsko sa zaväzuje oznámiť každé predčasné úplné alebo čiastočné zrušenie pôvodného opatrenia Komisii.

2.3.3. Záruky

- (46) V rámci holandského systému ochrany vkladov (vec N 524/08) poskytlo Holandsko záruky aj na strednodobé záväzky ING vo výške i) 9 mld. USD (z čoho 8,25 mld.

USD sa už dalo) a ii) 5 mld. EUR (z čoho 4,15 mld. EUR sa už dalo). ING platí poplatok za záruky vo výške 84 bp z priemeru garantovanej sumy.

- (47) Holandsko potvrdzuje, že akékoľvek dodatočné záruky poskytnuté spoločnosti ING budú notifikované individuálne. Záruka do [...] mld. EUR, ktorú sa Holandsko zaviazalo poskytnúť v súvislosti s realizáciou reštrukturalizačného plánu na financovanie Westland Utrecht Hypotheekbank (WUH)/Interadvies, ako je opísané v odôvodnení 55 a odôvodnení 85, sa tiež bude notifikovať Komisii osobitne. Tieto záruky do [...] mld. EUR sú neoddeliteľnou súčasťou reštrukturalizačného plánu, ktorého sa týka toto rozhodnutie, ale o potrebe a protihodnote za tieto záruky ešte musí rozhodnúť Holandsko a posúdi ich Komisia v osobitnom rozhodnutí potom, keď bude opatrenie notifikované individuálne.

3. REŠTRUKTURALIZAČNÝ PLÁN

3.1. Opatrenia, ktoré sa predpokladajú v pláne

- (48) ING plánuje zjednodušiť štruktúru skupiny, znížiť náklady, znížiť riziko a uskutočniť niekoľko odpredajov aktív, vypracovať vhodnú politiku odmeňovania, upraviť kapitálovú štruktúru, zaviesť nové interné ciele kapitálovej primeranosti a zvýšiť sumu na dlhodobé financovanie iných produktov ako vklady. Reštrukturalizačný plán sa má realizovať počas päťročného obdobia.
- (49) Na účely zjednodušenia skupiny ING preskúpila svojich šesť oblastí podnikateľských činností do dvoch divízií, a to bankovníctvo a poisťovníctvo. Každá divízia je zodpovedná za vykonávanie vlastnej stratégie a správu súvahy. Reštrukturalizačný plán predpokladá, že ING bude vykonávať len bankové činnosti, zatiaľ čo poisťovacia divízia sa časom odpredá.

- (50) Bankové činnosti sa budú sústreďovať prevažne na možnosti v Európe, pričom v ostatných častiach sveta sa budú sledovať selektívne príležitosti ďalšieho rastu. ING plánuje strategické zameranie na trvale ziskové retailové bankovníctvo na vyspelých trhoch, vybrané možnosti ďalšieho rastu retailového bankovníctva v strednej a východnej Európe a európsky orientované komerčné bankovníctvo prispôbené retailovej banke a špecializované finančné podnikanie. Banka bude fungovať na základe štandardizovaných produktov a vysokej úrovni automatizácie. Namiesto nadobúdania investícií, ako sú cenné papiere kryté aktívami (ABS), bude skupina stále viac vytvárať vlastné aktíva.

⁽¹³⁾ Poplatok na financovanie je súčet 3 % (údajné náklady Holandska na financovanie v USD) a marže 0,5 %.

⁽¹⁴⁾ Zvýšenie poplatku je platí len od 25. októbra 2009. Úpravu si vyžiadalo neplatenie od 26. januára 2009 do 25. októbra 2009 a bola stanovená vo výške 15,6 bp ako náhrada za toto neplatenie. Táto úprava zachytáva tak zníženie poplatku na financovanie o 50 bp (priatý spoločnosťou ING od holandského štátu) a zvýšenie poplatku za záruky o 67 bp (zaplatený spoločnosťou ING holandskému štátu).

⁽¹⁵⁾ K tomu by došlo, ak ING odkúpi od holandského štátu celé portfólio alebo jeho časť.

- (51) Na rok 2009 je plánované zníženie nákladov vo výške 1,3 mld. EUR. Zníženie nákladov vo výške 35 % sa má dosiahnuť znížením nákladov súvisiacich s ekvivalentmi plného pracovného času a 65 % prostredníctvom zníženia ďalších výdavkov vrátane výdavkov na externých zamestnancov, marketingové činnosti a preteky Formula 1. K zníženiu nákladov prispieje aj ústredie. Od augusta 2009 sa už dosiahlo zníženie nákladov o viac ako 800 mil. EUR. Na dosiahnutie zníženia nákladov ING vytvorila rezervu na reštrukturalizáciu vo výške približne 450 mil. EUR po zdanení.
- (52) ING plánuje aj celý rad opatrení na zníženie rizika, ako sú programy zabezpečenia proti riziku, uzatvorenie a likvidácia rizikových pozícií a zníženie priamej akciovej expozície. Pokiaľ ide o jej investičné portfólio, ING získalo od Holandska opatrenie na ochranu aktív v podobe opatrenia IA Alt-A. Medzi ďalšie opatrenia, ktoré vykonala ING, patrí reklasifikácia celého radu cenných papierov krytých aktívami z kategórie cenné papiere k dispozícii na predaj do kategórie cenné papiere držané do splatnosti, čím sa obmedzí volatilita zápornej hodnoty rezervného fondu na nové ocenenie. ING zníži svoju expozíciu rizikovejším triedam aktív, pokiaľ ide o americké CMBS a americké RMBS. ING okrem toho nezačne nové iniciatívy, ktorých cieľom by bolo zvýšenie jej priamej expozície operáciám s nehnuteľnosťami.
- (53) Komisia pochopila, že ING prijme [obozretnú] obchodnú stratégiu, najmä v súvislosti s ING Direct, keďže ING má v úmysle založiť svoju obchodnú činnosť [...] na spravodlivej tvorbe cien [...] ⁽¹⁶⁾ a nebude vystupovať ako banka určujúca ceny.
- (54) ING je v procese vykonávania niekoľkých odpredajov aktív podľa novej obchodnej stratégie so značným účinkom, pokiaľ ide o jej súvahu. Reštrukturalizačné opatrenia prezentované v revidovanom reštrukturalizačnom pláne ING budú mať za následok očakávané zníženie súvahy o 616 mld. EUR podľa veľkosti organizačných útvarov k 30. septembru 2008. Zníženie súvahy o 616 mld. EUR zahŕňa ústup banky od dlhového financovania a integráciu iniciatív zahrnutých v súvahe (približne [...] mld. EUR), odpredaje aktív banky (vo výške približne [...] mld. EUR) a odpredaj všetkých organizačných útvarov poisťovacej divízie ING (vo výške približne [...] mld. EUR). Napriek tomu, že poisťovníctvo má nižšiu súvahu v porovnaní s bankou, pred krízou sa podieľalo na príjmoch ING približne vo výške 50 % ⁽¹⁷⁾. V porovnaní so súvahou za tretí štvrtrok 2008 (t. j. 1 376 mld. EUR) predstavuje celkové zníženie súvahy približne 45 %.
- (55) V rámci odpredajov aktív reštrukturalizačný plán predpokladá, že od ING sa odčlení plne funkčná a oddeliteľná spoločnosť retailového bankovníctva v Holandsku (podrobné informácie pozri v odôvodnení 85), ktorú bude tvoriť terajšia spoločnosť Interadvies (Westland Utrecht Hypotheekbank, Westland Utrecht Effectenbank a Nationale Nederlanden Hypotheekbedrijf, Nationale Nederlanden Financiële Diensten), ktorej bude patriť portfólio spotrebiteľských úverov bývalej Postbank. ING sa bude snažiť odčleniť spoločnosť Interadvies (ďalej len „WUH/Interadvies“) [podľa podrobného časového harmonogramu]. Celková súvaha subjektu bude predstavovať okolo [25 – 50] mld. EUR.
- (56) [...] odpredaj WUH/Interadvies nespôsobil žiadne problémy s rizikom pre finančnú stabilitu, holandské orgány poskytli štúdiu nezávislého experta týkajúcu sa holandského trhu retailového bankovníctva, ktorá ukazuje, že bežné účty, hoci sa vo všeobecnosti považujú za oporný produkt krízového predaja v retailovom bankovníctve, nie sú nevyhnutné pre distribúciu hypotekárnych úverov a ostatných bankových produktov v Holandsku, a to najmä v prípade ING. Štúdia okrem toho poukazuje na význam internetu ako distribučného kanála v Holandsku, čím sa obmedzuje potreba siete pobočiek na distribúciu bankových produktov. Podľa holandských orgánov sa k hypotekárnym produktom, ktoré distribuuje WUH/Interadvies, môžu pripojiť ďalšie produkty. Najmä prevedené portfólio spotrebiteľských úverov môže slúžiť ako vstupný bod na trhy ostatných produktov.
- (57) Spoločnosť ING konkrétne plánuje predaj alebo odčleniť tieto podniky, činnosti alebo produkty:
- ING Life Taiwan (zrealizované)
 - Zastavenie predaja variabilných anuit s jednorazovým poistným (Single Premium Variable Annuities – SPVA) (zrealizované)
 - Likvidácia existujúceho portfólia variabilných anuit v USA
 - Likvidácia organizačného útvaru finančných produktov v USA
 - Zastavenie plánovaného začatia činnosti ING Direct Japan (zrealizované)
 - Odpredaj subjektu neživotného poistenia v Kanade (zrealizované)
 - Odpredaj obchodnej činnosti vyplácania ročnej renty a poskytovania hypotekárnych úverov v Čile (zrealizované)
 - Odpredaj poisťovacích činností v Rusku – neštátneho dôchodkového fondu (zrealizované)
 - Odpredaj poisťovacích činností v Argentíne – Origenes Seg. De Retiro (zrealizované)

⁽¹⁶⁾ [...]

⁽¹⁷⁾ V priemere 52 % príjmov pred zdanením za skupinu za obdobie 2004 – 2007 pochádzalo z poistenia.

- Odpredaj poisťovacích činností v Ázii – služby plat-formy HK (zrealizované)
 - Odpredaj súkromného bankovníctva v Ázii a Švajčiarsku (podpísaná zmluva)
 - Odpredaj poisťovne US Group Re Insurance (podpísaná zmluva)
 - Odpredaj poisťovacích činností v Ázii a Tichomorí [v Austrálii (podpísaná zmluva), na Novom Zélande (podpísaná zmluva), v Japonsku (podpísaná zmluva), v Kórei, Hongkongu, Indii, Thajsku, Malajzii]
 - Odpredaj správy aktív v Ázii a Tichomorí
 - Odpredaj amerického subjektu vyplácajúceho zamestnanecké pôžitky
 - Odpredaj poisťovacích činností v USA (US Retirement Services, US FA, Traditional Life)
 - Odpredaj správy aktív v USA
 - Odpredaj ING Direct v USA
 - ING poisťovacích činností v Latinskej Amerike (Brazília, Chile, Mexiko, Peru, Kolumbia a Uruguaj)
 - Odpredaj správy aktív v Latinskej Amerike
 - Odpredaj poisťovacích činností v strednej Európe (Bulharsku, Českej republike, Grécku, Maďarsku, Poľsku, Rumunsku, Slovensku, Španielsku)
 - Odpredaj správy aktív v Európe
 - Odpredaj poisťovacích činností v krajinách Beneluxu [poisťovňa Nationale Nederlanden Insurance, RVS, retailová poisťovňa Retail Insurance Netherlands (bývalá poisťovňa Postbank Insurance), poisťovňa Insurance Belgium, poisťovňa Insurance Luxembourg]
 - Odpredaj podniku Interadvies (Westland Utrecht Hypotheekbank, Westland Utrecht Effectenbank, Nationale Nederlanden, Hypotheekbedrijf, Nationale Nederlanden Financiële Diensten), vrátane portfólia spotrebiteľských úverov bývalej Postbank (ďalšie podrobné informácie pozri v záväzkoch Holandska).
- (58) ING plánuje organický rast súvahy banky o približne [...] % ročne počas reštrukturalizačného obdobia [...]. ING plánuje dosiahnuť väčšinu tohto rastu poskytovaním úverov reálnej ekonomike (domácnostiam a spoločnostiam).
- (59) ING implementuje aj novú politiku odmeňovania, v ktorej sa dozorná rada ING zaväzuje vypracovať udržateľnú politiku odmeňovania pre výkonnú radu a vyšší manažment. Tieto motivačné programy budú spojené s dlhodobým vytváraním hodnôt, berúc do úvahy riziko a obmedzujúci potenciál vyplácania „odmien za neúspech“.
- (60) ING sa zaviazala odstrániť podľa možnosti čo najskôr dvojitý pákový efekt, najneskôr však do [...].
- 3.2. Schopnosť dosiahnuť životaschopnosť v prípade základného a záťažového scenára**
- (61) ING predložila základný a záťažový scenár s cieľom preukázať, že je schopná dosiahnuť dlhodobú životaschopnosť.
- (62) V prípade základného scenára ING [...]. Ďalej sa predpokladá, že akciové trhy budú [...].
- (63) V rámci navrhovaného základného scenára bude čistý príjem za skupinu [...]. Celkové príjmy skupiny [...]. Návratnosť kapitálu (return on equity – RoE) by mala byť [...]. Poisťovacia divízia ING by mala [...].
- (64) V prípade banky spoločnosť ING predpokladá zvýšenie rizikovo vážených aktív (risk weighted assets, ďalej len „RWA“) približne o [...] ročne (pred odpredajom aktív), čiastočne z dôvodu [...]. Očakáva sa, že príjem (bez zmien reálnej hodnoty a zníženia hodnoty) [...], že komerčné bankovníctvo [...] a retailové bankovníctvo [...].
- (65) Banková divízia ING predpokladá, že počas prognózovaného obdobia bude plniť svoje interné ciele týkajúce sa kapitálovej primeranosti. ING má súbor nových interných cieľov kapitálovej primeranosti, ktoré sú [...] % pre ukazovateľ kapitálovej primeranosti Core Tier 1 a [...] % pre ukazovateľ kapitálovej primeranosti pre kapitál Core Tier 1. U poisťovacej divízie ING zostáva cieľový ukazovateľ kapitálového krytia nezmenený na úrovni 150 %.
- (66) V prípade základného scenára by ukazovateľ celkovej platobnej schopnosti (celkový kapitál k RWA) predstavoval okolo [...] počas celého obdobia reštrukturalizácie s najnižšími hodnotami [...].
- (67) Poisťovacia divízia ING sa počas reštrukturalizačného obdobia [...] odpredá. Podľa základného scenára sa predpokladá, že odpredajom aktív sa získajú čisté výnosy vo výške [...] EUR.
- (68) Podľa alternatívneho scenára, keď sa odpredá poisťovacia divízia [...], by ING očakávala zodpovedajúco vyššie čisté výnosy [...].
- (69) ING predložila aj záťažový scenár [...].
- (70) [...]. Okrem toho sa predpokladá významné zvýšenie pravdepodobnosti neplnenia záväzkov. ING tiež predpokladá, že budú vyššie podiely strát zo zlyhania (loss given default – LGD).

- (71) Podľa tohto záťažového scenára by bol základný obchodný výsledok skupiny ING [...].
- (72) Napriek týmto predpokladom by podľa záťažového scenára kapitalizácia ING zostala dostatočná, pretože ING naďalej plní regulačné požiadavky. [...].
- (73) Holandsko v tejto súvislosti uvádza, že v prípade záťažových scenárov ING uplatnila na výpočet podielov strát zo zlyhania svojich úverových portfólií modely LGD, ktoré schválil orgán dohľadu nad finančným trhom, De Nederlandsche Bank (holandská centrálna banka, ďalej len „DNB“) [...].
- (74) Okrem toho ING uplatnila ďalšie závažnejšie záťažové predpoklady, ktoré významne presahujú predložený záťažový scenár pre holandské retailové hypotekárne úvery⁽¹⁸⁾ [...]. Aj podľa týchto predpokladov zostáva kapitalizácia ING dostatočná, pretože naďalej spĺňa regulačné požiadavky a dokonca si ponecháva významnú dodatočnú kapitálovú rezervu.
- (75) Holandsko uvádza, že pokiaľ ide o likviditu, banka splnila všetky záťažové testy orgánu finančného dohľadu. [...]

3.3. Stratégia ukončenia opatrení

- (76) Podľa základného scenára reštrukturalizačného plánu ING spoločnosť ING odkúpi späť cenné papiere kapitálu Core Tier 1 za týchto podmienok:
- a) Prvá tranža predstavujúca 5,0 mld. EUR predpokladanej sumy je určená na spätné odkúpenie okolo 17. decembra 2009 za minimálnu cenu 5,75 mld. EUR. Táto predpokladaná cena zabezpečuje Holandsku 15 % internú mieru návratnosti (internal rate of return – IRR) a zahŕňa základnú návratnosť vo výške 8,5 % a dodatočnú prémii vo výške najmenej 340 mil. EUR a najviac 705 mil. EUR⁽¹⁹⁾ odrážajúcu určitý potenciál zhodnotenia súvisiaceho s cenou akcií ING. Presná cena spätného odkúpenia bude závisieť od ceny akcií ING.
- b) [Zostávajúca] tranža predstavujúca [...] mld. EUR predpokladanej sumy je určená na spätné odkúpenie v [...] za predpokladanú cenu [...] mld. EUR. Táto cena predpokladá spätné odkúpenie za 150 % nominálnej hodnoty (15 EUR za akciu) a nahromadené úroky vo výške 8,5 % ročne v súlade s pôvodnými podmienkami zmluvy o cenných papieroch kapitálu

Core Tier 1. ING by prípadne mohla [po] roku 2011 [...] spätné odkúpiť túto tranžu a potom uplatniť možnosť konverzie, čím by Holandsko dostalo buď [...] mil. kmeňových akcií ING alebo hotovosť vo výške [...] mld. EUR a približne [...] mil. EUR nahromadených úrokov.

c) [...].

- (77) Celkovo by operácie [...] zabezpečili Holandsku orientačne internú mieru návratnosti [15 – 25] %. Od Holandska sa vyžaduje, aby Komisiu notifikovalo každú prípadnú zmenu dohody o spätnom odkúpení cenných papierov.
- (78) Do dnešného dňa ING neodložilo žiadne vyplácanie kupónov z hybridných nástrojov Tier 1, ktoré skupina vydala.
- (79) ING si 14. októbra 2009 uplatnila nákupnú opciu na dlhopis nižšej triedy Tier 2. Spoločnosť ING informovala Komisiu, že to ľutuje, a uvádza, že to bolo nedorozumenie [...]. Navyše, Holandsko znovu opakuje, že chápe, že Komisia v zásade nepovažuje nákupné opcie nástrojov kapitálu Tier 1/Tier 2 za vhodné pre banky v reštrukturalizácii, a súhlasí, že každú takúto nákupnú opciu v budúcnosti prediskutuje individuálne a každá takáto nákupná opcia bude podliehať schváleniu Komisiu počas troch rokov počínajúc dňom prijatia tohto rozhodnutia alebo do dňa, keď ING v plnom rozsahu splatí holandskému štátu cenné papiere kapitálu Core Tier 1 (vrátane príslušných nahromadených úrokov z kupónov cenných papierov kapitálu Core Tier 1 a prémieových poplatkov za ukončenie opatrenia), podľa toho, čo nastane skôr.

- (80) V prípade opatrenia IA sa nepredpokladá žiadne jednostranné ukončenie opatrenia a Holandsko sa zaviazalo notifikovať Komisii prípadné ukončenie opatrenia IA dohodou. V reštrukturalizačnom pláne sa však v základnom scenári predpokladá, že opatrenie zostane v platnosti aj po roku 2013.

3.4. Závazky Holandska

- (81) Pokiaľ ide o opatrenia IA (t. j. „úver krytý nelikvidnými aktívami“), Holandsko sa zaviazalo:

— Počínajúc 25. októbrom 2009 skupina ING vykoná ďalšie platby v prospech Holandska zodpovedajúco úprave protihodnoty za Alt-A o –50 bázičných bodov z poplatku na financovanie prijatého spoločnosťou ING a + 82,6 bázičných bodov z poplatku za záruky plateného spoločnosťou ING. Úprava súvisiaca s poplatkom za záruky zahŕňa 15,6 bázičných bodov

⁽¹⁸⁾ [...]

⁽¹⁹⁾ Za predpokladu splatenia po 400 dňoch od emisie.

predstavujúcich úpravu za obdobie od 26. januára 2009 – začiatok úveru IABF⁽²⁰⁾ (t. j. opatrenia IA) – do 25. októbra 2009. Dodatočné platby sa budú vzťahovať na celý rozsah a dobu trvania zmluvy o úvere krytom nelikvidnými aktívami.

— Dodatočné platby sa vykonajú na základe osobitnej zmluvy medzi skupinou ING a Holandskom s cieľom zachovať pôvodný úver krytý nelikvidnými aktívami v nezmenenom stave.

— Dodatočné platby, okrem časti týkajúcej sa obdobia od 26. januára 2009 do 25. októbra 2009 (t. j. 15,6 bázičného bodu v rámci úpravy týkajúcej sa poplatku za záruky), nemajú žiadne vyúčtovanie zostatku v prípade predčasného skončenia úveru krytého nelikvidnými aktívami. Suma nesplatených dodatočných platieb, ktorá sa týka obdobia od 26. januára 2009 do 25. októbra 2009 (t. j. 15,6 bázičného bodu v rámci úpravy týkajúcej sa poplatku za záruky), sa stane splatnou v prípade čiastočného alebo úplného skončenia pôvodnej operácie. Ak dôjde k čiastočnému skončeniu úveru krytého nelikvidnými aktívami, zúčtovanie predčasného spätného odkúpenie sa úplatní v zodpovedajúcom pomere.

— Holandsko sa zaväzuje notifikovať Komisii akékoľvek prípadné opatrenia úplného alebo čiastočného predčasného skončenia opatrenia IA.

(82) Pokiaľ ide o zníženie súvahy, záväzkov odpredať poisťovaciu divíziu, ING Direct US a ostatné organizačné útvary, ktoré sa majú odpredať do konca roka 2013, Holandsko sa zaväzuje, že:

— ING zníži do konca roka 2013 svoju súvalu o 45 % v porovnaní so stavom k 30. septembru 2008 a odpredá organizačné útvary podľa zoznamu opísaného v odôvodnení 57, konkrétne útvary vykonávajúce poisťovaciu činnosť a ING Direct US [...].

— Tieto údaje sa vzťahujú na prognózy, ktoré neberú do úvahy možný vplyv organického rastu a vylučujú ďalšie zvýšenia v dôsledku prípadných nových regulačných požiadaviek, napríklad v prípade, že sa v dôsledku (nových) predpisov platných pre celú EÚ od bánk vyžaduje, aby mali v držbe podstatne vyššie rezervy likvidity. Takéto požiadavky by mohli zvýšiť súvalu výrazne nad hodnoty súčasných prognóz organického rastu.

— ING nebude mať žiadne obmedzenie pre organický rast (t. j. nesúvisiaci s akvizíciami) súvahy svojej podnikateľskej činnosti. [...] ING sa bude v budúcnosti riadiť všeobecnou politikou využívania rastu finančných prostriedkov zverených klientmi najmä na rast v oblasti poskytovania úverov reálnej ekonomike (podnikom a spotrebiteľom) a zníži svoju expozíciu triedam rizikovejších aktív v rámci amerických CMBS a amerických RMBS. [...] ⁽²¹⁾.

— V súvislosti s organizačnými útvarmi, ktoré sa ING zaväzuje prediť (ako sa uvádza v odôvodnení 57), ak sa predaj ktoréhokoľvek takého organizačného útvaru neuskutoční do 31. decembra 2013 (napríklad na základe právoplatnej záväznej zmluvy o predaji, ktorá sa uzatvorila), Komisia môže na žiadosť Holandska v prípade, že je to vhodné alebo z dôvodu výnimočných okolností, povoliť predĺženie tohto obdobia ⁽²²⁾. Komisia môže v takom prípade tiež i) požiadať Holandsko, aby vymenovalo jedného alebo viacerých správcov (odpredaných subjektov) ⁽²³⁾, predbežne vybraných a navrhnutých spoločnosťou ING (ktorí podliehajú schváleniu Komisiou), [...].

— Pokiaľ sa Holandsko bude snažiť o predĺženie obdobia, predloží Komisii žiadosť s uvedením dôvodu najneskôr jeden mesiac pred uplynutím daného obdobia. Za výnimočných okolností bude Holandsko oprávnené požiadať o predĺženie aj počas posledného mesiaca daného obdobia.

(83) Holandsko sa ďalej zaväzuje, že ING bude dodržiavať zákaz akvizície:

— ING nebude počas určitého obdobia vykonávať akvizície finančných inštitúcií. Tieto záväzky budú platiť počas obdobia troch rokov počínajúc dňom prijatia rozhodnutia Komisie alebo do dňa, keď ING v plnom rozsahu splatí Holandsku cenné papiere kapitálu Core Tier 1 (vrátane príslušných nahromadených úrokov z kupónov cenných papierov kapitálu Core Tier 1 a prémieho poplatku za ukončenie opatrenia), podľa toho, ktoré obdobie bude kratšie. ING nebude počas rovnakého obdobia vykonávať ani akékoľvek (iné) akvizície spoločností, ktoré by spomalili splácanie cenných papierov kapitálu Core Tier 1 Holandsku.

— Bez ohľadu na tento zákaz ING môže so súhlasom Komisie nadobúdať spoločnosti, najmä ak by to bolo nevyhnutné na zabezpečenie finančnej stability alebo hospodárskej súťaže na príslušných trhoch.

⁽²¹⁾ [...]

⁽²²⁾ Najmä v prípade, ak dôjde k odpredaju v rámci počiatočnej verejnej ponuky, ktorá sa začne a v rámci ktorej dôjde k umiestneniu významného množstva akcií (30 % alebo viac) pred skončením obdobia odpredajov, Komisia (po konzultácii s holandským štátom, ING a správcem) aktívne posúdi, či povolí danému subjektu viac času na umiestnenie zostávajúcich akcií.

⁽²³⁾ Akceptuje sa, že pre rozličné regióny a/alebo podniky sa môžu vymenovať rozliční správcovia.

⁽²⁰⁾ Podpora nelikvidných aktív.

(84) Holandsko sa ďalej zaväzuje, že ING bude dodržiavať zákaz vedúceho postavenia pri stanovovaní cien:

— ING nebude bez predchádzajúceho súhlasu Komisie ponúkať priaznivejšie ceny za štandardizované produkty ING (na trhoch, ktoré sú vymedzené ďalej v texte) ako jej traja priami konkurenti s najlepšimi cenami na trhoch v EÚ, na ktorých má ING podiel na trhu vyšší ako 5 %.

— Táto podmienka sa obmedzuje na štandardizované produkty ING na trhoch s týmito produktmi: i) na trhu s úsporami jednotlivcov; ii) na trhu s hypotekárnymi úvermi pre jednotlivcov; iii) na trhu súkromného bankovníctva, ak zahŕňa hypotekárne produkty alebo sporiace produkty, alebo iv) na trhu vkladov pre MSP (malé a stredné podniky sú vymedzené podľa definície MSP, ktorú ING v súčasnosti/obvykle využíva pri svojej podnikateľskej činnosti v príslušnej krajine). Len čo sa ING dozvie, že ponúka priaznivejšie ceny za svoje produkty ako jej traja konkurenti s najlepšimi cenami, bezodkladne a čo najskôr upraví svoju cenu na úroveň, ktorá bude v súlade s týmto záväzkom.

— Táto podmienka bude platiť počas obdobia troch rokov počínajúc dňom prijatia tohto rozhodnutia alebo do dňa, keď ING v plnom rozsahu splatí Holandsku cenné papiere kapitálu Core Tier 1 (vrátane príslušných nahromadených úrokov z kupónov cenných papierov kapitálu Core Tier 1 a prémieového poplatku za ukončenie opatrenia), podľa toho, ktoré obdobie bude kratšie. Na účely monitorovania tejto podmienky Holandsko vymenuje správcu pre monitorovanie, ktorého predbežne vyberie a navrhne spoločnosť ING. Správca pre monitorovanie podlieha schváleniu Komisiou.

— Na podporu dlhodobej životaschopnosti ING sa ING Direct bez prechádzajúceho súhlasu Komisie zdrží vedúceho postavenia na trhu pri stanovovaní cien v súvislosti so štandardizovanými produktmi ING na trhoch s hypotekárnymi úvermi pre jednotlivcov a na trhoch s úsporami jednotlivcov v EÚ počas obdobia troch rokov počínajúc dňom prijatia tohto rozhodnutia alebo do dňa, keď ING v plnom rozsahu Holandsku splatí cenné papiere kapitálu Core Tier 1 (vrátane príslušných nahromadených úrokov z kupónov cenných papierov kapitálu Core Tier 1 a prémieového poplatku za ukončenie opatrenia), podľa toho, ktoré obdobie bude kratšie. Len čo sa ING dozvie, že ponúka najlepšie ceny za svoje

produkty na trhu s hypotekárnymi úvermi pre jednotlivcov alebo na trhu s úsporami jednotlivcov v EÚ, ING bezodkladne a čo najskôr upraví svoje ceny na úroveň, ktorá bude v súlade s týmto záväzkom.

— Na účely monitorovania tejto podmienky Holandsko vymenuje správcu pre monitorovanie, ktorého predbežne vyberie a navrhne spoločnosť ING. Správca pre monitorovanie podlieha schváleniu Komisiou.

(85) Holandsko sa zaväzuje k celému radu podrobných ustanovení, pokiaľ ide o oddelenie subjektu WUH/Interadvies:

— ING vytvorí novú spoločnosť na predaj v Holandsku, ktorá sa odčlení od jej súčasných obchodných činností retailového bankovníctva v Holandsku. Výsledkom má byť, že táto oddelená nová spoločnosť bude životaschopnou a konkurenčnou spoločnosťou, ktorá je samostatná a oddelená od spoločností, ktoré si ponechá ING, a ktorá sa môže previesť na vhodného kupujúceho. Táto nová spoločnosť bude zahŕňať obchodnú činnosť bankovej divízie WUH/Interadvies, ktorá je v súčasnosti súčasťou holandských poisťovacích prevádzok, a portfólio spotrebiteľských úverov ING Bank. WUH/Interadvies je obchodnou jednotkou ING pod záštitou organizačného útvaru Nationale Nederlanden Insurance. Je to (prevažne) hypotekárna banka pôsobiaca na základe svojich vlastných bankových licencií. Je životaschopným „samostatným“ aktérom na trhu, ktorý má svojich vlastných predajcov pre služby zákazníkom, a nezávislou organizáciou so slušným základným príjmom. Toto oddelenie sa uskutoční pod dohľadom správcu pre monitorovanie v spolupráci so správcom oddelenej spoločnosti. V tejto súvislosti môže správca pre monitorovanie počas obdobia odčleňovania odporučiť spoločnosti ING, aby vložila do odpredávanej spoločnosti hmotné a nehmotné aktíva (súvisiace s odpredávanou spoločnosťou), ktoré môže považovať za objektívne potrebné na zabezpečenie úplného súladu s uvedenými záväzkami ING orientovanými na výsledok, a najmä na zabezpečenie životaschopnosti a konkurencieschopnosti odpredávanej spoločnosti. Ak ING nesúhlasí so správcou pre monitorovanie, pokiaľ ide o objektívnosť požiadavky vkladu takýchto hmotných a nehmotných aktív na zabezpečenie životaschopnosti a konkurencieschopnosti odpredávanej spoločnosti, ING o tom písomne informuje správcu pre monitorovanie. V takom prípade výkonný manažment ING a správca pre monitorovanie zorganizujú do [...] stretnutie s cieľom dosiahnuť konsenzus. Ak ING a správca pre monitorovanie konsenzus nedosiahnu, spoločne a bez zbytočného odkladu vymenujú nezávislú tretiu stranu s odbornými znalosťami o finančnom sektore (ďalej len „expert“), aby si vypočula argumenty strán

a sprostredkovala riešenie. Ak sa riešenie nenájde, expert rozhodne do [...] od vymenovania o objektívnosti požiadavky vkladu príslušného súvisiaceho hmotného a nehmotného majetku do odpredávanej spoločnosti na zabezpečenie jej životaschopnosti a konkurencieschopnosti a strany majú rozhodnutie experta v tejto súvislosti akceptovať a podľa neho konať. Otázky, ktoré boli predmetom nesúhlasu, sa uvedú v správe správcu pre monitorovanie pre Komisiu.

— ING sa zaväzuje zabezpečiť optimálne podmienky na predaj vypracovaním obchodného plánu, vytvorením internetovej platformy a vyčlenením predajných kapacít pre oddelený subjekt. Sprístupní aj platobné kapacity (za komerčných podmienok), ak o to kupujúci požiadajú. ING bude okrem toho pomáhať pri vytváraní funkcie finančnej správy a zabezpečení financovania na dva roky po predaji, zatiaľ čo finančná podpora ING bude počas týchto dvoch rokov postupne klesať. Finančná podpora ING spoločnosti WUH bude založená na transferových cenách interného financovania. ING [...] požiadala Holandsko o financovanie garantované štátom do výšky [...] mld. EUR na financovanie spoločnosti WUH. V takom prípade sa holandské orgány zaviazali notifikovať toto opatrenie osobitne.

— ING sa navyše počas prechodného obdobia [...] zdrží aktívneho ponúkajú služieb klientom spoločnosti WUH v súvislosti s produktmi, ktoré spoločnosť WUH poskytuje týmto klientom ku dňu prijatia tohto rozhodnutia.

— ING sa bude snažiť oddeliť spoločnosť WUH do [...]. Po uplynutí obdobia odčleňovania [...] ING bude spravovať spoločnosť WUH oddelene a bude sa snažiť ju odpredať [...] ⁽²⁴⁾.

— Správca pre monitorovanie a správca oddelenej spoločnosti budú vymenovaní do [...] odo dňa prijatia tohto rozhodnutia Komisie a správca pre odpredaj bude vymenovaný do [...]. Všetkých správcov vymenuje Holandsko a predbežne ich vyberie a navrhne ING. Správcovia podliehajú schváleniu Komisiou.

(86) Náklady všetkých správcov vymenovaných počas procesu reštrukturalizácie bude znášať ING.

(87) Na účely obnovenia životaschopnosti sa Holandsko zaväzuje, že ING bude dodržiavať tieto podmienky:

— ING sa zaväzuje orientovať svoje finančné prostriedky nepochádzajúce z vkladov na dlhodobšie financovanie, keď sa na trhoch obnovia menej stresujúce

podmienky, vydaním viacerých dlhových nástrojov so splatnosťou dlhšou ako jeden rok. [...]

— ING sa vynasnaží odstrániť svoj dvojité pákový efekt (využitím hlavného dlhu ako vlastného kapitálu vo svojich dcérskych spoločnostiach) podľa možnosti čo najskôr a zaväzuje sa, že tak urobí najneskôr do [...]. Dvojité pákové efekt sa odstráni automaticky, hneď ako sa zo skupiny ING opäť stane regulovaná banka.

(88) Pokiaľ ide o odloženie vyplácania kupónov a nákupných opcií na cenné papiere Tier 1 a Tier 2, Holandsko sa zaväzuje, že ING bude dodržiavať tieto podmienky:

— Ak nová emisia akcií vynesie viac, ako je potrebné na splatenie 50 % cenných papierov kapitálu Core Tier 1 vrátane príslušných nahromadených úrokov a prémieho poplatku za ukončenie opatrenia, ING nebude povinná odložiť vyplácanie kupónov hybridných nástrojov k 8. a 15. decembru 2009 ⁽²⁵⁾ a ani akékoľvek vyplácanie kupónov hybridných nástrojov neskôr.

— Ak sa nová emisia akcií neuskutoční a ING bude v predchádzajúcom roku stratová, bude povinná oddialiť vyplácanie kupónov hybridných nástrojov, pokiaľ má možnosť na základe vlastného uváženia tak urobiť, počas obdobia troch rokov počnúc dňom prijatia rozhodnutia Komisie alebo do dňa, keď ING v plnom rozsahu splatí Holandsku cenné papiere kapitálu Core Tier 1 (vrátane príslušných nahromadených úrokov z kupónov cenných papierov kapitálu Core Tier 1 a prémieho poplatku za ukončenie opatrenia), podľa toho, ktoré obdobie bude kratšie.

— Holandské orgány chápu, že Komisia je proti tomu, aby príjemcovia štátnej pomoci dostávali odmeny z vlastných finančných prostriedkov (vlastného imania a podriadeného dlhu), keď ich činnosti neprinášajú dostatočné zisky ⁽²⁶⁾, a že Komisia je v tomto kontexte v zásade proti nákupnej opcii na hybridné nástroje kapitálu Tier 2 a Tier 1. ING ľutuje nedorozumenie týkajúce sa uplatnenia nákupnej opcie na dlhopis nižšej triedy Tier 2 dňa 14. októbra 2009. Uplatnenie nákupnej opcie na hybridné nástroje kapitálu Tier 2 a Tier 1 sa bude v budúcnosti navrhovať Komisii na schválenie od prípadu k prípadu počas obdobia troch rokov počnúc dňom prijatia tohto rozhodnutia alebo do dňa, keď ING v plnom rozsahu splatí Holandsku cenné papiere kapitálu Core Tier 1 (vrátane príslušných nahromadených úrokov z kupónov cenných papierov kapitálu Core Tier 1 a prémieho poplatku za ukončenie opatrenia), podľa toho, ktoré obdobie bude kratšie.

⁽²⁵⁾ Pod podmienkou, že je jasné, že súčasť výnosov z vydania práv sa použije na vyplácanie kupónov.

⁽²⁶⁾ Pozri bod 26 oznámenia Komisie o návrate k životaschopnosti a hodnotení reštrukturalizačných opatrení vo finančnom sektore v podmienkach súčasnej krízy podľa pravidiel štátnej pomoci, Ú. v. EÚ C 195, 19.8.2009, s. 9.

⁽²⁴⁾ [...]

(89) Holandsko sa zaväzuje, že ING sa zdrží rozsiahleho marketingu s odvolaním sa na opatrenie vo forme rekapitalizácie ako súťažnej výhody.

(90) Holandsko sa zaväzuje, že ING bude dodržiavať obmedzenia svojich politík odmeňovania a marketingových činností, ku ktorým sa už predtým zaviazala na základe zmlúv týkajúcich sa cenných papierov kapitálu Core Tier 1 a na podporu nelikvidných aktív.

(91) ING a Holandsko sa zaväzujú, že správu o pokroku dosiahnutom pri realizácii reštrukturalizačného plánu budú predkladať Komisii každých šesť mesiacov odo dňa prijatia tohto rozhodnutia.

(92) Holandské orgány sa zaväzujú, že úplné vykonanie reštrukturalizácie ING sa dokončí do konca roku 2013.

4. DÔVODY NA ZAČATIE VYŠETROVANIA

(93) V rozhodnutí o začatí konania Komisia vyjadrila pochybnosti o súlade pôvodného opatrenia s oznámením o znehodnotených aktívach, najmä pokiaľ ide o oceňovanie a rozdelenie záťaže. Komisia však zistila, že opatrenie spĺňalo podmienky oprávnenosti aktív, dojednaní o správe aktív, transparentnosti a poskytovanie informácií a poplatok za záruky, ako sa uvádza v oznámení o znehodnotených aktívach.

(94) Pokiaľ ide o oceňovanie, Holandsko tvrdilo, že skutočná ekonomická hodnota (real economic value – REV) portfólia je 97,3 % nominálnej hodnoty v prípade základného scenára a 88,8 % nominálnej hodnoty v prípade záťažového scenára. Na základe toho sa portfólio previedlo na Holandsko za 90 % nominálnej hodnoty. Komisia vyjadrila pochybnosti o oceňovaní REV, najmä o voľbe diskontnej sadzby, odhadov cien nehnuteľností, úrovni zníženia kreditného rizika a ďalších otázok týkajúcich sa oceňovania.

(95) Pokiaľ ide o rozdelenie záťaže, Komisia vyjadrila pochybnosti o úrovni poplatku na financovanie a vhodnosti poplatku za správu, ktorý Holandsko platí spoločnosti ING. Okrem toho, keďže Komisia má pochybnosti týkajúce sa ocenenia portfólia, akýkoľvek negatívny záver o preskúmaní ocenenia by mohol mať priamy vplyv na posúdenie poplatku za záruky.

5. POSÚDENIE POMOCI

5.1. Existencia pomoci

(96) Podľa článku 87 ods. 1 Zmluvy akákoľvek pomoc poskytnutá členskému štátu alebo akoukoľvek formou zo štátnych prostriedkov, ktorá naruša hospodársku súťaž alebo hrozí narušením hospodárskej súťaže tým, že zvýhodňuje určitých podnikateľov alebo výrobu určitých druhov tovaru, je nezlučiteľná so spoločným trhom, pokiaľ ovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi.

(97) Komisia už v rozhodnutí o začatí konania preukázala, že rekapitalizácia ING predstavuje štátnu pomoc vo výške sumy vloženého kapitálu, t. j. 10 mld. EUR.

(98) Zmena a doplnenie prémie za spätné odkúpenie tiež predstavuje štátnu pomoc, pokiaľ sa štát nevzdá svojho práva na získanie výnosov. Keďže ING sa už dohodla na prémii za spätné odkúpenie vo výške 150 %, akékoľvek prípadné zníženie je naozaj ušlý príjem. Úprava podmienok splatenia holandskej kapitálovej injekcie má za následok ďalší prospech pre ING. To predstavuje dodatočnú pomoc vo výške približne 2 mld. EUR, ako sa uvádza v odôvodnení 34.

(99) Pokiaľ ide o opatrenie IA, Komisia v rozhodnutí o začatí konania zistila, že toto opatrenie predstavuje pomoc. Výška pomoci vyplývajúca z opatrenia IA sa vypočíta ako rozdiel medzi transferovou cenou (na základe reálnej ekonomickej hodnoty) a trhovej ceny prevezeného portfólia. Podľa informácií poskytnutých holandskými orgánmi bola celková nominálna hodnota portfólia Alt-A k 31. decembru 2008 39 mld. USD. 80 % portfólia sa previedlo na Holandsko za 87 % nominálnej hodnoty (na základe zmeneného opatrenia) predstavujúcej 27,1 mld. USD. Podľa informácií poskytnutých holandskými orgánmi bola celková tržobná hodnota portfólia Alt-A k 31. decembru 2008 vo výške 25,8 mld. USD, z čoho 80 % (20,6 mld. USD) bolo prevezených na Holandsko. Výsledný rozdiel medzi cenou za prevod a tržobnou cenou prevezeného portfólia je 6,5 mld. USD, čo zodpovedá približne 5,0 mld. EUR⁽²⁷⁾. Výška pomoci vyplývajúca z opatrenia IA je preto 5 mld. EUR.

(100) Kapitálová injekcia vo výške 10 mld. EUR bola pôvodne rozdelená v rámci skupiny takto: 5 mld. EUR pre bankovú divíziu ING, 4 mld. EUR pre poisťovaciu divíziu ING a 1 mld. EUR pre celý holding. ING má možnosť kedykoľvek previesť výšku kapitálovej injekcie medzi ING Bank, ING Insurance a holdingovou úrovňou.

⁽²⁷⁾ Pri predpokladanom výmennom kurze EUR/USD 1,3.

- (101) Okrem toho 85 % finančných tokov prevedených na Holandsko v rámci opatrenia IA sa týkalo aktív v držbe ING Bank a 15 % aktív v držbe ING Insurance. Z celkovej sumy pomoci vyplývajúcej z opatrenia IA (5 mld. EUR) 4,25 mld. EUR sa preto má pripísať ING Bank a 0,75 mld. EUR ING Insurance.
- (102) Výsledkom je celková výška pomoci pre ING Bank 9,25 mld. EUR (čo predstavuje 2,7 % rizikovo vážených aktív ING Bank ⁽²⁸⁾), celková výška pomoci pre ING Insurance vo výške 4,75 mld. EUR (čo predstavuje 50 % požiadaviek na mieru solventnosti ING Insurance ⁽²⁹⁾) a 1 mld. EUR zostane na holdingovej úrovni.
- (103) V záujme zjednodušenia a konzistentnosti s podmienkami použitými v oznámení o znehodnotených aktívach sa celková výška pomoci môže vyjadriť pomocou rizikovo vážených aktív len v prípade bankovej divízie ING. V takom prípade obidve opatrenia spolu plus doplnková pomoc v podobe zníženia prémie za spätné odkúpenie vo výške 2 mld. EUR majú za následok prvok pomoci približne 17 mld. EUR, čo predstavuje približne 5 % rizikovo vážených aktív ING Bank.
- (104) Spoločnosť ING okrem toho dostala 5 mld. EUR a 9 mld. USD vo forme pomoci z holandskej schémy poskytovania záruk. Na základe prevládajúceho výmenného kurzu v čase poskytnutia týchto opatrení, ktorý bol 1,3 EUR/USD, výška poskytnutých záruk je okolo 12 mld. EUR, čo predstavuje približne 1 % celkovej súvahy skupiny. Záruky boli poskytnuté v čase, keď sa podmienky na trhu zhoršovali a pre banky bolo problematické získať finančné prostriedky. Tieto záruky by preto neposkytol investor na trhu a predstavujú doplnkovú pomoc, možno až do výšky nominálnej hodnoty ⁽³⁰⁾.
- (105) Holandsko okrem toho tvrdí, že ING [...] ďalších [...] mld. EUR záruk od Holandska na oddelenie subjektu retailového bankovníctva WUH/Interadvies, ktoré zatiaľ neboli poskytnuté a potrebu ktorých je stále potrebné preukázať. Holandsko to považuje za doplnkovú pomoc na reštrukturalizáciu pre príjemcu, ktorú bude notifikovať neskôr. Komisia v zásade nie je proti takejto pomoci, pokiaľ je obmedzená na minimum nevyhnutné na reštrukturalizáciu ING ⁽³¹⁾ a pokiaľ je dostatočne kompenzovaná.

⁽²⁸⁾ Rizikovo vážené aktíva ING Bank predstavovali koncom roka 2008 sumu 343 mld. EUR.

⁽²⁹⁾ S prihladením na požiadavky na mieru solventnosti na konci roku 2008.

⁽³⁰⁾ Pozri rozhodnutie Komisie vo veci C 9/08 zo 4. júla 2008, *SachsenLB*, zatiaľ neuverejnené, rozhodnutie Komisie z 29. mája 2009 vo veci N 264/09, pomoc na záchranu podniku *HSH Nordbank AG*, Ú. v. EÚ C 179, 1.8.2009, s. 1, rozhodnutie Komisie zo 7. mája 2009 vo veci N 244/09 *Commerzbank*, Ú. v. EÚ C 147, 27.6.2009, s. 4.

⁽³¹⁾ Pozri bod 7 posledného odôvodnenia oznámenia o reštrukturalizácii, ako aj bod 27.

- (106) ING preto celkovo dostane pomoc na reštrukturalizáciu do [12 – 22] mld. EUR v podobe záruk na likviditu a približne 17 mld. EUR vo forme inej pomoci, čo predstavuje približne 5 % rizikovo vážených aktív banky.

5.2. Zlučiteľnosť

5.2.1. Uplatnenie článku 87 ods. 3 písm. b) zmluvy

- (107) Článok 87 ods. 3 písm. b) zmluvy splnomocňuje Komisiu, aby rozhodovala, či je pomoc zlučiteľná so spoločným trhom, ak je určená „na nápravu vážnej poruchy fungovania v hospodárstve členského štátu“. Komisia vo svojom nedávnom schválení predĺženia holandského systému ochrany vkladov potvrdila ⁽³²⁾, že hrozba vážnej poruchy holandského hospodárstva vo všeobecnosti pokračuje a že opatrenia na podporu bánk sú vhodné na riešenie tejto hrozby.
- (108) Vzhľadom na význam činností v oblasti poskytovania úverov pre konkrétne regionálne trhy, jej cezhraničnú prítomnosť a jej integráciu a spoluprácu s inými bankami Komisia uznáva, že ING je systémovo významnou bankou. [...]. Preto dospela k záveru, že takéto zlyhanie by malo vážne následky pre holandský finančný sektor a pre reálnu ekonomiku. Pomoc sa preto musí posudzovať podľa článku 87 ods. 3 písm. b) zmluvy.
- 5.2.2. Zlučiteľnosť opatrenia IA
- (109) Zaobchádzanie členských štátov s opatreniami na odbremenenie od znehodnotených aktív podľa článku 87 ods. 3 písm. b) zmluvy sa posudzuje na základe oznámenia o znehodnotených aktívach. Oznámenie o znehodnotených aktívach stanovuje zásady, ktoré sa musia dodržiavať pri každom prípadnom opatrení na odbremenenie od znehodnotených aktív.
- (110) Pochybnosti vyjadrené v rozhodnutí o začatí konania, že opatrenie IA nespĺňa podmienky zlučiteľnosti odbremenenia od znehodnotených aktív, ako je stanovené v oznámení o znehodnotených aktívach, sú rozptýlené.

- (111) Holandské orgány sa zaviazali zmeniť a doplniť opatrenie prostredníctvom zvýšenia poplatku za záruky, ktorý platí spoločnosť ING Holandsku, o 82,6 ⁽³³⁾ bp p. a., čím sa zmenila cena za prevod vyplývajúca z opatrenia, ako aj štruktúra poplatku. Okrem toho sa poplatok na financovanie znížil o 50 bp p. a.

⁽³²⁾ Rozhodnutie Komisie zo 7. júla 2009 vo veci N 379/09 a NN 16/09, zatiaľ neuverejnené.

⁽³³⁾ Pozostáva z úpravy o 52 bp p. a. za ocenenie, 15 bp p. a. za poplatok za správu a 15,6 bp p. a. za úsluž platby štátu za obdobie od 26. januára do 25. októbra 2009.

Oceňovanie

- (112) V prvom rade, provízia zo zvýšenia poplatku za záruky o 82,6 bp p. a. vo výške 52 bp p. a. je určená na zníženie ceny za prevod aktív z portfólia z 90 % nominálnej hodnoty na 87 % nominálnej hodnoty. Zmenená cena za prevod zosúladzuje cenu za prevod s odhadmi reálnej ekonomickej hodnoty portfólia, ktoré by sa získali použitím primeraných predpokladov. Po rozhodnutí o začatí konania holandské orgány predložili revidované ocenenia portfólia. Potom ako Komisia vyjadrila pochybnosti o odhadoch cien nehnuteľností na bývanie a diskontných sadzbách použitých pri počiatocnom ocenení portfólia spoločnosťou Dynamic Credit Partners, holandské orgány poskytli Komisii výsledky ocenenia získané použitím rovnakej metodiky oceňovania, ale na základe konzervatívnejších odhadov cien nehnuteľností a diskontných sadzieb. Komisia upravila výsledok o ďalšie faktory po konzultácii s externými expertmi. Na základe tejto analýzy dospela k záveru, že odhad reálnej ekonomickej hodnoty vo výške 87 % je akceptovateľný vzhľadom na požiadavky oznámenia o znehodnotených aktívach týkajúcich sa metodiky oceňovania a obozretných predpokladov, ktoré boli naznačené v rozhodnutí o začatí konania. Úpravou reálnej ekonomickej hodnoty na 87 % boli preto počiatocné pochybnosti Komisie rozptýlené.

Štruktúra poplatku

- (113) Komisia vo svojom rozhodnutí o začatí konania vyjadrila pochybnosti o úrovni poplatku za správu, ktorý bol pôvodne stanovený na úrovni 25 bp p. a. Prostredníctvom zvýšenia poplatku o 15 bp p. a. (nad rámec 52 bp p. a. za úpravu ocenenia a 15,6 bp p. a. za časovú úpravu) sa poplatok za správu znížil na 10 bp p. a., čo je akceptovateľná úroveň vzhľadom na veľkosť spravovaného portfólia. Okrem toho pochybnosti Komisie v súvislosti s poplatkom na financovanie vyjadrené v rozhodnutí o začatí konania boli tiež vyriešené, keďže poplatok na financovanie bol znížený o 50 bp p. a. Týmto spôsobom sa poplatok na financovanie uviedol do súladu s nákladmi Holandska na financovanie, ako to prezentovali holandské orgány Komisii⁽³⁴⁾. Počiatocné pochybnosti Komisie v súvislosti s poplatkom za správu a poplatkom na financovanie boli preto rozptýlené.

Rozdelenie záťaže

- (114) Pokiaľ ide o rozdelenie záťaže, v oznámení o znehodnotených aktívach sa v oddiele 5.2 uvádza všeobecná zásada, že straty súvisiace so znehodnotenými aktívami majú znášať v maximálnom rozsahu banky. Komisia je toho názoru, že primeranú úroveň rozdelenia záťaže možno dosiahnuť len vtedy, ak sa znehodnotené aktíva prevedú na štát za cenu za prevod, ktorá nie je vyššia ako reálna ekonomická hodnota⁽³⁵⁾. Komisia bola o tom uistená revidovanou cenou za prevod, ako je naznačené v odôvodnení 112.

⁽³⁴⁾ Holandský štát odhaduje svoje náklady na financovanie v USD na približne 3 % produktov so splatnosťou 5 – 7 rokov, čo zodpovedá váženej priemernej životnosti portfólia.

⁽³⁵⁾ Za predpokladu primeranej kompenzácie; tá bola v súčasnosti poskytnutá.

- (115) Úprava ceny za prevod sa v tomto prípade dosiahla zvýšením poplatku za záruky o 52 bp p. a., ktoré je rovnocenné čistej súčasnej hodnote rozdielu medzi 90 % a 87 % nominálnej hodnoty. To je v súlade s rozhodnutím o začatí konania, kde Komisia akceptovala dohodu o výmene (swape) peňažných tokov a rozhodla, že úpravy ocenenia sa urobia prostredníctvom zmeny poplatku za záruky. Opatrenie IA preto spĺňa podmienky týkajúce sa primeraného rozdelenia záťaže.

- (116) Zmenené a doplnené opatrenie IA nadobúda platnosť 25. októbra 2009, pričom sa platby vykonávali podľa počiatocnej štruktúry operačného poplatku, ktorá bola pre ING priaznivejšia od 26. januára 2009 do 25. októbra 2009. Na účely vykonania platieb spoločnosťou ING v prospech štátu, ktoré neboli v uvedenom období vykonané, sa poplatok za záruky zvýšil o ďalších 15,6 bp p. a. Táto zmena je nevyhnutná, aby bolo možné považovať opatrenie za zlučiteľné s oznámením o znehodnotených aktívach z 26. januára 2009. Toto zvýšenie však nezvyšuje ocenenie portfólia ani nezvyšuje rozdelenia záťaže, pretože iba zabezpečuje uplatnenie oznámenia o znehodnotených aktívach odo dňa nadobudnutia platnosti opatrenia IA, t. j. retroaktívne.

5.2.3. Zlučiteľnosť pomoci na reštrukturalizáciu

- (117) Komisia musí posúdiť pokračovanie všetkých predchádzajúcich opatrení pomoci na okamžitú pomoc ako pomoc na reštrukturalizáciu. Zlučiteľnosť pomoci na reštrukturalizáciu sa posudzuje na základe reštrukturalizačného plánu v zmysle oznámenia Komisie o návrate k životaschopnosti a hodnotení reštrukturalizačných opatrení vo finančnom sektore v podmienkach súčasnej krízy podľa pravidiel štátnej pomoci⁽³⁶⁾ (ďalej len „oznámenie o reštrukturalizácii“). Dokonca aj v prípade, keď sa predchádzajúce rozhodnutia odkazovali na usmernenia o štátnej pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu firiem v ťažkostiach⁽³⁷⁾, Komisia v bode 49 oznámenia o reštrukturalizácii objasnila, že všetka pomoc notifikovaná Komisii do 31. decembra 2009 sa bude posudzovať ako pomoc na reštrukturalizáciu bánk podľa oznámenia o reštrukturalizácii namiesto usmernení o štátnej pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu firiem v ťažkostiach.

Požadovaná úroveň reštrukturalizácie

- (118) V oznámení o reštrukturalizácii sa nevymedzujú podmienky, podľa ktorých banka musí predložiť reštrukturalizačný plán, ale vychádza z predchádzajúcich oznámení.

⁽³⁶⁾ Ú. v. EÚ C 195, 19.8.2009, s. 9.

⁽³⁷⁾ Pozri Ú. v. EÚ C 244, 1.10.2004, s. 2. Odkaz bol výslovne uvedený v oznámení o bankovníctve v bode 42.

- (119) Komisia sa domnieva, že ING by mala prejsť dôkladnou reštrukturalizáciou, najmä ak už príjemca dostal štátnu pomoc, ktorá prispieva na krytie alebo zabránenie stratám, ktoré celkovo prevyšujú 2 % celkových rizikovo vážených aktív banky. Táto pozícia je v súlade s bodom 4 oznámenia o reštrukturalizácii a bodu 55 oznámenia o znehodnotených aktívach, ako aj s predchádzajúcimi záväzkami ING ⁽³⁸⁾.

Obnovenie životaschopnosti

- (120) Pri posudzovaní reštrukturalizačného plánu sa Komisia uistuje, či je banka schopná obnoviť dlhodobú životaschopnosť bez štátnej pomoci (pozri oddiel 2 oznámenia o reštrukturalizácii).
- (121) Oznámenie o reštrukturalizácii v tejto súvislosti pripomína, že vlády rekapitalizovali banky za podmienok zvolených prednostne skôr z dôvodov finančnej stability, ako z hľadiska návratu k životaschopnosti. Dlhodobá životaschopnosť si preto vyžaduje, aby bola každá prijatá pomoc buď po čase splatená v lehote predpokladanej pri poskytnutí pomoci, alebo aby za ňu bola poskytnutá kompenzácia zodpovedajúca bežným trhovým podmienkam, čím sa zaistí ukončenie akejkoľvek formy štátnej pomoci. Reštrukturalizačný plán obsahuje presvedčivú stratégiu splácania holandského kapitálu, ktorá sa začne uplatňovať ešte pred vydaním tohto rozhodnutia.
- (122) V oznámení o reštrukturalizácii sa vysvetľuje, že dlhodobá životaschopnosť sa dosiahne vtedy, keď je banka schopná pokryť všetky svoje náklady vrátane odpisov a finančných poplatkov a zabezpečiť primeranú návratnosť vlastného imania pri zohľadnení rizikového profilu banky. Ako sa uvádza v odôvodnení 65, v reštrukturalizačnom pláne sa názorne uvádza, ako spoločnosť ING preukáže primeranú ziskovosť na krytie všetkých svojich nákladov vrátane odpisov a finančných poplatkov a zabezpečí primeranú návratnosť vlastného imania pri zohľadnení rizikového profilu banky.
- (123) V reštrukturalizačnom pláne sa názorne uvádza, že ING je schopná splniť príslušné požiadavky regulačných orgánov dokonca aj v prípade záťažového scenára s pretrvávajúcou celosvetovou recesiou, ako sa vyžaduje v bode 13 oznámenia o reštrukturalizácii. Informácie predložené holandskými orgánmi naznačujú, že ING by bola životaschopná dokonca aj v prípade záťažového scenára s konzervatívnymi predpokladmi preskúmanými Komisiou. Komisia poznamenáva, že pokiaľ ide o úrovne LGD pre holandské portfólio retailových hypotekárnych úverov, modely, ktoré použila spoločnosť ING, schválil holandský orgán dohľadu DNB. Pokiaľ ide o kvalitu holandského portfólia hypotekárnych úverov ING, na holandský trh s hypotekárnymi úvermi sa uplatnili dodatočné prísnejšie záťažové predpoklady. Podľa dodatočných stresových predpokladov by ING podľa informácií

poskytnutých holandskými orgánmi stále spĺňala svoje kapitálové požiadavky.

- (124) Plánované odpredaje aktív časom vytvoria prebytočný kapitál, ktorý by mal ešte viac posilniť kapitálový základ ING.
- (125) Po druhé, v súlade s bodom 10 oznámenia o reštrukturalizácii sa v pláne uvádzajú príčiny ťažkostí banky a jej slabé stránky a naznačuje, ako navrhnuté reštrukturalizačné opatrenia napravia problémy z minulosti. Za týmto účelom sa v reštrukturalizačnom pláne uvádza, že príjemca zlepši svoju kapitálovú štruktúru odstránením dvojitého pákového efektu a zvýšením ukazovateľa kapitálovej primeranosti. ING bude preto v lepšej pozícii, aby mohla čeliť prípadnému nepriaznivému hospodárskemu vývoju v budúcnosti a absorbovať neočakávané straty dokonca aj po splatení kapitálu od Holandska.
- (126) Zistilo sa, že portfólio Alt-A je hlavným dôvodom opakovanej potreby štátnej podpory. Obavy týkajúce sa prípadných odpisov portfólia Alt-A boli jedným z hlavných spúšťačov opatrenia vo forme rekapitalizácie, skôr ako sa na ňu začne vzťahovať opatrenie IA. Tieto obavy týkajúce sa trhu boli po prijatí opatrenia IA rozptýlené. [...] V tejto súvislosti predpokladaný odpredaj podniku ING Direct US, ktorý sa uvádza v reštrukturalizačnom pláne, odstráni hlavný zdroj problémov, ktoré viedli k intervencii štátu.
- (127) ING ďalej zníži svoju expozíciu rizikovejším triedam aktív a nie je jej cieľom zvýšiť svoju expozíciu operáciám s nehnuteľnosťami. ING odpredá aj ďalšie rizikové obchodné činnosti a aktíva alebo zníži svoju expozíciu týmto rizikovým obchodným činnostiam a aktívam.
- (128) ING okrem toho iniciovala rozsiahlejší program na „odstránenie rizík“ (t. j. politiku na zníženie rizík) a znižovanie nákladov, ktorý rieši aj zložitú štruktúru skupiny najprv vytvorením divízií bankovníctva a poisťovníctva a potom odpredajom celej poisťovacej časti svojho podnikania. Plán ukazuje, že najmä ING Direct upraví svoju [obozretnú] obchodnú stratégiu a zdrží sa stanovovania [...] cien, čo je zdôraznené zákazom vedúceho postavenia pri stanovovaní cien, ako je opísané v odôvodnení 53 a odôvodnení 84.
- (129) Plán okrem toho dokazuje, že sa ING prispôbuje skúsenostiam získaným z krízy v súlade s bodom 11 oznámenia o reštrukturalizácii. V pláne sa napríklad vysvetľuje, ako ING plánuje zmeniť a doplniť svoju politiku odmeňovania, aby sa banka orientovala viac na dlhodobšie výsledky a tým predišla následkom zlyhania. [...]
- (130) Preto sa dospelo k záveru, že reštrukturalizačný plán je schopný obnoviť dlhodobú životaschopnosť.

⁽³⁸⁾ Pozri tiež rozhodnutie o znehodnotených aktívach z 30. marca 2009, bod 83.

Vlastný príspevok príjemcu

- (131) V reštrukturalizačnom pláne sa ďalej stanovuje primeraný vlastný príspevok na náklady na reštrukturalizáciu (oddiel 3 oznámenia o reštrukturalizácii). Reštrukturalizačný plán demonštruje, že ING zabezpečuje primerané rozdelenie záťaže v súlade s oznámením o reštrukturalizácii, čo je dôležité pre obmedzenie morálneho hazardu.
- (132) Po prvé, Holandsko sa zaviazalo upraviť podmienky opatrenia IA, čo ho zosúlaďuje s požiadavkami uvedenými v oznámení o znehodnotených aktívach.
- (133) Po druhé, ING zaplatí primeranú protihodnotu za kapitálovú injekciu v súlade s oznámením Komisie o rekapitalizácii finančných inštitúcií v súčasnej finančnej kríze: obmedzenie pomoci na nevyhnutné minimum a bezpečnostné opatrenia proti neprimeranému narušovaniu hospodárskej súťaže⁽³⁹⁾ (ďalej len „oznámenie o rekapitalizácii“). Toto posúdenie sa upravou podmienok splácania nemení, pretože tieto predstavujú prémiiu za spätné odkúpenie. Táto prémia za spätné odkúpenie predstavuje úpravu rozhodnutia o rekapitalizácii. Toto je akceptovateľné, pretože Komisia nabáda k predčasnému splácaniu. Dôvodom stimulov na takéto spätné odkúpenie je, že spätné odkúpenie odstraňuje pokračujúce účinky výhod štátnej pomoci pre banku. To sa uplatnilo v rozhodnutiach Komisie prijatých po oznámení o rekapitalizácii, ako napríklad SNS a Aegon (pozri odôvodnenie 33) a malo by sa uplatniť obdobne aj v tomto prípade. Navyše, vzhľadom na skutočnosť, že kapitálová injekcia poskytne Holandsku internú mieru návratnosti 15 %, zníženie premie za spätné odkúpenie sa tiež zdá byť samo o sebe odôvodnené, pretože takáto interná miera návratnosti je primeranou protihodnotou v zmysle oznámenia o rekapitalizácii. Zníženie premie za spätné odkúpenie by sa preto malo považovať za zlučiteľnú pomoc na reštrukturalizáciu.
- (134) Po tretie, ING zaplatí primeranú protihodnotu za záruky na svoje strednodobé záväzky v súlade s holandským systémom poskytovania záruk, ktorý je naopak v súlade s oznámením o uplatňovaní pravidiel štátnej pomoci na opatrenia prijaté v súvislosti s finančnými inštitúciami v súčasnej globálnej finančnej kríze⁽⁴⁰⁾.
- (135) Holandsko sa tiež zaviazalo zväčšiť počet plánovaných odpredajov celosvetových poisťovacích činností spoločnosti ING, svoju podnikateľskú činnosť v oblasti správy aktív a svoje činnosti v oblasti súkromného bankovníctva vo Švajčiarsku a mimo Európy, čo prispeje na krytie nákladov na reštrukturalizáciu.
- (136) Reštrukturalizačný plán okrem toho predpokladá, že ING zvýši kapitál o 5 mld. EUR prostredníctvom ponuky predaja akcií v roku 2009, ktoré budú mať za následok oslabenie práv existujúcich akcionárov. To sa môže považovať za významný vlastný príspevok existujúcich poskytovateľov kapitálu.
- (137) Obmedzenie pomoci na nevyhnutné minimum sa tiež zabezpečí záväzkom Holandska, aby príjemca nenadobúdal iné finančné inštitúcie vo všeobecnosti alebo iné spoločnosti, ak by to spomalilo predčasné splácanie kapitálu poskytnutého Holandskom. To zabezpečí, aby sa banka zdržala akejkoľvek akvizície [...].
- (138) ING však v minulosti nespĺňala politiku Komisie o kapitálových nástrojoch Tier 1 a Tier 2, ako je uvedené v bode 26 oznámenia o reštrukturalizácii⁽⁴¹⁾. Komisia objasnila, že vyrovnanie strát (napríklad rozpustením rezerv alebo znížením základného imania) bánk prijímajúcich pomoc v rámci reštrukturalizácie, ktoré sa uskutočnia z vlastného rozhodnutia ako záruka vyplatenia dividend a kupónov vydaných na základe nesplateného podriadeného dlhu, nie je v zásade zlučiteľné s cieľom rozdelenia záťaže. Zatiaľ čo Komisia berie na vedomie, že ING už nebude uplatňovať kúpnu opciu na nástroje Tier 1 a Tier 2 bez formálneho súhlasu Komisie, kúpna opcia zo 14. októbra 2009 nerespektovala túto zásadu a mala by sa kompenzovať dodatočnými opatreniami na zmiernenie narušenia hospodárskej súťaže.
- (139) V rovnakom duchu je poľutovaniahodné, že ING na základe vlastného uváženia vyplatila v roku 2009 kupónové platby bez akéhokoľvek náležitého odôvodnenia, hoci bola v roku 2008 stratová. Hoci Komisia v zásade považuje zákaz vyplácania kupónov nevyhnutný aj v prípade ING, zistila, že takýto zákaz by sa nemal v tomto prípade vyžadovať pod podmienkou, že ING do 31. januára 2010 splatí 5 mld. EUR. Zahŕňalo by to kupónové platby 8. a 15. decembra 2009. Predčasné splatenie významnej časti štátnej pomoci poskytnutej Holandsku odstraňuje existujúce obavy Komisie, že takéto kupónové platby bránia ING v dosiahnutí dlhodobej životaschopnosti bez štátnej pomoci. Ak je banka schopná získať takéto značné množstvo kapitálu na trhu a má jasnú stratégiu zo strednodobého hľadiska, nemalo by už byť obmedzené používanie jej kapitálu, ak a keď to neohrozí realizáciu jej reštrukturalizačného plánu. To preukázal reštrukturalizačný plán.

⁽³⁹⁾ Ú. v. EÚ C 10, 15.1.2009, s. 2.

⁽⁴⁰⁾ Ú. v. EÚ C 270, 25.10.2008, s. 8.

⁽⁴¹⁾ Pozri MEMO/09/441 z 8. októbra 2009 – Komisia pripomína pravidlá týkajúce sa kapitálových operácií Tier 1 a Tier 2 pre banky, ktoré sú predmetom vyšetrovania pomoci na reštrukturalizáciu.

Opatrenia na odstránenie narušení hospodárskej súťaže

- (140) Reštrukturalizačný plán obsahuje aj dostatočné štrukturálne opatrenia a opatrenia zamerané na správanie, ktoré sú určené na riešenie narušení hospodárskej súťaže. V oznámení o reštrukturalizácii sa vysvetľuje, že k narušeniu hospodárskej súťaže môže dôjsť, keď niektoré banky súťažia svojimi produktmi a službami, zatiaľ čo iné akumulujú nadmerné riziká a/alebo sa spoliehajú na nevhodné obchodné modely. Štátna pomoc predlžuje takéto narušenia hospodárskej súťaže umelou podporou účasti príjemcov na trhu. Takto môže vytvárať morálny hazard pre bankový systém a zároveň oslabovať stimuly pre súťaž, investície a inovácie z hľadiska tých, ktorí nie sú príjemcami. Štátna pomoc môže tiež narušiť jednotný trh vytváraním prekážok vstupu a oslabovať stimuly pre cezhraničné činnosti.
- (141) V bode 31 oznámenia o reštrukturalizácii sa poznamenáva, že pri posudzovaní výšky pomoci a výsledného narušenia musí Komisia zobrať do úvahy tak absolútnu, ako aj relatívnu výšku prijatej štátnej pomoci. V tejto súvislosti banka ING dostala významnú výšku pomoci predstavujúcu 5 % rizikovo vážených aktív, ak je vyjadrená pomocou rizikovo vážených aktív ING Bank. Táto úroveň je dostatočne nad „spúšťačou úrovňou“ 2 % rizikovo vážených aktív⁽⁴²⁾. ING okrem toho získala významné množstvo záruk, ktoré by však nemuseli byť opatreniami na zmiernenie narušenia hospodárskej súťaže podľa bodu 31 oznámenia o reštrukturalizácii, pretože ING nemala problémy s financovaním (ktoré záruky obvykle pomáhajú prekonať), ale k prijatiu záruk ju nabádalo Holandsko, aby mohla poskytovať úvery reálnej ekonomike. Navyše, nezdá sa, že by bol akýkoľvek dôvod, prečo by si v tomto štádiu mali dodatočné záruky predpokladať v reštrukturalizačnom pláne na odčlenenie WUH/Interadvies vyžadovať dodatočné opatrenia na zmiernenie narušení hospodárskej súťaže. Toto opatrenie je samo o sebe opatrením určeným na pomoc pri riešení narušenia trhu, pretože sa predpokladá len na účely odčlenenia WUH/Interadvies.
- (142) Preto sa dospelo k záveru, že výška pomoci je pre príjemcu veľká. V dôsledku toho sú potrebné značné opatrenia na odstránenie narušení hospodárskej súťaže. Opatrenia na zmiernenie narušení by sa mali zvýšiť podľa bodu 31 oznámenia o reštrukturalizácii v dôsledku nevýznamného rozdelenia záťaže prameňa-

neho z nedodržania politiky Komisie o nástrojoch Tier 1 a Tier 2 uvedenej v bode 26 oznámenia o reštrukturalizácii, ako je podrobnejšie vysvetlené v odôvodnení 138 a nasl. tohto rozhodnutia⁽⁴³⁾.

- (143) Komisia sa domnieva, že ING prijala potrebné kroky na odstránenie veľmi veľkých narušení hospodárskej súťaže, pretože reštrukturalizačný plán predpokladá niekoľko odpredajov aktív, čím sa zníži prítomnosť príjemcu na trhu. V tejto súvislosti príjemca zníži do konca roka 2013 svoju súvahu o 45 % v porovnaní s bilančnou sumou k 30. septembru 2008. Tieto opatrenia sú len veľmi obmedzenou časťou v dôsledku ústupu od dlhového financovania a majú najmä za následok odpredaj celého poisťovníctva a správy aktív spoločnosti ING, ako aj retailové bankovníctvo v Holandsku, súkromné bankovníctvo vo Švajčiarsku a bankové činnosti všade mimo Európy. Rozsah navrhovaných odpredajov aktív je vhodný na zmiernenie narušenia hospodárskej súťaže aj z hľadiska prítlačujúcich okolností uvedených v odôvodneniach 138 a 139.
- (144) Reštrukturalizačný plán okrem toho posilňuje účinnú hospodársku súťaž a bráni ovládnutiu trhu a odrádza od cezhraničných činností podľa odôvodnenia 32 oznámenia o reštrukturalizácii odčlenením subjektu z podnikateľských činností ING na holandskom trhu retailového bankovníctva. Komisia zistila takéto podmienky na trhu, najmä v Holandsku, kde je trh retailového bankovníctva silne koncentrovaný a ING je jedným z vedúcich aktérov na trhu, ktorí sú schopní udržať si pomocou štátnej pomoci vysoký podiel na trhu. Spoločnosť WUH/Interadvies je vhodná, pretože jej cieľom je vytvoriť v budúcnosti životaschopnú spoločnosť, ktorá môže konkurovať v oblasti retailového bankovníctva v Holandsku.
- (145) Podľa Holandska by odčlenenie mohlo zlepšiť hospodársku súťaž na tomto vysoko koncentrovanom trhu s poskytovaním hypotekárnych úverov a spotrebiteľských úverov a niektorými činnosťami súvisiacimi s úsporami. Tento subjekt bude navyše plnohodnotným bankovým subjektom, ktorý má dobre vybavený útvar pre vysporiadavanie operácií a plnohodnotné rozhranie s platobnými systémami a je financovaný spoločnosťou ING. Skutočnosť, že nemá sieť pobočiek, ktorá je obvykle nevyhnutným príslušenstvom pre bankovú spoločnosť vo väčšine členských štátov, sa aspoň čiastočne kompenzuje prostredníctvom internetového bankovníctva, ktoré je tiež významným distribučným kanálom pre bankové produkty v Holandsku. Vklady sa môžu pripojiť k WUH/Interadvies prostredníctvom internetovej platformy. Tiež vzhľadom na know-how a ľudské zdroje poskytnuté novému subjektu bude v stave ďalej rozvíjať svoju existujúcu obchodnú činnosť a prípadne zriaďovať pobočky.

⁽⁴²⁾ Keď sa zoberie do úvahy len výška pomoci vyčlenená na poisťovníctvo, predstavuje 50 % požiadaviek miery solventnosti ING Insurance. To by sa v prípade banky rovnalo 4 % rizikovo vážených aktív, pretože predstavuje polovicu minimálneho kapitálu požadovaného na fungovanie subjektu.

⁽⁴³⁾ Zdá sa, že to isté platí pre dodržiavanie zákazu propagácie opatrenia vo forme rekapitalizácie spoločnosťou ING, ktorý nedodržala v Taliansku a Španielsku počas niekoľkých dní po poskytnutí pomoci.

(146) Komisia okrem toho berie na vedomie tvrdenie holandských orgánov uvedené v odôvodnení 56 týkajúce sa relatívne menšieho významu súčasných produktov bežných účtov v Holandsku v prípade krízového predaja ďalších produktov retailového bankovníctva. V tejto súvislosti, a ak sa v tomto rozhodnutí neuvádza inak, Komisia akceptuje, že produkty bežných účtov v Holandsku môžu mať relatívne malý význam pre produkty krízového predaja ďalších produktov retailového bankovníctva.

(147) Napokon Komisia berie na vedomie, že ING prijala niekoľko záväzkov na ubezpečenie, že jej podnikateľská činnosť je životaschopná, ako napríklad správca „odčlenenej spoločnosti“ a správca pre monitorovanie. Oba by mali zaistiť, aby práva a ostatný hmotný a nehmotný majetok spoločnosti (ktorá sa má odčleniť) boli chránené, bránené a zabezpečené vzhľadom na ING. Aj existujúci rozhodcovský mechanizmus, ktorý vyžaduje, aby nový subjekt prijal všetky potrebné zahrnutia na zaistenie jeho životaschopnosti zabezpečí dodržiavanie záväzkov ING vyplývajúcich z tohto rozhodnutia. ING sa okrem toho nezameria na klientov odčleneného subjektu, pokiaľ ide o produkty prevedené na WUH/Interadvies, dokonca ani v prípade, ak ING stále má existujúce vzťahy s existujúcimi klientmi. ING navyše poskytne WUH/Interadvies finančné prostriedky na [...] po investícii, hoci výška finančných prostriedkov bude počas tohto obdobia postupne klesať. Komisia okrem toho [...] zabezpečí, aby sa spoločnosť predala za pomoci správcu pre odpredaj majetku [...]. Všetky tieto prvky zaistia, že subjekt bude životaschopný a tým sa zvýši hospodárska činnosť na holandskom trhu retailového bankovníctva. Komisia preto akceptuje, že odpredaj WUH/Interadvies môže umožniť novému konkurentovi vyvinúť si podnikateľskú činnosť na trhu retailového bankovníctva v Holandsku a môže byť novou konkurenčnou silou na tomto trhu.

(148) Holandsko sa navyše tiež zaviazalo dodržiavať zákaz akvizície brániaci ING v akvizícii atraktívnych spoločností, ktoré sa pravdepodobne dostanú na trh v dôsledku všeobecnej reštrukturalizácii finančných spoločností a celého sektora⁽⁴⁴⁾. To zabráni neorganickému rastu ING a umožní iným spoločnostiam, ktoré štátnu pomoc nedostali, aby tieto spoločnosti kúpili.

(149) Komisia sa okrem toho domnieva, že záväzok dodržiavať zákaz vedúceho postavenia pri stanovovaní cien je v súlade s požiadavkami oznámenia o reštrukturalizácii s cieľom zabezpečiť, aby sa štátna pomoc nemohla použiť na ponúkanie podmienok, ktoré nemôžu stanoviť konkurenti, ktorí nedostali štátnu pomoc (odôvodnenie 44). V súlade s bodom 32 oznámenia o reštrukturalizácii záväzok dodržiavať zákaz vedúceho postavenia pri stano-

vovaní cien nemusí byť nevyhnutný na trhoch, kde boli poskytnuté významné štrukturálne záväzky. V závislosti od špecifik každého individuálneho prípadu môže mať tento zákaz rozličné formy, ktorých cieľom je dosiahnutie najlepšej rovnováhy medzi individuálnym zaobchádzaním s narušeniami pomoci a podmienkami hospodárskej súťaže na trhu⁽⁴⁵⁾.

(150) Holandsko sa rozhodlo vydať zákaz, aby ING mala vedúce postavenie pri stanovovaní cien, na základe čoho ING nebude ponúkať priaznivejšie ceny ako traja konkurenti s najlepšimi cenami. Tento záväzok je primeraný, pretože je určený pre všetky trhy, kde má banka dobre postavenie s podielom na trhu aspoň 5 %⁽⁴⁶⁾. ING a holandské orgány sa navyše zaviazali dodržiavať zákaz vedúceho postavenia pri stanovovaní cien nezávisle od podielu na trhu v súvislosti s ING Direct Europe. Je to opodstatnené, pretože informácie, ktoré dostala Komisia, poukazujú na agresívne komerčné správanie. Účinkom zákazu by malo byť, že [...] bude konkurovať najmä na základe kvality svojich produktov a služieb. To by malo zmierniť obavy uvedené v informáciách adresovaných Komisii, ako sa v tejto súvislosti uviedlo v odôvodnení 6.

(151) Holandsko sa napokon zaväzuje, že ING sa zdrží rozsiahleho marketingu s odvolaním sa na opatrenie vo forme rekapitalizácie ako na konkurenčnú výhodu.

(152) V súlade s oznámením o rekapitalizácii už však nie sú dôvody trvať na dočasnom obmedzení súvahy, ako bolo uložené v rozhodnutí N 528/08.

5.2.4. Monitorovanie

(153) Reštrukturalizačný plán, ktorý predložilo Holandsko, sa bude musieť riadne implementovať. Na účely zabezpečenia riadnej implementácie Holandsko poskytne Komisii raz za dva roky správu z monitorovania. Reštrukturalizačný plán a záväzky poskytnuté Holandskom okrem toho predpokladajú niekoľko správcov, ktorí budú pomáhať Komisii pri monitorovaní implementácie reštrukturalizačného plánu a jednotlivých jeho ustanovení.

⁽⁴⁵⁾ V rozhodnutí Komisie zo 7. mája 2009 vo veci N 244/09, *Commerzbank*, Ú. v. EÚ C 147, 27.6.2009, s. 4, Komisia akceptovala zákaz v súvislosti s tromi konkurentmi s najlepšimi cenami. V rozhodnutí Komisie z 18. novembra 2009 vo veci C 18/09, *KBC*, zatiaľ neuverejnenom, Komisia akceptovala zákaz vedúceho postavenia pri stanovovaní cien, keď sa KBC zaviazala neponúkať lepšie ceny ako konkurent s najlepšimi cenami spomedzi 10 najlepších aktérov na trhu, pokiaľ ide o podiel na príslušnom trhu.

⁽⁴⁶⁾ V rozhodnutí Komisie zo 7. mája 2009 vo veci N 244/09, *Commerzbank*, Ú. v. EÚ C 147, 27.6.2009, s. 4, a v rozhodnutí Komisie z 18. novembra 2009 vo veci C 18/09, *KBC*, zatiaľ neuverejnenom, Komisia považovala za primerané obmedziť zákaz na trhy, kde má banka významné postavenie, ktoré boli na účely zákazu vedúceho postavenia pri stanovovaní cien vymedzené ako trhy, na ktorých má banka podiel na trhu aspoň 5 %.

⁽⁴⁴⁾ Podobné je rozhodnutie Komisie zo 7. mája 2009 vo veci N 244/09, *Kapitálová injekcia pre Commerzbank*, Ú. v. EÚ C 147, 27.6.2009, s. 4, bod 111.

- (154) Je bežnou praxou, že Komisia v prípade výnimočných okolností umožní členskému štátu upraviť záväzky⁽⁴⁷⁾. Ak to bude vhodné ako reakcia na odôvodnenú žiadosť Holandska, Komisia urobí zmeny vždy, keď to bude opodstatnené buď vo veci i) udelenia predĺženia trvania opatrení, ku ktorým sa Holandsko zaviazalo v tomto rozhodnutí, alebo ii) vzdania sa, modifikácie alebo nahradenia jedného alebo viacerých aspektov ktoréhokoľvek záväzku poskytnutého Holandskom v tomto rozhodnutí.

6. ZÁVER

- (155) Dospelo sa k záveru, po prvé, že na základe zmien a doplnení predložených Holandskom 20. októbra 2009 je opatrenie IA v súlade s oznámením o znehodnotených aktívach a malo by sa preto vyhlásiť za zlučiteľné so spoločným trhom podľa článku 87 ods. 3 písm. b) zmluvy.
- (156) Po druhé sa dospelo k záveru, že reštrukturalizačné opatrenia umožňujú ING obnoviť jej dlhodobú životaschopnosť, sú dostatočné, pokiaľ ide o rozdelenie záťaže, a vhodné a primerané na kompenzáciu účinkov predmetných opatrení pomoci narúšajúcich hospodársku súťaž. Predložený reštrukturalizačný plán spĺňa kritériá oznámenia o reštrukturalizácii, a preto ho možno považovať za zlučiteľný so spoločným trhom podľa článku 87 ods. 3 písm. b) zmluvy. Opatrenia v podobe kapitálovej injekcie a záruky, ktoré už boli poskytnuté, sa preto môžu predĺžiť v súlade s reštrukturalizačným plánom. Dočasné obmedzenia súvahy uložené v rozhodnutí N 528/08 by sa však mali odstrániť.
- (157) Po tretie, dospelo sa k záveru, že dodatočné opatrenia pomoci prezentované v rámci reštrukturalizačného plánu, t. j. úprava podmienok spätného odkúpenia cenných papierov kapitálu Core Tier 1 od Holandska a predpokladané záruky na záväzky by sa mali vyhlásiť za zlučiteľné so spoločným trhom podľa článku 87 ods. 3 písm. b) zmluvy vzhľadom na hĺbku opatrení na nápravu narušení trhu, ktoré sú obsiahnuté v reštrukturalizačnom pláne, a skutočnosť, že pomoc

pomáha príjemcovi zlepšiť životaschopnosť. Týka sa to pomoci pochádzajúcej zo zmenených podmienok dojednaní o splácaní kapitálu poskytnutého Holandskom,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Opatrenie týkajúce sa znehodnotených aktív oznámené Holandskom pre tzv. portfólio Alt-A predstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 zmluvy.

Táto pomoc je zlučiteľná so spoločným trhom pod podmienkou splnenia záväzkov uvedených v prílohe I.

Článok 2

Pomoc na reštrukturalizáciu, ktorú poskytlo Holandsko banke ING, predstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 zmluvy.

Táto pomoc je zlučiteľná so spoločným trhom pod podmienkou splnenia záväzkov uvedených v prílohe II.

Dočasné obmedzenie rastu súvahy uvedené v rozhodnutí Komisie z 12. novembra 2008 týkajúcom sa opatrenia vo forme rekapitalizácie pre spoločnosť ING sa ruší.

Článok 3

Toto rozhodnutie je určené Holandskému kráľovstvu.

V Bruseli 18. novembra 2009

Za Komisiu
Neelie KROES
členka Komisie

⁽⁴⁷⁾ Pozri rozhodnutie Komisie z 22. októbra 2008 vo veci 10/08, IKB, Ú. v. EÚ L 278, 23.10.2009, s. 32.

PRÍLOHA I

Pokiaľ ide opatrenie týkajúce sa znehodnotených aktív, musia sa dodržať tieto záväzky:

- Od 25. októbra 2009 skupina ING vykoná ďalšie platby v prospech Holandska zodpovedajúco s úpravou protihodnoty za portfólio Alt-A vo výške – 50 bazických bodov z poplatku na financovanie prijatého spoločnosťou ING a + 82,6 bazického bodu z poplatku za záruky plateného spoločnosťou ING. Úprava súvisiaca s poplatkom za záruky zahŕňa 15,6 bazického bodu, čo predstavuje úpravu za obdobie od 26. januára 2009 – začiatok úveru IAFB (t. j. opatrenia IA) – do 25. októbra 2009. Ďalšie platby sa budú vzťahovať na celý rozsah a obdobie trvania dohody o úvere krytom nelikvidnými aktívami.
 - Dodatočné platby sa vykonajú na základe osobitnej dohody medzi skupinou ING a Holandskom s cieľom zachovať pôvodný úver krytý nelikvidnými aktívami v nezmenenom stave.
 - Dodatočné platby, okrem časti týkajúcej sa obdobia od 26. januára 2009 do 25. októbra 2009 (t. j. 15,6 bazického bodu v rámci úpravy týkajúcej sa poplatku za záruky) nemajú žiadne vyúčtovanie zostatku v prípade predčasného ukončenia úveru krytého nelikvidnými aktívami. Suma nesplatených dodatočných platieb, ktorá sa týka obdobia od 26. januára 2009 do 25. októbra 2009 (t. j. 15,6 bazického bodu v rámci úpravy týkajúcej sa poplatku za záruky) sa stane splatnou v prípade čiastočného alebo úplného ukončenia pôvodnej operácie. Ak dôjde k čiastočnému ukončeniu úveru krytého nelikvidnými aktívami, toto zúčtovanie za predčasné spätné odkúpenie sa uplatní v zodpovedajúcom pomere.
 - Holandsko sa zaväzuje notifikovať Komisii všetky prípadné opatrenia v súvislosti s úplným alebo čiastočným predčasným zrušením opatrenia IA.
-

PRÍLOHA II

Pokiaľ ide o pomoc na reštrukturalizáciu, musia sa dodržať tieto záväzky:

a) Pokiaľ ide o zníženia súvahy, záväzok odpredať poisťovaciu divíziu, ING Direct US, a ostatné organizačné útvary, ktoré sa majú odpredať do konca roka 2013:

- ING zníži do konca roka 2013 svoju súvahu o 45 % v porovnaní so stavom k 30. septembru 2008 a odčlení organizačné útvary podľa zoznamu opísaného v bode 57, najmä poisťovaciu divíziu a ING Direct US [...].
- Tieto údaje sa odkazujú na prognózy, ktoré neberú do úvahy možný vplyv organického rastu a vylučujú ďalšie zvýšenia v dôsledku prípadných nových regulačných požiadaviek, napríklad v prípade, ak sa od bánk vyžaduje, aby mali podstatne vyššie rezervy likvidity v dôsledku nových predpisov platných pre celú EÚ. Takéto požiadavky by mohli významne zvýšiť súvahu nad hodnotu v súčasných prognózach organického rastu.
- ING nebude mať žiadne obmedzenie pre organický rast (t. j. nesúvisiaci s akvizíciami) súvahy svojej obchodnej činnosti. [...]. V budúcnosti sa ING bude riadiť všeobecnou politikou využívania rastu finančných prostriedkov zverených klientmi najmä na rast v oblasti poskytovania úverov reálnej ekonomike (podnikom a spotrebiteľom) a zníži svoju expozíciu triedam rizikovejších aktív v rámci amerických CMBS amerických RMBS. [...] ⁽¹⁾.
- Vsúvislosti s organizačnými útvarmi sa ING zaväzuje ich predať (ako je uvedené v odôvodnení 57), ak sa predaj ktoréhokoľvek organizačného útvaru neuskutoční do 31. decembra 2013 (napríklad na základe uzatvorenej konečnej záväznej zmluvy o predaji), Komisia môže na žiadosť Holandska povoliť predĺženie tohto obdobia, ak je to vhodné alebo z dôvodu výnimočných okolností. ⁽²⁾ Komisia môže v takom prípade tiež i) požiadať Holandsko, aby vymenovalo jedného alebo viacerých správcov (pre odpredaj) ⁽³⁾, predbežne vybraných a navrhnutých spoločnosťou ING (ktorí podliehajú schváleniu Komisiou), [...].
- Pokiaľ Holandsko požiada o predĺženie obdobia, predloží Komisii žiadosť s uvedením dôvodu najneskôr jeden mesiac pred uplynutím daného obdobia. Za výnimočných okolností bude Holandsko oprávnené požiadať o predĺženie počas posledného mesiaca daného obdobia.

b) Holandsko sa ďalej zaväzuje, že ING bude dodržiavať zákaz akvizície:

- ING nebude počas určitého obdobia vykonávať akvizície finančných inštitúcií. Tieto záväzky budú platiť počas obdobia troch rokov počnajúc dňom prijatia rozhodnutia Komisie alebo do dňa, keď ING v plnom rozsahu splatí Holandsku cenné papiere kapitálu Core Tier 1 (vrátane príslušných nahromadených úrokov z kupónov cenných papierov kapitálu Core Tier 1 a prémieho poplatku za ukončenie opatrenia), podľa toho, ktoré obdobie bude kratšie. Počas rovnakého obdobia ING nebude vykonávať akékoľvek (iné) akvizície obchodných činností, ktoré by spomalili splácanie cenných papierov kapitálu Core Tier 1 Holandsku.
- Bez ohľadu na tento zákaz ING môže po získaní súhlasu Komisie nadobúdať obchodné činnosti, najmä ak by to bolo nevyhnutné na zabezpečenie finančnej stability alebo hospodárskej súťaže na príslušných trhoch.

c) Holandsko sa ďalej zaväzuje, že ING bude dodržiavať zákaz vedúceho postavenia pri stanovovaní cien:

- ING nebude bez predchádzajúceho súhlasu Komisie ponúkať priaznivejšie ceny na štandardizované produkty ING (na trhoch, ktoré sú vymedzené ďalej v texte) ako jej traja priami konkurenti s najlepšimi cenami na trhoch v EÚ, na ktorých má ING podiel na trhu vyšší ako 5 %.
- Táto podmienka sa obmedzuje na štandardizované produkty ING na trhoch s týmito produktmi: i) na trhu s úsporami jednotlivcov; ii) na trhu s hypotekárnymi úvermi pre jednotlivcov; iii) na trhu súkromného bankovníctva, ak zahŕňa hypotekárne produkty alebo sporiace produkty, alebo iv) na trhu vkladov pre MSP (malé a stredné podniky sú vymedzené podľa definície MSP, ktorú ING v súčasnosti/obvykle využíva pri svojej činnosti v príslušnej krajine). Len čo sa ING dozvie, že ponúka priaznivejšie ceny za svoje produkty ako jej traja konkurenti s najlepšimi cenami, podľa možnosti čo najskôr bezodkladne upraví svoju cenu na úroveň, ktorá bude v súlade s týmto záväzkom.

⁽¹⁾ [...]

⁽²⁾ Najmä v prípade, ak dôjde k odčleneniu v rámci procesu počiatočnej verejnej ponuky, ktorý sa začne a v rámci ktorého dôjde k umiestneniu významného počtu akcií (30 % alebo viac) pred skončením obdobia odpredaja, Komisia (po konzultácii s Holandskom, ING a správcom) aktívne posúdi, či povolí danému subjektu viac času na umiestnenie zostávajúcich akcií.

⁽³⁾ Akceptuje sa, že pre rozličné regióny a/alebo oblasti činnosti sa môžu vymenovať rozliční správcovia.

- Táto podmienka bude platiť počas obdobia troch rokov počínajúc dňom prijatia tohto rozhodnutia alebo do dňa, keď ING v plnom rozsahu splatí Holandsku cenné papiere kapitálu Core Tier 1 (vrátane príslušných nahromadených úrokov z kupónov cenných papierov kapitálu Core Tier 1 a prémieho poplatku za ukončenie opatrenia), podľa toho, ktoré obdobie bude kratšie. Na účely monitorovania tejto podmienky Holandsko vymenuje správcu pre monitorovanie, ktorého predbežne vyberie a navrhne spoločnosť ING. Správca pre monitorovanie podlieha schváleniu Komisiou.
 - Na podporu dlhodobej životaschopnosti ING sa ING Direct bez prechádzajúceho súhlasu Komisie zdrží vedúceho postavenia na trhu pri stanovovaní cien v súvislosti so štandardizovanými produktmi ING na trhu s hypotekárnymi úvermi pre jednotlivcov a na trhu s úsporami jednotlivcov v EÚ počas obdobia troch rokov počínajúc dňom prijatia tohto rozhodnutia alebo do dňa, keď ING v plnom rozsahu splatí Holandsku cenné papiere kapitálu Core Tier 1 (vrátane príslušných nahromadených úrokov z kupónov cenných papierov kapitálu Core Tier 1 a prémieho poplatku za ukončenie opatrenia), podľa toho, ktoré obdobie bude kratšie. Len čo sa ING dozvie, že ponúka najlepšie ceny za svoje produkty ako jej traja konkurenti s najlepšimi cenami na trhu s hypotekárnymi úvermi pre jednotlivcov a na trhu s úsporami jednotlivcov v EÚ, ING podľa možnosti čo najskôr bezodkladne upraví svoju cenu na úroveň, ktorá bude v súlade s týmto záväzkom.
 - Na účely monitorovania tejto podmienky Holandsko vymenuje správcu pre monitorovanie, ktorého predbežne vyberie a navrhne spoločnosť ING. Správca pre monitorovanie podlieha schváleniu Komisiou.
- d) Holandsko sa zaväzuje k celému radu podrobných ustanovení, pokiaľ ide o oddelenie subjektu WUH/Interadvies:
- ING vytvorí novú spoločnosť na predaj v Holandsku, ktorá sa odčlení od jej súčasných obchodných činností retailového bankovníctva v Holandsku. Výsledkom má byť, že táto odčlenená nová spoločnosť bude životaschopnou a konkurenčnou obchodnou činnosťou, ktorá má byť samostatná a oddelená od obchodných činností, ktoré si ponechá ING a ktorá sa môže previesť na vhodného kupujúceho. Táto nová spoločnosť bude zahŕňať obchodnú spoločnosť bankovej divízie WUH/Interadvies, ktoré je v súčasnosti súčasťou holandských poisťovacích prevádzok, a portfólio spotrebiteľských úverov banky ING Bank. WUH/Interadvies je obchodnou jednotkou ING pod záštitou poisťovacieho organizačného útvaru Nationale Nederlanden. Je to (prevažne) hypotekárna banka pôsobiaca na základe svojich vlastných bankových licencií. Je životaschopným „samostatným“ aktérom na trhu, ktorý má svojich vlastných predajcov pre služby zákazníkom, a nezávislou organizáciou so slušným základným príjmom. Toto oddelenie sa uskutoční pod dohľadom správcu pre monitorovanie v spolupráci so správcom oddelenej spoločnosti. V tejto súvislosti môže správca pre monitorovanie počas obdobia odčleňovania odporučiť spoločnosti ING, aby vložila do odpredávanej spoločnosti hmotné a nehmotné aktíva (súvisiace s odpredávanou spoločnosťou), ktoré môže považovať za objektívne potrebné na zabezpečenie úplného súladu s uvedenými záväzkami ING orientovanými na výsledok, a najmä na zabezpečenie životaschopnosti a konkurencieschopnosti odpredávanej spoločnosti. Ak ING nesúhlasí so správcom pre monitorovanie, pokiaľ ide o objektívnosť požiadavky vkladu takýchto hmotných a nehmotných aktív na zabezpečenie životaschopnosti a konkurencieschopnosti odpredávanej spoločnosti, ING o tom písomne informuje správcu pre monitorovanie. V takom prípade výkonný manažment ING a správca pre monitorovanie zorganizujú do [...] stretnutie s cieľom dosiahnuť konsenzus. Ak ING a správca pre monitorovanie konsenzus nedosiahnu, spoločne a bez zbytočného odkladu vymenujú nezávislú tretiu stranu s odbornými znalosťami o finančnom sektore (ďalej len „expert“), aby si vypočula argumenty strán a sprostredkovala riešenie. Ak sa riešenie nenájde, expert rozhodne do [...] od vymenovania o objektívnosti požiadavky vkladu príslušného súvisiaceho hmotného a nehmotného majetku do odpredávanej spoločnosti na zabezpečenie jej životaschopnosti a konkurencieschopnosti a strany majú rozhodnutie experta v tejto súvislosti akceptovať a podľa neho konať. Otázky, ktoré boli predmetom nesúhlasu, sa uvedú v správe správcu pre monitorovanie pre Komisiu.
 - ING sa zaväzuje zabezpečiť optimálne podmienky na predaj vypracovaním obchodného plánu, vytvorením internetovej platformy a vyčlenením predajných kapacít pre oddelený subjekt. Sprístupní aj platobné kapacity (za komerčných podmienok), ak o to kupujúci požiada. ING bude okrem toho pomáhať pri vytváraní funkcie finančnej správy a zabezpečení financovania na dva roky po predaji, zatiaľ čo finančná podpora ING bude postupne počas týchto dvoch rokov klesať. Finančná podpora ING spoločnosti WUH bude založená na transferových cenách interného financovania. ING má v úmysle požiadať Holandsko o finančné prostriedky garantované štátom do výšky [...] mld. EUR na financovanie spoločnosti WUH. V takom prípade sa holandské orgány zaviazali notifikovať toto opatrenie osobitne.
 - ING sa navyše počas prechodného obdobia [...] zdrží aktívneho ponúkajú služieb klientom spoločnosti WUH v súvislosti s produktmi, ktoré spoločnosť WUH poskytuje týmto klientom ku dňu prijatia tohto rozhodnutia.
 - ING sa bude snažiť oddeliť spoločnosť WUH do [...]. Po uplynutí obdobia odčleňovania [...] ING bude spravovať spoločnosť WUH oddelene a bude sa snažiť ju predaj [...].⁽⁴⁾
 - Správca pre monitorovanie a správca oddelenej spoločnosti budú vymenovaní do [...] odo dňa prijatia tohto rozhodnutia Komisie a správca pre odpredaj bude vymenovaný do [...]. Všetkých správcov vymenuje Holandsko a predbežne ich vyberie a navrhne ING. Správcovia podliehajú schváleniu Komisiou.

e) Náklady všetkých správcov vymenovaných počas procesu reštrukturalizácie bude znášať ING.

⁽⁴⁾ [...]

- f) Na účely obnovenia životaschopnosti sa Holandsko zaväzuje, že ING bude dodržiavať tieto podmienky:
- ING sa zaväzuje orientovať svoje finančné prostriedky nepochádzajúce z vkladov na dlhodobejšie financovanie, keď sa na trhoch obnovia menej stresujúce podmienky, vydaním viacerých dlhových nástrojov so splatnosťou dlhšou ako jeden rok. [...]
 - ING sa snaží odstrániť svoj dvojitý pákový efekt (využitím hlavného dlhu ako vlastný kapitál vo svojich dcérskych spoločnostiach) podľa možnosti čo najskôr a zaväzuje sa, že tak urobí najneskôr do [...]. Dvojitý pákový efekt sa odstráni automaticky, len čo sa zo skupiny ING opäť stane regulovaná banka.
- g) Pokiaľ ide o odloženie vyplácania kupónov a nákupných opcií na cenné papiere Tier 1 a Tier 2, Holandsko sa zaväzuje, že ING bude dodržiavať tieto podmienky:
- Ak nová emisia akcií vynesie viac, ako je potrebné na splatenie 50 % cenných papierov kapitálu Core Tier 1 vrátane príslušných nahromadených úrokov a prémiového poplatku za ukončenie opatrenia, ING nebude povinná odložiť vyplácanie kupónov hybridných nástrojov k 8. a 15. decembru 2009 ⁽⁵⁾ a ani akékoľvek vyplácanie kupónov hybridných nástrojov neskôr.
 - Ak sa nová emisia akcií neuskutoční a ING bude v predchádzajúcom roku stratová, bude povinná oddialiť vyplácanie kupónov hybridných nástrojov, pokiaľ má možnosť na základe vlastného uváženia tak urobiť, počas obdobia troch rokov počínajúc dňom prijatia rozhodnutia Komisia alebo do dňa, keď ING v plnom rozsahu splatí Holandsku cenné papiere kapitálu Core Tier 1 (vrátane príslušných nahromadených úrokov z kupónov cenných papierov kapitálu Core Tier 1 a prémiového poplatku za ukončenie opatrenia), podľa toho, ktoré obdobie bude kratšie.
 - Holandské orgány chápu, že Komisia je proti tomu, aby príjemcovia štátnej pomoci dostávali odmeny z vlastných finančných prostriedkov (vlastného imania a podriadeného dlhu), keď ich činnosti neprinášajú dostatočné zisky ⁽⁶⁾ a že Komisia je v tomto kontexte v zásade proti nákupnej opcii na hybridné nástroje kapitálu Tier 2 a Tier 1. ING ľutuje nedorozumenie týkajúce sa uplatnenia nákupnej opcie na dlhopis nižšej triedy Tier 2 dňa 14. októbra 2009. Uplatnenie nákupnej opcie na hybridné nástroje kapitálu Tier 2 a Tier 1 sa bude v budúcnosti navrhovať Komisii na schválenie od prípadu k prípadu počas obdobia troch rokov počínajúc dňom prijatia tohto rozhodnutia alebo do dňa, keď ING v plnom rozsahu splatí Holandsku cenné papiere kapitálu Core Tier 1 (vrátane príslušných nahromadených úrokov z kupónov cenných papierov kapitálu Core Tier 1 a prémiového poplatku za ukončenie opatrenia), podľa toho, ktoré obdobie bude kratšie.
- h) Holandsko sa zaväzuje, že ING sa zdrží rozsiahleho marketingu s odvolaním sa na opatrenie vo forme rekapitalizácie ako súťažnej výhody.
- i) Holandsko sa zaväzuje, že ING bude dodržiavať obmedzenia svojich politík odmeňovania a marketingových činností, ku ktorým sa už predtým zaviazala na základe zmlúv týkajúcich sa cenných papierov kapitálu Core Tier 1 a podpory nelikvidných aktív.
- j) ING a Holandsko sa zaväzujú, že správu o pokroku dosiahnutom pri realizácii reštrukturalizačného plánu budú Komisii predkladať každých šesť mesiacov odo dňa prijatia tohto rozhodnutia.
- k) Holandské orgány sa zaväzujú, že úplné vykonanie reštrukturalizácie ING sa dokončí do konca roku 2013.

⁽⁵⁾ Pod podmienkou, že je jasné, že súčasť výnosov z vydania práv sa použije na vyplácanie kupónov.

⁽⁶⁾ Pozri bod 26 oznámenia Komisie o návrate k životaschopnosti a hodnotení reštrukturalizačných opatrení vo finančnom sektore v podmienkach súčasnej krízy podľa pravidiel štátnej pomoci (oznámenie o reštrukturalizácii).

Predplatné na rok 2010 (bez DPH, vrátane poštovného)

Úradný vestník EÚ, séria L + C, len tlačené vydanie	22 úradných jazykov EÚ	1 100 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria L + C, tlačené vydanie + ročný CD-ROM	22 úradných jazykov EÚ	1 200 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria L, len tlačené vydanie	22 úradných jazykov EÚ	770 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria L + C, mesačný (súhrnný) CD-ROM	22 úradných jazykov EÚ	400 EUR ročne
Dodatok k úradnému vestníku (séria S), Verejné obstarávanie a výberové konania, CD-ROM, dve vydania za týždeň	viacjazyčné: 23 úradných jazykov EÚ	300 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria C – konkurzy	jazyk(-y), v ktorom(-ých) sa konajú konkurzy	50 EUR ročne

Úradný vestník Európskej únie, ktorý vychádza vo všetkých úradných jazykoch Európskej únie, si možno predplatiť v ktoromkoľvek z 22 jazykových znení. Zahŕňa sériu L (Právne predpisy) a C (Informácie a oznámenia).

Každé jazykové znenie má samostatné predplatné.

V súlade s nariadením Rady (ES) č. 920/2005 uverejneným v úradnom vestníku L 156 z 18. júna 2005 a ustanovujúcim, že inštitúcie Európskej únie nie sú viazané povinnosťou vyhotovovať všetky právne akty v írskom jazyku a uverejňovať ich v tomto jazyku, sa úradné vestníky uverejnené v írskom jazyku predávajú osobitne.

Predplatné na dodatok k úradnému vestníku (séria S – Verejné obstarávanie a výberové konania) zahŕňa všetkých 23 úradných jazykových znení na jednom viacjazyčnom CD-ROM-e.

Predplatitelia *Úradného vestníka Európskej únie* môžu získať rôzne prílohy k úradnému vestníku, ktoré sa budú zasielať na základe jednoduchej žiadosti. O vydaní týchto príloh budú informovaní prostredníctvom oznámení pre čitateľov, ktoré sa vkladajú do *Úradného vestníka Európskej únie*.

Počas roka 2010 sa nosiče CD-ROM nahradia nosičmi DVD.

Predaj a predplatné

Rozličné platené publikácie, rovnako ako aj *Úradný vestník Európskej únie*, si možno predplatiť a získať u obchodných distribútorov. Zoznam obchodných distribútorov možno nájsť na tejto internetovej adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sk.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) poskytuje priamy a bezplatný prístup k právu Európskej únie. Na stránke si možno prehliadať *Úradný vestník Európskej únie*, ako aj zmluvy, právne predpisy, judikatúru a návrhy právnych aktov.

Viac sa dozviete na stránke: <http://europa.eu>

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
2985 Luxembourg
LUXEMBURSKO

SK